

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER LIBRARY

HX JVDC 5

3. 147

Corridor.

Harvard College
Library

FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

Class of 1878

Eliot Professor of Greek Literature

GIVEN IN HIS MEMORY
BY HIS FAMILY

1937

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT

VOLUMINIS SECUNDI PARS PRIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXCIII.

G1 23.147

HARVARD UNIVERSITY
CLASSICAL DEPARTMENT
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APRIL 15, 1941

GYMNASIORUM VRATISLAVIENSIIUM

DIRECTORIBUS

**H. ECKARDT, F. MEFFERT, A. MOLLER,
C. F. W. MUELLER, I. OBERDICK, I. PAECH,
E. REIMANN, M. TREU**

HONORIS ET AMICITIAE

CAUSA.

Quod in priore parte primi huius editionis voluminis (p. VIII) negaveram, exstare communem omnium Luciani codicum fontem, idem etiamnum pernegandum videtur. Neque magis ea iam est codicum condicio, quamvis in singulis rivulis eorumque cursu explorandis sagacissime laboratum sit, ut de origine eorum et nexu satis constet. Itaque hac via haud multum ad stabilienda Luciani scripta hucusque profecimus.

Quo navius autem in ipsorum codicum vitia et laudes inquiri coeptum est, eo laetius aucta est fiducia ac spes fore, ut optimi cuiusque vestigia prementes ex consensu eorum Luciani ingenium et formam magis magisque restituamus. Quo quidem consensu etiam codicum quae sit inter ipsos tamquam cognatio facilius apparebit.

Et sane hoc lucrum iam fecimus, ut quos optimos esse codices iudicaveram*), vere ii, sicut hoc quoque volumine comprobabitur, in optimis habendi sint, inprimis

*) Vol. I P. I pag. VII.

Vindob. 123 B. *Vat.* 87 A. *Vat.* 90 Γ, *Laurentiani* 77 Φ antiqua manus*), *Marcianus* 436 Ψ. *Mutinensis* 193, *Marc.* 434 Ω; quibus adnumerandus est *cod. Vat.* 1324, Nileni humanitate nuper mecum communicatus, *Parisiensis* 3673 (Ath.), qui primum ex parte a me collatus est in libro de saltatione, et si quis praeter eos bonae frugis ex magna codicum copia sive repertus est sive posthac reperietur.

His igitur praecipue cum iuvet diligentissime excutiendis operam dare, gratissimo tamen animo accipiendum est, quidquid alia ratione ad Luciani studia promovenda investigabitur eoque libentius quovis invento eventuque gaudebimus, quo elarius quot quantasque difficultates habeat Luciani conformatio, perspectum erit.

Est enim Luciani natura Protei simillima tam varia ac flexibilis, ut modo prehensus ipse cito aufugiat et qui levissimus et iucundissimus in aliis scriptis est, in aliis sit gravissimus et severissimus; sermo autem non ex communi aetatis suae vita sponte enatus sed singulari industria et arte ex antiquis litteris partus et excultus, tam non certis finibus circumscriptus est, ut quid eius proprium, quid alienum, quid per varia studiorum momenta ab ipso mutatum et temperatum sit, aegre discernamus.

Ita fit, ut ne in coniecturis quidem eorum quae dixi**)

*) Rhein. Mus. 1881 p. 314—316. Ueber die Lucianhandschrift 77 in der Laurentiana zu Florenz.

***) Vol. I P. I, p. VIII. vol. I P. II p. III.

quicquam resignem, sed in Luciano plus quam in alio ullo scriptore divinationi tribuam. Nam quemadmodum in iis scriptoribus, quorum libri continuo fontium ordine casti et integri ad nos pervenerunt, summa, ne plana ac sana turbemus, religio est adhibenda, sic minime spernenda est divinationis lux et praesidium in iis, quorum scripta sive temporum iniuria sive hominum vel amore vel odio depravata et corrupta sunt ut Luciani.

Non quo coniecturarum ope bonorum codicum damna omnino resarcire possimus, sed eam potissimum habent utilitatem, ut vulnera digito intento aperientes etiam alios commoneant, qui iunctis viribus iis mederi studeant. Et profecto vix quisquam negabit, Madvigii, Cobeti, Fritzschi ingenia prope plus Luciano profuisse, quam librorum, quos habemus, auctoritate hucusque effectum est.

De codicibus in calce demum editionis accuratius exponere statueram*), sed data occasione iam nunc de duobus codicibus *Vat.* 87 \mathfrak{A}^{**}) et *Marc.* 436 Ψ^{***}) separatim disputavi. Quod non fecissem, nisi, quae firmiter substructa videbantur esse fundamenta, ne parum caute temptata corruerent, defendere ac tueri coactus fuisset.

*) Vol. I P. I p. VII.

**) *Philologus. Zeitschrift für das classische Alterth.* Herausgegeben von Otto Crusius. N. F. Bd. V. Heft I. 1892. „Ueber den Werth der Vaticanischen Lucianhandschrift 87. \mathfrak{A} . S. 72—83“.

***) *Philologus. N. F. Bd. VI. Heft I. 1893.* „Ueber den Lucian-Codex der Marcusbibliothek zu Venedig 436. Ψ “.

Postremo non est supervacaneum addere, cancellis ([]) in hac editione coerceri, quae exterminanda mihi visa sunt, cruce (†) signari, quae cum ipse non intellexissem, aliorum acumini commendata volui. Neque omittendum est, codices quibus non est adpositum nomen eorum, a quibus collati sunt, omnes a me esse collatos.

Scr. Vratislaviae

Die III m. Januarii a. MDCCCXCIII.

Julius Sommerbrodt.

LUCIANI

VOL. II. PARS I.

	Pagina
<i>Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν</i>	1
<i>Ἀληθοῦς ἱστορίας λόγος πρῶτος</i>	27
<i>Ἀληθοῦς ἱστορίας λόγος δεύτερος</i>	46
<i>Τυραννοκτόνος</i>	66
<i>Ἀποκηρυττόμενος</i>	76
<i>Φάλαρις πρῶτος</i>	92
<i>Φάλαρις δεύτερος</i>	99
<i>Ἀλέξανδρος ἢ Ψευδομάντις</i>	102
<i>Περὶ ὀρχήσεως</i>	127
<i>Δεξιφάνης</i>	152
<i>Εὐνοῦχος</i>	162
<i>Περὶ τῆς ἀστρολογίης</i>	166
<i>Δημῶνακτος βίος</i>	173

CODICUM LECTIONES.

<i>Quomodo historia sit conscribenda</i>	185
<i>Verae historiae lib. I.</i>	202
<i>Verae hist. lib. II.</i>	212
<i>Tyrannicida</i>	226
<i>Abdicatus</i>	231
<i>Phalaris I</i>	237
<i>Phalaris II</i>	239
<i>Alexander s. Pseudomantis</i>	241
<i>De saltatione</i>	257
<i>Lexiphanes</i>	269
<i>Eunuchus</i>	274
<i>De astrologia</i>	275
<i>Vita Demonactis</i>	281

LECTIONUM SUPPLEMENTA.

LECTIONES CODICIS VINDOBONENSIS 123 B.

	Pagina
Tyrannicida	286
Abdicatus	287
Phalaris I	288
Phalaris II	288
Alexander s. Pseudomantis	289
Vita Demonactis	292

LECTIONES COD. VATICANI 1324.

Tyrannicida	293
-----------------------	-----

ADNOTATIO CRITICA.

Quomodo historia sit conscribenda	299
Verae hist. lib. I	313
Verae hist. lib. II	316
Tyrannicida	320
Abdicatus	324
Phalaris I	326
Phalaris II	327
Alexander s. Pseudomantis	327
De saltatione	333
Lexiphanes	338
Eunuchus	340
De astrologia	341
Vita Demonactis	341

ΠΩΣ ΔΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΝ.

Reitz.

II. P.

1

1. Ἀβδηρίταις φασὶ Ἀνσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος 1
 ἔμπεσεῖν τι νόσημα, ὃ καλὸν Φίλων, τοιοῦτο· πυρέττειν
 μὲν γὰρ τὰ πρῶτα πανδημεὶ ἅπαντας ἀπὸ τῆς πρώτης
 εὐθύς ἐρρωμένῳ καὶ λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ, περὶ δὲ τὴν
 2 ἐβδόμην τοῖς μὲν αἷμα πολὺ ἐκ ῥινῶν ῥυέν, τοῖς δ' ἰδρῶς
 ἐπιγενόμενος, πολὺς καὶ οὗτος, ἔλυσε τὸν πυρετόν. ἔς
 γελοῖον δὲ τι πάθος περιίστη τὰς γνώμας αὐτῶν· ἅπαν-
 τες γὰρ ἐς τραγωδίαν παρεκίνουν καὶ λαμβεῖα ἐφθέγγοντο
 καὶ μέγα ἔβῳον, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν
 ἔμονώδουν καὶ τὴν τοῦ Περσέως ῥῆσιν ἐν μέρει διεξήσαν,
 καὶ μεστή ἦν ἡ πόλις τῶν ἐβδομαίων ἐκείνων τραγωδῶν
 ὠχρῶν ἀπάντων καὶ λεπτῶν,

σὺ δ' ὦ Θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως,
 καὶ τὰ ἄλλα μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβῶντων καὶ τοῦτο ἐπὶ
 πολὺ, ἄχρι δὴ χειμῶν καὶ κρύος δὲ μέγα γενόμενον ἔπαυσε
 ληροῦντας αὐτούς. αἰτίαν δὲ μοι δοκεῖ τοῦ τοιοῦτου πα-
 3 ρασχεῖν Ἀρχέλαος ὁ τραγωδός, εὐδοκίμων τότε, μεσοῦν-
 τος θέρους ἐν πολλῷ τῷ φλογμῷ τραγωδήσας αὐτοῖς τὴν
 Ἀνδρομέδαν, ὡς πυρέξαι τε ἀπὸ τοῦ Θεάτρου τοὺς πολ-
 λούς καὶ ἀναστάντας ὕστερον ἐς τὴν τραγωδίαν παρο-
 λισθαίνειν, ἐπὶ πολὺ ἐμφιλοχωρούσης τῆς Ἀνδρομέδας
 τῇ μνήμῃ αὐτῶν καὶ τοῦ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδοῦσῃ
 τὴν ἐκάστου γνώμην περιπετομένου.

2. Ὡς οὖν ἐν, φασίν, ἐνὶ παραβαλεῖν, τὸ Ἀβδηριτι-
 κὸν ἐκεῖνο πάθος καὶ νῦν τοὺς πολλοὺς τῶν πεπαιδευ-
 μένων περιελήλυθεν, οὐχ ὥστε τραγωδεῖν — ἔλαττον γὰρ

Lucian II. 1.

1

ἂν τοῦτο παρέπαιον ἄλλοτρίοις λαμβείοις, οὐ φαύλοις
 κατεσχημένοι — ἀλλ' ἀφ' οὗ δὴ τὰ ἐν ποσὶ ταῦτα κελί- 4
 νηται, ὁ πόλεμος ὁ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τὸ ἐν Ἀρ-
 μενίᾳ τραῦμα καὶ αἱ συνεχεῖς νίκαι, οὐδεὶς ὅστις οὐχ ἱστο-
 ρίαν συγγράφει, μᾶλλον δὲ Θουκυδίδαι καὶ Ἡρόδοτοι καὶ
 Ξενοφῶντες ἡμῖν ἅπαντες, καὶ ὡς ἔοικεν, ἀληθὲς ἄρ' ἦν
 ἐκεῖνο τὸ „Πόλεμος ἀπάντων πατήρ“, εἴ γε καὶ συγγρα-
 3 φέας τοσοῦτους ἀνέφρυσεν ὑπὸ μιᾷ τῇ ὀρμῇ. 3. ταῦτα
 τοίνυν, ὧ φιλότης, ὀρῶντα καὶ ἀκούοντά με τὸ τοῦ Σι-
 νωπέως ἐκεῖνο εἰσηῆθεν· ὁπότε γὰρ ὁ Φίλιππος ἐλέγετο
 ἤδη ἐπελαύνειν, οἱ Κορίνθιοι πάντες ἐταράττοντο καὶ ἐν
 ἔργῳ ἦσαν, ὁ μὲν ὅπλα ἐπισκευάζων, ὁ δὲ λίθους παρα-
 φέρων, ὁ δὲ ἐποικοδομῶν τοῦ τείχους, ὁ δὲ ἐπαλξιν ὑπο-
 στηρίζων, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι τῶν χρησίμων ὑπουργῶν·
 ὁ δὲ Διογένης ὀρῶν ταῦτα, ἐπεὶ μηδὲν εἶχεν ὅ τι καὶ
 πράττοι — οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ἐς οὐδὲν ἐχρητο — διαζω- 5
 σάμενος τὸ τριβώνιον σπουδῇ μάλα καὶ αὐτὸς ἐκύλιε τὸν
 πίθον, ἐν ᾧ ἐτύγχανεν οἰκῶν, ἄνω καὶ κάτω τοῦ Κρα-
 νείου· καὶ τινος τῶν συνήθων ἐρομένου, Τί ταῦτα ποιεῖς,
 ὧ Διόγενης; Κυλίω, ἔφη, καὶ γὰρ τὸν πίθον, ὡς μὴ μόνος
 4 ἀργεῖν δοκοῖην ἐν τοσοῦτοις ἐργαζομένοις. 4. καὶ τὸς οὖν,
 ὧ Φίλων, ὡς μὴ μόνος ἄφρωνος εἶην ἐν οὗτω πολυφώνῳ
 τῷ καιρῷ μηδ' ὡσπερ κωμικὸν δορυφόρημα κεχηρῶς σιωπῇ
 παραφεροίμην, καλῶς ἔχειν ὑπέλαβον ὡς δυνατόν μοι κυ-
 λίσαι τὸν πίθον, οὐχ ὡς ἱστορίαν συγγράφειν οὐδὲ πρά-
 ξεις αὐτὸν διεξιέναι· οὐχ οὗτω μεγαλότολμος ἐγώ, μηδὲ
 τοῦτο δεισῆς περὶ ἐμοῦ· οἶδα γάρ, ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ
 κατὰ τῶν πετρῶν κυλίω τις, καὶ μάλιστα οἶον τοῦμὸν
 τοῦτο πιθάκιον οὐδὲ πᾶν καρτερῶς κεκεραμευμένον· δεή- 6
 σει γὰρ αὐτίκα μάλα πρὸς μικρὸν τι λιθίδιον προσπταί-
 σαντος συλλέγειν τὰ ὄστρακα. τί οὖν ἔγνωσταί μοι καὶ
 ὅπως ἀσφαλῶς μεθέξω τοῦ πολέμου, αὐτὸς ἔξω βέλους
 ἐστῶς, ἐγὼ σοι φράσω. „τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύμα-
 τος“ καὶ φροντιδῶν, ὅσαι τῷ συγγράφειν ἔνεισιν, ἀνείρξω
 ἔμαντὸν εὖ ποιῶν, παραίνεσιν δὲ τίνα ταύτην μικρὰν καὶ
 ὑποθήκας ταύτας ὀλίγας ὑποθήσομαι τοῖς συγγράφουσιν,

ὡς κοινωνήσαιμι αὐτοῖς τῆς οἰκοδομίας, εἰ καὶ μὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ἄκρω γε τῷ δακτύλῳ τοῦ πηλοῦ προσαψάμενος. 5. καίτοι οὐδὲ παραιέσεως οἱ πολλοὶ δεῖν οἴονται ὅσφισιν ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, οὐ μᾶλλον ἢ τέχνης τινὸς ἐπὶ τὸ βαδίζειν ἢ βλέπειν ἢ ἐσθίειν, ἀλλὰ πᾶν ῥᾶστον καὶ πρόχειρον καὶ ἅπαντος εἶναι ἱστορίαν συγγράψαι, ἣν τις ἐρημεύσαι τὸ ἐπελθὸν δύνηται· τὸ δὲ οἰσθᾶ που καὶ αὐτός, 7 ὧ ἑταῖρε, ὡς οὐ τῶν εὐμεταχειρίστων οὐδὲ ῥαθύμως συντεθῆναι δυναμένων τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ', εἰ καὶ τι ἄλλο ἐν λόγοις, πολλῆς τῆς φροντίδος δεόμενον, ἣν τις, ὡς ὁ Θουκυδίδης φησίν, ἐς αἰὲ κτῆμα συντιθείη. οἶδα μὲν οὖν οὐ πᾶν πολλοὺς αὐτῶν ἐπιστρέψων, ἐνίοις δὲ καὶ πᾶν ἐπαχθῆς δόξων, καὶ μάλιστα ὁπόσοις ἀποτετέλεσται ἤδη καὶ ἐν τῷ κοινῷ δέδεικται ἡ ἱστορία. εἰ δὲ καὶ ἐπῆνηται ὑπὸ τῶν τότε ἀκροασαμένων, μανία ἤδη ἢ γε ἐλπίς, ὡς οἱ τοιοῦτοι μεταποιήσουσιν ἢ μεταγράψουσί τι τῶν ἅπαξ κεκυρωμένων καὶ ὥσπερ ἐς τὰς βασιλεῖους αὐτὰς ἀποκειμένων. ὅμως δὲ οὐ χεῖρον καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους εἰρησθαι, ἢν', εἴ ποτε πόλεμος ἄλλος συσταίη, ἢ Κελτοῖς πρὸς Γέτας ἢ Ἰνδοῖς πρὸς Βακτρίους — οὐ γὰρ πρὸς ἡμᾶς γε τολμήσειεν ἂν τις, ἁπάντων ἤδη χειρωμένων — ἔχουσιν ἄμεινον συντιθέναι τὸν κανόνα τοῦτον προσάγοντες, ἣνπερ γε δόξη αὐτοῖς ὀρθὸς εἶναι· εἰ δὲ μὴ, αὐτοὶ μὲν καὶ τότε τῷ αὐτῷ πήχει ὥσπερ καὶ νῦν μετρούντων 8 τὸ πρᾶγμα· ὁ ἱατρὸς δὲ οὐ πᾶν ἀνιάσεται, ἣν πάντες Ἀβδηρῖται ἐκόντες Ἀνδρομέδαν τραγωδῶσι.

6. Διττοῦ δὲ ὄντος τοῦ τῆς συμβουλῆς ἔργου, 6 τὰ μὲν γὰρ αἰρεῖσθαι, τὰ δὲ φεύγειν διδάσκει, φέρε πρῶτα εἶπωμεν ἅτινα φευκτέον τῷ ἱστορίαν συγγράφοντι καὶ ὧν μάλιστα καθαρυντέον, ἔπειτα οἷς χρώμενος οὐκ ἂν ἁμάρτοι τῆς ὀρθῆς καὶ ἐπ' εὐθὺ ἀγούσης. ἀρχὴν δὲ οἶαν αὐτῷ ἀρκτέον καὶ τάξιν ἣντινα τοῖς ἔργοις ἐφαρμοστέον καὶ μέτρον ἐκάστου καὶ ἄσιωπητέον καὶ οἷς ἐνδιατριπτέον καὶ ὅσα παραδραμεῖν ἄμεινον καὶ ὅπως ἐρημεῖσαι αὐτὰ καὶ συναρμόσαι, ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα ὕστερον· νῦν δὲ τὰς κακίας ἣδη εἰ-

πωμεν, ὅποσαι τοῖς φαύλως συγγράφουσι παρακολου-
 θοῦσιν. ἃ μὲν οὖν κοινὰ πάντων λόγων ἐστὶν ἁμαρτήματα
 ἐν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ καὶ διανοίᾳ καὶ τὴν ἄλλην ἀτεχ-
 νίαν, μακρὸν τε ἂν εἴη ἐπελθεῖν καὶ τῆς παρουσίας ὑπο-
 θέσεως οὐκ ἴδιον· [κοινὰ γάρ, ὡς ἔφην, ἀπάντων λόγων
 7 ἐστὶν ἁμαρτήματα ἐν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ]. 7. ἃ δ' ἐν
 ἱστορίᾳ ἴδια ἁμαρτάνουσι, [τὰ] τοιαῦτα ἂν εὖροις ἐπιτη-
 ρῶν, οἷα καὶ μοὶ πολλάκις ἀκρωμένῳ ἔδοξε, καὶ μάλιστα
 ἦν ἅπασιν αὐτοῖς ἀναπετάσης τὰ ὅτα. οὐκ ἄκαιρον δὲ
 μεταξὺ καὶ ἀπομνημονεῦσαι ἕνια παραδείγματος ἕνεκα τῶν 9
 ἤδη οὕτω συγγεγραμμένων, καὶ πρῶτόν γε ἐκεῖνο, ἠλέκον
 ἁμαρτάνουσιν, ἐπισκοπήσωμεν· ἀμελήσαντες γὰρ οἱ πολλοὶ
 αὐτῶν τοῦ ἱστορεῖν τὰ γεγενημένα τοῖς ἐπαινοῖς ἀρχόντων
 καὶ στρατηγῶν ἐνδιατρίβουσι, τοὺς μὲν οἰκείους εἰς ὕψος
 ἐπαίροντες, τοὺς πολεμίους δὲ πέρα τοῦ μετρίου καταρ-
 ρίπτοντες, ἀγνοοῦντες ὡς οὐ στενῶ τῷ ἰσθμῷ διώρισ-
 ται καὶ διατετελείχεται ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον, ἀλλὰ
 τι μέγα τεῖχος ἐν μέσῳ ἐστὶν αὐτῶν καὶ τὸ τῶν μουσικῶν
 δὴ τοῦτο, δις διὰ πασῶν ἐστι πρὸς ἄλληλα, εἴ γε τῷ μὲν
 ἐγκωμιάζοντι μόνου ἐνὸς μέλει, ὅπως οὖν ἐπαινέσαι καὶ
 εὐφραῖναι τὸν ἐπαινούμενον, καὶ ψευσαμένῳ ὑπάρχη τυ-
 χεῖν τοῦ τέλους, ἡ δὲ οὐκ ἂν τι ψεῦδος ἐμπεσὸν ἢ
 ἱστορία οὐδ' ἀκαριαῖον ἀνάσχοιτο, οὐ μᾶλλον ἢ τὴν ἀρ-
 τηρίαν ἱατρῶν παῖδες φασὶ τὴν τραχείαν παραδέξασθαι
 8 ἂν τι εἰς αὐτὴν καταποθέν. 8. ἔτι ἀγνοεῖν εἰκόσιν οἱ
 τοιοῦτοι ὡς ποιητικῆς μὲν καὶ ποιημάτων ἄλλαι ὑπο-
 σχέσεις καὶ κανόνες ἴδιοι, ἱστορίας δὲ ἄλλοι· ἐκεῖ μὲν γὰρ
 ἄκρατος ἢ ἔλευθερία καὶ νόμος εἰς, τὸ δόξαν τῷ ποιητῇ·
 ἐνθεος γὰρ καὶ κάτοχος ἐκ Μουσῶν, καὶ ἂν ἵππων ὑπο-
 πτέρων ἄρμα ζεύξασθαι ἐθέλῃ ἢ ἐφ' ὕδατος ἄλλους ἢ 10
 ἐπ' ἀνθερῶν ἄκρων θευσομένους ἀναβιβάσθαι, φθόνος
 οὐδεὶς· οὐδ' ὅποταν ὁ Ζεὺς αὐτῶν ἀπὸ μιᾶς σειρᾶς ἀνα-
 σπάσας αἰωρῇ ὁμοῦ γῆν καὶ θάλατταν, δεδίασι μὴ ἀπορ-
 ραγείσης ἐκείνης συντριβῇ τὰ πάντα κατενεχθέντα· ἀλλὰ
 καὶ ἂν Ἀγαμέμνονα ἐπαινέσαι θέλωσιν, οὐδεὶς ὁ κωλύσων
 Διὶ μὲν αὐτὸν ὅμοιον εἶναι τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὄμματα,

τὸ στέρον δὲ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ποσειδῶνι, τὴν δὲ ζώνην τῷ Ἄρει, καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δὴ τὸν Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης· οὐ γὰρ ἱκανὸς ὁ Ζεὺς οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν οὐδὲ ὁ Ἄρης μόνος ἕκαστος ἀναπληρῶσαι τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἡ ἱστορία δὲ ἦν τινα κολακείαν τοιαύτην προσλάβη, τί ἄλλο ἢ πέξῃ τις ποιητικὴ γίννεται, τῆς μεγαλοφωνίας μὲν ἐκείνης ἐστερημένη, τὴν
 11 λοιπὴν δὲ τερατείαν γυμνὴν τῶν μέτρων καὶ δι' αὐτὸ ἐπισημοτέραν ἐκφαίνουσα; μέγα τοίνυν, μᾶλλον δὲ ὑπέρμεγα τοῦτο κακόν, εἰ μὴ εἰδείη τις χωρίζειν τὰ ἱστορίας καὶ τὰ ποιητικῆς, ἀλλ' ἐπεισάγοι τῇ ἱστορίᾳ τὰ τῆς ἐτέρας κομμώματα, τὸν μῦθον καὶ τὸ ἐγκώμιον καὶ τὰς ἐν τούτοις ὑπερβολάς, ὡσπερ ἂν εἴ τις ἀθλητὴν τῶν καρτερῶν τούτων καὶ κομιδῇ περιίνων ἀλουργίσι περιβάλοι καὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τῷ ἔταιρικῷ καὶ φηκίον ἐντρίβοι καὶ ψιμύθιον τῷ προσώπῳ, Ἡράκλεις ὡς καταγέλαστον αὐτὸν ἀπεργάσασαί' ἂν αἰσχύνας τῷ κόσμῳ ἐκείνῳ. 9. καὶ οὐ
 τοῦτό φημι, ὡς οὐχὶ καὶ ἐπαινετέον ἐν ἱστορίᾳ ἐνίστε· ἀλλ' ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαινετέον καὶ μέτρον ἐπακτέον τῷ πράγματι, τὸ μὴ ἐπαχθὲς τοῖς ὕστερον ἀναγνωσομένοις αὐτά, καὶ ὅλως πρὸς τὰ ἔπειτα κανονιστέον τὰ
 12 τοιαῦτα, ὅπερ μικρὸν ὕστερον ἐπιδειξομεν. ὅσοι δὲ οἴονται καλῶς διαίρειν ἐς δύο τὴν ἱστορίαν, ἐς τὸ τερπνὸν καὶ χρήσιμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐσποιοῦσι καὶ τὸ ἐγκώμιον εἰς αὐτὴν ὡς τερπνὸν καὶ εὐφραῖνον τοὺς ἐντυγχάνοντας, ὄρας ὅσον τ' ἀληθοῦς ἡμαρτήκασι, πρῶτον μὲν κιβδηλῶ τῇ διαιρέσει χρώμενοι· ἐν γὰρ ἔργον ἱστορίας καὶ τέλος, τὸ χρήσιμον, ὅπερ ἐκ τοῦ ἀληθοῦς μόνου συναγεται. τὸ τερπνὸν δὲ ἄμεινον μὲν εἰ καὶ αὐτὸ παρακολουθήσειεν, ὡσπερ καὶ κάλλος ἀθλητῆ, εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν κωλύσει τῶν
 13 ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον τὸν Ἰσιδότου, γεννάδαυ ὄντα καὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν ἑκατέρων ἀλκιμώτερον, εἰ αὐτὸς μὲν αἰσχιστος εἴη ὀφθῆναι [τὴν ὄψιν], Ἀλκαῖος δὲ ὁ καλὸς ὁ Μιλήσιος ἀνταγωνίζοιτο αὐτῷ, καὶ ἐρώμενος, ὡς φασι, τοῦ Νικοστράτου ὄν. καὶ τοίνυν ἡ ἱστορία, εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαστο, πολλοὺς

ἂν τοὺς ἔραστὰς ἐπισπάσαιτο, ἄχρι δ' ἂν καὶ μόνον ἔχη
 τὸ ἴδιον ἐντελές, λέγω δὲ τὴν τῆς ἀληθείας δήλωσιν, ὀλι-
 10 γον τοῦ κάλλους φροντιεῖ. 10. ἔτι κάκεινο εἶπεῖν ἄξιον,
 ὅτι οὐδὲ τερπνὸν ἐν αὐτῇ τὸ κομιδῆ μινυῶδες καὶ τὸ τῶν 14
 ἐπαινῶν μάλιστα πρόσαντες παρ' ἑκάτερον τοῖς ἀκούουσιν,
 ἢν μὴ τὸν συρφετὸν καὶ τὸν πολὺν δῆμον ἐπινοήσης, ἀλλὰ
 τοὺς δικαστικῶς καὶ νῆ Δία συκοφαντικῶς προσέτι γε ἀ-
 κροασομένους, οὓς οὐκ ἂν τι λάθοι παραδραμόν, ὀξύτερον
 μὲν τοῦ Ἄργου ὀρῶντας καὶ πανταχόθεν τοῦ σώματος,
 ἀργυραμοιβικῶς δὲ τῶν λεγομένων ἕκαστα ἐξετάζοντας,
 ὡς τὰ μὲν παρακεκομμένα εὐθὺς ἀπορρίπτειν, παραδέ-
 χεσθαι δὲ τὰ δόκιμα καὶ ἔννομα καὶ ἀκριβῆ τὸν τύπον,
 πρὸς οὓς ἀποβλέποντα χρὴ συγγράφειν, τῶν δ' ἄλλων
 ὀλίγον φροντίζειν, κἂν διαρραγῶσιν ἐπαινοῦντες. ἢν δὲ
 ἀμελήσας ἐκείνων ἠδύνης πέρα τοῦ μετρίου τὴν ἱστορίαν
 μύθοις καὶ ἐπαινοῖς καὶ τῇ ἄλλῃ θωπείᾳ, τάχιστ' ἂν
 ὁμοίαν αὐτὴν ἐξεργάσαιτο τῷ ἐν Λυδία Ἡρακλεῖ. ἔωρα- 15
 κέναι γάρ σε που εἰκὸς γεγραμμένον, τῇ Ὀμφάλῃ δου-
 λεύοντα, πάνυ ἀλλόκοτον σκευὴν ἑκάτερον ἐνεσκευασμένον,
 ἐκείνην μὲν τὸν λέοντα αὐτοῦ περιβεβλημένην καὶ τὸ ξύ-
 λον ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσαν, ὡς Ἡρακλέα δῆθεν οὖσαν, αὐτὸν
 δὲ ἐν κροκωτῷ καὶ πορφυρίδι ἔρια ξαίνοντα καὶ παιό-
 μενον ὑπὸ τῆς Ὀμφάλῃ τῷ σανδαλίῳ, [καὶ τὸ] θέαμα
 αἰσχιστον, [ἀφεστῶσα ἢ ἐσθῆς τοῦ σώματος καὶ μὴ προσ-
 11 ιζάνουσα καὶ] τοῦ θεοῦ τὸ ἀνδρῶδες ἀσχημόνως κατα-
 ἐπαινέσονται, οἱ ὀλίγοι δὲ ἐκείνοι, ὧν σὺ καταφρονεῖς,
 μάλα ἠδὲ καὶ ἐς κόρον γελάσονται, ὀρῶντες τὸ ἀσύμφυλον
 καὶ ἀνάρμοστον καὶ δυσκόλλητον τοῦ πράγματος. ἑκάστου 16
 γὰρ δὴ ἴδιόν τι καλὸν ἐστίν· εἰ δὲ τοῦτο ἐναλλάξιας,
 ἀκαλλές τὸ αὐτὸ παρὰ τὴν χρῆσιν γίγνεται. ἐγὼ λέγειν
 ὅτι οἱ ἐπαινοὶ ἐνὶ μὲν ἴσως τερπνοί, τῷ ἐπαινουμένῳ,
 τοῖς δ' ἄλλοις ἐπαχθεῖς, καὶ μάλιστα ἢν ὑπερφρεῖς τὰς
 ὑπερβολὰς ἔχωσιν, οἷους αὐτοὺς οἱ πολλοὶ ἀπεργάζονται,
 τὴν εὖνοιαν τὴν παρὰ τῶν ἐπαινουμένων θηρώμενοι καὶ
 ἐνδιατριβόντες ἄχρι τοῦ πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν

ἐξεργάσασθαι· οὐδὲ γὰρ κατὰ τὴν τέχνην αὐτὸ δρᾶν ἴσασιν οὐδ' ἐπισιιάζουσι τὴν θωπειάν, ἀλλ' ἐμπесόντες ἀθρόα πάντα καὶ ἀπίθανα καὶ γυμνά διεξίασιν. 12. ὥστ' οὐδὲ 12
 τυγχάνουσιν οὐ μάλιστα ἐφίενται· οἱ γὰρ ἐπαινούμενοι πρὸς αὐτῶν μισοῦσι μᾶλλον καὶ ἀποστρέφονται ὡς κόλακας, εὖ ποιοῦντες, καὶ μάλιστα ἦν ἀνδρώδεις τὰς γνώμας ὧσιν· ὡσπερ Ἀλέξανδρος Ἀριστοβούλου μονομαχίαν γρά-
 17 ψαντος Ἀλεξάνδρου καὶ Πύρου, καὶ ἀναγνόντος αὐτῷ τοιοῦτο μάλιστα τι χωρίον τῆς γραφῆς — ᾤετο γὰρ χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα τῷ βασιλεῖ ἐπιψευδόμενος ἀριστείας τινὰς αὐτῷ καὶ ἀναπλάττων ἔργα μείζω τῆς ἀληθείας — λαβὼν τὸ βιβλίον — πλέοντες δὲ ἐτύγχανον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Ὑδάσπῃ — ἔρριψεν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸ ὕδωρ ἐπειπών, Καὶ σὲ δὲ οὕτως ἔχρη, ὧ Ἀριστόβουλε, τοιαῦτα ὑπὲρ ἐμοῦ μονομαχοῦντα καὶ ἐλέφαντας ἐνὶ (†) ἀκοντίῳ φονεύοντα. καὶ ἐμελλέ γε οὕτως ἀγανακτήσειν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅς γε οὐδὲ τὴν τοῦ ἀρχιτέκτονος τόλμαν ἠνέσχετο, ὑποσχομένου τὸν Ἄθω εἰκόνα ποιήσειν αὐτοῦ καὶ μετακοσμήσειν τὸ ὄρος εἰς ὁμοιότητα τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ κόλακα εὐθύς ἐπιγνοὺς τὸν ἀνθρώπον οὐκέτ' οὐδ' ἐς τὰ ἄλλα ὁμοίως ἔχρητο. 13. ποῦ τοίνυν τὸ τερπνὸν ἐν τοῖτοις, 13
 18 ἐπαινούμενος, ὧν παρὰ πόδας οἱ ἔλεγχοι; ὡσπερ οἱ ἄμορφοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα γε τὰ γύναια τοῖς γραφεῦσι παρακελενόμενα ὡς καλλίστας αὐτὰς γράφειν· οἶονται γὰρ ἄμεινον ἔξειν τὴν ὄψιν, ἣν ὁ γραφεὺς αὐταῖς ἐρύθημά τε πλεον ἐπανθήσῃ καὶ τὸ λευκὸν ἐγκαταμίξῃ πολὺ τῷ φαρμάκῳ. τοιοῦτοι τῶν συγγραφότων οἱ πολλοὶ εἰσι τὸ τήμερον καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ χρειώδες, ὅτι ἂν ἐκ τῆς ἱστορίας ἐλπίσωσι, θεραπεύοντες, οὓς μισεῖσθαι καλῶς εἶχεν, ἐς μὲν τὸ παρὸν κόλακας προδήλους καὶ ἀτέχνους ὄντας, ἐς τοῦπιόν δὲ ὑποπτον ταῖς ὑπερβολαῖς τὴν ὄλην πραγματείαν ἀποφαίνοντας. εἰ δὲ τις πάντως τὸ τερπνὸν ἠγεῖται κατα-
 19 μεμῆχθαι δεῖν τῇ ἰστορίᾳ, πόσα ἄλλα σὺν ἀληθείᾳ τερπνά ἐστὶν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου, ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ τὰ μηδὲν προσήκοντα ἐπεσκευλοῦσιν.

14 14. Ἐγὼ δ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὅποσα μέμνημαι ἔναγχος ἐν Ἰωνίᾳ συγγραφέων τινῶν, καὶ νῆ Δία ἐν Ἀχαΐᾳ πρόφην ἀκούσας τὸν αὐτὸν τοῦτον πόλεμον διηγουμένων· καὶ πρὸς Χαρίτων μηδεὶς ἀπιστήσῃ τοῖς λεχθησομένοις· ὅτι γὰρ ἀληθῆ ἐστὶ κἄν ἐπωμοσάμην, εἰ ἀστείον ἦν ὄρκον ἐντιθέσθαι συγγράμματι. εἰς μὲν τις αὐτῶν ἀπὸ Μουσῶν εὐθύς ἤρξατο παρακαλῶν τὰς θεὰς συνεφάσασθαι τοῦ συγγράμματος. ὄρᾳς ὡς ἐμμελῆς ἡ ἀρχὴ καὶ περὶ πόδα τῆ ἱστορίας καὶ τῷ τοιοῦτῳ εἶδει τῶν 20 λύγων πρέπουσα. εἶτα μικρὸν ὑποβάς Ἀχιλλεῖ μὲν τὸν ἡμέτερον ἄρχοντα εἰκάξει, Θεοσίτῃ δὲ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, οὐκ εἰδὼς ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἀμείνων ἦν αὐτῷ, εἰ Ἐκτορα μᾶλλον ἢ Θεοσίτην καθήρει, καὶ εἰ πρόσθεν μὲν ἔφενγεν ἐσθλός τις,

ἔδλωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων.

εἶτ' ἐπῆγεν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ἐγκώμιον, καὶ ὡς ἄξιος εἶη συγγράψαι τὰς πράξεις οὕτω λαμπρὰς οὔσας. ἤδη δὲ κατιῶν ἐπῆγει καὶ τὴν πατρίδα τὴν Μίλητον, προστιθεὶς ὡς ἀμείνον ποιοῖ τοῦτο τοῦ Ὀμήρου μηδὲν μνησθέντος τῆς πατρίδος. εἶτ' ἐπὶ τέλει τοῦ προοιμίου ὑπισχνεῖτο διαρρήδην καὶ σαφῶς, ἐπὶ μείζον μὲν ἀρεῖν τὰ ἡμέτερα, τοὺς 21 βαρβάρους δὲ καταπολεμήσειν καὶ αὐτός, ὡς ἂν δύνηται· καὶ ἤρξατό γε τῆς ἱστορίας οὕτως, αἰτίαν ἅμα τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς διεξιὼν· „Ὁ γὰρ μιαιώτατος καὶ κάκιστ' ἀπολούμενος Οὐολόγεσσος ἤρξατο πολεμεῖν δι' αἰτίαν 15 τοιάνδε.“ 15. οὗτος μὲν τοιαῦτα. ἕτερος δὲ Θουκυδίδου ζηλωτῆς ἄκρος, οἷος εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ εἰκασμένος, καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκεῖνος σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ἤρξατο, χαριεστάτην ἀρχῶν ἀπασῶν καὶ θύμου τοῦ Ἀττικῷ ἀποπνεύσαν. ὄρα γάρ· „Κρεπέρης Καλπουρριανὸς Πομπηϊουπολίτης συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Παρθυαίων καὶ Ῥωμαίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος 22 εὐθύς ξυλισταμένον.“ ὥστε μετὰ γε τοιαύτην ἀρχὴν τί ἂν σοι τὰ λοιπὰ λέγοιμι, ὅποια ἐν Ἀρμενίᾳ ἐδημηγόρησε τὸν Κερκυραῖον αὐτῷ ρήτορα παραστησάμενος, ἢ οἷον Νισιβηροῖς λοιμὸν τοῖς μὴ τὰ Ῥωμαίων αἰρουμένοις ἐπή-

γαγε παρὰ Θουκυδίδου χρησάμενος ὅλον ἄρδην πλὴν μό-
 νου τοῦ Πελασγικοῦ καὶ τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν, ἐν οἷς
 οἱ τότε λοιμώξαντες ᾤκησαν; τὰ δ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Αἰθιο-
 πίας ἤρξατο, ὥστε καὶ ἐς Αἴγυπτον κατέβη καὶ ἐς τὴν
 βασιλέως γῆν τὴν πολλήν, καὶ ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινεν εὖ
 ποιῶν. ἐγὼ γοῦν θάπτοντα ἔτι αὐτὸν καταλιπὼν τοὺς
 ἀθλοῦς Ἀθηναίους ἐν Νισίβι ἀπῆλθον ἀκριβῶς εἰδῶς καὶ
 2 ὅσα ἀπελθόντος ἐρεῖν ἔμελλε. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτο ἐπι-
 εικῶς πολὺ νῦν ἔστι, τὸ οἶεσθαι τοῦτ' εἶναι τοῖς Θουκυ-
 δίδου ἰοικῶτα λέγειν, εἰ ὀλίγον ἐντρέψας τὰ αὐτὰ ἐκεί-
 νῳ λέγοι τις, μικρὰ ῥάκια, ὅπως καὶ αὐτὸς ἂν φαίη, [οὐ
 δι' αὐτήν] (†) νῆ Δία κάκεινο ὀλίγου δεῖν παρέλιπον·
 ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς πολλὰ καὶ τῶν δειλῶν καὶ
 τῶν μηχανημάτων, ὡς Ῥωμαῖοι αὐτὰ ὀνομάζουσιν, οὐ-
 τως ἀνέγραψε, καὶ τάφρον ὡς ἐκείνοι καὶ γέφυραν καὶ
 τὰ τοιαῦτα. καὶ μοι ἐννόησον ἡλίκον τὸ ἀξίωμα τῆς ἱστο-
 ρίας καὶ ὡς Θουκυδίδῃ πρέπον, μεταξὺ τῶν Ἀττικῶν
 ὀνομάτων τὰ Ἰταλιωτικὰ ταῦτα ἐγκεῖσθαι, ὥσπερ δὴ
 πορφύραν ἐπικοσμοῦντα καὶ ἐμπρέποντα καὶ πάντως συν-
 24 ἄδοντα. 16. ἄλλος δέ τις αὐτῶν ὑπόμνημα τῶν γεγο- 16
 νότων γυμνὸν συναγαγὼν ἀνέγραψε κομιδῇ πεζὸν καὶ
 χαμαιπετές, ὅλον καὶ στρατιώτης ἂν τις τὰ καθ' ἡμέραν
 ὑπογραφόμενος συνέθηκεν ἢ τέκτων ἢ κάπηλός τις συμ-
 περινοστῶν τῇ στρατιᾷ. πλὴν ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ
 ἰδιώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δῆλος ὢν οἶος ἦν,
 ἄλλῳ δέ τινι χαρίεντι καὶ δυνησομένῳ ἱστορίαν μεταχει-
 ρίσασθαι προπεπονηκώς. τοῦτο μόνον ἠτσιασάμην αὐτοῦ,
 ὅτι οὕτως ἐπέγραψε τὰ βιβλία τραγικώτερον ἢ κατὰ τὴν
 τῶν συγγραμμάτων τύχην· „Καλλιμόρφου ἰατροῦ τῆς
 τῶν κοντοφόρων ἕκτης ἱστοριῶν Παρθικῶν.“ καὶ ὑπε-
 25 γέγραπτο ἐκάστη ὁ ἀριθμὸς. καὶ νῆ Δία καὶ τὸ προσι-
 μιον ὑπέρψυχρον ἐποίησεν αὐτως συναγαγὼν· οἰκείον εἶναι
 ἱατρῶ ἱστορίαν συγγράφειν, εἴ γε ὁ Ἀσκληπιὸς μὲν Ἀπόλ-
 λωνος υἱός, Ἀπόλλων δὲ Μουσηγέτης καὶ πάσης παι-
 δείας ἄρχων· καὶ [ὅτι] ἀρξάμενος ἐν τῇ Ἰάδι γράφειν οὐκ
 οἶδα ὅ τι δόξαν αὐτίκα μάλα ἐπὶ τὴν κοινὴν μετῆλθεν,

ιητρικὴν μὲν λέγων καὶ πείρην καὶ ὀκόσα καὶ νοῦσοι, τὰ δ' ἄλλα ὁμοδαιτα τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ πλεῖστα οἷα ἐκ τριόδου.

- 17 17. Εἰ δέ με δεῖ καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς μνησθῆναι, τὸ μὲν ὄνομα ἐν ἀφανεί κείσθω, τὴν γνώμην δὲ ἐρῶ καὶ τὰ πρῶην ἐν Κορίνθῳ συγγράμματα, κρείττω πάσης ἐλπίδος· ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ προοιμίον²⁶ περιόδῳ συνηρώτησε τοὺς ἀναγινώσκοντας λόγον πάνσοφον δεῖξαι σπεύδων, ὡς μόνῳ ἂν τῷ σοφῷ πρόποι ἱστορίαν συγγράφειν. εἶτα μετὰ μικρὸν ἄλλος συλλογισμὸς, εἶτα ἄλλος· καὶ ὅλως ἐν ἅπαντι σχήματι συνηρώτητο αὐτῷ τὸ προοίμιον. τὸ τῆς κολακείας ἐς κόρον, καὶ τὰ ἐγκώμια φορτικὰ καὶ κομιδῆ βωμολοχικά, οὐκ ἀσυλλόγιστα μέντοι, ἀλλὰ συνηρωτημένα κάκεινα. καὶ μὴν κάκεινο φορτικὸν ἔδοξέ μοι καὶ ἥκιστα σοφῷ ἀνδρὶ καὶ πύγωνι πολυῷ καὶ βαθεῖ πρόπον, τὸ ἐν τῷ προοιμίῳ εἰπεῖν, ὡς ἐξαιρετον τοῦτο ἔξει ὁ ἡμέτερος ἀρχων, οὗ γε τὰς πράξεις καὶ φιλόσοφοι ἤδη συγγράφειν ἀξιοῦσι· τὸ γὰρ τοιοῦτον, εἴπερ ἄρα, ἡμῖν ἄμεινον ἦν (†) καταλιπεῖν λογίζεσθαι ἢ ἀν-
18 τὸν εἰπεῖν. 18. καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου ὅσιον ἀνημονῆσαι, ὃς τοιάνδε ἀρχὴν ἤρξατο· „Ἐρχομαι ἐρέων περὶ Ῥωμαίων καὶ Περσέων,“ καὶ μικρὸν ὕστερον· „ἔδεε γὰρ Πέρσησι γενέσθαι κακῶς“, καὶ πάλιν· „ἦν Ὀσρόης, τὸν οἱ Ἕλλη-
νες Ὀξυρόην ὀνυμέουσι“, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. ὄρῳ,²⁷ ὅμοιος αὐτὸς ἐκείνῳ, παρ' ὅσον ὁ μὲν Θουκυδίδῃ, οὗτος
19 δὲ Ἡροδότῳ εὖ μάλα ἐψέει. 19. ἄλλος τις αἰοίδιμος ἐπὶ λόγων δυνάμει Θουκυδίδῃ καὶ αὐτὸς ὅμοιος ἢ ὀλίγῳ ἀμείνων αὐτοῦ, πάσας πόλεις καὶ πάντα ὄρη καὶ πεδία καὶ ποταμοὺς ἐρμηνεύσας πρὸς τὸ σαφέστατον καὶ ἰσχυρότατον, ὡς ᾤετο· τὸ δὲ εἰς ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ ἀλεξίκακος τρέψειε· τοσαύτη ψυχρότης ἐνῆν ὑπὲρ τὴν Κασπίαν χιόνα καὶ τὸν κρύσταλλον τὸν Κελτικόν. ἢ γοῦν ἀσπίς ἢ τοῦ αὐτοκράτορος ὄλῳ βιβλίῳ μόγις ἐξηρμηνεύθη αὐτῷ, καὶ Γοργῶν ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκ κυανοῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ ζώνῃ ἰριοειδῆς καὶ δράκοντες ἐλικηδὸν καὶ βοστρυχηδόν. ἢ μὲν γὰρ Οὐλο-

γέσσουν ἀναξυρίς ἢ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου, Ἡράκλεις ὅσαι
 μυριάδες ἐπῶν ἕκαστον τούτων, καὶ οἷα ἦν ἡ Ὀσρόου
 κόμη διανέοντος τὸν Τίγρητα, καὶ ἐς οἶον ἄντρον κατέ-
 φυγε, κιττοῦ καὶ μυρρίνης καὶ δάφνης ἐς ταῦτό συμπε-
 φυκόντων καὶ σύσκιον ἀκριβῶς ποιούντων αὐτό. σκόπει
 28 ὡς ἀναγκαῖα τῇ ἱστορίᾳ ταῦτα, καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἂν τι ἦδει-
 μεν τῶν ἐκεῖ πραχθέντων. 20. ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τῆς 20
 ἐν τοῖς χρησίμοις ἢ ἀγνοίας τῶν λεκτέων ἐπὶ τὰς τοιαύ-
 τας τῶν χωρίων καὶ ἄντρων ἐκφράσεις τρέπονται, καὶ
 ὁπόταν ἐς πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα ἐμπέσωσιν, ἐοίκα-
 σιν οἰκέτη νεοπλούτῳ, ἄρτι κληρονομήσαντι τοῦ δεσπό-
 του, ὃς οὔτε τὴν ἐσθῆτα οἶδεν ὡς χρὴ περιβαλέσθαι οὔτε
 δειπνῆσαι κατὰ νόμον, ἀλλ' ἐμπηδήσας, πολλάκις ὀρ-
 νίθων καὶ συείων καὶ λαγῶων προκειμένων, ὑπερεμ-
 πίπλεται ὡς ἔττους τινὸς ἢ ταρίχους, ἔστ' ἂν διαρραγῇ
 ἐσθίῳν. οὗτος δ' οὖν, ὃν προεῖπον, καὶ τραύματα συνέ-
 γραψε πᾶν ἀπίθανα καὶ θανάτους ἄλλοκότους, ὡς ἐς
 δάκτυλον τοῦ ποδὸς τὸν μέγαν τρωθεὶς τις αὐτίκα ἐτε-
 λεύτησε, καὶ ὡς ἐμβοήσαντος μόνον Πρίσκου τοῦ στρα-
 τηγοῦ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι τῶν πολεμίων ἐξέθανον. ἔτι δὲ καὶ
 ἐν τῷ τῶν νεκρῶν ἀριθμῷ τοῦτο μὲν καὶ παρὰ τὰ γε-
 29 γραμμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων ἐπιστολαῖς ἐψεύσατο·
 ἐπὶ γὰρ Εὐρώπῳ τῶν μὲν πολεμίων ἀποθανεῖν μυριά-
 δας ἑπτὰ καὶ τριάκοντα καὶ ἕξ πρὸς τοῖς διακοσίοις, Ῥω-
 μαίων δὲ μόνους δύο, καὶ τραυματίας γενέσθαι ἑννέα.
 ταῦτα οὐκ οἶδα εἴ τις ἂν εὖ φρονῶν ἀνάσχοιτο. 21. καὶ 21
 μὴν κάκεινο λεκτέον, οὐ μικρὸν ὄν· ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ
 Ἀττικὸς εἶναι καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρι-
 βέστατον ἠξίωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ
 Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς Κρόνιον
 μὲν Σατουρνίνον λέγειν, Φρόντιν δὲ τὸν Φρόντινα, Τι-
 τάνιον δὲ τὸν Τιτιανὸν καὶ ἄλλα πολλῶν γελοιότερα. ἔτι
 ὁ αὐτὸς οὗτος περὶ τῆς Σεηριανοῦ τελευτῆς ἔγραψεν
 ὡς οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες ἐξηπάτηνται οἰόμενοι ξίφει τε-
 θνᾶναι αὐτόν, ἀποθάνοι δὲ ὁ ἀνὴρ σιτίων ἀποσχόμενος·
 τοῦτον γὰρ αὐτῷ ἀλυπότατον δόξαι τὸν θάνατον· οὐκ

εἰδὼς ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐκείνο πᾶν τριῶν οἶμαι ἡμερῶν 30
 ἐγένετο, ἀπόσιτοι δὲ καὶ εἰς ἐβδόμην διαρκοῦσιν οἱ πολ-
 λοί, ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦθ' ὑπολάβοι τις, ὡς Ὀσρόης τέως
 εἰστήκει περιμένων, ἔστ' ἂν Σεηριανὸς λιμῶ ἀπόληται,
 καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπῆγε διὰ τῆς ἐβδόμης.

- 22 22. Τοὺς δὲ καὶ ποιητικοῖς ὀνόμασιν, ὧ καλὲ Φίλων,
 ἐν ἱστορίᾳ χρωμένους ποῦ δ' ἂν τις θείη, τοὺς λέγοντας,
 „ἐλέλιξε μὲν ἡ μηχανή, τὸ τεῖχος δὲ πεσὸν μεγάλως ἐδού-
 πησε,“ καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς καλῆς ἱστορίας·
 „Ἐδεσσα μὲν δὴ οὕτω τοῖς ὅπλοις περιεσμαραγεῖτο καὶ
 ὄτοβος ἦν καὶ κόναβος ἅπαντα ἐκείνα,“ καὶ „ὁ στρατη-
 γὸς ἐμερμήριζεν ὧ τρόπῳ μάλιστα προσαγάγοι πρὸς τὸ
 τεῖχος.“ εἶτα μεταξὺ οὕτως εὐτελεῖ ὀνόματα καὶ δημοτικά
 καὶ πτωκικά πολλὰ παρενεβέβυστο, τὸ „ἐπέστειλεν ὁ
 στρατοπεδάρχης τῷ κυρίῳ,“ καὶ „οἱ στρατιῶται ἠγόρα-
 ζον τὰ ἐγχεζόντα,“ καὶ „ἦδη λελουμένοι περὶ αὐτοὺς
 ἐγίγνοντο (†),“ καὶ τὰ τοιαῦτα· ὥστε τὸ πρᾶγμα εἰκόδς 31
 εἶναι τραγωδῶ τὸν ἕτερον μὲν πόδα ἐπ' ἐμβάτον ὑψηλοῦ
- 23 ἐπιβεβηκότι, θατέρῳ δὲ σανδάλων ὑποδεδεμένῳ. 23. καὶ
 μὴν καὶ ἄλλους ἴδοις ἂν τὰ μὲν προοίμια λαμπρὰ καὶ τρα-
 γικὰ καὶ εἰς ὑπερβολὴν μακρὰ συγγράφοντας, ὡς ἐλπῖσαι
 θανμαστά ἤλικα τὰ μετὰ ταῦτα πάντως ἀκούσεσθαι, τὸ
 σῶμα δὲ αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας μικρόν τι καὶ ἀγεννὲς ἐπα-
 γαγόντας, ὡς καὶ τοῦτο εἰκέναι παιδίῳ, εἰ που Ἐρωτα
 εἶδες παίζοντα, προσωπεῖον Ἡρακλέους πάμμεγα ἢ Πανὸς
 περικείμενον· εὐθὺς γοῦν οἱ ἀκούσαντες ἐπιφθέγγονται
 αὐτοῖς τό, Ὡδινεν ὄρος. χρεὶ δὲ οἶμαι μὴ οὕτως, ἀλλ'
 ὅμοια τὰ πάντα καὶ ὁμόχροα εἶναι καὶ συναῖδον τῇ κεφαλῇ
 τὸ ἄλλο σῶμα, ὡς μὴ χρυσοῦν μὲν τὸ κράνος εἶη, θώραξ
 δὲ πᾶν γελοῖος ἐκ ῥακῶν ποθεν ἢ ἐκ δερμάτων σαπρῶν
 συγκεκαττυμένος καὶ ἡ ἀσπίς οἰσοῦνη καὶ χοιρίνη περὶ
 ταῖς κνήμαις. ἴδοις γὰρ ἂν ἀφθόνους τοιοῦτους συγγρα- 32
 φέας, τοῦ Ῥοδίου κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν νανώδει σώ-
 ματι ἐπιτιθέντας· ἄλλους αὖ ἔμπαιιν ἀκέφαλα τὰ σώμα-
 τα εἰσάγοντας, ἀπροοιμίιστα καὶ εὐθὺς ἐπὶ τῶν πραγμά-
 των, οἱ καὶ προσεταιρίζονται τὸν Ξενοφῶντα οὕτως ἀρ-

ξάμενον· „Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος παῖδες γίνονται δύο“, καὶ ἄλλους τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδότες ὡς δυνάμει τινὰ προοιμίᾳ ἐστὶ λεληθότα τοὺς πολλοὺς, ὡς ἐν ἄλλοις δεῖξομεν.

24. Καίτοι ταῦτα πάντα φορητὰ ἔτι, ὅσα ἢ ἐρμη- 24
 νειας ἢ τῆς ἄλλης διατάξεως ἀμαρτήματά ἐστι, τὸ δὲ καὶ
 περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι, οὐ παρασάγγας μό-
 νον, ἀλλὰ καὶ σταθμοὺς ὅλους, τινι τῶν καλῶν ἔοικεν;
 εἰς γοῦν οὕτω ῥαθύμως συνήγαγε τὰ πράγματα, οὔτε
 Σύρῳ τινὲ ἐντυχῶν οὔτε τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο τῶν ἐπὶ
 33 κουρείῳ τὰ τοιαῦτα μυθολογούντων ἀκούσας, ὥστε περὶ
 Εὐρώπου λέγων οὕτως ἔφη· „Ἡ δὲ Εὐρώπος κείται μὲν
 ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ σταθμοὺς δύο τοῦ Εὐφράτου ἀπέ-
 χουσα, ἀπώκισαν δὲ αὐτὴν Ἐδεσσαῖοι“. καὶ οὐδὲ τοῦτο
 ἀπέχρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα τὰ Σαμό-
 σατα ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀράμενος ὁ γενναῖος
 αὐτῇ ἀκροπόλει καὶ τελέσει μετέθηκεν ἐς τὴν Μεσοπο-
 ταμίαν, ὡς περιρρεῖσθαι αὐτὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πο-
 ταμῶν, ἑκατέρωθεν ἐν χρῶ παραμειβομένων καὶ μονον-
 οηχὶ τοῦ τεύχους ψανόντων. τὸ δὲ καὶ γελοιόν, εἴ σοι νῦν,
 ὦ Φίλων, ἀπολογοίμην, ὡς οὐ Παρθναίων οὐδὲ Μεσο-
 ποταμίτης σοι ἐγώ, οἷ με φέρων ὁ Θανμαστός συγγρα-
 φεὺς ἀπώκισε. 25. νῆ Δία κάκεινο κομιδῇ πιθανὸν περὶ 25
 τοῦ Σεηριανοῦ ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπεν ἐπομοσάμενος, ἢ
 μὴν ἀκούσαι τινος τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαφυγόν-
 34 των· οὔτε γὰρ ξίφει ἐθελῆσαι αὐτὸν ἀποθανεῖν οὔτε
 φαρμάκου πιεῖν οὔτε βρόχον ἄψασθαι, ἀλλὰ τινα θάνα-
 τον ἐπινοῆσαι τραγικὸν καὶ τῇ τόλμῃ ξενίζοντα· τυχεῖν
 μὲν γὰρ αὐτὸν ἔχοντα παμμεγέθη ἐκπώματα ὑάλινα τῆς
 καλλίστης ὑάλου· ἐπεὶ δὲ πάντως ἀποθανεῖν ἔγνωστο,
 κατάξαντα τὸν μέγιστον τῶν σκύφων ἐνὶ τῶν θραυμά-
 των χρήσασθαι ἐς τὴν σφαγὴν ἐντεμόντα τῇ ὑάλῳ τὸν
 λαιμόν. οὕτως οὐ ξιφίδιον, οὐ λογχάριον εὔρεν, ὡς ἀν-
 δρειός γε αὐτῷ καὶ ἠρωϊκὸς ὁ θάνατος γένοιτο. 26. εἶτ' 26
 ἐπειδὴ Θουκυδίδης ἐπιτάφιόν τινα εἶπε τοῖς πρώτοις τοῦ
 πολέμου ἐκείνου νεκροῖς, καὶ αὐτὸς ἠγήσατο χρῆναι ἐπει-

πεῖν τῷ Σευηριανῷ· ἅπασι γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ κακῶν, τὸν Θουκυδίδην, ἢ ἄμιλλα. θάψας οὖν τὸν Σευηριανὸν μεγαλοπρεπῶς ἀναβιβάζεται ἐπὶ τὸν τάφον Ἀφράνιον τινα Σίλωνα ἑκατόνταρχον, ἀνταγωνιστὴν Περικλέους, ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερρητόρευσεν αὐτῷ, ὥστε μετὰ τὰς Χάριτας πολλὰ πάνυ δακρῦσαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ μάλιστα ὁπότε ὁ ῥήτωρ [ὁ Ἀφράνιος] ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου δακρῦν ἅμα σὺν οἰμωγῇ περιπαθεῖ ἐμέμνητο τῶν πολυτελῶν ἐκείνου δεικνῶν καὶ προπόσεων, εἶτα ἐπέθηκεν Αἰάντειόν τινα τὴν κορωνίδα· σπασάμενος γὰρ τὸ ξίφος, εὐγενῶς πάνυ καὶ ὡς Ἀφρά- 35 νιον εἰκὸς ἦν, πάντων ὁρῶντων ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ, οὐκ ἀνάξιος ὢν μὰ τὸν Ἐνάλιον πρὸ πολλοῦ ἀποθανεῖν ἢ τοιαῦτα ἐρρητόρευε. καὶ τοῦτο ἔφη ἰδόντας τοὺς παρόντας ἅπαντας θαυμάσαι καὶ ὑπερεπαινέσαι τὸν Ἀφράνιον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ ἄλλα μὲν αὐτοῦ κατεγύγνωσκον, μονονουχὶ ζωμῶν καὶ λοπάδων μεμνημένου καὶ ἐπιδακρύνοντος τῇ τῶν πλακούντων μνήμῃ, τοῦτο δὲ μάλιστα ἠτiasάμην, ὅτι μὴ τὸν συγγραφέα καὶ διδάσκαλον τοῦ δράματος προαποσφάξας ἀπέθανε.

- 27 27. Πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὁμοίους τούτοις ἔχων σοι, ὦ ἑταῖρε, καταριθμήσασθαι, ὀλίγων ὅμως ἐπιμνησθεῖς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὑπόσχεσιν ἤδη μετελεύσομαι, τὴν συμβουλήν ὅπως ἂν ἄμεινον συγγράφοι τις· εἰσὶ γὰρ τινες, οἳ τὰ μεγάλα μὲν τῶν πεπραγμένων καὶ ἀξιωμακρόντα παραλείπουσιν ἢ παραθέουσιν, ὑπὸ δὲ ἰδιωτείας καὶ ἀπειροκαλίας καὶ ἀγνοίας τῶν λεκτέων ἢ σιωπητέων τὰ μικρότατα πάνυ λιπαρῶς καὶ φιλοπόνως ἐρμηνεύουσιν ἐμβραδύνοντες, ὥσπερ ἂν εἴ τις τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ μὲν ὅλον κάλλος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ὃν μὴ βλέπει μὴδ' ἐπαινοῖ μὴδὲ τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐξηγοῖτο, τοῦ ὑποποδίου δὲ τό τε εὐθυεργές καὶ τὸ εὐξέστον θαυμάζοι καὶ τῆς κρηπίδος τὸ εὐρυθμον, καὶ ταῦτα πάντα μετὰ πολλῆς 36 φροντίδος διεξιῶν. 28. ἐγὼ γοῦν ἤκουσά τινος τὴν μὲν ἐπ' Εὐρώπῳ μάχην ἐν οὐδ' ὅλοις ἐπὶ ἔπεσι παραδραμόντος, εἴκοσι δὲ μέτρα ἢ ἔτι πλείω ὕδατος ἀναλωκότος

ἐς ψυχρὰν καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκουσαν διήγησιν, ὡς
 Μαῦρός τις ἰππεὺς Μανσάκας τοῦνομα ὑπὸ δίψους πλα-
 νώμενος ἀνὰ τὰ ὄρη καταλάβοι Σύρους τινὰς τῶν ἀγροί-
 κων, ἄριστον παρατιθεμένους, καὶ ὅτι τὰ μὲν πρῶτα
 ἐκείνοι φοβηθεῖεν αὐτόν, εἶτα μέντοι μαθόντες ὡς τῶν
 φίλων εἶη κατεδέξαντο καὶ εἰστίασαν· καὶ γὰρ τινα τυ-
 χεῖν αὐτῶν ἀποδεδημηκότα καὶ αὐτὸν ἐς τὴν τῶν Μαύ-
 ρων, ἀδελφοῦ αὐτῷ ἐν τῇ γῇ στρατευομένου. μῦθοι τὸ
 μετὰ τοῦτο μακροὶ καὶ διηγήσεις, ὡς θηράσειεν αὐτὸς ἐν
 37 τῇ Μαυρουσίᾳ καὶ ὡς ἴδοι τοὺς ἐλέφαντας πολλοὺς ἐν τῷ
 αὐτῷ συννεμομένους καὶ ὡς ὑπὸ λέοντος ὀλλίγου δεῖν κα-
 ταβρωθεῖη, καὶ ἡλίκοις ἰχθῦς ἐπρίετο ἐν Καισαρείᾳ· καὶ
 ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς ἀφείδ τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνο-
 μένας σφαγὰς τοσαύτας καὶ ἐπελάσεις καὶ σπονδὰς ἀναγ-
 καίας καὶ φυλακὰς καὶ ἀντιφυλακὰς ἄχρι βαθείας ἐσπέ-
 ρας ἐφειστήκει ὄρων Μαλχίωνα τὸν Σύρον ἐν Καισαρείᾳ
 σκάρου παμμεγέθεις ἀξιόους ὠνούμενον· εἰ δὲ μὴ νῦν
 κατέλαβε, τάχ' ἂν καὶ συνεδειπνεῖ μετ' αὐτοῦ ἤδη τῶν
 σκάρων ἐσκευασμένων. ἄπερ εἰ μὴ ἐνεγέγραπτο ἐπιμε-
 λῶς τῇ ἱστορίᾳ, μεγάλα ἂν ἡμεῖς ἠγνοηκότες ἦμεν, καὶ ἡ
 ζημία Ῥωμαίοις ἀφόρητος, εἰ Μανσάκας ὁ Μαῦρος διψῶν
 μὴ εὖρε πιεῖν, ἀλλ' ἀδειπνος ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ στρατό-
 38 πεδον. καίτοι πόσα ἄλλα μακρῷ ἀναγκαιότερα ἐκὼν ἐγὼ
 νῦν παρήμι; ὡς καὶ αὐλητρίδης ἦκεν ἐκ τῆς πλησίον κώ-
 μης αὐτοῖς καὶ ὡς δῶρα ἀλλήλοις ἀντέδωσαν, ὁ Μαῦρος
 μὲν τῷ Μαλχίωνι λόγην, ὁ δὲ τῷ Μανσάκᾳ πόρπην,
 καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῆς ἐπ' Εὐρώπῳ μάχης αὐτὰ δὴ
 τὰ κεφάλαια. τοιγάρτοι εἰκότως ἂν τις εἴποι τοιοῦ-
 τούς τὸ μὲν ῥόδον αὐτὸ μὴ βλέπειν, τὰς ἀκάνθας δὲ αὐ-
 τοῦ τὰς παρὰ τὴν ρίζαν ἀκριβῶς ἐπισκοπεῖν. 29. ἄλλος, 29
 ὁ Φίλων, μάλα καὶ οὗτος γελοῖος, οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα
 ἐκ Κορίνθου πώποτε προβεβηκῶς οὐδ' ἄχρι Κεγχρεῶν
 ἀποδημήσας, οὔτι γε Συρίαν ἢ Ἀρμενίαν ἰδῶν, ὡδε ἤρ-
 39 ξατο — μέμνημαι γάρ — „Ὡτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα.
 γράφω τοίνυν ἃ εἶδον, οὐχ ἃ ἤκουσα.“ καὶ οὕτως ἀκρι-
 βῶς ἅπαντα ἐωράκει, ὥστε τοὺς δράκοντας ἔφη τῶν

Παρθυαίων — σημειον δὲ πλήθους τοῦτο αὐτοῖς· χιλίους γὰρ οἶμαι ὁ δράκων ἄγει — ζῶντας δράκοντας παμμεγέθεις εἶναι γεννωμένους ἐν τῇ Περσίδι μικρὸν ὑπὲρ τὴν Ἰβηρίαν, τούτους δὲ τέως μὲν ἐπὶ κοντῶν μεγάλων ἐκδεδεμένους ὑψηλοῖς αἰωρεῖσθαι καὶ πόρρωθεν ἐπελαυνόντων δέος ἐμποιεῖν, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔργῳ ἐπειδὰν ὁμοῦ ὦσι, λύσαντες αὐτοὺς ἐπαφιαῖσι τοῖς πολεμίοις· ἀμέλει πολλοὺς τῶν ἡμετέρων οὕτω καταποθῆναι καὶ ἄλλους, περισπειραθέντων αὐτοῖς, ἀποπνιγῆναι καὶ συγκλασθῆναι· ταῦτα δὲ ἐφροσῶς ὄραν αὐτός, ἐν ἀσφαλεῖ μέντοι 40 ἀπὸ δένδρου ὑψηλοῦ ποιούμενος τὴν σκοπὴν. καὶ εὖ γε ἐποίησε μὴ ὁμοσε χωρήσας τοῖς θηρίοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμεῖς θαναμαστόν οὕτω συγγραφέα νῦν εἶχομεν καὶ ἀπὸ χειρὸς αὐτὸν μεγάλα καὶ λαμπρὰ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἐργασάμενον· καὶ γὰρ ἐκινδύνευσε πολλὰ καὶ ἐτρώθη περὶ Σούραν, ἀπὸ τοῦ Κρανείου δῆλον ὅτι βαδίζων ἐπὶ τὴν Λέρναν. καὶ ταῦτα Κορινθίων ἀκουόντων ἀνεγίνωσκε τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων, ὅτι μηδὲ κατὰ τοίχου γεγραμμένον πῦλον ἐώρακει. ἀλλ' οὐδὲ ὄπλα ἐκεῖνός γε ἤδει οὐδὲ μηχανήματα οἷά ἐστιν οὐδὲ τάξεων ἢ καταλοχισμῶν ὀνόματα· πάνν γοῦν ἔμελεν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν ἐπὶ κέρως φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν. 41

30 30. εἰς δὲ τις βέλτιστος ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος τὰ πεπραγμένα, ὅσα ἐν Ἀρμενίᾳ, ὅσα ἐν Συρίᾳ, ὅσα ἐν Μεσοποταμίᾳ, τὰ ἐπὶ τῷ Τίγρητι, τὰ ἐν Μηδίᾳ, πεντακοσίοις οὐδ' ὅλοις ἔπεσι περιλαβὼν συνεθλιψε καὶ τοῦτο ποιήσας ἱστορίαν συγγραφέναι φησί. τὴν μὲντοι ἐπιγραφὴν ὀλίγου δεῖν μακροτέραν τοῦ βιβλίου ἐπέγραψεν, „Ἀντιοχianoῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερονίκου“ — δόλιχον γὰρ που οἶμαι ἐν παισὶ ἐνεκικήκει — „τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ 31 ἐν Μηδίᾳ νῦν Ῥωμαίοις πραχθέντων ἀφήγησις“. 31. ἤδη δ' ἐγὼ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγραφάτος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν τὴν Οὐολογέσσου καὶ τὴν Ὀσρούου σφραγὴν, ὡς παραβληθήσεται τῷ λέοντι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν τριπόθητον ἡμῖν θρίαμβον. οὕτω μαντικῶς ἅμα ἔχων ἔσπευδεν 42 ἤδη πρὸς τὸ τέλος τῆς γραφῆς. ἀλλὰ καὶ πόλιν ἤδη ἐν τῇ

Μεσοποταμίᾳ ᾤκισε μεγέθει τε μεγίστην καὶ κάλλει καλλίστην· ἔτι μέντοι ἐπισκοπεῖ καὶ διαβουλεύεται εἴτε Νίκαιαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς νίκης χρῆ ὀνομάζεσθαι εἴτε Ὀμόνοϊαν εἴτε Εἰρηνίαν. καὶ τοῦτο μὲν ἔτι ἀκριτον καὶ ἀνώνυμος ἡμῖν ἢ καλὴ πόλις ἐκείνη, λήρου πολλοῦ καὶ κορυφῆς συγγραφικῆς γέμουσα· τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πραχθῆσόμενα ὑπέσχετο ἤδη γράψειν καὶ τὸν περίπλου τῆς ἕξω θαλάττης, καὶ οὐχ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ προοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται, καὶ τὸ τρίτον τάγμα καὶ οἱ Κέλτοι καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασσίῳ πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· ὅτι δὲ πράξουσιν ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων

43 ἐπέλασιν, οὐκ ἐς μακρὰν ἡμῖν ὁ Θανμαστός συγγραφεὺς ἀπὸ Μουζιριδος ἢ ἀπ' Ὀξυδρακῶν ἐπιστελεῖ. 32. τοιαῦτα 32
πολλὰ ὑπ' ἀπαιδευσίας ληροῦσι, τὰ μὲν ἀξιώρατα οὔτε ὀρῶντες οὔτ', εἰ βλέποισιν, κατ' ἀξίαν εἰπεῖν δυνάμενοι, ἐπινοοῦντες δὲ καὶ ἀναπλάττοντες, ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν, φασίν, ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν βιβλίων ἔτι σεμννόμενοι, καὶ μάλιστα ἐπὶ ταῖς ἐπιγραφαῖς· καὶ γὰρ αὐ καὶ αὐταὶ παγγέλοιοι· τοῦ δεινὸς Παρθικῶν νικῶν τοςάδε· καὶ αὐ· Παρθίδος πρῶτον, δεύτερον, ὡς Ἀτθίδος δῆλον ὅτι. ἄλλος ἀστειότερον παρὰ πολὺ — ἀνέγγων γὰρ — Δημητρίου Σαγαλασσέως Παρθυηνικά· . . . οὐδ' ὡς ἐν γέλῳ ποιήσασθαι καὶ ἐπισκῶψαι τὰς ἱστορίας οὔτω καλὰς οὔσας, ἀλλὰ τοῦ χρησίμου ἕνεκα· ὡς ὅστις ἂν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φεύγῃ, πολὺ μέρος ἤδη ἐς τὸ ὀρθῶς

44 συγγράφειν οὗτος προείληφε, μᾶλλον δὲ ὀλίγων ἔτι προσδείται, εἴ γε ἀληθὲς ἐκεῖνό φησιν ἢ διαλεκτικὴ, ὡς τῶν ἀμέσων ἢ Θατέρου ἄρσις τὸ ἕτερον πάντως ἀντεισάγει. 33. καὶ δὴ τὸ χωρίον σοι, φαίη τις ἂν, ἀκριβῶς ἀνακεκά- 33
θαρται καὶ αἶ τε ἀκανθαι, ὀπόσαι ἦσαν, καὶ βᾶτοι ἐκκεκομμένοι εἰσί, τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐρείπια ἤδη ἐκπεφόρηται, καὶ εἴ τι τραχὺ ἦν, ἤδη καὶ τοῦτο λειόν ἐστιν. ὥστε οἰκοδόμει τι ἤδη καὶ αὐτός, ὡς δείξῃς οὐκ ἀνατρέψαι μόνον τὸ τῶν ἄλλων γεννάδας ὦν, ἀλλὰ τι καὶ αὐτός ἐπινοῆσαι δεξιὸν καὶ ὁ οὐδεὶς ἂν, ἀλλ' οὐδ' ὁ Μῶμος μωμῆσασθαι δύναίτο.

- 34 34. Φημί τοίνυν τὸν ἄριστα ἱστορίαν συγγράφοντα 45
 δύο μὲν ταῦτα κορυφαιότατα οἰκοθεν ἔχοντα ἦκειν, σύνε-
 σίν τε πολιτικὴν καὶ δύναμιν ἐρμηνευτικὴν, τὴν μὲν ἀδι-
 δακτόν τι τῆς φύσεως δῶρον, ἡ δύναμις δὲ πολλῇ, τῇ
 ἀσκήσει καὶ συνεχεῖ τῷ πόνῳ καὶ ζήλῳ τῶν ἀρχαίων
 προσγεγεννημένη ἔστω. ταῦτα μὲν οὖν ἄτεχνα καὶ οὐδὲν
 ἐμοῦ συμβούλου δεόμενα· οὐ γὰρ συνετοὺς καὶ ὄξεις ἀπο-
 φαίνειν τοὺς μὴ παρὰ τῆς φύσεως τοιούτους φησὶ τοῦτο
 ἡμῖν τὸ βιβλίον· ἐπεὶ πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός ἦν
 ἄξιον, εἰ μεταπλάσαι καὶ μετακοσμήσαι τὰ τηλικαῦτα
 ἠδύνατο ἢ ἐκ μολύβδου χρυσὸν ἀποφῆναι ἢ ἄργυρον ἐκ
 κασιτέρου ἢ ἀπὸ Κόνωνος Τίτορμον ἢ ἀπὸ Λεωτροφί-
 δου Μίλιωνα ἐξεργάσασθαι.
- 35 35. Ἀλλὰ που τὸ τῆς τέχνης καὶ τὸ τῆς συμβουλῆς 46
 χρησίμων· οὐκ ἐς ποιήσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρῆσιν
 αὐτῶν τὴν προσήκουσαν· οἷόν τι ἀμέλει καὶ Ἴκκος καὶ
 Ἡρόδικος καὶ Θέων καὶ εἴ τις ἄλλος γυμναστής οὐχ ὑπό-
 σχοῖντο ἂν σοὶ τοῦτον τὸν Περδικκαν παραλαβόντες — εἰ δὲ 47
 οὗτός ἐστιν ὁ τῆς μητριᾶς ἐρασθεὶς καὶ δι' αὐτὸ κατε-
 σκληρώς, [ἀλλὰ μὴ Ἀντίοχος ὁ τοῦ Σελεύκου Στρατοπό-
 κης ἐκεῖνης] — ἀποφαίνειν Ὀλυμπιονίκην καὶ Θεαγένει
 τῷ Θασίῳ ἢ Πολυδάμαντι τῷ Σκοτουσσαίῳ ἀντίπαλον, 48
 ἀλλὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν εὐφυᾶ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς
 γυμναστικῆς παρὰ πολὺ ἀμεινω ἀποφαίνειν μετὰ τῆς
 τέχνης. ὥστε ἀπέστω καὶ ἡμῶν τὸ ἐπίφθονον τοῦτο τῆς
 ὑποσχέσεως, εἰ τέχνην φαμέν ἐφ' οὗτω μεγάλῳ καὶ χα-
 λεπῷ τῷ πράγματι εὐρηγῆναι· οὐ γὰρ ὄντινοῦν παραλα-
 βόντες ἀποφανεῖν συγγραφέα φαμέν, ἀλλὰ τῷ φύσει συ-
 νετῷ καὶ ἄριστα πρὸς λόγους ἡσχημένῳ ὑποδείξειν ὁδοὺς
 τινὰς ὀρθάς, εἰ δὲ τοιαῦται φαίνονται, αἷς χρώμενος θᾶτ-
 τον ἂν καὶ εὐμαρέστερον τελέσειεν ἄχρι πρὸς τὸν σκοπὸν.
- 36 36. καίτοι οὐ γὰρ ἂν φάιης ἀπροσδεῆ τὸν συνετὸν εἶναι τῆς
 τέχνης καὶ διδασκαλίας ὧν ἀγνοεῖ· ἐπεὶ καὶ ἐκιδάριξε μὴ
 μαθῶν καὶ ἠῆλει καὶ πάντα ἂν ἠπίστατο. νῦν δὲ μὴ μα-
 θῶν οὐκ ἂν τι αὐτῶν χειρουργήσειεν, ὑποδείξαντος δέ τι- 49
 νος ῥᾶστά τε ἂν μάθοι καὶ εὖ μεταχειρισάιτο ἐφ' αὐτοῦ.

37. Καὶ τοίνυν καὶ ἡμῖν τοιοῦτός τις ὁ μαθητὴς νῦν 37
 παραδεδοσθῶ, συνεῖναι τε καὶ εἰπεῖν οὐκ ἀγεννῆς, ἀλλ'
 ὀξὺ δεδορκώς, οἷος καὶ πράγμασι χρῆσασθαι ἄν, εἰ ἐπι-
 τραπείη, ἀλλὰ καὶ γνώμην στρατιωτικὴν μετὰ τῆς πολι-
 τικῆς καὶ ἐμπειρίαν στρατηγικὴν ἔχων, καὶ νῆ Δία καὶ ἐν
 στρατοπέδῳ γεγονώς ποτε καὶ γυμναζομένους ἢ ταττομέ-
 νους στρατιώτας ἑωρακώς καὶ ὄπλα εἰδώς καὶ μηχανή-
 ματα οἷα καὶ τί ἐπὶ κέρως καὶ τί ἐπὶ μετώπου, πῶς
 οἱ λόχοι, πῶς οἱ ἵππεις καὶ πόθεν καὶ τί ἐξελλίττειν ἢ
 περιελίττειν, καὶ ὅλως, οὐ τῶν κατοικιδίων τις οὐδ' οἷος
 πιστεύειν μόνον τοῖς ἀπαγγέλλουσι. 38. μάλιστα δὲ καὶ 38
 50 πρὸ τῶν πάντων ἐλεύθερος ἔστω τὴν γνώμην καὶ μήτε
 φοβελσθῶ μηδένα μήτε ἐλπίζετω μηδέν, ἐπεὶ ὁμοῖος ἔσται
 τοῖς φαύλοις δικασταῖς πρὸς χάριν ἢ πρὸς ἀπέχθειαν
 ἐπὶ μισθῷ δικάζουσιν. ἀλλὰ μὴ μελέτω ἀντιῶ μήτε Φί-
 λιππος εἰ ἐκκεκομμένος τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ
 Ἀμφιπολίτου τοῦ τοξότου ἐν Ὀλύνθῳ τοιοῦτος οἷος ἦν
 δειχθήσεται· μήτ' Ἀλέξανδρος ὃς ἀνιάσεται ἐπὶ τῇ Κλεί-
 του σφαγῇ ὡμῶς ἐν τῷ συμποσίῳ γενομένη, εἰ σαφῶς
 ἀναγράφοιτο· οὐδὲ Κλέων αὐτὸν φοβήσεται μέγα ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ δυνάμενος καὶ κατέχων τὸ βῆμα, ὡς μὴ εἰπεῖν
 ὅτι ὄλεθρος καὶ μανικὸς ἄνθρωπος οὗτος ἦν· οὐδὲ ἡ
 σύμπασα πόλις τῶν Ἀθηναίων, ἦν τὰ ἐν Σικελίᾳ κακὰ
 51 ἱστορεῖ καὶ τὴν Δημοσθένους λῆψιν καὶ τὴν Νικίου τε-
 λευτήν καὶ ὡς ἐδίψων καὶ οἶον τὸ ἴδιον ἐπίνον καὶ ὡς
 ἐφρονεῦοντο πίνοντες οἱ πολλοί. ἡγήσεται γὰρ — ὅπερ
 δικαιοτάτον — ὑπ' οὐδενὸς τῶν νουν ἔχόντων αὐτὸς ἔξειν
 τὴν αἰτίαν, ἦν τὰ δυστυχῶς ἢ ἀνοήτως γεγενημένα ὡς
 ἐπράχθη διηγῆται· οὐ γὰρ ποιητὴς αὐτῶν, ἀλλὰ μνη-
 τῆς [ἦν]. ὥστε κἂν καταναυμαχῶνται ποτε, οὐκ ἐκεῖνος ὁ
 καταδύων ἐστί, κἂν φεύγωσιν, οὐκ ἐκεῖνος ὁ διώκων,
 ἐκτὸς εἰ μὴ, εὐξασθαι δέον, παρέλιπεν· ἐπεὶ τοι γε εἰ
 σιωπήσας αὐτὰ ἢ πρὸς τούναντιον εἰπὼν ἐπανορθώσα-
 σθαι ἐδύνατο, ῥᾶστον ἦν ἐνὶ καλάμῳ λεπτῷ [τὸν Θουκυ-
 52 δίδην] ἀναιρέψαι μὲν τὸ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς παρατειχίσμα,
 καταδῖσαι δὲ τὴν Ἐρμοκράτους τρίτην καὶ τὸν κατάρα-

τον Γύλιππον διαπειρᾶι μεταξὺ ἀποτειχίζοντα καὶ ἀποταφρεύοντα τὰς ὁδοὺς, καὶ τέλος Συρακουσίους μὲν ἐς τὰς λιθοτομίας ἐμβαλεῖν, τοὺς δὲ Ἀθηναίους περιπλεῖν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν μετὰ τῶν πρώτων τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐλπίδων. ἀλλ', οἴμαι, τὰ μὲν πραχθέντα οὐδὲ Κλωθῶ ἂν
 89 ἔτι ἀνακλώσειεν οὐδὲ Ἄτροπος μετατρέψειε. 39. τοῦ δὴ συγγραφέως ἔργον ἐν, ἕκαστα ὡς ἐπράχθη εἰπεῖν. τοῦτο δ' οὐκ ἂν δύναίτο, ἄχρι ἂν ἡ φοβῆται Ἀρταξέρξην ἰατρὸς αὐτοῦ ὢν, ἣ ἐλπίξῃ κάνδυν πορφυροῦν καὶ στρεπτόν χρυσοῦν καὶ ἵππον τῶν Νισαίων λήψεσθαι μισθὸν τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἐπαίων. ἀλλ' οὐ Ξενοφῶν αὐτὸ ποιήσει, δίκαιος συγγραφεὺς, οὐδὲ Θουκυδίδης. ἀλλὰ κὰν ἰδίᾳ μισθῆ
 53 τινας, πολὺ ἀναγκαιότερον ἠγήσεται τὸ κοινὸν καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ πλείονος ποιήσειται τῆς ἔχθρας, κὰν φιλή, ὅμως οὐκ ἀφέξεται ἀμαρτάνοντος· ἐν γάρ, ὡς ἔφην, τοῦτο ἴδιον ἱστορίας, καὶ μόνη θυτέον τῇ ἀληθείᾳ, εἴ τις ἱστορίαν γράψων ἦν, τῶν δὲ ἄλλων ἀπάντων ἀμελητέον αὐτῷ, καὶ ὅλως πῆχυς εἰς καὶ μέτρον ἀκριβές, ἀποβλέπειν μὴ ἐς τοὺς νῦν ἀκούοντας, ἀλλ' ἐς τοὺς μετὰ ταῦτα
 40 συνεσομένους τοῖς συγγράμμασιν. 40. εἰ δὲ τὸ παραντίκα τις θεραπεύει, τῆς τῶν κολακευόντων μερίδος εικότως ἂν νομισθεῖη, οὗς πάλαι ἡ ἱστορία καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἀπέστραπτο, οὐ μείον ἢ κομμωτικὴν ἢ γυμνασικὴν. Ἀλεξάνδρον γοῦν καὶ τοῦτο ἀπομνημονεύουσιν, ὅς, Ἡδέως
 54 ἂν, ἔφη, πρὸς ὀλίγον ἀνεβίουν, ὧ Ὀνησίκριτε, ἀποθανών, ὅπως μάθοιμι πῶς ταῦτα οἱ ἄνθρωποι τότε ἀναγινώσκουσιν. εἰ δὲ νῦν αὐτὰ ἐπαινοῦσι καὶ ἀσπάζονται, μὴ θαυμάσης· οἴονται γὰρ οὐ μικρῷ τινὶ τῷ δελέατι τοῦτῳ ἀνασπάσειν ἕκαστος τὴν παρ' ἡμῶν εὐνοίαν. Ὀμήρω γοῦν, καίτοι πρὸς τὸ μυθῶδες τὰ πλείστα συγγεγραφότι ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως, ἦδη καὶ πιστεύειν τινὲς ὑπάγονται, μόνον τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας μέγα τεκμήριον τιθέμενοι, ὅτι μὴ περὶ ζῶντος ἔγραφεν· οὐ γὰρ εὐρίσκουσιν οὔτινος ἕνεκα ἐψεύδεται ἂν.

41 41. Τοιοῦτος οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω, ἄφοβος, ἀδέκαστος, ἐλεύθερος, παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς

ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην
 55 ὀνομάζων, οὐ μίσει οὐδὲν οὐδὲ φιλίαν νέμων οὐδὲ φειδόμε-
 νος ἢ ἐλεῶν ἢ αἰσχυνόμενος ἢ δυσωπούμενος, ἴσος δι-
 καστής, εὖνους ἅπασιν ἄχρι τοῦ μὴ θατέρῳ τι ἀπονεῖμαι
 πλέον τοῦ δέοντος, ξένος ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ ἄπολις,
 αὐτόνομος, ἀβασίλευτος, οὐ τί τῷδε ἢ τῷδε δόξει λογι-
 ζόμενος, ἀλλὰ τί πέπρακται λέγων. 42. ὁ δ' οὖν Θουκυ- 42
 δίδης εὖ μάλα τοῦτ' ἐνομοθέτησε καὶ διέκρινεν ἀρετὴν
 καὶ κακίαν συγγραφικὴν, ὁρῶν μάλιστα θαυμαζόμενον
 τὸν Ἡρόδοτον, ἄχρι τοῦ καὶ Μούσας κληθῆναι αὐτοῦ τὰ
 βιβλία· κτῆμα γάρ φησι μᾶλλον ἐς αἰεὶ συγγράφειν ἢ περ
 ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα, καὶ μὴ τὸ μυθῶδες ἀσπάζεσθαι,
 ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ἀπολείπειν τοῖς
 ὕστερον. καὶ ἐπάγει τὸ χρήσιμον καὶ ὃ τέλος ἄν τις εὖ
 56 φρονῶν ὑπόθοιτο ἱστορίας, ὡς εἴ ποτε καὶ αὐθις τὰ ὅμοια
 καταλάβοι, ἔχοιεν, φησί, πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀπο-
 βλέποντες εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν ποσὶ. 43. καὶ τὴν μὲν γνώ- 43
 μιν τοιαύτην ἔχων ὁ συγγραφεὺς ἠκέτω μοι, τὴν δὲ φω-
 νὴν καὶ τὴν τῆς ἐρμηγείας ἰσχύν, τὴν μὲν σφοδρὰν ἐκεί-
 νην καὶ κάρχαρον καὶ συνεχῆ ταῖς περιόδοις καὶ ἀγκύλην
 ταῖς ἐπιχειρήσεσι καὶ τὴν ἄλλην τῆς ῥητορείας δεινότητα
 μὴ κομιδῇ τεθηγμένος ἀρχέσθω τῆς γραφῆς, ἀλλ' εἰρη-
 νικώτερον διακείμενος. καὶ ὁ μὲν νοῦς εὖστοχος ἔστω
 καὶ πυκνός, ἡ λέξις δὲ σαφὴς καὶ πολιτικὴ, οἷα ἐπισημό-
 τατα δηλοῦν τὸ ὑποκείμενον. 44. ὡς γὰρ τῇ γνώμῃ τοῦ 44
 συγγραφέως σκοποὺς ὑπεθέμεθα παρησιαν καὶ ἀλή-
 θειαν, οὕτω δὲ καὶ τῇ φωνῇ αὐτοῦ εἰς σκοπὸς ὁ πρῶτος,
 57 σαφῶς δηλῶσαι καὶ φανότατα ἐμφανίσει τὸ πρᾶγμα, μήτε
 ἀπορρήτοις καὶ ἔξω πάτον ὀνόμασι μήτε τοῖς ἀγοραίοις
 τούτοις καὶ κατηλικοῖς, ἀλλ' ὡς μὲν τοὺς πολλοὺς συν-
 εῖναι, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους ἐπαινέσαι. καὶ μὴν καὶ
 σχήμασι κεκοσμήσθω ἀνεπαχθέσι καὶ τὸ ἀνεπιτήδεντον
 μάλιστα ἔχουσιν· ἐπεὶ τοῖς μὴ κατηρτυμένοις τῶν ζυμῶν
 ἐοικότας ἀποφανεῖ τοὺς λόγους. 45. καὶ ἡ μὲν γνώμη 45
 κοινωνεῖτω καὶ προσαπτέσθω τι καὶ ποιητικῆς, παρ' ὅσον
 μεγαληγόρος καὶ διηρμένη καὶ ἐκείνη, καὶ μάλισθ' ὀπό-

ταν παρατάξεισι καὶ μάχαις καὶ ναυμαχίαις συμπλέκῃται·
 δεήσει γὰρ τότε ποιητικοῦ τινος ἀνέμου ἐπουριάσοντος
 τὰ ἀκάτια καὶ συνδιοίσοντος ὑψηλὴν καὶ ἐπ' ἄκρων τῶν
 κυμάτων τὴν ναῦν. ἡ λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, 58
 τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαι-
 ρομένη καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ
 μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα· κίνδυνος γὰρ αὐτῇ τότε
 μέγιστος παρακινήσαι καὶ κατενεχθῆναι ἐς τὸν τῆς ποιη-
 τικῆς κορύβαντα, ὥστε μάλιστα πειστέον τηρικαῦτα τῷ
 χαλινῷ καὶ σωφρονητέον, εἰδότας ὡς ἵπποτυφία τις καὶ
 ἐν λόγοις πάθος οὐ μικρὸν γίγνεται. ἄμεινον οὖν ἐφ'
 ἵππου ὀχουμένη ποτὲ τῇ γνώμῃ τὴν ἐρμηνεϊαν πεζῇ συμ-
 παραθεῖν, ἐχομένην τοῦ ἐφιππίου, ὡς μὴ ἀπολείπειτο τῆς
 46 φοραῶς. 46. καὶ μὴν καὶ συνθήκη τῶν ὀνομάτων εὐκράτω
 καὶ μέση χρηστέον, οὔτε ἄγαν ἀφιστάντα καὶ ἀπαριώντα
 ἔνθου — τραχὺ γάρ — οὔτε ἔνθου παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ
 ποιηταί, συνάπτοντα· τὸ μὲν γὰρ ἐπαίτιον, τὸ δὲ ἀηδὲς τοῖς
 47 ἀκούουσι. 47. τὰ δὲ πράγματα αὐτὰ οὐχ ὡς ἔτυχε συνακ- 59
 τέον, ἀλλὰ φιλοπόνως καὶ ταλαιπῶρως πολλάκις περὶ τῶν
 αὐτῶν ἀνακρίναντα, καὶ μάλιστα μὲν παρόντα καὶ ἐφορῶν-
 τα, εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἀδεκαστότερον ἐξηγουμένοις προσέχοντα
 καὶ οὖς εἰκάσειεν ἂν τις ἥμιστα πρὸς χάριν ἢ ἀπέχθειαν
 ἀφαιρήσειν ἢ προσθήσειν τοῖς γεγονόσι. κἀνταῦθα ἤδη
 καὶ στοχαστικός τις καὶ συνθετικός τοῦ πιθανωτέρου
 48 ἔστω. 48. καὶ ἐπειδὴν ἀθροίσῃ ἅπαντα ἢ τὰ πλεῖστα,
 πρῶτα μὲν ὑπόμνημά τι συνφαινέτω αὐτῶν καὶ σῶμα
 ποιεῖτω ἀκαλλὲς ἔτι καὶ ἀδιάθροτον· εἶτα ἐπιθείς τὴν
 τάξιν ἐπαγέτω τὸ κάλλος καὶ χρωρνύτω τῇ λέξει καὶ σχη-
 49 ματιζέτω καὶ ἔνθουμιζέτω. 49. καὶ ὅλως εἰκίετω τότε τῷ
 τοῦ Ὀμήρου Διὶ ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἵπποπόλων Θρησκῶν 60
 γῆν ὀρῶντι, ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν· κατὰ ταῦτα γὰρ καὶ αὐτὸς
 ἄρτι μὲν τὰ ἴδια ὀράτω καὶ δηλούτω ἡμῖν οἷα ἐφαίνετο
 αὐτῷ ἄφ' ὑψηλοῦ ὀρῶντι, ἄρτι δὲ τὰ Περσῶν, εἶτ' ἀμφό-
 τερα, εἰ μάχονται. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ παρατάξει μὴ πρὸς
 ἐν μέρος ὀράτω μηδ' εἰς ἓνα ἵππέα ἢ πεζόν, εἰ μὴ Βρα-
 σίδας τις εἴη προπηδιῶν ἢ Δημοσθένης ἀνακόπτων τὴν

ἀπόβασιν, ἀλλ' ἐς τοὺς στρατηγοὺς μὲν τὰ πρῶτα, καὶ εἴ
 τι παρεκελεύσαντο, κάκεινο ἀκηκοέτω, καὶ ὅπως καὶ ἤτινι
 γνώμη καὶ ἐπινοία ἔταξαν. ἐπειδὴν δὲ ἀναμειχθῶσι, κοινὴ
 ἔστω ἡ θέα, καὶ ζυγοστατεῖτω τότε ὡσπερ ἐν τρυτάνῃ τὰ
 61 γιγνόμενα καὶ συνδιωκέτω καὶ συμφενγέτω. 50. καὶ πᾶσι 50
 τούτοις μέτρον ἐπιθεῖς μὴ ἐς κόρον μηδὲ ἀπειροκάλως
 μηδὲ νεαρῶς, ἀλλὰ ῥαδίως ἀπολυέσθω· καὶ στήσας ἐν-
 ταῦθά που ταῦτα ἐπ' ἐκεῖνα μεταβαινέτω, ἣν κατεπειγῆ·
 εἶτα ἐπανίτω λυθεῖς, ὁπότεν ἐκεῖνα καλῆ· καὶ πρὸς πάντα
 σπενδέτω καὶ ὡς δυνατὸν ὁμοχρονεῖτω καὶ μεταπετέσθω
 ἀπ' Ἀρμενίας μὲν ἐς Μηδίαν, ἐκεῖθεν δὲ ροιζήματι ἐνί
 εἰς Ἰβηρίαν, εἶτα εἰς Ἰταλίαν, ὡς μηδενὸς καιροῦ ἀπο-
 λείποιο. 51. μάλιστα δὲ κατόπτρῳ ἐοικυῖαν παρασχέσθω 51
 τὴν γνώμην ἀδόλῳ καὶ σιλιπνῶ καὶ ἀκριβεῖ τὸ κέντρον,
 62 καὶ ὁποίας ἂν δέξηται τὰς μορφὰς τῶν ἔργων, τοιαῦτα
 καὶ δεικνίτω αὐτά, διάστροφον δὲ ἢ παράχρουν ἢ ἑτε-
 ρόσχημον μηδέν· οὐ γὰρ ὡσπερ τοῖς ῥήτορσι . . . γράφου-
 σιν, ἀλλὰ τὰ μὲν λεχθησόμενα οἷα ἔστι καὶ εἰρήσεται· πέ-
 πρακται γὰρ ἤδη· δεῖ δὲ τάξαι καὶ εἰπεῖν αὐτά. ὥστε οὐ
 τί εἴπωσι ζητητέον αὐτοῖς, ἀλλ' ὅπως εἴπωσιν. ὅλως δὲ
 νομιστέον τὸν ἱστορίαν συγγράφοντα Φειδίᾳ χρῆναι ἢ
 Πραξιτέλει ἐοικέναι ἢ Ἀλκαμένει ἢ τῷ ἄλλῳ ἐκείνων.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ ἐλέφαντα ἢ
 τὴν ἄλλην ὕλην ἐπίσθουν, ἀλλ' ἢ μὲν ὑπῆρχε καὶ προὔπε-
 βέβλητο, Ἡλείων ἢ Ἀθηναίων ἢ Ἀργείων πεπορισμένων,
 οἱ δὲ ἔπλαττον μόνον καὶ ἔπριον τὸν ἐλέφαντα καὶ ἔξσον
 καὶ ἐκόλλων καὶ ἐρρύθμιζον καὶ ἐπὴνθίζον τῷ χρυσῷ,
 καὶ τοῦτο ἦν ἡ τέχνη αὐτοῖς, ἐς δέον οἰκονομήσασθαι τὴν
 ὕλην. τοιοῦτο δὴ τι καὶ τὸ τοῦ συγγραφέως ἔργον, ἐς
 63 καλὸν διαθέσθαι τὰ πεπραγμένα καὶ ἐς δύναμιν ἐναρ-
 γέστατα ἐπιδειξαι αὐτά. καὶ ὅταν τις ἀκροώμενος οἴηται
 ταῦτα ὄραν τὰ λεγόμενα καὶ κατὰ τοῦτο ἐπαινῆ, τότε
 δὴ τότε ἀπηκρίβωται καὶ τὸν οἰκείον ἔπαινον ἀπέιληφε
 τὸ ἔργον [τῷ τῆς ἱστορίας Φειδίᾳ]. 52. πάντων δὲ ἥδη 52
 παρεσκευασμένων, καὶ ἀπροοιμίαστον μὲν ποτε ποιήσε-
 ται τὴν ἀρχήν, ὁπότεν μὴ πάνυ κατεπειγῆ τὸ πρᾶγμα

προδιοικήσασθαι τι ἐν τῷ προοιμίῳ· δυνάμει δὲ καὶ τότε προοιμίῳ χρήσεται τῷ ἀποσαφούντι περὶ τῶν λεκτέων.

53 ὁπότεν δὲ καὶ φροιμιάζεται, ἀπὸ δυοῖν μόνον ἄρξεται, οὐχ ὡσπερ οἱ ῥήτορες ἀπὸ τριῶν, ἀλλὰ τὸ τῆς εὐνοίας παρῆς προσοχὴν καὶ εὐμάθειαν εὐπορήσει τοῖς ἀκούουσι. προσέξουσι μὲν γὰρ αὐτῷ, ἣν δεῖξῃ ὡς περὶ μεγάλων ἢ ἀναγκαίων ἢ οἰκείων ἢ χρησίμων ἐρεῖ· εὐμαθῆ δὲ καὶ σαφῆ τὰ ὕστερον ποιήσει, τὰς αἰτίας προεκτιθέμενος καὶ περιορίζων τὰ κεφάλαια τῶν γεγενημέ-

54 νων. 54. τοιοῦτοις προοιμίοις οἱ ἄριστοι τῶν συγγραφέων 64 ἐχρήσαντο, Ἡρόδοτος μὲν, ὡς μὴ τὰ γεγόμενα ἐξίτηλα τῷ χρόνῳ γένηται, μεγάλα καὶ θαυμαστά ὄντα, καὶ ταῦτα νίκας Ἑλληνικὰς δηλοῦντα καὶ ἤττας βαρβαρικὰς· Θουκυδίδης δέ, μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον [καὶ μεῖζω] τῶν προγεγενημένων ἐκείνον τὸν πόλεμον· καὶ γὰρ παθήματα ἐν αὐτῷ μεγάλα ξυνέβη γε-

55 νέσθαι. 55. μετὰ δὲ τὸ προοίμιον, ἀνάλογον τοῖς πράγμασιν ἢ μηκυνόμενον ἢ βραχυνόμενον, εὐαφῆς καὶ εὐάγωγος ἔστω ἢ ἐπὶ τὴν διήγησιν μετάβασις· ἅπαν γὰρ ἀτεχνῶς τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς ἱστορίας διήγησις μακρὰ ἔστιν· ὥστε ταῖς τῆς διηγήσεως ἀρεταῖς κατακεκοσμησθῶ, λείως τε καὶ ὁμαλῶς προϋοῦσα καὶ αὐτῇ ὁμοίως, ὥστε μὴ προὔχειν μηδὲ κοιλαίνεσθαι· ἔπειτα τὸ σαφὲς ἐπανθείτω, τῇ τε λέξει, ὡς ἔφην, μεμηχανημένον καὶ τῇ συμπεριπλοκῇ τῶν πραγμάτων. ἀπόλυτα γὰρ καὶ ἐντελῆ πάντα ποιήσει, καὶ τὸ πρῶτον ἐξεργασάμενος ἐπάξει τὸ δευτερον ἐχόμενον αὐτοῦ καὶ ἀλύσεως τρόπον συνηρμοσμένον, ὡς μὴ διακεκόφθαι μηδὲ διηγήσεις πολλὰς εἶναι ἀλλήλαις παρακειμένας, ἀλλ' αἰεὶ τὸ πρῶτον τῷ δευτέρῳ μὴ γεινῆναι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοινωνεῖν καὶ ἀνακεκρᾶσθαι κατὰ

56 τὰ ἄκρα. 56. τάχος ἐπὶ πᾶσι χρήσιμον, καὶ μάλιστα εἰ μὴ 65 ἀπορία τῶν λεκτέων εἴη· καὶ τοῦτο πορίζεσθαι χρὴ μὴ τοσοῦτον ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων, ὅσον ἀπὸ τῶν πραγμάτων· λέγω δέ, εἰ παραθέοις μὲν τὰ μικρὰ καὶ ἤττον ἀναγκαῖα, λέγοις δὲ ἱκανῶς τὰ μεγάλα· μᾶλλον δὲ καὶ παραλείπτειν πολλὰ. οὐδὲ γὰρ ἦν ἐστιῶς τοὺς φίλους

καὶ πάντα ἢ παρεσκευασμένα, διὰ τοῦτο ἐν μέσοις τοῖς πέμμασι καὶ τοῖς ὀρνέοις καὶ συσὶν ἀγρίοις καὶ λαγωοῖς καὶ ὑπογαστροῖς καὶ λοιπάσι τοσαύταις καὶ σαπέρδην ἐνθῆσεις καὶ ἔτνος, ὅτι κάκεινο παρεσκευάστο, ἀμελήσεις δὲ τῶν εὐτελεστέρων. 57. μάλιστα δὲ σωφρονητέον ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ἢ τευχῶν ἢ ποταμῶν ἐρμηνείαις, ὡς μὴ δύναμιν λόγων ἀπειροκάλως παρεπιδείκνυσθαι δοκοῖης καὶ τὸ σαντοῦ δρᾶν παρὲς τὴν ἱστορίαν, ἀλλ' ὀλίγον προσαιψάμενος, τοῦ χρησίμου καὶ σαφοῦς ἕνεκα, μεταβῆσθαι ἐκφυγῶν τὸν ἰξὸν τὸν ἐν τῷ πράγματι καὶ τὴν τοιαύτην ἀπασαν λιχνείαν, οἷόν τι ὀρᾶς ὡς καὶ Ὅμηρος ὁ μεγαλόφρων ποιεῖ, καίτοι ποιητῆς ὢν· παραθεῖ τὸν Τάνταλον καὶ τὸν Ἰξίονα καὶ τὸν Τιτυὸν καὶ τοὺς ἄλλους. εἰ δὲ Παρ-
66 θένιος ἢ Εὐφορίων ἢ Καλλιμαχος ἔλεγε, πόσοις ἂν οἶει ἔπεσι τὸ ὕδωρ ἄχρι πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ Ταντάλου ἤγαγεν; εἶτα πόσοις ἂν Ἰξίονα ἐκύλισε; μᾶλλον δὲ ὁ Θουκυδίδης αὐτὸς ὀλίγα τῷ τοιοῦτῳ εἶδει τοῦ λόγου χρησάμενος σκέψαι ὅπως εὐθὺς ἀφίσταται ἢ μηχανήματα ἐρμηνεύσας ἢ πολιορκίας σχῆμα δηλώσας, ἀναγκαῖον καὶ χρειῶδες ὄν, ἢ Ἐπιπολῶν ἔρμα ἢ Συρακουσίων λιμένα· ὅταν μὲν γὰρ τὸν λοιμὸν διηγῆται καὶ μακρὸς εἶναι δοκῆ, σὺ τὰ πράγματα ἐνόησον· εἶση γὰρ οὕτω τὸ τάχος καὶ ὡς φεύγοντος ὅμως ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τὰ γεγενημένα πολλὰ ὄντα. 58. ἢν δὲ ποτε καὶ λόγους ἐροῦντά τινα δεήσῃ εἰσ-
ἀγειν, μάλιστα μὲν εἰκότα τῷ προσώπῳ καὶ τῷ πράγματι οἰκεία λεγέσθω, ἔπειτα ὡς σαφέστατα καὶ ταῦτα. πλὴν ἐφείτα σοι τότε καὶ ῥητορεῦσαι καὶ ἐπιδείξαι τὴν τῶν λόγων δεινότητα. 59. ἔπαινοι μὲν γὰρ ἢ ψόγοι πάνυ
67 πεφεισμένοι καὶ περιεσκεμμένοι καὶ ἀσυκοφάνητοι καὶ μετὰ ἀποδείξεων καὶ σαφεῖς καὶ μὴ ἄκαιροι, ἐπεὶ ἔξω τοῦ δικαστηρίου ἐκεῖνοι εἰσι, καὶ τὴν αὐτὴν Θεοπόμπῳ αἰτίαν ἔξεις φιλαπεχθηνόμως κατηγοροῦντι τῶν πλείστων καὶ διατριβὴν ποιουμένῳ τὸ πρᾶγμα, ὡς κατηγορεῖν μᾶλλον ἢ ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα. 60. καὶ μὴν καὶ μῦθος εἴ τις
60 παρεμπέσοι, λεκτέος μὲν, οὐ μὴν πιστωτέος πάντως, ἀλλ' ἐν μέσῳ θετέος τοῖς ὅπως ἂν ἐθέλωσιν εἰκάσουσι

- περὶ αὐτοῦ· σὺ δ' ἀκίνδυνος καὶ πρὸς οὐδέτερον ἐπιρ-
61 ρεπέστερος. 61. τὸ δ' ὄλον ἐκείνου μοι μέμνησο — πολ-
λάκεις γὰρ τοῦτο ἐρῶ — καὶ μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον ὄρων
γράφει, ὡς οἱ νῦν ἐπαινέσονται σε καὶ τιμήσουσιν, ἀλλὰ
• τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἐστοχασμένος πρὸς τοὺς ἔπειτα
μᾶλλον σύγγραφε καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαίτει τὸν μισθὸν **68**
τῆς γραφῆς, ὡς λέγεται καὶ περὶ σοῦ· „ἐκείνος μέντοι
ἐλεύθερος ἀνὴρ ἦν καὶ παρρησίας μεστός, οὐδὲν οὔτε
κολακευτικὸν οὔτε δουλοπρεπές, ἀλλ' ἀλήθεια ἐπὶ πᾶσι.“
τοῦτ', εἰ σωφρονοῖη τις, ὑπὲρ πάσας τὰς νῦν ἐλπίδας
62 θεῖτο ἂν, οὕτως ὀλιγοχρονίους οὔσας. 62. ὄρας τὸν Κνί-
διον ἐκείνον ἀρχιτέκτονα, οἷον ἐποίησεν· οἰκοδομήσας
γὰρ τὸν ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργον, μέγιστον καὶ κάλλιστον
ἔργων ἀπάντων, ὡς πυρσεύοιτο ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ναυτιλ-
λομένοις ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάττης καὶ μὴ καταφέροιντο ἐς
τὴν Παραίτωνίαν, παγγάλεπον, ὡς φασιν, οὔσαν καὶ
ἄφικτον, εἴ τις ἐμπέσοι ἐς τὰ ἔρματα· οἰκοδομήσας οὖν
τὸ ἔργον ἔνδοθεν μὲν κατὰ τῶν λίθων τὸ αὐτοῦ ὄνο-
μα ἔγραψεν, ἐπιχρίσας δὲ τιτάνῳ καὶ ἐπικαλύψας ἐπέ-
γραψε τοῦνομα τοῦ τότε βασιλεύοντος, εἰδώς, ὅπερ καὶ **69**
ἔγένετο, πᾶν ὀλίγου χρόνου συνεκπεσούμενα μὲν τῷ
χρίσματι τὰ γράμματα, ἐκφανησόμενον δέ, „Σώστρατος
Δεξιφάνους Κνίδιος θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωϊζο-
μένων.“ οὕτως οὐδ' ἐκείνος ἐς τὸν τότε καιρὸν οὐδὲ τὸν
αὐτοῦ βίον τὸν ὀλίγον ἑώρα, ἀλλ' ἐς τὸν νῦν καὶ τὸν
αἰεὶ, ἄχρι ἂν ἐστήκη ὁ πύργος καὶ μένη αὐτοῦ ἡ τέχνη.
68 63. χρὴ τοίνυν καὶ τὴν ἱστορίαν οὕτω γράφεσθαι σὺν τῇ
ἀληθεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐλπίδα ἢ περὶ σὺν
κολακείᾳ πρὸς τὸ ἡδὺ τοῖς νῦν [ἐπαινουμένοις.] οὗτός σοι
κανὼν καὶ στάθμη ἱστορίας δικαίας. καὶ εἰ μὲν σταθμή-
σονται τινες αὐτῇ, εὖ ἂν ἔχοι καὶ ἐς δέον ἡμῖν γέγρα-
πται, εἰ δὲ μή, κεκύλισται ὁ πίθος ἐν Κρανείῳ.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

1. Ὡσπερ τοῖς ἀθλητικοῖς καὶ περὶ τὴν τῶν σωμα- 1
των ἐπιμέλειαν ἡσκημένοις οὐ τῆς εὐεξίας μόνον οὐδὲ
τῶν γυμνασίων φροντίς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ καιρὸν
γινομένης ἀνέσεως — μέρος γοῦν τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγι-
στον αὐτὴν ὑπολαμβάνουσιν — οὕτω δὴ καὶ τοῖς περὶ
τοὺς λόγους ἐσπουδακόσιν ἡγοῦμαι προσήκειν μετὰ τὴν
πολλὴν τῶν σπουδαιοτέρων ἀνάγνωσιν ἀνιέναι τε τὴν
διάνοιαν καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα κάματον ἀκμαιοτέραν πα-
ρασκευάζειν. 2. γένοιτο δ' ἂν ἐμμελής ἢ ἀνάπανσις αὐ- 2
τοῖς, εἰ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖεν, ἃ
μὴ μόνον ἐκ τοῦ ἀστείου τε καὶ χαρίεντος ψιλὴν παρέξει
τὴν ψυχαγωγίαν, ἀλλὰ τινὰ καὶ θεωρίαν οὐκ ἄμουσον
11 ἐπιδειξεται, οἷόν τι καὶ περὶ τῶνδε τῶν συγγραμμάτων
φρονήσειν ὑπολαμβάνω· οὐ γὰρ μόνον τὸ ξένον τῆς ὑπο-
θέσεως οὐδὲ τὸ χάριεν τῆς προαιρέσεως ἐπαγωγὸν ἐστὶν
αὐτοῖς οὐδ' ὅτι ψεύσματα ποικίλα πιθανῶς τε καὶ ἐνα-
λήθως ἐξενήροχamen, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἱστορουμένων
ἕκαστον οὐκ ἀκωμωδῆτως πρὸς τινὰς ἤνικται τῶν πα-
λαιῶν ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων πολλὰ
τεράστια καὶ μυθώδη συγγεγραφότων, οὓς καὶ ὀνομαστὶ
ἂν ἔγραφον, εἰ μὴ καὶ αὐτῶ σοι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως φα-
νεῖσθαι ἐμελλον. 3. Κτησίας ὁ Κτησιόχου ὁ Κνίδιος συνέ- 3
γραψε περὶ τῆς Ἰνδῶν χώρας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἃ μῆτε
αὐτὸς εἶδε μῆτε ἄλλου ἰδόντος ἤκουσεν. ἔγραψε δὲ καὶ
Ἰαμβοῦλος περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ πολλὰ παρά-
δοξα, γνώριμον μὲν ἅπασιν τὸ ψεῦδος πλασάμενος, οὐκ
12 ἀτερπῆ δὲ ὅμως συνθεῖς τὴν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλ-
λοι τὰ αὐτὰ τούτοις προελόμενοι συνέγραψαν ὡς δὴ τινὰς
ἐαυτῶν πλάνας τε καὶ ἀποδημίας θηρίων τε μεγέθη ἱστο-
ροῦντες καὶ ἀνθρώπων ὠμότητας καὶ βίων καινότητας·
ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῖς καὶ διδάσκαλος τῆς τοιαύτης βωμολο-
χίας ὁ τοῦ Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, τοῖς περὶ τὸν Ἀλκίνοον

- διηγοίμενος ανέμων τε δουλείαν καὶ μονοφθάλμους καὶ ὤμοφάγους καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους, ἔτι δὲ πολυκέφαλα ζῶα καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἑταίρων μεταβολάς, οἷα πολλὰ ἐκεῖνος πρὸς ἰδιώτας ἀνθρώπους
- 4 ἔτερατεύσατο τοὺς Φαίακας. 4. τούτοις οὖν ἐντυχὼν ἅπασιν τοῦ ψεῖσασθαι μὲν οὐ σφόδρα τοὺς ἀνδρας ἐμεμψάμην ὄρων ἤδη σύνιθες ὃν τοῦτο καὶ τοῖς φιλοσοφεῖν ὑπισχνουμένοις· ἐκεῖνο δὲ αὐτῶν ἐθαίμαζον, εἰ ἐνόμισαν λήσειν οὐκ ἀληθῆ συγγράφοντες. διόπερ καὶ αὐτὸς ὑπὸ κενοδοξίας ἀπολιπεῖν τι σπουδάσας τοῖς μεθ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνος ἄμοιρος ὦ τῆς ἐν τῷ μυθολογεῖν ἐλευθερίας, ἐπεὶ μηδὲν ἀληθὲς ἱστορεῖν εἶχον — οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθειν ἀξιόλογον — ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἔτραπόμην πολὺ τῶν ἄλλων εὐγνωμονέστερος· κἂν ἐν γὰρ τοῦτο δὴ ἀληθεύσω λέγων, ὅτι ψεύδομαι. οὕτω δ' ἂν μοι δοκῶ καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν αὐτὸς ὁμολογῶν μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὧν μῆτε εἶδον μῆτε ἔπαθον μῆτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἔτι δὲ μῆτε ὅλως ὄντων μῆτε τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων. διὸ δεῖ τοὺς ἐντυγχάνοντας μηδαμῶς πιστεῦειν αὐτοῖς.
- 5 5. Ὀρμηθεῖς γὰρ ποτε ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν καὶ ἀφείς ἐς τὸν ἑσπέριον ὠκεανὸν οὐρίῳ ἀνέμῳ τὸν πλοῦν ἐποιούμην. αἰτία δὲ μοι τῆς ἀποδημίας καὶ ὑπόθεσις ἡ τῆς διανοίας παρεργασία καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία καὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν τί τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τίνες οἱ πέραν κατοικοῦντες ἀνθρωποι. τούτου γέ τοι ἕνεκα πάμπολλα μὲν σιτία ἐνεβαλόμην, ἱκανὸν δὲ καὶ ὕδωρ ἐνεθέμην, πεντήκοντα δὲ τῶν ἡλικιωτῶν προσεποιησάμην τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχοντας, ἔτι δὲ καὶ ὄπλων πολὺ τι πλῆθος παρεσκευασάμην καὶ κυβερνήτην τὸν ἀριστον μισθῷ μεγάλῳ πείσας παρέλαβον καὶ τὴν ναῦν — ἄκατος δὲ ἦν — ὡς πρὸς μέγαν καὶ βίαιον
- 6 πλοῦν ἐκρατυνάμην. 6. ἡμέραν μὲν οὖν καὶ νύκτα οὐρίῳ πλέοντες ἔτι τῆς γῆς ὑποφαινομένης οὐ σφόδρα βιαιῶς ἀνηγόμεθα, τῇ ἐπιούσῃ δὲ ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι ὁ τε ἄνεμος ἐπεδίδου καὶ τὸ κύμα ἠϋξάνετο καὶ ζόφος ἐπε-

γίνετο καὶ οὐκέτ' οὐδὲ στείλαι τὴν ὀθόνην δυνατὸν ἦν.
 ἐπιτρέψαντες οὖν τῷ πνεύματι καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς
 ἔχειμαζόμεθα ἡμέρας ἑννέα καὶ ἑβδομήκοντα, τῇ ὀγδοη-
 κοστῇ δὲ ἄφνω ἐκλάμψαντος ἡλίου καθορῶμεν οὐ πόρρω
 νῆσον ὑψηλὴν καὶ δασεῖαν, οὐ τραχεῖ περιηχομένην τῷ
 κύματι· καὶ γὰρ ἤδη τὸ πολὺ τῆς ζάλης κατεπέπαυτο.
 προσσχόντες οὖν καὶ ἀποβάντες ὡς ἂν ἐκ μακρᾶς τάλαι-
 πωρίας πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα, διανα-
 στάντες δὲ ὁμῶς ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν τριάκοντα
 μὲν φύλακας τῆς νεῶς παραμένειν, εἴκοσι δὲ σὺν ἔμοι
 ἀνελθεῖν ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐν τῇ νήσῳ. 7. προελθόντες 7
 δὲ ὄσον σταδίους τρεῖς ἀπὸ τῆς θαλάττης δι' ὕλης ὄρω-
 75 μὲν τινα στήλην χαλκοῦ πεποιημένην, Ἑλληνικοῖς γράμ-
 μασι καταγεγραμμένην, ἀμυδροῖς δὲ καὶ ἐκτετριμμένοις,
 λέγουσαν „ἄχρι τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος ἀφίκον-
 το.“ ἦν δὲ καὶ ἕκη δύο πλησίον ἐπὶ πέτρας, τὸ μὲν πλε-
 θριαῖον, τὸ δὲ ἔλαττον· ἔμοι δοκεῖν, τὸ μὲν τοῦ Διο-
 νύσου τὸ μικρότερον, θάτερον δὲ Ἡρακλέους. προσκυ-
 νήσαντες δ' οὖν προήειμεν· οὐπω δὲ πολὺ παρήειμεν
 καὶ ἐφριστάμεθα ποταμῷ οἴνω ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ μάλιστα
 οἴοσπερ ὁ Χῖος ἐστίν. ἄφθονον δὲ ἦν τὸ ῥεῦμα καὶ πολὺ,
 ὥστε ἐνιαχοῦ καὶ ναυσίπορον εἶναι δύνασθαι. ἐπῆει οὖν
 ἡμῖν πολὺ μᾶλλον πιστεύειν τῷ ἐπὶ τῆς στήλης ἐπιγράμ-
 ματι ὄρωσι τὰ σημεῖα τῆς Διονύσου ἐπιδημίας. δόξαν δὲ
 μοι καὶ ὅθεν ἄρχεται ὁ ποταμὸς καταμαθεῖν, ἀνῆειν παρὰ
 τὸ ῥεῦμα, καὶ πηγὴν μὲν οὐδεμίαν εὔρον αὐτοῦ, πολλὰς
 δὲ καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτρύων, παρὰ δὲ τὴν
 ῥίζαν ἐκάστης ἀπέρρει σταγῶν οἴνου διαγοῦς, ἀφ' ὧν
 ἐγένετο ὁ ποταμὸς. ἦν δὲ καὶ ἰχθῦς ἐν αὐτῷ πολλοὺς
 76 ἰδεῖν, οἴνω μάλιστα καὶ τὴν χροῶν καὶ τὴν γεῦσιν προσ-
 εοικότας· ἡμεῖς γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινὰς καὶ ἐμ-
 φραγόντες ἐμεθύσθημεν· ἀμέλει καὶ ἀνατεμόντες αὐτοὺς
 εὐρίσκομεν τρυγὸς μεστούς. ὕστερον μέντοι ἐπινοήσαν-
 τες τοὺς ἄλλους ἰχθῦς, τοὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, παρα-
 μιγνῆναι ἐπραῦνομεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἴνοφαγίας. 8. τότε 8
 δὲ τὸν ποταμὸν διαπεράσαντες, ἧ διαβατὸς ἦν, εὔρομεν

ἀμπέλων χρῆμα τεράστιον· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ
 στέλεχος αὐτὸς εὐερνῆς καὶ παχύς, τὸ δὲ ἄνω γυναικῆς
 ἦσαν, ὅσον ἐκ τῶν λαγόνων ἅπαντα ἔχουσαι τέλεια. τοι-
 αύτην παρ' ἡμῖν τὴν Λάφνην γράφουσιν ἄρτι τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος καταλαμβάνοντος ἀποδενδρουμένην. ἀπὸ δὲ τῶν
 δακτύλων ἄκρων ἐξεφύοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι καὶ μεστοὶ
 ἦσαν βοτρυῶν. καὶ μὴν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμων ἔλιξι τε
 καὶ φύλλοις καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς ἤσπά-
 ζοντό τε καὶ ἐδεξιοῦντο, αἱ μὲν Λύδιον, αἱ δὲ Ἰνδικήν,
 αἱ πλείσται δὲ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν προῖεμεναι. καὶ ἐπί-
 λουν δὲ ἡμᾶς τοῖς στόμασιν· ὁ δὲ φιληθεὶς αὐτίκα ἐμέθυε
 καὶ παράφορος ἦν. δρέπεσθαι μέντοι οὐ παρείχον τοῦ
 καρποῦ, ἀλλ' ἤλγουν καὶ ἐβίων ἀποσπωμένον. αἱ δὲ καὶ
 μίγνυσθαι ἡμῖν ἐπεθύμουν· καὶ δύο τινὲς τῶν ἐταίρων
 πλησιάσαντες αὐταῖς οὐκέτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰ- 77
 δοίων ἐδέδεντο· συνεφύοντο γὰρ καὶ συνερριζοῦντο, καὶ
 ἤδη αὐτοῖς κλάδοι ἐπεφύκεσαν οἱ δάκτυλοι καὶ ταῖς ἔλιξι
 9 περιπλεκόμενοι ὅσον οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσειν
 9 ἔμελλον. 9. καταλιπόντες δὲ αὐτοὺς ἐπὶ ναῦν ἐφεύγομεν
 καὶ τοῖς ἀπολειφθεῖσι διηγούμεθα ἐλθόντες τά τε ἄλλα
 καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἀμπελομιξίαν. καὶ δὴ λαβόντες ἀμ-
 φρορέας τινὰς καὶ ὑδρευσάμενοί τε ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ποτα-
 μοῦ οἰνισάμενοι καὶ αὐτοῦ πλησίον ἐπὶ τῆς ἠτόνος αὐλι-
 σάμενοι ἔωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύματι·
 περὶ μεσημβρίαν δὲ οὐκέτι τῆς νήσου φαινομένης ἄφνω
 τυφῶν ἐπιγεγόμενος καὶ περιδιθήσας τὴν ναῦν καὶ με-
 τεωρίσας ὅσον ἐπὶ σταδίους τρισχιλίους οὐκέτι καθῆκεν
 ἐς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξηρητημένην ἄνε-
 μος ἔμπεσὼν τοῖς ἰστίοις ἔφερε κολπώσας τὴν ὀφθόνην.
 10 10. ἐπτά δὲ ἡμέρας καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀεροδρομήσαντες
 ὀγδόῃ καθορῶμεν γῆν τινα μεγάλην ἐν τῷ ἀέρι καθάπερ
 νῆσον, λαμπρὰν καὶ σφαιροειδῆ καὶ φωτὶ μεγάλῳ κατα-
 λαμπομένην· προσενεχθέντες δὲ αὐτῇ καὶ ὀρμισάμενοι
 ἀπέβημεν, ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώραν εὐρίσκομεν οἰ-
 κουμένην τε καὶ γεωργομένην. ἡμέρας μὲν οὖν οὐδὲν
 αὐτόθεν καθεωρῶμεν, νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐφαίνοντο 78

ἡμῖν καὶ ἄλλαι πολλαὶ νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ μικρότεραι, περὶ τὴν χεῖραν προσεικνύται, καὶ ἄλλη δέ τις γῆ κάτω καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ ποταμοὺς ἔχουσα καὶ πελάγη καὶ ὕλας καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην εἰκάζομεν. 11. δόξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορρωτέρω¹¹ προελθεῖν, ξυνελέφθημεν τοῖς Ἰππογύπιοις παρ' αὐτοῖς καλουμένοις ἀπαντήσαντες. οἱ δ' Ἰππογύπιοι οὗτοί εἰσιν ἄνδρες ἐπὶ γυπῶν μεγάλων ὀχοῦμενοι καὶ καθάπερ ἵπποις τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι· μεγάλοι γὰρ οἱ γυπτες καὶ ὡς ἐπίπταν τρικέφαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐντεῦθεν· νεῶς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ ἕκαστον τῶν πτερῶν μακρότερον καὶ παχύτερον φέρουσι. τούτοις οὖν τοῖς Ἰππογύπιοις προστέτακται περιπετομένοις τὴν γῆν, εἴ τις εὔρεθει ξένος, ἀνάγειν ὡς τὸν βασιλέα· καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες ἀνάγουσιν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ Θεασάμενος καὶ ἀπὸ τῆς Θεάς (†) καὶ τῆς στολῆς εἰκάσας, „Ἐλληγες ἄρα“, ἔφη, „ὕμεις, ὦ ξένοι;“ συμφησάντων δέ, „Πῶς οὖν ἀφίκεσθε“, ἔφη, „τοσοῦτον ἄερα διελθόντες;“ καὶ ἡμεῖς τὸ πᾶν αὐτῷ διηγούμεθα· καὶ ὃς ἀρξάμενος τὸ καθ' αὐτόν ἡμῖν διεξῆει, ὡς καὶ αὐτὸς ἀνθρωπος ὢν τοῦνομα Ἐνδυμίων ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γῆς καθεύδων ἀναρπασθεῖη ποτὲ καὶ ἀφικόμενος βασιλεύσειε τῆς χώρας· εἶναι δὲ τὴν γῆν ἐκείνην ἔλεγε τὴν ἡμῖν κάτω φαινομένην Σελήνην. ἀλλὰ θαρρεῖν τε παρεκελεύετο καὶ μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι· πάντα γὰρ ἡμῖν παρέσεσθαι ὧν δεόμεθα. 12. Ἦν δὲ καὶ κατορθώσω, ἔφη, τὸν πόλεμον, ὃν ἐκφέρω¹² νῦν πρὸς τοὺς τὸν ἥλιον κατοικοῦντας, ἀπάντων εὐδαιμονέστατα παρ' ἐμοὶ καταβιώσεσθε. καὶ ἡμεῖς ἠρόμεθα τίνες τε εἶεν οἱ πολέμοι καὶ τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς· Ὁ δέ, „Φαέθων“, φησὶν, „ὁ τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ κατοικούντων βασιλεὺς — οἰκεῖται γὰρ δὴ κάκεινος ὡς περ καὶ ἡ Σελήνη — πολὺν ἤδη πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖ χρόνον. ἤρξατο δὲ ἐξ αἰτίας τοιαύτης· τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωτάτους συναγαγὼν ἐβουλήθη ἀποικίαν εἰς τὸν Ἐωσφόρον στείλαι, ὄντα ἔρημον καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικούμενον· ὁ τοίνυν Φαέθων φθονήσας ἐκώλυε τὴν ἀποι-

κίαν κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπαντίσας ἐπὶ τῶν Ἴππομυρ-
 μήκων. τότε μὲν οὖν νικηθέντες — οὐ γὰρ ἤμεν ἀντί-
 παλοι τῇ παρασκευῇ — ἀνεχωρήσαμεν· νῦν δὲ βούλομαι
 αὐτοῖς ἐξενεγκεῖν τὸν πόλεμον καὶ ἀποστεῖλαι τὴν ἀποι-
 κίαν. ἦν οὖν ἐθέλητε, κοινωνήσατέ μοι τοῦ στόλου,
 γῦπας δὲ ὑμῖν ἐγὼ παρέξω τῶν βασιλικῶν ἓνα ἐκάστῳ
 καὶ τὴν ἄλλην ὄπλισιν· αὖριον δὲ ποιησόμεθα τὴν ἔξο-
 δον.“ „Οὕτως“, ἔφην ἐγώ, „γιγνέσθω, ἐπειδὴ σοι δοκεῖ.“

18 13. τότε μὲν οὖν παρ' αὐτῷ ἐστιαθέντες ἐμείναμεν, ἔω-
 θεν δὲ διαναστάντες ἐταττόμεθα· καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ ἐσή-
 μαινον πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν πλῆθος
 τῆς στρατιᾶς δέκα μυριάδες ἐγένοντο ἄνευ τῶν σκευο- 80
 φόρων καὶ τῶν μηχανοποιῶν καὶ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ξέ-
 νων συμμάχων· τούτων δὲ ὀκτακισμῦριοι μὲν ἦσαν οἱ
 Ἴππόγυποι, δισμῦριοι δὲ οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπτέρων. ὄρ-
 νεον δὲ καὶ τοῦτό ἐστι μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερῶν λαχά-
 νοις πάντη λάσιον, τὰ δὲ ὠκύπτερα ἔχει Θριδακίνης φύλ-
 λοις μάλιστα προσεικότα. ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Κεγχροβόλοι
 ἐτετάχато καὶ οἱ Σχοροδομάχοι. ἦλθον δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ
 τῆς ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμῦριοι μὲν Ψυλλοτοξόται,
 πεντακισμῦριοι δὲ Ἀνεμοδρόμοι· τούτων δ' οἱ μὲν Ψυλ-
 λοτοξόται ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων ἱππάζονται, ὅθεν καὶ
 τὴν προσηγορίαν ἔχουσι· μέγεθος δὲ τῶν ψυλλῶν ὅσον
 δώδεκα ἐλέφαντες· οἱ δὲ Ἀνεμοδρόμοι πεζοὶ μὲν εἰσι,
 φέρονται δὲ ἐν τῷ ἀέρι ἄνευ πτερῶν· ὁ δὲ τρόπος τῆς
 φορᾶς τοιόσδε· χιτῶνας ποδήρεις ὑποζωσάμενοι κολπώ-
 σαντες αὐτοὺς τῷ ἀνέμῳ καθάπερ ἰστία φέρονται ὥσπερ
 τὰ σκάφη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοιοῦτοι ἐν ταῖς μάχαις πελ-
 τασταὶ εἰσιν. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Καππα-
 δοκίαν ἀστέρων ἠξέειν Στρουθοβάλανοι μὲν ἑπτακισμῦ- 81
 ριοι, Ἴππογέρανοι δὲ πεντακισχίλιοι. τούτους ἐγὼ οὐκ
 ἐθεασάμην· οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ οὐδὲ γράψαι τὰς
 φρίσεις αὐτῶν ἐτόλμησα· τεράστια γὰρ καὶ ἄπιστα περὶ
 14 αὐτῶν ἐλέγετο. 14. αὕτη μὲν ἢ τοῦ Ἐνδυμίωνος δύνα-
 μισ ἦν. σκευὴ δὲ πάντων ἢ αὕτη· κράνη μὲν ἀπὸ τῶν
 κιάμων· μεγάλοι γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι καὶ καρτε-

ροί· θώρακες δὲ φοριδωτοὶ πάντες θέρμιοι· τὰ γὰρ
 λέπη τῶν θέρμων συρράπτοντες ποιοῦνται θώρακας·
 ἄρηκτον δ' ἐκεῖ γίνεται τοῦ θέρμου τὸ λέπος ὡσπερ
 κέρας· ἀσπίδες δὲ καὶ ξίφη οἷα τὰ Ἑλληνικά. 15. ἐπειδὴ 15
 δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὡδε· τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον
 οἱ Ἴππόγονοι καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν
 ἔχων· καὶ ἡμεῖς ἐν τούτοις ἦμεν· τὸ δὲ εὐώνυμον οἱ Λα-
 χανόπτεροι· τὸ δὲ μέσον οἱ σύμμαχοι ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ
 πεζὸν ἦσαν μὲν ἀμφὶ τὰς ἑξακισχιλίας μυριάδας. ἐτάχθη-
 σαν δὲ οὕτως· ἀράχλαι παρ' αὐτοῖς πολλοὶ καὶ μεγάλοι
 γίνονται πολὺ τῶν Κυκλάδων νήσων ἕκαστος μελίζων.
 τούτοις προσέταξε διωφῆναι τὸν μεταξὺ τῆς Σελήνης καὶ
 82 τοῦ Ἐωσφόρου ἀέρα. ὡς δὲ τάχιστα ἐξειργάσαντο καὶ
 πεδίον ἐποίησαν, ἐπὶ τοῦτου παρέταξε τὸ πεζόν· ἤγειτο
 δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ Εὐδιάνακτος τρίτος αὐτός. 16. τῶν 16
 δὲ πολεμίων τὸ μὲν εὐώνυμον εἶχον οἱ Ἴππομύρμηκες καὶ
 ἐν αὐτοῖς ὁ Φαέθων· θηρία δὲ ἐστὶ μέγιστα, ὑπόπτερα,
 τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμηξι προσεικότα πλὴν τοῦ μεγέθους·
 ὁ γὰρ μέγιστος αὐτῶν καὶ δίπλεθρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ οὐ
 μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλιστα τοῖς κέρα-
 σιν· ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας.
 ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκώνωπες,
 ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες τοξό-
 ται κώνωπι μεγάλοις ἐποχοῦμενοι· μετὰ δὲ τούτους οἱ
 Ἀεροκόρδακες, ψιλοὶ τε ὄντες καὶ πεζοί, πλὴν μάχιμοί
 γε καὶ οὗτοι· πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδόνων ῥαφανίδας
 ὑπερμεγέθεις, καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπ' ὀλίγον ἀντέχειν
 ἠδύνατο, ἀπέθνησκε δὲ δυσωδίας τινὸς τῷ τραύματι
 83 ἔγγινομένης· ἐλέγοντο δὲ χρεῖν τὰ βέλη μαλάχης ὑψ. ἐχό-
 μενοι δὲ αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ Καυλομύκητες, ὀπλίται ὄν-
 τες καὶ ἀγγέμαχοι τὸ πλῆθος μύριοι· ἐκλήθησαν δὲ Καυ-
 λομύκητες, ὅτι ἀσπίσι μὲν μυκητίναις ἐχρῶντο, δόρασι
 δὲ καυλίνοις τοῖς ἀπὸ τῶν ἀσπαράγων. πλησίον δὲ αὐ-
 τῶν οἱ Κυνοβάλανοι ἔστησαν, οὓς ἔπεμψαν αὐτῷ οἱ τὸν
 Σείριον κατοικοῦντες, πεντακισχιλίοι καὶ οὗτοι, ἄνδρες
 κυνοπρόσωποι ἐπὶ βαλάνων πτερωτῶν μαχόμενοι. ἐλέ-

γοντο δὲ κάκεινων ὑστερίζειν τῶν συμμάχων οὓς τε ἀπὸ τοῦ Γαλαξίου μετεπέμπετο σφενδονήτας καὶ οἱ Νεφελοκένταυροι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τῆς μάχης ἤδη κεκριμένους ἀφίκοντο, ὡς μήποτε ὄφελον· οἱ σφενδονῆται δὲ οὐδὲ ὅλως παρεγένοντο, διόπερ φασὶν αὐτοῖς ἕστερον ὀργισθέντα τὸν Φαέθοντα πυρπολῆσαι τὴν χώραν. τοιαύτη
 17 μὲν καὶ ὁ Φαέθων ἐπήγει παρασκευῆ. 17. συμμιζαντες δὲ ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἤρθη καὶ ὠγκήσαντο ἑκατέρων οἱ ὄνοι — τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιστῶν χρῶνται — ἐμάχοντο. 84 καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Ἑλιωτῶν αὐτίκα ἔφυγον οὐδ' ἐς χεῖρας δεξιόμενοι τοὺς Ἴππογύπους, καὶ ἡμεῖς εἰπόμεθα κτείνοντες· τὸ δεξιὸν δὲ αὐτῶν ἐκράτει τοῦ ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ εὐώνυμον, καὶ ἐπεξῆλθον οἱ Ἀεροκῶνωπες διώκοντες ἄχρι πρὸς τοὺς πεζοὺς. ἐνταῦθα δὲ κάκεινων ἐπιβοηθούντων ἔφυγον ἐγκλίναντες, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἤσθοντο τοὺς ἐπὶ τῷ εὐώνυμῳ σφῶν νενικημένους. τῆς δὲ τροπῆς λαμπρᾶς γεγενημένης πολλοὶ μὲν ζῶντες ἠλίσκοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνηροῦντο, καὶ τὸ αἷμα ἔρρει πολὺ μὲν ἐπὶ τῶν νεφῶν, ἄστε αὐτὰ βάπτεσθαι καὶ ἐρυθρὰ φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν δυομένου τοῦ ἡλίου φαίνεται, πολὺ δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν κατέσταζεν, ὥστε με εἰκάζειν, μὴ ἄρα τοιούτου τινὸς καὶ πάλαι ἄνω γενομένου Ὅμηρος ὑπέλαβεν αἵματι ὑσαι τὸν Δία ἐπὶ τῷ τοῦ Σαρπηδόνοσ
 18 θανάτῳ. 18. ἀναστρέψαντες δὲ ἀπὸ τῆς διώξεως δύο τρόπαια ἐστήσαμεν, τὸ μὲν ἐπὶ τῶν ἀραχνίων τῆς πεζομαχίας, τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας ἐπὶ τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων γιγνομένων ἠγγέλλοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι προσελαύνοντες, οὓς ἔδει, πρὸ τῆς μάχης ἔλθειν τῷ Φαέθοντι. καὶ δὴ ἐφαίνοντο προσιόντες, θέαμα παραδοξότατον, ἐξ ἵππων πτερωτῶν καὶ ἀνθρώπων συγκείμενοι· μέγεθος δὲ τῶν μὲν ἀνθρώπων ὅσον τοῦ Ῥοδίων κολοσσοῦ ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω, τῶν δὲ ἵππων ὅσον νεᾶς μεγάλης φορτίδος. τὸ μέντοι πλήθος αὐτῶν οὐκ ἀνέγραψα, μή τι καὶ ἄπιστον δόξῃ, τοσοῦτον ἴν. 55 ἠγείτο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ Ζωδιακοῦ τοξότης. ἐπεὶ δὲ ἤσθοντο τοὺς φίλους νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν Φαέ-

Θοντα ἔπεμπον ἀγγελίαν αὐθις ἐπιέναι, αὐτοὶ δὲ δια-
 ταξάμενοι τεταραγμένοις ἐπιπίπτουσι τοῖς Σεληνίταις,
 ἀτάκτοις περὶ τὴν δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα διεσκεδασμέ-
 νοις· καὶ πάντα μὲν τρέπουσιν, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα
 καταδιώκουσι πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων
 αὐτοῦ κτείνουσιν· ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρόπαια καὶ κατέ-
 δραμον ἅπαν τὸ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν πεδίον ὑφασμένον,
 ἐμὲ δὲ καὶ δύο τινὰς τῶν ἐταίρων ἐζώγησαν. ἤδη δὲ
 παρῆν καὶ ὁ Φαέθων καὶ ἄλλα αὐθις τρόπαια ὑπ' ἐκει-
 νων ἴστατο. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπηγόμεθα ἐς τὸν Ἥλιον αὐ-
 θημερὸν τῷ χεῖρε ὀπίσω δεθέντες ἀραχνίου ἀποκόμματι.

19. οἱ δὲ πολιορκεῖν μὲν οὐκ ἔγνωσαν τὴν πόλιν, ἀνα-
 στρέψαντες δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετείχιζον, ὥστε
 μηκέτι τὰς αὐγὰς ἀπὸ τοῦ Ἥλιου πρὸς τὴν Σελήνην διή-
 κειν. τὸ δὲ τεῖχος ἦν διπλοῦν, νεφελωτόν· ὥστε σαφῆς
 ἔκλειψις τῆς Σελήνης ἐγεγόνει καὶ νυκτὶ διηνεκεῖ πᾶσα
 κατείχετο. πιεζόμενος δὲ τούτοις ὁ Ἐνδυμίων πέμψας
 ἰκέτευε καθαιρεῖν τὸ οἰκοδόμημα καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν
 ἐν σκότῳ βιοτεύοντας, ὑπισχνεῖτο δὲ καὶ φόρους τελέ-
 σειν καὶ σύμμαχος ἔσεσθαι καὶ μηκέτι πολεμήσειν, καὶ
 ὁμήρους ἐπὶ τούτοις δοῦναι ἤθελεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέ-
 θοντα γενομένης δις ἐκκλησίας τῇ προτέρᾳ μὲν οὐδὲν
 παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστέρᾳ δὲ μετέγνωσαν, καὶ
 ἐγένετο ἡ εἰρήνη ἐπὶ τούτοις. 20. „κατὰ τὰδε συνθήκας 20
 ἐποίησαντο οἱ Ἠλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς Σεληνίτας
 καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ τῷ καταλῦσαι μὲν τοὺς Ἠλιώ-
 τας τὸ διατείχισμα καὶ μηκέτι ἐς τὴν Σελήνην ἐσβάλλειν,
 ἀποδοῦναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους φητοῦ ἕκαστον χρή-
 ματος, τοὺς δὲ Σεληνίτας ἀφείναι μὲν αὐτονόμους τοὺς
 γε ἄλλους ἀστέρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς Ἠλιώταις,
 συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἣν τις ἐπιή· φόρον δὲ ὑπο-
 τελεῖν ἕκαστον ἔτους τὸν βασιλέα τῶν Σεληνιτῶν τῷ βα-
 σιλεῖ τῶν Ἠλιωτῶν δρόσον ἀμφορέας μυρίους, καὶ ὁμή-
 ρους δὲ σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυρίους, τὴν δὲ ἀποικίαν
 τὴν ἐς τὸν Ἐωσφόρον κοινῇ ποιεῖσθαι καὶ μετέχειν τῶν
 ἄλλων τὸν βουλόμενον· ἐγγράψαι δὲ τὰς συνθήκας στήλη

ἤλεκτρον καὶ ἀναστῆσαι ἐν μέσῳ τῷ ἄερι ἐπὶ τοῖς μεθο-
 ρίοις. ὤμοσαν δὲ Ἑλλιωτῶν μὲν Πυρωνίδης καὶ Θερίτης
 καὶ Φλόγιος, Σεληνιτῶν δὲ Νύκτωρ καὶ Μήνιος καὶ Πο-
 21 λυλαμπής. 21. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη ἐγένετο· εὐθύς δὲ
 τὸ τεῖχος καθρεῖτο καὶ ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδο-
 σαν. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα εἰς τὴν Σελήνην, ὑπηντίαζον 81
 ἡμᾶς καὶ ἠσπάζοντο μετὰ δακρύων οἳ τε ἑταῖροι καὶ ὁ
 Ἐνδυμίων αὐτός. καὶ ὁ μὲν ἤξιλον μείναι τε παρ' αὐτῷ
 καὶ κοινωνεῖν τῆς ἀποικίας ὑπισχνόμενος δώσειν πρὸς
 γάμον τὸν ἑαυτοῦ παῖδα· γυναῖκες γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐ-
 τοῖς. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς ἐπειθόμην, ἀλλ' ἤξιλον ἀποπεμ-
 φθῆναι κάτω εἰς τὴν θάλατταν. ὡς δὲ ἔγνω ἀδύνατον ὄν
 22 πείθειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς ἐστιάσας ἑπτὰ ἡμέρας. 22. ἃ
 δὲ [ἐν τῷ] μεταξὺ διατρέβων ἐν τῇ Σελήνῃ κατενόησα καινὰ
 καὶ παράδοξα, ταῦτα βούλομαι εἰπεῖν. πρῶτα μὲν τὸ μὴ
 ἐκ γυναικῶν γεννᾶσθαι αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄρρένων·
 γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χρῶνται καὶ οὐδὲ ὄνομα γυναικὸς
 ὄλως ἴσασι. μέχρι μὲν οὖν πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν γαμει-
 ται ἕκαστος, ἀπὸ δὲ τούτων γαμει αὐτός· κύουσι δὲ οὐκ
 ἐν τῇ νηδίῃ, ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις· ἐπειδὴν γὰρ
 συλλάβῃ τὸ ἔμβρυον, παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ χρόνῳ
 ἴστερον ἀνατεμόντες ἐξάγουσι νεκρά, ἐκθάντες δὲ αὐτὰ
 πρὸς τὸν ἄνεμον κεκρηγῶτα ζῶοποιοῦσι. δοκεῖ δέ μοι καὶ
 εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐκείθεν ἦκειν τῆς γαστροκνημίας τοῦ-
 νομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρός κνοφορεῖ. μείζον δὲ
 τούτου ἄλλο διηγῆσομαι. γένος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώ- 88
 πων οἳ καλούμενοι Δενδρίται, γίνεται δὲ τὸν τρόπον
 τούτου· ὄρχιν ἀνθρώπου τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες ἐν γῆ
 φυτεύουσιν, ἐκ δὲ αὐτοῦ δένδρον ἀναφύεται μέγιστον,
 σάρκινον, οἶον φαλλός· ἔχει δὲ καὶ κλάδους καὶ φύλλα·
 ὁ δὲ καρπὸς ἐστὶ βάλανος πηχυαῖοι τὸ μέγεθος. ἐπειδὴν
 οὖν πεπανθῶσι, τρυγῆσαντες αὐτὰς ἐκκολάπτουσι τοὺς
 ἀνθρώπους. αἰδοῖα μέντοι πρόσθετα ἔχουσιν οἳ μὲν ἐλε-
 φάντινα, οἳ δὲ πένητες αὐτῶν ξύλινα, καὶ διὰ τούτων
 ὀχεύουσι καὶ πλησιάζουσι τοῖς γαμέταις τοῖς ἑαυτῶν.
 23 23. ἐπειδὴν δὲ γηράσῃ ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἀποθνήσκει,

ἀλλ' ὡσπερ ὁ καπνὸς διαλυόμενος ἀήρ γίνεται. τροφή δὲ
 πᾶσιν αὕτη· ἐπειδὴν γὰρ πῦρ ἀνακαίωσι, βατράχοις
 ὀπτῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· πολλοὶ δὲ παρ' αὐτοῖς εἰσιν
 ἐν τῷ ἀέρι πετόμενοι· ὀπτωμένων δὲ περικαθεζόμενοι
 ὡσπερ δὴ περὶ τράπεζαν κάπτουσι τὸν ἀναθυμιώμενον
 89 καπνὸν καὶ εὐωχοῦνται. σίτω μὲν δὴ τρέφονται τοιοῦτω·
 ποτὸν δὲ αὐτοῖς ἐστὶν ἀήρ ἀποθλιβόμενος ἐς κύλικα
 ὑγρὸν ἀνιεὶς ὡσπερ δρόσον. οὐ μὴν ἀπουροῦσί γε καὶ
 ἀφοδεύουσιν, ἀλλ' οὐδὲ τέτρηνται ἢ περ ἡμεῖς· ἀλλ' οὐδὲ
 τίη συνουσίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἔδραις παρέχουσιν, ἀλλ'
 ἐν ταῖς ἰγνύουσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν· ἐκεῖ γὰρ εἰσι
 τετρημένοι. καλὸς δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἢ πού τις
 φαλακρὸς καὶ ἄκομος ἢ, τοὺς δὲ κομήτας καὶ μισάττον-
 ται. ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀστέρων τούναντιον τοὺς κο-
 μήτας νομίζουσι καλοῦς· ἐπεδήμουν γὰρ τινες, οἱ καὶ
 περὶ ἐκεῖνων διηγοῦντο. καὶ μὴν καὶ γένεια φύουσι μικρὸν
 ὑπὲρ τὰ γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν,
 ἀλλὰ πάντες εἰσὶ μονοδάκτυλοι. ὑπὲρ δὲ τὰς πυγὰς ἐκά-
 στω αὐτῶν κράμβη ἐκπέφυκε μακρὰ ὡσπερ οὐρά, θάλ-
 λουσα ἐς αἰὲ καὶ ὑπτίον ἀναπίπτοντος οὐ κατακλωμένη.
 90 24. ἀπομύττονται δὲ μέλι δριμύτατον· κάπειδαν ἢ πο- 24
 νῶσιν ἢ γυμνάζονται, γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα ἰδροῦσιν,
 ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πῆγνυσθαι, ὀλίγον τοῦ μέλι-
 τος ἐπιστάξαντες· ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν κρομ-
 μύων πᾶνυ λιπαρόν τε καὶ εὐῶδες ὡσπερ μύρον. ἀμπέ-
 λους δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους· αἱ γὰρ ῥᾶγες τῶν
 βοτρυῶν εἰσὶν ὡσπερ χάλαζα, καὶ μοι δοκεῖ ἐπειδὴν ἐμ-
 πεσῶν ἄνεμος διασεισῆ τὰς ἀμπέλους ἐκείνας, τότε πρὸς
 ἡμᾶς καταπίπτει ἢ χάλαζα διαρραγέντων τῶν βοτρυῶν.
 τῇ μέντοι γαστρὶ ὅσα πῆρα χρῶνται τιθέντες ἐν αὐτῇ
 ὅσων δέονται· ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὕτη καὶ πάλιν κλει-
 στή ἐστίν· ἔντερον δὲ οὐδὲν ἐν αὐτῇ φαίνεται ἢ περ
 τοῦτο μόνον, ὅτι δασεῖα πᾶσα ἔντοσθεν καὶ λάσιός ἐστιν,
 ὥστε καὶ τὰ νεογνά, ἐπειδὴν ριγῶσιν, ἐς ταύτην ὑπο-
 δύεται. 25. ἐσθῆς δὲ τοῖς μὲν πλουσίοις ὑάλινη μαλθακή, 25
 τοῖς πένησι δὲ χαλκῇ ὑφαντῇ· πολὺχαλκα γὰρ τὰ ἐκεῖ

χωρία καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὕδατι ὑποβρέξαντες ὡσπερ τὰ ἔρια. περὶ μέντοι τῶν ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσι, ὀκνῶ μὲν εἰπεῖν, μὴ τις με νομίση ψεύδεται διὰ τὸ ἄπιστον τοῦ λόγου. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐρῶ· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαιρετοὺς ἔχουσι, καὶ ὁ βουλούμενος ἐξελὼν τοὺς αὐτοῦ φυλάττει ἔστ' ἂν δεηθῆ ἰδεῖν· οὕτω δ' ἐνθήμε-⁹¹νος ὄρᾳ· καὶ πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπολέσαντες παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὄρωσιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσι. τὰ ὡτα δὲ πλατάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς πλήν γε τοῖς ἀπὸ τῶν βαλάνων· ἐκεῖνοι γὰρ μόνοι ξύλινα
26 ἔχουσι. **26.** καὶ μὴν καὶ ἄλλο θαῦμα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐθεασάμην· κάτοπτρον μέγιστον κείται ὑπὲρ φρέατος οὐ πάνυ βαθέος. ἂν μὲν οὖν ἐς τὸ φρέαρ καταβῆ τις, ἀκούει πάντων τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ γῆ λεγομένων, ἔαν δὲ ἐς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις, πάντα δὲ ἔθνη ὄρᾳ ὡσπερ ἐφροσῶς ἐκάστοις· τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐθεασάμην καὶ πᾶσαν τὴν πατρίδα, εἰ δὲ κάκεινοι ἐμὲ ἐώρων, οἷκ' ἔχω τὸ ἀσφαλὲς εἰπεῖν. ὅστις δὲ ταῦτα μὴ πιστεύει οὕτως ἔχειν, ἂν ποτε καὶ αὐτὸς
27 ἐκεῖσε ἀφίκηται, εἴσεται ὡς ἀληθῆ λέγω. **27.** τότε δ' οὖν ἀσπασάμενοι τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἐμβάντες ἀνήχθημεν· ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ἐνδυμίων, δύο μὲν τῶν ὑαλίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, καὶ πανοπλίαν θερμίνην, ἃ πάντα ἐν τῷ κῆτει κατέλιπον. συνέπεμψε δὲ ἡμῖν καὶ Ἰππογύπους χιλίους παραπέμψοντας
28 ἄχρι σταδίων πεντακοσίων. **28.** ἐν δὲ τῷ παράπλῳ πολ-⁹²λὰς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παρημείψαμεν, προσέσχομεν δὲ καὶ τῷ Ἐωσφόρῳ ἄρτι συνοικιζομένῳ καὶ ἀποβάντες ὑδρευσάμεθα. ἐμβάντες δὲ ἐς τὸν Ζωδιακὸν ἐν ἀριστερᾷ παρῆιμεν τὸν ἥλιον ἐν χρῶ [τὴν γῆν] παραπλέοντες· οὐ γὰρ ἐπέβημεν καίτοι πολλὰ τῶν ἐταίρων ἐπιθυμοῦντων, ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἐφῆκεν. ἐθεώμεθα μέντοι τὴν χώραν εὐθαλῆ τε καὶ πλονα καὶ εὐνδρον καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μεστήν. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφελοκένταυροι, μισθοφοροῦντες παρὰ τῷ Φαέθοντι, ἐπέπησαν ἐπὶ τὴν ναῦν
29 καὶ μαθόντες ἐνσπόνδους ἀνεχώρησαν. **29.** ἦδη δὲ καὶ οἱ

Ἰππόγυτοι ἀπεληλύθεσαν· πλεύσαντες δὲ τὴν ἐπιούσαν
 νύκτα καὶ ἡμέραν περὶ ἑσπέραν ἀφικόμεθα εἰς τὴν Λυχνό-
 πολιν καλουμένην ἤδη τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ
 πόλις αὕτη κεῖται μεταξὺ τοῦ Πλειάδων καὶ τοῦ Ὑάδων
 ἀέρος, ταπεινότερα μέντοι πολὺ τοῦ Ζωδιακοῦ. ἀπο-
 βάντες δὲ ἄνθρωπον μὲν οὐδὲνα εὔρομεν, λύχνους δὲ
 περιθέοντας καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ περὶ τὸν λιμένα δια-
 τρίζοντας, τοὺς μὲν μικροὺς καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν πένητας
 πολλοὺς, ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων καὶ δυνατῶν πάνυ
 λαμπροὺς καὶ περιφανεῖς. οἰκήσεις δὲ αὐτοῖς καὶ λυχνεῶνες
 ἰδίᾳ ἐκάστω πεποίητο, καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὡσπερ
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνὴν προιεμένων ἠκούομεν, καὶ οὐ-
 δὲν ἡμᾶς ἠδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξένια ἐκαλον· ἡμεῖς δὲ
 ὁμως ἐφοβούμεθα, καὶ οὔτε δειπνῆσαι οὔτε ὑπνώσαι τις
 ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δὲ αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πε-
 ποιηται, ἐνθα ὁ ἀρχων αὐτῶν διὰ νυκτὸς ὅλης κάθηται
 ὀνομαστί καλῶν ἕκαστον· ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούσῃ, κατα-
 δικάζεται ἀποθανεῖν ὡς λιπῶν τὴν τάξιν· ὁ δὲ θάνατός
 ἐστι σβεσθῆναι. παρεστῶτες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν τὰ γινό-
 μενα καὶ ἠκούομεν ἅμα τῶν λύχνων ἀπολογουμένων καὶ
 τὰς αἰτίας λεγόντων δι' ἃς ἐβράδυνον. ἐνθα καὶ τὸν ἡμέ-
 τερον λύχνον ἐγνώρισα καὶ προσειπὼν αὐτὸν περὶ τῶν
 κατ' οἶκον ἐπυνθανόμην ὅπως ἔχοιεν· ὁ δὲ μοι ἅπαντα
 ἐκεῖνα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην αὐτοῦ ἐμεί-
 ναμεν, τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἄραντες ἐπλέομεν ἤδη πλησίον τῶν
 νεφῶν· ἐνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυλίαν πόλιν ἰδόντες
 ἐθανμάσαμεν, οὐ μέντοι ἐπέβημεν αὐτῆς· οὐ γὰρ εἶα τὸ
 πνεῦμα. βασιλεύειν μέντοι αὐτῶν ἔλεγετο Κόρωνος ὁ
 Κοτυφρίωνος. καὶ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἀριστοφάνους τοῦ
 ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀληθοῦς καὶ μάτην ἐφ' οἷς
 ἔγραψεν ἀπιστουμένου. τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρα καὶ
 τὸν ὠκεανὸν ἤδη σαφῶς ἐωρῶμεν, γῆν δὲ οὐδαμοῦ, πλήν
 γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι· καὶ αὐταὶ δὲ πυρώδεις ἤδη καὶ ὑπεραυ-
 γεῖς ἐφαντάζοντο. τῇ δὲ τετάρτῃ περὶ μεσημβρίαν μα-
 λακῶς ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος καὶ συνιζάνοντος ἐπὶ
 τὴν Θάλατταν κατετέθημεν. 30. ὡς δὲ τοῦ ὕδατος ἐψά- 30

σαμεν, θαυμασίως ὑπερηδόμεθα καὶ ὑπερεχαίρομεν καὶ
 πᾶσαν εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα καὶ 94
 ἀποβάντες ἐνηχόμεθα· καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὐσα καὶ
 εὐσταθοῦν τὸ πέλαγος. ἔοικε δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόνων
 γίνεσθαι πολλάκις ἢ πρὸς τὸ βέλτιον μεταβολή· καὶ
 γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας ἐν εὐδίᾳ πλεύσαντες τῆς
 τρίτης ὑποφαινούσης πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφνω
 ὀρωῶμεν θηρία καὶ κήτη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ μέγι-
 στον ἀπάντων ὅσον σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ
 μέγεθος· ἐπήει δὲ κεχηγὸς καὶ πρὸ πολλοῦ ταραττον τὴν
 θάλατταν ἀφρῶ τε περικλυζόμενον καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκ-
 φαῖνον πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν ὑψηλοτέρους, ὄξεις
 δὲ πάντας ὡσπερ σκόλοπας καὶ λευκοὺς ὡσπερ ἔλεφαν-
 τίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσειπόν-
 τες καὶ περιβαλόντες ἐμένομεν· τὸ δὲ ἤδη παρῆν καὶ
 ἀναρροφῆσαν ἡμᾶς αὐτῇ νηὶ κατέπιεν. οὐ μέντοι ἔφθη
 συναράξει τοῖς ὀδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἢ
 31 ναῦς ἐς τὸ ἔσω διεξέπεσεν. 31. ἐπεὶ δὲ ἔνδον ἦμεν, τί 95
 μὲν πρῶτον σκότος ἦν καὶ οὐδὲν ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ
 αὐτοῦ ἀναχανόντος εἶδομεν κύτος μέγα καὶ πάντη πλατὺ
 καὶ ὑψηλόν, ἱκανὸν μυριάνδρῳ πόλει ἐνοικεῖν. ἔκειντο
 δὲ ἐν μέσῳ καὶ μικροὶ ἰχθύες καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία
 συγκεκομμένα καὶ πλοίων ἰστία καὶ ἄγκυραι καὶ ἀνθρώ-
 πων ὀσῆα καὶ φορτία, κατὰ μέσον δὲ καὶ γῆ καὶ λόφοι
 ἦσαν, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκ τῆς ἰλύος ἦν κατέπτε συνιζάνουσα.
 ὕλη γοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ δένδρα παντοῖα ἐπεφύκει καὶ
 λάχανα ἐβεβλαστήκει καὶ ἐώκει πάντα ἐξειργασμένοις.
 περιμέτρον δὲ τῆς γῆς στάδιοι διακόσιοι καὶ τετταράκον-
 τα. ἦν δὲ ἰδεῖν καὶ ὄρνεα θαλάττια, λάρους καὶ ἄλ-
 32 κύνους, ἐπὶ τῶν δένδρων νεοττεύοντα. 32. τότε μὲν οὖν
 ἐπὶ πολὺ ἐδακρύομεν, ὕστερον δὲ ἀναστήσαντες τοὺς
 ἑταίρους τὴν μὲν ναῦν ὑπεστηρίξαμεν, αὐτοὶ δὲ τὰ πυρεῖα
 συντρίψαντες καὶ πῦρ ἀνακαύσαντες δεῖπνον ἐκ τῶν παρόν-
 των ἐποιούμεθα. παρέκειτο δὲ ἄφθονα καὶ παντοδαπὰ 96
 κρέα τῶν ἰχθύων καὶ ὕδωρ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ Ἐωσφόρου εἶ-
 χομεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ διαναστάντες, εἴ ποτε ἀναχάνοι τὸ

κῆτος, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν γῆν, ἄλλοτε δὲ ὄρη, ἄλλοτε δὲ μόνον τὸν οὐρανόν, πολλάκις δὲ καὶ νήσους· καὶ γὰρ ἠσθάνομεθα φερομένου αὐτοῦ ὀξέως πρὸς πᾶν μέρος τῆς θαλάττης. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐθάδες τῆ διατριβῆ ἐγενόμεθα, λαβὼν ἑπτὰ τῶν ἐταίρων ἐβάδιζον ἐς τὴν ὕλην περισκοπήσασθαι τὰ πάντα βουλόμενος. οὐπω δὲ ὅλους πέντε διελθὼν σταδίους εὗρον ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς ἐδήλου ἢ ἐπιγραφῆ, καὶ μετ' οὐ πολὺ καὶ τάφους πολλοὺς καὶ στήλας ἐπ' αὐτῶν πλησίον τε πηγὴν ὕδατος διαγουῖς, ἔτι δὲ καὶ κυνὸς ὑλακῆν ἠκούομεν καὶ καπνὸς ἐφαίνετο πόρωθεν καὶ τινα καὶ ἔπαυλιν εἰκάζομεν. 33. σπουδῆ οὖν **88** βαδίζοντες ἐφιστάμεθα πρεσβύτη καὶ νεανίσκῳ μάλα προθύμως πρᾶσιάν τινα ἐργαζομένοις καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐπ' αὐτὴν διοχετεύουσιν· ἠσθέντες οὖν ἅμα καὶ φοβηθέντες ἔστημεν· κάκεινοι δὲ ταῦτόν ἡμῖν ὡς τὸ εἶκός παθόντες ἀναυδοὶ παρεστήκεσαν· χρόνῳ δὲ ὁ πρεσβύτης ἔφη, „Τίνες ἄρα ὑμεῖς ἐστε, ὦ ξένοι; πότερον“, ἔφη, „τῶν ἐναλλίων δαιμόνων ἢ ἀνθρώποι δυστυχεῖς ἡμῖν παραπλήσιοι; καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνθρώποι ὄντες καὶ ἐν γῆ τραφέντες νῦν θαλάττιοι γεγόναμεν καὶ συννηχόμεθα τῷ περιέχοντι τούτῳ θηρίῳ, οὐδ' ἂ πάσχομεν ἀκριβῶς εἰδότες· τεθνᾶναι μὲν γὰρ εἰκάζομεν, ζῆν δὲ πιστεύομεν“. πρὸς ταῦτα καὶ γὰρ εἶπον· „Καὶ ἡμεῖς τοὶ ἀνθρώποι νεήλυδες, ὦ πάτερ, ⁹¹ αὐτῷ σκάφει πρῶην καταποθέντες. προήλθομεν δὲ νῦν βουλόμενοι μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ὕλῃ ὡς ἔχει· πολλὴ γὰρ τις καὶ λάσιος ἐφαίνετο. δαίμων δέ τις, ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς ἤγαγε σέ τε ὀψομένους καὶ εἰσομένους ὅτι μὴ μόνοι ἐν τῷδε καθείργεμεθα τῷ θηρίῳ· ἀλλὰ φράσον γε ἡμῖν τὴν σαυτοῦ τύχην, ὅστις ὢν ὅπως δεῦρο εἰσηλθες.“ ὁ δὲ οὐ πρότερον ἔφη ἐρεῖν οὐδὲ πεύσεσθαι παρ' ἡμῶν πρὶν ξενίων τῶν παρόντων μεταδοῦναι, καὶ λαβὼν ἡμᾶς ἤγεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν — ἐπεποίητο δὲ αὐτάρκη [καὶ στιβάδας ἐνφοδόμητο καὶ τὰ ἄλλα ἐξήρτυτο] — παραθεῖς δὲ ἡμῖν λάχανά τε καὶ ἀκρόδρυα καὶ ἰχθυῖς, ἔτι δὲ καὶ οἶνον ἐγγέας, ἐπειδὴ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπυνθάνετο ἂ ἐπεπόνθειμεν· καὶ γὰρ πάντα ἐξῆς διηγησάμην, τόν τε χειμῶνα καὶ

τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ τὸν ἐν τῷ ἄερι πλοῦν, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆτος καταδύσεως.

34 34. ὁ δὲ ὑπερθαυμάσας καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' ἑαυτὸν διεξήκει λέγων, „Τὸ μὲν γένος εἰμι, ὡς ξένοι, Κύπριος, ὀρμηθεὶς δὲ καθ' ἔμποριαν ἀπὸ τῆς πατρίδος μετὰ τοῦ παιδός, ὃν ὄρατε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν ἔπλεον εἰς Ἰταλίαν ποικίλον φόρτον κομίζων ἐπὶ νεῶς μεγάλης, ἦν ἐπὶ στόματι τοῦ κήτους διαλελυμένην ἴσως ἐωράκατε. μέχρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν· ἐκεῖθεν δὲ ἀρπασθέντες ἀνέμῳ σφοδρῷ τριταῖοι ἐς τὸν ὠκεανὸν ἀπηνέχθημεν, ἔνθα τῷ κήτει περιτυχόντες καὶ αὐτανδροὶ καταποθέντες δύο ἡμεῖς μόνοι τῶν ἄλλων ἀποθανόντων ἐσώθημεν. θάψαντες δὲ τοὺς ἑταίρους καὶ ναὸν τῷ Ποσειδῶνι δειμάμενοι τουτοῖ τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν κηπεύοντες, ἰχθῦς δὲ σιτούμενοι καὶ ἀκρόδρα. πολλή ⁹⁸ δέ, ὡς ὄρατε, ἡ ὕλη, καὶ μὴν καὶ ἀμπέλους ἔχει πολλάς, ἀφ' ὧν ἡδιστος οἶνος γίγνεται· καὶ τὴν πηγὴν δὲ ἴσως εἶδετε καλλίστου καὶ ψυχροτάτου ὕδατος. εὐνὴν δὲ ἀπὸ τῶν φύλλων ποιούμεθα καὶ πῦρ ἄφθονον καίομεν καὶ ὄρνεα δὲ θηρεύομεν τὰ ἐσπετόμενα καὶ ζῶντας ἰχθῦς ἀγρεύομεν ἐξιόντες ἐπὶ τὰ βραγχία τοῦ θηρίου, ἔνθα καὶ λούμεθα, ὁπότεν ἐπιθυμήσωμεν. καὶ μὴν καὶ λίμνη οὐ πόρρω ἐστὶν ἄλμυρὰ σταδίων εἴκοσι τὸ περίμετρον ἰχθῦς ἔχουσα παντοδαπούς, ἐν ἧ καὶ νηχόμεθα καὶ πλέομεν ἐπὶ σκάφους μικροῦ, ὃ ἐγὼ ἐναυπηγησάμην. ἔτη δὲ ἡμῖν

35 35. ἐστὶ τῆς καταπόσεως ταῦτα ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. 35. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἴσως φέρειν ἐδυνάμεθα, οἱ δὲ γειτονες ἡμῶν καὶ πάροικοι σφόδρα χαλεποὶ καὶ βαρεῖς εἰσιν, ἄμικτοί τε ὄντες καὶ ἄγριοι.“ „Ἡ γάρ“, ἔφη ἐγώ, „καὶ ἄλλοι τινὲς εἰσιν ἐν τῷ κήτει;“ „Πολλοὶ μὲν“, ἔφη, „καὶ ἄξενοι καὶ τὰς ⁹⁹ μορφὰς ἀλλόκοτοι· τὰ μὲν γὰρ ἐσπέρια καὶ οὐραῖα τῆς ὕλης Ταριχᾶνες οἰκοῦσιν, ἔθνος ἐγγελυωπὸν καὶ καρaboπρόσωπον, μάχιμον καὶ θρασὺ καὶ ὠμοφάγον· τὰ δὲ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον Τρίτωνομένηδες, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώποις ἰσοκίτες, τὰ δὲ κάτω τοῖς γαλεώταις, ἦττον μὲντοι ἄδικοί εἰσι τῶν ἄλλων· τί λαί.

δὲ Καρκινόχειρες καὶ Θυννοκέφαλοι συμμαχίαν τε καὶ φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς πεποιημένοι· τὴν δὲ μεσόγαιαν νέμονται Παγουρίδαι καὶ Ψηττόποδες, γένος μάχιμον καὶ δρομικώτατον· τὰ ἔφα δὲ τὰ πρὸς αὐτῶ τῷ στόματι τὰ μὲν πολλὰ ἔρημά ἐστι προσκλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὅμως δὲ ἐγὼ ταῦτα ἔχω φόρον τοῖς Ψηττόποσιν ὑποτελῶν ἐκάστον ἔτους ὄστρεια πεντακόσια. 36. τοιαύτη μὲν ἡ χώρα ἐστίν· 36 ἡμᾶς δὲ χρὴ ὄραν ὅπως δυνησόμεθα τοσοῦτοις ἔθνεσι μάχε-
 100 σθαι καὶ ὅπως βιοτεύσομεν.“ „Πόσοι δέ“, ἔφη ἐγώ, „πάντες οὗτοι εἰσι“; „Πλείους“, ἔφη, „τῶν χιλίων.“ „Ὅπλα δὲ τίνα ἐστὶν αὐτοῖς“; „Οὐδέν“, ἔφη, „πλὴν τὰ ὄστα τῶν ἰχθύων“. „Οἴκοῦν“, ἔφη ἐγώ, „ἄριστ' ἂν ἔχοι διὰ μάχης ἐλθεῖν αὐτοῖς ἅτε ἀνόπλοις οὓσιν αὐτοὺς γε ὠπλισμένους· εἰ γὰρ κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τὸν λοιπὸν βίον οἰκήσομεν“. ἔδοξε ταῦτα, καὶ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν παρεσκευαζόμεθα. αἰτία δὲ τοῦ πολέμου ἔμελλεν ἔσσεσθαι τοῦ φόρου ἢ οὐκ ἀπόδοσις, ἣδη τῆς προθεσμίας ἐνεστώσης. καὶ δὴ οἱ μὲν ἔπεμπον ἀπαιτοῦντες τὸν δασμόν· ὁ δὲ ὑπεροπτικῶς ἀποκρινάμενος ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτοι οὖν οἱ Ψηττόποδες καὶ οἱ Παγουρίδαι χαλεπαίνοντες τῷ Σκινθάρω — τοῦτο γὰρ ἑκαλεῖτο — μετὰ πολλοῦ θορύβου ἐπήρσαν. 37. ἡμεῖς δὲ τὴν ἔφοδον ὑποπτεύοντες ἐξοπλι- 37 σάμενοι ἀνεμένομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες ἀνδρῶν πέντε καὶ εἴκοσιν· προείρητο δὲ τοῖς ἐν τῇ ἐνέδρᾳ, ἐπειδὴν ἴδωσι παρεληλυθότας τοὺς πολεμίους, ἐπανίστασθαι· καὶ οὕτως ἐποίησαν. ἐπαναστάντες γὰρ κατόπιν ἔκοπτον αὐτοὺς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοὶ πέντε καὶ εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες — καὶ γὰρ ὁ Σκίνθαρος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ συνεστρατεύοντο — ὑπηγιάζομεν καὶ συμμίζαντες θυμῶ καὶ ῥάμῃ διεκινδυνεύομεν. τέλος δὲ τροπὴν αὐτῶν ποιησάμενοι κατεδιώξαμεν ἄχρι πρὸς τοὺς φωλιεῖς. ἰπέθανον δὲ τῶν μὲν πολεμίων ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν, ἡμῶν δὲ εἰς ἡ κυβερνήτης τρίγλης πλευρῆ διαπαρεῖς τὸ μετάρφρονον. 38. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέ- 38 ραν καὶ τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ καὶ τρόπαιον
 101 ἐστήσαμεν ῥάχιν ξηρὰν δελφίνος ἀναπήξαντες. τῇ ὕστε-

ραία δὲ καὶ οἱ ἄλλοι αἰσθόμενοι παρήσαν, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες — ἤγειτο δὲ αὐτῶν Πήλαμος — τὸ δ' εὐώνυμον οἱ Θυννοκέφαλοι, τὸ μέσον δὲ οἱ Καρρινόχειρες· οἱ γὰρ Τριτωνομένδητες τὴν ἡσυχίαν ἦγον οὐδετέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι. ἡμεῖς δὲ προαπαντήσαντες αὐτοῖς παρὰ τὸ Ποσειδώνιον συνειμίξαμεν πολλῇ βοῇ χρώμενοι. ἀντήχει δὲ τὸ κῆτος ὥσπερ τὰ σπήλαια. τρεψάμενοι δ' αὐτοὺς ἄτε γυμνήτας ὄντας καὶ καταδιώξαντες ἐς τὴν ὕλην τὸ λοιπὸν ἐπεκρατοῦμεν τῆς γῆς.

39 39. καὶ μετ' οὐ πολὺ κήρυκας ἀποστείλαντες νεκροὺς τε ἀνηροῦντο καὶ περὶ φιλίας διελέγοντο· ἡμῖν δὲ οὐκ ἐδόκει σπένδουσαι, ἀλλὰ τῇ ἵστεραία χωρήσαντες ἐπ' αὐτοὺς πάντας ἄρδην ἐξεκόψαμεν πλὴν τῶν Τριτωνομενδῆτων. οὗτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ γινόμενα, διαδράντες ἐκ τῶν βραγχιῶν ἀφῆκαν αὐτοὺς ἐς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ τὴν χώραν ἐπελθόντες ἔρημον ἤδη οὖσαν τῶν πολεμίων τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατωκοῦμεν, τὰ πολλὰ γυμνασίοις τε καὶ κυνηγεσίοις χρώμενοι καὶ ἀμπελουργοῦντες καὶ τὸν καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ὅλως ἐψκέμεν τοῖς ἐν δεσμοτηρίῳ μεγάλῳ καὶ ἀφύκτῳ τρυφῶσι καὶ λελυμένοις. ἐνιαυτὸν μὲν οὖν καὶ μῆνας ὀκτώ τοῦτον

40 διήγομεν τὸν τρόπον. 40. τῷ δ' ἐνάτῳ μηνὶ πέμπτη ἰσταμένου περὶ τὴν δευτέραν τοῦ στόματος ἀνοῖξιν — ἀπαξ γὰρ δὴ τοῦτο κατὰ τὴν ὥραν ἐκάστην ἐποίει τὸ κῆτος, ὥστε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοῖξεις τεκμαίρεσθαι τὰς ὥρας — 102

περὶ οὖν τὴν δευτέραν, ὥσπερ ἔφην, ἀνοῖξιν, ἀφνω βοή τε πολλή καὶ θόρυβος ἤκούετο καὶ ὥσπερ κελεύσματα καὶ εἰρεσῖαι· ταραχθέντες οὖν ἀνειρπύσαμεν ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου καὶ στάντες ἐνδοτέρῳ τῶν ὀδόντων καθεωρῶμεν ἀπάντων ὧν ἐγὼ εἶδον θεαμάτων παραδοξότατον, ἄνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισταδιαίους τὰς ἡλικίας ἐπὶ νήσων μεγάλων προσπλέοντας ὥσπερ ἐπὶ τριηρῶν. οἶδα μὲν οὖν ἀπίστοις εἰκότα ἱστορήσων, λέξω δὲ ὅμως.

Νῆσοι ἦσαν ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάνυ δὲ ὑψηλαί, ὅσον ἑκατὸν σταδίων ἐκάστη τὸ περίμετρον· ἐπὶ δ' αὐτῶν

ἔπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ ἑκατόν·
τούτων δὲ οἱ μὲν παρ' ἑκάτερα τῆς νήσου καθήμενοι
ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουσαν κυπαρίττοις μεγάλαις αὐτοκλάδοις
καὶ αὐτοκόμοις ὥσπερ εἰ ἐρετμοῖς, κατόπιν δὲ ἐπὶ τῆς
πρύμνης, ὡς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ εἰστή-
κει χαλκοῦν ἔχων πηδάλιον πεντεσταδιαῖον τὸ μῆκος· ἐπὶ
δὲ τῆς πρῶρας ὅσον τετταράκοντα ὠπλισμένοι αὐτῶν
ἐμάχοντο πάντα ἑοικότες ἀνθρώποις πλὴν τῆς κόμης·
αὕτη δὲ πῦρ ἦν καὶ ἑκαίετο, ὥστε οὐδὲ κορυφῶν ἐδέοντο.
ἀντὶ δὲ ἰστίων ὁ ἄνεμος ἐμπλίπτων τῇ ὕλῃ πολλῇ οὐσῆ ἐν
ἐκάστη ἐκόλπου τε αὐτὴν καὶ ἔφερε τὴν νῆσον ἣ ἐθέλοι ὁ
κυβερνήτης· κελευστής δὲ ἐφειστήκει αὐτοῖς καὶ πρὸς τὴν
εἰρεσίαν ὀξέως ἐκινουῖντο ὥσπερ τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.

103 41. τὸ μὲν οὖν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ 41
ἐφάνησαν ὅσον ἑξακόσιοι, καὶ διαστάντες ἐπολέμουσαν καὶ
ἐναυμάχουσαν. πολλαὶ μὲν οὖν ἀντίπρωροι συνηράσσοντο
ἀλλήλαις, πολλαὶ δὲ καὶ ἐμβληθεῖσαι κατεδύοντο, αἱ δὲ
συμπλεκόμεναι καρτερῶς διηγωνίζοντο καὶ οὐ ῥαδίως
ἀπελύοντο· οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς πρῶρας παρατεταγμένοι πᾶ-
σαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν ἐπιβαίνοντες καὶ ἀναιροῦν-
τες· ἐξῶγρει δὲ οὐδεὶς. ἀντὶ δὲ χειρῶν σιδηρῶν πολὺπο-
δας μεγάλους ἐκδεδεμένους ἀλλήλοις ἐπερρίπτουν, οἱ
δὲ περιπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ κατεῖχον τὴν νῆσον. ἔβαλ-
λον μέντοι καὶ ἐτίτρωσκον ὄστρεοις τε ἀμαξοπληθεῖσι
καὶ σπόγγοις πλεθρῖαισι. 42. ἤγειτο δὲ τῶν μὲν Αἰολο- 42
κένταυρος, τῶν δὲ Θαλασσοπότης· καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγε-
γένητο, ὡς ἐδόκει, λείας ἕνεκα· ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασ-
σοπότης πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τοῦ Αἰολοκένταυρου
ἐληλακεῖναι, ὡς ἦν ἀκούειν ἐπικαλούντων ἀλλήλοις καὶ
τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβοωμένων. τέλος δὲ νικῶ-
σιν οἱ τοῦ Αἰολοκένταυρου καὶ νήσους τῶν πολεμίων κα-
ταδύουσιν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα καὶ ἑκατόν καὶ ἄλλας
τρεῖς λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ πρύμναν
κρουσάμεναι ἔφυγον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπει-
δὴ ἐσπέρα ἦν, τραπόμενοι πρὸς τὰ ναύαγια τῶν πλεί-
104 στων ἐπεκράτησαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀνείλοντο· καὶ γὰρ

ἐκείνων κατέδυσαν νῆσοι οὐκ ἐλάττους τῶν ὀγδοήκοντα. ἔστησαν δὲ καὶ τρόπαιον τῆς νησομαχίας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κήτους μίαν τῶν πολεμίων νήσων ἀνασταυρώσαντες. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν νύκτα περὶ τὸ θηρίον ἠύλισαντο ἐξάψαντες αὐτοῦ τὰ ἀπόγεια καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὀρμισάμενοι· καὶ γὰρ ἀγκύραις ἐχρῶντο μεγάλαις, ὑάλιναις, καρτεραῖς. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ θύσαντες ἐπὶ τοῦ κήτους καὶ τοὺς οἰκείους θάψαντες ἐπ' αὐτοῦ ἀπέπλεον ἠδόμενοι καὶ ὡσπερ παιᾶνας ἄδοντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νησομαχίαν γενόμενα.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

- 1 1. Τὸ δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι φέρων ἐγὼ τὴν ἐν τῷ κήτει δίαιταν ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ μηχανὴν τινα ἐξή-
 τουν, δι' ἧς ἂν ἐξελεθῆιν γένοιτο· καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἔδοξεν ἡμῖν διορύξασαι κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον ἀποδρᾶ-
 ναι· καὶ ἀρξάμενοι διακόπτειν, ἐπειδὴ προελθόντες
 ὄσον πέντε σταδίους οὐδὲν ἠνόμηνον, τοῦ μὲν ὀρύγματος
 ἐπαυσάμεθα, τὴν δὲ ὕλην καῦσαι διέγνωμεν· οὕτω γὰρ
 ἂν τὸ κήτος ἀποθανεῖν· εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, ἄρδια ἔμελ-
 λεν ἡμῖν ἔσεσθαι ἢ ἔξοδος. ἀρξάμενοι οὖν ἀπὸ τῶν οὐ-
 ραίων ἐκαίομεν, καὶ ἡμέρας μὲν ἑπτὰ καὶ ἴσας νύκτας
 ἀναισθήτως εἶχε τοῦ καύματος, ὀγδὴ δὲ καὶ ἐνάτῃ συν-105
 ἴεμεν αὐτοῦ νοσοῦντος· ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε, καὶ
 εἴ ποτε ἀναχάνοι, ταχὺ συνέμνε. δεκάτῃ δὲ καὶ ἐνδεκάτῃ
 τέλειον ἀπονενεκροῦτο καὶ δυσᾶδες ἦν· τῇ δωδεκάτῃ δὲ
 μόλις ἐνενοήσαμεν, ὡς, εἰ μὴ τις χανόντος αὐτοῦ ὑπο-
 στηρίξειε τοὺς γομφίους, ὥστε μηκέτι συγκλεῖσαι, κιν-
 δυνεύσομεν κατακλεισθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ ἀπολέσθαι·
 οὕτω δὴ μεγάλαις δοκαῖς τὸ στόμα διερείσαντες τὴν ναῦν
 ἐπεσκευάζομεν ὕδωρ τε ὡς ἐνὶ πλεῖστον ἐμβαλλόμενοι καὶ

τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια· κυβερνᾶν δ' ἔμελλεν ὁ Σκίνθαρος. τῇ δ' ἐπιούσῃ τὸ μὲν ἤδη ἔτεθνήκει. 2. ἡμεῖς δὲ ἀνελκί- 2
σαντες τὸ πλοῖον καὶ διὰ τῶν ἀραιωμάτων διαγαγόντες καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξάψαντες ἤρέμα καθήκαμεν ἐς τὴν θάλατταν· ἐπαναβάντες δὲ ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ θύσαντες τῷ Ποσειδῶνι αὐτοῦ παρὰ τὸ τρόπαιον ἡμέρας τε τρεῖς ἐπαυλισάμενοι — νημεῖα γὰρ ἦν — τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. ἔνθα δὴ πολλοῖς τῶν ἐκ τῆς νησομαχίας νεκροῖς ἀπηγνῶμεν καὶ προσωκέλλομεν, καὶ τὰ σώματα καταμετροῦντες ἐθανμάζομεν. καὶ ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπλέομεν εὐκράτῳ ἀέρι χρώμενοι, ἔπειτα βορέου σφοδροῦ πνεύσαντος μέγα κρύος ἐγένετο καὶ ὑπ' αὐτοῦ πᾶν ἐπάγη τὸ πέλαγος οὐκ ἐπιπολῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος ὅσον ἐπὶ τετρακοσίας ὀργυῖας, ὥστε καὶ ἀποβάντας διαθεῖν ἐπὶ 106
τοῦ κρυστάλλου. ἐπιμένοντος δὲ τοῦ πνεύματος φέρειν οὐ δυνάμενοι τοιόνδε τι ἐπενοήσαμεν — ὁ δὲ τὴν γνώμην ἀποσφηνάμενος ἦν Σκίνθαρος — σκάψαντες γὰρ ἐν τῷ ὕδατι σπήλαιον μέγιστον ἐν τούτῳ ἐμείναμεν ἡμέρας τριάκοντα, πῦρ ἀνακαίοντες καὶ σιτούμενοι τοῖς ἰχθύσιν· εὐρίσκομεν δὲ αὐτοὺς ἀνορύττοντες. ἐπειδὴ δὲ ἤδη ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεια, προελθόντες καὶ τὴν ναῦν πεπηγυῖαν ἀνασπᾶσαντες καὶ πετάσαντες τὴν ὀθόνην ἐσυρόμεθα ὥσπερ πλέοντες λείως καὶ προσηνῶς ἐπὶ τοῦ πάγου διολισθαίνοντες. ἡμέρα δὲ πέμπτη ἀλέα τε ἤδη ἦν καὶ ὁ πάγος ἐλύετο καὶ ὕδωρ πάντα αὐθις ἐγένετο. 3. πλείσαντες 3
οὖν ὅσον τριακοσίους σταδίους νῆσῳ μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προσηνέχθημεν, ἀφ' ἧς ὕδωρ λαβόντες — ἐπελελοίπει γὰρ ἤδη — καὶ δύο ταύρους ἀγρίους κατατοξεύσαντες ἀπεπλεύσαμεν· οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι τὰ κέρατα οὐκ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ Μῶμος ἤξιον. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐς πέλαγος ἐνεβαίνομεν, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ γάλακτος· καὶ νῆσος ἐν αὐτῷ ἐφαίνεται λευκὴ πλήρης ἀμπέλων. ἦν δὲ ἡ νῆσος τυρὸς μέγιστος, πάνυ συμπεπηγῶς, ὡς ὕστερον ἐμφαγόντες ἐμάθομεν, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων τὸ περίμετρον· αἱ δ' ἄμπελοι βοτρυῶν πλήρεις, οὐ μέντοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν

ἀπεθλιβόμεν. ἱερὸν δὲ ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἀνφοδόμητο
 Γαλατείας τῆς Νηρηΐδος, ὡς ἐδήλου τὸ ἐπιγράμμα-
 ὄσον δ' οὖν χρόνον ἐκεῖ ἐμείναμεν, ὄψον μὲν ἡμῖν καὶ
 σιτίον ἢ γῆ ὑπῆρχε, ποτὸν δὲ τὸ γάλα τὸ ἐκ τῶν βο-
 τρώων. βασιλεύειν δὲ τῶν χωρίων τούτων ἐλέγετο Τυρῶ 107
 ἢ Σαλμωνέως, μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν ταύτην
 4 παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος λαβοῦσα τὴν τιμὴν. 4. μείναντες
 δὲ ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ πέντε τῇ ἕκτῃ ἐξωρμήσαμεν, αὐ-
 ρας μὲν τινος παραπεμπούσης, λειοκύμονος δὲ οὔσης τῆς
 θαλάττης· τῇ ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ πλέοντες οὐκέτι διὰ τοῦ
 γάλακτος, ἀλλ' ἤδη ἐν ἄλμυρῷ καὶ κυανῷ ὕδατι, καθο-
 ρῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ τοῦ πελάγους διαθέον-
 τας, ἅπαντα ἡμῖν προσεικότας καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ με-
 γέθη, πλὴν τῶν ποδῶν μόνων· ταῦτα γὰρ φέλλινα εἶχον·
 ἄφ' οὗ δὴ οἶμαι καὶ ἐκαλοῦντο Φελλόποδες. ἐθαυμάζο-
 μεν οὖν ἰδόντες οὐ βαπτίζομένους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν
 κυμάτων καὶ ἀδεῶς ὁδοιποροῦντας. οἱ δὲ καὶ προσήεσαν
 καὶ ἠσπάζοντο ἡμᾶς Ἑλληνικῇ φωνῇ ἔλεγόν τε ἐς Φελλῶ
 τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπείγεσθαι· μέχρι μὲν οὖν τινος συν-
 ωδοιπόρου ἡμῖν παραθέοντες, εἶτα ἀποτραπόμενοι τῆς
 ὁδοῦ ἐβάδιζον εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπευξάμενοι. μετ' ὀλίγον
 δὲ πολλαὶ νῆσοι ἐφαίνοντο, πλησίον μὲν ἐξ ἀριστερῶν ἢ
 Φελλῶ, εἰς ἣν ἐκείνοι ἔσπευδον, πόλις ἐπὶ μεγάλου καὶ
 στρογγύλου φελλοῦ κατοικουμένη· πόρρωθεν δὲ καὶ μᾶλ-
 λον ἐν δεξιᾷ πέντε μέγισται καὶ ὑψηλόταται, καὶ πῦρ
 5 πολὺ ἀπ' αὐτῶν ἀνεκαίετο. 5. κατὰ δὲ τὴν πρῶραν μία
 πλατεῖα καὶ ταπεινὴ, σταδίους ἐπέχουσα οὐκ ἐλάττους
 πεντακοσίων. ἤδη δὲ πλησίον τε ἤμεν καὶ θαυμαστή τις
 αὔρα περιέπνευσεν ἡμᾶς, ἡδεῖα καὶ εὐώδης, οἷαν φησὶν
 ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος ἀπόζειν τῆς εὐδαίμονος Ἀρα-
 βίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδων καὶ ναρκίσσων καὶ ὑακίνθων 108
 καὶ κρίνων καὶ ἴων, ἔτι δὲ μυρρίνης καὶ δάφνης καὶ ἀμ-
 πελάνθης, τοιοῦτον ἡμῖν τὸ ἡδὺ προσέβαλλεν. ἡσθέντες
 δὲ τῇ ὁσμῇ καὶ χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες κατ'
 ὀλίγον ἤδη πλησίον τῆς νήσου ἐγιγνόμεθα· ἔνθα δὴ καὶ
 καθεωρῶμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλύστους

καὶ μεγάλους ποταμούς τε διαυγείς ἐξιόντας ἤρμα ἐς τὴν θάλατταν, ἔτι δὲ λειμῶνας καὶ ὕλας καὶ ὄρεα μουσικά, τὰ μὲν ἐπὶ τῶν ἡϊόνων ἄδοντα, πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κλάδων· ἀήρ τε κοῦφος καὶ εὐπνους περιεκέχυτο τὴν χώραν· καὶ αἶραι δὲ τινες ἠδεῖαι διαπνέουσαι ἤρμα τὴν ὕλην διεσάλευον, ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν κλάδων κινουμένων τερπνὰ καὶ συνεχῆ μέλη ἀπεσυρίζετο ἰοικότα τοῖς ἐπ' ἔρημίας ἀλλήμασι τῶν πλαγίων ἀλλῶν. καὶ μὴν καὶ βοή σύμμικτος ἠκούετο ἄθρους, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἷα γένοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῶν μὲν ἀλούντων, τῶν δ' ἐπαδόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν.

1096. τούτοις ἅπασι κηλούμενοι κατήχθημεν, ὀρμίσαντες δὲ 6 τὴν ναῦν ἀπεβαίνομεν τὸν Σκίνθαρον ἐν αὐτῇ καὶ δύο τῶν ἐταίρων ἀπολιπόντες. προϊόντες δὲ διὰ λειμῶνος εὐανθοῦς ἐντυγχάνομεν τοῖς φρουροῖς καὶ περιπόλοις, οἱ δὲ δῆσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις στεφάνοις — οὗτος γὰρ μέγιστος παρ' αὐτοῖς δεσμός ἐστιν — ἀνήγον ὡς τὸν ἄρχοντα, παρ' ὧν δὴ καθ' ὁδὸν ἠκούσαμεν ὡς ἡ μὲν νῆσος εἴη τῶν Μακάρων προσαγορευομένων, ἀρχὸς δὲ ὁ Κρηῖς Ραδάμανθους. καὶ δὴ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν ἐν τάξει τῶν δικαζομένων ἔστημεν τέταρτοι. 7. ἦν δὲ ἡ μὲν πρώτη περὶ 7 Αἴαντος τοῦ Τελαμῶνος, εἴτε χρὴ αὐτὸν συνεῖναι τοῖς ἥρωσιν εἴτε καὶ μὴ· κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ ὅτι μεμῆνοι καὶ ἑαυτὸν ἀπεκτόνοι. τέλος δὲ πολλῶν φηθέντων ἔγνω ὁ Ραδάμανθους, νῦν μὲν αὐτὸν πιόμενον τοῦ ἔλλεβόρου παραδοθῆναι Ἰπποκράτει τῷ Κρήνῳ ἰατρῷ, ὕστερον δὲ 110 σωφρονήσαντα μετέχειν τοῦ συμποσίου. 8. δευτέρα δὲ 8 ἦν κρίσις ἔρωτικῆ, Θησέως καὶ Μενελάου περὶ τῆς Ἑλένης διαγωνιζομένων, ποτέρῳ αὐτὴν χρὴ συνοικεῖν. καὶ ὁ Ραδάμανθους ἐδίκασε Μενελάῳ συνεῖναι αὐτὴν ἅτε τосαῦτα πονήσαντι καὶ κινδυνεύσαντι τοῦ γάμου ἕνεκα· καὶ γὰρ αὐτῷ Θησεὶ καὶ ἄλλας εἶναι γυναῖκας τὴν τε Ἀμαζόνα καὶ τὰς τοῦ Μίνως θυγατέρας. 9. τρίτη δ' ἐδί- 9 κάσθη περὶ προεδρίας Ἀλεξάνδρῳ τε τῷ Φιλίππου καὶ Ἀντίβῃ τῷ Καρχηδονίῳ, καὶ ἔδοξε προέχειν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ θρόνος αὐτῷ ἐτέθη παρὰ Κῦρον τὸν Πέρσην

- 10 [τὸν πρότερον]. 10. τέταρτοι δὲ ἡμεῖς προσήχθημεν· καὶ ὁ μὲν ἤρετο τί παθόντες ἔτι ζῶντες ἱεροῦ χωρίου ἐπιβαίημεν· ἡμεῖς δὲ πάντα ἐξῆς διηγησάμεθα. οὗτος δὲ μετασυστάμενος ἡμᾶς [ἐπὶ] πολὺν χρόνον ἐσκέπτετο καὶ τοῖς συνέδροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν. συνήδρευον δὲ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ὁ Ἀθηναῖος. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτῷ, ἀπεφώνησε, τῆς μὲν πολυπραγμοσύνης καὶ τῆς ἀποδημίας, ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν, δοῦναι τὰς εὐθύναις, τὸ δὲ νῦν ῥητὸν χρόνον μελινάτας ἐν τῇ νήσῳ καὶ συνδιαιτηθέντας τοῖς ἥρωσιν ἀπελθεῖν. ἔταξε δὲ καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιδημίας μὴ πλεόν μηνῶν ἑπτὰ.
- 11 11. τοῦντεῦθεν αὐτουάτων ἡμῖν τῶν στεφάνων περιεργυέντων ἐλελύμεθα καὶ ἐς τὴν πόλιν ἠγόμεθα καὶ ἐς τὸ τῶν Μακάρων συμπόσιον. αὐτὴ μὲν οὖν ἡ πόλις πᾶσα χρυσῇ, τὸ δὲ τεῖχος περιλείπεται σμαράγδινον· πύλαι δὲ εἰσὶν ἑπτὰ, πᾶσαι μονόξυλοι κινναμώμινοι· τὸ μέντοι ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἑλεφαντίνη, ναοὶ δὲ πάντων θεῶν βηρύλλου λίθου ὀικοδομημένοι· καὶ βωμοὶ ἐν αὐτοῖς μέγιστοι μονόλιθοι ἀμεθύστινοι, ἐφ' ὧν ποιοῦσι τὰς ἐκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν ρεῖ ποταμὸς μύρον τοῦ καλλίστου τὸ πλάτος πήχεων ἑκατὸν βασιλικῶν, βάθος δὲ πεντήκοντα, ὥστε νεῖν εὐμαρῶς. λουτρὰ δ' αὐτοῖς οἴκοι μεγάλοι ὑάλινοι, τῷ κινναμώμιν ἐγκαίόμενοι· ἀντὶ μέντοι ὕδατος ἐν ταῖς πνέλοις δρόσος
- 12 12. θερμὴ ἐστίν. 12. ἐσθῆτι δὲ χρῶνται ἀραχνίοις λεπτοῖς, πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ διαφανεῖς καὶ ἄσαρκοι εἰσι, μορφῆς δὲ ἰδέαν μόνην [ἔχουσι καὶ] ἐμφαίνουσι, καὶ ἀσώματοι ὄντες ὁμῶς συνεστᾶσι καὶ κινοῦνται καὶ φρονοῦσι καὶ φωνὴν ἀφιασι, καὶ ὅλως ἔοικε γυμνῇ τις ἡ ψυχῇ αὐτῶν περιπολεῖν τὴν τοῦ σώματος ὁμοιότητα περικειμένη· εἰ γοῦν μὴ ἄψαιτό τις, οὐκ ἂν ἐλέγξειε μὴ εἶναι σῶμα τὸ ὀρώμενον· εἰσὶ 112 γὰρ ὡσπερ σκιαὶ ὀρθαὶ (†), οὐ μέλαιναί. γηράσκει δὲ οὐδείς, ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ παραμένει. οὐ μὴν οἶδ' ἐν τῇ παρ' αὐτοῖς γίνεται, οὐδὲ ἡμέρα πάνυ λαμπρά· καθάπερ γὰρ τὸ λυκανγὲς ἤδη πρὸς ἕω μηδέπω ἀνατεί-

λαντος ἡλίου, τοιοῦτο φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ μέντοι καὶ ὥραν μιαν ἴσασι τοῦ ἔτους· ἀεὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἕαρ ἐστὶ καὶ εἰς ἄνεμος παρ' αὐτοῖς πνεῖ ὁ ζέφυρος. 13. ἡ δὲ **13** χώρα πᾶσι μὲν ἄνθει, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ σκιεροῖς τέθειλεν· αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι δωδεκάφοροί εἰσι καὶ κατὰ μῆνα ἕκαστον καρποφοροῦσι· τὰς δὲ ροιάς καὶ τὰς μηλέας καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν ἔλεγον εἶναι τριακαιδεκάφορον· ἐνὸς γὰρ μηνὸς τοῦ παρ' αὐτοῖς Μινῶν δις καρποφορεῖ. ἀντὶ δὲ πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτον ἔτοιμον ἐπ' ἄκρων φύουσιν ὥσπερ μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ τὴν πόλιν ὕδατος μὲν πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσιαι, μέλιτος δὲ ἄλλαι τοσαῦται, μύρου δὲ πεντακόσιαι, μικρότεραι μέντοι αὐταί· καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἑπτὰ καὶ οἶνον ὀκτώ. 14. τὸ δὲ συμπόσιον ἔξω τῆς πόλεως πεποιήται ἐν **14** τῷ Ἡλυσίῳ καλουμένῳ πεδίῳ· λειμῶν δὲ ἐστὶ κάλλιστος καὶ περὶ αὐτὸν ὕλη παντοῖα, πικρὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς κατακειμένους, καὶ στρωμνὴ μὲν ἐκ τῶν ἀνθέων ὑποβέβληται. διακονοῦνται δὲ καὶ διαφέρουσιν ἕκαστα οἱ ἄνεμοι πλήν γε τοῦ οἰνοχοεῖν· τούτου γὰρ οὐ δέονται, **113** περὶ δὲ τὸ συμπόσιον ὑάλινά ἐστι μεγάλα δένδρα τῆς διανγεστάτης ὑάλου, καὶ καρπὸς ἐστὶ τῶν δένδρων τούτων ποτήρια παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς καὶ τὰ μεγέθη. ἐπειδὴν οὖν παρῆν τις ἐς τὸ συμπόσιον, τρυγῆσας ἐν ἧ καὶ δύο τῶν ἐκπωμάτων παρατίθεται, τὰ δὲ αὐτίκα οἶνον πλήρη γίγνεται. οὕτω μὲν πίνουσιν. ἀντὶ δὲ τῶν στεφάνων αἱ ἀηδόνες καὶ τὰ ἄλλα μουσικὰ ὄργανα ἐκ τῶν πλησίον λειμῶνων τοῖς στόμασιν ἀνθολογοῦντα κατανίφει αὐτοὺς μετ' ᾠδῆς ὑπερπετόμενα. καὶ μὴν καὶ μυρίζονται ὧδε· νεφέλαι πικραὶ ἀνασπάσασαι μύρον ἐκ τῶν πηγῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπιστᾶσαι ὑπὲρ τὸ συμπόσιον ἡρέμα τῶν ἀνέμων ὑποθλιβόντων ἔουσι λεπτὸν ὥσπερ δρόσον. 15. ἐπὶ δὲ τῷ δελπνῷ μουσικῇ τε καὶ ᾠδαῖς **15** σχολάζουσιν· ᾄδεται δὲ αὐτοῖς τὰ τοῦ Ομήρου ἔπη μάλιστα· καὶ αὐτὸς γὰρ πάρεστι καὶ συνευχεῖται αὐτοῖς ὑπὲρ τὸν Ὀδυσσεά κατακείμενος. οἱ μὲν οὖν χοροὶ ἐκ παιδῶν εἰσὶ καὶ παρθένων· ἐξάρχουσι δὲ καὶ συνάδουσιν

- Εὐνομός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Ἀρίων ὁ Λέσβιος καὶ Ἀνακρέων καὶ Στισίχορος· καὶ γὰρ τοῦτον παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην, ἤδη τῆς Ἑλένης αὐτῷ διηλλαγμένης. ἐπειδὴν δὲ οὗτοι παύσονται ἄδοντες, δεύτερος χορὸς παρέρχεται ἐκ κύκνων καὶ χελιδόνων καὶ ἀηδόνων. ἐπειδὴν δὲ καὶ οὗτοι ἄσωσι, τότε ἤδη πᾶσα ἡ ὕλη ἐπαυλεῖ τῶν ἀνέμων καταρχόντων.
- 16 16. μέγιστον δὲ δὴ πρὸς εὐφροσύνην ἐκεῖνο ἔχουσι· πη- 114
γαί εἰσι δύο παρὰ τὸ συμπόσιον, ἡ μὲν γέλωτος, ἡ δὲ ἡδονῆς· ἐκ τούτων ἑκατέρας πάντες ἐν ἀρχῇ τῆς εὐωχίας πίνουσι καὶ τὸ λοιπὸν ἡδόμενοι καὶ γελῶντες διάγουσι.
- 17 17. Βούλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπισήμων οὐστίνας παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην· πάντας μὲν τοὺς ἡμιθέους καὶ τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας πλήν γε τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος· ἐκεῖνον δὲ μόνον ἔφρασκον ἐν τῷ τῶν ἀσεβῶν χώρῳ κολάζεσθαι. βαρβάρων δὲ Κύρους τε ἀμφοτέρους καὶ τὸν Σκύθην Ἀνάχαρσιν καὶ τὸν Θρᾶκα Ζάμολξιν καὶ Νομᾶν τὸν Ἰταλιώτην, καὶ μὴν καὶ Λυκοῦργον τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Φωκίωνα καὶ Τέλλον τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς σοφοὺς ἄνευ Περιάνδρου. εἶδον δὲ καὶ Σωκράτην τὸν Σωφρονίσκου ἀδολεσχοῦντα μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους· περὶ δὲ αὐτὸν ἦσαν Ἰακίνθος τε ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ ὁ Θεσπιεὺς Νάρκισσος καὶ Ὑλας καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ καλοί. καὶ μοι ἐδόκει ἐρᾶν τοῦ Ἰακίνθου· πολλὰ γοῦν ἐκεῖνον διήλεγχεν. ἐλέγετο δὲ χαλεπαίνειν αὐτῷ ὁ Ῥαδάμανθυς καὶ ἠπειληκέναι πολλάκις ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς νήσου, ἣν φλυαρῇ καὶ μὴ ἐθέλη 115
ἀφείδαι τὴν εἰρωνείαν εὐωχεῖσθαι. Πλάτων δὲ μόνος οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐλέγετο [καὶ] αὐτὸς ἐν τῇ ἀναπλασθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ πόλει οἰκεῖν χρώμενος τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς νόμοις 18
οἷς συνέγραψεν. 18. οἱ μέντοι ἅμφ' Ἀριστιππὸν τε καὶ Ἐπίκουρον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο ἡδεῖς τε ὄντες καὶ κεχαρισμένοι καὶ συμποτικώτατοι. παρῆν δὲ καὶ Αἴσωπος ὁ Φρύξ· τοῖσι δὲ ὅσα καὶ γελωτοποιῶ χρωῖνται. Διογένης μὲν γε ὁ Σινωπεὺς τοσοῦτον μετέβαλε τοῦ τρόπου, ὥστε γῆμαι μὲν Λαΐδα τὴν ἑταίραν, ὀρχεῖσθαι δὲ πολλάκις ὑπὸ μέθης ἀνιστάμενον καὶ παροινεῖν. τῶν δὲ

- Στωϊκῶν οὐδείς παρῆν· ἔτι γὰρ ἔλεγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον λόφον. ἠκούομεν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου ὅτι οὐ πρότερον αὐτῷ ἐπιβῆναι τῆς νήσου Θέμις, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἔλλεβορσίσειε. τοὺς δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς ἔλεγον ἐθέλειν μὲν ἔλθειν, ἐπέχειν δὲ ἔτι καὶ διασκέπτεσθαι· μηδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτο πω καταλαμβάνειν, εἰ καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἐστίν. ἄλλως τε καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ
- 116 Ῥαδαμάνθνος, οἶμαι, κρίσιν ἐδεδοίκεσαν, ἅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐτοὶ ἀνηρηκότες. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἔφασκον ὀρμηθέντας ἀκολουθεῖν τοῖς ἀφικνουμένοις, ὑπὸ νωθείας δὲ ἀπολείπεσθαι μὴ καταλαμβάνοντας καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. 19. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν οἱ ἀξιολογώ-19
τατοι τῶν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν Ἀχιλλέα καὶ μετὰ τοῦτον Θησέα. περὶ δὲ συνουσίας καὶ ἀφροδισίων οὕτω φρονοῦσι· μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὄρωντων καὶ γυναιξὶ καὶ ἄρρεσι, καὶ οὐδαμῶς τοῦτο αἰσχρὸν αὐτοῖς δοκεῖ· μόνος δὲ Σωκράτης διώμνυτο ἢ μὴν καθαρῶς πλησιάζειν τοῖς νέοις· καὶ μέντοι πάντες αὐτοῦ ἐπιτορκεῖν κατεγίνωσκον· πολλάκις γοῦν ὁ μὲν Ἰάκινθος ἢ ὁ Νάρκισσος ὠμολόγουν, ἐκεῖνος δὲ ἴρνεῖτο. αἱ δὲ γυναϊκές εἰσι πᾶσι κοιναὶ καὶ οὐδείς φθονεῖ τῷ πλησίον, ἀλλ' εἰσὶ περὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι· καὶ οἱ παῖδες δὲ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις οὐδὲν ἀντιλέγοντες.
- 117 20. Οὕπω δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι διεληλύθεσαν, καὶ 20
προσελθὼν ἐγὼ Ὀμήρω τῷ ποιητῇ, σχολῆς οὔσης ἀμφοῖν, τά τε ἄλλα ἐπυνθανόμην καὶ ὄθεν εἴη, λέγων τοῦτο μάλιστα παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ οὐδ' αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἔφασκεν ὡς οἱ μὲν Χίον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, πολλοὶ δὲ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν νομίζουσιν. εἶναι μέντοι γε ἔλεγε Βαβυλώνιος, καὶ παρά γε τοῖς πολίταις οὐχ Ὀμηρος, ἀλλὰ Τιγράνης καλεῖσθαι· ὕστερον δὲ ὀμηρεύσας παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἀλλάξαι τὴν προσηγορίαν. ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀφαιτουμένων στίχων ἐπηρώτων, εἰ ὑπ' ἐκείνου εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι. καὶ ὃς ἔφασκε πάντας αὐτοῦ εἶναι. κατεγίνωσκον οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνόδοτον καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν ψυχρολογίαν. ἐπεὶ

- δὲ ταῦτα ἱκανῶς ἀπεκρίνατο, πάλιν αὐτὸν ἠρώτων τί δὴ ποτε ἀπὸ τῆς μήνιδος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο· καὶ ὃς εἶπεν 118 οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ μηδὲν ἐπιτηδεύσαντι. καὶ μὴν κάκεινο ἐπεθύμουν εἰδέναι, εἰ προτέραν ἔγραψε τὴν Ὀδύσειαν τῆς Ἰλιάδος, ὡς οἱ πολλοὶ φασιν· ὁ δὲ ἤρνεϊτο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς ἦν, ὃ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, αὐτίκα ἠπιστάμην· ἐώρων γάρ, ἄστε οὐδὲ πυνθάνεσθαι ἐδεόμην. πολλάκις δὲ καὶ ἄλλοτε τοῦτο ἐποιοῦν, εἰ ποτε αὐτὸν σχολὴν ἄγοντα ἐώρων· προσιῶν γὰρ ἂν τι ἐπυνθανόμην αὐτοῦ, καὶ ὃς προθύμως πάντα ἀπεκρίνατο, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δίκην, ἐπειδὴ ἐκράτησεν· ἦν γὰρ τις γραφὴ κατ' αὐτοῦ εἰσηνηγεμένη ὕβρεως ὑπὸ Θεοσίτου ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκωψε, καὶ ἐνί-
- 21 κησεν Ὅμηρος Ὀδυσσέως συναγορευόντος. 21. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀφίκετο καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος ἐπτάκις ἀλλαγείς καὶ ἐν τοσοῦτοις ζῳίοις βιοτεύσας καὶ ἐκτελέσας τῆς ψυχῆς τὰς περιόδους. ἦν δὲ χρυσοῦς ὅλον 119 τὸ δεξιὸν ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη μὲν συμπολιτεύεσθαι αὐτοῖς, ἐνεδοιάζετο δὲ ἔτι πότερον Πυθαγόραν ἢ Εὐφορβὸν χρῆ αὐτὸν ὀνομάζειν. ὁ μέντοι Ἐμπεδοκλῆς — ἦλθε μὲν καὶ οὗτος, περιεφθός καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὠπτημένος· — οὐ μὴν παρεδέχθη καίτοι πολλὰ ἱκετεύων·!
- 22 22. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐνέστη [ὁ ἀγὼν] τὰ παρ' αὐτοῖς Θανατοῦσια. ἠγωνοθέτει δὲ Ἀχιλλεὺς τὸ πέμπτον καὶ Θησεὺς τὸ ἕβδομον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μακρὸν ἂν εἶη λέγειν· τὰ δὲ κεφάλαια τῶν πραχθέντων διηγήσομαι. πάλιν μὲν ἐνίκησε Κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους Ὀδυσσεά [περὶ τοῦ στεφάνου] καταγωνισάμενος· πνυγὴ δὲ ἴση ἐγένετο Ἀρείου τε τοῦ Αἰγυπτίου, ὃς ἐν Κορίνθῳ τέθραπται, καὶ 120 Ἐπειοῦ ἀλλήλοις συνελθόντων. παγκρατίου δ' οὐ τίθεται ἄθλα παρ' αὐτοῖς. τὸν μέντοι δρόμον οὐκέτι μέμνημαι ὅστις ἐνίκησε. ποιητῶν δὲ τῇ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺ ἐκράτει Ὅμηρος, ἐνίκησε δὲ ὅμως Ἡσίοδος. τὰ δὲ ἄθλα ἦν ἅπασι στέφανος πλακεῖς ἐκ πτερῶν ταινωίων.
- 23 23. Ἄρτι δὲ τοῦ ἀγῶνος συντετελεσμένου ἠγγέλλοντο οἱ ἐν τῷ χώρῳ τῶν ἀσεβῶν κολαζόμενοι ἀπορρή-

ξαντες τὰ δεσμὰ καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες ἐλαί-
 νειν ἐπὶ τὴν νῆσον· ἠγείσθαι δὲ αὐτῶν Φάλαριν τε τὸν
 Ἀκραγαντινον καὶ Βούσιριν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Διομήδην
 121 τὸν Θορᾶκα καὶ τοὺς περὶ Σκείρωνα καὶ Πιτυοκάμπτην.
 ὡς δὲ ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ῥαδάμανθους, ἐκτάττει τοὺς ἥρωας
 ἐπὶ τῆς ἡϊόνος· ἠγείτο δὲ Θησεύς τε καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ
 Αἴας ὁ Τελαμώνιος ἤδη σωφρονῶν· καὶ συμμιζαντες
 ἐμάχοντο καὶ ἐνίκησαν οἱ ἥρωες Ἀχιλλέως τὰ πλείστα
 κατορθώσαντος. ἤριστευσεν δὲ καὶ Σωκράτης ἐπὶ τῷ δεξιῷ
 ταχθεὶς πολὺ μᾶλλον ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο. προσ-
 ιόντων γὰρ τῶν πολεμίων οὐκ ἔφυγε καὶ τὸ πρόσωπον
 ἄτρεπτος ἦν· ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον ἐξηρέθη αὐτῷ ἀριστεῖον,
 καλὸς τε καὶ μέγιστος παράδεισος ἐν τῇ προαστείῳ, ἐνθα
 καὶ συγκαλῶν τοὺς ἐταίρους διελέγετο Νεκρακαδημίαν
 122 τὸν τόπον προσαγορεύσας. 24. συλλαβόντες οὖν τοὺς 24
 νενικημένους καὶ δῆσαντες αὐτοὺς ἀπέτεμψαν ἔτι μᾶλλον
 κολασθησομένους. ἔγραψε δὲ καὶ ταύτην τὴν μάχην Ὀμη-
 ρος καὶ ἀπιόντι μοι ἔδωκε τὰ βιβλία κομίζειν τοῖς παρ'
 ἡμῖν ἀνθρώποις· ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλ-
 λων ἀπωλέσαμεν. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος αὕτη,
 νῦν δέ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, μάχην νεκῶν ἡρώων.
 τότε δ' οὖν κυάμους ἐψήσαντες, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς νό-
 μος ἐπειδὰν τὸν πόλεμον κατορθώσωσιν, εἰσιτιῶντο τὰ
 ἐπινίκια καὶ ἑορτὴν μεγάλην ἤγον· μόνος δὲ ταύτης οὐ
 μετείχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρω ἐκαθέζετο μυ-
 σατιτόμενος τὴν κυμοφαγίαν.
 25. Ἦδη δὲ μηνῶν ἕξ διεληλυθότων περὶ μεσοῦντα 25
 τὸν ἑβδομον νεώτερα συνίστατο πράγματα· Κινύρας γὰρ
 ὁ τοῦ Σκινθάρου παῖς μέγας τε ὢν καὶ καλὸς ἦρα [ἐπὶ]
 πολὺν ἤδη χρόνον τῆς Ἑλένης, καὶ αὕτη δὲ οὐκ ἀφανὴς ἦν
 ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον· πολλάκις γοῦν καὶ
 διένευον ἀλλήλοισ ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ προὔπινον καὶ
 μόνοι ἐξανιστάμενοι ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλην. καὶ
 δὴ ποτε ὑπ' ἔρωτος ἀμηχανίας ἐβουλεύσατο ὁ Κινύρας
 123 ἀρπάσας τὴν Ἑλένην φυγεῖν. ἐδόκει δὲ κἀκείνη ταῦτα,
 οἴχεσθαι ἀπιόντας ἕς τινα τῶν ἐπικειμένων νήσων, ἧτοι

ἐς τὴν Φελλῶ ἢ ἐς τὴν Τυρόεσσαν. συνωμότας δὲ πάλοι
 προσειλήφεσαν τρεῖς τῶν ἐταίρων τῶν ἐμῶν τοὺς θρασυ-
 τάτους. τῷ μέντοι πατρὶ ταῦτα οὐκ ἐμήνυσεν· ἠπίστατο
 γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κωλυθησόμενος. ὡς δὲ ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέ-
 λουν τὴν ἐπιβουλὴν. καὶ ἐπειδὴ νῦξ ἐγένετο — ἐγὼ μὲν
 οὐ παρῆν· ἐτύγγανον γὰρ ἐν τῷ συμποσίῳ κοιμώμε-
 νος — οἱ δὲ λαθόντες τοὺς ἄλλους ἀναλαβόντες τὴν Ἑλέ-
 26 νην ὑπὸ σπουδῆς ἀνήχθησαν. 26. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον
 ἀνεγρόμενος ὁ Μενέλεως ἐπεὶ ἔμαθε τὴν εὐνήν κενὴν
 τῆς γυναικός, βοήν τε ἴστη καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν
 ἦει πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Ῥαδάμανθυν. ἡμέρας δὲ ὑπο-
 φαινούσης ἔλεγον οἱ σκοποὶ καθορᾶν τὴν ναῦν οὐ πολὺ
 ἀπέχουσαν· οὕτω δὴ ἐμβιβάσας ὁ Ῥαδάμανθυσ πεντή-
 κοντα τῶν ἠρώων ἐς ναῦν μονόξυλον ἀσφοδελλίην παρ-
 ἡγγεῖλε διώκειν· οἱ δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες περὶ
 μεσημβρίαν καταλαμβάνουσι αὐτοὺς ἄρτι ἐς τὸν γα-
 λακτώδη ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας πλησίον τῆς Τυρόεσσης·
 παρὰ τοσοῦτον ἦλθον διαδρᾶναι· καὶ ἀναδησάμενοι τὴν¹²⁴
 ναῦν ἀλύσει ῥοδίνῃ κατέπλεον. ἡ μὲν οὖν Ἑλένη ἐδάκρυνέ
 τε καὶ ἠσχύνετο καὶ ἐνεκαλύπτετο, τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν Κι-
 νύραν ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμανθυσ, εἴ τινες καὶ
 ἄλλοι αὐτοῖς συνίσασιν, ὡς οὐδένα εἶπον, ἐκ τῶν αἰδοίων
 δήσας ἀπέπεμψεν ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον μαλάχῃ πρό-
 27 τερον μαστιγωθέντας. 27. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμ-
 προθέσμους ἐκπέμπειν ἐκ τῆς νήσου τὴν ἐπιούσαν ἡμέ-
 ραν μόνην ἐπιμειναντας. ἐνταῦθα δὲ ἐγὼ ἐποτνιώμην
 τε καὶ ἐδάκρουν οἷα ἔμελλον ἀγαθὰ καταλιπὼν αὐθις
 πλανηθῆσεται. αὐτοὶ μέντοι παρεμυθοῦντο λέγοντες οὐ
 πολλῶν ἐτῶν ἀφίξεσθαι πάλιν ὡς αὐτούς, καὶ μοι ἦδη
 θρόνον τε καὶ κλισίαν ἐς τοῦπιόν ἐπεδείκνυσαν πλησίον
 τῶν ἀρίστων. ἐγὼ δὲ προσελθὼν τῷ Ῥαδαμάνθυι πολλὰ
 ἰκέτευον εἰπεῖν τὰ μέλλοντα καὶ ὑποδείξαι μοι τὸν πλοῦν.
 ὁ δὲ ἔφασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατρίδα πολλὰ πρό-
 τερον πλανηθέντα καὶ κινδυνεύσαντα, τὸν δὲ χρόνον
 οὐκέτι τῆς ἐπανόδου προσθεῖναι ἠθέλησεν· ἀλλὰ δὴ καὶ
 δεικνὺς τὰς πλησίον νήσους — ἐφαίνοντο δὲ πέντε τὸν

ἀριθμόν, ἄλλη δὲ ἕκτη πόρωθεν — ταύτας μὲν εἶναι ἔφασκε τὰς τῶν ἀσεβῶν, τὰς πλησίον, „Ἄφ' ὧν δὴ, ἔφη, τὸ πολὺ πῦρ ὄρῳσ καιόμενον, ἕκτη δὲ ἐκείνη τῶν ὀνει-
 125 ρων ἢ πόλις· μετὰ ταύτην δὲ ἢ τῆς Καλυψοῦς νῆσος, ἀλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπειδὴν δὲ ταύτας παραπλεύ-
 σης, τότε δὴ ἀφίξῃ εἰς τὴν μεγάλην ἠπειρον τὴν ἐναντίαν τῇ ὑφ' ὑμῶν κατοικουμένη· ἐνταῦθα δὴ πολλὰ παθῶν καὶ ποικίλα ἔθνη διελθὼν καὶ ἀνθρώποις ἀμίκτοις ἐπιδημήσας χρόνῳ ποτὲ ἤξεις εἰς τὴν ἑμετέραν ἠπειρον“. το-
 σαῦτα εἶπε. 28. καὶ ἀνασπάσας ἀπὸ τῆς γῆς μαλάχης ῥίζαν 28
 ὄρεξέ μοι, ταύτην κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις προσεύχεσθαι· παρήνεσε δὲ καὶ εἰ ποτε ἀφικοίμην εἰς τήνδε τὴν γῆν, μήτε πῦρ μαχαίρα σκαλεύειν μήτε θέρμους ἐσθλῆιν μήτε παιδί ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη πλησιάζειν· τούτων γὰρ ἂν μεμνημένον ἐλπίδας ἔχειν τῆς εἰς τὴν νῆσον ἀφίξεως. τότε μὲν οὖν τὰ περὶ τὸν πλοῦν παρεσκευαζόμεν, καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεισιτώμην ἀν-
 τοῖς. τῇ δ' ἐπιούσῃ προσελθὼν πρὸς Ὅμηρον τὸν ποιη-
 τὴν ἐδεήθην αὐτοῦ ποιῆσαι μοι δίστιχον ἐπίγραμμα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησε, στήλην βηρύλλου λίθου ἀναστήσας ἐπέ-
 γραψα πρὸς τῷ λιμένι. τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἦν τοιόνδε·

Λουκιανὸς τάδε πάντα φίλος μακάρεσσι θεοῖσιν

εἶδέ τε καὶ πάλιν ἦλθεν ἔην εἰς πατρίδα γαίαν.

128 29. μείνας δὲ κάκεινῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιούσης ἀνηγό- 29
 μιν τῶν ἡρώων παραπεμπόντων. ἐνθα μοι καὶ Ὀδυσσεὺς
 προσελθὼν λάθρα τῆς Πηελόπτης δίδωσιν ἐπιστολὴν εἰς
 Ὀγγυλίαν τὴν νῆσον Καλυψοῖ κομίζειν. συνέπεμψε δέ μοι ὁ
 Ῥαδάμανθυς τὸν πορθμέα Ναύπλιον, ἵν' εἰ καταχθελί-
 μεν εἰς τὰς νῆσους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβῃ ἄτε κατ' ἄλλην
 ἐμπορίαν καταπλέοντας. ἐπεὶ δὲ τὸν εὐώδη ἀέρα προϋόν-
 τες παρεληλύθειμεν, αὐτίκα ἡμᾶς ὁσμή τε δεινὴ διεδέχετο
 οἶον ἀσφάλτου καὶ θείου καὶ πίττης ἅμα καιομένων, καὶ
 κνῖσα δὲ πονηρὰ καὶ ἀφόρητος ὥσπερ ἀπ' ἀνθρώπων
 ὀπτομένων, καὶ ὁ ἀῆρ ζοφερὸς καὶ ὀμιχλώδης, καὶ κατέ-
 σταζεν ἕξ αὐτοῦ δρόσος πιττινῆ· ἠκούομεν δὲ καὶ μαστί-
 γων ψόφον καὶ οἰμωγῆν ἀνθρώπων πολλῶν. 30. ταῖς μὲν 30

οὖν ἄλλαις οὐ προσέσχομεν, ἧ δὲ ἐπέβημεν, τοιάδε ἦν· κύκλω μὲν πᾶσα κρημνώδης καὶ ἀπύξυρος, πέτραις καὶ τραχώσι κατεσκληκυῖα, δένδρον δ' οὐδὲν οὐδὲ ὕδωρ ἐντὴν· ἀνερπίσαντες δὲ ὅμως κατὰ τοὺς κρημνοὺς προήειμεν διὰ τινος ἀκανθώδους καὶ σκολόπων μεστῆς ἀτραποῦ, πολλὴν ἀμορφίαν τῆς χώρας ἐχούσης. ἐλθόντες δὲ ἐπὶ τὴν εἰρκτὴν καὶ τὸ κολαστήριον πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τοῦ τόπου ἐθαυμάζομεν· τὸ μὲν γὰρ ἔδαφος αὐτὸ μαχαίραις καὶ σκόλοψι πάντη ἐξηγηθῆκει, κύκλω δὲ ποταμοὶ περιέρρεον, ὁ μὲν βορβόρου, ὁ δὲ δεύτερος αἵματος, ὁ 127 δὲ ἔνδον πυρός, πάνυ μέγας οὔτος καὶ ἀπέρατος, καὶ ἔρρει ὥσπερ ὕδωρ καὶ ἐκυματοῦτο ὥσπερ θάλαττα, καὶ ἰχθῦς δὲ εἶχε πολλοὺς, τοὺς μὲν δαλοῖς προσεοικότας, τοὺς δὲ μικροὺς ἀνθραξι πεπυρωμένοις, ἐκάλον δὲ αἰ- 31 τοὺς λυχνίσκουσ. 31. εἴσοδος δὲ μία στενὴ διὰ πάντων ἦν καὶ πυλωρὸς ἐφεισθήκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος. παρελθόντες δὲ ὅμως τοῦ Ναυπλίου καθηγουμένου ἐωρῶμεν κολαζομένους πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ καὶ ἰδιώτας, ὧν ἐνίοις καὶ ἐγνωρίζομεν· εἶδομεν δὲ καὶ τὸν Κινύραν καπνῷ ὑποτυφόμενον ἐκ τῶν αἰδοίων ἀπηρητημένον. προσετίθεσαν δὲ οἱ περιηγηταὶ καὶ τοὺς ἐκάστων βίους καὶ τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται· καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμενον οἱ ψευσάμενοί τι παρὰ τὸν βίον καὶ οἱ μὴ τάληθῆ συγγεγραφότες, ἐν οἷς καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἦν καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν ὁρῶν ἐγὼ χρηστὰς εἶχον ἐς τοῦπιόν τὰς ἐλπίδας· οὐδὲν 32 γὰρ ἐμαντῶ ψεῦδος εἰπόντι συνηπιστάμην. 32. ταχέως δ' οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ναῦν — οὐ γὰρ ἠδυνάμην φέρειν τὴν ὄψιν — ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον ἀπέπλευσα· καὶ μετ' ὀλίγον ἐφαίνετο πλησίον ἢ τῶν ὄνειρων νῆσος, ἀμυδρὰ καὶ ἀσαφὴς ἰδεῖν· ἔπασχε δὲ καὶ αὐτὴ τοῖς ὄνειροις τι παραπλήσιον· ὑπεχώρει γὰρ προσιόντων 128 ἡμῶν καὶ ὑπέφευγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. καταλαβόντες δὲ ποτε αὐτὴν καὶ ἐσπλεύσαντες ἐς τὸν Ὑπνον λιμένα προσαγορευόμενον πλησίον τῶν πυλῶν τῶν ἐλεφαντίνων, ἧ τὸ τοῦ Ἀλεκτρούνοσ ἱερόν ἐστι, περὶ δείλην

ὄψιαν ἀπεβαίνομεν, παρελθόντες δὲ ἐς τὴν πόλιν πολλοὺς ὄνειρους καὶ ποικίλους ἐωρῶμεν. πρῶτον δὲ βούλομαι περὶ τῆς πόλεως εἰπεῖν, ἐπεὶ μηδὲ ἄλλω τινὶ γέγραπται περὶ αὐτῆς, ὃς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ὅμηρος, οὐ πᾶν ἀκριβῶς συνέγραψε. 33. κύκλω μὲν περὶ πᾶσαν αὐτὴν 33 ὕλη ἀνέστηκε, τὰ δένδρα δὲ ἐστὶ μήκωνες ὑψηλαὶ καὶ μανδραγόραι καὶ ἐπ' αὐτῶν πολὺ τι πλῆθος νυκτερίδων· τοῦτο γὰρ μόνον ἐν τῇ νήσῳ γίνεται ὄρνεον. ποταμὸς δὲ παραρρεῖ πλησίον ὁ ὑπ' αὐτῶν καλούμενος Νυκτίπορος, καὶ πηγαὶ δύο παρὰ τὰς πύλας· ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ μὲν Νήγηρετος, τῇ δὲ Παννυχία. ὁ περιβόλος δὲ τῆς πόλεως ὑψηλὸς τε καὶ ποικίλος, ἱριδι τὴν χροάν ὁμοιότατος. πύλαι μέντοι ἔπεισιν οὐ δύο, καθάπερ Ὅμηρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες, δύο μὲν πρὸς τὸ τῆς Βλακειᾶς 129 πεδίον ἀποβλέπουσαι, ἡ μὲν σιδηρᾶ, ἡ δὲ ἐκ κεράμου πεποιημένη, καθ' ἃς ἐλέγοντο ἀποδημεῖν αὐτῶν οἱ τε φοβεροὶ καὶ φονικοὶ καὶ ἀπνηεῖς, δύο δὲ πρὸς τὸν λιμένα καὶ τὴν θάλατταν, ἡ μὲν κερατίνη, καθ' ἣν ἡμεῖς παρήλθομεν, ἡ δὲ ἐλεφαντίνη. εἰσιόντι δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐν δεξιᾷ μὲν ἐστὶ τὸ Νυκτῶον· σέβουσι γὰρ θεῶν ταύτην μάλιστα καὶ τὸν Ἀλεκτρούνα· ἐκεῖνῳ δὲ πλησίον τοῦ λιμένος τὸ ἱερὸν πεποιήται. ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ τοῦ Ὑπνου βασιλεία. οὗτος γὰρ δὴ ἄρχει παρ' αὐτοῖς σατράπας δύο καὶ ὑπάρχους πεποιημένους, Ταραξιώνά τε τὸν Ματαιογένους καὶ Πλουτοκλέα τὸν Φαντασίωνος. ἐν μέσῃ δὲ τῇ ἀγορᾷ πηγὴ τίς ἐστίν, ἣν καλοῦσι Καρεῶτιν· καὶ πλησίον ναοὶ δύο, Ἀπάτης καὶ Ἀληθείας· ἐνθα καὶ τὸ ἄδυτόν ἐστιν αὐτοῖς καὶ τὸ μαντεῖον, οὗ προεισίστηκει προφητεύων Ἀντιφῶν ὁ τῶν ὄνειρων ὑποκριτής, ταύτης παρὰ τοῦ Ὑπνου λαχὼν τῆς τιμῆς. 34. αὐτῶν μέντοι τῶν ὄνειρων οὔτε φύσις 34 οὔτε ἰδέα ἢ αὐτῆ. ἀλλ' οἱ μὲν μακροὶ τε ἦσαν καὶ μαλακοὶ καὶ [καλοὶ καὶ] εὐειδεῖς, οἱ δὲ σκληροὶ καὶ μικροὶ καὶ ἄμορφοι, καὶ οἱ μὲν χρυσοῖ, ὡς ἐδόκουν, οἱ δὲ ταπεινοὶ 130 τε καὶ εὐτελεῖς. ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πτερωτοὶ τινες καὶ τερατώδεις, καὶ ἄλλοι καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκευασμένοι, οἱ μὲν ἐς βασιλέας, οἱ δὲ ἐς θεοὺς, οἱ δὲ εἰς

ἄλλα τοιαῦτα κεκοσμημένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνω-
ρίσαμεν πάλαι παρ' ἡμῖν ἑωρακότες, οἳ δὴ καὶ προσήεσαν
καὶ ἡσπάζοντο ὡς ἂν καὶ συνήθεις ὑπάρχοντες, καὶ παρα-
λαβόντες ἡμᾶς καὶ κατακοιμίσαντες πάνυ λαμπρῶς καὶ
δεξιῶς ἐξένιζον, τὴν τε ἄλλην ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ
κατασκευάσαντες καὶ ὑπισχνούμενοι βασιλέας τε ποιή-
σειν καὶ σατράπας. ἔνιοι δὲ καὶ ἀπῆγον ἡμᾶς ἐς τὰς
πατρίδας καὶ τοὺς οἰκείους ἐπεδείκνυον καὶ αὐθημερόν
35 ἐπανῆγον. 35. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκοντα καὶ ἴσας νύκτας
παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν καθεῖδοντες καὶ εὐωχούμενοι.
ἔπειτα ἄφνω βροντῆς μεγάλης καταρραγείσης ἀνεγρόμε-
νοι καὶ ἀναθορόντες ἀνήχθημεν ἐπισιτισάμενοι. τριταῖοι
δ' ἐκείθεν τῇ Ὠγγυλᾷ νήσῳ προσσχόντες ἐπιβαίνομεν.
πρότερον δ' ἐγὼ λύσας τὴν ἐπιστολὴν ἀνεγίνωσκον τὰ
γεγραμμένα. ἦν δὲ τοιάδε· „Ὀδυσσεὺς Καλυψοῖ χαίρειν.
Ἴσθι με, ὡς τὰ πρῶτα ἐξέπλευσα παρὰ σοῦ τὴν σχεδίαν
κατασκευασάμενος, ναυαγία χρησάμενον μόλις ὑπὸ Λευ-
κοθέας διασωθῆναι ἐς τὴν τῶν Φαίακων χώραν, ὑφ'
ᾧν ἐς τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς κατέλαβον πολλοὺς τῆς 131
γυναικὸς μνηστῆρας ἐν τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας· ἀπο-
κτείνας δὲ ἅπαντας ὑπὸ Τηλεγόνου ὕστερον τοῦ ἐκ Κίρ-
κης μοι γενομένου ἀνηρέθην, καὶ νῦν εἰμι ἐν τῇ Μακά-
ρων νήσῳ πάνυ μετανοῶν ἐπὶ τῷ καταλιπεῖν τὴν παρὰ
σοὶ δίαιταν καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτεινομένην ἀθανασίαν.
ἦν οὖν καιροῦ λάβωμαι, ἀποδράς ἀφίξομαι πρὸς σέ.“
ταῦτα μὲν ἐδήλου ἢ ἐπιστολή, καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξε-
36 νισθῶμεν. 36. ἐγὼ δὲ προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ τῆς θαλατ-
της εὗρον τὸ σπήλαιον τοιοῦτον οἶον Ὅμηρος εἶπε, καὶ
αὐτὴν ταλασιουργοῦσαν. ὡς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἔλαβε καὶ
ὑπελέξατο, πρῶτα μὲν ἐπὶ πολὺ ἐδάκρυεν, ἔπειτα δὲ
παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξένια καὶ εἰστία λαμπρῶς καὶ περὶ
τοῦ Ὀδυσσεύς ἐπυνθάνετο καὶ περὶ τῆς Πηνελόπης,
ὅποια τε εἶη τὴν ὄψιν καὶ εἰ σώφρων, καθάπερ Ὀδυσσεὺς
πάλαι περὶ αὐτῆς ἐκόμπαζε· καὶ ἡμεῖς τοιαῦτα ἀπεκρι-
νάμεθα, ἐξ ᾧν εἰκάζομεν εὐφρανεῖσθαι αὐτὴν. τότε
μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν πλησίον ἐπὶ τῆς ἡϊόνας

ἐκοιμήθημεν. 37. ἔωθεν δὲ ἀνηγόμεθα σφοδρότερον κατι-³⁷
όντος τοῦ πνεύματος· καὶ δὴ χειμασθέντες ἡμέρας δύο
τῇ τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς Κολοκυνθοπειραταῖς. ἄνθρω-
ποι δὲ εἰσιν οὗτοι ἄγριοι ἐκ τῶν πλησίον νήσων ληστευόν-
¹³²τες τοὺς παραπλέοντας. τὰ πλοῖα δὲ ἔχουσι μεγάλα κολο-
κύνθινα τὸ μῆκος πῆχεων ἐξήκοντα· ἐπειδὴν γὰρ ξηρά-
νωσι τὴν κολόκυνθαν, κοιλάναντες αὐτὴν καὶ ἐξελόντες
τὴν ἐντεριώνην ἐμπλέουσιν, ἰστοῖς μὲν χρώμενοι καλα-
μίνοις, ἀντὶ δὲ τῆς ὀθόνης τῷ φύλλῳ τῆς κολοκύνθης.
προσβαλόντες οὖν ἡμῖν ἀπὸ δύο πληρωμάτων ἐμάχοντο
καὶ πολλοὺς κατετραυματίζον βάλλοντες τῷ σπέρματι
τῶν κολοκυνθῶν. ἀγχωμάως δὲ ἐπὶ πολὺ ναυμαχοῦν-
τες περὶ μεσημβρίαν εἶδομεν κατόπιν τῶν Κολοκυνθο-
πειρατῶν προσπλέοντας τοὺς Καρνοναῦτας. πολέμιοι δὲ
ἦσαν ἀλλήλοις, ὡς ἔδειξαν· ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἦσθοντο
αὐτοὺς ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὀλιγόρησαν, τραπόμενοι δὲ
ἐπ' ἐκείνους ἐναυμάχουν. 38. ἡμεῖς δὲ ἐν τοσοῦτῳ ἐπά-³⁸
ραντες τὴν ὀθόνην ἐφεύγομεν ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχο-
μένους. καὶ δῆλοι ἦσαν κρατήσοντες οἱ Καρνοναῦται ἅτε
¹³³καὶ πλείους — πέντε γὰρ εἶχον πληρώματα — καὶ ἀπὸ
ἰσχυροτέρων νεῶν μαχόμενοι· τὰ γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς
κελύφη, καρύων ἡμίτομα, κεκνωμένα, μέγεθος δὲ ἐκά-
στου ἡμιτόμου ἐς μῆκος ὀργυιαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπεὶ δὲ
ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς, ἰώμεθα τε τοὺς τραυματίας καὶ τὸ
λοιπὸν ἐν τοῖς ὄπλοις ἦμεν ὡς ἐπίπαν αἰετῖνας ἐπιβου-
λὰς προσδεχόμενοι· οὐ μάτην. 39. οὐπω γοῦν ἐδεδύκει³⁹
ὁ ἥλιος, καὶ ἀπὸ τινος ἐρήμου νήσου προσήλανον ἡμῖν
ὅσον εἴκοσιν ἄνδρες ἐπὶ δελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι,
λησταὶ καὶ οὗτοι· καὶ οἱ δελφίνες αὐτοὺς ἔφερον ἀσφα-
λῶς, καὶ ἀναπηδῶντες ἐχρεμέτιζον ὡσπερ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ
πλησίον ἦσαν, διαστάντες οἱ μὲν ἐνθεν, οἱ δὲ ἐκεῖθεν ἔβαλ-
λον ἡμᾶς σηπταῖς ξηραῖς καὶ ὀφθαλμοῖς καρκίνων. το-
ξενόντων δὲ καὶ ἡμῶν καὶ ἀκοντιζόντων οὐκέτι ὑπέμει-
ναν, ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν πρὸς τὴν νήσον
κατέφυγον. 40. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον γαλήνης οὕσης⁴⁰
¹³⁴ἐλάθομεν προσοκείλαντες ἄλκυνος καλιᾶ παμμεγέθει·

σταδίων γοῦν ἦν αὕτη ἐξήκοντα τὸ περίμετρον. ἐπέπλει δὲ ἡ ἄλκων τὰ ῥὰ θάλασσα οὐ πολὺ μείων τῆς καλιᾶς. καὶ δὴ ἀναπταμένη μικροῦ μὲν κατέδυσε τὴν ναῦν τῷ ἀνέμῳ τῶν πτερωῶν· ῥῆγετο δ' οὖν φεύγουσα γοερὰν τινα φωνὴν προἰεμένη. ἐσβάντες δὲ ἡμεῖς ἡμέρας ἤδη ὑποφαινοῦσης ἐθεώμεθα τὴν καλιὰν σχεδία μεγάλη προσεικῦϊαν ἐκ δένδρων μεγάλων συμπεφορημένην· ἐπῆν δὲ καὶ ῥὰ πεντακόσια, ἕκαστον αὐτῶν Χίου πίθου περιπληθέστερον. ἤδη μέντοι καὶ οἱ νεοττοὶ ἔνδοθεν ἐφαίνοντο καὶ ἐκρωζόν. πελέκεσιν οὖν διακόψαντες ἐν τῶν ῥῶν νεοττὸν ἄπτερον ἐξεκολάψαμεν εἴκοσι γυπῶν ἀδρότερον.

41 41. ἐπεὶ δὲ πλέοντες ἀπείχομεν τῆς καλιᾶς ὅσον σταδίους διακοσίους, τέρατα ἡμῖν μεγάλα καὶ θαυμασιὰ ἐπεσήμανεν· ὁ τε γὰρ ἐν τῇ πρύμνῃ χηνίσκος ἄφνω ἐπτερεύξατο καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ κυβερνήτης ὁ Σκίνθαρος φαλακρὸς ἤδη ὦν ἀνεκόμησε, καὶ τὸ πάντων δὴ παραδοξότατον, ὁ [γὰρ] ἰστός τῆς νεῶς ἐβλάστησε καὶ κλάδους ἀνέφρυσεν καὶ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐκαρποφόρησεν, ὁ δὲ καρπὸς ἦν σῦκα καὶ σταφυλὴ μέλαινα, οὕτω πέπειρος. ταῦτα ἰδόντες ὡς τὸ εἶκός ἐταράχθημεν καὶ ἠγρόμεθα τοῖς θεοῖς¹³⁵

42 ἀποτρέψαι τὸ ἀλλόκοτον τοῦ φαντάσματος. 42. οὕτω δὲ πεντακοσίους σταδίους διελθόντες εἶδομεν ὕλην μεγίστην καὶ λάσιον πιτύων καὶ κυπαρίττων. καὶ ἡμεῖς μὲν εἰκάσαμεν ἤπειρον εἶναι· τὸ δὲ ἦν πέλαγος ἄβυσσον ἀρριζοῖς δένδροις καταπεφυτευμένον· εἰστήκει δὲ τὰ δένδρα ὅμως ἀκίνητα, ὀρθὰ καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησιάσαντες γοῦν καὶ τὸ πᾶν κατανοήσαντες ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα τί χρῆ δρᾶν· οὔτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖν δυνατὸν ἦν — πυκνὰ γὰρ καὶ προσεχῆ ὑπῆρχεν — οὔτε ἀναστρέφειν ἐδόκει ῥάδιον. ἐγὼ δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον ἐπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι, καὶ ἐώρων ἐπὶ σταδίους μὲν πεντήκοντα ἢ ὀλίγω πλείους τὴν ὕλην οὔσαν, ἔπειτα δὲ αὖθις ἕτερον ὠκεανὸν ἐκδεχόμενον. καὶ δὴ ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων — πυκνὴ δὲ ἦν — ὑπερβιβάσαι, εἰ δυναίμεθα, εἰς τὴν θάλατταν τὴν ἑτέραν· καὶ οὕτως ἐποιοῦμεν. ἐκ-

δήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλων μεγάλων καὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα μόλις ἀνιμησάμεθα, καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πετάσαντες τὰ ἰστία καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλέομεν τοῦ ἀνέμου προωθούντος ἐπισυρόμενοι· ἔνθα δὴ καὶ τὸ ¹³⁶ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος εἰσῆλθέ με. φησὶ γὰρ πού κάκεινος·

Τοῖσιν δ' ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

43. βιασάμενοι δὲ ὅμως τὴν ὑλὴν ἀφικόμεθα ἐς τὸ ὕδωρ, ⁴³ καὶ πάλιν ὁμοίως καθέντες τὴν ναῦν ἐπλέομεν διὰ καθαροῦ καὶ διανοῦς ὕδατος, ἄχρι δὴ ἐπέστημεν χάσματι μεγάλῳ ἐκ τοῦ ὕδατος διεστῶτος γεγεννημένῳ, καθάπερ ἐν τῇ γῆι πολλάκις ὀρῶμεν ὑπὸ σεισμῶν γενόμενα διαχωρίσματα. ἡ μὲν οὖν ναῦς καθελόντων ἡμῶν τὰ ἰστία ῥαδίως ἔστη παρ' ὀλίγον ἐλθοῦσα κατενεχθῆναι. ὑπερκύψαντες δὲ ἡμεῖς ἐρωῶμεν βάθος ὅσον σταδίων χιλίων μάλα φοβερὸν καὶ παράδοξον· εἰστήκει γὰρ τὸ ὕδωρ ὥσπερ μεμερισμένον· περιβλέποντες δὲ ὀρῶμεν κατὰ δεξιὰ οὐ πᾶν πόρρωθεν γέφυραν ἐπεξευγμένην ὕδατος συνάπτοντος τὰ πελάγη κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐκ τῆς ἐτέρας θαλάττης ἐς τὴν ἐτέραν διαρρέοντος. προσελάσαντες οὖν ταῖς κώπαις κατ' ἐκεῖνο παρεδράμομεν καὶ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν οὔποτε προσδοκῆσαντες. 44. ἐντεῦ-⁴⁴θεν ἡμᾶς ὑπεδέχετο πέλαγός τε προσηγὲς καὶ νῆσος οὐ μεγάλη, εὐπρόσιτος, συνοικουμένη· ἐνέμοντο δὲ αὐτὴν ἄγριοι ἄνθρωποι, Βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον ¹³⁷ παρ' ἡμῖν τὸν Μινώταυρον ἀναπλάττουσιν. ἀποβάντες δὲ προῆειμεν ὕδρευσόμενοι καὶ σιτία ληψόμενοι, εἴ ποθεν δυνηθείημεν· οὐκέτι γὰρ εἶχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοῦ πλησίον εὗρομεν, ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐφαίνετο, πλὴν μυκηθμὸς πολὺς οὐ πόρρωθεν ἠκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέλην εἶναι βοῶν, κατ' ὀλίγον προχωροῦντες ἐπέστημεν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ ἰδόντες ἡμᾶς ἐδίωκον, καὶ τρεῖς μὲν τῶν ἐταίρων λαμβάνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς τὴν θάλατταν κατεφεύγομεν. εἶτα μέντοι πάντες ὀπλισάμενοι — οὐ γὰρ ἐδόκει ἡμῖν ἀτιμωρήτους περιδεῖν τοὺς φίλους — ἐμπίπτομεν τοῖς Βουκεφαλοῖς τὰ κρέα τῶν ἀνη-

ρημένων διαιρουμένοις· βοήσαντες δὲ πάντες ἐδιώκομεν, καὶ κτείνομέν τε ὅσον πενήκοντα καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν, καὶ αὐθις ὀπίσω ἀνεστρέψαμεν τοὺς αἰχμαλώτους ἔχοντες. σιτίον μέντοι οὐδὲν εὕρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι παρήκουν ἀποσφάττειν τοὺς εἰλημμένους, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐδοκίμαζον, ἀλλὰ δήσας ἐφύλαττον αὐτούς, ἄχρι δὴ ἀφίκοντο παρὰ τῶν Βουκεφάλων πρέσβεις αἰτοῦντες ἐπὶ λύτροις τοὺς συνειλημμένους· συνίεμεν γὰρ αὐτῶν διανευόντων καὶ γοερὸν τι μυκωμένων ὥσπερ ἰκετευόντων. τὰ λύτρα δὲ ἦν τυροὶ πολλοὶ καὶ ἰχθῦς ξηροὶ καὶ κρόμυα καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκάστη πόδας ἔχουσα,¹³⁸ δύο μὲν τοὺς ὀπισθεν, οἱ δὲ πρόσω εἰς ἓνα συνεπεσφύκεισαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνειλημμένους καὶ
45 μίαν ἡμέραν ἐπιμείναντες ἀνήχθημεν. 45. ἤδη δὲ ἰχθύες τε ἡμῖν ἐφαίνοντο καὶ ὄρνεα παρεπέτετο καὶ ἄλλ' ὅποσα γῆς πλησίον οὔσης σημεῖα προῦφαίνετο. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ ἄνδρας εἶδομεν καινῷ τρόπῳ ναυτιλίας χρωμένους· αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται καὶ νῆες ἦσαν. λέξω δὲ τοῦ πλοῦ τὸν τρόπον· ὑπτιοὶ κείμενοι ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὀρθώσαντες τὰ αἰδοῖα — μεγάλα δὲ φέρουσι — ἐξ αὐτῶν ὀθόνην πετάσαντες καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδεῶνας κατέχοντες ἐμπίπτοντος τοῦ ἀνέμου ἔπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτους ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι ζεύξαντες δύο δελφίνας ἤλαυνόν τε καὶ ἠνιόχουν· οἱ δὲ προϊόντες ἐπεφέροντο τοὺς φελλοίς. οὗτοι ἡμᾶς οὔτε ἠδίκουν οὔτε ἔφευγον, ἀλλ' ἤλαυνον ἀδεῶς τε καὶ εἰρηρικῶς τὸ εἶδος τοῦ ἡμετέρου πλοίου
46 θανμάζοντες καὶ πάντοθεν περισκοποῦντες. 46. ἑσπέρας¹³⁹ δὲ ἤδη προσήχθημεν νήσῳ οὐ μεγάλῃ· κατώκητο δὲ αὕτη ὑπὸ γυναικῶν, ὡς ἐνομίζομεν, Ἑλλάδα φωνὴν προϊεμένων· προσήεσαν γὰρ καὶ ἐδεξιοῦντο καὶ ἱσπάζοντο, πάνυ ἑταιρικῶς κεκοσμημένοι, καλά παῖσαι καὶ νεάνιδες, ποδῆρεις τοὺς χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆσος ἑκαλεῖτο Καβαλοῦσα, ἡ δὲ πόλις Ὑδραμαρδία. λαβοῦσαι δ' οὖν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπήγε καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν ἀποστάς — οὐ γὰρ χρηστὰ ἔμαντευόμην — ἀκριβέστερόν τε περιβλέπων ὀρῶ πολ-

λῶν ἀνθρώπων ὅστ᾽ αἰ κρᾶνία κείμενα· καὶ τὸ μὲν βοὴν
 ἰστάναι καὶ τοὺς ἑταίρους συγκαλεῖν καὶ ἐς τὰ ὄπλα χω-
 ρεῖν οὐκ ἐδοκίμαζον. προχειρισάμενος δὲ τὴν μαλάχην
 πολλὰ ἠϋχόμενῃ αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κακῶν.
 μετ' ὀλίγον δὲ τῆς ξένης διακονουμένης εἶδον τὰ σκέλη
 140 οὐ γυναικός, ἀλλ' ὄνου ὀπλᾶς· καὶ δὴ σπασάμενος τὸ
 ξίφος συλλαμβάνω τ' αὐτὴν καὶ δῆσας περὶ τῶν ὀλων
 ἀνέκρινον. ἡ δέ, ἄκουσα μὲν, εἶπε δὲ ὅμως, αὐτὰς μὲν
 εἶναι θαλαττίους γυναῖκας Ὀνοσκελέας προσαγορευόμε-
 νας, τροφήν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους. ἐπει-
 δὴν γάρ, ἔφη, μεθύσωμεν αὐτούς, συνεννηθεῖσαι κοι-
 μωμένοις ἐπιχειροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ἐκείνη μὲν
 αὐτοῦ κατέλιπον δεδεμένην, αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ
 στέγος ἐβῶν τε καὶ τοὺς ἑταίρους συνεκάλου. ἐπεὶ
 δὲ συνῆλθον, τὰ πάντα ἐμήνουν αὐτοῖς καὶ τὰ τε ὅστ᾽ αἰ
 ἐδείκνυον καὶ ἦγον ἔσω πρὸς τὴν δεδεμένην· ἡ δὲ αὐτίκα
 ὕδωρ ἐγένετο καὶ ἀφανῆς ἦν. ὅμως δὲ τὸ ξίφος ἐς τὸ ὕδωρ
 καθῆκα πειρώμενος· τὸ δὲ αἷμα ἐγένετο. 47. ταχέως οὖν 47
 ἐπὶ ναῦν κατελθόντες ἀπεπλεύσαμεν· καὶ ἐπεὶ ἡμέρα
 ὑπήγαγε, τὴν ἠπειρον ἀποβλεπόμενοι εἰκάζομεν εἶναι
 τὴν ἀντιπέραν τῆς ὑφ' ἡμῶν οἰκουμένην κειμένην. προσ-
 κνησάντες δ' οὖν καὶ προσευξάμενοι περὶ τῶν μελλόν-
 των ἔσκοποῦμεν, καὶ τοῖς μὲν ἐδόκει ἐπιβᾶσι μόνον αὐθις
 ὀπίσω ἀναστρέφειν, τοῖς δὲ τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ κατα-
 λιπεῖν, ἀνελθόντας δὲ ἐς τὴν μεσόγαιαν πειραθῆναι τῶν
 ἐνοικούντων. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, χειμῶν σφο-
 δρὸς ἐπιπεσὼν καὶ προσαράξας τὸ σκάφος τῷ αἰγιαλῷ
 διέλυσεν. ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενηξάμεθα τὰ ὄπλα ἕκαστος
 καὶ εἴ τι ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπασάμενοι.

Ταῦτα μὲν οὖν τὰ μέχρι τῆς ἑτέρας γῆς συνενεχθέν-
 τα μοι ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ παρὰ τὸν πλοῦν ἐν ταῖς νή-
 σοις καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ κῆτει καὶ ἐπειδὴ
 141 ἐξήλθομεν, παρὰ τε τοῖς ἥρωσι καὶ τοῖς ὄνειροις καὶ τὰ
 τελευταῖα παρὰ τοῖς Βουκεφάλοις καὶ ταῖς Ὀνοσκελέαις
 τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τοῖς ἐξῆς βιβλίοις διηγῆσομαι.

ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ.

Ἀνῆλθὲ τις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἀποκτενῶν τὸν τύραννον· αὐτὸν μὲν οὐχ εἶρε, τὸν δὲ υἷὸν αὐτοῦ ἀποκτείνας κατέλιπε τὸ ξίφος ἐν τῷ σώματι. ἔλθων ὁ τύραννος καὶ τὸν υἷὸν ἰδὼν ἤδη νεκρὸν τῷ αὐτῷ ξίφει ἑαυτὸν ἀπέκτεινεν. αἰτεῖ ὁ ἀελθὼν καὶ τὸν τοῦ τυράννου υἷὸν ἀνελεῖν γέρας ὡς τυραννοκτόνος.

- 1 1. Δύο τυράννους ἀποκτείνας, ὧς ἄνδρες δικασταί, μιᾶς ἡμέρας, τὸν μὲν ἤδη παρηβηκότα, τὸν δὲ ἀκμάζοντα καὶ πρὸς διαδοχὴν τῶν ἀδικημάτων ἐτοιμότερον, ἤκω μίαν ὅμως ἐπ' ἀμφοτέροις αἰτήσων δωρεῖν μόνος τῶν πώποτε τυραννοκτόνων πληγῇ μιᾶ δύο πονηροὺς ἀποσκευασάμενος καὶ φονεύσας τὸν μὲν παῖδα τῷ ξίφει, τὸν πατέρα δὲ τῇ πρὸς τὸν υἷὸν φιλοστοργίᾳ. ὁ μὲν οὖν τύραννος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἱκανὴν ἡμῖν δέδωκε τιμωρίαν, ζῶν ἔτι μὲν τὸν υἷὸν ἐπιδὼν προανηρημένον, παρὰ τὴν τελευταίην δὲ ἠναγκασμένος, τὸ παραδοξότατον, αὐτὸς αὐτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος· ὁ παῖς δὲ ὁ ἐκείνου τέθνηκε μὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὑπερέτησε δέ μοι καὶ ἀποθανὼν πρὸς ἄλλον φόνον, ζῶν μὲν συναδικῶν τῷ πα- 142
- 2 τρὶ, μετὰ θάνατον δὲ πατροκτονήσας, ὡς ἐδύνατο. 2. τὴν μὲν οὖν τυραννίδα ὁ παύσας εἰμι ἐγὼ καὶ τὸ ξίφος, ὃ πάντα εἴργασται, ἐμόν, τὴν δὲ τάξιν ἐνήλλαξα τῶν φόνων καὶ τὸν τρόπον ἐκαινοτόμησα τῆς τῶν πονηρῶν τελευταίης, τὸν μὲν ἰσχυρότερον καὶ ἀμύνασθαι δυνάμενον αὐτὸς ἀελῶν, τὸν γέροντα δὲ μόνῳ παραχωρήσας τῷ
- 3 ξίφει. 3. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ περιττότερόν τι ἐπὶ τούτοις ᾧμην γενήσεσθαι μοι παρ' ὑμῶν καὶ δωρεὰς λήψεσθαι ἰσαρίθμους τοῖς ἀνηρημένοις, ὡς ἂν οὐ τῶν παρόντων ἀπαλλάξας ὑμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν μελλόντων κακῶν ἐλπίδος, καὶ τὴν ἐλευθερίαν βέβαιον παρασχῶν, οὐδενὸς παραλελειμμένου κληρονόμου τῶν ἀδικημάτων· μεταξὺ δὲ κινδυνεύω τοσαῦτα κατορθώσας ἀγέραστος ἀπελθεῖν παρ' ὑμῶν καὶ μόνος στερέσθαι τῆς παρὰ τῶν

νόμων ἀμοιβῆς, οὓς διεφύλαξα. ὁ μὲν οὖν ἀντιλέγων οὕτως δοκεῖ μοι οὐ κηδόμενος, ὡς φησι, τῶν κοινῶν τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς τετελετηκόσι λελυπημένους καὶ ἀμυνόμενος τὸν ἐκείνοις τοῦ θανάτου αἴτιον γεγεννημένον. 4. ὑμεῖς δὲ ἀνάσχεσθε μου, ὡς ἄνδρες δικασταί, 4
 143 πρὸς ὀλίγον τὰ ἐν τῇ τυραννίδι καίπερ εἰδόσιν ἡμῖν ἀκριβῶς διηγουμένου· καὶ γὰρ τὸ μέγεθος οὕτω μάθοιτ' ἂν τῆς εὐεργεσίας τῆς ἡμῆς, καὶ αὐτοὶ μᾶλλον εὐφρανεῖσθε λογιζόμενοι ὡς ἀπηλλάγητε. οὐ γὰρ ὥσπερ ἄλλοις τισὶν ἤδη συνέβη πολλακις, ἀπλήν καὶ ἡμεῖς τυραννίδα καὶ μίαν δουλείαν ὑπεμείναμεν, οὐδὲ ἐνὸς ὑπηρεγκάμεν ἐπιθυμίαν δεσπότην, ἀλλὰ μόνοι τῶν πρόποτε τὰ ὅμοια δυστυχησάντων δύο ἀνθ' ἐνὸς τυράννου εἶχομεν καὶ πρὸς διττὰ οἱ δυστυχεῖς ἀδικήματα διηροῦμεθα. μετριώτερος δὲ ὁ πρεσβύτερος ἦν παρὰ πολὺ καὶ πρὸς τὰς ὀργὰς βραδύτερος καὶ πρὸς τὰς κολάσεις ἠπιώτερος καὶ πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ἀμβλύτερος, ὡς ἂν ἤδη τῆς ἡλικίας τὸ μὲν σφοδρότερον τῆς ὀρεμῆς ἐπεχούσης, τὰς δὲ τῶν ἡδονῶν ὀρέξεις χαλιναγωγούσης. καὶ πρὸς γε τὴν ἀρχὴν τῶν ἀδικημάτων ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἄκων προσῆχθαι ἐλέγετο, οὐ πάνυ τυραννικὸς αὐτὸς ὢν, ἀλλ' εἰκὼν ἐκείνῳ· φιλοτέκνος γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἐγένετο, ὡς ἔδειξε, καὶ πάντα ὁ παῖς ἦν αὐτῷ καὶ ἐκείνῳ ἐπέθετο καὶ ἠδίκει ὅσα κελεύοι καὶ ἐκόλαζεν οὓς προστάττοι καὶ πάντα ὑπηρετεῖ, καὶ ὅλως ἐτυραννεῖτο ὑπ' αὐτοῦ καὶ δορυφόρος τῶν τοῦ παιδὸς ἐπιθυμιῶν ἦν. 5. ὁ νεανίας δὲ τῆς μὲν τιμῆς παρε- 5
 144 χῶρει καθ' ἡλικίαν ἐκείνῳ καὶ μόνου ἐξίστατο τοῦ τῆς ἀρχῆς ὀνόματος, τὸ δ' ἔργον τῆς τυραννίδος καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸς ἦν, καὶ τὸ μὲν πιστὸν καὶ ἀσφαλὲς αὐτοῦ παρεῖχε πῆ δυναστεία, τὴν δὲ ἀπόλαυσιν μόνος ἔκαρπουτο τῶν ἀδικημάτων. ἐκείνος ἦν ὁ τοὺς δορυφόρους συνέχων, ὁ τὴν φρουρὰν κρατύνων, ὁ τοὺς τυραννουμένους ἐκκόπτων, ὁ τοὺς ἐπιβουλεύοντας φοβῶν, ἐκείνος ὁ τοὺς ἐφήβους ἀνασπῶν, ὁ ἐνυβρίζων τοῖς γάμοις· ἐκείνῳ αἱ παρθένοι ἀνήγοντο, καὶ εἴ τινες σφαγαὶ καὶ εἴ τινες φυγαὶ καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις καὶ βάσανοι

καὶ ὕβρεις, πάντα ταῦτα τολμήματα ἦν νεανικά. ὁ γέρων δὲ ἐκείνος ἠκολούθει καὶ συνηδίκει καὶ ἐπῆνει μόνον τὰ τοῦ παιδὸς ἀδικήματα, καὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀφόρητον καθειστήκει· ὅταν γὰρ αἱ τῆς γνώμης ἐπιθυμῖαι τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν προσλάβωσιν, οὐδένα ὄρον ποιούν-
6 ται τῶν ἀδικημάτων. 6. μάλιστα δὲ ἐκεῖνο ἐλύπει, τὸ εἰδέναι μακρὰν, μᾶλλον δὲ αἰδῖον τὴν δουλείαν ἐσομένην καὶ ἐκ διαδοχῆς παραδοθησομένην τὴν πόλιν ἄλλοτε ἄλλω δεσπότῃ καὶ πονηρῶν κληρονόμημα γενησόμενον τὸν δῆμον· ὡς τοῖς γε ἄλλοις οὐ μικρά τις ἐλπίς αὕτη, τὸ λογίζεσθαι καὶ πρὸς αὐτοὺς λέγειν, „ἀλλ’ ἤδη παύσεται, ἀλλ’ ἤδη τεθνήξεται καὶ μετ’ ὀλίγον ἐλεύθεροι γενησόμεθα.“ ἐπ’ ἐκείνων δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἠλπίζετο, ἀλλ’ ἐρωῶμεν ἤδη ἔτοιμον τὸν τῆς ἀρχῆς διάδοχον. τοιγαροῦν οὐδ’ ἐπιχειρεῖν τις ἐτόλμα τῶν γεννικῶν καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ προαιρουμένων, ἀλλ’ ἀπέγνωστο παντάπασιν ἢ ἐλευ-
7 θερία καὶ ἄμαχος ἢ τυραννὶς ἐδόκει πρὸς τοσοῦτους ἐσο-
7 μένης τῆς ἐπιχειρήσεως. 7. ἀλλ’ οὐκ ἐμὲ ταῦτα ἐφόβησεν οὐδὲ τὸ δυσχερὲς τῆς πράξεως λογισάμενος ἀπώκησα οὐδὲ πρὸς τὸν κίνδυνον ἀπεδειλίασα, μόνος δέ, μόνος πρὸς οὕτως ἰσχυρὰν καὶ πολλὴν τυραννίδα, μᾶλλον δὲ οὐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ξίφους ἀνῆειν τοῦ συμμαχημένου καὶ τὸ μέρος συντετυραννοκτονηκότος, πρὸ ὀφθαλμῶν μὲν τὴν τελευταίην ἔχων, ἀλλαζόμενος δὲ ὅμως τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς τῆς ἐμῆς. ἐντυχῶν δὲ τῇ πρώτῃ φρουρᾷ καὶ τρεψάμενος οὐ ἑρδῖως τοὺς δορυφόρους καὶ τὸν ἐντυγχάνοντα κτείνων καὶ τὸ ἀνθιστάμενον πᾶν διαφθείρων ἐπὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἔργων ἰέμην, ἐπὶ τὴν μόνην τῆς τυραννίδος ἰσχύν, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἡμετέρων συμφορῶν· καὶ ἐπιστὰς τῷ τῆς ἀκροπόλεως φρουρίῳ καὶ ἰδὼν γεννικῶς ἀμυνόμενον καὶ ἀνθι-
8 στάμενον πολλοῖς τραύμασιν ὁμως ἀπέκτεινα. 8. καὶ ἡ μὲν τυραννὶς ἤδη καθήρητο καὶ πέρας εἶχε μοι τὸ τόλμημα, καὶ τὸ ἀπ’ ἐκείνου πάντες ἡμεῖν ἐλεύθεροι, ἐλείπετο δὲ ὁ γέρων ἔτι μόνος, ἄνοπλος, ἀποβεβληκῶς τοὺς φύλακας, ἀπολωλεκῶς τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἑαυτοῦ δορυ-

φόρον, ἔρημος, οὐδὲ γενναίας ἔτι χειρὸς ἄξιος. ἐνταῦθα τοίνυν πρὸς ἔμαυτόν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὰ τοιαῦτα ἐλογιζόμεν· πάντ' ἔχει μοι καλῶς, πάντα πέπρακται, 146 πάντα κατώρθωται. τίνα ἂν ὁ περιλοίπος κολασθῆι τρόπον; ἐμοῦ μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι καὶ τῆς ἐμῆς δεξιᾶς, καὶ μάλιστα ἐπ' ἔργῳ λαμπρῷ καὶ νεανικῷ καὶ γενναίῳ ἀνηρημένος καταισχυνῶν ἐκείνην τὴν σφαγὴν· ἄξιον δέ τινα δεῖ ζητῆσαι δῆμιον ἄλλον μετὰ τὴν συμφορὰν, μηδὲ τὴν αὐτὴν κερδαίνειν (†). ἰδέτω, κολασθῆτω, παρακείμενον ἔχέτω τὸ ξίφος· τούτῳ τὰ λοιπὰ ἐντέλλομαι. ταῦτα βουλευσάμενος αὐτὸς μὲν ἐκποδῶν ἀπηλλαττόμην, τὸ δέ, ὅπερ ἐγὼ προὔμαντευσάμην, διεπράξατο καὶ ἐτυραννοκτόνησε καὶ τέλος ἐπέθηκε τῷ ἐμῷ δράματι. 9. πάρειμι 9 οὖν κομιζῶν ὑμῖν τὴν δημοκρατίαν καὶ θαρρεῖν ἤδη προκηρύττων ἅπασιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν εὐαγγελιζόμενος. ἤδη οὖν ἀπολαύετε τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. κενὴ μὲν, ὡς ὄρατε, πονηρῶν ἢ ἀκρόπολις, ἐπιτάττει δὲ οὐδεὶς, ἀλλὰ καὶ τιμῶν ἕξεστι καὶ δικάζειν καὶ ἀντιλέγειν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ταῦτα πάντα γεγένηται δι' ἐμὲ ὑμῖν καὶ διὰ τὴν τόλμαν τὴν ἐμὴν, καὶ τοῦ ἐνὸς ἐκείνου φόνου, μεθ' ὃν οὐκέτι ζῆν πατήρ ἐδύνατο. ἄξιῳ δ' οὖν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀφειλομένην δοθῆναι μοι παρ' ὑμῶν δωρεάν, οὐ φιλοκερδῆς οὐδὲ μικρολόγος τις ὧν οὐδὲ ἐπὶ μισθῷ τὴν πατρίδα εὐεργετεῖν προσηρημένος, ἀλλὰ βεβαιωθῆναι μοι βουλόμενος τὰ κατορθώματα τῆ δωρεᾶ καὶ μὴ διαβληθῆναι μηδὲ ἄδοξον γενέσθαι τὴν ἐπιχείρησιν τὴν ἐμὴν ὡς ἀτελῆ καὶ γέρως ἀναξίαν κεκριμένην. 10. οὕτως δὲ ἀντιλέγει 10 καὶ φησὶν οὐκ εὐλογον ποιεῖν με τιμᾶσθαι θέλοντα καὶ 147 δωρεάν λαμβάνειν· οὐ γὰρ εἶναι τυραννοκτόνον οὐδὲ πεπραχθῆναι μοί τι κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐνδεῖν τι τῷ ἔργῳ τῷ ἐμῷ πρὸς ἀπαιτήσιν τῆς δωρεᾶς. πυνθάνομαι τοίνυν αὐτοῦ, τί λοιπὸν ἀπαιτεῖς παρ' ἡμῶν; οὐκ ἐβουλήθην; οὐκ ἀνῆλθον; οὐκ ἐφόνευσα; οὐκ ἠλευθέρωσα; μή τις ἐπιτάττει; μή τις κελεύει; μή τις ἀπειλεῖ δεσπότης; μή τις με τῶν κακούργων διέφυγεν; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ πάντα εἰρήνης μεστὰ καὶ πάντες σφῶσι οἱ νόμοι καὶ ἐλευθερία

σαφῆς καὶ δημοκρατία βέβαιος καὶ γάμοι ἀνύβριστοι καὶ παῖδες ἄδεις καὶ παρθένοι ἀσφαλεῖς καὶ ἐορτάζουσα τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἢ πόλις. τίς οὖν ὁ τούτων ἀπάντων αἷτιος; τίς ὁ ἐκεῖνα μὲν παύσας, τὰ δὲ παρεσχημένος; εἰ γὰρ τίς ἐστι πρὸ ἔμοῦ τιμᾶσθαι δίκαιος, παραχωρῶ τοῦ γέρωσ, ἐξίσταμαι τῆς δωρεᾶς. εἰ δὲ μόνος ἐγὼ πάντα διεπραξάμην τολμῶν, κινδυνεύων, ἀνιῶν, ἀναιρῶν, κολάζων, δι' ἀλλήλων τιμωρούμενος, τί μου διαβάλλεις τὰ κατορθώματα; τί δὲ ἀχάριστον πρὸς με τὸν δῆμον ποι-

11 εἶς εἶναι; 11. „Οὐ γὰρ αὐτὸν ἐφόνευσας τὸν τύραννον· ὁ δὲ νόμος τυραννοκτόνῳ δίδωσι τὴν δωρεάν“. Διαφέρει δέ τι, εἰπέ μοι, ἢ αὐτὸν ἀνελεῖν ἢ τοῦ θανάτου παρασχεῖν τὴν αἰτίαν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι· ἀλλὰ τοῦτο μόνον ὁ νομοθέτης εἶδε, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δημοκρατίαν, τὴν τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν. τοῦτ' ἐτίμησε, τοῦτ' ἄξιον ἀμοιβῆς ὑπέλαβεν, ὅπερ οὐκ ἂν εἴποις μὴ δι' ἐμὲ γεγενῆσθαι. εἰ γὰρ ἐφόνευσας δι' ὃν ἐκεῖνος ζῆν οὐκ ἐδύνατο, αὐτὸς εἰργασμαι τὴν σφαγὴν. ἐμὸς ὁ φόνος, ἡ χεὶρ 148 ἐκείνου. μὴ τοίνυν ἀκριβολογοῦ ἔτι περὶ τοῦ τρόπου τῆς τελευτῆς μηδὲ ἐξέταζε ὅπως ἀπέθανεν, ἀλλ' εἰ μηκέτ' ἐστίν, εἰ δι' ἐμὲ τὸ μηκέτ' εἶναι ἔχει· ἐπεὶ κακείνο προσεξετάσειν μοι δοκεῖς καὶ συκοφαντήσῃ τοὺς εὐεργέτας, εἴ τις μὴ ξίφει, ἀλλὰ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ ἀπέκτεινε. τί δὲ, εἰ λιμῶ ἐξεπολιόρχησα τὸν τύραννον τὴν ἀνάγκην τῆς τελευτῆς παρέχων, ἀπήτεις ἂν καὶ τότε παρ' ἐμοῦ αὐτόχειρα τὴν σφαγὴν, ἢ ἐνδεῖν ἔλεγές μοι τι πρὸς τὸν νόμον, καὶ ταῦτα, χαλεπώτερον τοῦ κακούργου πεφονευμένου; ἐν μόνον ἐξέταζε, τοῦτο ἀπαίτει, 149 τοῦτο πολυπραγμόνει, τίς τῶν πονηρῶν λείπεται, ἢ τίς ἐλπίς τοῦ φόβου ἢ τί ὑπόμνημα τῶν συμφορῶν; εἰ δὲ καθαρὰ πάντα καὶ εἰρηνικά, συκοφαντοῦντός ἐστι τῷ τρόπῳ τῶν πεπραγμένων χρώμενον ἀποστερεῖν ἐθέλειν

12 τὴν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις δωρεάν. 12. ἐγὼ καὶ τοῦτο μέμνημαι διηγορευμένον ἐν τοῖς νόμοις, ἔκτος εἰ μὴ διὰ τὴν πολλὴν δουλείαν ἐπιλέλθῃ τῶν ἐν αὐτοῖς εἰρημένων, αἰτίας θανάτου εἶναι διττάς, εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτει-

νεν ἢ εἴ τις μὴ αὐτὸς μὲν ἀπέκτεινε μηδὲ τῇ χειρὶ ἔδρασε
 150 τὸ ἔργον, ἠνάγκασε δὲ καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν τοῦ φόνου,
 τὰ ἴσα καὶ τοῦτον ἀξιοῖ ὁ νόμος αὐτὸν ἀντικολλάζεσθαι,
 μάλα δικαίως· καὶ γὰρ ἠβούλετο τῷ πεπραγμένῳ ἴσον
 γίνεσθαι τὸ τῆς αἰτίας· καὶ περιττὴ ἡ ἐξέτασις τοῦ
 τρόπου τῆς σφαγῆς. εἶτα τὸν μὲν οὕτως ἀποκτείναντα
 κολάζειν ὡς ἀνδροφόνον δικαιοῖς καὶ οὐδαμῶς ἀφείσθαι
 θέλεις, τὸν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τούτῳ τρόπον εὖ πεποιθη-
 κότα τὴν πόλιν οὐ τῶν ὁμοίων ἀξιώσεις τοῖς εὐεργέταις;
 13. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο ἂν ἔχοις λέγειν, ὡς ἐγὼ μὲν ἀπλῶς 13
 αὐτὸ ἔπραξα, ἠκολούθησε δὲ τι τέλος ἄλλως χρηστὸν ἐμοῦ
 μὴ θελήσαντος. τί γὰρ ἔτι ἐδεδλειν τοῦ ἰσχυροτέρου πε-
 φονευμένου; τί δὲ κατέλιπον τὸ ξίφος ἐν τῇ σφαγῇ, εἰ
 μὴ πάντως τὸ ἐσόμενον αὐτὸ προεμαντευόμην; ἐκτὸς εἰ
 μὴ τοῦτο φῆς, ὡς οὐ τύραννος ὁ τεθνεὺς ἦν οὐδὲ ταύ-
 την εἶχε τὴν προσηγορίαν, οὐδὲ δωρεὰς ἐπ' αὐτῷ πολλὰς,
 151 εἰ ἀποθάνοι, ἠδέως ἂν ὑμεῖς ἐδώκατε. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ-
 ποις. εἶτα τοῦ τυράννου πεφονευμένου τῷ τὴν αἰτίαν πα-
 ρασχόντι τῆς σφαγῆς οὐκ ἀποδώσεις τὴν δωρεάν; ὡ τῆς
 πολυπραγμοσύνης. μέλει δέ σοι, πῶς ἀπέθανεν, ἀπο-
 λαύοντι τῆς ἐλευθερίας, ἢ τὸν τὴν δημοκρατίαν ἀποδε-
 δισκότα περιττότερόν τι προσαπαιτεῖς; καίτοι ὁ γε νόμος,
 ὡς φῆς, τὸ κεφάλαιον ἐξετάζει τῶν πεπραγμένων, τὰ διὰ
 μέσου δὲ πάντα ἐᾷ καὶ οὐκέτι πολυπραγμονεῖ. τί γάρ;
 οὐχὶ καὶ ἐξελάσας τις τύραννον ἤδη τιμὴν ἔλαβε τυραν-
 νοκτόνου; καὶ μάλα δικαίως· ἐλευθερίαν γὰρ κάκεινος
 ἀντὶ δουλείας παρέσχηται. τὸ δὲ ὑπ' ἐμοῦ γεγενημένον
 οὐ φυγὴ οὐδὲ δευτέρας ἐπαναστάσεως ἐλπὶς, ἀλλὰ παν-
 τελῆς καθάρσις καὶ πανωλεθρία παντὸς τοῦ γένους καὶ
 ριζόθεν τὸ δεινὸν ἅπαν ἐκκεκομμένον. 14. καὶ μοι πρὸς 14
 θεῶν ἤδη ἀπ' ἀρχῆς ἕς τέλος, εἰ δοκεῖ, πάντα ἐξετάσατε
 152 εἴ τι τῶν πρὸς τὸν νόμον παραλέλειπται καὶ εἰ ἐνδεῖ τι
 τῶν προσεῖναι ὀφειλόντων τυραννοκτόνῳ. πρῶτα μὲν δὴ
 γνώμην προϋπάρχειν χρῆ καὶ γενναίαν καὶ φιλόπολιν
 καὶ πρὸ τῶν κοινῶν κινδυνεύειν ἐθέλουσαν καὶ τῷ οἰκείῳ
 θανάτῳ τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν ὠνησομένην. ἄρ' οὖν

πρὸς τοῦτο ἐνεδέησα, ἐμαλακίσθην, ἢ προιδόμενός τινα τῶν διὰ μέσου κινδύνων ἀπώκησα; οὐκ ἂν εἴποις. μένε τοίνυν ἐπὶ τούτου ἔτι μόνον καὶ νόμιζε τοῦ θελῆσαι μόνον καὶ τοῦ βουλευσασθαι ταῦτα, εἰ καὶ μὴ χρηστὸν ἀποβεβήκει, ἔκ γε τῆς γνώμης αὐτῆς καταστάνα με γέρας ἄξιον ὡς εὐεργέτην λαμβάνειν. ἐμοῦ μὲν οὐ δυναθέντος, ἄλλον δὲ μετ' ἐμὲ τετυραννοκτονηκός, ἄλογον, εἰπέ μοι, ἢ ἀγνώμων ἦν παρασχεῖν; καὶ μάλιστα εἰ ἔλεγον, Ἄνδρες, ἐβουλόμην, ἠθέλησα, ἐπεχείρησα, ἐπειράθην, ἔκ τῆς γνώμης μόνης ἄξιός εἰμι τιμᾶσθαι, τί ἂν ἀπε-
15 κρίνω τότε; **15.** νῦν δὲ οὐ τοῦτό φημι, ἀλλὰ καὶ ἀνῆλθον καὶ ἐκινδύνευσά καὶ μυρία πρὸ τῆς τοῦ νεανίσκου σφαγῆς ἐπόνθησα· μὴ γὰρ οὕτω ῥᾶστον μηδὲ εὐχερὲς ὑπολάβητε εἶναι τὸ πρᾶγμα, φρουρὰν ὑπερβῆναι καὶ δορυφόρων κρατῆσαι καὶ τρέψασθαι τοσοῦτους μόνον, ἀλλὰ σχεδὸν τὸ μέγιστον ἐν τῇ τυραννοκτονίᾳ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἔργων τοῦτό ἐστιν. οὐ γὰρ δὴ αὐτός γε ὁ τύραννος μέγα καὶ δυσάλωτον καὶ δυσκατέργαστόν ἐστιν, ἀλλὰ τὰ φρουροῦντα καὶ συνέχοντα τὴν τυραννίδα, ἃ τις ἂν νικήσῃ, πάντα οὗτος κατώρθωσε. καὶ τὸ λοιπὸν ὀλίγον. τὸ δὴ ἄχρι τῶν τυράννων προελθεῖν οὐκ ἂν ὑπῆρξέ μοι, μὴ οὐχὶ τῶν περὶ αὐτοὺς φυλάκων καὶ δορυφόρων ἀπάντων κεκρατηκότες κάκεινους ἅπαντας προνεκικηκότες. οὐδὲν ἔτι **153** προστίθημι, ἀλλ' ἐπὶ τούτων αὐθις μένω· φυλακῆς ἐκράτησα, δορυφόρους ἐνίκησα, τὸν τύραννον ἀφύλακτον, ἄνοπλον, γυμνὸν ἀπέδωκα. τιμῆς ἄξιός ἐπὶ τούτοις εἶναι
16 σοι δοκῶ, ἢ ἔτι ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ τὸν φόνον; **16.** ἀλλ' εἰ καὶ φόνον ζητεῖς, οὐδὲ τοῦτο ἐνδεῖ, οὐδὲ ἀναίμακτός εἰμι, ἀλλ' εἴργασμαι μεγάλην καὶ γενναίαν σφαγὴν νεανίσκου ἀκμάζοντος καὶ πᾶσι φοβεροῦ, δι' ὃν ἀνεπιβούλευτος κάκεινος ἦν, ὃ μόνῳ ἐθάρρει, ὃς ἀντὶ πολλῶν ἤρκει δορυφόρων. ἄρ' οὖν οὐκ ἄξιός, ὃ οὗτος, δωρεᾶς, ἀλλὰ ἄτιμος ἐπὶ τηλικούτοις γένωμαι; τί γάρ, εἰ δορυφόρον ἕνα, τί δ' εἰ ὑπερέτην τινα τοῦ τυράννου ἀπέκτεινα, τί δ' εἰ οἰκέτην τίμιον, οὐ μέγα ἂν ἔδοξε καὶ τοῦτο, ἀνελθόντα ἐν μέσῃ τῇ ἀκροπόλει, ἐν μέσοις τοῖς ὕπλοις

φόνον τινὸς ἐργάσασθαι τῶν τοῦ τυράννου φίλων; νῦν δὲ καὶ τὸν πεφονευμένον αὐτὸν ἰδέ. υἱὸς ἦν τυράννου, μᾶλλον δὲ τύραννος χαλεπώτερος καὶ δεσπότης ἀπαραίτητος καὶ κολαστὴς ὠμότερος καὶ ὑβριστὴς βιαιότερος, τὸ δὲ μέγιστον, κληρονόμος τῶν ὄλων καὶ διάδοχος καὶ ἐπὶ πολὺ παρατείνει τὰ τῆς ἡμετέρας συμφορᾶς δυνάμενος. 17. βούλει τοῦτο μόνον πεπραχῆθαι μοι, ζῆν δὲ ἔτι 17 τὸν τύραννον διαπεφευγότα; γέρας δὴ ἐπὶ τούτοις αἰτῶ. τί φατέ; οὐ δώσετε; οὐχὶ κάκεινον ὑφειρωσθε; οὐ δεσπότης; οὐ βαρῆς; οὐκ ἀφόρητος ἦν; νῦν δὲ καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐννοήσατε· ὁ γὰρ οὗτος ἀπαιτεῖ παρ' ἐμοῦ, τοῦτο, ὡς ἐνῆν, ἄριστα διεπραξάμην καὶ τὸν τύραννον ἀπέκτεινα ἐτέρῳ φόνῳ, οὐκ ἀπλῶς οὐδὲ πληγῇ μιᾷ, ὅπερ εὐκταϊότατον ἦν αὐτῷ ἐπὶ τηλικούτοις ἀδικήμασιν, ἀλλὰ λύπη προβασανίσας πολλῇ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς δείξας τὰ φίλτατα οἰκτρῶς προκείμενα, υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ, εἰ καὶ ποτηρόν, ἀλλ' οὐν καὶ ἀκμάζοντα καὶ ὁμοιον τῷ πατρὶ, αἱματος καὶ λυθροῦ ἐμπεπλησμένον. ταῦτ' ἔστι πατέρων τὰ τραύματα, ταῦτα ξίφη δικαίων τυραννοκτόνων, οὗτος θάνατος ἄξιος ὠμῶν τυράννων, αὕτη τιμωρία πρέπουσα τοσοῦτοις ἀδικήμασι· τὸ δ' εὐθὺς ἀποθανεῖν, τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι, τὸ δὲ μηδὲν τοιοῦτο θέμα ἰδεῖν, οὐδὲν ἔχει τυραννικῆς κολάσεως ἄξιον. 18. οὐ γὰρ ἠγνόουν, ὦ οὐ- 18 τος, οὐκ ἠγνόουν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδεῖς, ὅσην ἐκεῖνος εὐνοίαν πρὸς τὸν υἱὸν εἶχε καὶ ὡς οὐκ ἂν ἠξίωσεν ἐπιβῶναι οὐδ' ὀλίγον αὐτῷ χρόνον· πάντες μὲν γὰρ πατέρες ἴσως πρὸς τοὺς παῖδας τοιοῦτοι. ὁ δὲ καὶ περιττό- 154 τερὸν τι τῶν ἄλλων εἶχεν, εἰκότως, ὁρῶν μόνον ἐκεῖνον κηδεμόνα καὶ φίλακα τῆς τυραννίδος καὶ μόνον προκινδυνεύοντα τοῦ πατρὸς καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῇ ἀρχῇ παρεχόμενον. ὥστε εἰ καὶ μὴ διὰ τὴν εὐνοίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόγνωσιν εὐθὺς ἠπιστάμην τεθνηξόμενον αὐτὸν καὶ λογιούμενον ὡς οὐδὲν ἔτι τοῦ ζῆν ὄφελος τῆς ἐκ τοῦ παιδὸς ἀσφαλείας καθηρημένης. ἅπαντα τοίνυν αὐτῷ ἀθρόα περιέστησα, τὴν φύσιν, τὴν λύπην, τὴν ἀπόγνωσιν, τὸν φόβον, οἷς περὶ τῶν μελλόντων ἐπ' αὐτὸν

ἐχρησάμην συμμάχοις καὶ πρὸς τὴν τελευταίαν ἐκείνην σκέψιν κατηνάγκασα. ἀπέθανεν ὑμῖν ἄτεκνος, λελυπημένος, ὀδυρόμενος, δακρύων, πεπενθηκῶς πένθος ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλ' ἱκανὸν πατρί, καὶ τὸ δεινότατον, αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ, ὅσπερ θανάτων οἰκτιστος καὶ πολλῶν

19 χαλεπώτερος ἢ εἰ ὑπ' ἄλλου γίγνοιτο. 19. ποῦ μοι τὸ ξίφος; μή τις ἄλλος τοῦτο γνωρίζει; μή τινος ἄλλου ὄπλον τοῦτο ἦν; τίς αὐτὸ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνεκόμισε; πρὸ τοῦ τυράννου τίς ἐχρήσατο; τίς αὐτὸ ἐπ' ἐκεί-¹⁵⁶νον ἀπέστειλεν; ὦ ξίφος κοινῶν καὶ διάδοχον τῶν ἐμῶν κατορθωμάτων, μετὰ τοσοῦτους κινδύνους, μετὰ τοσοῦτους φόνους ἀμελούμεθα καὶ ἀνάξιοι δοκοῦμεν δωρεᾶς. εἰ γὰρ ὑπὲρ μόνου τούτου τὴν τιμὴν ἤτουν παρ' ὑμῶν, εἰ γὰρ ἔλεγον, Ἄνδρες, ἀποθανεῖν ἐθέλησαντι τῷ τυράννῳ καὶ ἀνόπλῳ ἐπὶ τοῦ καιροῦ κατειλημμένῳ ξίφος τοῦτο ἐμὸν ὑπηρέτησε καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐλευθερίας συνήγησεν, ἀντὶ τούτου οὐκ ἂν τιμῆς τε καὶ δωρεᾶς ἄξιον ἐνομίσατε δεσπότην οὕτω δημοτικῷ κτήματι; οὐκ ἂν ἠμείψασθε; οὐκ ἂν ἐν τοῖς εὐεργέταις ἀνεγράψατε; οὐκ ἂν τὸ ξίφος ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε; οὐκ ἂν μετὰ τῶν θεῶν

20 κάκεινο προσεκνήσατε; 20. νῦν μοι ἐννοήσατε οἷα πεποιηκῆναι εἰκὸς τὸν τύραννον, οἷα δὲ εἰρηκῆναι πρὸ τῆς τελευτῆς· ἐπεὶ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ φονευόμενος καὶ τιτρωσκόμενος πολλοῖς τραύμασιν ἐς τὰ φανερά τοῦ σώματος, (ὡς ἂν μάλιστα λυπήσειν ἐμελλον τὸν γεγεννηκότα, ὡς ἂν ἐκ τῆς πρώτης θέας διασπαράξῃ), ὁ μὲν ἀνεβόησεν οἰκτρὸν ἐπιβώμενος τὸν γεγεννηκότα, οὐ βοηθὸν οὐδὲ σύμμαχον — ἦδει γὰρ πρεσβύτην ὄντα καὶ ἀσθενῆ — ἀλλὰ θεατὴν τῶν οἰκειῶν κακῶν· (ἐγὼ γὰρ ἀπηλλαττόμην ποιητῆς μὲν τῆς ὅλης τραγωδίας γεγεννημένος, καταλιπὼν δὲ τῷ ὑπο-¹⁵⁷κριτῇ τὸν νεκρὸν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ξίφος καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος) — ἐπιστὰς ἐκείνος καὶ ἰδὼν ὃν υἱὸν εἶχε μόνον ὀλίγον ἐμπνέοντα, ἥμαχμένον, ἐμπεπλησμένον τοῦ φόνου καὶ τὰ τραύματα συνεχῆ καὶ πολλὰ καὶ καιρία, ἀνεβόησε τοῦτο, „Τέκνον, ἀνηγήμεθα, πεφονεύμεθα, τετυραννοκτονήμεθα, ποῦ ὁ σφαγεύς; τίμι με τη-

ρεῖ; τίني με φυλάττει διὰ σοῦ, τέκνον, προαηρημένον; ἢ μή τι ὡς γέροντος ὑπερφρονεῖ, καὶ τῇ βραδυτῆτι, κολάζειν δέον, καὶ παρατείνει μοι τὸν φόνον καὶ μακροτέραν μοι τὴν σφαγὴν ποιεῖ;“ 21. καὶ ταῦτα λέγων ἐξήτει τὸ 21 ξίφος· αὐτὸς γὰρ ἄνοπλος ἦν διὰ τὸ πάντα τῷ παιδί θαρσεῖω. ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο ἐνεδέθησε, πάλαι δὲ ἦν ὑπ’ ἐμοῦ καὶ τοῦτο προπαρεσκευασμένον καὶ πρὸς τὸ μέλλον τόλμημα καταλειμμένον. ἀποσπάσας δὴ τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ τραύματος ἐξελὼν τὸ ξίφος φησί, „Πρὸ μικροῦ μὲν με ἀπέκτεινας, νῦν δὲ ἀνάπαυσον, ξίφος, πατρὶ πενθοῦντι παραμύθιον ἐλθὲ καὶ πρεσβυτικῇ χειρὶ δυστυχοῦση συναγώνισαι, ἀπόσφαξον, τυραννοκτόνησον καὶ τοῦ πενθεῖν ἀπάλλαξον. εἶθε πρῶτός σοι ἐνέτυχον, εἶθε τὴν τάξιν 158 προὔλαβον τοῦ φόνου. ἀπέθανον ἄν, ἀλλ’ ἢ ὡς τύραννος μόνον, ἀλλ’ ἔτι νομίζων ἕξιεν ἔκδικον· νῦν δὲ ὡς ἄτεκνος, νῦν δὲ ὡς οὐδὲ φονέως εὐπορῶν.“ καὶ ταῦτα ἅμα λέγων ἐπῆγε τὴν σφαγὴν τρέμων, οὐ δυνάμενος, ἐπιθυμῶν μὲν, ἀσθενῶν δὲ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τολμήματος. 22. πόσαι κολάσεις ταῦτα; πόσα τραύματα; πόσοι θάνατοι; πόσαι τυραννοκτονίαι; πόσαι δωρεαί; καὶ τέλος ἑωράκατε πάντες τὸν μὲν νεανίαν προκείμενον, οὐ μικρὸν οὐδ’ εὐκαταγώνιστον ἔργον, τὸν πρεσβύτεν δὲ αὐτῷ περικεχυμένον καὶ τὸ αἷμα ἀμφοῖν ἀνακεκραμένον, τὴν ἑλευθέριον ἐκείνην καὶ ἐπινίκιον σπονδὴν καὶ τὰ ἔργα τοῦ ξίφους τοῦ ἐμοῦ, αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος ἐν μέσῳ ἀμφοτέρων ἐπιδεικνύμενον, ὡς οὐκ ἀνάξιον γεγένηται τοῦ δεσπότητος, καὶ μαρτυρούμενον ὅτι μοι πιστιῶς διηκοπήσατο. τοῦτο ὑπ’ ἐμοῦ γεγόμενον μικρότερον ἦν· νῦν δὲ λαμπρότερόν ἐστι τῇ καινότητι. καὶ ὁ μὲν καθελὼν τὴν τυραννίδα πᾶσαν εἰμὶ ἐγώ· μεμέρισται δὲ ἐς πολλοὺς τὸ ἔργον ὡσπερ ἐν δράματι· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐγὼ ὑπεκρινάμην, τὰ δεύτερα δὲ ὁ παῖς, τὰ δὲ τρίτα ὁ 22 τύραννος αὐτός, τὸ ξίφος δὲ πᾶσιν ὑπηρέτησεν.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀποκηρυχθεὶς τις ἰατρικὴν ἐξέμαθε. μανέντα τὸν πατέρα καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰατρῶν ἀπεγνωσμένον ἰασάμενος φαρμάκου δόσει ἀνελήφθη αὐθις ἐς τὸ γένος. μετὰ ταῦτα μεμηνυῖαν τὴν μητρικὴν ἰάσασθαι κελευόμενος καὶ λέγων μὴ δύνασθαι ἀποκηρύττεται.

- 1 1. Οὐ καινὰ μὲν ταῦτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ παράδοξα τὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ παρόντι γιγνόμενα, οὐδὲ νῦν πρῶτον τὰ τοιαῦτα ὀργίζεται, ἀλλὰ πρόχειρος οὗτος ὁ νόμος αὐτῷ καὶ συνήθως ἐπὶ τοῦτ' ἀφικνεῖται τὸ δικαστήριον. ἐκεῖνο δὲ καινότερον νῦν δυστυχῶ, ὅτι ἔγκλημα μὲν ἴδιον οὐκ ἔχω, κινδυνεύω δὲ τιμωρίαν ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης, εἰ μὴ πάντα δύναται πελθεσθαι τούτῳ κελεύοντι· οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀτοπώτερον, θεραπεύειν ἐκ προστάγματος, οὐκέθ' ὡς ἡ τέχνη δύναται, 160 ἀλλ' ὡς ὁ πατήρ βούλεται; ἐβουλόμην μὲν ἂν τὴν ἰατρικὴν καὶ τοιοῦτόν τι ἔχειν φάρμακον, ὃ μὴ μόνον τοὺς μεμηνότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδίκως ὀργιζομένους παύειν ἐδύνατο, ἵνα καὶ τοῦτο τοῦ πατρὸς τὸ νόσημα ἰασάμην. νυνὶ δὲ τὰ μὲν τῆς μανίας αὐτῷ τέλεον πέπαιται, τὰ δὲ τῆς ὀργῆς μᾶλλον ἐπιτείνεται· καὶ τὸ δεινότατον, τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασι σωφρονεῖ, κατ' ἐμοῦ δὲ τοῦ θεραπεύσαντος μόνου μαίνεται. τὸν μὲν οὖν μισθὸν τῆς θεραπείας ὄρατε οἶον ἀπολαμβάνω, ἀποκηρυττόμενος ὑπ' αὐτοῦ πάλιν καὶ τοῦ γένους ἀλλοτριούμενος δεύτερον, ὥσπερ διὰ τοῦτ' ἀναληφθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἴν' ἀτιμότερος 2 γένωμαι πολλάκις ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας. 2. ἐγὼ δὲ ἐν μὲν τοῖς δυνατοῖς οὐδὲν κελευσθῆναι περιμένω· πρόφην γοῦν ἄκλητος ἦκον ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ὅταν δέ τι ἢ τελέως ἀπεγνωσμένον, οὐδ' ἐπιχειρεῖν βούλομαι. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς ταύτης εἰκότως καὶ ἀτολμότερός εἰμι· λογιζομαι γὰρ οἷα πάθοιμ' ἂν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποτυχῶν, ὃς οὐδὲ ἀρξάμενος τῆς θεραπείας ἀποκηρύττομαι. ἄχθομαι μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τῇ μητρικῇ χαλεπῶς ἐχούση

— χρηστὴ γὰρ ἦν — καὶ ἐπὶ τῷ πατρὶ δι' ἐκείνην ἀνιω-
 μένω, τὸ δὲ μέγιστον, ἐπ' ἑμαυτῷ ἀπειθεῖν δοκοῦντι καὶ
 161 ἃ προστάττομαι ὑπουργεῖν οὐ δυναμένω καὶ δι' ὑπερβο-
 λὴν τῆς νόσου καὶ ἀσθένειαν τῆς τέχνης. πλὴν οὐ δίκαιον
 οἶμαι ἀποκηρύττεσθαι τὸν ἃ μὴ δύναται ποιεῖν μηδὲ τὴν
 ἀρχὴν ὑπισχνούμενον. 3. δι' ἃς μὲν οὖν αἰτίας καὶ πρό- 3
 τερον ἀπεκήρυξέ με, ῥᾶδιον συνιδεῖν ἐκ τῶν παρόντων.
 ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς ἐκεῖνας μὲν, ὡς οἶομαι, ἱκανῶς τῷ μετὰ
 ταῦτα βίω ἀπελογησάμην, καὶ ταυτὶ δὲ ἃ νῦν ἐγκαλεῖ,
 ὡς ἂν οἶός τε ὦ, ἀπολύσομαι μικρὰ ὑμῖν διηγησάμενος
 τῶν ἐμῶν· ὁ γὰρ δυσάγωγος καὶ δυσπειθῆς ἐγώ, ὁ κατα-
 σχύνων τὸν πατέρα καὶ ἀνάξια πράττων τοῦ γένους τότε
 μὲν αὐτῷ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα βοῶντι καὶ διατεινομένῳ ὀλίγα
 χρῆναι ἀντιλέγειν ὑπόμην. ἀπελθὼν δὲ τῆς οἰκίας ἐνόμι-
 ζόν μοι δικαστήριον ἔσεσθαι μέγα καὶ ψῆφον ἀληθῆ τὸν
 μετὰ ταῦτα βίον καὶ τὸ φαίνεσθαι πάμπολυ τῶν τοῦ πα-
 τρός ἐγκλημάτων ἐκείνων ἀφροσθηκότα καὶ περὶ τὰ κάλ-
 λιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσπουδακότα καὶ τοῖς ἀρίστοις
 συνόντα. προεωρώμην δὲ καὶ τοιοῦτόν τι καὶ ὑπώπτευον
 ἤδη ὡς οὐ σφόδρα καθεστηκότος τοῦ πατρὸς ἀδίκως ὀρ-
 γίξεσθαι καὶ ἐγκλήματα ψευδῆ καθ' υἱοῦ συντιθέναι·
 καὶ ἦσαν τινες οἱ μανίας ἀρχὴν ταῦτα εἶναι νομίζοντες
 καὶ ἀπειλήν καὶ ἀκροβολισμόν οὐκ ἐς μακρὰν ἐπιπεσου-
 μένου τοῦ κακοῦ, μῖσος ἄλογον καὶ νόμον ἀπηγή καὶ
 162 βλασφημίας προχείρους καὶ δικαστήριον σκυθρωπὸν καὶ
 βοήν καὶ ὀργὴν καὶ ὄλως χολῆς μεστὰ πάντα. διὸ δὴ
 τάχα μοι καὶ ἱατρικῆς δεήσειν ποτὲ προσεδόκων. 4. ἀπο- 4
 δημήσας οὖν καὶ τοῖς εὐδοκιμωτάτοις τῶν ἐπὶ τῆς ἀλλο-
 δαπῆς ἱατρῶν συγγενόμενος καὶ πόνῳ πολλῷ καὶ προθυ-
 μίᾳ λιπαρεῖ χρησάμενος ἐξέμαθον τὴν τέχνην. ἐπανελθὼν
 δὲ καταλαμβάνω τὸν πατέρα σαφῶς ἤδη μεμνηνότα καὶ ὑπὸ
 τῶν ἐπιχωρίων ἱατρῶν ἀπεγνωσμένον οὐκ ἐς βάθος ὀρών-
 των οὐδ' ἀκριβῶς φυλοκρινούντων τὰς νόσους. πλὴν
 ὅπερ γε εἰκὸς ἦν ποιεῖν χρηστὸν υἱόν, οὔτε ἐμνησικάκησα
 τῆς ἀποκηρύξεως οὔτε μετάπεμπος γενέσθαι περιέμεῖνα·
 οὐδὲ γὰρ εἶχόν τι αὐτῷ ἴδιον ἐγκαλεῖν, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα

ἦν ἀλλότρια τὰ ἀμαρτήματα καὶ ὡσπερ ἔφην ἤδη, τῆς νόσου. παρελθὼν οὖν ἄκλητος οὐκ εὐθύς ἰασάμεν· οὐ γὰρ οὕτως ποιεῖν ἔθος ἐστὶν ἡμῖν οὐδὲ ταῦτα ἢ τέχνη παραινεῖ, ἀλλὰ πάντων πρῶτον τοῦτο διδασκόμεθα συνορᾶν εἴτε ἰασιμόν ἐστι τὸ νόσημα εἴτε ἀνήκεστον καὶ ὑπερβεβηκὸς τοὺς ὅρους τῆς τέχνης· καὶ τῆνικαῦτα, ἦν μὲν εὐμεταχείριστον ἢ, ἐπιχειροῦμεν καὶ πᾶσαν σπουδὴν ἐσπερόμεθα σῶσαι τὸν νοσοῦντα· ἦν δὲ κεκρατηκὸς ἤδη καὶ κενικηκὸς τὸ πάθος ἰδωμεν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν προσεπτόμεθα, νόμον τινὰ παλαιὸν τῶν προπατόρων τῆς τέχνης ἰατρῶν φυλάττοντες, οἱ φασὶ μὴ δεῖν ἐπιχειρεῖν τοῖς κεκρατημένοις. ἰδὼν οὖν τὸν πατέρα ἔτι ἐντὸς τῆς ἐλπίδος καὶ τὸ πάθος οὐχ ὑπὲρ τὴν τέχνην, ἐπὶ πολὺ τηρήσας καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας ἕκαστα ἐπεχειροῦν ἤδη καὶ τὸ 163 φάρμακον τεθαρρηκότες ἐνέχεον, καίτοι πολλοὶ τῶν παρόντων ὑπώπτευον τὴν δόσιν καὶ τὴν ἴασιν διέβαλλον

5 καὶ πρὸς κατηγορίας παρεσκευάζοντο. 5. παρῆν δὲ καὶ ἡ μητρὶα φοβουμένη καὶ ἀπιστοῦσα, οὐ τῷ μισεῖν ἐμέ, ἀλλὰ τῷ δεδιέναι καὶ ἀκριβῶς εἰδέναι πονήρως ἐκείνον διακείμενον· ἠπίστατο γὰρ μόνη τὰ πάντα συνοῦσα καὶ ὁμοδίαίτος τῇ νόσῳ. πλὴν ἄλλ' ἔγωγε οὐδὲν ἀποδειλιάσας — ἠπιστάμεν γὰρ οὐ ψευσόμενά με τὰ σημεῖα οὐδὲ προσδώσουσαν τὴν τέχνην — ἐπήγον τὴν ἴασιν ἐν καιρῷ τῆς ἐπιχειρήσεως, καίτοι κάμοι τινες τῶν φίλων συνεβούλευον μὴ θρασύνεσθαι, μὴ καὶ διαβολὴν τινα μεῖζον ἐνέγκῃ μοι τὸ ἀποτυχεῖν ὡς ἀμννουμένῳ τὸν πατέρα τῷ φαρμάκῳ καὶ μνησικακήσαντι ὧν ἐπεπόνθειν ἔπ' αὐτοῦ. καὶ τὸ κεφάλαιον, σῶος μὲν οὗτος εὐθύς ἦν καὶ ἐσωφρόνει πάλιν καὶ πάντα διεγίγνωσκεν· οἱ παρόντες δὲ ἐθαύμαζον καὶ ἡ μητρὶα δὲ ἐπήγει καὶ φανερὰ πᾶσιν ἦν χαίρουσα κάμοι εὐδοκιμοῦντι κάκελινῳ σωφρονοῦντι. οὗτος δ' οὖν — μαρτυρεῖν γὰρ αὐτῷ ἔχω — μήτε μελλήσας μήτε σύμβουλον τινα περὶ τούτων προσλαβὼν, ἐπειδὴ τὸ πᾶν ἤκουσε τῶν παρόντων, ἔλυε μὲν τὴν ἀποκήρυξιν, υἱὸν δὲ ἐξ ὑπαρχῆς ἐποιεῖτό με σωτήρα καὶ εὐεργέτην ἀποκαλῶν καὶ ἀκριβῆ πείραν εἰληφέναι ὁμολογῶν καὶ περὶ τῶν

ἔμπροσθεν ἐκείνων ἀπολογούμενος. τοῦτο γερόμενον
 εὐφραине μὲν πολλούς, ὅσοιπερ ἦσαν χρηστοί, ἐλύπει
 δὲ ἐκείνους, ὅσοις ἀποκήρυξις ἡδίων ἀναλήψεως. εἶδον
 164 γοῦν τότε οὐ πάντας ὁμοίως ἡδομένους τῷ πράγματι,
 ἀλλ' εὐθύς τινος καὶ χροάν τρεπομένην καὶ βλέμμα τε-
 ταραγμένον καὶ πρόσωπον ὠργισμένον, ὅλον ἐκ φθόνου
 καὶ μίσους γίνεται. ἡμεῖς μὲν οὖν, ὡς τὸ εἰκός, ἐν εὐ-
 φροσύναις καὶ θυμηδίαις ἤμεν ἀλλήλους ἀπειληφότες.
 6. ἡ μηρυνία δὲ μετὰ μικρὸν εὐθύς νοσεῖν ἤρξατο, νόσον, 6
 ᾧ ἄνδρες δικασταί, χαλεπήν καὶ παράλογον· ἀρχόμενον
 γὰρ εὐθύς τὸ δεινὸν παρεφύλαξα· οὐ γὰρ ἀπλοῦν οὐδὲ
 ἐπιπόλαιον τῆς μανίας τὸ εἶδος, ἀλλὰ τι πάλαι ὑποι-
 κουροῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέρρηξε καὶ ἐς τοῦμφανὲς
 ἐξενίκησε. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἡμῖν ἐστι σημεῖα τῶν
 ἀνιάτως μεμνηότων, ἐν δὲ ἐκεῖνο καινὸν ἐπὶ τῆς γυναι-
 κὸς ταύτης παρεφύλαξα· πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους ἡμε-
 ρωτέρα καὶ πραεῖα ἐστι καὶ [παρόντων] εἰρήνην ἄγει ἢ νό-
 σος, ἂν δὲ τινα ἰατρὸν ἴδῃ ἢ καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον, κατ'
 'κείνου μάλιστα παροξύνεται, ὅπερ καὶ αὐτὸ τοῦ πονή-
 ρως καὶ ἀνηκέστως ἔχειν ἐστὶ τεκμήριον. ταῦτα ὄρων ἐγὼ
 165 μὲν ἡνιῶμην καὶ τὴν γυναῖκα ὥκτειρον ἀναξίαν οὖσαν καὶ
 παρὰ τὸ προσηκόν δυστυχοῦσαν. 7. ὁ πατήρ δὲ ὑπὸ ἰδιω- 7
 τείας — οὐ γὰρ οἶδεν οὔτε τὴν ἀρχὴν τοῦ κατέχοντος κακοῦ
 οὔτε τὴν αἰτίαν οὔτε τὸ μέτρον τοῦ πάθους — ἐκέλευεν
 ἰᾶσθαι καὶ τὸ ὅμοιον ἐγγεῖαι φάρμακον· ᾤετο γὰρ ἐν εἶ-
 ναι μανίας εἶδος καὶ μίαν τὴν νόσον καὶ τὸ ἀρρώστημα
 ταῦτόν καὶ παραπλησίαν τὴν θεραπείαν ἐνδεχόμενον.
 ἐπεὶ δὲ, ὅπερ ἀληθέστατον, ἀδύνατον εἶναι φημι σώζε-
 σθαι τὴν γυναῖκα καὶ ἠττησθαι ὑπὸ τῆς νόσου ὁμολογῶ,
 ἀγανακτεῖ καὶ ὀργίζεται καὶ φησιν ἐκόντα καθυφίεσθαι
 καὶ προδιδόναι τὴν ἀνθρωπον, ἐγκαλῶν ἐμοὶ τὴν ἀσθέ-
 νειαν τῆς τέχνης. καὶ πάσχει μὲν τὸ σὺνηθες τοῖς λυπου-
 μένοις· ὀργίζονται γοῦν ἅπαντες τοῖς μετὰ παρρησίας
 τάληθῃ λέγουσι. πλὴν ἐγωγε ὡς ἂν οἶός τε ᾧ, δικαιολο-
 γήσομαι πρὸς αὐτόν καὶ ὑπὲρ ἐμαντοῦ καὶ τῆς τέχνης.
 8. καὶ πρῶτόν γε ἀπὸ τοῦ νόμου ἄρξομαι, καθ' ὃν οὗτός 8

με ἀποκηρῦξαι βούλεται, ἴν' εἰδῆ οὐκέθ' ὁμοίαν οὖσαν 166
 αὐτῷ νῦν τε καὶ πρότερον τὴν ἔξουσίαν. οὐ γὰρ ἅπαντι,
 ὦ πάτερ, ὁ νομοθέτης οὐδὲ πάντας υἰέας οὐδὲ δσάκις ἂν
 ἐθέλωσιν ἀποκηρύττειν συγκεχώρηκεν οὐδ' ἐπὶ πάσαις
 αἰτίαις, ἀλλ' ὡσπερ τοῖς πατράσι τὰ τηλικαῦτα ὀργίζε-
 σθαι ἐφῆκεν, οὕτως καὶ τῶν παιδῶν προῦνόησεν, ὡς μὴ
 ἀδίκως αὐτὸ πάσχωσι· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔλευθέραν ἐφῆκε
 γίνεσθαι οὐδὲ ἄκριτον τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἐς δικαστή-
 ριον ἐκάλεσε καὶ δοκιμαστάς ἐκάθεισε τοὺς μήτε πρὸς ὀρ-
 γὴν μήτε πρὸς διαβολὴν τὸ δίκαιον κρινούντας· ἦδει γὰρ
 πολλοῖς πολλάκις ἀλόγους αἰτίας ὀργῆς παρισταμένας,
 καὶ τὸν μὲν ψευδεῖ τινι διαβολῇ πειθόμενον, τὸν δὲ οἰ-
 κέτη πιστεύοντα ἢ γυναίῳ ἐχθρῷ. οὐκ οὐκ ἠγείτο ἀδίκη-
 στον γίνεσθαι τὸ πρᾶγμα οὐδ' ἐξ ἐρήμης τοὺς παῖδας
 εὐθὺς ἀλίσκεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ ἐγγεῖται καὶ λόγος ἀπο-
 9 δίδοται καὶ ἀνεξέταστον οὐδὲν καταλείπεται. 9. ἐπεὶ τοί-
 νυν ἔστι τοῦ μὲν ἐγκαλεῖν μόνου ὁ πατήρ κύριος, τοῦ
 κρῖναι δέ, εἰ εὐλόγα αἰτιᾶται, ὑμεῖς οἱ δικάζοντες, αὐτὸ
 μὲν ὅ μοι ἐπιφέρει καὶ ἐφ' ᾧ νῦν ἀγανακτεῖ, μηδέπω
 σκοπεῖτε, πρότερον δὲ ἐκεῖνο ἐξετάσατε, εἰ ἔτι δοτέον
 ἀποκηρύττειν αὐτῷ ἅπαξ ἀποκηρύξαντι καὶ χρησαμένῳ
 τῇ παρὰ τοῦ νόμου ἔξουσίᾳ καὶ ἀποπληρώσαντι τὴν
 πατρικὴν ταύτην δυναστείαν, εἴτ' αὐθις ἀναλαβόντι καὶ 167
 λύσαντι τὴν ἀποκήρυξιν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀδικώτατον εἶναι
 φημι τὸ τοιοῦτον, ἀπεράντους γίνεσθαι τῶν παιδῶν
 τὰς τιμωρίας καὶ πολλὰς τὰς καταδίκας καὶ τὸν φό-
 βον αἰδίου καὶ τὸν νόμον ἄρτι μὲν συνοργίζεσθαι, μετὰ
 μικρὸν δὲ λύεσθαι καὶ πάλιν ὁμοίως ἰσχυρὸν εἶναι, καὶ
 ὄλως ἄνω καὶ κάτω στρέφεσθαι τὰ δίκαια πρὸς τὸ ἐπί-
 καιρον δοκοῦν πατράσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἄξιον
 ἐφιέναι καὶ ἀγανακτοῦντι συναγανακτεῖν καὶ κύριον τῆς
 τιμωρίας ποιεῖν τὸν γεγεννηκότα, ἣν δὲ ἅπαξ ἀναλώσῃ
 τὴν ἔξουσίαν καὶ καταχρήσῃται τῷ νόμῳ καὶ ἐμπλησθῆ
 τῆς ὀργῆς, εἴτα μετὰ ταῦτα ἀναλάβῃ χρηστὸν εἶναι μετα-
 πεισθεῖς, ἐπὶ τούτων ἀνάγκη μένειν καὶ μηκέτι μεταπη-
 δᾶν μηδὲ μεταβουλεύεσθαι μηδὲ μεταποιεῖν τὴν κρίσιν·

τοῦ μὲν γὰρ τὸν γεννηθέντα πονηρὸν ἢ χρηστὸν ἀποβή-
 σεσθαι οὐδέν, οἶμαι, γνώρισμα ἦν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς
 ἀνάξιους τοῦ γένους παραιτεῖσθαι συγκεχώρηται τοῖς ὅτε
 ἡγνῶον ἀναθρεψαμένοις. 10. ὅταν δὲ μὴ κατ' ἀνάγκην, 10
 ἀλλ' ἐπ' ἐξουσίας αὐτός τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ δοκιμάσας
 ἀναλάβῃ, τίς ἐτι μηχανὴ μεταβάλλεσθαι, ἢ τίς ἐτι χρῆσις
 168 ὑπόλοιπος τοῦ νόμου; φαίη γὰρ ἂν πρὸς σὲ ὁ νομοθέτης,
 Εἰ πονηρὸς οὗτος ἦν καὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆναι ἄξιός, τί
 παθὼν ἀνεκάλεις; τί δ' αὐθις ἐπανήγες ἐς τὴν οἰκίαν;
 τί δ' ἔλυνες τὸν νόμον; ἐλεύθερος γὰρ ἦσθα καὶ τοῦ μὴ
 ποιεῖν ταῦτα κύριος. οὐ γὰρ δὴ ἐντροφᾶν σοι δοτέον τοῖς
 νόμοις οὐδὲ πρὸς τὰς σὰς μεταβολὰς συνάγεσθαι τὰ δι-
 καστήρια οὐδὲ ἄρτι μὲν λύεσθαι ἄρτι δὲ κυρίους εἶναι
 τοὺς νόμους, καὶ τοὺς δικαστὰς καθῆσθαι μάρτυρας,
 μᾶλλον δὲ ὑπηρέτας τῶν σοι δοκούντων ὅτε μὲν κολά-
 ζοντας ὅτε δὲ διαλλάττοντας, ὁπόταν σοι δοκῇ. ἅπαξ γε-
 γνήνηκας, ἅπαξ ἀνατέτροφας, ἅπαξ καὶ τὸ ἀποκηρύττειν
 ἀντὶ τούτων ἔχεις, καὶ τότε, ἦν δικαίως αὐτὸ ποιεῖν δο-
 κῆς· τὸ δ' ἄπαυστον τοῦτο καὶ ἀίδιον [καὶ πολὺ καὶ ῥᾶδιον]
 μείζον ἤδη τῆς πατρικῆς ἐστιν ἐξουσίας. 11. μὴ δὴ, πρὸς 11
 Διός, ὧ ἄνδρες δικασταί, συγχωρήσητε αὐτῷ ἐκούσιον
 τὴν ἀνάληψιν πεποιημένῳ καὶ λύσαντι τὴν γνώσιν τοῦ
 πάλαι δικαστηρίου καὶ ἀκυρώσαντι τὴν ὀργὴν αὐθις τὴν
 αὐτὴν τιμωρίαν ἀνακαλεῖν καὶ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν πα-
 τρικὴν ἀνατρέχειν, ἧς ἔξωρος ἦδη καὶ ἔωλος ἢ προθεσμία,
 καὶ μόνῳ τούτῳ ἄκυρος καὶ προδεδαπανημένη· ὁρᾶτε
 169 γὰρ πού καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δικαστηρίοις ὡς ἀπὸ μὲν τῶν
 κλήρω λαχόντων δικαστῶν, ἦν τις ἄδικον οἶηται γεγενῆ-
 σθαι τὴν κρίσιν, δίδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον ἐφείναι δι-
 καστήριον· ἦν δὲ τινες ἐκόντες αὐτοὶ σύνθωνται δικα-
 στας καὶ προελόμενοι ἐπιτρέψωσι δίκαιαν, οὐκέτι. οἷς
 γὰρ ἐξῆν μὴδὲ τὴν ἀρχὴν ἐμμένειν, εἰ τούτους τις ἀν-
 θαιρετος εἴλετο, στέργειν ἐστὶ δίκαιος τοῖς ἐγνωσμένοις.
 οὕτω δὴ καὶ σύ, ὃν ἐξῆν μηκέτ' ἀναλαμβάνειν, εἴ σοι
 ἀνάξιός ἐδόκει τοῦ γένους, τοῦτον εἰ χρηστὸν ἡγησάμε-
 νος εἶναι πάλιν ἀνείληφας, οὐκέτ' ἀποκηρύττειν ἔξεις·

- ὅτι γὰρ οὐκ ἄξιός αὐθις παθεῖν ταῦτα, ὑπ' αὐτοῦ σοῦ
 μεμαρτύρηται καὶ χρηστός ἤδη ὢν ὠμολόγηται. ἀμετανόη-
 τον οὖν τὴν ἀνάληψιν καὶ τὴν διαλλαγὴν βέβαιον εἶναι
 προσήκει μετὰ κρίσιν οὕτω πολλὴν καὶ δύο δικαστήρια,
 ἐν μὲν τὸ πρῶτον, ἐφ' οὗ παρητήσω, δεύτερον δὲ τὸ
 σόν, ὅτε μετεβουλευσώ καὶ ἀνάδαστον ἐποίησας· τὰ πρό-
 τερον ἐγνωσμένα λύσας βεβαιοῖς τὰ μετ' ἐκεῖνα βεβου-
 λευμένα. μένε τοίνυν ἐπὶ τῶν τελευταίων καὶ φύλαττε
 τὴν σαυτοῦ κρίσιν· πατέρα σε εἶναι δεῖ· τοῦτο γὰρ ἔδοξέ
 12 σοι, τοῦτ' ἔδοκίμασας, τοῦτ' ἐκύρωσας. 12. ἐγὼ μὲν οὐδ'
 εἰ μὴ φύσει παῖς ἦν, θέμενος δὲ ἀποκηρύττειν ἠθέλες,
 ἐξεῖναι ἂν σοι ὦμην· ὁ γὰρ τὴν ἀρχὴν μὴ ποιεῖν δυνα-
 τὸν ἦν, τοῦτ' ἀδικον λύειν ἅπαξ γεγόμενον. τὸν δὲ καὶ 170
 φύσει καὶ αὐθις προαιρέσει καὶ γνώμῃ ἐσπεποιημένον,
 πῶς εὐλογον αὐθις ἀποθέσθαι καὶ πολλάκις τῆς μιᾶς
 οἰκειότητος ἀποστερεῖν; εἰ δ' οἰκίτης ὢν ἐτύγχανον, καὶ
 τὸ μὲν πρῶτον πονηρὸν οἰόμενος ἐπέδησας, μεταπεισθεῖς
 δὲ ὡς οὐδὲν ἠδίκουν, ἐλεύθερον ἀφήκας εἶναι, ἄρ' ἂν
 σοι πρὸς καιρὸν ὀργισθέντι αὐθις ἐξῆν ἐς τὴν ὁμοίαν
 δουλείαν ἐπανάγειν; οὐδαμῶς. τὰ γὰρ τοιαῦτα βέβαια
 καὶ διὰ παντὸς κύρια ὑπάρχειν οἱ νόμοι ἀξιοῦσιν. ὑπὲρ
 μὲν οὖν τοῦ μηκέτι ἐξεῖναι τούτῳ ἀποκηρύττειν ὃν ἅπαξ
 ἀποκηρύξας ἐκὼν ἀνέλαβεν, ἔτι πολλὰ εἰπεῖν ἔχων ὁμῶς
 παύσομαι.
- 13 13. Σκέψασθε δὲ ἤδη ἔντινα ὄντα καὶ ἀποκηρύξει
 με· καὶ οὐ δὴ πού τοῦτό φημι, ὡς τότε μὲν ἰδιώτην,
 νῦν δὲ ἱατρόν· οὐδὲ γὰρ ἂν πρὸς τοῦτο ἡ τέχνη συναγω-
 σίταιτο· οὐδ' ὅτι τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἡδὴ καὶ προβε-
 βηκότα καὶ τὸ πιστὸν τοῦ μηδὲν ἀδικῆσαι ἂν παρὰ τῆς
 ἡλικίας ἔχοντα· μικρὸν γὰρ ἴσως καὶ τοῦτο. ἀλλὰ τότε
 μὲν, εἰ καὶ μηδὲν ἠδικημένος, ὡς ἂν ἔγωγε φαίην, ἀλλ'
 οὐδὲ εὖ πεπονθῶς παρητεῖτο τῆς οἰκίας, νῦν δὲ σωτήρα
 ἔναγχος καὶ εὐεργέτην γεγεννημένον, οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀχα- 171
 ριστότερον, σωθέντα δι' ἐμὲ καὶ τηλικούτον κίνδυνον
 διαπεφευγότα τοῖς τοιούτοις εὐθὺς ἀμείβεσθαι τῆς θε-
 ραπείας ἐκείνης οὐδένα λόγον ἔχοντα, ἀλλ' οὕτως ῥα-

δίως ἐπιλελῆσθαι καὶ ἐπὶ τὴν ἐρημίαν ἐλαύνειν τὸν μνη-
 σθέντ' ἂν δικαίως ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐξεβέβλητο μὴ μόνον
 οὐ μνησικακήσαντα, ἀλλὰ καὶ σώσαντα καὶ σωφρονεῖν
 παρασκευάσαντα; 14. οὐ γὰρ ἐς μικρόν, ὧ ἄνδρες δικα- 14
 σταί, οὐδὲ τὸ τυχόν εὐ πεποιηκῶς αὐτὸν ὁμῶς τῶν τοιοῦ-
 των νῦν ἀξιούμαι. ἀλλ' εἰ καὶ οὗτος ἀγνοεῖ τὰ τότε, πάν-
 τες ἡμεῖς ἴστε οἷα ποιοῦντα αὐτὸν καὶ πάσχοντα καὶ ὅπως
 διακειμένον ἐγὼ παραλαβὼν, τῶν μὲν ἄλλων ἰατρῶν
 ἀπεγνωκότων, τῶν δὲ οἰκείων φευγόντων καὶ μηδὲ πλη-
 σίον προσιέναι τολμώντων, τοιοῦτον ἀπέφερα, ὡς καὶ
 κατηγορεῖν δύνασθαι καὶ περὶ τῶν νόμων διαλέγεσθαι.
 μᾶλλον δὲ ὄρα σύ, ὧ πάτερ, τὸ παράδειγμα· τοιοῦτον ὄντα
 σε παρ' ὀλίγον οἷα νῦν ἡ γυνή ἐστι, πρὸς τὴν ἀρχαίαν
 φρόνησιν ἐπανήγαγον. οὐ δὴ δίκαιον, τοιαύτην μοι γε-
 νέσθαι ἀντ' ἐκείνων τὴν ἀμοιβὴν οὐδὲ κατ' ἐμοῦ σε μό-
 172νου σωφρονεῖν· ὅτι γὰρ μὴ μικρὰ ὑπ' ἐμοῦ εὐεργέτησαι,
 καὶ ἀπ' αὐτῶν ὧν ἐγκαλεῖς δῆλόν ἐστιν· ὃν γὰρ ὡς ἐν
 ἐσχάτοις οὔσαν τὴν γυναῖκα καὶ παμπονήρως ἔχουσαν
 οὐκ ἰώμενον μισεῖς, πῶς οὐ πολὺ μᾶλλον, ὅτι σε τῶν
 ὁμοίων ἀπήλλαξα, ὑπεραγαπᾶς καὶ χάριν ὁμολογεῖς τῶν
 οὕτω δεινῶν ἀπηλλαγμένος; σὺ δέ, ὅπερ ἀγνωμονέστα-
 τον, σωφρονήσας εὐθύς ἐς δικαστήριον ἄγεις καὶ σε-
 σωσμένος κολάζεις καὶ ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο μῖσος ἀνα-
 τρέχεις καὶ τὸν αὐτὸν ἀναγινώσκεις νόμον. καλὸν γοῦν
 τὸν μισθὸν ἀποδίδως τῇ τέχνῃ καὶ ἀξίας ἀμοιβὰς τῶν
 φαρμάκων ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ὑγιαίνων μόνον. 15. ἡμεῖς δέ, 15
 ὧ ἄνδρες δικασταί, τὸν εὐεργέτην τούτῳ κολάζειν ἐπι-
 τρέψετε καὶ τὸν σώσαντα ἐξελαύνειν καὶ τὸν σωφρονί-
 σαντα μισεῖν καὶ τὸν ἀναστήσαντα τιμωρεῖσθαι; οὐκ, ἦν
 γε τὰ δίκαια ποιῆτε. καὶ γὰρ εἰ τὰ μέγιστα νῦν ἀμαρτά-
 νων ἐτύχχανον, ἦν μοί τις οὐ μικρὰ προοφειλομένη χά-
 ρις, εἰς ἣν ἀποβλέποντα τοῦτον καὶ ἧς μεμνημένον καλῶς
 εἶχε τῶν μὲν παρόντων καταφρονεῖν, δι' ἐκεῖνα δὲ πρό-
 χειρον τὴν συγγνώμην ἔχειν, καὶ μάλιστα εἰ τηλικαύτη
 τις ἡ εὐεργεσία τυγχάνοι, ὡς πάντα ὑπερπαλεῖν τὰ μετὰ
 ταῦτα. ὅπερ οἶμαι κάμοι πρὸς τοῦτον ὑπάρχειν, ὃν ἔσω-

σα, καὶ ὅς τοῦ βίου παντὸς χρεώστης ἔστι μοι, καὶ ὃ τὸ εἶναι καὶ τὸ σωφρονεῖν καὶ τὸ συνιέναι παρέσχημαι, καὶ 173 μάλιστα ὅτε οἱ ἄλλοι πάντες ἤδη ἀπεγνώκεσαν καὶ ἦ-
 16 τους εἶναι ὠμολόγουν τῆς νόσου. 16. τοῦτο γὰρ μείζω ὀλῖμαι ποιεῖν τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν, ὅς οὔτε υἱὸς ὢν τότε οὔτε ἀναγκαίαν τῆς θεραπείας ἔχων αἰτίαν, ἀλλὰ ἐλεύθερος καθεστὼς καὶ ἀλλότριος, τῆς φυσικῆς αἰτίας ἀφαιμένος, ὅμως οὐ περιεῖδον, ἀλλ' ἐθελοντής, ἄκλητος, αὐτεπάγγελτος ἦκον, ἐβοήθησα, προσελιπάρησα, ἰασάμην, ἀνέστησα καὶ τὸν πατέρα ἐμαυτῷ διεφύλαξα καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποκηρύξεως ἀπελογησάμην καὶ τῇ εὐνοίᾳ τὴν ὄργην ἔπαυσα καὶ τὸν νόμον ἔλυσα τῇ φιλοστοργίᾳ καὶ μεγάλης εὐεργεσίας τὴν ἐς τὸ γένος ἐπάνοδον ἐπριάμην καὶ ἐν οὕτως ἐπισφαλεῖ καιρῷ τὴν πρὸς τὸν πατέρα πίστιν ἐπεδειξάμην καὶ μετὰ τῆς τέχνης ἐμαυτὸν εἰσεποίησα καὶ γνήσιος υἱὸς ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνεφάνην. πόσα γὰρ οἶεσθε παθεῖν με, πόσα καμεῖν παρόντα, ὑπηρετοῦντα, καιροφυλακοῦντα, νῦν μὲν εἰκοντα τῇ τοῦ πάθους ἀκμῇ, νῦν δὲ τὴν τέχνην ἐπάγοντα πρὸς ὀλίγον ἐνδιδόντος τοῦ κακοῦ; ἔστι δὲ τῶν ὄντων ἀπάντων τοῦτο ἐν τῇ ἰατρικῇ τὸ ἐπισφαλέστατον, τοὺς τοιούτους ἰᾶσθαι καὶ πλησιάζειν οὕτω διακειμένοις· ἐς γὰρ τοὺς πλησίον πολλάκις ἀφιασι τὴν λύτταν ἐπιξέσαντος τοῦ πάθους. καὶ ὅμως πρὸς οὐδὲν τούτων ἀπώκησα οὐδὲ ἀπεδειλίασα, συνῶν δὲ καὶ 174 πάντα τρόπον ἀντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ τὸ τελευταῖον
 17 ἐκράτησα τῷ φαρμάκῳ. 17. μὴ γὰρ τοῦτ' ἀκούσας εὐθύς ὑπολάβη τις, „ποῖος δὲ ἢ πόσος ὁ κάματος ἐγχείει φάρμακον;“ πολλὰ [γὰρ] πρὸ τούτου γενέσθαι δεῖ καὶ προσδοποιῆσαι τῇ πόσει καὶ προπαρασκευάσαι ῥᾶδιον εἰς ἴασιν τὸ σῶμα καὶ τῆς ἀπάσης ἕξεως φροντίσαι κενοῦντα καὶ ἰσχυαίνοντα καὶ οἷς χρὴ τρέφοντα καὶ κινοῦντα εἰς ὅσον χρήσιμον καὶ ὑπνους ἐπινοοῦντα καὶ ἡρεμίας μηχανώμενον, ὃπερ οἱ μὲν ἄλλο τι νοσοῦντες ῥᾶδίως πεισθεῖεν ἄν, οἱ μεμνηότες δὲ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νοῦ δυσάγωγοι καὶ δυσηνιόχητοι καὶ τῷ ἰατρῷ ἐπισφαλεῖς καὶ τῇ θεραπείᾳ δυσκαταγώνιστοι. ὅταν γοῦν πολλάκις ποιήσωμεν

ἤδη πλησίον γενέσθαι τοῦ τέλους καὶ ἐλπίσωμεν, ἔμπεσόν
 τι μικρὸν ἀμάρτημα ἐπακμάσαντος τοῦ πάθους ἅπαντα
 θαδίως ἐκεῖνα ἀνέτρεψε καὶ ἀνεπόδισε τὴν θεραπείαν καὶ
 τὴν τέχνην διέσφηλε. 18. τὸν οὖν ταῦτα πάντα ὑπομε- 18
 175 μενηκότα καὶ οὕτω χαλεπῷ νοσήματι προσπαλαίσαντα
 καὶ πάθος ἀπάντων παθῶν τὸ δυσαιωτότατον νενικη-
 κότα ἔτι τούτῳ ἀποκηρύττειν ἐπιτρέψετε, καὶ τοὺς νό-
 μους ὡς βούλεται ἐρμηνεύειν κατ' εὐεργέτου συγχωρή-
 σετε καὶ τῇ φύσει πολεμεῖν αὐτὸν ἐάσετε; ἐγὼ τῇ φύσει
 πειθόμενος, ὃ ἄνδρες δικασταί, σώζω καὶ διαφυλάττω
 τὸν πατέρα ἔμαντῷ, καὶ ἀδικῇ· οὐτοσί δὲ τὸν εὐεργε-
 τηκότα παῖδα τοῖς νόμοις, ὡς φησιν, ἀκολουθῶν διαφθει-
 ρει καὶ τοῦ γένους ἀποστερεῖ. μισίπαις οὗτος, ἐγὼ φιλο-
 πάτωρ γίγνομαι· ἐγὼ τὴν φύσιν ἀσπάζομαι, οὗτος τὰ
 τῆς φύσεως παρορᾷ καὶ καθυβρίζει τὰ δίκαια. ὃ πατὴρ
 μισοῦντος ἀδικῶς· ὃ παιδὸς φιλοῦντος ἀδικώτερον. ἐγκαλῶ
 γὰρ ἔμαντῷ, τοῦ πατρὸς ἀναγκάζοντος, ὅτι μισούμενος
 οὐ δέον φιλῶ καὶ φιλῶ πλέον ἢ προσῆκε. καίτοι γε ἡ
 φύσις τοῖς πατράσι τοὺς παῖδας μᾶλλον ἢ τοῖς παισὶ τοὺς
 πατέρας ἐπιτάττει φιλεῖν. ἀλλ' οὗτος ἐκὼν καὶ τοὺς νόμους
 παρορᾷ, οἱ τοὺς οὐδὲν ἡδικηκότας παῖδας τῷ γένει φυ-
 λάττουσι, καὶ τὴν φύσιν, ἣ τοὺς γεννήσαντας ἔλκει πρὸς
 πόθον τῶν γεγεννημένων πολύν. οὐχ ὅπως μείζους ἀρ-
 176 χὰς εὐνοίας ἔχων πρὸς ἐμὲ μείζονα τὰ δίκαιά μοι τῆς εὐ-
 νοίας εἰσφέρει καὶ ἐπιδίδωσιν, ἢ τό γε ἔλαττον ἐμὲ μιμει-
 ται καὶ ζηλοῖ τοῦ φίλτρου· ἀλλ', οἴμοι τῆς συμφορᾶς,
 προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα καὶ ἀγαπῶντα ἐλαύνει καὶ
 εὐεργετοῦντα ἀδικεῖ καὶ ἀσπαζόμενον ἀποκηρύττει καὶ
 τοὺς φιλόπαιδας νόμους ὡς μισόπαιδας κατ' ἐμοῦ μετα-
 χειρίζεται. ὃ μάχης, ἣν εἰσάγεις, πάτερ, τοῖς νόμοις
 κατὰ τῆς φύσεως. 19. οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν ὡς θε- 19
 λεις· κακῶς ἐρμηνεύεις, ὃ πάτερ, καλῶς κειμένους τοὺς
 νόμους. οὐ πολεμεῖ φύσις καὶ νόμος ἐν ταῖς εὐνοίαις,
 ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν ἐνταῦθα ἀλλήλοις καὶ συναγωνίζον-
 ται τῇ λύσει τῶν ἀδικημάτων. ὑβρίζει τὸν εὐεργέτην,
 ἀδικεῖ τὴν φύσιν. τί καὶ τοὺς νόμους συναδικεῖ τῇ φύ-

σει; οὓς καλοὺς καὶ δικαίους καὶ φιλόπαιδας εἶναι θέλοντας οὐ συγχωρεῖς, καθ' ἑνὸς παιδὸς ὡς κατὰ πολλῶν κινῶν πολλάκις καὶ ἡσυχάζειν οὐκ ἔων ἐν ταῖς τιμωρίαις τοὺς ἐν ταῖς τῶν παίδων πρὸς τοὺς πατέρας εὐνοίαις ἡσυχάζειν ἐθέλοντας, καίτοι γε ἐπὶ τοῖς μηδὲν ἡμαρτηκόσι μηδὲ κειμένους. καὶ μὴν οἱ γε νόμοι καὶ ἀχαριστίας δικάζεσθαι διδόασιν κατὰ τῶν τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀντεπιποιούντων. ὁ δὲ πρὸς τῷ μὴ ἀμείβεσθαι καὶ ἐπ' αὐτοῖς οἷς εὖ πέπονθε κολάζειν ἀξιῶν, σκέψασθε εἴ τινα ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπεν. ὡς μὲν οὖν οὔτε ἀποκηρύττειν ἔτι τοῦτω ἔξεστιν ἀπαξ ἤδη τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἀποπληρώσαντι καὶ χρησαμένῳ τοῖς νόμοις οὔτε ἄλλως δίκαιον, εὐεργέτην ἐς τὰ τηλικαῦτα γεγενημένον ἀπωθεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας παραιτεῖσθαι, ἱκανῶς, οἶμαι, δέδεικται.

- 20 20. Ἦδη δὲ καὶ ἐπ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔλθωμεν τῆς 17 ἀποκηρύξεως καὶ τὸ ἔγκλημα ἐξετάσωμεν ὁποῖόν ἐστιν. ἀνάγκη δὲ αὐθις ἐπὶ τὴν γνώμην ἀναδραμεῖν τοῦ νομοθέτου. ἵνα γάρ σοι τοῦτο πρὸς ὀλίγον δῶμεν, τὸ ἐξεῖναι ὁσάκις ἂν ἐθέλης ἀποκηρύττειν, καὶ κατὰ γε τοῦ εὐεργέτου προσέτι τὴν ἐξουσίαν ταύτην συγχωρήσωμεν, οὐκ ἀπλῶς, οἶμαι, οὐδὲ ἐπὶ πάσαις αἰτίαις ἀποκηρύξεις. οὐδὲ τοῦθ' ὁ νομοθέτης φησὶν, ὅ τι ἂν τύχη ὁ πατὴρ αἰτιασάμενος, ἀποκηρυττέτω, καὶ ἀπόχη θελήσει μόνον καὶ μέμψασθαι. τί γὰρ ἂν ἔδει δικαστηρίου; ἀλλ' ἐφ' ὑμῖν ποιεῖ τοῦτο, ὡς ἄνδρες δικασταί, σκοπεῖν εἴτε ἐπὶ μεγάλοις καὶ δικαίοις ὁ πατὴρ ὀργίζεται εἴτε καὶ μὴ. οὐκοῦν τοῦτο ἤδη ἐξετάσατε. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν μανίαν εὐθύς.
- 21 21. τὰ μὲν δὴ πρῶτα τῆς σωφροσύνης τοῦ πατρὸς λύσις ἦν τῆς ἀποκηρύξεως, καὶ σωτὴρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα ἦν ἐγώ. καὶ οὐδέν, οἶμαι, τούτοις ἔγκλημα προσεῖναι ἐδύνατο. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ τί τῶν πάντων αἰτιᾶ; τίνα θεραπείαν, τίνα ἐπιμέλειαν υἱοῦ παρῆκα; πότε ἀπόκοιτος ἐγενόμην; τίνας πότους ἀκαίρους, τίνας κώμους ἐγκαλεῖς; τίς ἀσωτία; τίς πορνοβοσκὸς ὑβρισται; τίς ἠτιάσατο; οὐδὲ εἰς. καὶ μὴν ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μάλιστα ὁ

νόμος ἀποκηρύττειν ἐφήσιν. ἀλλὰ νοσεῖν ἤρξατο ἡ μη-
 τριά. τί οὖν; ἐμοὶ τοῦτ' ἐγκαλεῖς καὶ νόσου δίκην ἀπαι-
 178 τεῖς; οὐ, φησίν. 22. ἀλλὰ τί; θεραπεύειν προσταττόμε- 22
 νος οὐκ ἐθέλεις, καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιός ἄν εἴης ἀποκηρύ-
 ξεως ἀπειθῶν τῷ πατρί. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν οἶα προσταττοντι
 αὐτῷ ὑπακούειν οὐ δυνάμενος ἀπειθεῖν δοκῶ πρὸς ὀλί-
 γον ὑπερθήσομαι· πρότερον δὲ ἀπλῶς ἐκείνό φημι, ὡς
 οὐ πάντα προσταττειν οὔτε τούτῳ δίδωσιν ὁ νόμος οὔτ'
 ἐμοὶ τὸ πειθεσθαι πᾶσι πάντως ἀναγκαῖον. ἐν δ' οὖν
 τοῖς τῶν προσταγμάτων τὰ μὲν ἀνεύθυνα ἔστι, τὰ δὲ
 ὀργῆς καὶ τιμωρίας ἄξια· ἐὰν νοσῆς αὐτός, ἐγὼ δὲ ἀμελῶ·
 ἐὰν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελεῖσθαι κελεύης, ἐγὼ δὲ ὀλι-
 γωρῶ· ἐὰν τὰ κατ' ἀγρὸν ἐπισκοπεῖν προσταττής, ἐγὼ
 δὲ ὀκνῶ. πάντα ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὐλόγους
 ἔχει τὰς προφάσεις καὶ τὰς μέμψεις πατρικᾶς· τὰ δὲ ἄλλα
 ἐφ' ἡμῖν ἔστι τοῖς παισίν, ὄντα τῶν τεχνῶν καὶ τῆς τού-
 των χρήσεως, καὶ μάλιστα, εἰ μηδὲν ὁ πατήρ αὐτὸς ἀδι-
 κοῖτο. ἐπεὶ τοι ἂν τῷ γραφεῖ πατὴρ προσταττή, ταῦτα
 μὲν, τέκνον, γράφε, ταυτὶ δὲ μή, καὶ τῷ μουσικῷ, τήνδε
 μὲν τὴν ἀρμονίαν κροῦε, ταύτην δὲ μή, καὶ τῷ χαλ-
 κεύοντι, τοιαῦτα μὲν χάλκευε, τοιαῦτα δὲ μή, ἄρ' ἂν τις
 179 ἀνάσχοιτο ἀποκηρύττοντα, ὅτι μὴ κατὰ τὰ ῥεῖνῳ δο-
 κοῦντα ὁ παῖς χρῆται τῇ τέχνῃ; οὐδὲ εἰς, οἶμαι. 23. τὸ 23
 δὲ τῆς ἱατρικῆς ὅσω σεμνότερόν ἐστι καὶ τῷ βίῳ χρησι-
 μώτερον, τοσοῦτῳ καὶ ἐλευθεριώτερον εἶναι προσήκει
 τοῖς χρωμένοις, καὶ τινα προνομίαν ἔχειν τὴν τέχνην δι-
 καιον τῇ ἐξουσίᾳ τῆς χρήσεως, ἀναγκάζεσθαι δὲ μηδὲν
 μηδὲ προσταττεσθαι πράγμα ἱερὸν καὶ θεῶν παιδεύμα
 καὶ ἀνθρώπων σοφῶν ἐπιτήδευμα, μηδ' ὑπὸ δουλείαν
 γενέσθαι νόμου μηδ' ὑπὸ φόβον καὶ τιμωρίαν δικαστη-
 ρίου, μηδ' ὑπὸ ψῆφον καὶ πατρὸς ἀπειλήν καὶ ὀργὴν
 ἰδιωτικῆν. ὥστε καὶ εἰ τοῦτό σοι σαφῶς οὕτωςι καὶ διαρ-
 ρήδην ἔλεγον, Οὐ βούλομαι οὐδὲ θεραπεύω δυνάμενος,
 ἀλλ' ἐμαυτῷ μόνῳ τὴν τέχνην οἶδα καὶ τῷ πατρί, τοῖς δὲ
 ἄλλοις ἅπασιν ἰδιώτης εἶναι βούλομαι· τίς τύραννος οὔτω
 βίαιος, ὡς ἀναγκάσαι ἂν καὶ ἄκοντα χρῆσθαι τῇ τέχνῃ;

- τὰ γὰρ τοιαῦτα ἱκετείαις καὶ δεήσεσιν, οὐ νόμοις καὶ ὁρ- 180
γαῖς καὶ δικαστηρίοις ὑπάγειν, οἴμαι, προσήκει· πεῖθε-
σθαι τὸν ἰατρὸν χρῆ, οὐ κελεύεσθαι, βούλεσθαι, οὐ φο-
βεῖσθαι, ἐπὶ τὴν θεραπείαν οὐκ ἄγεσθαι, ἐκόντα δὲ ἐρχό-
μενον ἤδεσθαι. πατρικῆς δὲ ἀνάγκης ἄμισρος καὶ ἀτελής
ἢ τέχνη, ὅπου γε τοῖς ἰατροῖς καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις
τιμὰς καὶ προεδρίας καὶ ἀτελείας καὶ προνομίας διδῶσι.
- 24 24. ταῦτα μὲν οὖν ἀπλῶς ἂν εἶχον εἰπεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης,
εἰ καὶ σοῦ διδασκόμενον με καὶ πολλὰ ἐπιμεληθέντος καὶ
ἀναλώσαντος, ὡς μάθοιμι, πρὸς μίαν ὁμῶς θεραπείαν
ταύτην δυνατὴν οἶσαν, ἀντέλεγον. νυνὶ δὲ κάκεῖνο ἐν-
νόησον, ὡς παντάπασιν ἀγνώμων ποιεῖς οὐκ ἔω με χρῆ-
σθαι μετ' ἔλευθερίας ἐμῷ κτήματι. ταύτην ἐγὼ τὴν τέχ-
νην οὐχ υἱὸς ἂν σὸς ἐξέμαθον οὐδὲ τῷ σῷ νόμῳ ὑποκει-
μενος, καὶ ὅμως αὐτὴν μεμάθηκα σοί — καὶ πρῶτος
αὐτῆς ἀπολέλασκας — οὐδὲν παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν
ἔχων. τίνα διδάσκαλον ἐμισθώσω; τίνα φαρμάκων παρα-
σκευὴν; οὐδ' ἤγνιασοῦν· ἀλλὰ πενόμενος ἐγὼ καὶ τῶν
ἀναγκαίων ἀπορούμενος καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐλεού-
μενος ἐπαιδευόμεν. καὶ μοι τοιαῦτα παρὰ τοῦ πατρὸς
ἦν πρὸς τὸ μαθεῖν ἐφόδια, λύπη καὶ ἐρημία καὶ ἀπορία
καὶ μῖσος οἰκείων καὶ ἀποστροφή συγγενῶν. ἀντὶ τούτων 181
τοίνυν χρῆσθαι μοι τῇ τέχνῃ ἀξιοῖς καὶ δεσπότης εἶναι
θέλεις τῶν ὅτ' οὐκ ἦσθα δεσπότης πεπορισμένων; ἀγά-
πα, εἰ τί σε καὶ πρότερον ἐκὼν οὐ προοφείλων εὖ ἐποίη-
σα, μηδεμίαν μηδὲ τότε χάριν ἀπαιτεῖσθαι δυνάμενος.
- 25 25. οὐ δὴ δεῖ τὴν εὐπορίαν τὴν ἐμὴν ἀνάγκην ἐς τὸ λοι-
πὸν μοι γενέσθαι οὐδὲ τὸ ἐκόντα εὐεργετῆσαι ἀφορμὴν
τοῦ ἄχοντα κελεύεσθαι καταστῆναι οὐδὲ ἔθος ὑπάρξαι
τοῦτο, τὸ ἄπαξ τινὰ ἰασάμενον πάντας ἀεὶ θεραπεύειν
ὁπόσους ἂν ὁ θεραπευθεὶς θέλῃ· ἐπεὶ δεσπότης ἂν οὕ-
τως καθ' ἡμῶν εἴημεν τοὺς θεραπευομένους κεχειροτο-
νηκότες καὶ μισθὸν τὸ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ πάντα κε-
λεύουσιν ὑπηρετεῖν προσδεδωκότες, οὗ τί γένοιτ' ἂν
ἀδικώτερον; διότι σε νοσήσαντα χαλεπῶς οὕτως ἀνέ-
στησα, διὰ τοῦτο νομίζεις ἐξεῖναι σοι καταχρησθαι μου

τῇ τέχνῃ; 26. ταῦτα μὲν οὖν εἶχον ἂν λέγειν, εἰ καὶ δυ- 26
 νατά μοι οὗτος προσέταπτεν, ἐγὼ δὲ μὴ πάντως ἅπασι
 182 μηδὲ πρὸς ἀνάγκην ὑπήκουον. νῦν δὲ ἤδη σκέψασθε καὶ
 οἷά ἐστιν αὐτοῦ τὰ ἐπιτάγματα· ἐπεὶ γὰρ ἐμὲ ἰάσω, φησί,
 μεμνηότα, μέμνηε δὲ καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ ὅμοια πάσχει —
 τοῦτο γὰρ οἶσται — καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀπέγνω-
 σται, δύνασαι δὲ σὺ πάντα ὡς ἔδειξας, ἰῶ καὶ ταύτην καὶ
 ἀπάλλαττε ἤδη τῆς νόσου. τοῦτο δὲ οὕτωςι μὲν ἀπλῶς
 ἀκοῦσαι πᾶν εὐλογον ἂν δόξειε, καὶ μάλιστα ἰδιώτη καὶ
 ἀπειρῶ ἰατρικῆς· εἰ δὲ μου ἀκούσαίτε ὑπὲρ τῆς τέχνης
 δικαιολογουμένου, μάθοιτ' ἂν ὡς οὔτε πάντα ἡμῖν δυ-
 νατά ἐστιν οὐδ' αἱ τῶν νοσημάτων φύσεις παραπλήσιοι
 οὐτ' ἴσασιν ἢ αὐτῇ οὔτε φάρμακα τὰ αὐτὰ ἐπὶ πάντων
 ἰσχυρά, καὶ τότε ἔσται δῆλον ὡς πάμπολυ τοῦ μὴ βού-
 λεσθαι τι τὸ μὴ δύνασθαι διαφέρει. ἀνάσχεσθε δὲ μου
 τὰ περὶ τούτων φιλοσοφοῦντος, καὶ μὴ ἀπειρόκαλον μηδὲ
 ἐξαγώνιον μηδὲ ἀλλότριον ἢ ἄκαιρον ἠγήρησθε τὸν περὶ
 τούτων λόγον. 27. πρῶτα μὲν δὴ σωματικῶν φύσεις καὶ 27
 κράσεις οὐχ αἱ αὐταί, καὶ ὅτι μάλιστα ἐκ τῶν ὁμοίων
 συνεστάναι ὁμολογῶνται, ἀλλὰ τὰ μὲν τῶνδε, τὰ δὲ
 τῶνδε μᾶλλον ἢ ἕλαττον μετέχει. καὶ λέγω τοῦτο ἔτι περὶ
 τῶν ἀνδρείων, ὡς οὐδὲ ταῦτα πᾶσιν ἴσα ἢ ὅμοια οὔτε τῇ
 κράσει οὔτε τῇ συστάσει, διάφορα γὰρ δὴ καὶ μεγέθει
 καὶ εἶδει ἀνάγκη καὶ τὰ νοσήματα ἐγγίνεσθαι αὐτοῖς, καὶ
 τὰ μὲν εὐλατα εἶναι καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν ἀναπεπτα-
 μένα, τὰ δὲ τέλειον ἀπεγνωσμένα καὶ ῥαδίως ἀλισκόμενα
 καὶ κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν νοσημάτων λαμβανόμενα. τὸ
 188 τοῖνυν οἶεσθαι πάντα πυρετὸν ἢ πᾶσαν φθόγην ἢ περι-
 πνευμονίαν ἢ μανίαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὔσαν τῷ γέ-
 νει ὁμοίαν ἐπὶ παντός εἶναι σώματος, οὐ σωφρονούτων
 οὐδὲ λελογισμένων οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἐξητακόντων ἐστὶν
 ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐν μὲν τῶνδε ῥαδίον ἰᾶσθαι,
 ἐν δὲ τῶνδε οὐκέτι. ὥσπερ οἶμαι καὶ πυρὸν ἢ τὸν αὐτὸν
 ἐς διαφόρους χώρας ἐμβάλης, ἄλλως μὲν ἐν τῇ πεδινῇ
 καὶ βαθείᾳ, καὶ ποτιζομένη καὶ εὐηλίῳ καὶ εὐηρέμῳ καὶ
 ἐξεργασμένη ἀναφύεται, εὐθαλῆς οἶμαι καὶ εὐτροφος

- καὶ πολύχους καρπός, ἄλλως δὲ ἐν ὄρεινῳ καὶ ὑπολίθῳ γηδίῳ, ἄλλως δὲ ἐν δυσηλίῳ, ἄλλως δὲ ἐν ὑπωρείᾳ, καὶ ὄλως διαφόρως καθ' ἑκάστους τόπους· οὕτω δὴ καὶ τὰ νοσήματα παρὰ τοὺς ὑποδεξαμένους τόπους ἢ εὐφορα ἢ ἄτροφα (†) γίνονται. τοῦτο τοίνυν ὑπερβὰς ὁ πατήρ καὶ ὄλον ἀνεξέταστον καταλιπὼν ἀξιολὸν πᾶσαν μανίαν τὴν ἐν ἅπαντι σώματι ὁμοίαν εἶναι καὶ τὴν θεραπείαν ἴσην.
28. 28. πρὸς δὲ τοῦτοις τοιούτοις οὖσιν ὅτι τὰ γυναικεῖα σώματα πάμπόλυ τῶν ἀνδρείων διαφέρει πρὸς τε νόσου διαφορὰν καὶ πρὸς θεραπείας ἐλπίδα ἢ ἀπόγνωσιν ῥᾶδιον καταμαθεῖν· τὰ μὲν γὰρ τῶν ἀνδρῶν εὐπαγῆ καὶ εὐτόνα πόνοις καὶ κινήσει καὶ ὑπαιθρίῳ διαίτη γεγυμνασμένα, τὰ δὲ ἔκλυτα καὶ ἀσυμπαγῆ, ἐν σκιᾷ τραφημένα καὶ λευκὰ αἵματος ἐνδεία καὶ θερμοῦ ἀπορίᾳ καὶ ὑγροῦ ἐπιρροίᾳ· εὐαλωτότερα τοίνυν τῶν ἀνδρείων καὶ ταῖς νόσοις ἐκκελιμένα καὶ τὴν ἴασιν οὐ περιμένοντα καὶ μά-¹⁸⁴ λιστα πρὸς μανίας εὐχερέστερα· ἅτε γὰρ πολὺ μὲν τὸ ὀργίλον καὶ κοῦφον καὶ ὀξυκίνητον ἔχουσαι, ὀλίγην δὲ τὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ δύναμιν, ῥᾶδίως ἐς τὸ πάθος
- 29 τοῦτο κατολισθάνουσιν. 29. οὐ δίκαιον τοίνυν παρὰ τῶν ἰατρῶν τὴν ὁμοίαν ἐπ' ἀμφοῖν θεραπείαν ἀπαιτεῖν, εἰδότας ὡς πολὺ τούν μέσῳ, βίῳ παντὶ καὶ πράξεσιν ὅλαις καὶ πᾶσιν ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀρχῆς εὐθύς κεχωρισμένων. ὅταν τοίνυν λέγῃς ὅτι μέμνηε, προστίθει καὶ ὅτι γυνὴ οὐσα μέμνηε, καὶ μὴ σύγχει ταῦτα πάντα τῷ τῆς μανίας ὑπάγων ὀνόματι ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δοκοῦντι, ἀλλὰ χωρίσας, ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ φύσει, τὸ δυνατόν ἐφ' ἑκάστου σκόπει· καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων εἰπὼν μέμνημαι, τοῦτο πρῶτον ἐπισκοποῦμεν, φύσιν σώματος τοῦ νοσοῦντος καὶ κρασίν, καὶ τίνος πλείον μετέχει, καὶ εἰ θερμότερον ἢ ψυχρότερον, καὶ ἀκμάζον ἢ παρηβηκός, καὶ μέγα ἢ μικρόν, καὶ πιμελὲς ἢ ὀλιγόσαρκον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. καὶ ὄλως ἂν τις αὐτὰ προεξετάσῃ, πάνυ ἀξιο-³⁰ πιστος ἂν εἴῃ ἀπογιγνώσκων τι ἢ ὑπισχνούμενος. 30. ἐπεὶ καὶ τῆς μανίας αὐτῆς μυρία εἶδη ἐστὶ καὶ παμπόλλας ἔχει τὰς αἰτίας καὶ οὐδὲ τὰς προσηγορίας αὐτὰς ὁμοίας· οὐ

γὰρ ταῦτόν παρανοεῖν καὶ παραπαίειν καὶ λυτῶν καὶ
 185 μεμηγνῆναι, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοῦ μᾶλλον ἢ ἥττον ἔχε-
 σθαι τῇ νόσῳ ὀνόματά ἐστιν· αἰτίαι τε τοῖς μὲν ἀνδρά-
 σιν ἄλλαι, ταῖς δὲ γυναιξὶν ἕτεραι, καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐ-
 τῶν τοῖς μὲν νέοις ἄλλαι, τοῖς δὲ γεγηρακόσι διάφοροι,
 οἷον νέοις μὲν πληθὺς (†) ὡς τὸ πολὺ, γέροντας δὲ καὶ δια-
 βολῇ ἄκαιρος καὶ ὀργῇ ἄλογος πολλάκις κατ' οἰκείων ἐμ-
 πεσοῦσα τὸ μὲν πρῶτον διετάραξεν, εἶτα κατ' ὀλίγον ἐς
 μανίαν περιέτρεψε· γυναικῶν δὲ πολλὰ καθικνεῖται καὶ
 ῥαδίως ἐς τὴν νόσον ἐπάγεται, μάλιστα δὲ μῖσος κατὰ
 τινος πολὺ ἢ φθόνος ἐπ' ἐχθρῶ εὐτυχοῦντι ἢ λύπη τις
 ἢ ὀργή· κατ' ὀλίγον ταῦτα ὑποτυφόμενα καὶ μακρῶ
 χρόνῳ ἐντρεφόμενα μανίαν ἀποτελεῖ. 31. τοιαῦτά σοι, ὦ 31
 πάτερ, καὶ ἡ γυνὴ πέπονθε καὶ ἴσως τι λελύπηκεν αὐτὴν
 ἐναγχος· οὐδένα γὰρ ἐκείνη ἐμίσει, πλὴν ἔχεται γε καὶ
 οὐκ ἂν ἐκ τῶν παρόντων ὑπ' ἰατροῦ θεραπευθῆναι δύ-
 ναιτο· ὡς εἴ γε ἄλλος τις ὑπόσχοιτο, εἴ τις ἀπαλλάξειε,
 μίσει τότε ὡς ἀδικοῦντα ἐμέ. καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὦ πάτερ,
 οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ μὴ τελέως οὕτως
 ἀπέγνωστο, ἀλλὰ τις ἔτι σωτηρίας ἐλπίς ὑπεφαίνεται, οὐκ
 ἂν οὐδὲ οὕτω ῥαδίως προσηψάμην οὐδ' αὖ προχειρῶς
 φάρμακον ἐγγχείαι ἐτόλμησα δεδιὼς τὴν τύχην καὶ τὴν
 παρὰ τῶν πολλῶν δυσφημίαν. ὄρας ὡς οἴονται πάντες
 εἶναι τι μῖσος πρὸς τοὺς προγόνους πάσαις μητρειαῖς,
 186 κἂν ὡςι χρησταί, καὶ τινα κοινὴν μανίαν ταύτην γυναι-
 κείαν αὐτὰς μεμηγνῆναι; τάχ' ἂν οὖν τις ὑπώπτευσεν,
 ἄλλως χωρήσαντος τοῦ κακοῦ καὶ τῶν φαρμάκων οὐ δυ-
 νηθέντων, κακοήθη καὶ δολερὰν τὴν θεραπείαν γεγονέ-
 ναι. 32. καὶ τὰ μὲν τῆς γυναικός, ὦ πάτερ, οὕτως ἔχει, 32
 καὶ πάνν σοι τετηρηκῶς λέγω· οὐ ποτε ῥῆγον ἕξει, κἂν
 μυριάκις πλή τοῦ φαρμάκου· διὰ τοῦτ' ἐπιχειρεῖν οὐκ
 ἄξιον, εἰ μὴ πρὸς μόνον τὸ ἀποτυχεῖν με κατεπείγης καὶ
 κακοδοξία περιβαλεῖν θέλης. ἔασον ὑπὸ τῶν ὁμοτέχρων
 φθονεῖσθαι. ἔαν δέ με ἀποκηρύξης πάλιν, ἐγὼ μὲν καί-
 τοι πάντων ἔρημος γενόμενος οὐδὲν κατὰ σοῦ δεινὸν εὔ-
 ξομαι. τί δ' ἂν, ὅπερ μὴ γένοιτο, αὐθις ἢ νόσος ἐπανέλ-

θη; — φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦτα ἐρεθιζόμενα παλινδρομεῖν — τί με πρᾶξαι δεήσει; Θεραπεύσω μὲν εὖ ἴσθι καὶ τότε καὶ οὐ ποτε λείψω τὴν τάξιν, εἰς ἣν τοὺς παῖδας ἔταξεν ἡ φύσις, οὐδὲ τοῦ γένους τὸ ἐπ' ἑμαυτῷ ἐπιλήσομαι. εἴτ' ἂν σωφρονήσης, αὐθις ἀναλαμβάνειν πώποτε πιστεῦσαι με δεῖ; ὄργῃς; ἤδη καὶ ταῦτα ποιῶν ἐπισπᾶ τὴν νόσον καὶ ὑπομιμνήσκεις τὸ πάθος. χθὲς καὶ πρῶην ἐκ τηλικούτων κακῶν ἀνασφήλας διατείνῃ καὶ βοᾷς καὶ τὸ μέγιστον, ὀργίξῃ καὶ πρὸς μίσος τρέπῃ καὶ τοῖς νόμοις ἀνακαλεῖς. οἴμοι, πάτερ, ταῦτ' ἦν σου καὶ τῆς πάλαι μανίας τὰ προοίμια.

ΦΑΛΑΡΙΣ ΠΡΩΤΟΣ.

187

- 1 1. Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὧ Δελφοί, ὁ ἡμέτερος δυνάστης Φάλαρις ἄξοντας τῷ Θεῷ τὸν ταῦρον τοῦτον καὶ ὑμῖν διαλεξομένους τὰ εἰκότα ὑπὲρ τε αὐτοῦ ἐκείνου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματος. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα ἤκομεν, ταῦτά ἐστιν· ἃ δὲ γε πρὸς ὑμᾶς ἐπέστειλεν, ταῦτα· Ἐγώ, φησὶν, ὧ Δελφοί, καὶ παρὰ πᾶσι μὲν τοῖς Ἑλλήσι τοιοῦτος ὑπολαμβάνεσθαι ὁποῖός εἰμι, ἀλλὰ μὴ ὁποῖον ἢ παρὰ τῶν μισούντων καὶ φθονούντων φήμη ταῖς τῶν ἀγνοούντων ἀκοαῖς παραδέδωκεν, ἀντὶ τῶν πάντων ἀλλαξαίμην ἄν, μάλιστα δὲ παρ' ὑμῖν, ὅσω ἱεροὶ τέ ἐστε καὶ πάρεδροι τοῦ Πυθίου καὶ μόνον οὐ σύνοικοι καὶ ὁμωρόφιοι τοῦ 188 Θεοῦ. ἡγοῦμαι γάρ, εἰ ὑμῖν ἀπολογησαίμην καὶ πείσομαι μάτην ὡμὸς ὑπειληφθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν δι' ὑμῶν ἀπολελογημένος ἔσεσθαι. καλῶ δὲ ὧν ἐρῶ τὸν Θεὸν αὐτὸν μάρτυρα, ὃν οὐκ ἔνι δὴ πού παραλογίσασθαι καὶ ψευδεῖ λόγῳ παραγαγεῖν· ἀνθρώπους μὲν γὰρ ἴσως ἐξαπατῆσαι ῥάδιον, Θεὸν δέ, καὶ μάλιστα τοῦτον, διαλα-
- 2 2. θεῖν ἀδύνατον. 2. ἐγὼ γὰρ οὐ τῶν ἀφανῶν ἐν Ἀκράγαντι ὧν, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος εὖ γεγρονῶς καὶ τραφεῖς ἔλευθερίως καὶ παιδείᾳ προσεσχηκῶς, ἀεὶ διετέλουν τῇ μὲν

πόλει δημοτικὸν ἑμαυτὸν παρέχων, τοῖς δὲ συμπολιτευο-
 μένοις ἐπεικῆ καὶ μέτριον, βίαιον δὲ ἢ σκαιὸν ἢ ὑβρι-
 στικὸν ἢ ἀνθέκαστον οὐδεὶς οὐδὲν ἐπεκάλει μοι τῷ προ-
 τέρῳ ἐκείνῳ βίῳ. ἐπειδὴ δὲ ἐώρων τοὺς τάναντία μοι πο-
 λιτευομένους ἐπιβουλευόντας καὶ ἐξ ἅπαντος [τρόπου]
 ἀνελεῖν με ζητοῦντας — διήρητο δὲ ἡμῶν τότε ἡ πόλις —
 μίαν ταύτην ἀποφυγὴν καὶ ἀσφάλειαν, εὗρισκον τὴν αὐ-
 189 τὴν ἅμα καὶ τῇ πόλει σωτηρίαν, εἰ ἐπιθέμενος τῇ ἀρχῇ
 ἐκείνου μὲν ἀναστείλαιμι καὶ παύσαιμι ἐπιβουλευόντας,
 τὴν πόλιν δὲ σωφρονεῖν καταναγκάσαιμι· καὶ ἦσαν γὰρ
 οὐκ ὀλίγοι ταῦτα ἐπαινοῦντες, ἄνδρες μέτριοι καὶ φιλο-
 πόλιδες, οἳ καὶ τὴν γνώμην ἤδεσαν τὴν ἐμὴν καὶ τῆς ἐπι-
 χειρήσεως τὴν ἀνάγκην. τούτοις συναγωνισταῖς χρησά-
 μενος φράδιως ἐκράτησα τῆς ἐπιχειρήσεως. 3. τοῖντεῦθεν 8
 οἳ μὲν οὐκέτι ἐτάραττον, ἀλλ' ὑπήκουον, ἐγὼ δὲ ἦρχον,
 ἡ πόλις δὲ ἀστασιαστος ἦν. σφαγὰς δὲ ἡ ἐλάσεις ἡ δη-
 μεύσεις οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπιβεβουλευκότων εἰργαζόμενην,
 καίτοι ἀναγκαῖον τὰ τοιαῦτα τολμᾶν ἐν ἀρχῇ τῆς δυνα-
 στείας μάλιστα· φιλανθρωπία γὰρ καὶ προφύνητι καὶ τῷ
 ἡμέρῳ καὶ ἰσοτιμίας θαυμασίως ἐγὼ ἠλπιζον ἐς τὸ πείθε-
 σθαι προσάξεσθαι τούτους. εὐθύς γοῦν τοῖς μὲν ἐχθροῖς
 ἐσπεύσμεν καὶ διηλλάγμεν, καὶ συμβούλοις καὶ συνεστίοις
 ἐχρώμεν τοῖς πλειστοῖς αὐτῶν. τὴν δὲ πόλιν αὐτὴν ὄρων
 190 ὀλιγωρίᾳ τῶν προεστώτων διεφθαρμένην, τῶν πολλῶν
 κλεπτόντων, μᾶλλον δὲ ἀρπαζόντων τὰ κοινά, ὑδάτων
 τε ἐπιρροαῖς ἀνεκτεησάμεν καὶ οἰκοδομημάτων ἀναστά-
 σεσιν ἐκόσμησα καὶ τειχῶν περιβολῇ ἐκράτυνα καὶ τὰς
 προσόδους, ὅσαι ἦσαν κοινά, τῇ τῶν ἐφροστώτων ἐπιμε-
 λείᾳ φράδιως ἐπηύξησα καὶ τῆς νεολαίας ἐπεμελούμεν
 καὶ τῶν γερόντων προῦνόουν καὶ τὸν δῆμον ἐν θέαις
 καὶ διανομαῖς καὶ πανηγύρεσι καὶ δημοθουρίαις διῆγον,
 ὑβρις δὲ παρθένων ἢ ἐφήβων διαφθοραὶ ἢ γυναικῶν
 ἀπαγωγαὶ ἢ δορυφόρων ἐπιπέμψεις ἢ δεσποτικὴ τις ἀπει-
 λὴ ἀποτρόπαιά μοι καὶ ἀκοῦσαι ἦν. 4. ἦδη δὲ καὶ περὶ 4
 τοῦ ἀφείναι τὴν ἀρχὴν καὶ καταθέσθαι τὴν δυναστείαν
 ἐσκοπούμεν, ὅπως μόνον ἀσφαλῶς παύσαιτο ἂν τις ἐν-

νοῶν, ἐπεὶ τό γε ἄρχειν αὐτὸ καὶ πάντα πράττειν ἐπαχθὲς ἤδη καὶ σὺν φθόνῳ καματηρὸν ἐδόκει μοι εἶναι· τὸ δ' ὅπως μηκέτι τοιαύτης τινὸς θεραπείας δεήσεται ἢ πόλις, 191 τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι. καὶ γὰρ μὲν ὁ ἀρχαῖος περὶ ταῦτα εἶχον, οἱ δὲ ἤδη τε συνίσταντο ἐπ' ἑμὲ καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἀποστάσεως ἐσκοποῦντο καὶ συνωμοσίας συνεκρότουσαν καὶ ὅπλα ἠθροίζον καὶ χρήματα ἐπορίζοντο καὶ τοὺς ἀστυγέιτονας ἐπεκαλοῦντο καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Ἀσκεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους ἐπρεσβεύοντο· ἂ μὲν γὰρ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ, εἰ ληφθεῖην, ἐδέδοκτο ἤδη αὐτοῖς καὶ ὅπως με αὐτοχειρῶς διασπάσεσθαι ἠπείλουν καὶ ἄς κολάσεις ἐπενόουν, δημοσίᾳ στρεβλούμενοι ἐξεῖπον. τοῦ μὲν δὴ μὴδὲν παθεῖν τοιοῦτον οἱ θεοὶ αἴτιοι φωράσαντες τὴν ἐπιβουλήν, καὶ μάλιστα γὰρ ὁ Πύθιος ὀνειρατά τε προδείξας καὶ τοὺς μηνύσοντας ἕκαστα ἐπιπέμ-
 5 πων. 5. ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα ἤδη ὑμᾶς, ὦ Δελφοί, ἐπὶ τοῦ 192 αὐτοῦ δέους νῦν τῷ λογισμῷ γενομένους ἀξιῶ περὶ τῶν τότε πρακτέων μοι συμβουλευσαί, ὅτε ἀφυλάκτως ὀλίγου δεῖν ληφθεὶς ἐζήτουν τινὰ σωτηρίαν περὶ τῶν παρόντων. πρὸς ὀλίγον οὖν τῇ γνώμῃ εἰς Ἀκράγαντα παρ' ἑμὲ ἀποδημίσαντες καὶ ἰδόντες τὰς παρασκευὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀκούσαντες εἶπατε τί ἔδει ποιεῖν; φιλανθρωπία χρῆσθαι πρὸς αὐτοὺς ἔτι καὶ φείδεσθαι καὶ ἀνέχεσθαι ὅσον αὐτίκα μελλήσοντα πείσεσθαι τὰ ἔσχατα; μᾶλλον δὲ γυμνὴν ἤδη ὑπέχειν τὴν σφαγὴν καὶ τὰ φίλτατα ἐν ὀφθαλμοῖς ὄραν ἀπολλύμενα; ἢ τὰ μὲν τοιαῦτα πάντῃ ἡλιθίου τινὸς εἶναι, γενναῖα δὲ καὶ ἀνδρῶδη διανοηθέντα καὶ χολὴν ἔμφρονος καὶ ἠδικομένου ἀνδρὸς ἀναλαβόντα μετελθεῖν ἐκείνους, ἐμαυτῷ δὲ ἐκ τῶν ἐνότων τὴν ἐς τὸ ἐπιὸν ἀσφάλειαν παρασχεῖν; ταῦτ' οἶδ' ὅτι συνεβουλεύ-
 6 σατε ἄν. 6. τί οὖν ἐγὼ μετὰ τοῦτο ἐποίησα; μεταστειλά-
 193 μενος τοὺς αἰτίους καὶ λόγου μεταδούς αὐτοῖς καὶ τοὺς ἐλέγχους παραγαγὼν καὶ σαφῶς ἐξελέγξας ἕκαστα, ἐπεὶ μὴδ' αὐτοὶ ἔτι ἔξαρνοι ἦσαν, ἡμνύομην ἀγανακτῶν τὸ πλεον οὐχ ὅτι ἐπεβεβουλευμῆν, ἀλλ' ὅτι μὴ εἰάθην ὑπ' αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μείναι, ἣν ἐξ ἀρχῆς

ἐνεστησάμην. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου φυλάττων μὲν ἐμαντὸν διατελῶ, ἐκείνων δὲ τοὺς ἀεὶ ἐπιβουλεύοντάς μοι κολάζων. εἴθ' οἱ ἄνθρωποι ἐμὲ τῆς ὀμότητος αἰτιῶνται οὐκέτι λογιζόμενοι παρὰ ποτέρου ἡμῶν ἢ ἡ πρώτη τούτων ἀρχή, συνελόντες δὲ τὰν μέσῳ καὶ ἐφ' οἷς ἐκολάζοντο τὰς τιμωρίας αὐτὰς ἠτιῶντο καὶ τὰς δοκούσας ἐν αὐταῖς ὀμότητας, ὅμοιον ὡς εἴ τις παρ' ὑμῖν ἱεροσύλον τινα ἰδὼν ἀπὸ τῆς πέτρας ριπτόμενον ἃ μὲν ἐτόλμησε μὴ λογιζοίτο, ὡς νύκτωρ ἐς τὸ ἱερὸν παρῆλθε καὶ κατέσπασε τὰ ἀναθήματα καὶ τοῦ ξοάνου ἤψατο, κατηγοροίη δὲ ὑμῶν πολλὴν τὴν ἀγριότητα, ὅτι Ἕλληγές τε καὶ ἱεροὶ εἶναι λέγοντες ὑπεμείνατε ἄνθρωπον Ἕλληνα πλησίον τοῦ ἱεροῦ — καὶ γὰρ οὐ πᾶν πόρρω τῆς πόλεως εἶναι λέγεται ἡ πέτρα — κολάσει τοιαύτη περιβαλεῖν. ἀλλ', οἶμαι, αὐτοὶ τε καταγελάσεσθε, ἢ ταῦτα λέγῃ τις καθ' ὑμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἐπαινέσονται ὑμῶν τὴν κατὰ τῶν ἀσεβούντων ὀμότητα. 7. τὸ δ' ὅλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες ὁποῖός τις ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστώς ἐστίν, εἴτε δίκαιος εἴτε ἄδικος, ἀπλῶς αὐτὸ τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα μισοῦσι καὶ τὸν τύραννον, καὶ Ἀλακὸς ἢ Μίνως ἢ Ῥαδάμανθυς ἢ, ὁμοίως ἐξ ἀπαντος ἀνελεῖν σπεύδουσι, τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενοι, τοὺς δὲ χρηστοὺς τῇ κοινῇ τῆς προσηγορίας τῷ ὁμοίῳ μίσει συμπεριλαμβάνοντες. ἔγωγ' οὖν ἀκούω καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι πολλοὺς γενέσθαι τυράννους σοφοὺς ὑπὸ φαύλῳ ὀνόματι δοκοῦντι χρηστὸν καὶ ἡμέρον ἦθος ἐπιδεδειγμένους, ὧν ἐνίων καὶ λόγους εἶναι βραχεῖς ἐν τῷ ἱερῷ ὑμῶν ἀποκειμένους, ἀγάλματα καὶ ἀναθήματα τῷ Πυθίῳ. 8. ὁρᾷτε δὲ καὶ τοὺς νομοθέτας τῷ κολαστικῷ εἶδει τὸ πλέον νέμοντας, ὡς τῶν γε ἄλλων οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ ὁ φόβος προσείη καὶ ἐλπίς τῆς κολάσεως. ἡμῖν δὲ τοῦτο πολλῷ ἀναγκαιότερον τοῖς τυράννοις, ὅσῳ πρὸς ἀνάγκην ἐξηγοῦμεθα καὶ μισοῦσί τε ἅμα καὶ ἐπιβουλεύουσιν ἀνθρώποις σύνεσμεν, ὅπου μηδὲ τῶν μορμολυκείων ὄφελός τι ἡμῖν γίγνεται, ἀλλὰ τῷ περὶ τῆς ὕδρας μύθῳ τὸ πρᾶγμα ἔοικεν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐκκόπτωμεν, το-

σῶδε πλείους ἡμῖν ἀναφύονται τοῦ κολάζειν ἀφορμαί. φέρειν δὲ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀναφνόμενον ἐκκόπτειν αἰεὶ καὶ 196 ἐπικαλεῖν νῆ Δία κατὰ τὸν Ἰόλεων, εἰ μέλλοιμεν ἐπικρατήσῃν· τὸν γὰρ ἄπαξ ἐς τὰ τοιαῦτα ἐμπεσεῖν ἠγαγκασμένον ὅμοιον χρῆ τῇ ὑποθέσει αἰεὶ καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι, ἢ φειδόμενον τῶν πλησίον ἀπολωλέναι. ὅλως δέ, τίνα οἴεσθε οὕτως ἄγριον ἢ ἀνήμερον ἄνθρωπον εἶναι ὡς ἦδεσθαι μαστιγοῦντα καὶ οἰμωγῶν ἀκούοντα καὶ σφαττομένους ὀρῶντα, εἰ μὴ ἔχοι τινὰ μεγάλην τοῦ κολάζειν αἰτίαν; ποσάκις γοῦν ἐδάκρυσα μαστιγομένων ἄλλων, ποσάκις δὲ θρηνεῖν καὶ ὀδύρεσθαι τὴν ἑμαυτοῦ τύχην ἀναγκάζομαι μείζω κόλασιν αὐτὸς καὶ χρονιωτέραν ὑπομένων; ἀνδρὶ γὰρ φύσει μὲν ἀγαθῷ, διὰ δὲ ἀνάγκην πικρῷ πολὺ 9 τοῦ κολάζεσθαι τὸ κολάζειν χαλεπώτερον. 9. εἰ δὲ δεῖ μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ἐγὼ μὲν, εἰ αἴρεσις μοι προτεθείη, πότερα βούλομαι, κολάζειν τινὰς ἀδίκως ἢ αὐτὸς ἀποθανεῖν, εὖ ἴστε ὡς οὐδὲν μελλήσας ἐλοίμην ἂν τεθνάναι μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀδικοῦντας κολάζειν. εἰ δέ τις φαίη, Βούλει, ὦ Φάλαρι, τεθνάναι αὐτὸς ἀδίκως ἢ δικαίως κολάζειν τοὺς ἐπιβούλους; τοῦτο βουλοίμην ἂν· αὐθις γὰρ ὑμᾶς, ὦ Δελφοί, συμβούλους καλῶ, πότερον ἄμεινόν ἐστιν ἀδίκως ἀποθανεῖν ἢ ἀδίκως σώζειν τὸν ἐπιβεβουλευκότα; οὐδεὶς οὕτως, οἶμαι, ἀνόητός ἐστιν ὅς οὐκ ἂν προτιμήσειε ζῆν μᾶλλον ἢ σώζων τοὺς ἐχθροὺς ἀπολωλέναι. καίτοι πόσους ἐγὼ καὶ τῶν ἐπιχειρησάντων μοι 197 καὶ φανεριῶς ἐληλεγμένων ὅμως ἔσωσα; οἷον Ἄκανθον τουτονὶ καὶ Τιμοκράτην καὶ Λεωγόραν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, παλαιᾶς συνηθείας τῆς πρὸς αὐτοὺς μνημονεύσας.

10 10. ὅταν δὲ βουληθῆτε τοῦμὸν εἰδέναι, τοὺς ἐσφοιτῶντας εἰς Ἀκράγαντα ξένους ἐρωτήσατε ὁποῖος ἐγὼ περὶ αὐτούς εἰμι καὶ εἰ φιλανθρώπως προσφέρομαι τοῖς καταίρουσιν, ὅς γε καὶ σκοποὺς ἐπὶ τῶν λιμένων ἔχω καὶ πενθήνας, τίνες ὅθεν καταπεπλεύκασιν, ὡς κατ' ἄξίαν τιμῶν ἀποπέμποιμι αὐτούς. ἔνιοι δὲ καὶ ἐξεπίτηδες φοιτῶσι παρ' ἐμέ, οἱ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὐ φεύγουσι τὴν συνοσίαν τὴν ἐμήν, ὥσπερ ἀμέλει καὶ

πρῶην ὁ σοφὸς Πυθαγόρας ἤκεν ὡς ἡμῶς, ἄλλα μὲν ὑπὲρ
 ἐμοῦ ἀκηκῶς· ἐπεὶ δὲ ἐπειράθη, ἀπῆλθεν ἐπαινῶν με
 τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐλευῶν τῆς ἀναγκαίας ὠμότητος. εἶτα
 οἴεσθε τὸν πρὸς τοὺς ὄθνελους φιλάνθρωπον οὕτως ἀδί-
 κως τοῖς οἰκειοῖς προσφέρεσθαι, εἰ μὴ τι διαφερόντως
 ἠδίκητο; 11. ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ ἐμαντοῦ ἀπολελόγημαι 11
 ὑμῖν, ἀληθῆ καὶ δίκαια καὶ ἐπαινοῦ μᾶλλον, ὡς ἐμαντὸν
 πείθω, ἢ μίσους ἄξια. ὑπὲρ δὲ τοῦ ἀναθήματος καιρὸς
 ὑμᾶς ἀκοῦσαι ὅθεν καὶ ὅπως τὸν ταῦρον τοῦτον ἐκτη-
 σάμην οὐκ ἐκδούς αὐτὸς τῷ ἀνδριαντοποιῷ. μὴ γὰρ οὕτω
 198 μανεῖην, ὡς τοιούτων ἐπιθυμῆσαι κτημάτων. ἀλλὰ Πε-
 ρίλαος ἦν τις ἡμεδαπός, χαλκεὺς μὲν ἀγαθός, πονηρὸς
 δὲ ἄνθρωπος. οὗτος πάμπολυ τῆς ἐμῆς γνώμης διημαρ-
 τηκῶς ᾤετο χαριεῖσθαι μοι, εἰ καινὴν τινα κόλασιν ἐπι-
 νοήσειεν, ὡς ἐξ ἅπαντος κολάζειν ἐπιθυμοῦντι. καὶ δὴ
 κατασκευάσας τὸν βοῦν ἠκέ μοι κομίζων κάλλιστον ἰδεῖν
 καὶ πρὸς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον· κινήσεως γὰρ
 αὐτῷ καὶ μυκηθμοῦ ἔδει μόνον πρὸς τὸ καὶ ἔμψυχον εἶ-
 ναι δοκεῖν. ἰδὼν δὲ ἀνέκραγον εὐθύς, ἄξιον τὸ κτῆμα
 τοῦ Πυθίου, πεμπτέος ὁ ταῦρος τῷ θεῷ. ὁ δὲ Περίλαος
 παρεστώς, „Τί δ' εἰ μάθοις,“ ἔφη, „τὴν σοφίαν τὴν ἐν αὐτῷ
 καὶ τὴν χρεῖαν ἣν παρέχεται;“ καὶ ἀνοιξας ἅμα τὸν ταῦ-
 ρον κατὰ τὰ νῶτα, „Ἦν τινα,“ ἔφη, „κολάζειν ἐθέλης, ἐμ-
 βιβάσας ἐς τὸ μηχανήμα τοῦτο καὶ κατακλείσας προστι-
 θέναι μὲν τοὺς αὐλοὺς τούσδε πρὸς τοὺς μυζωτήρας τοῦ
 βοός, πῦρ δὲ ὑποκαίειν κελεύειν, καὶ ὁ μὲν οἰμώξεται
 καὶ βοήσεται ἀλήκτοις ταῖς ὀδύναῖς ἐχόμενος, ἢ βοή δὲ
 διὰ τῶν αὐλῶν μέλη σοι ἀποτελέσει οἷα λιγυρώτατα καὶ
 ἐπανλήσει θρηγῶδες καὶ μυκήσεται γοερῶτατον, ὡς τὸν
 199 μὲν κολάζεσθαι, σὲ δὲ τέρπεσθαι μεταξὺ καταλούμενον“.

12. ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτο ἤκουσα, ἐμυσάχθην τὴν κακομηχα- 12
 νίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν ἐπίνοιαν ἐμίσησα τοῦ κατα-
 σκευάσματος καὶ οἰκειᾶν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπέθηκα· καί,
 „Ἄγε δὴ“, ἔφη, „ὦ Περίλαε, εἰ μὴ κενὴ ἄλλως ὑπόσχεσις
 ταῦτά ἐστι, δεῖξον ἡμῖν αὐτὸς εἰσελθὼν τὴν ἀλήθειαν
 τῆς τέχνης καὶ μιμησαί τοὺς βοῶντας, ἵν' εἰδῶμεν εἰ καὶ

ἃ φῆς μέλη διὰ τῶν αὐλῶν φθέγγεται.“ πείθεται μὲν
 ταῦτα ὁ Περίλαος, ἐγὼ δέ, ἐπεὶ ἔνδον ἦν, κατακλείσας
 αὐτὸν πῦρ ὑφάπτειν ἐκέλευον, „Ἀπολάμβανε,“ εἰπὼν, „τὸν
 ἄξιον μισθὸν τῆς θαυμαστῆς σου τέχνης, ἵν' ὁ διδάσκα-
 λος τῆς μουσικῆς αὐτὸς πρῶτος αὐλῆς.“ καὶ ὁ μὲν δίκαια
 ἔπασχεν ἀπολαύων τῆς αὐτοῦ εὐμηχανίας· ἐγὼ δὲ ἔτι
 ἔμπνοον καὶ ζῶντα τὸν ἄνδρα ἐξαιρεθῆναι κελεύσας, ὡς
 μὴ μιάνειε τὸ ἔργον ἐναποθανῶν, ἐκείνον μὲν ἄταφον
 κατὰ κρημνῶν ἔλιπτειν ἐκέλευσα, καθήρας δὲ τὸν βουῖν
 ἀνέπεμψα ὑμῖν ἀνατεθροσόμενον τῷ θεῷ καὶ ἐπεγράψαι
 γε ἐπ' αὐτῷ ἐκέλευσα τὴν πᾶσαν διήγησιν, τοῦ ἀνατι- 290
 θέντος ἐμοῦ τοῦνομα, τὸν τεχνίτην τὸν Περίλαον, τὴν
 ἐπίνοιαν τὴν ἐκείνου, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐμήν, τὴν
 πρέπουσαν τιμωρίαν, τὰ τοῦ σοφοῦ χαλκῶς μέλη, τὴν
 13 πρώτην πείραν τῆς μουσικῆς. 13. ὑμεῖς δέ, ὦ Δελ-
 φοί, δίκαια ποιήσετε θύσαντες μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ μετὰ τῶν
 πρέσβειων, ἀναθέντες δὲ τὸν ταῦρον ἐν καλῷ τοῦ ἱεροῦ,
 ὡς πάντες εἰδεῖεν οἷος ἐγὼ πρὸς τοὺς πονηροὺς εἶμι καὶ
 ὅπως ἀμύνομαι τὰς περιττὰς ἐς κακίαν ἐπιθυμίας αὐτῶν.
 ἱκανὸν γοῦν καὶ τοῦτο μόνον δηλῶσαι μου τὸν τρόπον,
 Περίλαος κολασθεὶς καὶ ὁ ταῦρος ἀνατεθεὶς καὶ μηκέτι
 φυλαχθεὶς πρὸς ἄλλων κολαζομένων αὐλήματα μηδὲ με-
 λιθόσας ἄλλο ἔτι πλὴν μόνα τὰ τοῦ τεχνίτου μυκήματα,
 καὶ ὅτι ἐν μόνῳ αὐτῷ καὶ πείραν ἔλαβον τῆς τέχνης καὶ
 κατέπαυσα τὴν ἄμουσον ἐκείτην καὶ ἀπάνθρωπον ᾠδὴν.
 καὶ τὰ μὲν παρόντα ταῦτα παρ' ἐμοῦ τῷ θεῷ· ἀναθήσω
 δὲ καὶ ἄλλα πολλάκις, ἐπειδὴν μοι παράσχη μηκέτι δεῖ-
 14 σθαι κολάσεων. 14. ταῦτα μὲν, ὦ Δελφοί, τὰ παρὰ τοῦ
 Φαλάριδος, ἀληθῆ πάντα καὶ οἷα ἐπράχθη ἕκαστα, καὶ
 δίκαιοι ἂν εἶημεν πιστεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν μαρτυροῦντες,
 ὡς ἂν καὶ εἰδότες καὶ μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ ψεύδεσθαι
 γῶν ἔχοντες. εἰ δὲ δεῖ καὶ δεηθῆναι ὑπὲρ ἀνδρὸς μάτην
 πονηροῦ δοκοῦντος καὶ ἄκοντος κολάζειν ἠναγκασμένου,
 ἱκετεύομεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ Ἀκραγαντινοὶ Ἕλληνές τε ὄντες
 καὶ τὸ ἀρχαῖον Δωριεῖς, προσέσθαι τὸν ἄνδρα φίλον εἶναι
 ἐθέλοντα καὶ πολλὰ καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ὑμῶν

εὖ ποιῆσαι ὠρημένον. λάβετε οὖν αὐτοὶ τὸν ταῦρον καὶ
 201 ἀνάθετε καὶ εὗξασθε ὑπὲρ τε τῆς Ἀκράγαντος καὶ ὑπὲρ
 τοῦ Φαλάριδος, καὶ μήτε ἡμᾶς ἀπράκτους ἀποπέμψητε
 μήτε ἐκείνον ὑβρίσητε μήτε τὸν Θεὸν ἀποστερήσητε καλ-
 λίστου τε ἅμα καὶ δικαιοτάτου ἀναθήματος.

ΦΑΛΛΑΡΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

1. Οὔτε Ἀκραγαντίνων, ὧ ἄνδρες Δελφοί, πρόξενος 1
 ὢν οὔτε ιδιόξενος αὐτοῦ Φαλάριδος οὔτ' ἄλλην ἔχων
 πρὸς αὐτὸν ἢ εὐνοίας ἰδίαν αἰτίαν ἢ μελλούσης φιλίας
 ἐλπίδα, τῶν δὲ πρέσβων ἀκούσας τῶν ἠκόντων παρ'
 αὐτοῦ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια διεξιόντων, καὶ τὸ εὐσεβὲς ἅμα
 καὶ τὸ κοινῇ συμφέρον καὶ μάλιστα τὸ Δελφοῖς πρέπον
 προορώμενος ἀνέστην παραινέσων ὑμῖν μήτε ὑβρίξειν
 202 ἄνδρα δυνάστην εὐσεβοῦντα μήτε ἀνάθημα ἤδη τῷ Θεῷ
 καθωμολογημένον ἀπαλλοτριοῦν, καὶ ταῦτα τριῶν τῶν
 μεγίστων ὑπόμνημα εἰς αἰεὶ γενησόμενον, τέχνης καλλι-
 στης καὶ ἐπινοίας κακίστης καὶ δικαίας κολάσεως. 2. ἐγὼ 2
 μὲν οὖν καὶ τὸ ἐνδοιάσαι ὑμᾶς ὅλως περὶ τούτου καὶ
 ἡμῖν προθεῖναι τὴν διάσκεψιν, εἰ χρὴ δέχεσθαι τὸ
 ἀνάθημα ἢ ὀπίσω αὐθις ἀποπέμπειν, ἀνόσιον νομίζω,
 μᾶλλον δὲ οὐδ' ὑπερβολὴν ἀσεβείας ἀπολελοιπέναι·
 οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἢ ἱεροσυλία τὸ πρᾶγμά ἐστι μακρῷ τῶν
 ἄλλων χαλεπωτέρα, ὅσῳ τοῦ τὰ ἤδη ἀνατιθέμενα συ-
 λᾶν τὸ μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀνατιθέμενοις ἐπι-
 τρέπειν ἀσεβέστερον. 3. δέομαι δὲ ὑμῶν Δελφὸς καὶ αὐ- 3
 τὸς ὢν καὶ τὸ ἴσον μετέχων τῆς τε δημοσίας εὐκλείας,
 εἰ φυλάττοιτο, καὶ τῆς ἐναντίας δόξης, εἰ ἐκ τῶν παρόν-
 των προσγένοιτο, μήτ' ἀποκλείειν τὸ ἱερὸν τοῖς εὐσεβοῦσι
 μήτε τὴν πόλιν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους διαβάλλειν ὡς
 τὰ πεμπόμενα τῷ Θεῷ συκοφαντοῦσαν καὶ ψήφῳ καὶ δι-
 καστηρίῳ δοκιμάζουσαν τοὺς ἀνατιθέμεντας· οὐδεὶς γὰρ
 ἔστι ἀναθεῖναι τολμήσειεν ἂν εἰδὼς οὐ προσησόμενον τὸν

4 Θεὸν ὅ τι ἂν μὴ πρότερον τοῖς Δελφοῖς δοκῇ. 4. ὁ μὲν 203
 οὖν Πύθιος τὴν δικαίαν ἤδη περὶ τοῦ ἀναθήματος ψῆ-
 φον ἤνεγκεν· εἰ γοῦν ἐμίσει τὸν Φάλαριν ἢ τὸ δῶρον
 αὐτοῦ ἐμισάττετο, ῥᾴδιον ἢ ἐν τῷ Ἰωνίῳ μέσῳ καταδύ-
 σαι αὐτὸ μετὰ τῆς ἀγούσης ὀλκάδος, ὁ δὲ πολὺ τούναν-
 τλον ἐν εὐδίᾳ τε διαπεραιωθῆναι, ὡς φασί, παρέσχεν
 5 αὐτοῖς καὶ σῶς ἐς τὴν Κίρραν καταῤῥαι. 5. ᾧ καὶ δῆλον
 ὅτι προσίεται τὴν τοῦ μονάρχου εὐσεβειαν. χρῆ δὲ καὶ
 ὑμᾶς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ψηφισαμένους προσθεῖναι καὶ τὸν
 ταῦρον τουτονὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τοῦ ἱεροῦ· ἐπεὶ πάντων
 ἂν εἴη τοῦτο ἀτοπώτατον, πέμψαντά τινα μεγαλοπρεπῆς
 οὕτω δῶρον θεῷ τὴν καταδικάζουσαν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ψῆ-
 φον λαβεῖν καὶ μισθὸν κομίσασθαι τῆς εὐσεβείας τὸ κε-
 6 κρισθαι μὴδὲ τοῦ ἀνατιθέναι ἄξιος. 6. ὁ μὲν οὖν τὰναντία
 μοι ἐγνωκῶς, καθάπερ ἐκ τοῦ Ἀκράγαντος ἀρτί κατα-
 πεπλευκῶς, σφαγὰς τινος καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ ἀπα-
 γωγὰς ἐτραγῶδει τοῦ τυράννου μόνον οὐκ ἀτόπτης γε-
 γενῆσθαι λέγων, ὃν ἴσμεν οὐδ' ἄχρι τοῦ πλοίου ἀποδε-
 δημηκότα. χρῆ δὲ τὰ μὲν τοιαῦτα μὴδὲ τοῖς πεπονθέναι
 φάσκουσι πάνυ πιστεύειν διηγουμένοις — ἄδηλον γὰρ
 εἰ ἀληθῆ λέγουσιν — οὐχ ὅπως αὐτοὺς ἂ μὴ ἐπιστάμεθα
 7 κατηγορεῖν. 7. εἰ δ' οὖν τι καὶ πέπρακται τοιοῦτον ἐν 204
 Σικελίᾳ, τοῦτ' οὐ Δελφοῖς ἀναγκαῖον πολυπραγμονεῖν,
 εἰ μὴ ἀντὶ ἱερέων ἤδη δικασταὶ εἶναι ἀξιουῶμεν καί, δέον
 θύειν καὶ τᾶλλα θεραπεύειν τὸν Θεὸν καὶ συνανατιθέναι
 εἰ πέμψειέ τις, σκοποῦντες καθήμεθα εἰ τινες τῶν ὑπὲρ
 8 τὸν Ἰώνιον δικαίως ἢ ἀδίκως τυραννοῦνται. 8. καὶ τὰ
 μὲν τῶν ἄλλων ἐχέτω ὄπη βούλεται· ἡμῖν δὲ ἀναγκαῖον,
 οἴμαι, τὰ ἡμέτερα αὐτῶν εἰδέναι, ὅπως τε πάλαι διέκειτο
 καὶ ὅπως νῦν ἔχει καὶ τί ποιοῦσι λώϊον ἔσται. ὅτι μὲν δὴ
 ἐν κρημνοῖς τε οἰκοῦμεν αὐτοὶ καὶ πέτρας γεωργοῦμεν,
 οὐχ Ὅμηρον χρῆ περιμένειν δηλώσοντα ἡμῖν, ἀλλ' ὄραν
 πάρεστι ταῦτα· καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ γῆ, βαθεῖ λιμῶ ἀεὶ συνῆ-
 μεν ἂν. τὸ δὲ ἱερὸν καὶ ὁ Πύθιος καὶ τὸ χρηστήριον
 καὶ οἱ θύοντες καὶ οἱ εὐσεβοῦντες ταῦτα Δελφῶν τὰ πε-
 δία, ταῦτα ἢ πρόσοδος, ἐντεῦθεν ἢ εὐπορία, ἐντεῦθεν

αί τροφαί — χρεὶ γὰρ τάληθῆ πρός γε ἡμᾶς αὐτοὺς λέγειν — καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν, ἄσπαρτα ἡμῖν καὶ ἀνήροτα φύεται τὰ πάντα ὑπὸ γεωργῶ τῷ Θεῷ, 205 ὅς οὐ μόνον τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγαθὰ γινόμενα παρέχει, ἀλλ' εἴ τι ἐν Φρυξίν ἢ Λυδοῖς ἢ Πέρσαις ἢ Ἀσσυριοῖς ἢ Φοινικῖν ἢ Ἰταλιώταις ἢ Ὑπερβορείοις αὐτοῖς πάντα ἐς Δελφοὺς ἀφικνεῖται. καὶ τὰ δευτέρα μετὰ τὸν Θεὸν ἡμεῖς τιμώμεθα ὑφ' ἀπάντων καὶ εὐποροῦμεν καὶ εὐδαιμονοῦμεν· ταῦτα τὸ ἀρχαῖον, ταῦτα τὸ μέχρι νῦν, καὶ μὴ παυσαιμεθά γε οὕτω βιοῦντες. 9. μέμνηται δὲ οὐ- 9 δεις πώποτε ψῆφον ὑπὲρ ἀναθήματος παρ' ἡμῖν ἀναδοθεῖσαν οὐδὲ κωλυθέντα τινὰ θύειν ἢ ἀνατιθέναι. καὶ διὰ τοῦτ', οἶμαι, καὶ αὐτὸ εἰς ὑπερβολὴν ἠΰξηται τὸ ἱερὸν καὶ ὑπερπλουτεῖ ἐν τοῖς ἀναθήμασι. δεῖ τοίνυν μηδ' ἐν τῷ παρόντι καινοτομεῖν μηδὲν μηδὲ παρὰ τὰ πάτρια νόμον καθιστάναι, φυλοκρινεῖν τὰ ἀναθήματα καὶ γε- νεαλογεῖν τὰ πεμπόμενα, ὅθεν καὶ ἀφ' οὗτου καὶ ὅποια, δεξαμένους δὲ ἀπραγμόνως ἀνατιθέναι ὑπηρετοῦντας ἀμφοῖν, καὶ τῷ Θεῷ καὶ τοῖς εὐσεβέσι. 10. δοκεῖτε δέ 10 μοι, ὦ ἄνδρες Δελφοί, ἄριστα βουλευέσθαι περὶ τῶν παρόντων, εἰ λογίσεσθε [πρῶτον] ὑπὲρ ὅσων καὶ ἡλικῶν ἐστὶν ἡ σκέψις, πρῶτον μὲν ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ 206 ἱεροῦ καὶ θυσῶν καὶ ἀναθημάτων καὶ ἐθῶν ἀρχαίων καὶ θεσμῶν παλαιῶν καὶ δόξης τοῦ μαντείου, ἔπειτα ὑπὲρ τῆς πόλεως ὅλης καὶ τῶν συμφερόντων τῷ τε κοινῷ ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ Δελφῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τῆς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐκλείας ἢ κακοδοξίας· τούτων γὰρ οὐκ οἶδα εἴ τι μεῖζον, εἰ σωφρονεῖτε, ἢ ἀναγκαιότερον ἠγήσεσθε.

11. Περὶ μὲν οὖν ὧν βουλευόμεθα, ταῦτά ἐστιν, οὐ Φάλαρις τύραννος εἰς οὐδὲ ταῦρος οὗτος οὐδὲ χαλκός 11 μόνον, ἀλλὰ πάντες βασιλεῖς καὶ πάντες δυνάσται, ὅσοι νῦν χρῶνται τῷ ἱερῷ, καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ ὅσα ἄλλα τίμια πολλὰ πολλάκις ἀνατεθησόμενα τῷ Θεῷ· πρῶτον μὲν γὰρ τὸ κατὰ τὸν Θεὸν ἐξετασθῆναι ἄξιον. 12. τί- νος οὖν ἔνεκα μὴ ὡς ἀεὶ μηδὲ ὡς πάλαι τὰ περὶ τῶν ἀνα- 12 θημάτων ποιήσομεν; ἢ τί μεμφόμενοι τοῖς παλαιοῖς ἔθει

καινοτομήσομεν; καὶ ὁ μὴδὲ πώποτε, ἀφ' οὗ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν καὶ ὁ Πύθιος χρᾶ καὶ ὁ τρίπους φθέγγεται καὶ ἡ ἱερεία ἐμπνεῖται, γεγένηται παρ' ἡμῖν, νῦν καταστησόμεθα, κρίνεσθαι καὶ ἐξετάζεσθαι τοὺς ἀνατιθέοντας; καὶ μὴν ἐξ ἐκείνου μὲν τοῦ παλαιοῦ ἔθους, τοῦ ἀνέδην καὶ πᾶσιν ἐξεῖναι, ὁρᾶτε ὅσων ἀγαθῶν ἐμπέπλησται τὸ ἱερόν, ἀπάντων ἀνατιθέντων καὶ ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν
 13 δύναμιν ἐπίων δωρουμένων τὸν θεόν. 13. εἰ δ' ὑμᾶς αὐτοὺς δοκιμαστὰς καὶ ἐξεταστὰς ἐπιστήσετε τοῖς ἀναθήμασιν, ὄκνῳ μὲν ἀπορήσωμεν τῶν δοκιμασθησομένων, ἔτι οὐδενὸς ὑπομένουτος ὑπόδικον αὐτὸν καθιστάναι, καὶ ἀναλίσκοντα καὶ καταδαπανῶντα παρ' αὐτοῦ, κρίνεσθαι καὶ ὑπὲρ τῶν δλων κινδυνεύειν. ἢ τίτι βιωτόν, εἰ κριθῆσεται τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Η ΨΕΥΔΟΜΑΝΤΙΣ.

- 1 1. Σὺ μὲν ἴσως, ὃ φίλτατε Κέλσε, μικρόν τι καὶ φαῦλον οἶει τὸ πρόσταγμα, προστάττειν τὸν Ἀλεξάν-208
 δρου σοι τοῦ Ἀβωνοτειχίτου γόητος βλον καὶ ἐπινοίας αὐτοῦ καὶ τολμήματα καὶ μαγγανείας ἐς βιβλίον γραψαντα πέμψαι· τὸ δέ, εἴ τις ἐθέλοι πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἕκαστον ἐπεξιέναι, οὐ μείον ἐστίν ἢ τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου πράξεις ἀναγράψαι· τοσοῦτος γὰρ ἐν κακίᾳ οὗτος, ὅσος εἰς ἀρετὴν ἐκεῖνος. ὅμως δὲ εἰ μετὰ συγγνώμης ἀναγνώσεσθαι μέλλοις καὶ τὰ ἐνδέοντα τοῖς ἱστοροῦμένοις προσλογιεῖσθαι, ὑποστήσομαι σοι τὸν ἄθλον καὶ τὴν Αὐγέου βουστασίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαν, ἀλλ' ἐς δύναμιν γε τὴν ἔμαντοῦ ἀνακαθήρασθαι πειράσομαι, ὀλίγους ὅσους τῶν κοφίνων ἐκφορήσας, ὡς ἀπ' ἐκείνων τεκμαίροιο πόση πᾶσα καὶ ὡς ἀμύθητος ἦν ἡ κόπρος, ἣν τρισχίλιοι βόες ἐν πολλοῖς ἔτεσι ποιῆσαι ἐδύναντο.
- 2 2. Αἰδοῦμαι μὲν οὖν ὑπὲρ ἀμφοῖν, ὑπὲρ τε σοῦ καὶ [ὑπὲρ] ἔμαντοῦ· σοῦ μὲν, ἀξιούντος μνήμη καὶ γραφῆ

παραδοθῆναι ἄνδρα τρισκατάρατον, ἔμαντοῦ δέ, σπουδῆν
 ποιουμένου ἐπὶ τοιαύτῃ ἱστορίᾳ καὶ πράξεσιν ἀνθρώπου,
 209 ὃν οὐ μὰ Δία γινώσκεισθαι πρὸς τῶν πεπαιδευμένων ἦν
 ἄξιον, ἀλλ' ἐν πανδήμῳ τινὶ μεγίστῳ θεάτρῳ ὁρᾶσθαι
 ὑπὸ πιθήκων ἢ ἀλωπέκων σπαρattόμενον. ἀλλ' ἦν τις
 ἡμῖν ἐπιφέρῃ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἔξομεν καὶ αὐτοὶ ἐς
 παράδειγμά τι τοιοῦτον ἀνενεγκεῖν· καὶ Ἀρριανὸς γὰρ ὁ
 τοῦ Ἐπικτήτου μαθητῆς, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώ-
 τοις καὶ παιδείᾳ παρ' ὄλον τὸν βίον συγγενόμενος, ὁμοίον
 τι παθῶν ἀπολογήσασθαι ἂν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν· Τιλλιρόβου
 γοῦν τοῦ ληστοῦ κάκεινος βίον ἀναγράψαι ἤξιωσεν· ἡμεῖς
 δὲ πολὺ ὠμοτέρου ληστοῦ μνήμην ποιησόμεθα, ὅσῳ μὴ
 ἐν ὕλαις καὶ ἐν ὄρεσιν, ἀλλ' ἐν πόλεσιν οὗτος ἐλήστευεν
 οὐ Βιθυνίαν μόνον οὐδὲ τὴν Ἰδίην κατατρέχων οὐδὲ ὀλίγα
 τῆς Ἀσίας μέρη τὰ ἐρημότατα λεηλατῶν, ἀλλὰ πᾶσαν ὡς
 εἶπεῖν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐμπλήσας τῆς ληστείας τῆς
 αὐτοῦ.

3. Πρότερον δὲ σοὶ αὐτὸν ὑπογράψω τῷ λόγῳ πρὸς 8
 τὸ ὁμοιότητα εἰκάσας, ὡς ἂν δύνωμαι, καίτοι μὴ πάν-
 210 γραφικός τις ὢν· τὸ γὰρ δὴ σῶμα, ἵνα σοὶ καὶ τοῦτο
 δείξω, μέγας τε ἦν καὶ καλὸς ἰδεῖν καὶ θεοπρεπῆς ὡς
 ἀληθῶς, λευκὸς τὴν χροάν, τὸ γένειον οὐ πάνυ λάσιος,
 κόμην τὴν μὲν ἰδίαν, τὴν δὲ καὶ πρόσθετον ἐπικείμενος
 εὖ μάλα εἰκασμένην καὶ τοὺς πολλοὺς ὅτι ἦν ἄλλοτρία
 λεληθυῖαν· ὀφθαλμοὶ πολὺ τὸ ἐνθεον καὶ τὸ γοργὸν ἐπι-
 φαίνοντες, φώνημα ἠδιστόν τε ἅμα καὶ λαμπρότατον·
 καὶ ὄλωσ οὐδαμῶθεν μωμητὸς ἦν ταῦτά γε. 4. τοιοῦδε 4
 μὲν τὴν μορφήν· ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἰ, γνώμη, — ἀλεξίκακε
 Ἡρακλῆς καὶ Ζεῦ ἀποτρόπαιε καὶ Διόσκουροι σωτῆρες —
 πολεμίοις καὶ ἐχθροῖς ἐντυχεῖν γένοιτο, μὴ συγγενέσθαι
 τοιοῦτῳ τινί· συνέσει μὲν γὰρ καὶ ἀγχινότῳ καὶ δριμύ-
 τητι πάμπολου τῶν ἄλλων διέφερε, καὶ τὸ περιεργον καὶ
 εὐμαθὲς καὶ τὸ μνημονικὸν καὶ πρὸς τὰ μαθήματα εὐ-
 φνὲς πάντα ταῦτα εἰς ὑπερβολὴν ἐκασταχοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ·
 ἐχρητο δὲ αὐτοῖς ἐς τὸ χεῖριστον· καὶ ὄργανα ταῦτα γεν-
 ναῖα ὑποβεβλημένα ἔχων αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ δια-

βοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας,²¹¹
 ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον ἢ Φρυνώνδαν ἢ Ἀριστόδημον ἢ
 Σώστρατον. αὐτὸς μὲν γὰρ τῷ γαμβρῷ Ρουτιλιανῷ ποτε
 γράφων καὶ τὰ μετριώτατα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων Πυθαγόρα
 ὁμοίος εἶναι ἤξιον· ἀλλ' ἴλεως μὲν ὁ Πυθαγόρας εἶη,
 σοφὸς ἀνὴρ καὶ τὴν γνώμην Θεσπέσιος. εἰ δὲ κατὰ τοῦ-
 τον ἐγεγένητο, παῖς ἂν εὖ οἶδ' ὅτι πρὸς αὐτὸν εἶναι
 ἔδοξε. καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ με νομίσης ἐφ' ὕβρει ταῦτα
 τοῦ Πυθαγόρου λέγειν ἢ συνάπτειν πειρώμενον αὐτοὺς
 πρὸς ὁμοιότητα τῶν πράξεων. ἀλλ' εἴ τις τὰ χείριστα
 καὶ βλασφημότατα τῶν ἐπὶ διαβολῇ [περὶ] τοῦ Πυθαγόρου
 λεγομένων, οἷς ἔγωγε οὐκ ἂν πεισθείην ὡς ἀληθέσιν οὐ-
 σιν, ὅμως συναγάγοι ἐς τὸ αὐτό, πολλοστὸν ἂν μέρος
 ἅπαντα ἐκεῖνα γένοιτο τῆς Ἀλεξάνδρου δεινότητος. ὅλως
 γὰρ ἐπινόησόν μοι καὶ τῷ λογισμῷ διατύπωσον ποικιλω-
 τάτην τινὰ ψυχῆς κρᾶσιν ἐκ ψεύδους καὶ δόλων καὶ ἐπι-
 ορκιῶν καὶ κακοτεχνιῶν συγκεκλιμένην, ῥαδίαν, τολμηράν,²¹²
 παράβολον, φιλόπονον ἐξεργάσασθαι τὰ νοηθέντα, καὶ
 πιθανὴν καὶ ἀξιόπιστον καὶ ὑποκριτικὴν τοῦ βελτίονος
 καὶ τῷ ἐναντιωτάτῳ τῆς βουλήσεως εἰκοῦσαν. οὐδεὶς
 γοῦν τὸ πρῶτον ἐντυχὼν οὐκ ἀπῆλθε δόξαν λαβῶν περὶ
 αὐτοῦ ὡς εἶη πάντων ἀνθρώπων χρηστότατος καὶ ἐπιει-
 κέστατος καὶ προσέτι ἀπλοϊκώτατός τε καὶ ἀφελέστατος.
 ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὸ μεγαλοεργὸν προσῆν καὶ τὸ μη-
 δὲν μικρὸν ἐννοεῖν, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τὸν
 νοῦν.

5. Μειράκιον μὲν οἶν ἔτι ὢν πάνν ὥραϊον, ὡς ἐνῆν
 ἀπὸ τῆς καλᾶμης τεκμαίρεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν διηγου-
 μένων, ἀνέδην ἐπόρνευε καὶ συνῆν ἐπὶ μισθῷ τοῖς βου-
 λομένοις. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις λαμβάνει τις αὐτὸν ἐραστῆς
 γόης τῶν μαγείας καὶ ἐπωδᾶς Θεσπεσίους ὑπισχνουμέ-
 νων καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς²¹³
 ἐχθροῖς καὶ Θησαυρῶν ἀναπομπὰς καὶ κλήρων διαδοχὰς.
 οὗτος ἰδὼν εὐφυᾶ παῖδα καὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἑαυτοῦ
 πράξεων ἐτοιμότατον, οὐ μείον ἐρῶντα τῆς κακίας [τῆς]
 αὐτοῦ ἢ αὐτὸς τῆς ὥρας τῆς ἐκείνου, ἐξεπαίδευσέ τε αὐ-

τὸν καὶ διετέλει ὑπουργῶ καὶ ὑπηρετῆ καὶ διακόνῳ χρώ-
μενος. ὁ δ' αὐτὸς ἐκεῖνος δημοσίᾳ μὲν ἰατρὸς δῆθεν ἦν,
ἤπιστατο δὲ κατὰ τὴν Θόωνος τοῦ Αἰγυπτίου γυναῖκα
φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ
λυγρά·

ὧν ἀπάντων κληρονόμος καὶ διάδοχος οὗτος ἐγένετο. ἦν
δὲ ὁ διδάσκαλος ἐκεῖνος καὶ ἐραστής τὸ γένος Τυανεύς
τῶν Ἀπολλωνίῳ Τυανεῖ συγγενομένων καὶ τὴν πᾶσαν
214 αὐτοῦ τραγωδίαν εἰδότην. ὄρας ἔξ οἷας σοι διατριβῆς
ἄνθρωπον λέγω.

6. Ἦδη δὲ πώγωνος ὁ Ἀλέξανδρος πιμπλάμενος καὶ 6
τοῦ Τυανέως ἐκείνου ἀποθανόντος ἐν ἀπορίᾳ καθεστώς,
ἀπηνθηκυίας ἅμα τῆς ὥρας, ἀφ' ἧς τρέφεσθαι ἐδύνατο,
οὐκέτι μικρὸν οὐδὲν ἐπενόει, ἀλλὰ κοινωνήσας Βυζαν-
τίῳ τινὶ χορογράφῳ τῶν καθιέντων ἐς τοὺς ἀγῶνας,
πολὺ καταρατοτέρῳ τὴν φύσιν — Κοκκωνᾶς δὲ οἶμαι
ἐκαλεῖτο — περιήεσαν γοητεύοντες καὶ μαγγανεύοντες
καὶ τοὺς παχεῖς τῶν ἀνθρώπων — οὕτως γὰρ αὐτοὶ τῇ
πατριῳ τῶν μάγων φωνῇ τοὺς πλουσίους ὀνομάζουσιν —
ἀποκείροντες. ἐν δὴ τούτοις καὶ Μακέτιν γυναῖκα πλου-
σίαν, ἔξωρον μὲν, ἐράσμιον δὲ [ἔτι] εἶναι βουλομένην,
ἐξευρόντες ἐπεσιτίσαντό τε τὰ ἀρκούντα παρ' αὐτῆς καὶ
ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Βιθυνίας ἐς τὴν Μακεδονίαν. Πελ-
λαία δὲ ἦν ἐκείνη, πάλαι μὲν εὐδαίμονος χωρίου κατὰ
τοὺς τῶν Μακεδόνων βασιλέας, νῦν δὲ ταπεινοῦ καὶ
ὀλιγίστους οἰκήτορας ἔχοντος. 7. ἐνταῦθα ἰδόντες δρά- 7
215 κοντας παμμεγέθεις, ἡμέρους πάνν καὶ τιθασούς, ὡς
ὑπὸ γυναικῶν τρέφεσθαι καὶ παιδίοις συγκαθεύδειν καὶ
πατουμένους ἀνέχεσθαι καὶ θλιβομένους μὴ ἀγανακτεῖν
καὶ γάλα πίνειν ἀπὸ θηλῆς κατὰ τὸ αὐτὸ τοῖς βρέφεσι —
πολλοὶ δὲ γίνονται παρ' αὐτοῖς τοιοῦτοι, ὄθεν καὶ τὸν
περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος μῦθον διαφοιτῆσαι πάλαι εἰκός,
ὁπότε ἐκείε τὸν Ἀλέξανδρον, δράκοντος οἶμαι συγκα-
θεύδοντος αὐτῇ τοιούτου — ὠνοῦνται τῶν ἐρπετῶν ἐν
τὸ κάλλιστον ὀλλίγων ὀβολῶν. 8. καὶ κατὰ τὸν Θουκυδί- 8
δην ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδεῃ δη. ὡς γὰρ ἂν (†) δύο κά-

κιστοι καὶ μεγαλότολμοι καὶ πρὸς τὸ κακουργεῖν προχει-
 ρότατοι ἐς τὸ αὐτὸ συνελθόντες ἐραδίως κατενόησαν τὸν
 τῶν ἀνθρώπων βίον ὑπὸ δυεῖν τοῖν μεγίστοιν τυραν-
 νούμενον τυράννοιον, ἐλπίδος καὶ φόβου, καὶ ὅτι ὁ τού-
 των ἑκατέρω ἐς δέον χρῆσασθαι δυνάμενος τάχιστα
 πλουτήσειεν ἂν· ἀμφοτέροις γάρ, τῷ τε δεδιότι καὶ
 τῷ ἐλπίζοντι, ἐώρων τὴν πρόγνωσιν ἀναγκαιοτάτην τε
 καὶ ποθεινοτάτην οὖσαν, καὶ Δελφούς οὕτω πάλαι 216
 πλουτῆσαι καὶ ἀοιδίμους γενέσθαι καὶ Ἀἴηλον καὶ Κλάρων
 καὶ Βραγχίδας, τῶν ἀνθρώπων αἰεὶ δι' οὓς προεῖπον
 τυράννους φοιτώντων ἐς τὰ ἱερὰ καὶ προμαθεῖν τὰ μέλ-
 λοντα δεομένων καὶ δι' αὐτὸ ἑκατόμβας θυόντων καὶ
 χρυσᾶς πλίνθους ἀνατιθέντων. ταῦτα πρὸς ἀλλήλους
 στρέφοντες καὶ κυκῶντες μαντεῖον συστήσασθαι καὶ
 χρηστήριον ἐβουλεύοντο· εἰ γὰρ τοῦτο προχωρήσειεν αὐ-
 τοῖς, ἀντίκα πλούσιοι τε καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθαι ἤλπι-
 ζον, ὅπερ ἐπὶ μείζον ἢ κατὰ τὴν πρώτην προσδοκίαν
 ἀπήντησεν αὐτοῖς καὶ κρείττον διεφάνη τῆς ἐλπίδος.

9 θ. τούτεῦθεν τὴν σκέψιν ἐποιοῦντο, πρῶτον μὲν περὶ
 τοῦ χωρίου, δεύτερον δὲ ἥτις ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ τρόπος ἂν γέ-
 νοιτο τῆς ἐπιχειρήσεως. ὁ μὲν οὖν Κόκκωνᾶς τὴν Καλ-
 χηδόνα ἐδοκίμαζεν ἐπιτήδειον εἶναι, ὡς ἐμπόρων χωρίον
 τῇ τε Θοράκῃ καὶ τῇ Βιθυνίᾳ πρόσσοικον, οὐχ ἕκασ οὐδὲ
 τῆς Ἀσίας καὶ Γαλατίας καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν
 ἀπάντων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔμπαλιν τὰ οἴκοι προῦκρινε 217
 λέγων ὅπερ ἦν, πρὸς τὴν τῶν τοιούτων ἀρχὴν καὶ ἐπι-
 χειρήσιν ἀνθρώπων δεῖν παχέων καὶ ἡλιθίων τῶν ὑπο-
 δεξομένων, οἷους τοὺς Παφλαγόνας εἶναι ἔφρασκεν ὑπερ-
 σοικούντας τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος, δεισιδαίμονας τοὺς
 πολλοὺς καὶ πλουσίους, καὶ μόνον εἰ φανεῖται τις αὐλη-
 τὴν ἢ τυμπανιστὴν ἢ κυμβάλοισ κροτοῦντα ἐπαγόμενος,
 κοσκίνῳ τὸ τοῦ λόγου μαντευόμενος, ἀντίκα μάλα πάν-
 τας κεκηρότας πρὸς αὐτὸν καὶ ὡσπερ τινὰ τῶν ἐπουρα-
 νίων προσβλέποντας.

10 10. Οὐκ ὀλίγης δὲ τῆς περὶ τοῦτο στάσεως αὐτοῖς γενο-
 μένης τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀφικόμενοι ἐς

τὴν Καλχηδόνα — χρήσιμον γὰρ τι ὅμως ἢ πόλις αὐτοῖς ἔχειν ἔδοξε — ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὅπερ ἀρχαιοτάταν ἐστὶ τοῖς Καλχηδονίοις, κατορύττουσι δέλτους χαλκῶς, λεγούσας ὡς αὐτίκα μάλα ὁ Ἀσκληπιὸς σὺν τῷ πατρὶ Ἀπόλλωνι μέτεισιν ἐς τὸν Πόντον καὶ καθέξει τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος. αὐταὶ δὲ αἱ δέλτοι ἐξεπίτηδες εὔρεθεισαι

218 διαφοριῆσαι ῥαδίως τὸν λόγον τοῦτον ἐς πᾶσαν τὴν Βιθυνίαν καὶ τὸν Πόντον ἐποίησαν, καὶ πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων ἐς τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος· κάκεινοι γὰρ καὶ νεῶν αὐτίκα ἐψηφίσαντο ἐγείραι καὶ τοὺς θεμελίους ἤδη ἔσκαπτον. κἀνταῦθα ὁ μὲν Κοκκωνῶς ἐν Χαλκηδόνι καταλείπεται, διττούς τινας καὶ ἀμφιβάλους καὶ λοξοὺς χρησμοὺς συγγράφων. καὶ μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησε τὸν βίον ὑπ' ἐχίδνης οἴμαι δηχθεὶς. 11. προσπέμπεται δὲ ὁ 11 Ἀλέξανδρος κομῶν ἤδη καὶ πλοκάμους καθειμένος καὶ μεσόλευκον χιτῶνα πορφυροῦν ἐνδεδυκὼς καὶ ἱμάτιον ὑπὲρ αὐτοῦ λευκὸν ἀναβεβλημένος, ἄρπην ἔχων κατὰ τὸν Περσέα, ἀφ' οὗ ἑαυτὸν γενεαλογῶν ἦν μητρόθεν, καὶ οἱ ὄλεθροι ἐκεῖνοι Παφλαγόνες εἰδότες αὐτοῦ ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ἀφανεῖς καὶ ταπεινοὺς ἐπίστεον τῷ χρησμῷ λέγοντι

219 Περσείδης γενεὴν Φοίβῳ φίλος οὗτος ὁράται,
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ποδαλείριου αἷμα λελογχῶς.
 [οὕτως ἄρα ὁ Ποδαλείριος μάχλος καὶ γυναικομανῆς τὴν φύσιν, ὡς ἀπὸ Τρίκης ἄχρι Παφλαγονίας στύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα.] εἴρητο δὲ ἐν χρησμῷ ἤδη Σιβύλλης προμαντευομένης·

Εὐξείνου Πόντιοιο παρ' ἧσιν ἄγχι Σινώπης
 ἔσται τις κατὰ Τύρσιν ὑπ' Αὔσονιοισι προφήτης,
 ἐκ πρώτης δεικνὺς μονάδος τρισσῶν δεκάδων τε
 πένθ' ἑτέρας μονάδας καὶ εἰκοσάδα τρισάριθμον,
 ἀνδρὸς ἀλεξητήρος ὁμωνυμίην τετράκυκλον.

220 12. Ἑσβαλῶν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τοιαύτης τρα- 12
 γωδίας διὰ πολλοῦ ἐς τὴν πατρίδα περιβλεπτός τε καὶ
 λαμπρὸς ἦν, μεμηνέναι προσποιούμενος καὶ ἀφροῦ ἐνίοτε
 ὑποπιμπλάμενος τὸ στόμα· ῥαδίως δὲ τοῦτο ὑπῆρχεν αἰ-

τῷ, στρουθίου τῆς βαφικῆς βοτάνης τὴν ῥίζαν διαμασησαμένῳ· τοῖς δὲ θεῖόν τι καὶ φοβερόν ἐδόκει καὶ ὁ ἄφρός. ἐπεποίητο δὲ αὐτοῖς πάλαι καὶ κατεσκευάστο κεφαλῇ δράκοντος ὀθονίην ἀνθρωπόμορφόν τι ἐπιφαίνουσα, κατάγραφος, πάνυ εἰκασμένη, ὑπὸ θριξίν ἐπτελαιοῖς ἀνοίγουσά τε καὶ αὖθις ἐπικλείουσα τὸ στόμα, καὶ γλῶττα οἷα δράκοντος διττὴ μέλαινα προέκυπτεν, ὑπὸ τριχῶν καὶ αὐτὴ ἐλκομένη. καὶ ὁ Πελλαῖος δὲ δράκων προὔπηρχε καὶ οἷκοι ἐτρέφετο, κατὰ καιρὸν ἐπιφανησόμενος αὐτοῖς καὶ συντραγωδησῶν, μᾶλλον δὲ πρωταγωνιστῆς ἐσόμενος.

- 13 13. Ἦδη δὲ ἄρχεσθαι δέον, μηχανᾶται τοιόνδε τι· νύκτωρ γὰρ ἔλθῶν ἐπὶ τοὺς θεμελίους τοῦ νεῷ τοῦ ἄρτι ὀρυττομένου — συνειστήκει δὲ ἐν αὐτοῖς ὕδωρ ἢ αὐτόθεν ποθὲν συλλειβόμενον ἢ ἔξ οὐρανοῦ πεσόν — ἐν-221 ταῦθα κατατίθεται χήνειον ῥόν προκεκενωμένον, ἔνδον φυλάττον ἐρπετόν τι ἄρτιγέννητον, καὶ βυθίσας τοῦτο ἐν μυχῷ τοῦ πηλοῦ ὀπίσω αὖθις ἀπηλλάττετο. ἔωθεν δὲ γυμνὸς ἐς τὴν ἀγορὰν προπηδήσας, διάζωμα περὶ τὸ αἰδοῖον ἔχων κατάχρυσον καὶ τοῦτο, καὶ τὴν ἄρτην ἐκείνην φέρων, σεῖων ἅμα τὴν κόμην ἄνετον ὥσπερ οἱ τῆ μητρὶ ἀγειρόντες τε καὶ ἐνθεαζόμενοι, ἐδημηγόρει ἐπὶ βωμόν τινα ὑψηλὸν ἀναβάς καὶ τὴν πόλιν ἐμακάριζεν αὐτίκα μάλα δεξομένην ἑναργῆ τὸν θεόν. οἱ παρόντες δὲ — ξυνδεδραμήκει γὰρ σχεδὸν ἅπασα ἢ πόλις ἅμα γυναιξὶ καὶ γέρουσι καὶ παιδίοις — ἐτεθήπεσαν καὶ εὐχοντο καὶ προσεκύουν. ὁ δὲ φωνάς τινας ἀσήμους φθεγγόμενος, οἷαι γένοιτ' ἂν Ἑβραίων ἢ Φοινίκων, ἐξέπληττε τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εἰδότας ὅ τι καὶ λέγοι, πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι πᾶσιν ἐγκατεμίγνυ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν
- 14 Ἀσκληπιόν. 14. εἶτα ἔθει δρόμῳ ἐπὶ τὸν ἐσόμενον νεών· καὶ ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ἔλθῶν καὶ τὴν προωκοδομημένην τοῦ 222 χρηστηρίου πηγὴν, ἐμβὰς ἐς τὸ ὕδωρ ὕμνος τε ἦδεν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀπόλλωνος μεγάλῃ τῇ φωνῇ καὶ ἐκάλει τὸν θεὸν ἦκειν τύχη τῇ ἀγαθῇ ἐς τὴν πόλιν. εἶτα φιάλην αἰτήσας, δόντος τινός, ῥαδίως ὑποβαλὼν ἀνιμάται μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ πηλοῦ τὸ ῥόν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ὁ

θεὸς αὐτῷ κατεκέλειστο, κηρῷ λευκῷ καὶ ψιμυθίῳ τὴν ἀρμογὴν τοῦ στόματος ξυγκεκολλημένον· καὶ λαβὼν αὐτὸ ἐς τὰς χεῖρας ἔχειν ἔφασκεν ἤδη τὸν Ἀσκληπιόν. οἱ δὲ ἀτενὲς ἀπέβλεπον ὅ τι καὶ γίγνοιτο, πολὺ πρότερον θάυμασαντες τὸ ῥὸν ἐν τῷ ὕδατι εὐρημένον. ἐπεὶ δὲ καὶ κατάξας αὐτὸ ἐς κοίλην τὴν χεῖρα ὑπεδέξατο τὸ τοῦ ἔρπετοῦ ἐκείνου ἔμβρον καὶ οἱ παρόντες εἶδον κινούμενον καὶ περὶ τοῖς δακτύλοις εἰλούμενον, ἀνέκραγον εὐθὺς καὶ ἠσπάζοντο τὸν θεὸν καὶ τὴν πόλιν ἑμακάριζον καὶ χανδὸν ἕκαστος ἐνεπίμπλαντο τῶν εὐχῶν, θησαυροὺς καὶ πλούτους καὶ ὑγίειαν καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ αἰτῶν παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ θεομαῖος αὐθις ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἴετο φέρον ἅμα τὸν ἀρτιγέννητον Ἀσκληπιόν δις τεχθέντα, ὅτε ἄλλοι ἅπαξ τίκοντ' ἀνθρώποι, οὐκ ἐκ Κορωνίδος μὰ Δί' οὐδὲ γε κορώνης, ἀλλ' ἐκ χηνὸς γεγεννημένον. ὁ δὲ λεὼς ἅπας ἠκολούθει, πάντες ἔνθεοι καὶ μεμνηότες ὑπὸ τῶν ἐλπίδων.

15. Ἡμέρας μὲν οὖν τινας οἴκοι ἔμεινεν ἐλπίζων ὅπερ 15 ἦν, ὑπὸ τῆς φήμης αὐτίκα μάλα παμπόλλους τῶν Παφλαγόνων συνδραμεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπερεπέπληστο ἀνθρώπων ἡ πόλις, ἀπάντων τοὺς ἐγκεφάλους καὶ τὰς καρδίας προεξηρημένων οὐδὲν οἰκίωτον σιτοφάγοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνη τῇ μορφῇ μὴ οὐχὶ πρόβατα εἶναι διαφερόντων, ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἐπὶ κλίνης καθεζόμενος μάλα θεοπρεπῶς ἱσταλμένος ἐλάμβανε ἐς τὸν κόλπον τὸν Πελλαῖον ἐκεῖνον Ἀσκληπιόν, μέγιστόν τε καὶ κάλλιστον, ὡς ἔφην, ὄντα, καὶ ὅλον τῷ αὐτοῦ τραχήλῳ περιειλήσας καὶ τὴν οὐρὰν ἔξω ἀφείλ — πολὺς δὲ ἦν, ὡς καὶ ἐν τῷ προκολπίῳ αὐτοῦ κεχρῆσθαι καὶ χαμαὶ τὸ μέρος ἐπισύρσθαι — μόνην τὴν κεφαλὴν ὑπὸ μάλης ἔχων καὶ ἀποκρύπτων, 22A ἀνεχομένου πάντα ἐκείνου, προὔφαινε τὴν ὀθονίην κεφαλὴν κατὰ θάτερον τοῦ πώγωνος, ὡς δῆθεν ἐκείνου τοῦ φαινομένου πάντως οὔσαν. 16. εἰτά μοι ἐπινόησον 16 οἰκίσκον οὐ πολὺ φαιδρὸν οὐδὲ ἐς κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενον καὶ πληθὸς ἀνθρώπων συγκλύδων τεταραγμένων καὶ προεκπεπληγμένων καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρουμένων,

οἷς εἰσελθοῦσι τεράστιον ὡς εἰκὸς τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο, ἐκ τοῦ τέως μικροῦ ἕρπετος ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τοσοῦτον δράκοντα πεφηγῆναι, ἀνθρωπόμορφον καὶ ταῦτα καὶ τιθασόν. ἠπειλοντο δὲ αὐτίκα πρὸς τὴν ἔξοδον, καὶ πρὶν ἀκριβῶς ἰδεῖν, ἐξηλαύνοντο ὑπὸ τῶν αἰετῶν ἐπεισιόντων. ἐτετρώπητο δὲ κατὰ τὸ ἀντίθυρον ἄλλη ἔξοδος, οἷόν τι καὶ τοὺς Μακεδόνας ἐν Βαβυλῶνι ποιῆσαι ἐπ' Ἀλεξάνδρου νοσοῦντι λόγος, ὅτε ὁ μὲν ἤδη πονήρως εἶχεν, οἱ δὲ περιστάντες τὰ βασιλεία ἐπόθουν ἰδεῖν αὐτὸν καὶ προσεῖπεν τὸ ὕστατον. τὴν δὲ ἐπίδειξιν ταύτην οὐχ ἅπαξ ὁ μισθός, ἀλλὰ πολλάκις ποιῆσαι λέγεται, καὶ μάλιστα εἴ τις τῶν πλουσίων ἀφίκοντο νεαλέστεροι.

- 17 17. Ἐνταῦθα, ὡ φίλε Κέλσε, εἰ δεῖ τὰληθῆ λέγειν, συγγνώμην χρὴ ἀπονέμειν τοῖς Παφλαγόσι καὶ Ποντικαῖς ἐκείνοις, παχέσι καὶ ἀπαιδεύτοις ἀνθρώποις, εἰ ἐξηπατήθησαν ἀπτόμενοι τοῦ δράκοντος — καὶ γὰρ τοῦτο παρεῖχε τοῖς βουλομένοις ὁ Ἀλέξανδρος — ὀρῶντες ἐν²⁵ ἀμυδρῷ τῷ φωτὶ τὴν κεφαλὴν δῆθεν αὐτοῦ ἀνοίγουσάν τε καὶ συγκλείουσάν τὸ στόμα, ὥστε πᾶν τὸ μηχανήμα ἐδεῖτο Δημοκρίτου τινὸς ἢ καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου ἢ Μητροδώρου ἢ τινος ἄλλου ἀδαμαντίνην πρὸς ταῦτα καὶ τα τοιαῦτα τὴν γνώμην ἔχοντος, ὡς ἀπιστῆσαι καὶ ὅπερ ἦν εἰκάσαι, καὶ εἰ μὴ εὐρεῖν τὸν τρόπον ἐδύνατο, ἐκείνο γοῦν προπεπεισμένον, ὅτι λέληθεν αὐτὸν ὁ τρόπος τῆς μαγγανείας, τὸ δ' οὖν πᾶν ψεῦδός ἐστι καὶ γενέσθαι
- 18 ἀδύνατον. 18. κατ' ὀλίγον οὖν καὶ ἡ Βιθυνία καὶ ἡ Γαλατία καὶ ἡ Θράκη συνέρρει, ἐκάστου τῶν ἀπαγγελλόντων ὡς τὸ εἰκὸς λέγοντος ὡς καὶ γεννώμενον ἴδοι τὸν θεὸν καὶ ὕστερον ἄψαιτο μετ' ὀλίγον παμμεγέθους αὐτοῦ γεγενημένου καὶ τὸ πρόσωπον ἀνθρώπων ἑοικότες. γραφαί τε ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰκόνες καὶ ξόανα, τὰ μὲν ἐκ χαλκοῦ, τὰ δὲ ἐξ ἀργύρου εἰκασμένα, καὶ ὄνομά γε τῷ θεῷ ἐπιτεθέν· Γλύκων γὰρ ἐκαλεῖτο ἐκ τινος ἐμμέτρου καὶ θεοῦ προστάγματος· ἐξεφώνησε γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος
- Εἰμὶ Γλύκων, τρίτον αἷμα Διός, φάος ἀνθρώποισι.
- 19 19. Καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, οὐπερ ἕνεκα τὰ πάντα

226 ἔμεμηχάνητο, καὶ χρᾶν τοῖς δεομένοις καὶ θεοσπίζειν παρ' Ἀμφιλόχου τοῦ ἐν Κιλικίᾳ τὸ ἐνδόσιμον λαβῶν — καὶ γὰρ ἐκεῖνος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην τοῦ Ἀμφιάρεω καὶ τὸν ἐν Θήβαις ἀφανισμόν αὐτοῦ ἐκπεσῶν τῆς οἰκίας ἐς τὴν Κιλικίαν ἀφικόμενος οὐ πονήρως ἀπήλλαξε προ- θεοσπίζων καὶ αὐτὸς τοῖς Κίλιξι τὰ μέλλοντα καὶ δὴ ὀβο- λὸς ἐφ' ἐκάστῳ χρησμῶ λαμβάνων — ἐκεῖθεν οὖν τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν ὁ Ἀλέξανδρος προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφι- κομένοις ὡς μαντεύσεται ὁ θεὸς φητὴν τινα ἡμέραν. ἐκέ- λευσε δὲ ἕκαστον, οὐ δέοιτ' ἂν καὶ ὁ μάλιστα μαθεῖν ἐθέ- 21
λοι, ἐς βιβλίον ἐγγράψαντα καταγράψαι τε καὶ καταση- μῆσθαι κηρῶ ἢ πηλῶ ἢ ἄλλῳ τοιούτῳ· αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ βιβλία καὶ ἐς τὸ ἄδυτον κατελθὼν — ἤδη γὰρ ὁ νεὸς ἐγγεργετο καὶ ἡ σκηνὴ κατεσκευάστο — καλέσειν ἔμελλε κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας ὑπὸ κήρυκι καὶ θεολόγῳ, καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων ἕκαστα τὸ μὲν βιβλίον ἀποδώ- σαι σεσημασμένον ὡς εἶχε, τὴν δὲ πρὸς αὐτὸ ἀπόκρισιν ὑπογεγραμμένην, πρὸς ἔπος ἀμειβομένου τοῦ θεοῦ περὶ οὗτου τις ἔροιτο. 20. ἦν δὲ τὸ μηχανήμα τοῦτο ἀνδρὶ μὲν 20 οἶψ σοί, εἰ δὲ μὴ φορτικὸν εἶπειν, καὶ εἶψ ἐμοί, πρόδηλον καὶ γινῶναι φάδιον, τοῖς δὲ ἰδιώταις καὶ κορυζῆς μεστοῖς 21 τὴν εἶνα τεράστιον καὶ πάντῳ ἀπίστῳ ὅμοιον. ἐπινοήσας γὰρ ποικίλας τῶν σφραγίδων τὰς λύσεις ἀνεγίνωσκέ τε τὰς ἐρωτήσεις ἐκάστας καὶ τὰ δοκοῦντα πρὸς αὐτὰς ἀπε- κριτέτο, εἶτα κατειλήσας αὐθις καὶ σημηνάμενος ἀπεδέ- δου μετὰ πολλοῦ θαύματος τοῖς λαμβάνουσι. καὶ πολὺ ἦν παρ' αὐτοῖς τό, „πόθεν γὰρ αὐτὸς ἠπίστατο ἃ ἐγὼ πάντῳ ἀσφαλῶς σημηνάμενος αὐτῶ ἔδωκα ὑπὸ σφραγίδι συσμημένοις, εἰ μὴ θεὸς τις ὡς ἀληθῶς ὁ πάντα γινώ- σκων ἦν;“

21. Τίνες οὖν αἱ ἐπίνοιαί, ἴσως γὰρ ἐρήση με. ἄκουε 21 τοῖνυν, ὡς ἔχης ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα. ἡ πρώτη μὲν ἐκείνη, ὣ φίλτατε Κέλσε· βελόνην πυρῶσας τὸ ὑπὸ τὴν σφρα- γίδα μέρος τοῦ κηροῦ διατήκων ἐξήρει καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆ βελόνη αὐθις ἐπιχλιάνας τὸν κηρόν, τὸν τε κάτω ὑπὸ τῶ λίνῳ καὶ τὸν αὐτὴν τὴν σφραγίδα ἔχοντα

ῥαδίως συνεκόλλα. ἕτερος δὲ τρόπος ὁ διὰ τοῦ λεγομένου κολλυρίου· σκευαστὸν δὲ τοῦτο ἦν ἐκ πίττης Βρυτίας καὶ ἀσφάλτου καὶ λίθου τοῦ διαφανοῦς τετριμμένου καὶ κηροῦ καὶ μαστίχης· ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων ἀνα-²² πλάσας τὸ κολλύριον καὶ θερμῆνας πυρὶ, σιάλῳ τὴν σφραγίδα προχρίσας ἐπιτίθει καὶ ἀπεμάττετο τὸν τύπον. εἶτα αὐτίκα ξηροῦ ἐκείνου γενομένου, λύσας ῥαδίως καὶ διαγνοῦς, ἐπιτίθεις τὸν κηρὸν ἀπετύπου ὡσπερ ἐκ λίθου τὴν σφραγίδα εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ ἑοικυῖαν. τρίτον ἄλλο πρὸς τούτοις ἄκουσον· τιτάνου γὰρ ἐς κόλλαν ἐμβαλῶν, ἣ κολλῶσι τὰ βιβλία, καὶ κηρὸν ἐκ τούτου ποιήσας, ἔτι ὑγρὸν ὄντα ἐπιτίθει τῇ σφραγίδι καὶ ἀφελῶν — αὐτίκα δὲ ξηρὸν γίνεται καὶ κέρατος μᾶλλον δὲ σιδήρου παγιώτερον — τούτῳ ἐχρήτο πρὸς τὸν τύπον. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐπινοημένα, ὧν οὐκ ἀναγκαῖον μεμνησθαι ἀπάντων, ὡς μὴ ἀπειρόκαλοι εἶναι δοκοίημεν, καὶ μάλιστα σοῦ ἐν οἷς κατὰ μάγων συνέγραψας, καλλίστοις τε ἅμα καὶ ὠφελιμωτάτοις συγγράμμασι καὶ δυναμένοις σωφρονίζειν τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἱκανὰ παραθεμένον καὶ πολλῶ τούτων πλείονα.

- ²² 22. Ἐχρη οὖν καὶ ἐθέσπιζε, πολλῇ τῇ συνέσει χρώ-²³⁰ μενος ἐνταῦθα καὶ τὸ εἰκαστικὸν τῇ ἐπινοίᾳ προσάπτων, τοῖς μὲν λοξὰ καὶ ἀμφίβολα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος, τοῖς δὲ καὶ πάνυ ἀσαφῆ· χρησιμωδικὸν γὰρ ἐδόκει αὐτῷ καὶ τοῦτο· τοὺς δὲ ἀπέτρεπεν ἢ προὔτρεπεν, ὡς ἂν ἄμεινον ἔδοξεν αὐτῷ εἰκάζοντι, τοῖς δὲ θεραπείας προὔλεγε καὶ διαίτας, εἰδώς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφην, πολλὰ καὶ χρήσιμα φάρμακα· μάλιστα δὲ εὐδοκίμου παρ' αὐτῷ αἰ κνυμίδες (†), ἀκόπου τι ὄνομα [πεπλασμένον] ἐκ λίπους αἰγείου συντεθειμένου. τὰς μέντοι ἐλπίδας καὶ προκοπὰς καὶ κλήρων διαδοχὰς εἰσαῦθις αἰεὶ ἀνεβάλλετο, προσ-²³¹ τιθεὶς ὅτι ἔσται πάντα, ὁπότεν ἐθελήσω ἐγὼ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ προφήτης μου δεηθῆ καὶ εὐξήται ὑπὲρ ὑμῶν.
- ²³ 23. ἐτέτακτο δὲ ὁ μισθὸς ἐφ' ἐκάστῳ χρησιμῶ δραχμῇ καὶ δυ' ὀβολῷ. μὴ μικρὸν δὲ οἰηθῆς, ὡ ἑταῖρε, μηδὲ ὀλιγον γεγενῆσθαι τὸν πόρον τοῦτον, ἀλλ' εἰς ἑπτὰ ἢ ὀκτώ

μυριάδας ἐκάστου ἔτους ἤθροιζεν, ἀνὰ δέκα καὶ πεντεκαίδεκα χηρισμούς τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ ἀπληστίας ἀναδιδόντων. λαμβάνων δὲ οὐκ αὐτὸς ἐχρῆτο μόνος οὐδ' ἐς ²³² πλοῦτον ἀπεθρῆσαίριζεν, ἀλλὰ πολλοὺς ἤδη περὶ αὐτὸν ἔχων συνεργούς καὶ πειθῆνας καὶ ὑπηρέτας καὶ χηρισμοποιούς καὶ χηρισμοφύλακας καὶ ὑπογραφέας καὶ ἐπισφραγιστὰς καὶ ἐξηγητὰς ἅπασιν ἔτεμεν ἐκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν.

24. Ἦδη δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξέπεμπε, ²⁴ φήμας ἐμποιήσοντας τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ μαντείου καὶ διηγησομένους ὡς προεῖποι λοιμοὺς καὶ ἀνεύροι δραπέτας καὶ κλέπτας καὶ ληστὰς ἐξελέγξειε καὶ θησαυροὺς ἀνορύξει παράσχοι καὶ νοσοῦντας ἰάσαιοτο, ἐπίλους δὲ καὶ ἤδη ἀποθανόντας ἀναστήσειε. δρόμος οὖν καὶ ὠφισμὸς ἀπανταχόθεν ἐγίγνετο καὶ θυσιᾶι καὶ ἀναθήματα, καὶ διπλάσια τῷ προσφῆτῃ καὶ μαθητῇ τοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ οὗτος ἐξέπεσεν ὁ χηρισμὸς·

Τιέμεναι κέλομαι τὸν ἐμὸν θεράπονθ' ὑποφῆτην·

οὐ γὰρ ἐμοὶ μέλειται κτεάνων ἄγαν, ἀλλ' ὑποφῆτου.

25. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶν νῦν ἐχόντων ὡσπερ ἐκ ²⁵ μέθης βαθείας ἀναφέροντες συνίσταντο ἐπ' αὐτὸν καὶ μάλιστα ὄσοι Ἐπικούρου ἐταῖροι ἦσαν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπεφώρατο ἡρέμα ἤδη πᾶσα ἡ μαγγανεία καὶ συσκευὴ τοῦ δράματος, ἐκέρρει φόβητρον τι ἐπ' αὐτοῖς, λέγων ἀθέων ἐμπεπλησθαι καὶ Χριστιανῶν τὸν ²³³ Πόντον, οἱ περὶ αὐτοῦ τολμῶσι τὰ κάκιστα βλασφημεῖν οὓς ἐκέλευε λίθοις ἐλαύνειν, εἴ γε ἐθέλουσιν ἕλων ἔχειν τὸν Θεόν. περὶ δὲ Ἐπικούρου καὶ τοιοῦτόν τινα χηρισμὸν ἀπεφθέγγαστο· ἐρομένου γὰρ τινος τί πράττοι ἐν Αἰδοῦ Ἐπικούρος;

Μολυβδίνας, ἔφη, ἔχων πέδας ἐν βορβόρῳ κάθηται. εἶτα θανμάξεις, εἰ ἐπὶ μέγα ἤρθη τὸ χρηστήριον, ὁρῶν τὰς ἐρωτήσεις τῶν προσιόντων συνετὰς καὶ πεπαιδευμένας; ὅλως δὲ ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος αὐτῷ ὁ πόλεμος πρὸς Ἐπικούρον ἦν· καὶ μάλα εἰκότως. τίτι γὰρ ἄλλῳ δικαιοτέρον προσεπολέμει γόης ἄνθρωπος καὶ τερατεία φίλος, ἀληθεία δὲ ἐχθιστος, ἢ Ἐπικούρῳ ἀνδρὶ τὴν φύ-

σιν τῶν πραγμάτων καθεωρακότει καὶ μόνῳ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλήθειαν εἰδοῖτε; οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Χρυσίππον καὶ Πυθαγόραν φίλοι καὶ εἰρήνη βαθεῖα πρὸς ἐκείνους ἦν· ὁ δὲ ἄτεγκτος Ἐπίκουρος — οὕτω γὰρ αὐτὸν ὠνόμαζεν — ἔχθιστος δικαίως, πάντα ταῦτα ἐν γέλωτι καὶ παιδιᾷ τιθέμενος. διὸ καὶ τὴν Ἄμαστριν ἐμίσει μάλιστα τῶν Ποντικῶν πόλεων, ὅτι ἠπίστατο τοὺς περὶ Λέπιδον καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτοῖς πολλοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει· οὐδὲ ἐχρησμάδησε πώποτε Ἀμαστριανῶ ἀνδρὶ· ὅποτε δὲ καὶ ἐτόλμησεν ἀδελφῶ συγκλητικῶ χρησμοδῆσαι, καταγέλαστος ἀπήλλαξεν οὐχ εἰρῶν οὔτε αὐτὸς πλάσασθαι χρησμὸν δεξιὸν οὔτε τὸν ποιῆσαι πρὸς καιρὸν 234 αὐτῷ δυνησόμενον· μεμφομένῳ γὰρ αὐτῷ στομάχου ὀδύνην προστάξαι βουλόμενος ὑεῖον πόδα μετὰ μαλάχης ἐσκενασμένον ἐσθίειν οὕτως ἔφη·

Μάλβακα χοιρείων ἱερῇ κυμίνευε σιπύδνῳ. (†)

- 26 26. Πολλάκις μὲν οὖν, ὡς προεῖπον, ἔδειξε τὸν δράκοντα τοῖς δεομένοις, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὴν οὐρὰν μάλιστα καὶ τὸ ἄλλο σῶμα προβεβληκῶς, τὴν κεφαλὴν δὲ ὑπὸ κόλπου ἀθέατον φυλάττων. ἐθελήσας δὲ καὶ μειζόνως ἐκπληῆξαι τὸ πλῆθος ὑπέσχετο καὶ λαλοῦντα παρέξειν τὸν θεόν, αὐτὸν ἄνευ ὑποφήτου χρησμοδούντα. εἶτα οὐ χαλεπῶς γεράνων ἀρτηρίας συνάψας καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης τῆς μεμηχανημένης πρὸς ὁμοιότητα διείρας, ἄλλου τινὸς ἔξωθεν ἐμβοῶντος, ἀπεκρίνετο πρὸς τὰς ἐρωτήσεις, τῆς φωνῆς διὰ τοῦ ὀφρονίου ἐκείνου Ἀσκληπιοῦ 235 προσπιπτούσης. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ χρησμοὶ οὗτοι αὐτόφωνοι, καὶ οὐ πᾶσιν ἐδίδοντο οὐδὲ ἀνέδην, ἀλλὰ τοῖς εὐ-
27 παρύφοις καὶ πλουσίοις καὶ μεγαλοδώροις. 27. ὁ γοῦν Σευηριανῶ δοθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐς Ἀρμενίαν εἰσόδου τῶν αὐτοφώνων καὶ αὐτὸς ἦν· προτρέπων γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐσβολὴν οὕτως ἔφη·

Πάρθους Ἀρμενίους τε θοῶ ὑπὸ δουρὶ δαμάσσας
 νοστήσεις Ῥώμην καὶ Θύμβριδος ἀγλαὸν ὕδωρ
 στέμμα φέρων κροτάφοισι μεμιγμένον ἀκτίνεσσι.
 εἰτ' ἐπειδὴ πεισθεὶς ὁ ἠλίθιος ἐκεῖνος Κελτὸς εἰσέβαλε

236 καὶ ἀπήλλαξεν αὐτῇ στρατιᾷ ὑπὸ τοῦ Ὄθρυάδου κατακοπεῖς, τοῦτον μὲν τὸν χρησμὸν ἐξαιρεῖ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, ἐντίθῃσι δὲ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ·

Μὴ σὺ γ' ἐπ' Ἀρμενίους ἐλάαν στρατόν, οὐ γὰρ ἄμεινον,

μή σοι Θηλυχίτων τις ἀνὴρ τόξου ἄπο λυγρὸν πότμον ἐπιπροΐεις παύση βιότου φάεός τε.

28. Καὶ γὰρ αὐ³ καὶ τοῦτο σοφώτατον ἐπενόησε, τοὺς 28 μεταχρονίους χρησμοὺς ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν κακῶς προτεθεσπισμένων καὶ ἀποτετευγμένων· πολλάκις γὰρ πρὸ μὲν τῆς τελευτῆς τοῖς νοσοῦσιν ὑγίειαν ἐπηγγέλλετο, ἀποθανόντων δὲ χρησμὸς [ἄλλος] ἔτοιμος ἦν παλινρθῶν·

Μηκέτι δίλῃσθαι νοσοιο λυγρῆς ἐπαρωγὴν·

πότμος γὰρ προφανῆς οὐδ' ἐκφυγέειν δυνατόν σοι.

29. Εἰδὼς δὲ τοὺς ἐν Κλάρῳ καὶ Διδύμοις καὶ Μαλ- 29 λῶ καὶ αὐτοὺς εὐδοκιοῦντας ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ μαντικῇ ταύτῃ 237 φίλους αὐτοὺς ἐποιεῖτο, πολλοὺς τῶν προσιόντων πέμπων ἐπ' αὐτοὺς λέγων·

Ἐς Κλάρον ἴεσο νῦν, τοῦμοῦ πατρὸς ὡς ὅπ' ἀκούσης. καὶ πάλιν·

Βραγχιδέων ἀδύτοισι πελάζεο καὶ κλύε χρησμῶν. καὶ αὐθις·

Ἐς Μαλλὸν χῶρει θεσπισματὰ τ' Ἀμφιλόχοιο.

30. Ταῦτα μὲν ἐντὸς τῶν ὄρων μέχρι τῆς Ἰωνίας καὶ 30 Κιλικίας καὶ Παφλαγονίας καὶ Γαλατίας. ὡς δὲ καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν διεφοίτησε τοῦ μαντείου τὸ κλέος καὶ ἐς τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἐνέπεσεν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἄλλος πρὸ ἄλλου ἠπειγέτο, οἱ μὲν αὐτοὶ ἰόντες, οἱ δὲ πέμποντες, καὶ μάλιστα οἱ δυνατώτατοι καὶ μέγιστον ἀξίωμα ἐν τῇ πόλει ἔχοντες, ὧν πρῶτος καὶ κορυφαῖότατος ἐγένετο Ῥουτιλιανός, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ 238 ἐν πολλαῖς τάξεσι Ῥωμαϊκαῖς ἐξητασμένος, τὰ δὲ περὶ τοὺς θεοὺς πάνυ νοσῶν καὶ ἀλλόκοτα περὶ αὐτῶν πεπιστευκῶς καὶ εἰ μόνον ἀηλιμμένον που λίθον ἢ ἔστεφανωμένον θεάσαιτο, προσπίπτων εὐθὺς καὶ προσκυνῶν καὶ ἐπὶ πολὺ παρεστῶς καὶ εὐχόμενος καὶ τὰγαθὰ παρ'

- αὐτοῦ αἰτῶν. οὗτος τοίνυν ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ χρηστηρίου μικροῦ μὲν ἐδέησεν ἀφείς τὴν ἐγκεχειρισμένην τάξιν ἐς τὸ τοῦ Ἀβίωνου τεῖχος ἀναβῆναι. ἔπεμπε δ' οὖν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις· οἱ δὲ πεμπόμενοι ἰδιωταί τινες οἰκέται ῥαδίως ἐξαπατηθέντες ἐπανήσαν τὰ μὲν ἰδόντες, τὰ δὲ ὡς ἰδόντος ἀκούσαντες διηγούμενοι καὶ προσεπιμετροῦντες ἔτι πλείω τούτων, ὡς ἐντιμότεροι εἶεν παρὰ τῷ²³⁹ δεσπότη. ἑξέκαιον οὖν τὸν ἄθλιον γέροντα καὶ ἐς μα-
- 31** νίαν ἐρρωμένην ἐνέβαλλον. **31.** ὁ δὲ ὡς ἂν τοῖς πλείστοις καὶ δυνατωτάτοις φίλος ὧν περιήει τὰ μὲν διηγούμενος ὡς ἀκούσειε παρὰ τῶν πεμφθέντων, τὰ δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ προστιθείς. ἐνέπλησε δ' οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσάλευσεν οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τοὺς πλείστους διεθορύβησεν, οἳ αὐτίκα καὶ αὐτοὶ ἠπειγόντο ἀκοῦσαι τι τῶν καθ' αὐτούς. ὁ δὲ τοὺς ἀφικνουμένους πάνυ φιλοφρόνως ὑποδεχόμενος ξενίοις τε καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς πολυτελέσιν εὖνους ἐργαζόμενος αὐτῷ ἀπέπεμπεν οὐκ ἀπαγγελοῦντας μόνον τὰς ἐρωτήσεις, ἀλλὰ καὶ ὑμνήσοντας τὸν²⁴⁰ θεὸν καὶ τεράστια ὑπὲρ τοῦ μαντείου καὶ αὐτοὺς ψευσομένους.
- 32** **32.** Καὶ ἄλλο τι μηχανᾶται ὁ τρισκατάρατος οὐκ ἄσφόν οὐδὲ τοῦ προστυχόντος ληστοῦ ἄξιον· λύων γὰρ τὰ πεπεμμένα βιβλίδια καὶ ἀναγινώσκων, εἴ τι εὔροι ἐπισφαλές καὶ παρακεκινδυνευμένον ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι, κατειχεν αὐτὸ καὶ οὐκ ἀπέπεμπεν, ὡς ὑποχειρίου καὶ μονονουχί δούλους διὰ τὸ δέος ἔχει τοὺς πεπομπότας, μεμνημένους οἷα ἦν ἃ ἤγοντο. συνίης δὲ οἷας εἰκὸς τοὺς πλουσίους καὶ μέγα δυναμένους τὰς πύστιεις πυνθάνεσθαι. ἐλάμβανεν οὖν πολλὰ παρ' ἐκείνων εἰδότην, ὅτι ἐντὸς αὐτοὺς ἔχει τῶν ἀρχύων.
- 33** **33.** Βούλομαι δέ σοι καὶ τῶν Ρουτιλιανῷ δοθέντων χρησμῶν ἐνίους εἰπεῖν· πυνθανομένῳ γὰρ αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ παιδὸς τοῦ ἐκ προτέρας γυναικός, παιδείας ὤραν ἔχοντος, ὄντινα προστήσεται διδάσκαλον τῶν μαθημάτων αὐτοῦ, ἔφη·

Πυθαγόρην πολέμων τε διάκτορον ἐσθλὸν αἰοδόν. 241

εἶτα μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ παιδὸς ἀποθανόντος ὁ μὲν ἠπόρει καὶ οὐδὲν εἶχε λέγειν πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, παρὰ πόδας οὕτως ἐληλεγμένον τοῦ χρησμοῦ, ὁ δὲ Ῥουτιλιανὸς αὐτὸς φθάσας ὁ βέλτιστος ἀπελογεῖτο ὑπὲρ τοῦ μαντείου λέγων, τοῦτο αὐτὸ προοδηλωκέναι τὸν θεὸν καὶ διὰ τοῦτο ζῶντα μὲν κελεῦσαι μηδένα διδάσκαλον ἐλέσθαι αὐτῷ, Πυθαγόραν δὲ καὶ Ὅμηρον πάσαι τεθνεῶτας, οἷς εἰκὸς τὸ μειράκιον ἐν Ἄιδου νῦν συνεῖναι. τί τοίνυν μέμφεσθαι ἄξιον Ἀλεξάνδρῳ, εἰ τοιοῦτοις ἀνθρωπίσικοις ἐνδιατρίβειν ἤξιου; 34. αὐθις δὲ πυνθανομένῳ αὐτῷ τὴν 34 τίνος ψυχὴν αὐτὸς διεδέξατο, ἔφη·

Πρῶτον Πηλείδης ἐγένου, μετὰ ταῦτα Μένανδρος,
 242 εἶθ' ὃς νῦν φαίτη, μετὰ δ' ἔσσειαι ἠλιὰς ἀκτίς,
 ζῆσεις δ' ὀγδώκοντ' ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λυκάβαντας.
 ὁ δὲ ἐβδομηκοντούτης ἀπέθανε μελαγχολήσας οὐ περι-
 μένας τὴν τοῦ θεοῦ ὑπόσχεσιν. 35. καὶ οὗτος ὁ χρησμὸς 35
 τῶν αὐτοφώνων ἦν. ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ ποτε καὶ περὶ γά-
 μου ῥητῶς ἔφη·

Γῆμον Ἀλεξάνδρου τε Σεληναίης τε θύγατρα.
 διεδεδώκει δὲ πάσαι λόγον ὡς τῆς θυγατρὸς, ἣν εἶχεν,
 ἐκ Σελήνης αὐτῷ γενομένης· τὴν γὰρ Σελήνην ἔρωτι
 ἀλῶναι αὐτοῦ καθείδοντός ποτε ἰδοῦσαν, ὅπερ αὐτῇ
 ἔθος, κοιμωμένων ἐρᾶν τῶν καλῶν. ὁ δ' οὐδὲν μελλήσας
 ὁ συνετώτατος Ῥουτιλιανὸς ἔπεμπεν εὐθὺς ἐπὶ τὴν κό-
 ρην καὶ τοὺς γάμους ξυνετέλει ἐξηκοντούτης νυμφίος καὶ
 συνην, τὴν πενθερὰν Σελήνην ἑκατόμβαις ὄλαις ἰλασκό-
 μενος καὶ τῶν ἐπουρανίων εἰς καὶ αὐτὸς οἰόμενος γε-
 γονέναι.

243 36. ὡς δὲ ἅπαξ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πραγμάτων ἐλά- 36
 βητο, μεῖζω αἰὲ προσεπενόει καὶ πάντοσε τῆς Ῥωμαίων
 ἀρχῆς ἔπεμπε χρησμολόγους ταῖς πόλεσι προλέγων λοι-
 μούς καὶ πυρκαϊὰς φυλάττεσθαι καὶ σεισμούς, καὶ ἀσφα-
 λῶς βοηθήσειν, ὡς μὴ γένοιτό τι τούτων, αὐτὸς ὑπισχνεῖ-
 το αὐτοῖς. ἓνα δὲ τινα χρησμόν, αὐτόφωνον καὶ αὐτόν,
 ἐς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο· ἦν δὲ τὸ
 ἔπος ἔν·

Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερῦκει. καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλώνων γεγραμμένον ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον. τὸ δ' ἐς τοῦναντίον τοῖς πλείστοις προὔχῳρει· κατὰ γὰρ τινα τύχην αὐταὶ μάλιστα αἱ οἰκίαι ἐκενώθησαν, ἐν αἷς τὸ ἔπος ἐπεγέγραπτο. καὶ μὴ με νομίσης τοῦτο λέγειν, ὅτι διὰ τὸ ἔπος ἀπώλλυντο· ἀλλὰ τύχῃ τινὶ οὕτως ἐγένετο. τάχα δὲ καὶ οἱ πολλοὶ θαρροῦντες τῷ στίχῳ ἡμέλουν καὶ ῥαθυμότερον διητῶντο οὐδὲν τῷ χρησμῷ πρὸς τὴν νόσον συντελοῦντες, ὡς ἂν ἔχοντες προμαχομένας αὐτῶν τὰς 244 συλλαβὰς καὶ τὸν ἀκερσεκόμην Φοῖβον ἀποτοξεύοντα τὸν 37 λοιμόν. 37. πευθῆνας μέντοι ἐν αὐτῇ Ῥώμῃ κατεστήσατο πάνυ πολλοὺς τῶν συνωμοτῶν, οἳ τὰς ἐκάστου γνώμας διήγγελλον αὐτῷ καὶ τὰς ἐρωτήσεις προεμήνουν καὶ ὧν μάλιστα ἐφίενται, ὡς ἔτοιμον αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις καὶ πρὶν ἦκειν τοὺς πεμπομένους καταλαμβάνεσθαι.

38 38. Καὶ πρὸς μὲν τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα. καὶ τὰ τοιαῦτα προσεμηχανᾶτο· τελετὴν τε γὰρ τινα συνίστη καὶ δαδουχίας καὶ ἱεροφαντίας, τριῶν ἑξῆς αἰεὶ τελουμένων ἡμερῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρόρρησις ἦν ὡσπερ Ἀθήνησι τοιαύτη· „Εἴ τις ἄθεος ἢ Χριστιανὸς ἢ Ἐπικουρεῖος ἦκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω, οἳ δὲ πιστεύοντες τῷ Θεῷ τελειοθῶσαν τύχῃ τῇ ἀγαθῇ.“ εἰτ' εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐξέλασις ἐγίγνετο· καὶ ὁ μὲν ἠγείτο λέγων 245 „ἔξω Χριστιανούς“, τὸ δὲ πλῆθος ἅπαν ἐπεφθέγγετο „ἔξω Ἐπικουρεῖους.“ εἶτα Ἀητοῦς ἐγίγνετο λοχεῖα καὶ Ἀπόλλωνος γοναὶ καὶ Κορωνίδος γάμος καὶ Ἀσκληπιὸς ἐτίκτετο· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ Γλίκωνος ἐπιφάνεια καὶ γέν- 39 νησις τοῦ Θεοῦ. 39. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ Ποδαλειρίου ἦν καὶ τῆς μητρὸς Ἀλεξάνδρου γάμος· Δαδὶς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ δᾶδες δὲ ἐκαλοντο. καὶ τελευταῖος Σελήνης καὶ Ἀλεξάνδρου ἔρωσ καὶ τικτομένη τοῦ Ῥουτιλιανοῦ ἡ γυνή. ἐδαδούχει δὲ καὶ ἱεροφάντει ὁ Ἐνδυμίων Ἀλέξανδρος. καὶ ὁ μὲν καθεύδων δῆθεν κατέκειτο ἐν τῷ μέσῳ, κατῆι δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ὡς ἐξ οὐρανοῦ ἀντὶ τῆς Σελήνης Ῥουτιλία τις ὠραιότατη τῶν Καίσαρος οἰκονόμων

τινὸς γυνή, ἐρῶσα ὡς ἀληθῶς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀντε-
 ρωμένη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀλέθρου ἐκεί-
 246 νου ἀνδρὸς φιλήματά τε ἐγίνετο ἐν τῷ μέσῳ καὶ περι-
 πλοκαί· εἰ δὲ μὴ πολλαὶ ἦσαν αἱ δᾶδες, τάχ' ἄν τι καὶ
 τῶν ὑπὸ κόλπου ἐπράττετο. μετὰ μικρὸν δὲ πάλιν εἰσῆει
 ἱεροφαντικῶς ἐσκευασμένος ἐν πολλῇ τῇ σιωπῇ, καὶ αὐ-
 τὸς μὲν ἔλεγε μεγάλη τῇ φωνῇ, „ἰὴ Γλύκων.“ ἔπεφθέγγοντο
 δὲ αὐτῷ ἐπακολουθοῦντες Εὐμολπίδαι δῆθεν καὶ Κήρυκés
 τινες Παφλαγόνες καρβατίνας ὑποδεδεμένοι, πολλὴν
 τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες, „ἰὴ Ἀλέξανδρε.“ 40. πολ- 40
 λάκις δ' ἐπὶ ταῖς δαδουχίαις καὶ τοῖς μυστικοῖς σκιρτή-
 μασι γυμνωθεὶς ὁ μηρὸς αὐτοῦ ἐξεπίτηδες χρυσοῦς ἐξέφάνη,
 δέρματος ὡς τὸ εἰκὸς ἐπιχρύσου περιτεθέντος καὶ πρὸς
 τὴν αὐγὴν τῶν λαμπάδων ἀποστίλλβοντος. ὥστε καὶ γενο-
 μένης ποτὲ ζητήσεως δύο τισὶ τῶν μωροσόφων ὑπὲρ αὐτοῦ,
 247 εἴτε Πυθαγόρου τὴν ψυχὴν ἔχοι διὰ τὸν χρυσοῦν μηρὸν
 εἴτε ἄλλην ὁμοίαν αὐτῷ, καὶ τὴν ζήτησιν ταύτην αὐτῷ
 Ἀλεξάνδρῳ ἐπανευγκόντων, ὁ βασιλεὺς Γλύκων χρησιμῶ
 ἔλυσε τὴν ἀπορίαν·

Πυθαγόρου ψυχὴ ποτὲ μὲν φθίνει, ἄλλοτε δ' αὖξει·

ἢ δὲ προφητεία δίης φρενὸς ἐστὶν ἀπορρώξ.

καὶ μιν ἔπεμψε πατὴρ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπαρωγόν·

καὶ πάλιν ἐς Διὸς εἰσι Διὸς βλήθεισα κεραυνῷ.

41. προλέγων δὲ πᾶσιν ἀπέχεσθαι παιδίου συνουσίας, ὡς 41
 ἀσεβὲς ὄν, αὐτὸς τοιόνδε τι ὁ γεννάδας ἐτεχνάσατο· ταῖς
 γὰρ πόλεσι ταῖς Παφλαγονικαῖς καὶ ταῖς Ποντικαῖς ἐπήγ-
 γελλε θεηκόλους πέμπειν ἐς τριετίαν ὑμνήσοντας παρ'
 αὐτῷ τὸν θεόν· καὶ ἔδει δοκιμασθέντας καὶ προκριθέν-
 248 τας τοὺς εὐγενεστάτους καὶ ὠραιοστάτους καὶ κάλλει δια-
 φέροντας πεμφθῆναι, οὓς ἐγκλεισάμενος ὥσπερ ἀργυρω-
 νήτοις ἐχρήσατο καὶ συγκαθεύδων καὶ πάντα τρόπον ἐμ-
 παροιωνῶν. καὶ νόμον δὲ ἐπεποίητο, ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα
 ἔτη μηδένα τῷ αὐτοῦ στόματι δεξιοῦσθαι μηδὲ φιλήματι
 ἀσπάζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις προτείνων τὴν χεῖρα κύσαι
 μόνους τοὺς ὠραίους κατεφίλει, καὶ ἐκαλοῦντο οὗτοι οἱ
 ἐντὸς τοῦ φιλήματος. 42. τοιαῦτα ἐντροφῶν τοῖς ἀνοή- 42

τοὺς διετέλει γυναϊκᾶς τε ἀνέδην διαφθεῖρων καὶ παισὶ
 συνῶν. καὶ ἦν μέγα καὶ εὐκτόν ἕκαστῳ, εἴ τις οὖν γυναικί
 προσβλέψειεν· εἰ δὲ καὶ φιλήματος ἀξιῶσαι, ἀθρόαν
 τὴν ἀγαθὴν τύχην ᾗετο ἕκαστος ἐς τὴν οἰκίαν αὐτῷ
 ἐστυγῆσαι· πολλαὶ δὲ καὶ ἤχουν τετοκῆναι παρ' αὐ-
 τοῦ, καὶ οἱ ἄνδρες ἐπεμαρτύρουν ὅτι ὠληθῆ λέγουσιν.

43 Ἄλ. Ἐθέλω δὲ σοὶ καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ
 Γλύκωνος καὶ Σακέρδωτος τινος, Τριανοῦ ἀνθρώπου,
 ὁποῖον τινὸς τῆν σώνεσιν, εἴση ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων.
 ἀνέγνω δὲ αὐτὸν χρυσοῖς γραμμασσι γεγραμμένον ἐν Τίβρι ²⁴⁹
 ἐν τῇ τοῦ Σακέρδωτος οἰκίᾳ. „Εἰπέ γάρ μοι,“ ἔφη, „ὦ δέ-
 σποτα Γλύκων, τίς εἶ;“ „Ἐγώ,“ ἦ δ' ὅς, „Ἀσκληπιῶς νέος“.
 „Ἄλλος παρ' ἐκείνων τὸν πρότερον, ἢ πῶς λέγεις;“ „Οὐ θέ-
 μισ ἀκοῦσαι σε τοῦτό γε.“ „Πόσα δὲ ἡμῖν ἔτη παραμενεῖς
 χρησιμῶν;“ „Τρεῖτον πρὸς τοῖς χιλίοις.“ „Εἴτα ποῖ μετα-
 στήσῃ;“ „Ἐς Βάκτρα καὶ τὴν ἐκεῖ γῆν· δεῖ χάρι ἀπολαῦσαι
 καὶ τοὺς βαρβάρους τῆς ἐπιδημίας τῆς ἐμῆς.“ „Τὰ δ' ἄλλα
 χρηστήρια, τὸ ἐν Διδύμοις καὶ τὸ ἐν Κλάρῳ καὶ τὸ ἐν
 Δελφοῖς ἔτι σου τὸν προπάτορα ἔχει τὸν Ἀπόλλων, ἢ ψευδεῖς
 εἰσὶν οἱ νῦν ἐκπίπτοντες ἐκεῖ χρησμοί;“ „Μηδὲ ταῦτο ἐθε-
 λήσης εἰδένα· οὐ γὰρ θέμις.“ „Ἐγὼ δὲ τίς ἔσομαι μετὰ
 τὸν νῦν βίον;“ „Κάμηλος, εἴτα ἵππος, εἴτ' ἀνὴρ σοφὸς καὶ
 προφήτης οὐ μείων Ἀλεξάνδρου.“ τοιαῦτα μὲν ὁ Γλύκων
 τῷ Σακέρδωτι διελέχθη. ἐπὶ τέλει δὲ χρησμὸν ἔμμετρον
 ἐφθέγγετο εἰδὼς αὐτὸν Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντω·

Μὴ πείθου Λεπίδω, ἐπεὶ οἱ λογρὸς οἶτος ὀπηδεῖ.
 πάνυ γὰρ ἰδεῖται τὸν Ἐπίκουρον, ὡς προεῖπεν, ὡς
 τινα ἀπίτεχρον καὶ ἀντισοφιστὴν τῆς μαγανείας αὐτοῦ.
 44 Ἐνα γοῦν τινα τῶν Ἐπικουρείων τολμήσαντα καὶ διε- ²⁵⁰
 λέγειν αὐτὸν ἐπὶ πολλῶν τῶν παρόντων ἐς κίνδυνον οἱ
 μικρὸν κατέστησεν· ὁ μὲν γὰρ προσελθὼν ἔλεγε μεγάλη
 τῇ φωνῇ, „Σὺ μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, τὸν δεῖνα Παφλαγῶνα
 προσαγαγεῖν οἰκέτας αὐτοῦ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Γαλατίας
 τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀνέπεισας ὡς ἀπεκτορότας τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παιδευόμενον, ὁ δὲ νεανίσκος
 καὶ ζῆ καὶ ἐπανελήλυθε μετὰ τὴν τῶν οἰκετῶν ἀπώ-

λειαν θηρίοις ὑπὸ σοῦ παραδοθέντων. τοιοῦτο δέ τι ἐγε-
γένητο· ἀναπλεύσας ὁ νεανίσκος εἰς Αἴγυπτον, ἄχρι τοῦ
Κλώσματος πλοίου ἀναγομένου ἐπέισθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἰν-
δίαν πλεῦσαι, κἀπειδήπερ ἑβράδυνεν, οἱ δυστυχεῖς ἐκεί-
νοι οἰκίεται αὐτοῦ οἰηθέντες ἢ ἐν τῷ Νείλῳ πλέοντα
διεφάρθαι τὸν νεανίσκον ἢ καὶ ὑπὸ ληστῶν — πολλοὶ
21 γὰρ ἦσαν τότε — ἀνηρῆσθαι ἐπανῆλθον ἀπαγγέλλοντες
αὐτοῦ τὸν ἀφανισμόν. εἶτα ὁ χρησμὸς καὶ ἡ καταδικη,
μεθ' ἣν ἐπέστη ὁ νεανίσκος διηγούμενος τὴν ἀποδημίαν.
45. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀγανακτήσας 45
ἐπὶ τῷ ἔλέγχῳ καὶ μὴ φέρων τοῦ ὄνειδους τὴν ἀλήθειαν
ἐκέλευε τοὺς παρόντας λίθοις βάλλειν αὐτὸν ἢ καὶ αὐ-
τοὺς ἐναγεῖς ἔσεσθαι καὶ Ἐπικουρείους κληθῆσεσθαι.
τῶν δὲ βάλλειν ἀρξαμένων Δημόστρατος τις ἐπιδημῶν
τοῦ Πόντου πρῶτος περιχυθεὶς ἐρράσατο τοῦ θανάτου
τὸν ἄνθρωπον μικροῦ δεῖν καταλευσθέντα, πάνυ δικαίως.
τί γὰρ ἔδει μόνον φρονεῖν ἐν τοσοῦτοις μεμηρόσι καὶ
παραπολαῦσαι τῆς Παφλαγόνων μωρίας; καὶ τὰ μὲν κατ'
ἐκεῖνον τοιαῦτα. 46. εἰ δέ τιτι προσκαλουμένῳ κατὰ 46
τάξιν τῶν χρησμῶν — πρὸ μιᾶς δὲ τοῦτο τοῦ θεσπίζειν
22 ἐγγίγντο (†) — ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίζει τῷδε,
ἀνείπεν ἔνδοθεν· „Ἐς κόρακας“, οὐκέτι τὸν τοιοῦτον οὔτε
στέγη τις ἔδεχεται οὔτε πυρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινωνεῖ, ἀλλ'
ἔδει γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι ὡς ἀσεβῆ καὶ ἄθεον καὶ
Ἐπικούρειον, ἥπερ ἦν ἡ μεγίστη λοιδορία.

47. Ἐν γοῦν καὶ γελοιώτατον ἐποίησεν ὁ Ἀλέξαν- 47
δρος· εὐρῶν γὰρ τὰς Ἐπικούρου κυρίας δόξας, τὸ κάλ-
λιστον, ὡς οἶσθα, τῶν βιβλίων καὶ κεφαλαιώδη περιέχον
τῆς τάνδρος σοφίας τὰ δόγματα, κομίσας ἐς τὴν ἀγορὰν
μέσσην ἔκαυσεν ἐπὶ ξύλων σικίνων ὡς δῆθεν αὐτὸν κατα-
φλέγων, καὶ τὴν σποδὸν ἐς τὴν θάλατταν ἐξέβαλεν ἔτι
καὶ χρησμὸν ἐπιφθεγγάμενος·

23 Πυρπολέειν κέλομαι δόξας ἀλαοῦ γέροντος·
σοῦ δὲ εἰδῶς ὁ κατάρατος οἶων ἀγαθῶν τὸ βιβλίον ἐκεῖνο
τοῖς ἐντυγχάνουσι αἴτιον γίγνεται καὶ ὄσσην αὐτοῖς εἰρή-
νην καὶ ἀταραξίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐνεργάζεται, δειμάτων

μὲν καὶ φασμάτων καὶ τεράτων ἀπαλλάττον καὶ ἐλπίδων
 ματαίων καὶ περιπτῶν ἐπιθυμιῶν, νοῦν δὲ καὶ ἀλήθειαν
 ἐντιθὲν καὶ καθαιρὸν ὡς ἀληθῶς τὰς γνώμας οὐχ ὑπὸ δαδὶ
 καὶ σκίλλῃ καὶ ταῖς τοιαύταις φλυαρίαις, ἀλλὰ λόγῳ
 48 καὶ ἀληθείᾳ καὶ παρρησίᾳ. 48. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἐν τι
 καὶ μέγιστον τόλμημα τοῦ μιανοῦ ἀνδρὸς ἄκουσον· ἔχων
 γὰρ οὐ μικρὰν ἐπὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὸν
 Ῥουτίλιανόν εὐδοκιμοῦντα πάροδον, διαπέμπεται χρησμὸν
 τοῦ ἐν Γερμανίᾳ πολέμου ἀκμάζοντος, ὅτε ὁ θεὸς Μάρκος 2A
 ἤδη τοῖς Μαρκομάνοις καὶ Κουάδοις συνεπλέκετο. ἤξιου
 δὲ ὁ χρησμὸς δύο λέοντας ἐμβληθῆναι ζῶντας ἐς τὸν
 Ἰστρον μετὰ πολλῶν ἀρωμάτων καὶ θυσιῶν μεγαλοπρε-
 πῶν. ἄμεινον δὲ αὐτὸν εἰπεῖν τὸν χρησμὸν·

Ἐς δίνας Ἰστροιο διπυτεῖος ποταμοῦ
 ἐσβαλέειν κέλομαι δοιοὺς Κυβέλης θεράποντας,
 θήρας ὄρειτροφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀγρ
 ἀνθεα καὶ βοτάνας εὐώδεις· αὐτίκα δ' ἔσται
 νίκη καὶ μέγα κῦδος ἅμ' εἰρήνῃ ἐρατεινῇ.

γενομένων δὲ τούτων, ὡς προσέταξε, τοὺς μὲν λέον-
 τας διανηξαμένους ἐς τὴν πολεμίαν οἱ βάρβαροι ξύλοις
 κατειργάσαντο ὡς τινὰς κύνας ἢ λύκους ξενικούς· αὐτίκα
 δὲ τὸ μέγιστον τραῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο δισμυρίων
 πού σχεδὸν ἀθρόων ἀπολομένων. εἶτα ἐπηκολούθησε τὰ
 περὶ Ἀκυλῆϊαν γενόμενα καὶ ἡ παρὰ μικρὸν ἐκείνης τῆς
 πόλεως ἄλωσις. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἀποβεβηκὸς τὴν Δελφικὴν
 ἐκείνην ἀπολογία καὶ τὸν τοῦ Κροίσου χρησμὸν ψυχρῶς
 παρήγε, νικῆν μὲν γὰρ προειπεῖν τὸν θεόν, μὴ μέντοι
 49 δηλῶσαι Ῥωμαίων ἢ τῶν πολεμιῶν. 49. ἤδη δὲ πολλῶν
 ἐπὶ πολλοῖς ἐπεσφερόντων καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν θλιβο-
 μένης ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἀφικνου-
 μένων καὶ τὰ ἐπιτήδεια διαρκῆ μὴ ἐχούσης, ἐπινοεῖ τοὺς 255
 νυκτερινοὺς καλουμένους χρησμούς· λαμβάνων γὰρ τὰ
 βιβλία ἐπεκοιμάτο ὡς ἔφασκεν αὐτοῖς καὶ ὡς ὄναρ παρὰ
 τοῦ θεοῦ ἀκούων ἀπεκρίνεται, οὐ μέντοι σαφεῖς τοὺς πολ-
 λούς, ἀλλ' ἀμφιβόλους καὶ τεταραγμένους καὶ μάλιστα
 εἴ ποτε θεάσαιτο περιεργότερον κατεσφραγισμένον τὸ βι-

βλλον. οὐ γὰρ λύειν παρακινδυνεύων τὸ ἐπελθὸν ἄλλως ἐπέγραφε, χρησιμοῖς πρέπον καὶ τὸ τοιοῦτον οἰόμενος, καὶ ἦσαν τινες ἐξηγηταὶ ἐπὶ τοῦτο καθήμενοι καὶ μισθούς οὐκ ὀλίγους ἐκλέγοντες παρὰ τῶν τοὺς τοιούτους χρησιμοῦς λαμβανόντων ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει καὶ διαλύσει αὐτῶν. καὶ τοῦτο αὐτῷ τὸ ἔργον ὑπόμισθον ἦν· ἐτέλουν γὰρ οἱ ἐξηγηταὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τάλαντον Ἀττικὸν ἕκαστος. 50. ἐνί- 50
 στε δὲ μήτε ἔρομένου τινὸς μήτε πεμφθέντος, ἀλλ' οὐδ' ὅλως ὄντος ἐχρησιμῶδει πρὸς ἐκπληξιν τῶν ἀνοήτων, οἶον καὶ τοῦτο·

Δίξεται ὅστις σὴν ἄλοχον μάλα πάγχυ λεληθῶς
 Καλλιγένειαν ὑπὲρ λεχέων σαλαγεί κατὰ δῶμα;
 δοῦλος Πρωτογένης, τῷ δὴ σύ γε πάντα πέποιθας.
 ὦπτιες γὰρ ἐκείνον, ὃ δ' αὖθις σὴν παρακόιτιν,
 256 ἀντίδοσιν ταύτην ὕβρεως ἀκαρῆν ἀποτίνων.
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ δὴ φάρμακ' ἀπ' αὐτῶν λυγρὰ τέτυκται,
 ὡς μήτ' εἰσαῖοις μήτ' εἰσοράοις ἅ ποιοῦσιν.
 εὐρήσεις δὲ κάτω ὑπὸ σῶ λέχει ἀγχόδι τοίχου
 πρὸς κεφαλῆς· καὶ σὴ θεράπαινα σύνοιδε Καλυψῶ.
 τίς οὐκ ἂν Δημόκριτος διεταράχθη ἀκούσας ὀνόματα καὶ
 τόπους ἀκριβῶς, εἶτα μετ' ὀλίγον κατέπτυσεν ἂν συνεῖς
 τῆν ἐπίνοιαν αὐτῶν;

51. Ἀλλὰ καὶ βαρβάρους πολλάκις ἐχρησεν, εἴ τις τῇ 51
 πατρίῳ ἔροιτο φωνῇ Συριστὶ ἢ Κελτιστὶ, οὐ ῥαδίως ἐξευ-
 ρίσκων τινὰς ἐπιδημοῦντας ὁμοεθνεῖς τοῖς δεδωκόσι. διὰ
 τοῦτο καὶ πολὺς ὃ ἐν μέσῳ χρόνος ἦν τῆς τε δόσεως τῶν
 βιβλίων καὶ τῆς χρησιμωδίας, ὡς ἐν τοσοῦτῳ κατὰ σχο-
 λὴν λύοιντό τε οἱ χρησιμοὶ ἀσφαλῶς καὶ εὐρίσκοντο οἱ
 261 ἐρμηνεύσαι δυνάμενοι ἕκαστα, οἷος καὶ ὃ τῷ Σκύθῃ δο-
 θεῖς χρησιμὸς ἦν·

Μόρφεν βάργουλος ἰσχνίαγχνεχι ψιδάος δε. (†)

52. Ἄλλως πάλιν οὔτε παρόντι τινὶ οὔτε ὅλως ὄντι 52
 ἔφη ἄνευ μέτρου, ἀναστρέφειν ὀπίσω· ὃ γὰρ πέμψας σε
 τέθνηκεν ὑπὸ τοῦ γείτονος Διοκλέους τήμερον, ληστῶν
 ἐπαχθέντων Μάγνου καὶ Κέλερος καὶ Βουβάλου, οἱ καὶ
 ἦδη δέδενται ληφθέντες.

53 53. Ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἐμοὶ δοθέντων ἄκουσον· ἐρομένου γάρ μου εἰ φαλακρός ἐστιν Ἀλέξανδρος, καὶ κατασημηναμένου περιτέρως καὶ προφανῶς ὑπογράφεται χρησμὸς νυκτερήσιος,

Σαβαρδαλάχον μάλαχ Ἄττις ἄλλος ἦν. (†)

καὶ πάλιν ἐμοῦ ἐρομένου ἐν δύο βιβλλοῖς διαφόροις τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν, πόθεν ἦν Ὀμηρος ὁ ποιητής, ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλου ὀνόματος, τῷ ἑτέρῳ μὲν ὑπέγραψεν ἑξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου — ἐρωτηθεὶς γὰρ ἐφ' ὅ τι ἦκε, „Θεραπειαν“, ἔφη, „αἰτήσων πρὸς ὀδύνην πλευροῦ“ —

Κυτμίδι χρίεσθαι κέλομαι δροσίη τε κέλητος·

258

τῷ δ' ἑτέρῳ, ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἠκηκόει ὡς ἐρομένου τοῦ πέμπσαντος, εἴτε μοι πλεῦσαι ἐπ' Ἰταλίαν εἴτε πεζοπορῆσαι λῶνον, ἀπεκρίνατο οὐδὲν πρὸς τὸν Ὀμηρον·

Μὴ σύ γε πλωόμεναι, πεζὴν δὲ κατ' οἶμον ὄδευε.

54 54. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐμχανησάμην αὐτῷ, οἷον καὶ ἐκεῖνο· μίαν ἐρώτησιν ἐρωτήσας ἐπέγραψα τῷ βιβλλῷ κατὰ τὸ ἔθος· τοῦ δεινὸς χρησμοὶ ὅκτω, ψευδόμενός τι ὄνομα, καὶ τὰς ὅκτω δραχμὰς καὶ τὸ γιγνόμενον ἔτι πρὸς ταύταις πέμπσας· ὁ δὲ πιστεύσας τῇ ἀποπομπῇ τοῦ μισθοῦ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλλοῦ πρὸς μίαν ἐρώτησιν — ἦν δὲ αὕτη· πότε ἀλώσεται μαγγανεύων Ἀλέξανδρος; — ὅκτω μοι χρησμοὺς ἐπεμψεν οὔτε γῆς φασιν οὔτε οὐρανοῦ ἀπτομένους, ἀνοήτους δὲ καὶ δυσνοήτους ἅπαντας. ἄπερ ὕστερον αἰσθόμενος καὶ ὅτι τὸν Ῥουτιλιανὸν ἀπέτρεπον ἐγὼ καὶ τοῦ γάμου καὶ τοῦ προσκεῖσθαι ταῖς τοῦ χρηστηρίου ἐλλίπαις, ἐμίσει, ὡς τὸ εἰκός, καὶ ἔχθιστον ἠγάτητο. καὶ ποτε περὶ ἐμοῦ ἐρομένῳ τῷ Ῥουτιλιανῷ ἔφη·

Νυκτιπλάνοις ὄαροις χαίρει κοίταις τε δυσάγνοις.

55 55. καὶ ὅλως ἔχθιστος εἰκότως ἦν ἐγώ. καὶ περὶ ἐσελθόντα με εἰς τὴν πόλιν ἦσθετο καὶ ἔμαθεν ὡς ἐκεῖνος εἶην ὁ Λουκιανός — ἐπηγόμενῳ δὲ καὶ στρατιώτῳ δύο, λογχοφόρον καὶ κοντοφόρον, παρὰ τοῦ ἡγουμένου τῆς Καππαδοκίας, φίλου ὄντος, λαβὼν, ὡς με παραπέμψειαν ἄχρι πρὸς τὴν θάλατταν — αὐτίκα μεταστέλλεται δεξιῶς πᾶν καὶ μετὰ

πολλῆς φιλοφροσύνης. ἔλθων δ' ἐγὼ πολλοὺς καταλαμβάνω περὶ αὐτόν· συνεπηγόμην δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας τύχη τινὶ ἀγαθῇ. καὶ ὁ μὲν προὔτεινέ μοι κύσαι τὴν δεξιάν, ὡσπερ εἰώθει τοῖς πολλοῖς, ἐγὼ δὲ προσφύς ὡς φιλήσων δῆγματι χρηστῷ πάνυ μικροῦ δεῖν χολῆν αὐτῷ τὴν χεῖρα ἐποίησα. οἱ μὲν οὖν παρόντες ἄγχειν με καὶ παίειν ἐπειρῶντο ὡς ἱερόσυλον, καὶ πρότερον ἔτι ἀγανακτήσαντες ὅτι Ἀλέξανδρον αὐτόν, ἀλλὰ μὴ προφήτην προσεῖπον· ὁ δὲ πάνυ γενικῶς καρτερήσας κατέπαυέ τε αὐτοὺς καὶ ὑπισχνεῖτο τιθασόν με ἑαδίως ἀποφανεῖν καὶ δείξειν τὴν Γλύκωνος ἀρετὴν, ὅτι καὶ τοὺς πάνυ τραχυνομένους φίλους ἀπεργάζεται· καὶ μεταστησάμενος ἅπαντας ἐδικαιολογεῖτο πρὸς με λέγων πάνυ εἰδέναι καὶ ^{κατὰ} ὑπ' ἐμοῦ Ῥουτιλιανῷ συμβουλευόμενα, καὶ „Τί παθὼν τάδε με εἰργάσω δυνάμενος ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ μέγα προαχθῆναι παρ' αὐτῷ;“ καὶ γὰρ ἄσμενος ἤδη ἐδεχόμεν τὴν φιλοφροσύνην ταύτην, ὁρῶν οἷ κινδύνου καθειστήκειν, καὶ μετ' ὀλίγον προῆλθον φίλος γεγενημένος. καὶ τοῦτο οὐ μικρὸν θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν ἔδοξεν, οὕτω μου ἑαδία γενομένη ἢ μεταβολή.

56. Εἶτα δὴ μου ἐκπλεῖν προαιρουμένου ξένια καὶ 56 δῶρα πολλὰ πέμψας — ὁ μόνος δὲ σὺν τῷ Ξενοφῶντι ἔτυχον ἐπιδημῶν, τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἐμούς ἐς Ἀμαστριν προῦκπεπομφῶς — ὑπισχνεῖται καὶ πλοῖον αὐτὸς παρέξειν καὶ ἑρέτας τοὺς ἀπάξοντας· καὶ γὰρ μὲν ὦμην ἀπλοῦν τοῦτ' εἶναι καὶ δεξιόν. ἐπεὶ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον ἑγενόμην, δακρύοντα ὁρῶν τὸν κυβερνήτην καὶ τοῖς ναύταις ἀντιλέγοντα οὐκ ἀγαθὰς εἶχον περὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδας. ἦν δὲ αὐτοῖς ἐπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀραμένους εἶναι ἡμᾶς ἐς τὴν θάλατταν· ὅπερ εἰ ἐγγεγένητο, ἑαδίως ἂν αὐτῷ διεπεπολέμητο τὰ πρὸς ^{κατὰ} ἐμέ. ἀλλὰ δακρύων ἐκεῖνος ἔπεισε καὶ τοὺς συνναύτας μηδὲν ἡμᾶς δεῖν ἢ κακὸν ἐργάσασθαι, καὶ πρὸς ἐμέ ἔφη, „Ἐτη ἐξήκοντα, ὡς ὁρᾷς, ἀνεπίληπτον βίον καὶ ὅσιον βεβιωκῶς οὐκ ἂν βουλοίμην ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα ἔχων μιᾶναι φόνῳ τὰς χεῖρας“, δη-

λῶν ἐφ' ὅπερ ἡμᾶς ἀνειλήφει καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου
 57 προστεταγμένα. 57. καταθέμενος δὲ ἡμᾶς ἐν Αἰγιαλοῖς,
 ὧν καὶ ὁ καλὸς Ὅμηρος μέμνηται, ὀπίσω ἀπήλαυνεν.
 ἔνθα ἐγὼ παραπλέοντας εὐρῶν Βοσποριανούς τινας
 πρέσβεις παρ' Εὐπάτορος τοῦ βασιλέως ἐς τὴν Βιθυνίαν
 ἀπιόντας ἐπὶ κομιδῇ τῆς ἐπετείου συντάξεως καὶ διηγη-
 σάμενος αὐτοῖς τὸν περιστάνα ἡμᾶς κίνδυνον καὶ δεξιῶν
 αὐτῶν τυχῶν ἀναληφθεὶς ἐπὶ τὸ πλοῖον διασώζομαι ἐς τὴν
 Ἀμαστριν παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν ἀποθανεῖν. τούντεῦθεν
 καὶ αὐτὸς ἐπεκορυσσόμενην αὐτῷ καὶ πάντα κάλων ἐκίνουν
 ἀμύνασθαι βουλόμενος, καὶ πρὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἤδη μι-
 σῶν αὐτὸν καὶ ἔχθιστον ἡγούμενος διὰ τὴν τοῦ τρόπου
 μιανίαν, καὶ πρὸς τὴν κατηγορίαν ὠρμώμενη πολλοὺς
 συναγωνιστὰς ἔχων καὶ μάλιστα τοὺς ἀπὸ Τιμοκράτους²²
 τοῦ Ἡρακλεώτου φιλοσόφου· ἀλλ' ὁ τότε ἡγούμενος τῆς
 Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου Αὔειτος ἐπέσχε μονονουχί ἱε-
 τεύων καὶ ἀντιβολῶν παύσασθαι· διὰ γὰρ τὴν πρὸς Ρου-
 τιλιανὸν εὐνοίαν μὴ ἂν δύνασθαι, καὶ εἰ φανερώς λά-
 βοι ἀδικοῦντα, κολάσαι αὐτόν. οὕτω μὲν ἀνεκόπη τῆς
 ὀρμῆς καὶ ἐπαυσάμενη ἐν δέοντι, οὐ θρασυνόμενος ἐφ'
 οὕτω διακειμένου δικαστοῦ. (?)

58 58. Ἐκεῖνο δὲ πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ τόλ-
 μημα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ αὐτοκράτο-
 ρος μετονομασθῆναι τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος καὶ Ἰωνόπολιν
 κληθῆναι καὶ νόμισμα καινὸν κόψαι ἐγκεχαραγμένον τῇ
 μὲν τοῦ Γλύκωνος, κατὰ θάτερα δὲ Ἀλεξάνδρου στέμ-
 ματά τε τοῦ πάππου Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν ἄρπην ἐκείνην
 59 τοῦ πατρομήτορος Περσέως ἔχοντος; 59. προειπῶν δὲ²³
 διὰ χρησιμοῦ περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ζῆσαι εἴμαρται αὐτῷ ἔτη
 πενήτην καὶ ἑκατόν, εἶτα κεραυνῷ βληθέντα ἀποθα-
 νεῖν, οἰκτίστῳ τέλει οὐδὲ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς ἀπέ-
 θανεν ὡς Ποδαλειρίου υἱὸς διασαπείς τὸν πόδα μέχρι
 βουβῶνος καὶ σκωλήκων ζέσας, ὅτεπερ καὶ ἐφάνη φαλα-
 κρὸς ὧν παρέχων τοῖς ἰατροῖς ἐπιβρέχειν αὐτοῦ τὴν κεφα-
 λὴν διὰ τὴν ὀδύνην, ὃ οὐκ ἂν ποιῆσαι ἐδύναντο μὴ οὐχὶ
 τῆς φενάκης ἀφηρημένης.

60. Τοῦτο τὸ τέλος τῆς Ἀλεξάνδρου τραγωδίας καὶ 60
 αὕτη τοῦ παντὸς δράματος ἢ καταστροφῆ, ὡς εἰκάζειν
 προνοίας τινὸς τὸ τοιοῦτον, εἰ καὶ κατὰ τύχην συνέβη.
 ἔδει δὲ καὶ τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ γενέσθαι ἄξιον τοῦ βίου
 284 καὶ ἀγῶνά τινα συστήσασθαι ὑπὲρ τοῦ χρηστηρίου, τῶν
 συνωμοτῶν ἐκείνων καὶ γοήτων, ὅσοι κορυφαῖοι ἦσαν,
 ἀνελθόντων ἐπὶ διαιτητὴν τὸν Ῥουτιλιανόν, τίνα χρῆ
 προκριθῆναι αὐτῶν καὶ διαδέξασθαι τὸ μαρτεῖον καὶ στε-
 φανωθῆναι τῷ ἱεροφαντικῷ καὶ προφητικῷ στέμματι.
 ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ Παῖτος ἱατρός τὴν τέχνην, πολίτης,
 οὔτε ἱατρῷ πρέποντα οὔτε πολιτικῷ (?) ἀνδρὶ ταῦτα ποιῶν.
 ἀλλ' ὁ ἀγωνοθέτης Ῥουτιλιανὸς ἀστεφανώτους αὐτοὺς
 ἀπέπεμψεν αὐτῷ τὴν προφητείαν φυλάττων μετὰ τὴν
 ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν.

61. Ταῦτα, ὧ φιλότης, ὀλίγα ἐκ πολλῶν δελγματος 61
 ἕνεκα γράψαι ἤξιωσα καὶ σοὶ μὲν χαριζόμενος ἀνδρὶ ἐταί-
 ρῳ καὶ φίλῳ καὶ ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω
 ἐπὶ τε σοφίᾳ καὶ τῷ πρὸς ἀλήθειαν ἔρωτι καὶ τρόπου
 πραότητι καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ γαλήνῃ βίου καὶ δεξιότητι
 πρὸς τοὺς συνόντας, τὸ πλεόν δέ, ὅπερ καὶ σοὶ ἥδιον,
 Ἐπικουρῷ τιμωρῶν, ἀνδρὶ ὡς ἀληθῶς ἱερῷ καὶ θεσπεσίῳ
 τὴν φύσιν καὶ μόνῳ μετ' ἀληθείας τὰ καλὰ ἐγνωκότι καὶ
 παραδεδωκότι καὶ ἐλευθερωτῇ τῶν ὀμιλησάντων αὐτῷ
 285 γενομένῳ. οἴμαι δὲ ὅτι καὶ τοῖς ἐντυχουῖσι χρήσιμόν τι
 ἔχειν δόξει ἢ γραφῇ τὰ μὲν διελέγχουσα, τὰ δ' ἐν ταῖς
 τῶν εὖ φρονούντων γνώμαις βεβαιουῖσα.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἐπεὶ τοίνυν, ὧ Κράτων, δεινὴν τινα 1
 ταύτην κατηγορίαν ἐκ πολλοῦ, οἴμαι, παρεσκευασμένος
 κατηγορήσας ὀρχήσεώς τε καὶ αὐτῆς ὀρχηστικῆς καὶ
 προσέτι ἡμῶν γε τῶν χαιρόντων τῇ τοιαύτῃ θεᾷ ὡς ἐπὶ

φραύλη καὶ γυναικείῳ πράγματι μεγάλην σπουδὴν ποιου-
 μένων, ἄκουσον ὅσον τοῦ ὀρθοῦ διημάρτηκας καὶ ὡς λέ-
 ληθας σεαυτὸν τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν κατη-
 γορῶν. καὶ συγγνώμη σοι, εἰ ἐξ ἀρχῆς βίῳ ἀνχηρῶ συζῶν
 καὶ μόνον τὸ σκληρὸν ἀγαθὸν ἠγούμενος ὑπ' ἀπειρίας
 αὐτῶν κατηγορίας ἄξια εἶναι νενόμικας.

- 2 2. ΚΡΑΤ. Ἀνὴρ δέ τις ὢν, ὃ λῶστε, καὶ ταῦτα 266
 παιδείᾳ σύντροφος καὶ φιλοσοφίᾳ τὰ μέτρια ὠμιληκῶς,
 ἀφήμενος, ὃ Ἀνκίνε, τοῦ περὶ τὰ βελτίω σπουδάζειν καὶ
 τοῖς παλαιοῖς συνεῖναι, κάθησαι κατανούμενος, θηλυ-
 δόριαν ἄνθρωπον ὄρων ἐσθῆσι μαλακαῖς καὶ ἄσμασιν ἀκο-
 λάστοις ἐναβρυνόμενον καὶ μιμούμενον ἐρωτικὰ γύναια,
 τῶν πάλαι τὰς μαχλοτάτας, Φαίδρας καὶ Παρθενοπας
 καὶ Ῥοδόπας τινάς, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ κρούμασι καὶ
 τερετίσμασι καὶ ποδῶν κτύπῳ καταγέλαστα ὡς ἀληθῶς
 πράγματα καὶ ἥμισυ ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ καὶ οἴῳ σοὶ πρέ-
 ποντα; ὥστε ἔγωγε πυθόμενος ὡς τῇ τοιαύτῃ θῆρα σχο-
 λάζοις, οὐκ ἠδέσθην μόνον ὑπὲρ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ἠνιάσθην,
 εἰ Πλάτωνος καὶ Χρυσίππου καὶ Ἀριστοτέλους ἐκλαθό-
 μενος κάθησαι τὸ ὅμοιον πεπονθῶς τοῖς τὰ ὤτα πτερῶ
 κνωμένοις, καὶ ταῦτα μυρίων ἄλλων ὄντων ἀκουσμάτων
 καὶ θεαμάτων σπουδαίων, εἰ τούτων τις δέοιτο, τῶν κυ- 267
 κλικῶν ἀνλητῶν καὶ τῶν κινήρα τὰ ἔννομα προσεδόν-
 των, καὶ μάλιστα τῆς σεμνῆς τραγωδίας καὶ τῆς φαιδρο-
 3 τῆς κωμωδίας, ἅπερ καὶ ἐναγώνια εἶναι ἠξίωται. 3. πολ-
 λῆς οὖν, ὃ γενναῖε, τῆς ἀπολογίας σοι δεήσει πρὸς τοὺς
 πεπαιδευμένους, εἰ βούλει μὴ παντάπασιν ἐκκεκρίσθαι
 καὶ τῆς τῶν σπουδαίων ἀγέλης ἐξεληλάσθαι. καίτοι τό-
 γε ἄμεινον ἐκεῖνό ἐστιν, οἴμαι, ἀρνήσει τὸ πᾶν λάσασθαι
 καὶ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὁμολογεῖν τι τοιοῦτον παρανενομη-
 σθαί σοι. πρὸς δ' οὖν τοῦπιὸν ὄρα ὅπως μὴ λάθῃς ἡμῖν
 ἐξ ἀνδρὸς τοῦ πάλαι Ἀυδῆ τις ἢ Βάκχη γενόμενος, ὅπερ
 οὐδ' ὅν ἂν ἔγκλημα εἶη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, εἰ μὴ σε
 κατὰ τὸν Ὀδυσσεά τοῦ λωτοῦ ἀποσπάσαντες ἐπὶ τὰς
 συνήθεις διατριβὰς ἐπανάζομεν, πρὶν λάθῃς τελέως ὑπὸ
 τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ Σειρήνων κατεσχημένος. καίτοι ἐκεί-

288 ναι μὲν τοῖς ὡςὶ μόνοις ἐπεβούλευον, καὶ διὰ τοῦτο κη-
ροῦ ἐδέησε πρὸς τὸν παράπλουν αὐτῶν· σὺ δὲ καὶ δι'
ὀφθαλμῶν ἕοικας ὅλος δεδουλώσθαι.

4. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὡ³ Κράτων, ὡς κάρχαρόν τινα ἔλυ- 4
σας ἐφ' ἡμᾶς τὸν σαντοῦ κύνα. πλὴν τό γε παράδειγμα
τῆν τῶν Λωτοφάγων καὶ Σειρήνων εἰκόνα πάνν ὁμοιο-
τάτην μοι δοκεῖς εἰρηκέναι ὧν πέπονθα, παρ' ὅσον τοῖς
μὲν τοῦ λωτοῦ γευσασμένοις καὶ τῶν Σειρήνων ἀκούσασιν
ὀλεθρος ἦν τῆς τε ἐδωδῆς καὶ τῆς ἀκροάσεως τοῦπι-
τίμιον, ἐμοὶ δὲ πρὸς τῷ τῆν ἡδονὴν παρὰ πολὺ ἡδίω πε-
φηνέναι καὶ τὸ τέλος ἀγαθὸν ἀποβέβηκεν· οὐ γὰρ ἐς
λήθην τῶν οἴκοι οὐδ' εἰς ἀγνωσίαν τῶν κατ' ἔμαντὸν
περίσταμαι, ἀλλ' εἰ χρῆ μὴδὲν ὀκνήσαντα εἰπεῖν, μακρῷ
πινυτώτερος καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ διορατικώτερος ἐκ τοῦ
θεάτρον σοι ἐπανελήλυθα. μᾶλλον δὲ τὸ τοῦ Ὀμήρου
αὐτὸ εἰπεῖν καλόν, ὅτι ὁ τοῦτο ἰδὼν τὸ θέαμα

τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.

ΚΡΑΤ. Ἡράκλεις, ὡ³ Λυκίνε, ὅλα πέπονθας, ὅς οὐδὲ
αἰσχρῆ ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ σεμννομένῳ ἕοικας. τὸ
γούν δεινότατον τοῦτό ἐστιν, ὅτι μὴδὲ λάσεώς τινα ἡμῖν
289 ὑποφαίνεις ἐλπίδα ἐπαινεῖν τολμῶν τὰ οὕτως αἰσχρὰ καὶ
κατάπτυστα.

5. ΛΥΚ. Εἰπέ μοι, ὡ³ Κράτων, ταυτὶ δὴ περὶ 5
ὀρχήσεως καὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένων, ἰδὼν πολ-
λάκις αὐτός, ἐπιτιμᾶς, ἢ ἀπειρατος ὧν τοῦ θεάματος
ὁμως αἰσχρὸν αὐτὸ καὶ κατάπτυστον, ὡς φῆς, νομίζεις;
εἰ μὲν γὰρ εἶδες, ἐξ ἴσου ἡμῖν καὶ σὺ γεγένησαι· εἰ δὲ
μή, ὄρα μὴ ἄλογος ἢ ἐπιτιμήσεις εἶναι σου δόξη καὶ θρα-
σειά κατηγοροῦντος ὧν ἀγνοεῖς.

ΚΡΑΤ. Ἔτι γὰρ τοῦτό μοι λοιπὸν ἦν, ἐν βαθεῖ
τούτῳ τῷ πάγωνι καὶ πολιᾷ τῇ κόμη καθῆσθαι μέσον
ἐν τοῖς γυναίοις καὶ τοῖς μεμηρόσιν ἐκείνοις θεαταῖς
κροτοῦντά τε προσέτι καὶ ἐπαίνους ἀπρεπεστάτους ἐπι-
βοῶντα ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ εἰς οὐδὲν δέον κατα-
κλιμένῳ.

ΛΥΚ. Συγγνωστά σου ταῦτα, ὡ³ Κράτων. εἰ δὲ μοι

πεισθείης ποτέ και ὅσον πείρας ἔνεκα παράσχοις σεαυτὸν ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμούς, εὖ οἶδα ὡς οὐκ ἀνάσχοιο ἂν μὴ οὐχὶ πρὸ τῶν ἄλλων θέαν ἐν ἐπιτηδείῳ καταλαμβάνων, ὅθεν και ὄψει ἀκριβῶς και ἀκούσῃ ἅπαντα. 210

ΚΡΑΤ. Μὴ ὥρασιν ἄρα ἰκοίμην, εἴ τι τοιοῦτον ἀνασχοίμην ποτέ, ἔστ' ἂν δασύς τε εἶην τὰ σκέλη και τὸ γένειον ἀπαράτιλτος· ὡς νῦν γε και σὲ ἤδη ἔλεῶ τελῶς ἡμῖν ἐκβεβακχευμένον.

- 6 6. **ΛΥΚ.** Βούλει οὖν ἀφόμενος, ὧ³ ἑταίρε, τῶν βλασφημιῶν τούτων ἀκούσαι μού τι περὶ ὀρχήσεως λέγοντος και τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, και ὡς οὐ τερπνὴ μόνον, ἀλλὰ και ὠφέλιμός ἐστι τοῖς θεωμένοις, και ὅσα παιδεύει και ὅσα διδάσκει και ὡς θυθμίζει τῶν ὀρώντων τὰς ψυχὰς καλλίστοις θεάμασιν ἐγγυμνάζουσα και ἀριστοῖς ἀκούσμασιν ἐνδιατριβουσα και κοινόν τι ψυχῆς και σώματος κάλλος ἐπιδεικνυμένη; τὸ γὰρ μετὰ μουσικῆς και θυθμου ταῦτα πάντα ποιεῖν, οὐ ψόγος ἂν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπαινος μᾶλλον εἶη.

ΚΡΑΤ. Ἐμοὶ μὲν οὐ πᾶνυ σχολὴ μεμνηνόςτος ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι τὴν νόσον τὴν αὐτοῦ ἐπαινοῦντος· σὺ δὲ εἰ βούλει λῆρόν τινα κατασκεδάσαι μου, ἔτοιμος φιλικὴν ταύτην λειτουργίαν ὑποστῆναι και παρασχεῖν τὰ ὦτα, και ἄνευ κηροῦ παρακούειν τῶν φαύλων δυνάμενος. ὥστε ἤδη σιωπήσομαι σοι, και λέγε ὅποσα ἐθέλεις 211 ὡς μηδὲ ἀκούοντός τινος.

- 7 7. **ΛΥΚ.** Εὖ γε, ὧ³ Κράτων, και τούτου ἐδεόμην μάλιστα· εἶση γὰρ μετ' ὀλίγον εἰ λῆρος εἶναι σοι δοῖξει τὰ λεχθησόμενα. και πρῶτόν γε ἐκείνο πᾶνυ ἡγνοηκέναι μοι δοκεῖς, ὡς οὐ νεώτερον τὸ τῆς ὀρχήσεως ἐπιτηδεῦμα τοιούτῳ ἐστιν οὐδὲ χθὲς και πρῶην ἀρξάμενον, οἶον κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ἢ τοὺς ἐκείνων, ἀλλ' οἱ γε τὰ ληθέστατα ὀρχήσεως πέρι γενεαλογοῦντες ἅμα τῇ πρώτῃ γενέσει τῶν ὄλων φαίεν ἂν σοι και ὀρχησιν ἀναφῦναι τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ Ἔρωτι συναφανεῖσαν· ἢ γοῦν χορεία τῶν ἀστέρων και ἢ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς τῶν πλανήτων συμπλοκὴ και εὐρυθμος αὐτῶν κοινωνία και εὐτακτος

ἁρμονία τῆς πρωτογόνου ὀρχήσεως δείγματά ἐστι. κατ' ὀλίγον δὲ αὐξανομένη καὶ τῆς πρὸς τὸ βέλτιον ἀεὶ προσθήκης τυγχάνουσα νῦν ἔοικεν ἐς τὸ ἀκρότατον ἀποτελεῖσθαι καὶ γεγενῆσθαι ποικίλον τι καὶ παναρμόμιον καὶ πολύμουσον ἀγαθόν.

272 8. Πρῶτον δὲ φασὶ ῥέαν ἡσθεῖσαν τῇ τέχνῃ ἐν Θρω- 8
γία μὲν τοὺς Κορύβαντας, ἐν Κρήτῃ δὲ τοὺς Κουρήτας ὀρχεῖσθαι κελεῖσαι, καὶ οὐ τὰ μέτρια ὤνατο τῆς τέχνης αὐτῶν, οἳ γε περιορχούμενοι διεσώσαντο αὐτῇ τὸν Δία, ὥστε καὶ σῶστρα εἰκότως ἂν ὁ Ζεὺς ὀφείλειν ὁμολογοῦν αὐτοῖς ἐκφυγῶν διὰ τὴν ἐκείνων ὀρχησιν τοὺς πατρώους ὀδόντας· ἐνόπλιος δὲ αὐτῶν ἰ, ὀρχησις ἦν, τὰ ξίφη μεταξὺ κροτούντων πρὸς τὰς ἀσπίδας καὶ πηδῶντων ἐν-θεὸν τι καὶ πολεμικόν. μετὰ δὲ Κρητῶν οἱ κράτιστοι ἐνεργῶς ἐπιτηδεύσαντες αὐτὸ ἄριστοι ὀρχησται ἐγένοντο, οὐχὶ οἱ ἰδιῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλικώτεροι καὶ πρωτεύειν ἀξιοῦντες. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὸν Μηριόνην οὐκ αἰσχῦναι βουλόμενος, ἀλλὰ κοσμῆσαι, ὀρχηστὴν προσεῖπεν, καὶ οὕτως ἄρα ἐπίσημος ἦν καὶ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσταντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοὶ καίτοι πολέμιοι ὄντες· ἐώρων γάρ, οἶμαι, καὶ τιν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτοῦ κουφότητα καὶ εὐρυθυμίαν, ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. φησὶ δὲ ὧδέ πως τὰ ἔπη·

Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἔοντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε.

273 καὶ ὁμως οὐ κατέπαυσεν αὐτόν· ἄτε γὰρ ἰσκημένος ἐν
τῇ ὀρχηστικῇ ἑράδιως, οἶμαι, διεδίδρασκε τὰς ἐπ' αὐτόν
ἀφέσεις τῶν ἀκοντίων. 9. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους τῶν 9
ἡρώων εἰπεῖν ἔχων τοῖς αὐτοῖς ἐγγεγυμνασμένους καὶ
τέχνην τὸ πρᾶγμα πεπονημένους ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸν
Νεοπτόλεμον, Ἀχιλλέως μὲν παῖδα ὄντα, πάνυ δὲ δια-
πρέψαντα ἐν τῇ ὀρχηστικῇ καὶ εἶδος τὸ κάλλιστον αὐτῇ
προσθεθεικότα, Πυρρήχιον ἀπ' αὐτοῦ κεκλημένον· καὶ
ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος, μάλ-
λον ἔχαιρεν, οἶμαι, ἢ ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀλκῇ

- αὐτοῦ. τοιγαροῦν τὴν Ἴλιον τέως ἀνάλωτον οὖσαν ἢ ἐκεί-
 10 νου ὀρχηστικῆ καθεῖλε καὶ εἰς ἔδαφος κατέρριψε. 10. Λα-
 κεδαιμόνιοι μὲν ἄριστοι Ἑλλήνων εἶναι δοκοῦντες παρὰ
 Πολυδεύκουσ καὶ Κάστορος καρνατίζειν μαθόντες — ὀρ-
 χήσεως δὲ καὶ τοῦτο εἶδος ἐν Καρύαις τῆς Λακωνικῆς
 διδασκόμενον — ἅπαντα μετὰ Μουσῶν ποιοῦσιν ἄκρι
 τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν [καὶ εὐτακτον ἐμ-
 βασιν τοῦ ποδός·] καὶ τ' πρῶτον σύνθημα Λακεδαιμο-
 νίοις πρὸς τὴν μάχην ὁ αὐλὸς ἐνδίδωσι. τοιγαροῦν καὶ
 ἐκράτουν ἀπάντων μουσικῆς αὐτοῖς καὶ εὐρυθμίας ἡγου-
 μένης. ἴδοις δ' ἂν καὶ νῦν ἔτι τοὺς ἐφήβους αὐτῶν οὐ²⁷⁴
 μείον ὀρχεῖσθαι ἢ ὄπλομαχεῖν μανθάνοντας. ὅταν γὰρ
 ἀκροχειρισάμενοι καὶ παίσαντες καὶ παισθέντες ἐν τῷ
 μέρει παύσωνται, εἰς ὀρχησιν αὐτοῖς ἢ ἀγωνία τελεутᾶ.
 καὶ αὐλητῆς μὲν ἐν τῷ μέσῳ κάθηται ἐπανλῶν καὶ κτυ-
 πῶν τῷ ποδί, οἱ δὲ κατὰ στοῖχον ἀλλήλοισ ἐπόμενοι σχή-
 ματα παντοῖα ἐπιδεικνυνται πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνοντες,
 ἄρτι μὲν πολεμικά, μετ' ὀλίγον δὲ χορευτικά, ἃ Διονύσῳ
 11 καὶ Ἀφροδίτῃ φίλα. 11. τοιγαροῦν καὶ τὸ ἄσμα, ὃ με-
 ταξὺ ὀρχοῦμενοι ἄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπικλησίς ἐστι καὶ
 Ἐρώτων, ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῖντο. καὶ
 θάτερον δὲ τῶν ἁσμάτων — δύο γὰρ ἄδεται — καὶ δι-
 δασκαλίαν ἔχει ὡς χρῆ ὀρχεῖσθαι· „Πόρρω γάρ“, φασίν, „ὦ
 παῖδες, πόδα μετάβατε καὶ κωμάξατε βέλτιον“, τουτέστιν
 ἄμεινον ὀρχήσασθε. ὅμοια δὲ καὶ οἱ τὸν ὄρμον καλού-
 12 μενον ὀρχοῦμενοι ποιοῦσιν. 12. ὁ δὲ ὄρμος ὀρχησίς ἐστι²⁷⁵
 κοινὴ ἐφήβων τε καὶ παρθένων, καθ' ἓνα χορευόντων
 καὶ ὡς ἀληθῶς ὄρμῳ ἑοικότων· καὶ ἡγεῖται μὲν ὁ ἐφηβος
 τὰ νεανικά ὀρχοῦμενος καὶ ὄσοις ὕστερον ἐν πολέμῳ χρῆ-
 σεται, ἢ παρθένος δὲ ἔπεται κοσμίως τὸ θῆλυ χορεύειν
 διδάσκουσα, ὡς εἶναι τὸν ὄρμον ἐκ σωφροσύνης καὶ ἀν-
 δρείας πλεχόμενον. καὶ αἱ γυμνοποδία δὲ αὐτοῖς ὁμοίως
 13 ὀρχησίς ἐστιν. 13. ἃ δὲ Ὅμηρος ἐπερᾶ Ἀριάδνης ἐν τῇ
 ἀσπίδι πεποιτήκε καὶ τοῦ χοροῦ ὃν αὐτῇ Λαίδαλος ἤσκη-
 σεν, ὡς ἀνεγνωκότι σοι παρήμι, καὶ τοὺς ὀρχηστὰς δὲ
 τοὺς δύο, οὓς ἐκεῖ ὁ ποιητῆς κυβιστητῆρας καλεῖ, ἡγου-

μένους τοῦ χοροῦ, καὶ πάλιν, ἃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσπίδι λέ-
 276 γει· „Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον,“ ὡς τι κάλλιστον
 τοῦτο τοῦ Ἡφαίστου ἐμποιήσαντος τῇ ἀσπίδι. τοὺς μὲν
 γὰρ Φαίλακας καὶ πᾶν εἶκος ἦν ὀρχήσει χαίρειν ἄβροῖς
 τε ὄντας καὶ ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ διατρέβοντας. ὁ γοῦν
 Ὅμηρος τοῦτο αὐτῶν μάλιστα θαυμάζοντα πεποίηκε τὸν
 Ὀδυσσεά καὶ τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ποδῶν θεώμενον.
 14. ἐν μὲν γε Θεσσαλίᾳ τοσοῦτον ἐπέδωκε τῆς ὀρχηστικῆς 14
 ἢ ἄσκησις, ὥστε τοὺς προστάτας καὶ προαγωνιστὰς αὐ-
 τῶν προορχηστῆρας ἐκάλουν· καὶ δηλοῦσι τοῦτο αἱ τῶν
 ἀνδριάντων ἐπιγραφαί, οὓς τοῖς ἀριστεύουσιν ἀνίστα-
 σαν· „Προῦκρινε γάρ“, φησί, „προορχηστῆρα ἃ πόλις.“
 καὶ αὖθις, „Εἰλατίωνι τὰν εἰκόνα ὁ δᾶμος εὐ ὀρχησαμένῳ
 τὰν μάχαν.“

277 15. Ἐῷ λέγειν, ὅτι τελετὴν οὐδὲ μίαν ἀρχαίαν ἔστιν 15
 εὐρεῖν ἄνευ ὀρχήσεως, Ὀρφείως δηλαδὴ καὶ Μουσαίου,
 τῶν τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν, καταστησαμένων αὐτάς, ὡς
 τι κάλλιστον καὶ τοῦτο νομοθετησάντων, σὺν ἑνθμῶ καὶ
 ὀρχήσει μνεῖσθαι. ὅτι δ' οὕτως ἔχει, τὰ μὲν ὄργια σιω-
 πᾶν ἄξιον τῶν ἀμνήτων ἕνεκα, ἐκεῖνο δὲ πάντες ἀκούου-
 σιν, ὅτι τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι
 λέγουσιν οἱ πολλοί. 16. ἐν Δήλῳ δὲ γε οὐδὲ αἱ θυσίαι 16
 ἄνευ ὀρχήσεως, ἀλλὰ σὺν ταύτῃ καὶ μετὰ μουσικῆς
 ἐγίνοντο. παίδων χοροὶ συνελθόντες ὑπ' αὐλῶ καὶ κι-
 θάρᾳ οἱ μὲν ἐχόρευον, ὑπωρχοῦντο δὲ οἱ ἀριστοὶ προ-
 κριθέντες ἐξ αὐτῶν. τὰ γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τού-
 278 τοις ἄσματα ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο [καὶ ἐνεπέπληστο τῶν
 τοιούτων ἢ λύρα.]

17. Καὶ τί σοι τοὺς Ἕλληνας λέγω, δπου καὶ Ἰνδοὶ 17
 ἐπειδὴν ἔωθεν ἀναστάντες προσεύχωνται τὸν Ἴλιον, οὐχ
 ὥσπερ ἡμεῖς τὴν χεῖρα κύσαντες ἡγούμεθα ἐντελῇ ἡμῶν
 εἶναι τὴν εὐχὴν, ἀλλ' ἐκεῖνοι πρὸς τὴν ἀνατολὴν σιάν-
 τες ὀρχήσει τὸν Ἴλιον ἀσπάζονται σχηματίζοντες εὐ-
 τοὺς σιωπῇ καὶ μιμούμενοι τὴν χορείαν τοῦ θεοῦ· καὶ
 τοῦτό ἐστιν Ἰνδῶν καὶ εὐχὴ καὶ χοροὶ καὶ θυσία. διὸ καὶ
 τούτοις ἰλεοῦνται τὸν θεὸν δις καὶ ἀρχομένης καὶ δυομέ-

- 18 νης τῆς ἡμέρας. 18. Αἰθίοπες δέ γε καὶ πολεμοῦντες σὺν ὀρχήσει αὐτὸ δρῶσι, καὶ οὐκ ἂν ἀφείη τὸ βέλος Αἰθίου ἀνὴρ ἀφελὼν τῆς κεφαλῆς — ταύτῃ γὰρ ἀντὶ φαρέτρας χρωῶνται περιδέοντες αὐτῇ ἀκτινηδὸν τὰ βέλη — εἰ μὴ πρότερον ὀρχήσαιτο καὶ τῷ σχήματι ἀπειλήσασκε καὶ προ-
 19 εκφοβήσαιε τῇ ὀρχήσει τὸν πολέμιον. 19. ἄξιον δέ, ἐπεὶ τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν διεξεληλύθαμεν, καὶ ἐς τὴν γείτονα αὐτῶν Αἴγυπτον καταβῆναι τῷ λόγῳ δοκεῖ γάρ μοι ὁ παλαιὸς μῦθος καὶ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον οὐκ ἄλλο τι ἢ ὀρχηστὴν τινα γενέσθαι λέγειν, μιμητικὸν ἄν-
 20 θρωπον καὶ πρὸς πάντα σχηματίζεσθαι καὶ μεταβάλλεσθαι δυνάμενον, ὡς καὶ ὕδατος ὑγρότητα μιμῆσθαι καὶ πυρὸς ὀξύτητα ἐν τῇ τῆς κινήσεως σφοδρότητι καὶ λέοντος ἀγριότητα καὶ παρδάλεως θυμὸν καὶ δένδρου δόνημα, καὶ ὅλως ὅ τι καὶ θελήσειεν. ὁ δὲ μῦθος παραλαβὼν πρὸς τὸ παραδοξότερον τὴν φύσιν αὐτοῦ διηγήσατο, ὡς γιγνομένου ταῦτα ἄπερ ἐμιμείτο· ὅπερ δὴ καὶ τοῖς νῦν ὀρχουμένοις πρόσσεστιν. ἴδοις ἔ ἂν οὖν αὐτοὺς πρὸς τὸν [αὐτὸν] καιρὸν διαλλαττομένους ὡκέως καὶ αὐτὸν μιμουμένους τὸν Πρωτέα. εἰκάξειν δὲ χρῆ καὶ τὴν Ἐμπούσαν τὴν ἐς μυρίας μορφὰς μεταβαλλομένην τοιαύτην τινα ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ μύθου παραδεδοσθαι.
- 20 20. Ἐπὶ τούτοις δίκαιον μὴδὲ τῆς Ῥωμαίων ὀρχήσεως ἀμνημονεῖν, ἣν οἱ εἰγενέστατοι αὐτῶν τῷ πολεμικωτάτῳ τῶν θεῶν Ἄρει οἱ Σάλιοι καλούμενοι — ἱερωσύνης δὲ τοῦτο ὄνομα — ὀρχοῦνται σεμνοτάτην τε ἅμα καὶ ἱερω-
 21 τάτην. 21. Βιθυνὸς δὲ μῦθος, καὶ οὗτος σὺ πάνυ τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀλλότριος, τὸν Θρίαμβον δαίμονα πολεμιστήν, [τῶν Τιτάνων οἶμαι ἓνα ἢ τῶν Ἰδαίων Λακτύλων] τοῦτο ἔργον πεπονημένον τὰ ἐνόπλια παιδεύειν, παραλαβόντα παρὰ τῆς Ἥρας τὸν Ἄρη, παῖδα μὲν ἔτι, σκληρὸν δὲ καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἀνδρικόν, μὴ πρότερον ὀπλομαχεῖν διδάξαι, πρὶν τέλειον ὀρχηστὴν ἀπειργάσατο· καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ μισθὸς αὐτῷ παρὰ τῆς Ἥρας ἐγένετο, δεκάτην αἰετῶν ἐκ πολέμου περιγιννομένων τῷ Ἄρει
 22 παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. 22. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακὰ καὶ

Βαρχικὰ οἴμαι σε μὴ περιμένειν ἐμοῦ ἀκοῦσαι, ὅτι ἄρχησις ἐκεῖνα πάντα ἦν· τριῶν γούν οὐσῶν τῶν γενικωτάτων ὀρχήσεων, κάρδακος καὶ σικιννίδος καὶ ἐμμελείας, οἱ Διονύσιον θεράποντες αἱ Σάτυροι ταύτας ἐφευρόντες ἀφ' αὐτῶν ἐκάστην ὠνόμασαν. καὶ ταύτη τῇ τέχνῃ χρωμέας ὁ Διόνυσος Τυρρηνοὺς καὶ Ἰνδοὺς καὶ Ἀνδαοὺς ἐχειρώσατο καὶ φύλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῦ θιάσοις κατορχήσατο.

281 23. Ὡσαυτε, ὦ θαυμάσιε, ὄρα μὴ ἀνόσιον ἢ κατηγο- 23
ρεῖν ἐπιτηδεύματος θεοῦ τε ἅμα καὶ μυστικαῦ καὶ τοσοῦτοις θεοῖς ἐσπουδασμένου καὶ ἐπὶ τιμῇ αὐτῶν θρωμένου καὶ τοσαύτην τέρψιν ἅμα καὶ παιδείαν [ὠφέλιμον] παρεχομένου. θαυμάζω δὲ σου κάκεινο, εἰδὼς Ὅμηρον καὶ Ἡσιόδου μάλιστα ἐραστὴν ὄντα σε — αὐθις γὰρ ἐπὶ τοὺς ποιητὰς ἐπάνειμι — πῶς ἀντιφθέγγεσθαι ἐκείνοις τολμᾶς πρὸ τῶν πάντων ὀρχησιν ἐπαινοῦσιν· ὁ μὲν γὰρ Ὅμηρος τὰ ἥδιστα καὶ κάλλιστα καταλέγων, ὕπνον καὶ φιλότητα καὶ μολετήν καὶ ὀρχησιν, ταύτην μόνην ἀμύμονα ὠνόμασε, προσμαρτυρήσας νῆ Δία καὶ τὸ ἡδὺ τῇ μολετῇ, ἅπερ ἀμφοτέρω τῇ ὀρχηστικῇ πρόσεστι, καὶ ψδῆ γλυκερὰ καὶ ὀρχηθμὸς ἀμύμων, ὃν σὺ νῦν μωμᾶσθαι ἐπινοεῖς. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως·

282 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
ἄλλω δ' ὀρχηστὴν τε καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν.
ἡμερόεσσα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἢ μετ' ἀρχήσεως ψδῆ καὶ δῶρον θεῶν τοῦτο κάλλιστον. καὶ ἔοικεν ἐς δύο διηρηκῶς ὁ Ὅμηρος τὰ πάντα πράγματα, πόλεμον καὶ εἰρήνην, τοῖς τοῦ πολέμου μόνα ταῦτα ὡς κάλλιστα ἀντιτεθεικέναι. 24 ὁ δὲ Ἡσιόδος οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας, ἀλλ' ἰδὼν 24 αὐτὸς ἔωθεν εὐθύς ὀρχουμένας τὰς Μούσας ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν τοῦτο περὶ αὐτῶν τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγείται, ὅτι „περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν ὀρχεῦνται“ τοῦ πατρὸς τὸν βωμὸν περιχορεύουσαι. ἀλλὰ σὺ μὲν, ὦ γενναῖε, μονονοχὶ θεομαχῶν ὑβρίζεις ἐς τὴν ὀρχηστικὴν. 25 ὁ Σωκράτης δὲ σοφώτατος ἀνήρ — εἰ γε πιστευ- 25 τέον τοῦτο περὶ αὐτοῦ λέγοντι τῷ Πυθίῳ — οὐ μόνον

ἐπήνει τὴν ὀρχηστικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὴν ἤξιον μέγιστον [ἀπο]νέμων εὐρυθυμία καὶ εὐμουσία καὶ κινή-²⁸³σει ἐμμελεῖ καὶ εὐσχημοσύνη τοῦ κινουμένου, καὶ οὐκ ἠδεδίτο γέρον ἀνὴρ ἐν τῶν σπουδαιοτάτων μαθημάτων καὶ τοῦτο ἠγούμενος εἶναι· καὶ ἐμελλέ γε ἐκεῖνος περὶ ὀρχηστικὴν οὐ μετρίως σπουδάσασθαι, ὅς γε καὶ τὰ μικρὰ οὐκ ὤκνει μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ ἐς τὰ διδασκαλεῖα τῶν ἀθλητρίδων ἐφοίτα καὶ παρ' ἑταίρας γυναικὸς οὐκ ἀπηξίου σπουδαῖόν τι ἀκούειν τῆς Ἀσπασίας. καίτοι ἐκεῖνος ἄρτι ἀρχομένην ἑώρα τότε τὴν τέχνην καὶ οὐδέπω ἐς τοσοῦτον κάλλος διεθρομένην. εἰ δὲ τοὺς νῦν ἐπὶ μέγιστον αὐτὴν προαγαγόντας ἐθεᾶτο, εὖ οἶδα, πάντων ἂν ἐκεῖνός γε ἀφήμενος μόγῳ τῷ θεάματι τούτῳ τὸν νοῦν ἂν προσεῖχε καὶ τοὺς παῖδας οὐκ ἂν ἄλλο τι πρὸ αὐτοῦ ἐδιδάξατο.

- 26 Δοκεῖς δέ μοι, ὅταν κωμῳδίαν καὶ τραγωδίαν ἐπαινήσῃ, ἐπιλελῆσθαι ὅτι καὶ ἐν ἑκατέρᾳ ἐκείνων ὀρχήσεως ἴδιόν τι εἶδος ἐστίν, οἷον τραγικὴ μὲν ἢ ἐμμέλεια, κωμῳδικὴ δὲ ὁ κόρδαξ, ἐνίοτε δὲ καὶ τρίτη, σικιννίδος προσλαμβανομένης. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ προετίμησας τῆς²⁸⁴ ὀρχήσεως τὴν τραγωδίαν καὶ τὴν κωμῳδίαν καὶ ἀθλητὰς κυκλίους καὶ κιθαρῳδίαν ἐναγώνια ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο σεμνὰ προσεῖπών, φέρε νῦν ἀντεξετάσωμεν τῇ ὀρχήσει ἕκαστον αὐτῶν. καίτοι τὸν μὲν αὐλόν, εἰ δοκεῖ, καὶ τὴν κιθάραν παρῶμεν· μέρη γὰρ τῆς τοῦ ὀρχηστοῦ ὑπηρε-
27 σίας καὶ ταῦτα. 27. τὴν τραγωδίαν δὲ γε ἀπὸ τοῦ σχήματος πρῶτον καταμάθωμεν οἷα ἐστίν, ὡς εἰδεχθὲς ἅμα καὶ φοβερόν θεᾶμα ἐς μῆκος ἄρρηθμον ἡσχημένος ἀνθρωπος, ἐμβάταις ὑψηλοῖς ἐποχούμενος, πρόσωπον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον [ἐπικείμενος] καὶ στόμα κεκηνὸς πάμμεγα ὡς καταπιόμενον τοὺς θεατάς, ἔῳ λέγειν προστερονίδια καὶ προγαστρίδια, προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνητὴν παχύτητα [προσποιούμενος], ὡς μὴ τοῦ μήκους ἢ ἀρρηθμίας ἐν λεπτῷ μᾶλλον ἐλέγχοντο· εἴτ' ἐνδοθεν αὐτὸς κεκρα-²⁸⁵γῶς, ἑαυτὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν, ἐνίοτε καὶ περιάδων τὰ λαμβεῖα, καὶ τὸ δὴ αἰσχιστον μελωδῶν τὰς συμ-

φορὰς καὶ μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτόν· τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς ποιηταῖς ἐμέλησε πρὸ πολλοῦ ποτε γενομένοις· καὶ μέχρι μὲν Ἀνδρομάχῃ τις ἢ Ἐκάβῃ ἐστὶ, φορητὸς ἢ ᾧδῆ, ὅταν δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς εἰσελθὼν μονωδῆ ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ καὶ μήτε τὴν λεοντῆν ἣν περικειται αἰδεσθεῖς μήτε τὸ ῥόπαλον, σολοικίαν εὐ φρονῶν εἰκότως φαίη ἂν τις τὸ πρᾶγμα. 28. καὶ γὰρ αὖ, ὅπερ ἐνεκάλεῖς 28 τῆ ὀρχηστικῆ, τὸ ἄνδρας ὄντας μιμεισθαι γυναῖκας, κοινὸν τοῦτο καὶ τῆς τραγωδίας καὶ τῆν κωμωδίας ἔγκλημα ἂν εἴη· πλείους γοῦν ἐν αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες. 29. [ἢ κωμωδία δὲ καὶ τῶν προσώπων αὐτῶν τὸ καταγέ- 29 λαστον μέρος τοῦ τετρνοῦ αὐτῆ γενόμεικεν, οἷα Δάων 286 καὶ Τιβλίων καὶ μαγειρῶν πρόσωπα.] τὸ δὲ τοῦ ὀρχηστοῦ σχῆμα ὡς μὲν κόσμιον καὶ εὐπρεπὲς οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν· δηλα γὰρ τοῖς μὴ τυφλοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρόσωπον αὐτὸ ὡς κάλλιστον καὶ τῷ ὑποκειμένῳ δράματι ἑοικὸς, οὐ κεκρηγὸς δὲ ὡς ἐκεῖνα ἄλλὰ συμμεμνῆκος· ἔχει γὰρ πολλοὺς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ βοῶντας. 30. πάλαι μὲν γὰρ [οἱ] αὐτοὶ 30 καὶ ἦδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰτ' ἐπειδὴ κινουμένων τὸ ἔσθμα τὴν ᾧδὴν ἐπετάραττεν, ἄμεινον ἔδοξεν ἄλλους αὐτοῖς ὑπάδειν. 31. αἱ δὲ ὑποθέσεις κοινὰ ἀμφοτέροις, καὶ οὐ- 31 δὲν τι διακεκριμένα τῶν τραγικῶν αἱ ὀρχηστικά, πλὴν ὅτι ποικιλώτεραι αὐταὶ καὶ πολυπαθέστεραι καὶ μυρίας μεταβολὰς ἔχουσαι. 32. εἰ δὲ μὴ ἐναγωνίως ἢ ὀρχησις, 32 ἐκελίην εἶναι φημι αἰτίαν, τὸ δόξαι τοῖς ἀγωνοθέταις μείζον καὶ σεμνότερον τὸ πρᾶγμα ἢ ὥστε εἰς ἐξέτασιν καλεῖσθαι. ἐγὼ λέγειν ὅτι πόλις ἐν Ἰταλίᾳ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους ἢ ἀρίστη καὶ τοῦτο ὥσπερ τι κόσμημα τῷ παρ' αὐτοῖς ἀγῶνι προστέθεικεν.

287 33. Ἐθέλω δέ σοι ἐνταῦθα ἦδη ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ 33 τῶν παραλελειμμένων τῷ λόγῳ παμπόλλων ὄντων, ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι· οὐ γὰρ μελέληθεν ὅτι πολλοὶ πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρχήσεως συγγεγραφότες τὴν πλείστην διατριβὴν τῆς γραφῆς ἐποιήσαντο πάντα τῆς ὀρχήσεως τὰ εἶδη ἐπεξιόντες καὶ ὀνόματα αὐτῶν καταλέγοντες καὶ οἷα ἐκάστη καὶ ὑφ' ὅτου εὐρέθη,

- πολυμαθείας ταύτην ἐπίδειξιν ἠγαύμενοι παρέξειν. ἐγὼ δὲ μάλιστα μὲν τὴν περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν ἀπειρόκαλόν τε καὶ ὑψιμαθῆ καὶ ἐμαντῶ ἄκαιρον οἶομαι εἶναι καὶ διὰ
- 34** τοῦτο παρήμι. **34.** ἔπειτα δὲ κάκεινό σε ἀξιῶ ἐννοεῖν καὶ μεμνήσθαι, ὅτι μοι νῦν οὐ πάσαν ὄρχησιν πρόκειται γενεαλογεῖν, οὐδὲ τοῦτον τὸν σκοπὸν ὑπεστησάμην τῷ λόγῳ ὄρχήσεων ὀνόματα καταριθμήσασθαι πλὴν ὅσων ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἐπεμνήσθην τὰς γενικωτέρας αὐτῶν προχειρισάμενος· ἀλλὰ τό γε ἐν τῷ παρόντι μοι κεφάλαιον τοῦ λόγου τοῦτό ἐστι, τὴν νῦν ὄρχησιν καθεστῶσαν ἐπαινεῖσαι καὶ δεῖξαι ὅσα ἐν αὐτῇ τερπνὰ καὶ χρήσιμα περιλαβούσα ἔχει, οὐ πάλα ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτον κάλλος ἐπιδιδόναί, ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα· αἱ μὲν ²⁸ γὰρ πρῶται ἐκεῖναι ὡσπερ τινὲς ῥίζαι καὶ θεμέλια τῆς ὄρχήσεως ἦσαν, τὸ δὲ ἄνθος αὐτῆς καὶ τὸν τελεώτατον καρπὸν, ὅσπερ νῦν μάλιστα ἐς τὸ ἀκρότατον ἀποτετέλεσται, τοῦτο νῦν ὁ ἡμέτερος λόγος διεξέρχεται, παρὲς τὸ θερμαῦστρέζειν καὶ γέρανον ὀρχεῖσθαι καὶ τὰ ἄλλα ὡς μηδὲν τῇ νῦν ταύτῃ ἔτι προσήκοντα· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο τὸ Φρύγιον τῆς ὄρχήσεως εἶδος τὸ παρόνιον καὶ συμποτικὸν μετὰ μέθης γιγνόμενον, ἀγροίκων πολλάκις πρὸς αὐλήμα γυναικεῖον ὀρχουμένων σφόδρα καματηρὰ πηδήματα καὶ νῦν ἔτι ταῖς ἀγροικίαις ἐπιπολάζον, ὑπ' ἀγνοίας παρέλιπον, ἀλλ' ὅτι μηδὲν ταῦτα τῇ νῦν ὀρχήσει κοινωνεῖ. καὶ γὰρ ὁ Πλάτων [ἐν τοῖς Νόμοις] τὰ μὲν τινα εἶδη ἐπαινεῖ ταύτης, τὰ δὲ πάνυ ἀπαξιοῖ, διαιρῶν αὐτὰ ἐς τὸ τερπνὸν καὶ τὸ χρήσιμον καὶ ἀπελαύνων αὐτῶν τὰ ἀσχημονέστερα, προτιμῶν δὲ καὶ θαυμάζων θάτερα.
- 35** **35.** Καὶ περὶ μὲν αὐτῆς ὄρχήσεως τοσαῦτα· τὸ γὰρ πάντα ἐπεξιώντα μηκύνει τὸν λόγον ἀπειρόκαλον. ἃ δὲ τὸν ὀρχηστὴν αὐτὸν ἔχειν χρῆ καὶ ὅπως δεῖ ἠσκηθῆαι καὶ ἃ μεμαθηκέναι καὶ οἷς κρατύνειν τὸ ἔργον, ἤδη σοι δίδειμι, ὡς μάθης οὐ τῶν ῥαδίων καὶ τῶν εὐμεταχειριστῶν ²⁸⁹ οὐσαν τὴν τέχνην, ἀλλὰ πάσης παιδεύσεως ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφικνουμένην, οὐ μουσικῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ῥυθμικῆς καὶ μετρικῆς καὶ τῆς σῆς φιλοσοφίας μάλιστα, τῆς τε

φυσικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς· τὴν γὰρ διαλεκτικὴν αὐτῆς περιεργίαν ἄκαιρον αὐτῇ γενόμενον. οὐ μὴν οὐδὲ ῥητορικῆς ἀφῆστηκεν, ἀλλὰ καὶ ταύτης μετέχει, καθ' ὅσον ἠθους τε καὶ πάθους ἐπιδεικτικὴ ἔστιν, ὧν καὶ οἱ ῥήτορες γλίσχονται. οὐκ ἀπήλλακται δὲ καὶ γραφικῆς καὶ πλαστικῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ταύταις εὐρυθυμίαν μάλιστα μιμουμένη φαίνεται, ὡς μηδὲν ἀμείνω μήτε Φειδιαν αὐτῆς μήτε Ἀπελλῆν εἶναι δοκεῖν. 36. πρὸ πάντων δὲ Μνήμο- 36
σύνην καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Πολύμνιαν ἴλεων ἔχειν αὐτῇ πρόκειται καὶ μεμνησθαι πειράται ἀπάντων· κατὰ γὰρ τοι τὸν Ὀμηρικὸν Κάλχαντα τὸν ὀρχηστὴν εἰδέναι χρῆ „τά τ' ἔόντα τά τ' ἔσσομενα πρό τ' ἔόντα,“ ὡς μηδὲν αὐτὸν διαλαθεῖν, ἀλλ' εἶναι πρόχειρον τὴν μνήμην αὐτῶν. καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ὑποσχέσεως, μιμητικὴ τίς ἔστιν ἐπιστήμη καὶ δεικτικὴ καὶ τῶν ἐννοηθέντων 200
ἔξαγορευτικὴ καὶ τῶν ἀφανῶν σαφηνοστικὴ, καὶ ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκρότατον ἐγκώμιον ἂν εἴη, γινώσκει τε τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεῦσαι αὐτά· ἐρμηνείαν δὲ νῦν τὴν σαφήνειαν τῶν σχημάτων λέγω. 37. ἡ 87
δὲ πᾶσα τῷ ἔργῳ χορηγία ἢ παλαιὰ ἱστορία ἔστιν, ὡς προεῖπον, καὶ ἡ πρόχειρος αὐτῆς μνήμη τε καὶ μετ' εὐπρεπείας ἐπίδειξις· ἀπὸ γὰρ χάους εὐθύς καὶ τῆς πρώτης τοῦ κόσμου γενέσεως ἀρξάμενον χρῆ αὐτὸν ἅπαντα εἰδέναι ἄχρι τῶν κατὰ τὴν Κλεοπάτραν τὴν Αἰγυπτίαν. τούτῳ γὰρ τῷ διαστήματι περιωρίσθω ἡμῖν ἢ τοῦ ὀρχηστοῦ πολυμάθεια καὶ τὰ διὰ μέσου μάλιστα ἴστω, Οὐρανοῦ τομῆν, Ἀφροδίτης γονάς, Τιτάνων μάχην, Διὸς γέννησιν, Πέρας ἀπάτην, [λίθου ὑποβολήν], Κρόνου δεσμά, τὸν τῶν τριῶν ἀδελφῶν κληρον. 38. εἶτα ἐξῆς Γιγάντων 88
281 ἐπανάστασιν, πυρὸς κλοπῆν, ἀνθρώπων πλάσιν, Προμηθέως κόλασιν, Ἔρωτος ἰσχὺν ἐκατέρου, καὶ μετὰ ταῦτα Δήλου πλάνην καὶ Αἰητοῦς ὠδίνας καὶ Πύθωνος ἀναίρεσιν καὶ Τιτυοῦ ἐπιβουλήν καὶ τὸ μέσον τῆς γῆς εὐρισκόμενον πτήσει τῶν αἰετῶν. 39. Δευκαλίωνα ἐπὶ 39
τούτοις καὶ τὴν μεγάλην ἐπ' ἐκείνου [τοῦ βίου] ναυαγίαν

καὶ λάρακα μίαν λείψανον τοῦ ἀνθρωπειοῦ γένους φυλάττουσαν καὶ ἐκ λίθων ἀνθρώπους πάλιν, εἶτα Ἰάκχου σπαραγμὸν καὶ Ἦρας δόλον καὶ Σεμέλης κατάφλεξιν καὶ Διονύσου ἀμφοτέρας τὰς γονὰς καὶ ὅσα περὶ Ἀθηναῖς καὶ ὅσα περὶ Ἠφαίστου καὶ Ἐριχθονίου καὶ τὴν ἔριν τὴν περὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Ἀλιρρόθιον καὶ τὴν πρώτην ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρῖσιν, καὶ ὅλως τὴν Ἀττικὴν πᾶσαν μυθολογίαν.

40 40. ἐξαιρέτως δὲ τὴν Δήμητρος πλάνην καὶ Κόρης εὐρεσιν καὶ Κελεοῦ ξενίαν καὶ Τριπτολέμου γεωργίαν καὶ Ἰκαρίου ἀμπελουργίαν καὶ τὴν Ἠριγόνης συμφοράν, καὶ 22 ὅσα περὶ Βορέου καὶ ὅσα περὶ Ὠρειθυίας καὶ Θησέως καὶ Αἰγέως· ἔτι δὲ τὴν Μηδείας ὑποδοχὴν καὶ αὐθις ἐς Πέρσας φυγὴν καὶ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὰς Πανδίωνος, ἃ τε ἐν Θράκῃ ἔπαθον καὶ ἔπραξαν· εἶτα ὁ Ἀκάμας καὶ ἡ Φυλλίς καὶ ἡ προτέρα δὲ τῆς Ἑλένης ἀρπαγὴ καὶ ἡ στρατεία τῶν Διοσκούρων ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ Ἰππολύτου πάθος καὶ Ἡρακλειδῶν κάθοδος· Ἀττικὰ γὰρ καὶ ταῦτα εἰκότως ἂν νομίζοιτο. ταῦτα μὲν τὰ Ἀθηναίων ὀλίγα πάνυ δειγματος ἕνεκα ἐκ πολλῶν τῶν παραλελειμ-

41 μένων διήλθον. 41. ἐξῆς δὲ Μέγαρα καὶ Νίσος καὶ Σκύλλα καὶ πορφυροῦς πλόκαμος καὶ Μίνως πόρος καὶ περὶ τὴν εὐεργέτιν ἀχαριστία· οἷς ἐξῆς ὁ Κιθαιρῶν καὶ τὰ Θηβαίων καὶ Λαβδακιδῶν πάθη καὶ Κάδμου ἐπιδημία καὶ βοῶς ὄκλασις καὶ ὄφεις ὀδόντες καὶ Σπαρτῶν ἀνάδοσις 23 καὶ αὐθις τοῦ Κάδμου ἐς δράκοντα μεταβολὴ καὶ πρὸς λύραν τειχίσις καὶ μανία τοῦ τειχοποιοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Νιόβης ἡ μεγαλανχία καὶ ἡ ἐπὶ τῷ πένθει σιγὴ καὶ τὰ Πενθέως καὶ Ἀκταίωνος καὶ τὰ Οἰδίποδος καὶ Ἡρακλῆς σὺν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ ἅπασι [καὶ ἡ τῶν παι-

42 ὄων σφαγὴ.] 42. εἶθ' ἡ Κόρινθος πλέα καὶ αὕτη μύθων, τὴν Γλαύκην καὶ τὸν Κρέοντα ἔχουσα, καὶ τὸν πρὸ αὐτῶν τὸν Βελλεροφόντην καὶ τὴν Σθενέβοιαν καὶ Ἥλιου μάχην καὶ Ποσειδῶνος, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν Ἀθάμαντος μανίαν καὶ τῶν Νεφέλης παιδῶν ἐπὶ τοῦ κριοῦ τὴν διαέριον φυγὴν,

43 καὶ τὴν Ἰνοῦς καὶ Μελικέρτου ὑποδοχὴν. 43. ἐπὶ τούτοις τὰ Πελοπιδῶν καὶ Μυκῆναι καὶ τὰ ἐν αὐταῖς καὶ πρὸ αὐ-

τῶν, Ἰναχος καὶ Ἰῶ καὶ ὁ φρουρὸς αὐτῆς Ἄργος καὶ
 24 Ἄτρεὺς καὶ Θυέστης καὶ Ἀερόπη, καὶ τὸ χρυσοῦν ἄρνιον
 καὶ Πελοπέας γάμος καὶ Ἀγαμέμνωνος σφαγὴ καὶ Κλυ-
 ταιμνήστρας τιμωρία· καὶ ἔτι πρὸ τούτων ἢ τῶν ἑπτὰ
 λοχαγῶν στρατεία καὶ ἡ τῶν φηγάδων γαμβρῶν τοῦ
 Ἀδράστου ὑποδοχὴ καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῖς χρησμὸς καὶ ἡ τῶν
 πεσόντων ἀταφία καὶ Ἀντιγόνης διὰ ταῦτα καὶ Μενου-
 κέως ἀπώλεια. 44. καὶ τὰ ἐν Νεμέα δὲ ἡ Ὑψιπύλη καὶ 44
 Ἀρχέμορος, ἀναγκαιότατα τῷ ὀρχηστῇ μνημονεύματα.
 καὶ πρὸ αὐτῶν εἴσεται τὴν Δανάης παρθένουσιν καὶ Περ-
 σέως γέννησιν καὶ τὸν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἄθλον αὐτῷ
 προηρημένον, ᾧ οἰκεία καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις, Κασ-
 σιέπεια καὶ Ἀνδρομέδα καὶ Κηφεύς, οὓς καὶ ἄστροις
 ἐκατέλεξεν ἡ τῶν μετὰ ταῦτα πίστις. κακείνα δὲ τὰ ἀρ-
 χαῖα τὰ Αἰγύπτου καὶ Δαναοῦ εἴσεται καὶ τὴν ἐπιθαλά-
 μιον ἐπιβουλήν. 45. οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἡ Λακεδαιμῶν 45
 τοιαῦτα παρέχεται, τὸν Ὑάκινθον καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλω-
 νος ἀντεραστὴν Ζέφυρον καὶ τὴν ὑπὸ τῷ δίσκῳ τοῦ μει-
 ρακίου σφαγὴν καὶ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος ἄνθος καὶ τὴν ἐν
 αὐτῷ αἰάζουσαν ἐπιγραφὴν, καὶ τὴν Τυνδάρειω ἀνάστα-
 25 σιν καὶ τὴν Διὸς ἐπὶ τούτῳ κατ' Ἀσκληπιοῦ ὀργήν· ἔτι
 δὲ καὶ τὸν Πάριδος ξενισμὸν καὶ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν
 μετὰ τὴν ἐπὶ τῷ μῆλῳ κρίσιν. 46. νομιστέον γὰρ τῇ 46
 Σπαρτιατικῇ ἱστορίᾳ καὶ τὴν Ἰλιακὴν συνήφθαι, πολλὴν
 οὔσαν καὶ πολυπρόσωπον· — καθ' ἕκαστον γοῦν τῶν ἐκεῖ
 πεσόντων δράμα τῇ σκηρῇ πρόκειται· — καὶ μεμνησθαι δὲ
 τούτων ἀεὶ, μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς εὐθύς ἄχρι τῶν
 ἐν τοῖς νόστοις γεγενημένων καὶ τῆς Αἰνείου πλάνης καὶ
 Διδουῆς ἔρωτος, ὧν οὐκ ἀλλότρια καὶ τὰ περὶ τὸν Ὀρέ-
 στην δράματα καὶ τὰ ἐν Σκυθίᾳ τῷ ἥρωϊ τετολημμένα.
 οὐκ ἀπῶδὰ δὲ καὶ τὰ πρὸ τούτων, ἀλλὰ τοῖς Ἰλιακοῖς
 συγγενῇ, Ἀχιλλέως ἐν Σκύρῳ παρθένουσι καὶ Ὀδυσσεὺς
 μανία καὶ Φιλοκτήτου ἔρημια, καὶ ὅλως ἡ πᾶσα Ὀδύσ-
 σειος πλάνη καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγονος καὶ ἡ Αἰόλου τῶν
 ἀνέμων δυναστεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς τῶν μνηστή-
 ρων τιμωρίας· καὶ πρὸ τούτων ἢ κατὰ Παλαμήδους ἐπι-

βουλὴ καὶ ἡ Ναυπλίου ὄρηγῃ καὶ ἡ Αἴαντος μανία καὶ ἡ
 47 θανάτου ἐν ταῖς πέτραις ἀπώλεια. 47. ἔχει πολλὰς καὶ ἡ
 Ἥλις ἀφορμὰς τοῖς ὀρχεῖσθαι πειρωμένοις, τὸν Οἰνό-
 48 μασον, τὸν Μυρτίλον, τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τοὺς πρῶ-
 48 τούς τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστάς. 48. πολλὰ δὲ καὶ ἡ κατ'
 Ἀρκαδίαν μυθολογία, Λάφης φυγὴ, Καλλιστοῦς θη-
 ριώσις, Κενταύρων παροιμία καὶ Πανὸς γοναί, Ἀλφειοῦ
 49 ἕρως καὶ ὑφαλος ἀποδημία. 49. ἀλλὰ καὶ ἂν ἐς τὴν Κρή-
 την ἀφίκη τῷ λόγῳ, πάμπολλα κἀκεῖθεν ἡ ὄρχησις ἐρα-
 νίζεται, τὴν Εὐρώπην, τὴν Πασιφάνην, τοὺς Ταύρους
 ἀμφοτέρους, τὸν Λαβύρινθον, τὴν Ἀριάδνην, τὴν Φαί-
 δραν, τὸν Ἀνδρόγεον, τὸν Δαίδαλον, τὸν Ἴκαρον, τὸν
 Γλαῦκον, τὴν Πολυῖδου μαντικὴν, τὸν Τάλλω, τὸν χαλ-
 50 κοῦν τῆς Κρήτης περιπόλον. 50. καὶ ἂν εἰς Αἰτωλίαν
 μετέλθῃς, κἀκεῖ πολλὰ ἡ ὄρχησις καταλαμβάνει, τὴν Ἀλ-
 θαιαν, τὸν Μελέαγρον, τὴν Ἀταλάντην, τὸν δαλόν, καὶ
 ποταμοῦ καὶ Ἡρακλέους σάλην καὶ Σειρήνων γένεσιν καὶ
 Ἐχινάδιον ἀνάδυσιν καὶ μετὰ τὴν μανίαν Ἀλκμαίωνος
 οἴκησιν· εἶτα Νέσσον καὶ Δηϊανειρας ζήλοτυπίαν, ἐφ' ἣ
 51 τὴν ἐν Οἴτη πυράν. 51. ἔχει καὶ Θράκη πολλὰ τῷ ὀρχη-
 σομένῳ ἀναγκαῖα, τὸν Ὀρφέα, τὸν ἐκείνου σπαραγμὸν καὶ
 τὴν λάλον αὐτοῦ κεφαλὴν τὴν ἐπιπλέουσαν τῇ λύρα, καὶ
 τὸν Αἴμον καὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὴν Λυκούργου κόλασιν.
 52 52. καὶ Θεσσαλία δὲ ἔτι πλεῖω παρέχεται, τὸν Πελλίαν, τὸν
 Ἰάσονα, τὴν Ἀλκμήτιν, τὸν τῶν πεντήκοντα νέων στό-
 53 λον, τὴν Ἀργώ, τὴν λάλον αὐτῆς τρόπιν. 53. τὰ ἐν
 Ἀθήνῃ, τὸν Αἰήτην, τὸν Μηδείας ὄνειρον, τὸν Ἀψύρτου
 σπαραγμὸν καὶ τὰ ἐν τῷ παράπλῳ γενόμενα, καὶ μετὰ
 54 ταῦτα τὸν Πρωτεσίλαον καὶ τὴν Λαοδάμειαν. 54. καὶ ἂν
 ἐς τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῆς, πολλὰ κἀκεῖ δράματα· ἡ γὰρ
 Σάμος εὐθύς καὶ τὸ Πολυκράτους πάθος καὶ τῆς θυγα-
 τρὸς αὐτοῦ μέχρι Περσῶν πλάνη, καὶ τὰ ἔτι ἀρχαιότερα,
 ἡ τοῦ Ταντάλου φλυαρία καὶ ἡ παρ' αὐτῷ θεῶν ἐστίασις
 καὶ ἡ Πέλοπος κρεουργία καὶ ὁ ἐλεφάντινος ὤμος αὐτοῦ.
 55 55. καὶ ἐν Ἰταλίᾳ δὲ ὁ Ἡριδανὸς καὶ Φαέθων καὶ αἰγι-
 56 ροὶ ἀδελφαὶ θρηνοῦσαι καὶ ἤλεκτρον δακρύουσαι. 56. εἰ-

σεται δὲ [ὁ τοιοῦτος] καὶ τὰς Ἑσπερίδας καὶ τὸν φρουρὸν
 299 τῆς χρυσῆς ὀπίρας δράκοντα καὶ τὸν Ἄτλαντος μόχθον
 καὶ τὸν Γηρῶν καὶ τὴν ἐξ Ἐρυθρίας ἔλασιν τῶν βοῶν.
 57. οὐκ ἀγνοήσει δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορφώσεις ἀπά-
 σας, ὅσαι ἐς δένδρα ἢ θηρία ἢ ὄρνεα ἠλλάγησαν καὶ
 ὅσαι ἐκ γυναικῶν ἄνδρες ἐγένοντο, τὸν Καιρέα λέγω καὶ
 τὸν Τειρεσίαν καὶ τοὺς τοιούτους. 58. καὶ ἐν Φοινίκη δὲ 58
 Μύρραν καὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πένθος κλαυθμυριζόμενον,
 καὶ ταῦτα εἴσεται, καὶ τὰ νεώτερα δὲ ὅσα μετὰ τὴν Μακε-
 δόνων ἀρχὴν ἐτολμήθη ὑπὸ τε Ἀντιπάτρου καὶ παρὰ Σε-
 λεύκου ἐπὶ τῷ Στρατονίκῃ ἔρωτι. 59. τὰ γὰρ Αἰγυπτίων 59
 μυστικώτερα ὄντα εἴσεται μὲν, συμβολικώτερον δὲ ἐπι-
 δείξεται, τὸν Ἐπαφον λέγω καὶ τὸν Ὅσιριν καὶ τὰς τῶν
 300 θεῶν ἐς τὰ ζῶα μεταβολάς· πρὸ πάντων δὲ τὰ περὶ τοὺς
 ἔρωτας αὐτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς καὶ εἰς ὅσα ἑαυτὸν
 μετεσκεύασεν. 60. εἴσεται δὲ καὶ τὴν ἐν Αἴδου ἅπασαν 60
 τραγωδίαν καὶ τὰς κολάσεις καὶ τὰς ἐφ' ἐκάστη αἰτίας καὶ
 τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως ἄχρι τοῦ Αἴδου ἑταιρείαν.
 61. συνελόντι δὲ εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὅμηρου καὶ 61
 Ἡσιόδου καὶ τῶν ἀρίστων ποιητῶν καὶ μάλιστα τῆς τρα-
 γωδίας λεγομένων ἀγνοήσει. ταῦτα πάνυ ὀλίγα ἐκ πολ-
 λῶν, μᾶλλον δὲ ὑπέρων τὸ πλῆθος ἐξελὼν τὰ κεφαλαιω-
 δέστερα κατέλεξα, τὰ ἄλλα τοῖς τε ποιηταῖς ἄδειν ἀφείς
 καὶ τοῖς ὀρχησταῖς αὐτοῦς δεικνύναι καὶ σοὶ προσεξευ-
 ρίσκειν καθ' ὁμοιότητα τῶν προειρημένων, ἅπερ ἅπαντα
 πρόχειρα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἕκαστον τῷ ὀρχηστῇ προ-
 πεπορισμένα καὶ προτεταμιευμένα κείσθαι ἀναγκαῖον.
 62. ἐπεὶ δὲ μιμητικὸς ἐστὶ καὶ κινήμασι τὰ ἀδόμητα δει- 62
 ξεῖν ὑπισχναῖται, ἀναγκαῖον αὐτῷ ὅπερ καὶ τοῖς ῥήτορσι,
 σαφήνεια ἀσκεῖν, ὡς ἕκαστον τῶν δεικνυμένων ὑπ' αὐ-
 301 τοῦ δηλοῦσθαι μηδενὸς ἐξηγητοῦ δεόμενον, ἀλλ' ὅπερ
 ἔφη ὁ Πυθικός χρησμός, δεῖ τὸν θεώμενον ὀρχησθαι καὶ
 κωφῷ συνίεναι καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκού-
 ειν. 63. ὃ δὴ καὶ Δημήτριον τὸν Κυνικὸν παθεῖν λέγου- 63
 σιν· ἐπεὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοιά σοι κατηγορεῖ τῆς ὀρχη-
 στικῆς, λέγων τοῦ ἀύλου καὶ τῶν συρίγγων καὶ τῶν κτύ-

πων πάρεργόν τι τὸν ὀρχηστὴν εἶναι, μηδὲν αὐτὸν πρὸς τὸ δρᾶμα συντελοῦντα, κινούμενον δὲ ἄλογον ἄλλως κίνησιν καὶ μάταιον, οὐδενὸς αὐτῇ νοῦ προσόντος, τῶν δὲ ἀνθρώπων τοῖς περὶ τὸ πρᾶγμα γοητευομένων, ἐσθῆτι Σηρικῇ καὶ προσωπεῖω εὐπρεπεῖ, αὐλῷ τε καὶ τερετίσμασι καὶ τῇ τῶν ἄδόντων εὐφωνίᾳ, οἷς κοσμεῖσθαι μηδὲν ὄν τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ πρᾶγμα, — ὃ τότε κατὰ τὸν Νέρωνα εὐδοκιμῶν ὀρχηστὴς οὐκ ἀσύνητος, ὡς φασιν, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος ἔν τε ἱστορίας μνήμῃ καὶ μιμήσεως κάλλει διενεργῶν ἐδεήθη τοῦ Δημητρίου εὐγνωμονεστάτην, οἶμαι, τὴν δέσιν, ἰδεῖν ὀρχούμενον, ἔπειτα κατηγορεῖν³⁰² αὐτοῦ, καὶ ὑπέσχετό γε ἄνευ αὐλοῦ καὶ ἄσμάτων ἐπιδείξεσθαι αὐτῷ· καὶ οὕτως ἐποίησεν· ἤσυχίαν γὰρ τοῖς τε κτυποῦσι καὶ τοῖς αὐλοῦσι καὶ αὐτῷ παραγγείλας τῷ χορῷ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ ὠρχήσατο τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως μοιχείαν, Ἥλιον μηνύοντα καὶ Ἡφαιστον ἐπιβουλεύοντα καὶ τοῖς δεσμοῖς ἀμφοτέρους [τὴν τε Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἄρη] σαγηνεύοντα καὶ τοὺς ἐφροστώτας θεοὺς ἕκαστον αὐτῶν, καὶ αἰδουμένην μὲν τὴν Ἀφροδίτην, ὑποδεδυκότα δὲ καὶ ἱκετεύοντα τὸν Ἄρη καὶ ὅσα τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ πρόσσεστιν, ὥστε τὸν Δημήτριον ὑπερησθέντα τοῖς γιγνομένοις τοῦτον ἔπαινον ἀποδοῦναι τὸν μέγιστον τῷ ὀρχηστῇ· ἀνέκραγε γὰρ καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνεφθέγγετο, „Ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, οὐχ ὀρῶ μόνον, 64 ἀλλὰ μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν“. 64. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Νέρωνα ἔσμεν τῷ λόγῳ, βούλομαι καὶ βαρβάρου ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀρχηστοῦ γινόμενον εἰπεῖν, ὅπερ μέγιστος ἔπαινος ὀρχηστικῆς γένοιτ' ἂν· τῶν γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου βαρβάρων βασιλικὸς τις ἀνθρώπος κατὰ³⁰³ τι χρέος ἦκων ὡς τὸν Νέρωνα ἔθεατο μετὰ τῶν ἄλλων τὸν ὀρχηστὴν ἐκεῖνον οὕτω σαφῶς ὀρχούμενον, ὡς καί τοι μὴ ἐπακούοντα τῶν ἄδομένων — ἡμιέλλην γὰρ τις ὢν ἐτύγγανε — συνεῖναι ἀπάντων. καὶ δὴ ἀπιὼν ἤδη ἐς τὴν οἰκίαν, τοῦ Νέρωνος δεξιουμένου καὶ ὃ τι βούλοιο αἰτεῖν κελεύοντος καὶ δῶσειν ὑπισχνουμένου, „Τὸν ὀρχηστὴν“, ἔφη, „δοῦς τὰ μέγιστα εὐφρανεῖς“. τοῦ δὲ Νέρων-

νος ἐρομένον, „Τί ἄν σοι χρήσιμος γένοιτο ἐκεῖ“; „Προσοί-
 κους“, ἔφη, „βαρβάρους ἔχω, οὐχ ὁμογλώττους, καὶ ἐρμη-
 νέων οὐ ῥάδιον εὐπορεῖν πρὸς αὐτούς· ἦν οὖν τινος
 δέωμαι, διανεύων οὗτος ἕκαστά μοι ἐρμηνεύσει.“ τοσοῦ-
 τον ἄρα καθίκετο αὐτοῦ ἢ μίμησις τῆς ὀρχήσεως, ἐπίση-
 μός τε καὶ σαφῆς φανεῖσα. 65. ἡ δὲ πλειοση διατριβὴ καὶ 65
 ὁ σκοπὸς τῆς ὀρχηστικῆς ἢ ὑπόκρισις ἐστίν, ὡς ἔφη,
 κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιτηδευομένη, καὶ μά-
 λιστα τοῖς τὰς καλουμένας ταύτας μελέτας διεξιούσιν·
 οὐδὲν γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινοῦμεν ἢ τὸ ἰοικέναι
 304 τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ μὴ ἀπὸδᾶ εἶναι τὰ λε-
 γόμενα τῶν εἰσαγομένων ἀριστέων ἢ τυραννοκτόνων ἢ
 πενήτων ἢ γεωργῶν, ἀλλ' ἐν ἐκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον καὶ
 τὸ ἐξαίρετον δείκνυσθαι.

66. Ἐθέλω γοῦν σοὶ καὶ ἄλλου βαρβάρου ῥῆσιν ἐπὶ 66
 τούτοις εἰπεῖν· ἰδὼν γὰρ πέντε πρόσωπα τῷ ὀρχηστῇ
 παρεσκευασμένα — τοσοῦτων γὰρ μερῶν τὸ δρᾶμα ἦν —
 ἐξήτει ἓνα ὀρῶν τὸν ὀρχηστήν, τίνες οἱ ὀρχησόμενοι καὶ
 ὑποκρινόμενοι τὰ λοιπὰ προσωπεῖα εἶεν· ἐπεὶ δὲ ἔμα-
 θεν ὅτι ὁ αὐτὸς ὑποκρινεῖται καὶ ὑπορχήσεται τὰ πάντα,
 „Ἐλελήθεις, ὦ βέλτιστε“, ἔφη, „σῶμα μὲν τοῦτο ἐν, πολλὰς
 δὲ ψυχὰς ἔχων“. 67. ταῦτα μὲν ὁ βάρβαρος. οὐκ ἀπει- 67
 κότως δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστήν παντόμιμον κα-
 λοῦσιν [ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν]· καλὴ γὰρ ἡ ποιητικὴ
 παραίσεις ἐκείνη τό, „ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου
 νόον ἰσχῶν πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει,“ καὶ τῷ ὀρχηστῇ
 ἀναγκαῖα· καὶ δεῖ προσφύντα τοῖς πράγμασι συνοικειοῦν
 ἑαυτὸν ἐκάστῳ τῶν δρωμένων. τὸ δὲ ὅλον ἦθη καὶ πάθη
 δείξειν καὶ ὑποκρινεῖσθαι ἢ ὀρχησις ἐπαγγέλλεται νῦν
 μὲν ἔρῶντα, νῦν δὲ ὀρχιζόμενόν τινα εἰσάγουσα, καὶ ἄλ-
 λον μεμνηνότε καὶ ἄλλον λελυπημένον, καὶ ἅπαντα ταῦτα
 305 μεμετρημένως· τὸ γοῦν παραδοξότατον, τῆς αὐτῆς ἡμέ-
 ρας ἄρτι μὲν Ἀθάμας μεμνηνός, ἄρτι δὲ Ἰνὼ φοβουμένη
 δείκνυται, καὶ ἄλλοτε Ἀτρεὺς ὁ αὐτός, καὶ μετὰ μικρὸν
 Θυέστης, εἶτα Αἰγισθος ἢ Ἀερόπη· καὶ ταῦτα πάντα
 εἰς ἄνθρωπος ἐστίν. 68. τὰ μὲν οὖν ἄλλα θεάματα καὶ 68

ἀκούσματα ἐνὸς ἕκαστον ἔργου τὴν ἐπίδειξιν ἔχει· ἢ γὰρ αὐλὸς ἐστὶν ἢ κιθάρα ἢ διὰ φωνῆς μελωδία ἢ τραγικὴ δραματοποιία ἢ κωμικὴ γελοιοποιία· ὁ δὲ ὀρχηστὴς τὰ πάντα ἔχει ξυλλαβίων, καὶ ἔνεστι ποικίλην καὶ παμμεγῆ τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ ἰδεῖν, αὐλόν, σύριγγα, ποδῶν κτύπον, κυβάλου ψόφον, ὑποκριτοῦ εὐφορίαν, ἄδόντων ὁμοφωνίαν. 69. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἄλλα θεατέρου τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἔργα ἐστί, τὰ μὲν ψυχῆς, τὰ δὲ σώματος· ἐν δὲ τῇ ὀρχήσει ἀμφοτέρω συμμέμικται. καὶ γὰρ διανοίας ἐπίδειξιν τὰ γιγνόμενα ἔχει καὶ σωματικῆς ἀσκήσεως ἐνέργειαν, τὸ δὲ μέγιστον ἢ σοφία τῶν δρωμένων καὶ μηδὲν ἔξω λόγου. Λεσβῶναξ γοῦν ὁ Μυτιληναῖος, ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός, χειρισόφους τοὺς ὀρχηστὰς ἀπεκάλει καὶ ἦει ἐπὶ τὴν θέαν αὐτῶν ὡς βελτίων ἀναστρέψων ἀπὸ τοῦ θεάτρου. Τιμοκράτης δὲ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ³⁰⁶ ἰδὼν ποτε ἀπαξ, οὐκ ἐξεπίτηδες ἐπιστάς, ὀρχηστὴν τὰ αὐτοῦ ποιῶντα, „Οἴου με“, ἔφη, „θεάματος ἢ πρὸς φιλοσοφίαν αἰδῶς ἀπεστέρηκεν“. 70. εἰ δ' ἐστὶν ἀληθῆ ἃ περὶ ψυχῆς ὁ Πλάτων λέγει, τὰ τρία μέρη αὐτῆς καλῶς ὁ ὀρχηστὴς δεικνυσι, τὸ θυμικόν, ὅταν ὀργιζόμενον ἐπιδεικνύηται, τὸ ἐπιθυμητικόν, ὅταν ἐρῶντας ὑποκρίνηται, τὸ λογιστικόν, ὅταν ἕκαστα τῶν παθῶν χαλινάγωγῃ· τοῦτο μὲν γε ἐν ἅπαντι μέρει τῆς ὀρχήσεως καθάπερ ἢ ἀφῆ ἐν ναῖς αἰσθήσεσι παρέσπαρται. κάλλους δὲ προνοῶν καὶ τῆς ἐν τοῖς ὀρχήμασιν εὐμορφίας, τί ἄλλο ἢ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπαληθεύει, τὸ κάλλος ἐπαινοῦντος καὶ μέρος τρίτον ἡγουμένου τὰγαθοῦ καὶ τοῦτο εἶναι; ἤκουσα δὲ τινος καὶ περιττότερόν τι νεανιευομένου ὑπὲρ τῆς τῶν ὀρχηστικῶν προσωπείων σιωπῆς, ὅτι αὕτη καὶ Πυθαγορικόν τι δόγμα αἰνίττεται. 71. ἔτι δὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων τῶν μὲν τὸ τερπνόν, τῶν δὲ τὸ χρήσιμον ὑπισχνουμένων, μόνῃ ἢ ὀρχησις ἀμφω ἔχει· καὶ πολὺ γε τὸ χρήσιμον ὠφελιμώτερον, ὅσω μετὰ τοῦ τερπνοῦ γίνεταί. πόσω γὰρ τοῦτο ἥδιον ὁρᾶν ἢ πυκτεύοντας νεανίσκους καὶ αἵματι ῥεομένους καὶ παλαιόντας ἄλλους ἐν κόνει, οὓς ἢ ὀρχησις πολλάκις ἀσφαλέστερον ἅμα καὶ

307 εὐμορφότερον καὶ τερπνότερον ἐπιδείκνυται. τὴν μὲν οὖν γε σὺντονον κίησιν τῆς ὀρχηστικῆς καὶ στροφᾶς αὐτῆς καὶ περιαγωγᾶς καὶ πηδήματα καὶ ὑπτιασμούς τοῖς μὲν ἄλλοις τερπνὰ εἶναι συμβέβηκεν ὀρωσι, τοῖς δὲ ἐνεργούσιν αὐτοῖς ὑγιεινότερα· γυμνασίων γὰρ τὸ κάλλιστόν τε ἅμα καὶ εὐφροδύμοτατον τοῦτο φαίην ἂν ἔγωγε εἶναι, μαλάττον μὲν τὰ σῶμα καὶ κάμπτον καὶ κουφίζον καὶ εὐχερῆς εἶναι πρὸς μεταβολὴν διδάσκον ἰσχύν τε οὐ μικρὰν περιποιοῦν ταῖς σώμασι. 72. πῶς οὖν οὐ παναρμόνιον 72 τι χρῆμα ἢ ὀρχησις, θήγουσα μὲν τὴν ψυχὴν, ἀσκοῦσα δὲ καὶ τὸ σῶμα, τέρπουσα δὲ τοὺς ὀρώντας, διδάσκουσα δὲ πολλὰ τῶν πάλαι ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις καὶ μελῶν εὐφροδύμια καὶ κηλήσει διὰ τε ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς; εἴτ' οὖν φωνῆς εὐμοιρίαν ζητεῖς, ποῦ ἂν ἀλλαχόθι εὐροις, ἢ ποῖον πολυφωνότερον ἄκουσμα ἢ ἔμμελέστερον; εἴτε αὐλοῦ καὶ σύριγγος τὸ λιγυρώτερον, ἅλις καὶ τούτων ἐν ὀρχήσει ἀπολαῦσαι σοι πάρεστιν. ἐῷ λέγειν ὡς ἀμείνων τὸ ἦθος ὁμιλῶν τῇ τοιαύτῃ θέα γενήσῃ, ὅταν ὀρᾶς τὸ θέατρον μισοῦν μὲν τὰ κακῶς γιγνόμενα, ἐπιδασκῶν δὲ τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ ὅλως τὰ ἦθη τῶν ὀρώντων παιδαγωγῶν. 73. ὃ δὲ ἐστὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ὀρχηστῶν ἐπαι- 73 κέσαι, τοῦτα ἦδη ἐρῶ· τὸ γὰρ ἰσχύν τε ἅμα καὶ ὑγρότητα τῶν μελῶν ἐπιτηδεύειν ὁμοίως παράδοξον εἶναι μοι δοκεῖ 308 ὡς εἴ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ Ἡρακλέους τὸ καρτερόν καὶ Ἀφροδίτης τὸ ἄβρον δεικνύοι.

74. Ἐθέλω δὲ ἦδη καὶ ὑποδείξαι σοι τῷ λόγῳ ὅποιον 74 χρῆ εἶναι τὸν ἄριστον ὀρχηστὴν ἐν τε ψυχῇ καὶ σώματι. καίτοι περὶ τῆς μὲν ψυχῆς προσεῖπον τὰ πλεῖστα· μνημονικόν τε γὰρ καὶ εὐφρᾶ καὶ ξυνετόν καὶ ὄξυν ἐπινοῆσαι καὶ καιροῦ μάλιστα ἐστοχάσθαι φημί δεῖν αὐτόν, ἔτι δὲ καὶ κριτικόν τε ποιημάτων καὶ ἄσμάτων καὶ μελῶν τῶν ἀρίστων διαγνωστικόν καὶ τῶν κακῶς πεποιημένων ἐλεγκτικόν. 75. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τὸν Πολυκλείτου κανόνα ἦδη 75 ἐπιδείξειν μοι δοκῶ· μήτε γὰρ ὑψηλὸς ἄγαν ἔστω καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἐπιμήκης μήτε ταπεινὸς καὶ νανώδης τὴν φύσιν, ἀλλ' ἔμμετρος ἀκριβῶς, οὔτε πολύσαρχος —

ἀμήχανον γάρ — οὔτε λεπτός εἰς ὑπερβολήν — σκελετω-
 76 δες τοῦτο καὶ νεκρικόν —. 76. ἐθέλω γοῦν σοι καὶ δῆμου
 τινὸς οὐ φαύλου τὰ τοιαῦτα ἐπισημαινεσθαι βοᾶς εἰπεῖν·
 οἱ γὰρ Ἀντιοχεῖς εὐφρευστάτη πόλις καὶ ὄρχησιν μάλιστα
 πρесеβέουσα οὕτως ἐπιτηρεῖ τῶν λεγομένων καὶ τῶν
 γιγνομένων ἕκαστα, ὡς μηδένα μηδέν αὐτῶν διαλανθά-
 νειν. μικροῦ μὲν γὰρ ὄρχηστοῦ εἰσελθόντος καὶ τὸν 309
 Ἔκτορα ὄρχουμένου μιᾶ φωνῇ πάντες ἀνεβόησαν, „Σὺ
 Ἀστυάναξ, ἔκτωρ δὲ ποῦ;“ ἄλλοτε δὲ ποτε μηκιστοῦ τι-
 νὸς ὑπὲρ τὸ μέτριον ὄρχεῖσθαι τὸν Καπανέα ἐπιχειροῦν-
 τος καὶ προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν, „ὑπέρβηθι“,
 ἔφησαν, „τὸ τεῖχος, οὐδὲν σοι δεῖ κλίμακος.“ καὶ ἐπὶ του
 παχέος δὲ καὶ πιμελοῦς ὄρχηστοῦ πηδᾶν μεγάλα πειρωμέ-
 νου, „Δεόμεθα,“ ἔφησαν, „φειδεδαι τῆς θυμέλης.“ τὸ δὲ
 ἐναντίον τῷ πάνυ λεπτῷ ἐπεβόησαν, „Καλῶς ἔχε,“ ὡς νο-
 σοῦντι. τούτων οὐ τοῦ γελοίου ἕνεκα ἐπεμνήσθη, ἀλλ'
 ὡς ἴδῃς ὅτι καὶ δῆμοι ὅλοι μεγάλην σπουδὴν ἐποιήσαντο
 77 αὐτῆς δύνασθαι. 77. εὐκίνητος δὲ τὸ μετὰ τοῦτο πάντως
 ἔστω καὶ τὸ σῶμα λελυμένος τε ἅμα καὶ συμπεπηγῶς,
 ὡς λυγίσεσθαι τε ὅπῃ καιρὸς καὶ συνεστάναι καρτερῶς,
 78 εἰ τούτου δέοι. 78. ὅτι δὲ οὐκ ἀπήλλακται ὄρχησις καὶ
 τῆς ἐναγωνίου χειρονομίας, ἀλλὰ μετέχει καὶ τῶν Ἑρμοῦ
 καὶ Πολυδεύκουσ καὶ Ἡρακλέους ἐν ἀθλήσει καλῶν, ἴδοις
 ἂν ἐκάστη τῶν μιμήσεων ἐπισχῶν. Ἡροδότῳ μὲν οὖν τὰ 310
 δι' ὀμμάτων φαινόμενα πιστότερα εἶναι τῶν ὤτων δο-
 κεῖ· ὄρχησει δὲ τὰ ὤτων καὶ τὰ ὀφθαλμῶν πρόσεστιν.
 79 79. αὐτῷ δὲ θέλγει ὄρχησις, ὥστε ἂν ἔρων τις ἐς τὸ θεά-
 τρον παρέλθῃ, ἐσωφρονίσθῃ ἰδὼν ὅσα ἔρωτος κακὰ τέλη·
 καὶ λύπη ἐχόμενος ἐξέρχεται τοῦ θεάτρου φαιδρότερος
 ὥσπερ τι φάρμακον ληθεδανὸν καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν
 νηπενθές τε καὶ ἄχολον πιῶν. σημεῖον δὲ τῆς πρὸς τὰ
 γιγνώμενα οἰκειότητος καὶ τοῦ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν
 ὁρώντων τὰ δεικνύμενα τὸ δακρύειν πολλάκις τοὺς θεα-
 τὰς, ὅποταν τι οἰκτρὸν καὶ ἔλεινόν φαινῆται. ἡ μὲν γε
 Βακχικὴ ὄρχησις ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα καὶ ἐν Πόντῳ σπου-

δαζομένη, καίτοι σατυρική οὔσα, οὕτω κεχείρωται τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε κατὰ τὸν τεταγμένον ἕκαστοι καιρὸν ἀπάντων ἐπιλαθόμενοι τῶν ἄλλων κάθηται δι' ἡμέρας Πᾶνας καὶ Κορύβαντας καὶ Σατύρους καὶ βουκόλους δρωῶντες· καὶ ὀρχοῦνται γε ταῦτα οἱ εὐγενέστατοι καὶ πρωτεύοντες ἐν ἑκάστη τῶν πόλεων οὐχ ὅπως αἰδούμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τῷ πράγματι μᾶλλον ἢπερ ἐπ' εὐγενείαις καὶ λειτουργίαις καὶ ἀξιώμασι προγονικοῖς.

- 311 80. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρετὰς ἔφην τὰς ὀρχηστικάς, ἄκουε 80 καὶ τὰς κακίας αὐτῶν. τὰς μὲν οὖν ἐν σώματι ἤδη ἔδειξα, τὰς δὲ τῆς διανοίας οὕτως ἐπιτηρεῖν οἴμαι δύναιο ἄν· πολλοὶ γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας — ἀμήχανον γὰρ ἅπαντας εἶναι σοφούς — καὶ σολοικίας τινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται, οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ μηδέν, ὡς φασι, πρὸς τὴν χορδὴν· ἕτερα μὲν γὰρ ὁ ποῦς, ἕτερα δ' ὁ ῥυθμὸς λέγει. οἱ δὲ εὐρυθμα μὲν, τὰ πράγματα δὲ μετὰχρονα ἢ πρόχρονα, οἷον ἐγὼ ποτε ἰδὼν μέμνημαι· τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις καὶ τὴν τοῦ Κρόνου τεκνοφαγίαν παρωχεῖτο τὰς Θυέστου συμφορὰς τῷ ὁμοίῳ παρηγμένος. καὶ ἄλλος τὴν Σεμέλην ὑποκρινόμενος βαλλομένην τῷ κεραυνῷ τὴν Γλαύκην αὐτῇ εἵκαζε μεταγενεστέρα οὔσαν. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γε τῶν τοιοῦτων ὀρχηστῶν ὀρχήσεως αὐτῆς, οἴμαι, καταγνωστέον οὐδὲ τὸ ἔργον αὐτὸ μισητέον, ἀλλὰ τοὺς μὲν, ὡςπερ εἰσὶν, ἀμαθεῖς νομιστέον, ἐπαινετέον δὲ τοὺς ἐννόμως καὶ κατὰ ῥυθμὸν τῆς τέχνης ἱκανῶς ἕκαστα δρωῶντας. 81. Ὅλως δὲ τὸν 81
- 312 ὀρχηστὴν δεῖ πανταχόθεν ἀπηκριβῶσθαι, ὡς εἶναι τὸ πᾶν εὐρυθμον, εὐμορφον, σύμμετρον, αὐτὸ αὐτῷ ἰοικός, ἀσυκοφάντητον, ἀνεπίληπτον, μηδαμῶς ἐλλιπές, ἐκ τῶν ἀρίστων κεκραμένον, τὰς ἐνθυμήσεις ὀξύν, τὴν παιδείαν βαθύν, τὰς ἐννοίας ἀνθρώπινον μάλιστα. ὁ γοῦν ἔπαινος αὐτῷ τότε ἂν γίγνοιτο ἐντελής παρὰ τῶν θεατῶν, ὅταν ἕκαστος τῶν ὀρώντων γνωρίζῃ τὰ αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ ὡςπερ ἐν κατόπτρῳ τῷ ὀρχηστῇ ἑαυτὸν βλέπη καὶ ἅ πάσχειν αὐτὸς καὶ ἅ ποιεῖν εἶωθε· τότε γὰρ οὐδὲ

κατέχειν ἑαυτοὺς οἱ ἄνθρωποι ὑφ' ἡδονῆς δύνανται, ἀλλ' ἀδρόοι πρὸς τὸν ἔπαινον ἐκχέονται τὰς τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἕκαστος εἰκόνας ὀρῶντες καὶ αὐτοὺς γνωρίζοντες· ἀτεχνῶς γὰρ τὸ Δελφικὸν ἐκείνο τὸ Γνωθὶ σεαυτὸν ἐκ τῆς θεᾶς ἐκείνης αὐτοῖς περιγίγνεται· καὶ ἀπέρχονται ἀπὸ τοῦ θεάτρον ἅ τε χρῆ ἀίρεισθαι καὶ ἅ φεύγειν μεμα-

82 θηκότες καὶ ἅ πρότερον ἠγγόουν διδασχθέντες. 82. γίγνεται δὲ ὡσπερ ἐν λόγοις, οὕτω δὲ καὶ ἐν ὀρχήσει ἢ πρὸς 313 τῶν πολλῶν λεγομένη κακοζήλια ὑπερβαιόντων τὸ μέτρον τῆς μιμήσεως καὶ πέρα τοῦ θέοντος ἐπιτεινόντων καὶ εἰ μέγα τι δεῖξαι θέοι, ὑπερμέγεθες ἐπιδεικνυμένων, καὶ εἰ ἀπαλόν, καθ' ὑπερβολὴν θηλυνομένων, καὶ τὰ ἀνδρῶδη ἄχρι τοῦ ἀγρίου καὶ θηριώδους προαγόντων.

83 83. οἷον ἐγὼ ποτε μέμνημαι ἰδῶν ποιοῦντα ὀρχηστὴν εὐδοκιμοῦντα πρότερον συνετὸν μὲν τὰ ἄλλα καὶ θαυμάζεσθαι ὡς ἀληθῶς ἄξιον, οὐκ οἶδα δὲ ἦτινι τύχῃ εἰς ἀσχήμονα ὑπόκρισιν δι' ὑπερβολὴν μιμήσεως ἔξοκειλانتα· ὀρχούμενος γὰρ τὸν Αἴαντα μετὰ τὴν ἦταν εὐθύς μαινόμενος ἐς τοσοῦτον ὑπερεξέπεσεν, ὥσπερ οὐκ ὑποκρίνασθαι μανίαν, ἀλλὰ μαινέσθαι αὐτὸς εἰκότως ἄν τι ἐδοξεν· ἐνὸς γὰρ τῶν τῷ σιδηρῷ ὑποδήματι κτυπούντων τὴν ἐσθῆτα κατέρρηξεν, ἐνὸς δὲ τῶν ὑπαυλοῦντων τὸν αὐλὸν ἀρπάσας ὡς τοῦ Ὀδυσσεῶς πλησίον ἐσπῶτος καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ μέγα φρονούντος διεῖλε τὴν κεφαλὴν κατενεγκών, καὶ εἴ γε μὴ ὁ πῖλος ἀνέσχε καὶ τὸ πολὺ τῆς πλη- 314 γῆς ἀπεδέξατο, ἀπωλώλει ἂν ὁ κακοδαίμων Ὀδυσσεὺς ὀρχηστῆ παραπαλοντι περιπεσών. ἀλλὰ τό γε θεάτρον ἅπαν συνεμεμήνει τῷ Αἴαντι καὶ ἐπίδων καὶ ἔβῶν καὶ τὰς ἐσθῆτας ἀνερρίπτουν, οἱ μὲν συρφετώδεις καὶ αὐτὸ τοῦτο ἰδιώται τοῦ μὲν εὐσχήμονος οὐκ ἐστοχασμένοι οὐδὲ τὸ χεῖρον ἢ τὸ κρεῖττον ὀρῶντες, ἄκραν δὲ μίμησιν τοῦ πάθους τὰ τοιαῦτα οἰόμενοι εἶναι· οἱ ἀστειότεροι δὲ συνιέντες μὲν καὶ αἰδοῦμενοι ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, οὐκ ἐλέγχοντες δὲ σιωπῇ τὸ πρᾶγμα, τοῖς δὲ ἐπαίνοισι καὶ αὐτοὶ τὴν ἄνοιαν τῆς ὀρχήσεως ἐπικαλύπτοντες, καίτοι ἀκριβῶς ὀρῶντες ὅτι οὐκ Αἴαντος, ἀλλ' ὀρχηστοῦ μανίας τὰ γιγνό-

μενα ἦν. οὐ γὰρ ἀρκεσθεὶς τούτοις ὁ γενναῖος ἄλλο μακροῦ τούτου γελοιότερον ἔπραξε· καταβάς γὰρ ἐς τὸ μέσον ἐν τῇ βουλῇ δύο ὑπατικῶν μέσος ἐκαθέζετο πάνυ δεδιότων μὴ καὶ αὐτῶν τινα ὡσπερ κριὸν μαστιγῶση λαβῶν· καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ ἐγέλων, οἱ δὲ ὑπώπτενον μὴ ἄρα ἐκ τῆς ἄγαν μιμήσεως ἐς τὴν τοῦ
 315 πάθους ἀλήθειαν ὑπηρέχθη. 84. καὶ ἀπὸν μέντοι, φασί, ἀνανήψαντα οὕτως μετανοῆσαι ἐφ' οἷς ἐποίησεν, ὥστε καὶ νοσῆσαι ὑπὸ λύπης ὡς ἐλήθως ἐπὶ μανίᾳ καταγνωσμένον· καὶ ἐδήλωσέ γε τοῦτο σαφῶς αὐτός. αἰτούντων γὰρ αὐθις τῶν συστασιωτῶν αὐτὸν τὸν Αἴαντα ὀρχήσασθαι αὐτοῖς, παραστησάμενος τὸν ὑποκριτὴν ἐφη πρὸς τὸ θέατρον· „Ἰκανόν ἐστιν ἅπαξ μανῆναι.“ μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠρίασεν ὁ ἀνταγωνιστὴς καὶ ἀντίτεχνος· τοῦ γὰρ ὁμοίου Αἴαντος αὐτῷ γραφέντος οὕτω κοσμίως καὶ σωφρόνως τὴν μανίαν ὑπεκρίνατο, ὡς ἐπαινεθῆναι μείνας ἐντὸς τῶν τῆς ὀρχήσεως ὅρων καὶ μὴ παροινήσας ἐς τὴν ὑπόκρισιν.

85. Ταῦτά σοι, ὦ φιλότης, ὀλγα ἐκ παμπολλῶν 85 παρέδειξα ὀρχήσεως ἔργα καὶ ἐπιτηδεύματα, ὡς μὴ πάνυ ἄχθοιό μοι ἐρωτικῶς θεωμένῳ αὐτά. εἰ δὲ βουληθείης κοινωνῆσαι μοι τῆς θεάς, εὖ οἶδα ἐγὼ πάνυ ἀλωσόμενόν σε καὶ ὀρχηστομανήσοντά γε προσέτι. ὥστε οὐδὲν δεήσομαι τὸ τῆς Κίρκης ἐκεῖνο πρὸς σὲ εἰπεῖν τό

Θαῦμά μ' ἔχει ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
 316 Θελχθήσῃ γὰρ καὶ μὰ Δί' οὐκ ὄνου κεφαλὴν ἢ σὸς καρδίαν ἔξεις, ἀλλ' ὁ μὲν νόος σοι ἐμπεδώτερος ἔσται, σὺ δὲ ὑφ' ἠθονῆς οὐδὲ ὀλίγον τοῦ κυκεῶνος ἄλλῃ μεταδώσεις πιεῖν· ὅπερ γὰρ ὁ Ὅμηρος περὶ τῆς Ἑρμού φάβδου τῆς χρυσῆς λέγει, ὅτι καὶ „ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει“ δι' αὐτῆς ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγειρεῖ, τοῦτο ἀτεχνῶς ὀρχησις ποιεῖ καὶ τὰ ὄμματα θέλγουσα καὶ ἐγρηγορέναι ποιοῦσα καὶ ἐπεγείρουσα τὴν διάνοιαν πρὸς ἕκαστα τῶν δρωμένων.

ΚΡΑΤ. Καὶ μὴν ἤδη ἐγώ, ὦ Λυκίε, πείθομαι τέ σοι καὶ ἀναπεπταμένα ἔχω καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα.

καὶ μέμνησός γε, ὦ φιλότης, ἐπειδὴν ἐς τὸ θέατρον ἦης, καὶ ἔμοι παρὰ σεαυτῷ θεῶν καταλαμβάνειν, ὡς μὴ μόνος ἐκείθεν σοφώτερος ἡμῖν ἐπανοίς.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ.

317

1 1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Λεξιφάνης ὁ καλὸς μετὰ βιβλίου;
ΛΕΞ. Νὴ Δί', ὦ Λυκίνε, γράμμα ἔστι τητινόν τι 318
τῶν ἔμῶν κομιδῆ νεοχμόν.

ΛΥΚ. Ἦδη γάρ τι καὶ περὶ ἀνχμῶν ἡμῖν γράφεις;

ΛΕΞ. Οὐ δῆτα, οὐδὲ ἀνχμόν εἶπον, ἀλλὰ ὦρα σοι τὸ ἀρτιγραφὲς οὕτω καλεῖν. σὺ δὲ κυψελόβυστα ἔοικας ἔχειν τὰ ὦτα.

ΛΥΚ. Σύγγνωθι, ὦ ἑταῖρε· πολὺ γὰρ τοῦ ἀνχμοῦ τὸ νεοχμόν μετέχει. ἀλλ' εἰπέ μοι, τίς ὁ νοῦς τῷ συγγράμματι;

ΛΕΞ. Ἀντισυμποσιάζω τῷ Ἀρίστωνος ἐν αὐτῷ.

ΛΥΚ. Πολλοὶ μὲν οἱ Ἀρίστωνες· σὺ δὲ ὅσον ἀπὸ τοῦ συμποσίου τὸν Πλάτωνά μοι ἐδόκεις λέγειν.

ΛΕΞ. Ὁρθῶς ἀνέγνως. τὸ δὲ λεγόμενον καὶ ἄλλη παντὶ νοητὸν ἂν ἦν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ὀλίγα μοι αὐτοῦ ἀνάγνωθι τοῦ βιβλίου, ὅπως μὴ παντάπασιν ἀπολειπομένη τῆς ἐστιάσεως· 319
νέκταρος γὰρ τινος ἔοικας οἰνοχοήσειν ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ.

ΛΕΞ. Τὸν μὲν εἴρωνα πεδοὶ κατάβαλε· σὺ δὲ εὐπορα ποιήσας τὰ ὦτα ἤδη ἄκουε. ἀπέστω δὲ ἢ ἐπιβύστρα ἢ κυψελίς.

ΛΥΚ. Λέγε θαρρῶν, ὡς ἔμοιγε οὔτε Κύψελός τις οὔτε Περιανδρος ἐν τοῖς ὡσὶ κάθηται.

ΛΕΞ. Σκόπει δὴ μεταξὺ, ἕως διαπεραινομαι, ὦ Λυκίνε, τὸν λόγον, εἰ εὐαρχός τέ ἐστι καὶ πολλὴν τῆν εὐλογίαν ἐπιδεικνύμενος καὶ εὐλεξίς, ἔτι δὲ εὐώνυμος.

ΛΥΚ. Ἔοικε τοιοῦτος εἶναι σός γε ὦν. ἀλλ' ἄρξαι ποτέ.

2 2. ΛΕΞ. „Εἶτα δειπνήσομεν, ἧ δ' ὅς ὁ Καλλικλῆς, εἶτα τὸ δειλινὸν περιδινησόμεθα ἐν Λυκίῳ, νῦν δὲ ἦδη 320

καιρός ἐστι χρεῖσθαι τὸ ἡλιοκαῆς καὶ πρὸς τὴν εἴλην θέρεσθαι καὶ λουσαμένους ἀρτοποιεῖν· καὶ ἤδη γε ἀπιτητέα. σὺ δέ, ὦ παῖ, σπλεγγίδα μοι καὶ βύρσαν καὶ φωσῶνια καὶ ῥύμματα ναυστολεῖν ἐς τὸ βαλανεῖον καὶ τοῦ πλουτρον κομίζεῖν· ἔχεις δὲ χαμᾶζε παρὰ τὴν ἐγγυοθήκην δὴ ὀβολῶ. σὺ δὲ τί καὶ πράξεις, ὦ Λεξιφάνης, ἤξεις ἢ ἐλινύσεις ἔτι αὐτόθι; Καγὼ, ἣν δ' ἐγώ, τριπαλαὶ λουτιῶ·
 321 οὐκ εὐφόρως τε γὰρ ἔχω καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν τράμιν μαλακίζομαι ἐπ' ἀστράβης ὀχηθείς. ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης ἐπέσπερχε καίτοι ἀσκωλιάζων αὐτός. ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἀκμῆς ἦν τῷ ἀγρῷ· κατέλαβον γὰρ τοὺς ἐργάτας λιγυρίζοντας τὴν θερυνὴν ῥόθην, τοὺς δὲ τάφον τῷ ἐμῷ πατρὶ κατασκευάζοντας. συντυμβωρυχήσας οὖν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀναχοῦσι τὰ ἄνθηρα καὶ αὐτὸς ὀλίγα συγχειροπονήσας
 322 ἐκείνους μὲν διαφῆκα τοῦ τε κρύους ἕνεκα καὶ ὅτι κάματα ἦν· οἴσθα δὲ ὡς ἐν κρύει σφοδρῷ γίνεται τὰ κάματα. ἐγὼ δὲ περιελθὼν τὰ ἀρώματα σκόροδά τε εὖρον ἐν αὐτοῖς πεφυκότα καὶ γηπαττάλους τινὰς ἀνορύξας καὶ τῶν σκανδίκων καὶ βρακάνων λαχανευσάμενος, ἔτι δὲ κάχρως πριάμενος — οὐπω δὲ οἱ λειμῶνες ἀνθοσμιαὶ ἦσαν, ὡς αὐτοποδητὶ βαδίζεις — ἀνατεθείς ἐπὶ τὴν ἀστράβην
 323 βην ἐδάρην τὸν ὄρρον· καὶ νῦν βαδίζω τε ὀδυνηρῶς καὶ ἰδίω θ' ἅμα καὶ μαλακῶ τὸ σῶμα καὶ δέομαι διανεῦσαι ἐν τῷ ὕδατι ἐπὶ πλεῖστον· χαίρω δὲ μετὰ κάματον ἀπολούμενος. 3. ἀποθρέξομαι οὖν καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν παῖδα, 8 ὃν εἰκὸς ἢ παρὰ τῇ ληκυθοπώλιδι ἢ παρὰ τῷ γρυτοπώλῃ με περιμένειν· καίτοι προηγύρευτο αὐτῷ ἐπὶ τὰ γέλη
 324 ἀπαντᾶν. ἀλλ' ἐς καιρὸν οὕτοσι αὐτὸς ἐμπολήσας γε, ὡς ὄρῳ, πυριάτην τέ τινα καὶ ἐγκρυφίας καὶ γήτεια καὶ φύσας καὶ οἶβον τουτονὶ καὶ λωγάνιον καὶ τοῦ βοῶς τὸ πολύπτυχον ἔγκατον καὶ φώκτας. Εὖ γε, ὦ Ἀττικίων, ὅτι μοι ἄβατον ἐποίησας τὸ πολὺ τῆς ὁδοῦ. Ἐγὼ δέ, ἣ δ' ὄς, σίλλος, ὦ δέσποτα, γεγένημαι σὲ περιορῶν. σὺ δὲ ποῦ χθρὲς ἐδείπνεις; μῶν παρὰ Ὀνομακρίτῳ; Οὐ, μὰ Δί', ἣν δ' ἐγώ, ἀλλ' ἀγρόνδε ῥόχνην ψύττα κατατείνας· οἴσθα δὲ ὡς φίλαγρός εἰμι. ὑμεῖς δὲ ἴσως ῥέσθῃ με λαταγεῖν

κοττάβους. ἀλλ' εἰσιὼν ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα ἡδύνειν καὶ 326
 4 τὴν κάρδοπον σμῆν, ὡς θριδακίνας μάττοιτε ἡμῖν. 4. ἐγὼ
 δὲ ξηραλοιφήσω ἀπελθών. Καὶ ἡμεῖς, ἧ δ' ὅς ὁ Φιλίνος,
 ἐγὼ τε καὶ Ὀνόμαρχος καὶ Ἑλλάνικος οὕτωσ' ἐψόμεθα·
 καὶ γὰρ ὁ γνώμων σκιάζει μέσσην τὴν πόλιν, καὶ δέος μὴ
 ἐν λουτρῷ ἀπολουσώμεθα κατόπιν τῶν Καριμάντων
 μετὰ τοῦ σύρφακος βύζην ὡστιζόμενοι. καὶ ὁ Ἑλλάνικος
 ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ δυσωπῶ· καὶ γὰρ τὴν κόρα μοι ἐπιτε-
 θόλωσθον καὶ σακκαδάρυττω θ' ἅμα καὶ ἀρτίδακρὺς εἰμι
 καὶ τὰ ὄμματά μοι φαρμακᾶ καὶ δέομαι Ἀσκληπιάδου 327
 τινὸς ὀφθαλμοσόφου, ὃς ταραξας καὶ ἐγγέας μοι φάρμα-
 κὸν ἀπερὸ θριᾶσαι τε ποιήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μηκέτι
 5 λημαλέους εἶναι μηδὲ διερὸν βλέπειν. 5. Τοιαῦτα ἅττα
 διεξιόντες ἅπαντες οἱ παρόντες ἀπηῆμεν· κἀπειδὴ περ
 ἤκομεν ἐς τὸ γυμνάσιον ἀπησθημένοι ἤδη, ὁ μὲν τις
 ἀκροχειρισμῶ, ὁ δὲ τραχηλισμῶ καὶ ὀρθοπάλῃ ἐχρήτο, ὁ
 δὲ λίπα χρυσάμενος ἐλγίζετο, ὁ δὲ ἀντέβαλλε τῷ κωρύκῃ,
 ὁ δὲ μολυβδαίνας χερματίους ἀράγδην ἔχων ἐχειροβόλει. 328
 εἶτα συντριβέντες καὶ ἀλλήλους κατανωτισάμενοι καὶ ἐμ-
 παίζαντες τῷ γυμνασίῳ ἐγὼ μὲν καὶ Φιλίνος ἐν τῇ θερμῇ
 πυέλῳ καταιονηθέντες ἐξῆμεν· οἱ λοιποὶ δὲ τὴν ψυχρο-
 βαφὴν κόρα δελφινίσαντες περιένεον ὑποβρύχιοι θαυμα-
 σίως. ἀναστρέψαντες δὲ αὐθις ἄλλος ἄλλα ἐδρῶμεν.
 ἐγὼ μὲν ὑποδησάμενος ἐξυόμην τὴν κερφαλὴν τῇ ὄδον-
 τωτῇ ξύστρα· καὶ γὰρ οὐ κήπιον, ἀλλὰ σκάφιον ἐκεκάρ- 329
 μην ὡς ἂν οὐ πρὸ πολλοῦ τὸν κόννον καὶ τὴν κορυφαίαν
 ἀποκεκομηκῶς· ἄλλος ἐθερμοτράγει, ὁ δὲ ἡμεῖς τὸν νῆ-
 στιν, ὁ δὲ ἀραιὰς ποιῶν τὰς ῥαφανίδας ἐμυστιλᾶτο τοῦ
 ἰχθυεροῦ ζωμοῦ, ἄλλος ἤσθιε φαυλίας, ὁ δὲ ἐρρόφει
 6 τῶν κριθῶν. 6. κἀπειδὴ καιρὸς ἦν, ἐπ' ἀγκῶνος ἐδει-
 πνοῦμεν· ἐκειντο δὲ καὶ ὄκλαδαι καὶ ἀσκάνται. τὸ μὲν 330
 δὴ δεῖπνον ἦν ἀπὸ συμφορῶν. παρεσκευάστο δὲ πολλὰ
 καὶ ποικίλα, δίχληλα ὕεια καὶ σελίδες καὶ ἡτριαιά καὶ
 τοκάδος ὑὸς τὸ ἐμβροδοχὸν ἔντερον καὶ λοβὸς ἐκ ταγή-
 νου καὶ μυττωτὸς καὶ ἀβρυτάκη καὶ τοιαῦτα τινες καρ-
 κεῖαι καὶ θρυμματίδες καὶ θρεῖα καὶ μελιτοῦνται· τῶν δὲ

ὑποβρυχίων τὰ σελάχια πολλὰ καὶ ὅσα ὀστρακόρρινα τὸ
 331 δέρμα καὶ τεμάχη ποντικά τῶν ἐκ σαργάνης καὶ κωπαῖ-
 δες, καὶ ὄρνις σύντροφος καὶ ἀλεκτρονῶν ἤδη ἀπιδὸς καὶ
 ἰχθὺς ἦν παράσιτος· καὶ οἶν δὲ ὄλον ἱπνοκαῆ εἶχομεν
 καὶ βοὸς λιπογνώμονος κωλῆν. ἄρτοι μέντοι ἦσαν σι-
 φαῖοι οὐ φαῦλοι, καὶ ἄλλοι νουμήνιοι, ὑπερήμεροι τῆς
 ἑορτῆς, καὶ λάχανα τὰ τε ὑπόγεια καὶ τὰ ὑπερφυῆ· οἶ-
 νος δὲ ἦν οὐ γέρων, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ βύρσης, ἤδη μὲν
 332 πεπτὸς, ἀγλευκῆς δὲ ἔτι. 7. ποτήρια δὲ ἔκειτο παντοῖα ἐπὶ 7
 τῆς δελφινίδος τραπέζης, ὁ κρυψιμῶτωπος (†) καὶ τρυηλῆς
 μετορουργῆς εὐλαβῆ ἔχουσα τὴν κέρκον καὶ βομβυλιὸς
 καὶ δειροκύπελλον καὶ γηγενῆ πολλὰ οἷα Θηρικλῆς ὥπτα,
 εὐρυκαδῆ τε καὶ ἄλλα εὔστομα, τὰ μὲν Φωκαῆθεν, τὰ
 δὲ Κνιδόθεν, πάντα μέντοι ἀνεμοφόρητα καὶ ὑμενό-
 333 στρακα. κυμβία δὲ ἦν καὶ φιαλίδες καὶ ποτήρια γραμμα-
 τικά, ὧγγε μεστὸν ἦν τὸ κυλικεῖον. 8. ὁ μέντοι ἱππολέ- 8
 βης ὑπερπαφλάζων ἐς κεφαλὴν ἡμῶν ἐπέτρεπε τοὺς ἄν-
 θρακας. ἐπίνομεν δὲ ἀμυστὶ καὶ ἤδη ἀκροθώρακες ἦμεν·
 εἰτ' ἐχρίομεθα βακχάριδι καὶ εἰσεκύκλησέ τις ἡμῶν τὴν
 334 ποδοκτύπην καὶ τριγωνίστριαν· μετὰ δὲ ὁ μὲν τις ἐπὶ
 τὴν κατήλιφα ἀναρριχησάμενος ἐπιφόρημα ἐζήτει, ὁ δὲ
 ληκίνδα ἔπαιζεν, ἄλλος ἐρρεκνοῦτο σὺν γέλωτι τὴν ὀσφῦν.
 9. καὶ ἐν ταύτῃ λελουμένοι εἰσεκώμασαν ἡμῶν αὐτεπάγ- 9
 γελτοι Μεγαλώνυμος τε ὁ δικοδίφης καὶ Χαιρέας ὁ χρυ-
 σοτέκτων ὁ κατὰ νότου ποικίλος καὶ ὁ ὠποκάταξις Εὐ-
 δημος. καὶ γὰρ ἠρόμην αὐτούς, τί παθόντες ὀψὲ ἦκοιεν.
 ὁ μὲν οὖν Χαιρέας, Ἐγὼ, ἢ δ' ὅς, λῆρόν τινα ἐκρότου
 καὶ ἐλλόβια καὶ πέδας τῇ θρυγατῆ τῇ ἐμῇ καὶ διὰ τοῦτο
 ὑμῶν ἐπιδείπνιος ἀφίγμαι. Ἐγὼ δέ, ἢ δ' ὅς ὁ Μεγαλώ-
 335 νυμος, περὶ ἄλλα εἶχον· ἦν μὲν γὰρ ἄδικος ἡ ἡμέρα, ὡς
 ἴσαστε, καὶ ἄλογος· ὡς ἂν οὖν ἐξεγλωττίας οὐσης οὔτε
 ῥησιμετρεῖν εἶχον ἡμερολεγδὸν οὐδ' ὡς ὑδρονομεῖσθαι (†)
 πινθόμενος δὲ ὅτι ὁ στρατηγὸς ὑπὸς ἐστί, λαβὼν ἄρη-
 στα ἱμάτια εὐήτρια καὶ ἀφόρητα ὑποδήματα ἐξέφρησα
 ἐμαυτὸν. 10. εἰτ' εὐθὺς ἐντυγχάνω δαδούχῳ τε καὶ ἱερο- 10
 φάντῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρητοποιοῖς Δεινίαν σύρουσιν

ἄγδην ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἔγκλημα ἐπάγοντας, ὅτι ὠνόμαζεν αὐτούς, καὶ ταῦτα εὖ εἰδὼς ὅτι ἐξ οὐπὲρ ὡσιώθησαν, ἀνώνομοι τέ εἰσι καὶ οὐκέτι ὀνομαστοὶ ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι. ἐκάλει δ' οὖν μετ' ὀνόματος. Οὐκ οἶδα, ἦν δ' ἐγώ, ὃν λέγεις τὸν Δεινίαν. Ἔστιν, ἦ δ' ὅς, ἐν τοῖς³³⁶ σκιραφείοις ἐγκαψικίδαλος ἄνθρωπος τῶν αὐτοληκνύθων καὶ τῶν αὐτοκαβδάλων, αἰὲ κουριῶν, ἐνδρομίδας ὑποδοόμενος ἢ βαυκίδας, ἀμφιμάσχαλον ἔχων. Τί οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ἔδωκεν ἀμηγέπη δίκην ἢ λακπατήσας ᾤχετο; Καὶ μὴν ἐκεῖνός γε, ἦ δ' ὅς, ὁ τέως σαυλούμενος, ἤδη ἔμπεδός ἐστιν· ὁ γὰρ στρατηγὸς καίτοι ἀτιμαγελοῦντι καρπόδεσμά τε αὐτῷ περιθῆεις καὶ περιδέραιον ἐν ποδοκάκαις καὶ ποδοστράβαις ἐποίησεν εἶναι. ὥστε ἐνδεσμος ὢν ὑπέβδυλλέ³³⁷ τε ὁ κακοδαίμων ὑπὸ τοῦ δέους καὶ πορδαλέος ἦν καὶ

11 χρήματα ἀντίψυχα διδόναι ἤθελεν. 11. Ἐμὲ δέ, ἦ δ' ὅς ὁ Εὐδήμος, ὑπὸ τὸ ἀροκνεφὲς μετεστείλατο Δαμασίας ὁ πάλαι μὲν ἀθλητῆς καὶ πολυνίκης, νῦν δὲ ἤδη ὑπὸ γήρωσ ἕξαθλος ὢν. οἶσθα τὸν χαλκοῦν τὸν ἐστῶτα ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ τὰ μὲν πιπτῶν τὰ δὲ εὖων διετέλεσεν. ἔξοικειν γὰρ ἔμελλε τήμερον εἰς ἀνδρὸς τὴν θυγατέρα³³⁸ καὶ ἤδη ἐκαλλύνον αὐτήν. εἶτα τερμερίον τι κακὸν ἐμπεσὸν διέκοψε τὴν ἑορτήν· ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Δίων, οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ λυπηθεῖς, μᾶλλον δὲ θεοισεχθρῆς σχεθεῖς ἀπῆγγξεν ἑαυτόν, καὶ εὖ ἴστε, ἀπωλώλει ἂν, εἰ μὴ ἐγὼ ἐπιστάς ἀπηγγόνισά τε αὐτόν καὶ παρέλυσα τῆς ἐμβροχῆς, ἐπὶ πολὺ τε ὀκλᾶξ παρακαθήμενος ἐπίνυσκον τὸν ἄνθρωπον, βαυκαλῶν καὶ διακωδωνίζων, μὴ πη ἔτι συνεχῆς εἶη τὴν φάρυγγα. τὸ δὲ μάλιστα ὀνῆσαν ἐκεῖνο ἦν, ὅτι ἀμφοτέραις κατασχὼν αὐτοῦ τὰ ἄκρα διεπλέσα.

12 12. Μῶν ἐκεῖνον, ἦν δ' ἐγώ, φῆς Δίωνα τὸν καταπύγονα καὶ λακκοσχέαν, τὸν μύρτιωνα καὶ σχινοτρῶκταν νεανίσκον, ἀναφλῶντα καὶ βλιμάζοντα, ἦν τινα πεῶδη καὶ πόσθωνα αἰσθηται; Βινέων ἐκεῖνός γε καὶ ληχα-³³⁹λέος, ἀλλά τοί γε τὴν θεόν, ἦ δ' ὅς ὁ Εὐδήμος θαυμάσας — Ἄρτεμις γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ αὐτῇ Σκοπάδειον ἔργον — ταύτη προσπεσόντες ὁ τε Δαμασίας καὶ

ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρεσβύτες ἤδη καὶ τὴν κεφαλὴν πολὺς ἀκριβῶς ἐκέτεον ἐλεῆσαι σφᾶς· ἡ δὲ αὐτίκα ἐπένευσε, καὶ σῶς ἦν, καὶ νῦν Θεόδωρον, μᾶλλον δὲ περιφανῶς Ἀρτεμίδωρον ἔχουσι τὸν νεανίσκον. ἀνέθεσαν οὖν αὐτῇ τὰ τε ἄλλα καὶ βέλη καὶ τόξα, ὅτι χαιρεὶ τούτοις· τοξότις γὰρ καὶ ἐκηβόλος καὶ τηλέμαχος ἡ Ἀρτεμις. 13. Πίνωμεν 18 οὖν, ἡ δ' ὅς ὁ Μεγαλώνυμος, καὶ γὰρ καὶ λάγυνον του-
 340 τονὶ παρηβηκότος ἦκω ὑμῖν κομιζων καὶ τροφαλίδας τυροῦ καὶ ἐλάας χαμαιπετεῖς — φυλάττω δ' αὐτὰς ὑπὸ σφραγῖσι θριπηδέστοις — καὶ ἄλλας ἐλάας νευστὰς καὶ πῆλινα ταυτὶ ποτήρια, ὄξυόστρακα, εὐπυνδάκωπα, ὡς ἐξ αὐτῶν πίνομεν, καὶ πλακοῦντα ἐξ ἐντέρων κρωβυλώδη τὴν πλοκὴν. σὺ δ', ὦ παῖ, πλέον μοι τοῦ ὕδατος ἔγχει, ὡς μὴ καρηβαρεῖν ἀρξάιμην κατὰ σοὶ τὸν παιδοβασκὸν καλῶ ἐπὶ σέ· ἴστε γὰρ ὡς ὀδυνῶμαι καὶ διέμπιλον ἔχω τὴν κεφαλὴν. 14. μετὰ δὲ τὸν πότον συνυθλή- 14
 341 σομεν οἷα καὶ ἅττα ἐώθαμεν· οὐ γὰρ ἄκαιρον δήπουθεν ἐν οἴνῳ φλύειν. Ἐπαινῶ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, καὶ γὰρ ὅτιπερ ὄφελός ἐσμεν τῆς ἀττικίσεως ἄκρον. Εὐὶ λέγεις, ἡ δ' ὅς ὁ Καλλικλῆς· τὸ γὰρ ἐρεσχηλεῖν ἀλλήλους συχνάκις λάλης
 342 θηράνη γίνεται. Ἐγὼ δέ, ἡ δ' ὅς ὁ Εὐδήμος, — κρύος γὰρ ἐστίν — ἥδιον ἂν εὐζωροτέρῳ πικρὰ ἐπιψεκάζοιμι· καὶ γὰρ χειμοθνής εἰμι, καὶ χλιανθεῖς ἥδιον ἂν ἀκούοιμι τῶν χειροσόφων τούτων τοῦ τε αὐλητοῦ καὶ τῆς βαρβιτωδοῦ. 15. Τί ταῦτα ἔφησθα, ὦ Εὐδήμε; ἦν δ' ἐγώ· ἄλο- 15
 343 γίαν ἡμῖν ἐπιτάττεις ὡς ἀστόμοις οὐσι καὶ ἀπεγλωττισμένοις; ἐμοὶ δὲ ἡ γλῶττά τε ἤδη λογαῖ καὶ δὴ ἀνηρόμηγε [ὡς] ἀρχαιολογήσων ὑμῖν καὶ καταλίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας. ἀλλὰ σὺ τὸ ὅμοιον εἰργάσω με ὡσπερ εἴ τις ὀλκάδα τριάρμενον ἐν οὐρίῳ πλέουσαν, ἐμπεπνευματωμένον τοῦ ἀκατίου, εὐφοροῦσάν τε καὶ ἀκροκυματοῦσαν, ἔκτοράς τινας ἀμφιστόμους καὶ ἰσχάδας σιδηρᾶς ἀφείς καὶ νασιπέδας ἀναχαιτίζοι τοῦ δρόμου τὸ ῥόδιον φθόνῳ τῆς εὐνη-
 344 μίας. Οὐκοῦν, ἡ δ' ὅς, σὺ μὲν, εἰ βούλει, πλεῖ καὶ νεῖ καὶ θεῖ κατὰ τοῦ κλύδωνος, ἐγὼ δὲ ἀπόγειος πίνων ἅμα ὡσπερ ὁ τοῦ Ὀμήρου Ζεὺς, ἡ ἀπὸ φαλάκρων ἢ ἀπὸ τῆς

ἀκρουρατίας ὄψομαι διαφερόμενόν σε τε καὶ τὴν ναῦν
 πρύμνηθεν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κατοουρούμενην.“

- 16 16. ΛΥΚ. Ἄλις, ὦ Λεξιφάνης, καὶ ποτοῦ καὶ ἀναγνώ-
 σεως. ἐγὼ γοῦν ἤδη μεθύω σοι καὶ ναυτιῶ καὶ ἦν μὴ
 τάχιστα ἐξεμέσω πάντα ταῦτα ὁπόσα διεξελέλυθας, εὖ
 ἴσθι, κορυβαντιάσειν μοι δοκῶ περιβομβούμενος ὑφ' ὧν
 κατασκέδασάς μου ὀνομάκων. καίτοι τὸ μὲν πρῶτον γε-
 λᾶν ἐπήει μοι ἐπ' αὐτοῖς, ἐπειδὴ δὲ πολλὰ καὶ πάντα
 ὅμοια ἦν, ἠλέουν σε τῆς κακοδαιμονίας ὄρων ἐς λαβύ-
 ρινθον ἄφυκτον ἐμπεπτωκότα καὶ νοσοῦντα νόσον τὴν
 17 μεγίστην, μᾶλλον δὲ μελαγχολῶντα. 17. ζητῶ οὖν πρὸς
 ἐμαυτὸν ὁπόθεν τὰ τοσαῦτα κακὰ συνελέξω καὶ ἐν ὀπόσῳ
 χρόνῳ καὶ ὅπου κατακλείσας εἶχες τοσοῦτον ἔσμον ἀτό-
 πω καὶ διαστρόφῳ ὀνομάτων, ὧν τὰ μὲν αὐτὸς ἐποίη-
 σας, τὰ δὲ κατορωρυγμένα ποθὲν ἀνασπῶν κατὰ τὸ
 λαμβεῖον

ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφορὰς·

- τοσοῦτον βόρβορον συνερανίσας κατήνηλθσάς μου μηδὲν
 σε δεινὸν εἰργασμένον. δοκεῖς δὲ μοι μήτε φίλον τιμὰ ἢ
 οἰκειὸν εὖνον ἔχειν μήτε ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πώποτε καὶ
 παρρησίαν ἄγοντι ἐντετυχημένοι, ὃς τάληθὲς εἰπὼν ἔπαν-
 σεν ἂν σε ὑδέρῳ μὲν ἐχόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ πάθους διαρ-
 ραγῆναι κινδυνεύοντα, σαντῷ δὲ εὖσαρκον εἶναι δοκοῦν-
 τα καὶ εὖρωστίαν οἰόμενον τὴν συμφορὰν καὶ ὑπὰ μὲν
 τῶν ἀνοήτων ἐπαινούμενον ἀγνοοῦντων ἃ πάσχεις, ὑπὸ
 18 δὲ τῶν πεπαιδευμένων εἰκότως ἐλδούμενον. 18. ἀλλ' ἐς
 καλὸν γὰρ τουτοῖσι Σώπολιν ὄρω τὸν ἰατρὸν προσιόντα,
 φέρε τούτῳ ἐγχειρίσαντές σε καὶ διαλεχθέντες ὑπὲρ τῆς
 νόσου ἴασιν τιμὰ σοι εὐρώμεθα· συνετὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ
 πολλοὺς ἤδη παραλαβὼν ὥσπερ σε ἡμιμανεῖς καὶ καρ-
 ζῶντας ἀπήλλαξεν ἐγγέας φάρμακον. χαῖρε, Σώπολι, καὶ
 τουτοῖσι Λεξιφάνην παραλαβὼν ἐταῖρον, ὡς οἶσθα, ἡμῖν
 ὄντα, λήρῳ δὲ νῦν καὶ ξένη περὶ τὴν φωνὴν νόσῳ ξυών-
 τα καὶ κινδυνεύοντα ἤδη τελέως ἀπολωλέναι σῶσον ἐνί
 γέ τῳ τρόπῳ.

- 19 19. ΛΕΞ. Μὴ ἐμέ, Σώπολι, ἀλλὰ τουτοῖσι Λυκίον,

34 ὅς περιφανῶς μακκοῦ καὶ ἀνδρας περιφρονωμένους ὀλισθο-
 γνωμονεῖν οἶσται καὶ κατὰ τὸν Μνησάρχου τὸν Σάμιον
 σιωπὴν καὶ γλωτταργίαν ἡμῖν ἐπιβάλλει. ἀλλὰ μὰ τὴν
 ἀναίσχυντον Ἀθηνᾶν καὶ τὸν μέγαν Θηριομάχον Ἡρα-
 κλέα οὐδ' ὄσον τοῦ γαῦ καὶ τοῦ φνεὶ φροντιοῦμεν αὐ-
 τοῦ· ὄττειομαι γοῦν μηδὲ δλωσ ἐντυγχάνειν αὐτῷ. ἔοικα
 δὲ καὶ ἕναυλήσειν τοιαῦτα ἐπιτιμῶντος ἀκούων. καὶ ἦδη
 γε ἄπειμι παρὰ τὸν ἑταῖρον Κλεινίαν, ὅτι πυνθάνομαι
 χρόνον ἦδη ἀκάθαρτον εἶναι αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ ταύ-
 τὴν νοσεῖν, ὅτι μὴ ῥεῖ. ὥστε οὐκέτι οὐδ' ἀναβαίνει αὐ-
 τήν, ἀλλ' ἄβαστος καὶ ἀνήροτος ἔστι.

20. ΣΩΠ. Τί δὲ νοσεῖ, ὦ Λυκίνε, Λεξιφάνης; 20

ΛΥΚ. Αὐτὰ ταῦτα, ὦ Σώπολι. οὐκ ἀκούεις οἷα
 φθέγγεται; καὶ ἡμᾶς τοὺς νῦν προσομιλοῦντας καταλι-
 πῶν ὡς πρὸ χιλίων ἐτῶν ἡμῖν διαλέγεται διαστρέφων τὴν
 γλώτταν καὶ ταυτὶ τὰ ἀλλόκοτα συντιθεῖς καὶ σπουδῆν
 35 ποιούμενος ἐπ' αὐτοῖς, ὡς δὴ τι μέγα ὄν, εἴ τις ξενίζοι
 καὶ τὸ καθεσσηκὸς κόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτοι.

ΣΩΠ. Μὰ Δί' οὐ μικράν τινα λέγεις τὴν νόσον, ὦ
 Λυκίνε. βοηθητέα γοῦν τῷ ἀνδρὶ πάση μηχανῇ καὶ —
 κατὰ θεὸν γὰρ τῶν χολώντων τιτὶ φάρμακον τουτὶ κερα-
 σάμενος ἀπῆειν, ὡς πῖων ἐμέσειε — φέρεσ πρῶτος αὐτὸς
 πῖδι, ὦ Λεξιφάνης, ὡς ὑγιῆς ἡμῖν καὶ καθαρὸς γένοιο
 τῆς τοιαύτης τῶν λόγων ἀτοπίας κενωθεῖς. ἀλλὰ πεί-
 σθητί μοι καὶ πῖδι καὶ ῥάων ἔση.

ΛΕΞ. Οὐκ οἶδ' ὃ καὶ δράσετέ με, ὦ Σώπολι, σύ τε
 καὶ Λυκίνος, πιπίσκοντες τουτουὶ τοῦ φαρμάκου. δέδοικα
 γοῦν μὴ πῖωμα γένοιτό μοι τοῦτο τῶν λόγων τὸ πῖμα.

ΛΥΚ. Πῖδι καὶ μὴ μέλλε, ὡς ἀνθρώπινα ἦδη φρο-
 νοίης καὶ λέγοις.

ΛΕΞ. Ἴδου πείθομαι καὶ πίομαι. φεῦ, τί τοῦτο;
 πολὺς ὁ βορβορυγμός. ἐγγαστρίμουθόν τινα ἔοικα πε-
 πωκέναι.

346 21. ΣΩΠ. Ἄρξαι δὴ ἐμεῖν. βαβαῖ. πρῶτον τουτὶ τὸ 21
 μῶν, εἶτα μετ' αὐτὸ ἐξελήλυθε τὸ κᾶτα, εἶτα ἐπ' αὐτοῖς
 τὸ ἦ δ' ὅς καὶ ἀμηγέπη καὶ λῶστε καὶ δήπουθεν καὶ συνε-

χὲς τὸ ἅττα. βίασαι δ' ὅμως, κάθες ἐς τὴν φάρυγγα τοὺς δακτύλους. οὐδέπω τὸ ἵκταρ ἐμήμεκας οὐδὲ τὸ σκορδινᾶσθαι οὐδὲ τὸ τευτάζεσθαι οὐδὲ τὸ σκύλεσθαι. πολλὰ ἔτι ὑποδέδυκε καὶ μεστή σοι αὐτῶν ἡ γαστήρ. ἄμεινον δέ, εἰ καὶ κάτω διαχωρήσειεν ἓνια· ἡ γοῦν σιληπορδία μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται συνεκπεσοῦσα μετὰ τοῦ πνεύματος. ἀλλ' ἤδη μὲν καθαρὸς οὐτοσί πλὴν εἴ τι μεμνήσκην ὑπόλοιπον ἐν τοῖς κάτω ἐντέροις. σὺ δὲ τὸ μετὰ τοῦτο παραλαβὼν αὐτόν, ὦ Λυκίνε, μεταπαιδεύε καὶ δίδασκε ἃ χρὴ λέγειν.

- 22 22. ΛΥΚ. Οὕτω ποιήσομεν, ὦ Σώπολι, ἐπειδήπερ ἡμῖν προωδοπεποιήται τὰ παρὰ σοῦ· καὶ πρὸς σὲ τὸ λοιπόν, ὦ Λεξίφανες, ἡ συμβουλή. εἶπερ ἄρ' ἐθέλεις ὡς ἀληθῶς ἐπαινέσθαι ἐπὶ λόγοις κἀν τοῖς πλήθεισιν εὐδοκί-³⁴⁷ μείν, τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα φεῦγε καὶ ἀποτρέπου, ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ τῶν ἀρίστων ποιητῶν καὶ ὑπὸ διδασκάλους αὐτοὺς ἀναγνοὺς μέτιθι ἐπὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τῆ ἔκεινων φωνῇ συντραφεῖς ἐπὶ τὰ Θουκυδίδου καὶ Πλάτωνος ἐν καιρῷ μέτιθι, πολλὰ καὶ τῆ καλῆ κωμωδία καὶ τῆ σεμνῆ τραγωδία ἐγγυμνασάμενος· παρὰ γὰρ τούτων ἅπαντα τὰ κάλλιστα ἀπανθισάμενος ἔση τις ἐν λόγοις· ὡς νῦν γε ἐλελήθεισ σαυτὸν τοῖς ὑπὸ τῶν κοροπλάθων ἐς τὴν ἀγορὰν πλαττομένοις ἰοικώς, κεχρωσμένος μὲν τῆ μίλιτῳ καὶ τῷ κυανῷ, τὸ δ' ἐνδοθεν πῆλινός τε καὶ εὐθρυπτος ὢν.
- 23 23. ἔὰν ταῦτα ποιῆς πρὸς ὀλίγον τὸν ἐπὶ τῆ ἀπαιδευσία ἔλεγχον ὑπομείνας καὶ μὴ αἰδεσθεῖς μεταμανθάνων, θαρρῶν ὁμιλήσεις τοῖς πλήθεισιν καὶ οὐ καταγελασθήσῃ ὡσπερ νῦν οὐδὲ διὰ στόματος ἐπὶ τὸ χεῖρον τοῖς ἀρίστοις ἔση, Ἑλληνα καὶ Ἀτικὸν ἀποκαλούντων σε τὸν μηδὲ βαρβάρων ἐν τοῖς σαφεστάτοις ἀριθμείσθαι ἄξιον. πρὸ πάντων δὲ ἐκεῖνο μέμνησό μοι, μὴ μιμῆσθαι τῶν ὀλίγων³⁴⁸ πρὸ ἡμῶν γενομένων σοφιστῶν τὰ φανυλότατα μηδὲ περιεσθίειν ἐκεῖνα ὡσπερ νῦν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα καταπατεῖν, ζηλοῦν δὲ τὰ ἀρχαῖα τῶν παραδειγμάτων. μηδὲ σε θελγέτωσαν αἱ ἀνεμῶναί τῶν λόγων, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῶν ἀθλητῶν νόμον ἢ στερερά σοι τροφή συνήθης ἔστω,

μάλιστα δὲ Χάρισι καὶ σαφηεῖα θῦε, ὧν πάμπόλυ λίαν
 νῦν ἀπολέλειψο. 24. καὶ ὁ τῦφος δὲ καὶ ἡ μεγαλαυχία 24
 καὶ ἡ κακοήθεια καὶ τὸ βρενθῆσθαι καὶ λαρυγγίλειν
 ἀπέστω καὶ τὸ διασιλλάλειν τὰ τῶν ἄλλων καὶ οἶσθαι
 ὅτι πρῶτος ἔσῃ αὐτός, ἦν τὰ πάντων συκοφαντῆς. καὶ
 μὴν κάκεινο οὐ μικρόν, μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον ἀμαρτά-
 νεις, ὅτι οὐ πρότερον τὰς διακολίας τῶν λέξεων προ-
 παρεσκευασμένος ἔπειτα κατακοσμεῖς τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς
 ὀνόμασιν, ἀλλ' ἦν που ῥῆμα ἔκφυλον εὐρύς ἢ αὐτὸς
 πλασάμενος οἰηθῆς εἶναι καλόν, τούτῳ ζητεῖς διάνοιαν
 ἐφαρμόσαι καὶ ζημίαν ἡγῆ, ἂν μὴ παραβύσῃς αὐτό ποι,
 349 κἂν τῷ λεγομένῳ μῆδ' ἀναγκαῖον ἦ, οἷον πρῆψῃ τὸν θυ-
 μάλωπα οὐδὲ εἰδῶς ὅ τι σημαίνει, ἀπερριψας οὐδὲν ἔοι-
 κότα τῷ ὑποκειμένῳ. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται πάντες ἔτεθή-
 πεσαν ὑπὸ τοῦ ξένου πληγέντας τὰ ὦτα, οἱ πεπαιδευμένοι
 δὲ ἐπ' ἀμφοτέροις καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐγέλων.
 25. τὸ δὲ πάντων καταγελαστότατον ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι 25
 ὑπεράττικος εἶναι ἀξιῶν καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀρχαιότα-
 τον ἀπηκριβωμένος τοιαῦτα ἔνια, μᾶλλον δὲ τὰ πλείστα
 ἐγκαταμιγνύεις τοῖς λόγοις, ἃ μῆδὲ παῖς ἄρτι μανθάνων
 ἀγνοήσειεν ἂν· οἷον ἐκεῖνα πῶς οἶει κατὰ γῆς δύναι
 ἠγχομένη ἀκούων σου ἐπιδεικνυμένον, ὅτε χιτώνιον μὲν
 καὶ τὸ ἀνδρεῖον ᾧ σου λέγεσθαι, δουλάρια δὲ καὶ τοὺς ἄρ-
 ρετας τῶν ἀκολούθων ἀπεκάλεις, ἃ τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι
 χιτώνιον μὲν γυναικὸς ἐσθῆς, δουλάρια δὲ τὰ θήλεα κα-
 λοῦσι; καὶ ἄλλα παλὺ τούτων προφανέστερα, οἷον τὸ
 ἔπεισο καὶ τὸ ἀπαντῶμενος καὶ τὸ καθασθεῖς οὐδὲ μετοι-
 κικὰ τῆς Ἀθηναίων φωνῆς. ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ποιητὰς ἐπαι-
 νοῦμεν τοὺς κατάγλυπτα γράφοντας ποιήματα. τὰ δὲ σά,
 350 ὡς περὶ μέτροις παραβάλλειν, καθάπερ ὁ Δωσιάδα βω-
 μὸς ἂν εἶη καὶ ἡ τοῦ Ἀνιόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ εἴ τις
 ἔτι τούτων τὴν φωνὴν κακοδαιμονέστερος. ἂν ταῦτα ζη-
 λώσης καὶ μεταμάθῃς, ἄριστα βεβουλευμένος ὑπὲρ σεαυ-
 τοῦ ἔσῃ· ἦν δὲ λάθῃς αὐθις ἐς τὴν λιχνεῖαν κατολισθῶν,
 ἐμοὶ μὲν ἀποπεπλήρωται ἡ παραίνεσις, σὺ δὲ σεαυτὸν
 αἰτιάσῃ, ἂν γε καὶ ξυνηῆς χείρων γενόμενος.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ.

- 1 1. ΠΑΜΦΙΛΟΣ. Πόθεν, ὦ Λυκίνε, [ἦ] τί γελῶν ἡμῖν ἀφιῆσαι; ἀεὶ μὲν γὰρ φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις· τουτὶ δὲ πλέον τοῦ συνήθους εἶναι μοι δοκεῖ, ἐφ' ὅτι μὴδὲ κατέχειν δυνατὸς εἶ τὸν γέλωτα.
- ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἐξ ἀγορᾶς μὲν ἦκω σοι, ὦ Πάμφιλε. τοῦ γέλωτος δὲ αὐτίκα κοινωνὸν ποιήσομαι σε, ἣν ἀκούσης οἷα δίκη δικαζομένη παρεγενομένη, φιλοσόφων πρὸς ἀλλήλους ἐριζόντων.
- ΠΑΜΦ. Καὶ τοῦτο μὲν ὡς ἀληθῶς γελοῖον λέγεις τὸ φιλοσοφοῦντας δικάζεσθαι πρὸς ἀλλήλους, δέον, εἰ καὶ τι μέγα εἶη, κατ' εἰρήνην ἐν σφίσι διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα.
- 2 2. ΛΥΚ. Πόθεν, ὦ μακάριε, κατ' εἰρήνην ἐκείνοι, οἳ γε ξυμπεσόντες ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων κεκραγότες καὶ ὑπερδιατεινόμενοι;
- ΠΑΜΦ. Ἦ που, ὦ Λυκίνε, περὶ τῶν λόγων διεφέροντο τὰ συνήθη ταῦτα ἑτερόδοξοι τυγχάνοντες;
- ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἑτεροῖόν τι τοῦτο ἦν· ὁμόδοξοι γὰρ ἄμφω καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων. δίκη δὲ ὅμως συνειστήκει καὶ δικασταὶ ψηφοφοροῦντες ἦσαν οἱ ἄριστοι καὶ πρεσβύτατοι καὶ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐφ' ὧν ἂν τις ἠδέσθῃ παρὰ μέλος τι φθεγξάμενος, οὐχ ὅπως ἐς τοσαύτην ἀναισχυντίαν τραπόμενος.
- ΠΑΜΦ. Οὐκοῦν λέγοις ἂν ἤδη τὸ κεφάλαιον τῆς δίκης, ὡς καὶ αὐτὸς εἰδείην ὃ τι σοὶ τὸ κεινηκὸς εἶη τὸν τοσοῦτον γέλωτα.
- 3 3. ΛΥΚ. Συντέτακται μὲν, ὦ Πάμφιλε, ὡς οἴσθα, 352 ἐκ βασιλέως μισθοφορὰ τις οὐ φανύη κατὰ γένη τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω καὶ Πλατωνικοῖς καὶ Ἐπικουρείοις, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ περιπάτου, τὰ ἴσα τούτοις ἅπασιν. ἔδει δὲ ἀποθανόντος αὐτῶν τινος ἄλλον ἀντικαθίστασθαι δοκιμασθέντα ψήφῳ τῶν ἀρίστων. καὶ τὰ ἄθλα οὐ βοεῖη τις ἦν κατὰ τὸν ποιητὴν οὐδὲ ἱερῆιον, ἀλλὰ μύρια κατ' ἐνιαυτόν, ἐφ' ᾧτε συνεῖναι τοῖς νέοις.

ΠΑΜΦ. Οἶδα ταῦτα· καὶ τινά φασιν αὐτῶν ἔναγ-
 353χος ἀποθανεῖν, τῶν Περιπατητικῶν, οἶμαι, τὸν ἔτερον.

ΛΥΚ. Αὕτη, ὧς Ἡάμφιλε, ἡ Ἑλένη, ὑπὲρ ἧς ἐμο-
 νομάχουν πρὸς ἀλλήλους. καὶ ἄχρι γε τούτου γελοῖον
 οὐδὲν ἦν ἐκείνοις ἢ τὸ φιλοσόφους εἶναι φάσκοντας καὶ
 χρημάτων καταφρονεῖν ἔπειτα ὑπὲρ τούτων ὡς ὑπὲρ πα-
 τρίδος κινδυνευούσης καὶ ἱερῶν πατρῶων καὶ τάφων
 προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι.

ΠΑΜΦ. Καὶ μὴν καὶ δόγμα τοῦτό γέ ἐστι τοῖς
 Περιπατητικοῖς, τὸ μὴ σφόδρα καταφρονεῖν χρημάτων,
 ἀλλὰ τρίτον ἀγαθὸν τοῦτο οἶεσθαι.

354 **ΛΥΚ.** Ὁρθῶς λέγεις. φασὶ γὰρ οὖν ταῦτα, καὶ κατὰ
 τὰ πάτρια ἐγίνετο αὐτοῖς ὁ πόλεμος. 4. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ 4
 ἦδη ἄκουε. πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι τὸν ἐπιτάφιον τοῦ
 ἀποθανόντος ἐκείνου ἠγωνίζοντο· δύο δὲ μάλιστα ἦσαν
 οἱ ἀμφήριστοι αὐτῶν, Διοκλῆς τε ὁ πρεσβύτερος — οἶσθα
 ὃν λέγω, τὸν ἱριστικόν — καὶ Βαγῶας ὁ εὐνοῦχος εἶναι
 δοκῶν. τὰ μὲν οὖν τῶν λόγων προσηγώνιστο αὐτοῖς καὶ
 τὴν ἐμπειρίαν ἐκάτερος τῶν δογμάτων ἐπεδέδεικτο καὶ
 ὅτι τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν ἐκεῖνῳ δοκούντων εἶχετο·
 καὶ μὰ τὸν Δί' οὐδέτερος αὐτῶν ἀμείνων ἦν. 5. τὸ δ' οὖν 5
 τέλος τῆς δίκης ἐς τοῦτο περιέστη· ἀφήμενος γὰρ ὁ Διο-
 κλῆς τοῦ δεικνύειν τὰ αὐτοῦ μετέβαινε ἐπὶ τὸν Βαγῶαν
 καὶ διελέγχειν ἐπειρᾶτο μάλιστα τὸν βίον αὐτοῦ· κατὰ
 ταῦτα δὲ καὶ ὁ Βαγῶας ἀντεξήταζε τὸν ἐκείνου βίον.

ΠΑΜΦ. Εἰκότως, ὧς Λυκίνε· καὶ τὰ πλεῖω γε τοῦ
 λόγου περὶ τούτου μᾶλλον ἐχρῆν εἶναι αὐτοῖς· ὡς ἔγωγε,
 εἰ δικάζων ἐτύγχανον, ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τὸ πλεῖον διατρέ-
 ψαι ἄν μοι δοκῶ τὸν ἀμείνον βιοῦντα μᾶλλον ἢ τὸν ἐν
 τοῖς λόγοις αὐτοῖς προχειρότερον ζητῶν καὶ οἰκειότερον
 τῇ νίκη νομίζων.

6. **ΛΥΚ.** Εὖ λέγεις καὶ μετ' ὁμότητον ἐν τούτῳ ἔχεις. 6
 355 ἐπεὶ δὲ ἅλις μὲν εἶχον βλασφημιῶν, ἅλις δὲ ἐλέγχων, τὸ
 τελευταῖον ἦδη ὁ Διοκλῆς ἔφη, μηδὲ τὴν ἀρχὴν θεμιτὸν
 εἶναι τῷ Βαγῶα μεταποιεῖσθαι φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπ'
 αὐτῇ ἀριστείων εὐνοῦχῳ γε ὄντι, ἀλλὰ τοῖς τοιούτους

οὐχ ὅπως τούτων ἀποκεκλεισθαι ἤξιον, ἀλλὰ καὶ ἱερῶν [αὐτῶν] καὶ περιρραυτηρίων καὶ τῶν κοινῶν ἀπάντων συλλόγων, δυσσιωπιστόν τι ἀποφαίνων καὶ δυσάντητον θέαμα, εἴ τις ἔωθεν ἑξίων ἐκ τῆς οἰκίας ἴδοι τοιοῦτον τινα. καὶ πολὺς ἦν ὁ περὶ τούτου λόγος, οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα εἶναι τὸν εὐνοῦχον λέγοντος, ἀλλὰ τι σύνθετον καὶ μικτὸν καὶ τερατῶδες ἔξω τῆς ἀνθρωπείας φύσεως.

ΠΑΜΦ. Καινόν γε τὸ ἔγκλημα φῆς, ὦ Ἀγκίνε, καὶ ἤδη γελᾶν καὶ αὐτός, ὦ ἑταῖρε, προαγομαι τῆς παραδόξου ταύτης κατηγορίας ἀκούων. τί δ' οὖν ἄτερος; ἄρα τὴν ἡσυχίαν ἤγαγεν, ἣ τι πρὸς ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀντειπεῖν ἐτόλμησεν;

- 7 7. **ΛΥΚ.** Τὰ μὲν πρῶτα ὑπ' αἰδοῦς καὶ δειλίας — οἰκτεῖον γὰρ αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον — ἐπὶ πολὺ ἐσιώπηκα καὶ ἠρῶθρία καὶ ἰδίων φανερός ἦν, τέλος δὲ λεπτόν τι καὶ γυναικεῖον φθρυγξάμενος οὐ δίκαια ποιεῖν ἔφη τὸν Διοκλέα φιλοσοφίας ἀποκλείοντα εὐνοῦχον ὄντα, ἧς καὶ γυναιξὶ μετεῖναι· καὶ παρήγοντο Ἀσπασία καὶ Διοτίμα καὶ Θαρρηλία συνηγορήσουσαι αὐτῷ, καὶ τις Ἀκαδημαϊκός³⁵⁶ εὐνοῦχος ἐκ Κελτῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκίμησας ἐν τοῖς Ἑλλήσιν. ὁ Διοκλῆς δὲ κάκεινον αὐτόν, εἴπερ ἦν καὶ τῶν ὁμοίων μετεποιεῖτο, εἶρξεν ἂν οὐ καταπλαγεῖς αὐτοῦ τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν· καὶ τινὰς καὶ αὐτὸς ἀπεμνημόνευε λόγους καὶ πρὸς ἐκείνον ὑπὸ τε Στωϊκῶν καὶ Κυνικῶν μάλιστα εἰρημένους πρὸς τὸ γελοιότερον
- 8 ἐπὶ τῷ ἀτελεῖ τοῦ σώματος. 8. ἐν τούτοις ἦν τοῖς δικασταῖς ἢ διατριβῇ· καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη τοῦ σκέμματος τοῦτο ἐτύγχανεν ὄν, εἰ δοκιμαστέος εὐνοῦχος ἐπὶ φιλοσοφίᾳ παραγγέλλων καὶ νέων προστασίαν ἐχειρισθῆναι ἀξιῶν· τοῦ μὲν [καὶ σχῆμα] καὶ σώματος εὐμοιρίαν προσεῖναι φιλοσόφῳ δεῖν λέγοντος, καὶ τὸ μέγιστον, πῶγωνα βαθὺν ἔχειν αὐτόν καὶ τοῖς προσιούσι καὶ μανθάνειν βουλομένοις ἀξιόπιστον καὶ πρέποντα ταῖς μυρίαις, ἃς χρὴ παρὰ βασιλέως ἀποφέρεισθαι, — τὸ δὲ τοῦ εὐνοῦχου καὶ τῶν βακίλων χεῖρον εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειρά-³⁵⁷

σθαί ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἀποκ-
κόφθαι καὶ ἀμφίβολόν τι ζῶν εἶναι κατὰ ταῦτά ταις
κορώναις, αἱ μῆτε περιστεραῖς μῆτε κόραξιν ἐναριθμοῖν-
το ἂν — 9. τοῦ δὲ οὐ σωματικὴν λέγοντος εἶναι τὴν κρίσιν, 9
ἀλλὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς γνώμης ἐξέτασιν δεῖν γίγνεσθαι
καὶ τῆς τῶν δογμάτων ἐπιστήμης. εἶθ' ὁ Ἀριστοτέλης
ἐκαλεῖτο μάρτυς τοῦ λόγου εἰς ὑπερβολὴν θαυμάσας Ἐρ-
μείαν τὸν εὐνούχον τὸν ἐκ τοῦ Ἀταρνέως τύραννον ἄχρι
τοῦ καὶ θύειν αὐτῷ κατὰ ταῦτά τοις θεοῖς. καὶ τι καὶ
ἐτόλμα προστιθέναι ὁ Βαγώας τοιοῦτον, ὡς πολὺ ἐπιτη-
δειότερος τοῖς νέοις εὐνούχος διδάσκαλος οὐδὲ διαβολὴν
τινα πρὸς αὐτοὺς ἐνδέξασθαι δυνάμενος οὐδὲ τὸ τοῦ
Σωκράτους ἐκεῖνο ἐγκλημα παθεῖν ἂν ὡς διαφθείρων
τὰ μειράκια. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐς τὸ ἀγένειον μάλιστα ἐσκώφθη,
χαριέντως τοῦτο, ὡς γοῦν ᾤετο, προσέρριψεν· „Εἰ γὰρ
358 ἀπὸ πώγωνος“, ἔφη, „βαθέος κρίνεσθαι δεοὶ τοὺς φιλοσο-
φοῦντας, τὸν τράγον ἂν δικαιότερον προκριθῆναι πάν-
των.“ 10. ἐν τούτῳ τρίτος ἄλλος παρεστὴς — τὸ δὲ ὄνομα 10
ἐν ἀφανεί κελσῶ — „Καὶ μὴν“, ἔφη, „ὧ ἄνδρες δικασταί,
οὔτοσὶ ὁ τὰς γνάθους λείος καὶ τὸ φῶνημα γυναικεῖος
καὶ τὰ ἄλλα εὐνούχῳ ἔοικὼς εἰ ἀποδύσαιτο, πάνν ἀνδρείος
ὑμῖν φανεῖται, εἴ γε μὴ ψεύδονται οἱ περὶ αὐτοῦ λέγον-
τες, ὅτι καὶ μοιχὸς ἐάλω ποτέ, ὡς ὁ ἄξων φησὶν, ἄρθρα ἐν
ἄρθροις ἔχων· ἀλλὰ τότε μὲν ἐς τὸν εὐνούχον ἀναφυ-
γὼν καὶ τοῦτο κρησφύγετον εὐρόμενος ἀφείδη, ἀπιστη-
σάντων τῇ κατηγορίᾳ τῶν τότε δικαστῶν ἀπὸ γε τῆς φα-
νεράς ὄψεως· νῦν δὲ κἂν παλινωδῆσαι μοι δοκεῖ τοῦ
προκειμένου μισθοῦ ἕνεκα“. 11. τούτων δὴ λεγομένων 11
παρὰ πάντων μὲν γέλως ἐγένετο, ὡς τὸ εἶκός. Βαγώας
δὲ μᾶλλον ἐταράττετο καὶ παντοῖος ἦν ἐς μυρία τραπόμε-
νος χρώματα καὶ ψυχρῷ τῷ ἰδρωτὶ ρεόμενος, καὶ οὔτε
συγκατατίθεσθαι τῷ περὶ τῆς μοιχείας ἐγκλήματι καλῶς
ἔχειν ᾤετο οὔτε ἀχρεῖον αὐτῷ τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐς
τὸν παρόντα ἀγῶνα ἡγεῖτο εἶναι.

ΠΑΜΦ. Γελοῖα, ὧ Ἀνκίνε, ὡς ἀληθῶς ταῦτα καὶ
ἔοικεν οὐ τὴν τυχοῦσαν ὑμῖν διατριβὴν παρεσχῆσθαι. τὸ

δ' οὖν τέλος τί ἐγένετο καὶ πῶς ἔγνωσαν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ δικασταί;

- 12 12. ΛΥΚ. Οὐχ ὁμόψηφοι πάντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ μὲν 359
ἤξιον ἀποδύσαντας αὐτὸν ὥσπερ τοὺς ἀργυρωνήτους
ἐπισκοπεῖν, εἰ δύνатаι φιλοσοφεῖν τὰ γε πρὸς τῶν ὄρ-
χεων· οἱ δὲ ἔτι γελοϊότερον μεταστειλαμένους τινὰ τῶν
ἐξ οἰκῆματος γυναικῶν κελεύειν αὐτὸν συνεῖναι καὶ ὀπτύειν,
καὶ τινὰ τῶν δικαστῶν τὸν πρεσβύτατόν τε καὶ πιστό-
τατον ἐφροστώτα ὄραν, εἰ φιλοσοφεῖ. μετὰ δὲ ἐπεὶ πάν-
τας ὁ γέλωσ κατεῖχε καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ τὴν γαστέρα ἤλγει
βραττόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἔγνωσαν ἀναπόμπιμον ἐς τὴν
13 Ἰταλίαν ἐκπέμψαι τὴν δίκην. 13. καὶ νῦν ἄτερος μὲν
πρὸς τὴν τῶν λόγων ἐπίδειξιν, ὡς φασι, γυμνάζεται καὶ
παρασκευάζεται καὶ κατηγορίαν συγκροτεῖ καὶ τὸ τῆς μοι-
χείας ἔγκλημα ὑποκινεῖ ἐναντιώτατον αὐτῷ, καὶ οὗτος
κατὰ τοὺς φαύλους τῶν ρητόρων τοῦτο ποιῶν καὶ ἐς
τοὺς ἄνδρας τὸν ἀντίδικον ἐκ τοῦ ἐγκλήματος καταλέ-
γων· τῷ Βαγῳά δὲ ἕτερα, ὡς φασι, μέλει καὶ ἀνδρίζεται
τὰ πολλὰ καὶ διὰ χειρὸς ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ τέλος κρα-
τήσειν ἐλπίζει, ἣν ἐπίδειξιν ὡς οὐδὲν χείρων ἐστὶ τῶν τὰς
ἵππους ἀναβαινόντων ὄνων. αὕτη γάρ, ὡς ἔταίρε, φιλο-
σοφίας ἀρίστη κρίσις ἔοικεν εἶναι καὶ ἀπόδειξις ἀναντί-
λεκτος. ὥστε καὶ τὸν υἱὸν — ἔτι δέ μοι κομιδῇ νέος ἐστίν
— εὐξάιμην ἂν οὐ τὴν γνώμην οὐδὲ τὴν γλῶτταν ἀλλὰ
τὸ αἰδοῖον ἔτοιμον ἐς φιλοσοφίαν ἔχειν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ.

- 1 1. Ἀμφὶ τε οὐρανοῦ ἀμφὶ τε ἀστέρων ἡ γραφή, οὐκ
αὐτῶν ἀστέρων οὐδ' αὐτοῦ πέρι οὐρανοῦ, ἀλλὰ μαν-
τείης καὶ ἀληθείης, ἣ δὴ ἐκ τούτων ἐς ἀνθρώπων βίον
ἔρχεται. ὁ δέ μοι λόγος οὐχ ὑποθημοσύνην ἔχει οὐδὲ δι-
δασκαλίην ἐπαγγέλλεται, ὅπως ταύτην τὴν μαντοσύνην

διενεκτέον, ἀλλὰ μέμφομαι ὀκόσοι σοφοὶ ἔοντες τὰ μὲν
 ἄλλα ἐπασκέουσι καὶ πᾶσι τοῖς ἑωυτῶν ἀπηγέονται, μού-
 νην δ' ἀστρολογίην οὔτε τιμέουσιν οὔτε ἐπασκέουσι. 2. ἡ 2
 μὲν ὦν σοφίη παλαιή οὐδὲ νέον ἐς ἡμέας ἀπίκετο, ἀλλ'
 ἔστιν ἔργον ἀρχαίων βασιλέων θεοφιλέων. οἱ δὲ νῦν ἀμα-
 381 θλή καὶ ῥαθυμῆ καὶ προσέτι μισοπονήη κεινοῖσι τε ἀντί-
 ξοα φρονέουσι καὶ εὐτ' ἂν ἀνδράσιν ἐπικυρέωσι ψεύ-
 δεα μαντευομένοισι, ἄστρον τε κατηγοροῦσι καὶ αὐτὴν
 ἀστολογίην μισέουσιν, οὐδέ μιν οὔτε ὑγίεια οὔτε ἀληθέα
 νομίζουσιν, ἀλλὰ λόγον ψευδέα καὶ ἀνεμῶλιον, οὐ δι-
 καιῶς, ἐμοὶ δοκεῖ, φρονέοντες· οὔτε γὰρ τέκτονος αἰδρή
 τεκτοσύνης αὐτῆς ἀφυῖη οὔτε αὐλητέω ἀμουσίη μουσι-
 κῆς ἀσοφίη, ἀλλ' οἱ μὲν ἀμαθέες τῶν τεχνέων, ἐκάστη
 δ' ἐν ἑωυτῇ σοφή. 3. πρῶτον μὲν ὦν Αἰθίοπες τόνδε τὸν 3
 λόγον ἀνθρώποισι κατεστήσαντο. αἰτίη δὲ αὐτέοισι τὰ
 μὲν ἡ σοφίη τοῦ ἔθνεος — καὶ γὰρ τᾶλλα τῶν ἄλλων σο-
 φώτεροι Αἰθίοπες — τὰ δὲ καὶ τῆς οἰκῆσιος ἡ εὐμοιρίη·
 αἰεὶ γὰρ σφέας εὐδίη καὶ γαληναίη περικέαται· οὐδὲ τῶν
 τοῦ ἔτεος τροπέων ἀνέχονται, ἀλλ' ἐν μιῇ ὥρῃ οἰκέου-
 382 σιν. ἰδόντες ὦν πρῶτα τὴν σεληναίην οὐκ ἐς πᾶμπαν
 ὁμοίην φαινομένην, ἀλλὰ πολυειδέα τε γιγνομένην καὶ
 ἐν ἄλλοτε ἄλλη μορφῇ τρεπομένην, ἐδόκεεν αὐτέοισι τὸ
 χρῆμα θούματος καὶ ἀπορίας ἄξιον. ἔνθεν δὲ ζητέοντες
 εὔρον τούτων τὴν αἰτίην, ὅτι οὐκ ἴδιον τῇ σεληναίῃ τὸ
 φέγγος, ἀλλὰ οἱ παρ' ἡελίου ἔρχεται. 4. εὔρον δὲ καὶ 4
 τῶν ἄλλων ἀστέρων τὴν φορὴν, τοὺς δὲ πλάνητας ἡμεῖς
 καλέομεν — μῶνοι γὰρ τῶν ἄλλων [ἀστέρων] κινέονται —
 φύσιν τε αὐτῶν καὶ δυναστείην καὶ ἔργα, τὰ ἕκαστος
 ἐπιτελέουσιν. ἐν δὲ καὶ οὐνόματα αὐτεοῖσιν ἐπέθεσαν,
 οὐκ οὐνόματα, ὅπως ἐδόκεον, ἀλλὰ σημήια. 5. ταῦτα μὲν 5
 ὦν Αἰθίοπες ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπέβλεψαν. μετὰ δὲ γείτοσιν
 οὖσιν Αἰγυπτίοισιν ἀτελέα τὸν λόγον παρέδοσαν, Αἰ-
 γύπτιοι δὲ παρὰ σφέων ἐκδεξάμενοι ἡμειεργέα τὴν μαντι-
 κὴν ἐπὶ μέζον ἤγειραν μέτρα τε τῆς ἐκάστου κινήσιος
 ἐσημῆναντο καὶ ἑτέων ἀριθμὸν καὶ μηνῶν καὶ ὥρέων
 διετάξαντο. καὶ μηνῶν μὲν σφίσι μέτρον ἡ σεληναίη καὶ

ἡ ταύτης ἀναστροφὴ ἐγένετο, ἔτεος δὲ ἡέλιος καὶ ἡ τοῦ 363
 6 ἡέλιον περίφορος. 6. οἱ δὲ καὶ ἄλλα ἐμήσαντο πολλὸν
 μέζω τούτων· ἐκ γὰρ δὴ τοῦ παντός ἡέρος καὶ ἀστέρων
 τῶν ἄλλων ἀπλανέων τε καὶ εὐσταθέων καὶ οὐδαμὰ κί-
 νηομένων θυώδεκα μοίρας ἐτάμοντο ἐν τοῖσι κινηομένοισι,
 καὶ οἰκεία ζῶα ἔοντα ἕκαστον αὐτῶν ἐς ἄλλην μορφήν
 μεμιμέαται τὰ μὲν ἐνάλια, τὰ δὲ ἀνθρώπων, τὰ δὲ
 7 θηρῶν, τὰ δὲ πτηνῶν, τὰ δὲ πτηνέων. 7. ἐπ' ὅτεω δὴ
 καὶ ἱεῖα τὰ Αἰγύπτια πολυειδέα ποιεῖται· οὐ γὰρ πάν-
 τες Αἰγύπτιοι ἐκ τῶν θυώδεκα μοιρῶν πασέων ἐμαν-
 τεύοντο, ἄλλοι δὲ ἄλλησι μοιρῆσιν ἐχρέοντο· καὶ κρεῖον
 μὲν σέβουσιν ὀκόσοι ἐς κριὸν ἀπέβλεπον, ἐχθύας δὲ σὺ-
 σιτέονται ὀκόσοι ἐχθύας ἐπεσημήναντο, οὐδὲ τράγον κτεί-
 νουσιν ὅσοι αἰγόκερων ἤδεσαν, καὶ οἱ ἄλλοι τᾶλλα ὡς
 ἕκαστοι ἰλάσκονται. ναὶ μὴν καὶ ταῦρον ἐς τιμὴν τοῦ
 ἡέριου ταύρου σεβίζονται, καὶ ὁ Ἄπις αὐτοῖς χρῆμα ἱερό-
 τατον τὴν χώραν ἐπιπέμεται καὶ οἱ ἐκῆ μαντήιον ἀνατι- 364
 8 θέασι σημήιον τῆς ἐκείνου τοῦ ταύρου μαντικῆς. 8. οὐ
 μετὰ πολλὸν δὲ καὶ Αἰβυες ἐπέβησαν τοῦ λόγου· καὶ γὰρ
 τὸ Αἰβύων μαντήιον τὸ Ἄμμωνος, καὶ τοῦτο ἐς τὸν ἡέρα
 καὶ ἐς τὴν τούτου σοφίην εὔρητο, παρ' ὅσον τὸν Ἄμ-
 9 μωνα καὶ οὗτοι κριοπρόσωπον ποιεῖονται. 9. ἐγνωσαν δὲ
 τούτων ἕκαστα καὶ Βαβυλώνιοι, οὗτοι μὲν, λέγουσι, καὶ
 πρὸ τῶν ἄλλων, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, πολλὸν ὕστερον ἐς τού-
 10 τος ὁ λόγος ἀπίκετο. 10. Ἕλληγες δὲ οὔτε παρ' Αἰθιο-
 πίων οὔτε παρ' Αἰγυπτίων ἀστρολογίης πέρι οὐδὲν ἤκου-
 σαν, ἀλλὰ σφίσιν Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης
 πρῶτος τάδε ἀπηγήσατο, οὐ μάλα ἐμφανέως, οὐδὲ ἐς
 φάος τὸν λόγον προήνεγκεν, ἀλλ' ἐς γοητείην καὶ ἱερολο-
 γίην, οἷη διανοίη ἐκεῖνον· πεξάμενος γὰρ λύρην ὄργια
 τε ἐποιέετο καὶ τὰ ἱεῖα ἤειδεν· ἡ δὲ λύρη ἐπιτάμτος ἐούσα
 τὴν τῶν κινηομένων ἀστέρων ἀρμονίην συνεβάλλετο.
 ταῦτα Ὀρφεὺς διζήμενος καὶ ταῦτα ἀνακινέων πάντα
 ἔθελε καὶ πάντων ἐκράτεεν· οὐ γὰρ ἐκείνην τὴν λύρην
 ἔβλεπεν οὐδέ οἱ ἄλλης ἔμελε μουσουργίης, ἀλλ' αὐτὴ Ὀρ-
 φεὺς ἡ μεγάλη λύρη. Ἕλληγες τε τάδε τιμέοντες μοίρην 365

αὐτῇ ἐν οὐρανῷ ἀπέκριναν καὶ ἀστέρες πολλοὶ καλέονται λύρη Ὀρφείος. ἦν δέ ποτε Ὀρφεία ἴδης ἢ λίθοισιν ἢ χροῖῃ μεμιμημένον, ἐν μέσῳ ἔξεται ἕκλος αἰείδοντι μετὰ χερσίν ἔχων τὴν λύρην· ἀμφὶ δέ μιν ζῶα μυρία ἕστηκεν, ἐν οἷς καὶ ἄνθρωπος καὶ ταῦρος καὶ λέων καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον. εὐτ' ἂν ἐκείνα ἴδης, μέμνησό μοι τούτων, κοίη ἐκείνου αἰοιδή, κοίη δὲ καὶ ἡ λύρη, κοῖος δὲ καὶ ταῦρος ἢ ὀκοῖος λέων Ὀρφείος ἐπαῖουσιν. εἰ δὲ τὰ λέγω αἴτια γνοίης, σὺ δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δέρεκεο ἕκαστον τούτων.

11. λέγουσι δὲ Τειρεσίην ἄνδρα Βοιωτίον, τοῦ δὴ κλέος 11
μαντοσύνης πέρι πολλὸν αἰετῆται, τοῦτον τὸν Τειρεσίην ἐν Ἑλλήσιν εἰπεῖν, ὅτι τῶν πλανεομένων ἀστέρων οἱ μὲν θήλεες, οἱ δὲ ἄρρενες ἔόντες οὐκ ἴσα ἐκτελέουσι· τῷ καὶ μιν διφνεά γενέσθαι καὶ ἀμφίβιον Τειρεσίην μυθολογέουσιν ἄλλοτε μὲν θῆλυν ἄλλοτε δὲ ἄρρενα. 12. Ἄτρεός 12
δὲ καὶ Θυέστew περὶ τῆ πατριωτῆ βασιλητῆ φιλονεικούντων ἦδη τοῖσιν Ἑλλήσιν ἀναφανδὸν ἀστρολογίης τε καὶ σοφίης τῆς οὐρανίης μάλιστ' ἔμελε, καὶ τὸ ξυνὸν τῶν Ἀργείων ἄρχειν ἔγνωσαν ἐσωτῶν ὅστις τοῦ ἑτέρου σο-
366 φῆν προφερέστερος. ἐνθα δὴ Θυέστης μὲν κριὸν σφισι τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ σημηνάμενος ἐπέδειξεν, ἀπ' ὅτεω δὴ ἄρνα χρύσειον Θυέστη γενέσθαι μυθολογέουσιν. Ἄτρεὺς δὲ τοῦ ἡελίου πέρι καὶ τῶν ἀνατολέων αὐτοῦ λόγον ἐποιήσατο, ὅτι οὐκ ἐς ὁμοίην φορὴν ἡέλιός τε καὶ ὁ κόσμος κινέονται, ἀλλ' ἐς ἀντίξουον ἀλλήλοισ ἀντιδρομέουσι, καὶ αἱ νῦν δύσιες δοκέουσαι, τοῦ κόσμου δύσιες εἶναι, τοῦ ἡελίου ἀνατολαὶ εἶσι. τάδε εἰπόντα βασιλέα μιν Ἀργεῖοι ἐποιήσαντο, καὶ μέγα κλέος ἐπὶ σοφίῃ αὐτοῦ ἐγένετο. 13. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Βελλεροφόντew τοιαύδε φρο- 13
νέω· πτηνὸν μὲν οἱ γενέσθαι ἵππον, οὐ μάλα πείθομαι, δοκέω δὲ μιν ταύτην τὴν σοφίην μετέποντα ὑψηλά τε φρονέοντα, καὶ ἀστροῖσιν ὁμιλέοντα εἰς οὐρανὸν οὐχὶ τῷ ἵππῳ ἀναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοτῆ. 14. ἴσα δὲ μοι καὶ 14
ἐς Φοῖξον τὸν Ἀθάμαντος εἰρήσθω, τὸν δὴ κριῶ χρυσέφ δι' αἰθέρος ἐλάσαι μνύθονται. ναὶ μέντοι καὶ Δαίδαλον τὸν Ἀθηναῖον· ξείνη μὲν ἢ ἱστορικῆ, δοκέω γε μὴν οὐκ

ἔξω ἀστρολογίης, ἀλλὰ οἱ αὐτὸς μάλιστα ἐχρήσατο καὶ
 15 παιδὶ τῷ ἔνωτοῦ κατηγήσατο. 15. Ἰκαρος δὲ νεότητι καὶ 367
 ἀτασθαλίῃ χρεόμενος καὶ οὐκ ἐπικτὰ διζήμενος, ἀλλ' ἐς
 πόλον ἀερθεὶς τῷ νῆϊ ἐξέπεσε τῆς ἀληθείης καὶ παντὸς
 ἀπεσφάλῃ τοῦ λόγου καὶ ἐς πέλαγος κατηρέχθη ἀβύσσων
 πρηγμάτων, τὸν Ἕλληνας ἄλλως μυθολογέουσι καὶ κόλ-
 πον ἐπ' αὐτῷ ἐν τῆδε τῇ θαλάσῃ Ἰκάριον εἰκῆ καλέουσι.
 16 16. τάχα δὲ καὶ Πασιφάη παρὰ Δαιδάλου ἀκούσασα ταύ-
 ρου τε πέρι τοῦ ἐν τοῖς ἄστροισι φαινομένου καὶ αὐτῆς
 ἀστρολογίης εἰς ἔρωτα τοῦ λόγου ἀπίκετο, ὅθεν νομί-
 17 ζουσιν ὅτι Δαιδάλος μιν τῷ ταύρῳ ἐνύμφευσεν. 17. εἰσὶ
 δὲ οἱ καὶ κατὰ μέρεα τὴν ἐπιστήμην διελόντες ἕκαστοι
 αὐτῶν ἄλλα ἐπενοήσαντο, οἱ μὲν τὰ ἐς τὴν σεληναίην,
 οἱ δὲ τὰ ἐς Δία, οἱ δὲ τὰ εἰς ἥλιον συναγείραντες δρόμον
 18 τε αὐτῶν πέρι καὶ κινήσιος καὶ δυνάμιος. 18. καὶ Ἐν-
 19 θυμίων μὲν τὰ ἐς τὴν σεληναίην διετάξατο· 19. Φαέθων
 δὲ τοῦ ἡλίου δρόμον ἔτεκμήρατο, οὐ μὲν γε ἀτρεκέως,
 ἀλλ' ἀτελέα τὸν λόγον ἀπολιπὼν ἀπέθανεν. οἱ δὲ τὰδε
 ἀγνοέοντες Ἥελίου παῖδα Φαέθοντα δοκέουσι καὶ μῦθον 368
 ἐπ' αὐτῷ οὐδαμὰ πιστὸν διηγέονται· ἐλθόντα γάρ μιν
 παρὰ τὸν Ἥλιον τὸν πατέρα αἰτέειν τὸ τοῦ φωτὸς ἄρμα
 ἠμιοχεύειν, τὸν δὲ δοῦναι τέ οἱ καὶ ὑποθέσθαι τῆς ἱπ-
 पासίης τὸν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ ἄρμα,
 ἠλικίῃ καὶ ἀπειρίῃ ἄλλοτε μὲν πρόσγειος ἠνιόχευεν, ἄλ-
 λοτε δὲ πολλὸν τῆς γῆς ἀπαιωρούμενος· τοὺς δὲ ἀνθρώ-
 πους κρύος τε καὶ θάλλπος οὐκ ἀνασχετὸν διέφθειρεν. ἐπὶ
 τοῖσι δὲ τὸν Δία ἀγανακτέοντα βαλεῖν πρησιτῆρι Φαέ-
 θοντα μεγάλῳ. πεσόντα δὲ μιν αἱ ἀδελφαὶ περιστᾶσαι
 πένθος μέγα ἐποίηον, ἔστε μετέβαλον τὰ εἶδεα, καὶ νῦν
 εἰσὶν αἰγίροι καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δάκρυον στα-
 λάουσι. οὐκ οὕτω ταῦτα ἐγένετο οὐδὲ ὅσιον αὐτοῖσι πεί-
 θεσθαι, οὐδὲ Ἥλιος παῖδα ἐποίησατο, οὐδὲ ὁ παῖς αὐ-
 20 τῷ ἀπέθανε. 20. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλα Ἕλληνας πολλὰ
 μυθώδεα, τοῖσιν ἐγὼ οὐ μάλα τι πείθομαι. κῶς γὰρ δὴ
 ὅσιον πιστεῦσαι παῖδα Αἰνείην τῆς Ἀφροδίτης γενέσθαι
 καὶ Διὸς Μίνω καὶ Ἄρεος Ἀσκάλαφον καὶ Ἀντόλυκον

Ἐρμέω; ἀλλ' οὗτοι ἕκαστος αὐτῶν θεοφιλέες ἐγένοντο
καὶ σφίσι γενομένοισι τῷ μὲν ἢ Ἀφροδίτῃ, τῷ δὲ ὁ Ζεὺς,
τῷ δὲ ὁ Ἄρης ἐπέβλεψαν· ὁκόσοι γὰρ δὴ ἀνθρώποισιν
369 ἐν τῇ γενεῇ ταύτῃ οἰκοδεσποτεύουσιν, οὗτοι ὅπως τοκέες
ἔωντοῖσι πάντα εἵκελα ἐκτελέουσι καὶ χρόνῃ καὶ μορφῇ
καὶ ἔργα καὶ διανοίῃ, καὶ βασιλεὺς μὲν ὁ Μίνως Διὸς
ἡγεομένου, καλὸς δὲ Αἰνείης Ἀφροδίτης βουλήσει ἐγένε-
το, κλέπτης δὲ Ἀντόλυκος, ἢ δὲ οἱ κλεπτικῇ ἐξ Ἐρμέω
ἀπίκετο. 21. οὐ μὲν ὦν οὐδὲ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἔδησεν 21
οὐδὲ ἐς Τάρταρον ἔρριψεν οὐδὲ τὰ ἄλλα ἐμήσατο ὁκόσα
ἀνθρώποι νομίζουσιν, ἀλλὰ φέρεται γὰρ ὁ Κρόνος τὴν
ἔξω φορὴν πολλὸν ἀπ' ἡμέων καὶ οἱ νωθρῇ τε ἢ κίνησις
καὶ οὐ ῥηιδίῃ τοῖσι ἀνθρώποισι ὀρέεσθαι. διὸ δὴ μιν
ἑστάναι λέγουσιν ὅπως πεπεδημένον. τὸ δὲ βάθος τὸ πολ-
λὸν τοῦ ἡέρος Τάρταρος καλέεται. 22. μάλιστα δ' ἐκ τε 22
Ἄρηος τοῦ ποιητέω καὶ τῶν Ἡσιόδου ἐπέων μάθοι ἄν
τις τὰ παλαιοῖς ἀστρολογέουσιν ὁμοφωνέοντα. εὖτ' ἄν
δὲ τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς ἀπηγένηται καὶ τοῦ Ἡελίου τὰς
βόας, τὰ δὴ ἐγὼ ἡματα εἶναι συμβάλλομαι, καὶ τὰς πό-
λιας τὰς ἐν τῇ ἀσπίδι Ἡφαιστος ἐποιήσατο καὶ τὸν χορὸν
καὶ τὴν ἀλωήν. τὰ μὲν γὰρ ὁκόσα ἐς τὴν Ἀφροδίτῃ
αὐτῷ καὶ τοῦ Ἄρεος τὴν μοιχείην λέλεκται καὶ τὰ ἐμφα-
νέα οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆσδε τῆς σοφίης πεποιημένα· ἢ
γὰρ δὴ ὦν Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεος ὁμοδρομῆ τὴν Ὀμή-
370 ρου ἀοιδίην ἀπεργάζεται· ἐν ἄλλοισι δὲ ἔπεισι τὰ ἔργα
ἐκάστου αὐτῶν διωρίσατο τῇ Ἀφροδίτῃ μὲν εἰπῶν,
ἀλλὰ σύ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
τὰ δὲ τοῦ πολέμου,

ταῦτα δ' Ἄρηι θοῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

23. ἄπερ οἱ παλαιοὶ ἰδόντες μάλιστα μαντήησιν ἐχρέοντο 23
καὶ οὐ πάρεργον αὐτὴν ἐποιέοντο, ἀλλ' οὔτε πόλιας
ᾤκισον οὔτε τείχεα περιεβάλλοντο οὔτε φόνους ἐργάζοντο
οὔτε γυναῖκας ἐγάμεον, πρὶν ἄν δὴ παρὰ μάντεων ἀκοῦ-
σαι ἕκαστα· καὶ γὰρ δὴ τὰ μαντήια αὐτοῖσι οὐκ ἔξω
ἀστρολογίης ἦν, ἀλλὰ παρὰ μὲν Δελφοῖσι παρθένος ἔχει
τὴν προφητείην σύμβολον τῆς παρθένου τῆς οὐρανίης,

- καὶ δράκων ὑπὸ τῷ τρίποδι φθέγγεται, ὅτι καὶ ἐν τοῖσι
 ἄστροισι δράκων φαίνεται, καὶ ἐν Διδύμοις δὲ μαντήιον
 τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἡερῶν
 24 Διδύμων ὀνομάζεται. 24. οὕτω δὲ αὐτοῖσι χρεῖμα ἰρό-
 τατον ἢ μαντοσύνη ἐδόκεεν, ὥστε δὴ Ὀδυσσεὺς ἐπειδὴ
 ἔκαμε πλανεόμενος, ἐθελήσας ἀτρεκέες ἀκοῦσαι περὶ τῶν
 ἔωντοῦ πρηγμάτων ἐς τὸν Αἶδην ἀπῆκετο, οὐκ „ὄφρα ἴδῃ 371
 νέκυσ καὶ ἀτερπέα χῶρον,“ ἀλλ’ ἐς λόγους ἐλθεῖν Τει-
 ρεσίῃ ἐπιθυμέων. καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν χῶρον ἦλθεν, ἔνθα
 οἱ Κίρκη ἐσήμηγε, καὶ ἔσκαψε τὸν βόθρον καὶ τὰ μῆλα
 ἔσφαξε, πολλῶν νεκύων παρεόντων, ἐν τοῖσι καὶ τῆς μη-
 τρὸς τῆς ἔωντοῦ, πιεῖν τοῦ αἵματος ἐθελόντων οὐ πρό-
 τερον ἐπῆκεν οὐδενὶ οἷδὲ αὐτῇ τῇ μητρὶ, πρὶν Τειρε-
 σίην γεύσασθαι καὶ ἐξαναγκάσαι εἰπεῖν οἱ τὸ μαντήιον·
 καὶ ἀνέσχετο διψῶσαν ὄρεων τῆς μητρὸς τὴν σκιάν.
 25 25. Λακεδαιμονίοισι δὲ Λυκούργος τὴν πολιτείην πάσαν
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διατάξατο καὶ νόμον σφίσι ἐποιήσατο
 μηδαμὰ μηδὲ ἐς πόλεμον προχωρέειν πρὶν τὴν σεληναίην
 πλήρεια γενέσθαι· οὐ γὰρ ἴσην ἐνόμιζεν εἶναι τὴν δυνα-
 στείην ἀξαναομένης τῆς σεληναίης καὶ ἀφανιζομένης,
 26 πάντα δὲ ὑπ’ αὐτῇ διοικέεσθαι. 26. ἀλλὰ μούνοι Ἀρχά-
 δες ταῦτα οὐκ ἐδέξαντο οὐδὲ ἐτίμησαν ἀστρολογίην, ἀνοίη
 δὲ καὶ ἀσοφίη λέγουσι καὶ τῆς σεληναίης ἔμμεναι προγε-
 27 νέστεροι. 27. οἱ μὲν ὦν πρὸ ἡμέων οὕτω κάρτα ἦσαν φι-
 λομάντιες, οἱ δὲ νῦν οἱ μὲν αὐτῶν ἀδύνατα εἶναι λέγου-
 σιν ἀνθρώποισι τέλος εὔρασθαι μαντικῆς — οὐ γὰρ εἶναι
 μιν οὔτε πιστὴν οὔτε ἀληθεῖα, οὐδὲ τὸν Ἄρεα ἢ τὸν Δία 372
 ἐν τῷ οὐρανῷ ἡμέων ἕνεκα κινέεσθαι, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀν-
 θρωπηίων πρηγμάτων οὐδεμίην ὥρην ἐκείνοι ποιέονται
 οὐδ’ ἔστιν αὐτοῖσι πρὸς τάδε κοινωνίη, κατὰ σφέας δὲ
 28 χρεῖη τῆς περιφορῆς ἀναστρέφονται· 28. ἄλλοι δὲ ἀστρο-
 λογίην ἀψευδέα μὲν, ἀνωφελέα δ’ εἶναι λέγουσιν· οὐ γὰρ
 ὑπὸ μαντοσύνη ἀλλάσσεσθαι ὁκόσα τῆσι μοίρησι δοκέον-
 29 τα ἐπέρχεται. 29. ἐγὼ δὲ πρὸς τάδε ἄμφω ἐκεῖνα ἔχω εἰ-
 πεῖν, ὅτι οἱ μὲν ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν σφετέρην
 εἰλέονται, πάρεργον δὲ σφίσι τῆς κινήσιος τῶν κατ’ ἡμέας

ἕκαστον ἐπιγίγνεται. ἢ ἐθέλεις ἵππου μὲν θέοντος καὶ ὀρνίθων καὶ ἀνδρῶν κινεομένων λίθους ἀνασαλεύεσθαι καὶ 373 κάρφρα δονέεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ δρόμου, ὑπὸ δὲ τῇ ὀλίγῃ τῶν ἀστέρων μηδὲν ἄλλο γίγνεσθαι; καὶ ἐκ μὲν ὀλίγου πυρὸς ἀπορροή ἐς ἡμέας ἔρχεται, καὶ τὸ πῦρ οὐ δι' ἡμέας καίει τι οὐδέ οἱ μέλει τοῦ ἡμετέρου θάλπεος, ἀστέρων δὲ οὐδεμίαν ἀπορροήν δεχόμεθα; καὶ μέντοι τῇ ἀστρολογίῃ τὰ μὲν φαῦλα ἐσθλὰ ποιῆσαι ἀδύνατά ἐστιν οὐδὲ ἀλλάξαι τι τῶν ἀπορροόντων πρηγμάτων, ἀλλὰ τοὺς χρεομένους τάδε ὠφελέει, τὰ μὲν ἐσθλὰ εἰδότας ἀπιξόμενα πολλὸν ἀπόπροσθεν εὐφρανέει, τὰ δὲ φαῦλα εὐμαρέως δέχονται· οὐ γὰρ σφισιν ἀγνοέουσιν ἐπέρχεται, ἀλλ' ἐν μελέτῃ καὶ προσδοκίῃ ἡήϊδια καὶ πρηέα ἡγέεται. τάδε ἀστρολογίης πέρι ἐγὼν ὑπολαμβάνω.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ ΒΙΟΣ.

374

1. Ἐμελλεν ἄρα μηδὲ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος τὸ παντάπα- 1
σιν ἄμοιρος ἔσεσθαι ἀνδρῶν λόγου καὶ μνήμης ἀξίων, ἀλλὰ καὶ σώματος ἀρετὴν ὑπερφυᾶ καὶ γνώμην ἀκρῶς φιλόσοφον ἐφανεῖν· λέγω δὲ ἔς τε τὸν Βοιωτίον Σώστρατον ἀναφέρων, ὃν Ἑρακλέα οἱ Ἕλληνες ἐκάλουν καὶ ᾤοντο εἶναι, καὶ μάλιστα ἐς Δημόνακτα τὸν φιλόσοφον, οὓς καὶ εἶδον αὐτὸς καὶ ἰδὼν ἐθαύμασα, θατέρῳ δὲ τῷ Δημόνακτι καὶ ἐπὶ μήκιστον συνεγενόμην. περὶ μὲν οὖν Σωστράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπται μοι καὶ δεδήλωται μέγεθός τε αὐτοῦ καὶ ἰσχύος ὑπερβολή καὶ ἡ ὑπαι- 375
θρος ἐν τῷ Παρνασσῷ εὐνὴ καὶ ἡ ἐπίπνοος διαίτα καὶ τροφαὶ ὄρειοι καὶ ἔργα οὐκ ἀπρωδὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ὅσα ἡ ληστὰς ἀναιρῶν ἐπραξεν ἢ ὁδοποιῶν τὰ ἄβατα ἢ γεφυρῶν τὰ δύσπορα.

2. Περὶ δὲ Δημόνακτος ἤδη δίκαιον λέγειν ἀμφοῖν 2
ἕνεκα, ὡς ἐκείνός τε διὰ μνήμης εἶη τοῖς ἀρίστοις τό γε κατ' ἐμὲ καὶ οἱ γενναιότατοι τῶν νέων καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὀρῶντες ἔχοιεν μὴ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μόνον τῶν πα-

ραδειγμάτων σφᾶς αὐτοὺς θυθμιζεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡμε-
 τέρου βίου κανόνα προτίθεσθαι καὶ ζηλοῦν ἐκείνον ἀρι-
 3 στον ὢν οἶδα ἐγὼ φιλοσόφων γεόμενον. 3. ἦν δὲ τὸ μὲν
 γένος Κύπριος, οὐ τῶν ἀφανῶν ὅσα εἰς ἀξίωμα πολιτι-
 κὸν καὶ κτῆσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ὑπεράνω 376
 γεόμενος καὶ ἀξιώσας ἑαυτὸν τῶν καλλίστων πρὸς φιλο-
 σοφίαν ὤρμησεν οὐκ Ἀγαθοβούλου μὰ Δί' οὐδὲ Δημη-
 τρίου πρὸ αὐτοῦ οὐδὲ Ἐπικτήτου ἐπεχειράντων, ἀλλὰ
 πᾶσι μὲν συνεγένετο τούτοις καὶ ἔτι Τιμοκράτει τῷ Ἡρα-
 κλεώτῃ σοφῷ ἀνδρὶ φωνήν τε καὶ γνώμην μάλιστα κε-
 κοσμημένῳ· ἀλλ' ὁ γὰρ Δημόναξ οὐχ ὑπὸ τούτων τινός,
 ὡς ἔφην, παρακληθεῖς, ἀλλ' οἰκείας πρὸς τὰ καλὰ ὁρμῆς
 καὶ ἐμφύτου πρὸς φιλοσοφίαν ἔρωτος ἐκ παίδων εὐ-
 θὺς κεκινημένος ὑπερεῖδε μὲν τῶν ἀνθρωπείων ἀγαθῶν
 ἀπάντων, ὅλον δὲ παραδοῖς ἑαυτὸν ἐλευθερίᾳ καὶ παρ-
 ρησίᾳ διετέλεσεν αὐτός τε ὀρθῶ καὶ ὑγιεῖ καὶ ἀνεπιλήπτῳ
 βίῳ χρώμενος καὶ τοῖς ὀρῶσι καὶ ἀκούουσι παράδειγμα
 παρέχων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν
 4 ἀλήθειαν. 4. οὐ μὴν ἀνίπτους γε ποσὶ, τὸ τοῦ λόγου,
 πρὸς ταῦτα ἤξεν, ἀλλὰ καὶ ποιηταῖς σύντροφος ἐγένετο
 καὶ τῶν πλείστων ἐμέμνητο καὶ λέγειν ἤσκητο καὶ τὰς ἐν 377
 φιλοσοφίᾳ προαιρέσεις οὐκ ἐπ' ὀλίγον οὐδὲ κατὰ τὴν
 παροιμίαν ἄκρω τῷ δακτύλῳ ἀψάμενος ἠπίστατο, καὶ τὸ
 σῶμα δὲ ἐγεγύμναστο καὶ πρὸς καρτερίαν διεπεπόνητο,
 καὶ τὸ ὅλον ἐμεμελήκει αὐτῷ μηδενὸς ἄλλου προσδεᾶ εἶ-
 ναι· ὥστε καὶ ἐπεὶ ἔμαθεν οὐκέτι ἑαυτῷ διαρκῶν, ἐκὼν
 ἀπῆλθε τοῦ βίου πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ λόγον τοῖς ἀρίστοις
 5 τῶν Ἑλλήνων καταλιπών. 5. φιλοσοφίας δὲ εἶδος οὐχ ἐν
 ἀποτεμόμενος, ἀλλὰ πολλὰ [ἐς ταῦτό] καταμιξας οὐ πάνυ
 ἐξέφαινε τίνι αὐτῶν ἔχαιρεν· ἐψχεῖ δὲ τῷ Σωκράτει
 μᾶλλον ὤκειῶσθαι, εἰ καὶ τῷ σχήματι καὶ τῇ τοῦ βίου
 ῥαστώνῃ τὸν Σινωπέα ζηλοῦν ἔδοξεν, οὐ παραχαράττων
 τὰ ἐς τὴν διαίταν, ὡς θανμάζοιτο καὶ ἀποβλέποιτο ὑπὸ
 τῶν ἐντυγχανόντων, ἀλλ' ὁμοδίαιτος ἅπασιν καὶ πε-
 ζὸς ὢν, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτοχος συνῆν καὶ ξυνε-
 6 πολιτεύετο, 6. τὴν μὲν τοῦ Σωκράτους εἰρωνεῖαν οὐ 378

προσιέμενος, χάριτος δὲ Ἀττικῆς μεστὰς ἀποφαίνων τὰς
 συνουσίας, ὡς τοὺς προσομιλήσαντας ἀπιέναι μήτε κατα-
 φρονήσαντας ὡς ἀγεννοῦς μήτε τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐπι-
 τιμήσεων ἀποφεύγοντας, παντοίους δὲ ὑπ' εὐφροσύνης
 γενομένους καὶ κοσμιωτέρους παρὰ πολὺ καὶ φαιδροτέ-
 ρους καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας. 7. οὐδεπώποτε γοῦν 7
 ὤφθη κεκραγὼς ἢ ὑπερδιατεινόμενος ἢ ἀγανακτῶν οὐδ'
 εἰ ἐπιτιμᾶν τῷ δέοι, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀμαρτημάτων καθή-
 πτετο, τοῖς δὲ ἀμαρτάνουσι συνεγγίνωσκε, καὶ τὸ παρά-
 δειγμα παρὰ τῶν ἰατρῶν ἡξίου λαμβάνειν τὰ μὲν νοσή-
 ματα ἰωμένων, ὀργῇ δὲ πρὸς τοὺς νοσοῦντας οὐ χρωμέ-
 νων· ἠγείτο γὰρ ἀνθρώπου μὲν εἶναι τὸ ἀμαρτάνειν,
 θεοῦ δὲ ἢ ἀνδρὸς ἰσοθέου τὰ πταισθέντα ἐπανορθοῦν.
 8. τοιοῦτῳ δὴ βίῳ χρώμενος εἰς ἑαυτὸν μὲν οὐδενὸς ἐδει- 8
 το, φίλοις δὲ συνέπραττε τὰ εἰκότα, καὶ τοὺς μὲν εὐτυ-
 χεῖν δοκοῦντας αὐτῶν ὑπεμίμνησκειν ὡς ἐπ' ὀλιγοχρο-
 νίοις τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς ἐπαιρομένους, τοὺς δὲ ἢ
 πενίαν ὀδυρομένους ἢ φηγὴν δυσχεραίνοντας ἢ γῆρας ἢ
 νόσον αἰτιωμένους σὺν γέλῳ παρεμυθεῖτο, οὐχ ὀρων-
 τας ὅτι μετὰ μικρὸν αὐτοῖς παύσεται μὲν τὰ ἀνιώντα,
 379 λήθη δὲ τις ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ ἔλευθερία μακρὰ πάν-
 τας ἐν ὀλίγῳ καταλήψεται. 9. ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφούς 9
 στασιάζοντας διαλλάττειν καὶ γυναιξὶ πρὸς τοὺς γεγαμη-
 κότητας εἰρήνην πρυτανεύειν· καὶ πού καὶ δήμοις ταρτα-
 τομένοις ἐμμελῶς διελέχθη καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν
 ἐπεισεν ὑπουργεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέτρια. τοιοῦτός τις ἦν
 ὁ τρόπος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, πρᾶος καὶ ἡμέρος καὶ
 φαιδρός. 10. μόνον αὐτὸν ἦν ἰα φίλου νόσος ἢ θάνατος, 10
 ὡς ἂν καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν τὴν
 φιλίαν ἠγούμενον· καὶ διὰ τοῦτο φίλος μὲν ἦν ἅπασι καὶ
 οὐκ ἔστιν ὄντινα οὐκ οἰκτεῖον ἐνόμιζεν, ἀνθρωπὸν γε ὄν-
 τα. πλεον δὲ ἢ ἔλαττον ἔχαιρε συνῶν ἐνίοις αὐτῶν, μό-
 νους ἐξιστάμενος ὁπόσοι ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ὑπὲρ τὴν τῆς
 θεραπείας ἐλπίδα διαμαρτάνειν. καὶ ταῦτα πάντα μετὰ
 Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἐπραττέ τε καὶ ἔλεγεν, ὡς
 αἰεὶ, τὸ κωμικὸν ἐκείνο, τὴν πειθῶ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ

11 ἐπικαθῆσθαι. 11. τοιγαροῦν καὶ Ἀθηναίων ὅ τε σύμπας δῆμος καὶ οἱ ἐν τέλει ὑπερφυῶς ἐθαύμαζον αὐτὸν καὶ διετέλουν ὡς τινα τῶν κραιπτόνων προσβλέποντες. καίτοι ἐν ἀρχῇ προσέκρουε τοῖς παλλοῖς αὐτῶν καὶ μισος οὐ μείον τοῦ Σωκράτους παρὰ τοῖς πλήθεσιν ἐκτίθετο ἐπὶ τε τῇ παρρησίᾳ καὶ ἑλευθερίᾳ, καὶ τινες ἐπ' αὐτὸν συνέ-³⁸⁰στησαν Ἄντιοι καὶ Μέλητοι τὰ αὐτὰ κατηγοροῦντες ἄπερ ἐκείνου οἱ τότε, ὅτι οὔτε θύων ὠφθη πώποτε οὔτε ἐμυήθη μόνος ἀπάντων ταῖς Ἐλευσινίαις· πρὸς ἄπερ ἀνδρείως μάλα στεφανωσάμενος καὶ καθαρὸν ἱμάτιον ἀναλαβὼν καὶ παρελθὼν ἐς τὴν ἐκκλησίαν τὰ μὲν ἐμμελῶς, τὰ δὲ καὶ τραχύτερον ἢ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀπελογήσατο· πρὸς μὲν γὰρ τὸ μὴ τεθυκέναι πώποτε τῇ Ἀθηνᾷ, „Μὴ θαυμάσητε,“ ἔφη, „ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ ἔθυσσα, οὐδὲν γὰρ δεῖσθαι αὐτὴν τῶν παρ' ἐμοῦ θυσιῶν ὑπελάμβανον.“ πρὸς δὲ θάτερον, τὸ τῶν μυστηρίων, ταύτην ἔφη ἔχειν αἰτίαν τοῦ μὴ κοινωνῆσαι σφίσι τῆς τελετῆς, ὅτι, ἂν τε φαῦλα ἢ τὰ μυστήρια, οὐ σιωπήσεται πρὸς τοὺς μηδέπω μεμνημένους, ἀλλ' ἀποτρέψει αὐτοὺς τῶν ὀργῶν, ἂν τε καλά, πᾶσιν αὐτὰ ἐξαγορεύσειν ὑπὸ φιλανθρωπίας· ὥστε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη λίθους ἐπ' αὐτὸν ἐν ταῖν χερσῶν ἔχοντας πράους αὐτῷ καὶ ἵλεως γενέσθαι αὐτίκα καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀρξάμενους τιμᾶν καὶ αἰδεῖσθαι καὶ τὰ τελευταῖα θαυμάζειν, καίτοι εὐθύς ἐν ἀρχῇ τῶν πρὸς αὐτοὺς λόγων τραχύτερον ἐχρήσατο τῷ προοιμίῳ· „Ἄνδρες γάρ“, ἔφη, „Ἀθηναῖοι, ἐμὲ μὲν ὀρῶντες ἐστεφανωμένον ὑμεῖς ἤδη καμὲ καταθύσατε, τὸ γὰρ πρότερον οὐκ ἐκαλλιερήσατε.

12 12. Βούλομαι δὲ ἔνια παραθέσθαι τῶν εὐστόχως τε³⁸¹ ἅμα καὶ ἀστείως ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένων, ἀρξασθαι δὲ ἀπὸ Φαβωρίνου καλὸν καὶ ὦν πρὸς ἐκείνον εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ ὁ Φαβωρίνος ἀκούσας τινὸς ὡς ἐν γέλῳτι ποιοῖτο τὰς ὀμιλίαις αὐτοῦ καὶ μάλιστα τῶν ἐν αὐταῖς μελῶν τὸ ἐπικεκλασμένον σφόδρα ὡς ἀγεννὲς καὶ γυναικεῖον καὶ φιλοσοφία ἥμιστα πρόπον, προσελθὼν ἠρώτα τὸν Δημόνακτα, τίς ὦν χλευάζει τὰ αὐτοῦ· „Ἄνθρωπος, ἔφη, οὐκ

εὐαπάτητα ἔχων τὰ ὦτα“. ἐγκειμένου δὲ τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἐρωτῶντος, „τίνα δὲ καὶ ἐφόδια ἔχων, ὡς Δημῶναξ, ἐκ παιδίας ἐς φιλοσοφίαν ἦκεις;“ „Ὅρχεις;“ ἔφη. 13. ἄλλοτε δὲ ποτε ὁ αὐτὸς προσελθὼν ἠρώτα τὸν Δημῶνακτα, τίνα αἴρεσιν ἀσπάζεταιται μᾶλλον ἐν φιλοσοφίᾳ· ὁ δὲ, „Τίς γάρ σοι εἶπεν ὅτι φιλοσοφῶ;“ καὶ ἀπιὼν ἤδη παρ' αὐτοῦ μάλα ἠδὺ ἐγέλασεν· τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος, ἔφ' ὅτι γελά, ἐκεῖνος ἔφη, „Γελοῖόν μοι εἶναι ἔδοξεν, εἰ σὺ ἀπὸ τοῦ πώγωνος ἀξιόις κρῖνεσθαι τοὺς φιλοσοφοῦντας αὐτὸς πώγωνα οὐκ ἔχων.“ 14. τοῦ δὲ Σιδωνίου ποτὲ σοφιστοῦ Ἀθήνησιν εὐδοκιμοῦντος καὶ λέγοντος ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαινόν τινα τοιοῦτον, ὅτι πάσης φιλοσοφίας πεπειράται — οὐ χεῖρον δὲ αὐτὰ εἶπειν ἢ ἔλεγεν· „Ἐὰν Ἀριστοτέλης με καλῆ, ἐπὶ τὸ Λύκειον ἔψομαι· ἂν Πλάτων, ἐπὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἀφίξομαι· ἂν Ζήνων, ἐν τῇ Ποικίλῃ διατρέψω· ἂν Πυθαγόρας καλῆ, σιωπήσομαι. ἀναστὰς οὖν ἐκ μέσων τῶν ἀκροωμένων, Οὗτος, ἔφη προσειπὼν τὸ ὄνομα, καλεῖ σε Πυθαγόρας. 15. Πύθωνος δὲ τινος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ εὐπαρόφων νεανίσκου ὠραίου ἐρεσχηλοῦντος αὐτὸν καὶ προτείνοντος ἐρώτημά τι σοφιστικὸν καὶ κελεύοντος εἶπειν τοῦ συλλογισμοῦ τὴν λύσιν, „Ἐν“ ἔφη, „οἶδα, τέκνον, ὅτι περαίνῃ.“ ἀγανακτήσαντος δὲ ἐκείνου ἐπὶ τῷ τῆς ἀμφιβολίας σκώμματι καὶ συναπειλήσαντος, „Αὐτίκα σοι μάλα τὸν ἄνδρα δεῖξω“, ὁ δὲ σὺν γέλῳ ἠρώτησε, „Καὶ γὰρ ἄνδρα ἔχεις;“ 16. ἐπεὶ δὲ τις ἀθλητῆς καταγελασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐσθῆτα ὠφθη ἀνθινὴν ἀμπεχόμενος Ὀλυμπιονίκης ὢν, ἐπάταξεν αὐτὸν ἐς τὴν κεφαλὴν λίθῳ καὶ αἷμα ἔρρῦη, οἱ μὲν παρόντες ἠγανάκτουν ὡς αὐτὸς ἕκαστος τετυπτημένος καὶ ἐβίων ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον ἰέναι, ὁ δὲ Δημῶναξ, „Μηδαμῶς“, ἔφη, „ὡς ἄνδρες, πρὸς τὸν ἀνθύπατον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἰατρόν.“ 17. ἐπεὶ δὲ ποτε καὶ χρυσῶν δακτύλιον ὁδῶ βαδίξων εὗρε, γραμματεῖον ἐν ἀγορᾷ προθεὶς ἤξιλον τὸν ἀπολέσαντα, ὅστις εἶη τοῦ δακτυλίου δεσπότης, ἤκειν καὶ εἰπόντα ὀλκὴν αὐτοῦ καὶ λίθον καὶ τύπον ἀπολαμβάνειν· ἤκεν οὖν τις μειρακίσκος ὠραῖος αὐτὸς ἀπολωλεκέναι λέγων. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὑγιὲς ἔλεγεν,

- „Απιθι,“ ἔφη, „ὦ παῖ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ δακτύλιον φύλαττε, 18 τοῦτον γὰρ οὐκ ἀπολώλεκας.“ 18. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς τις Ἀθήνησιν υἱὸν αὐτῷ δείξας πάνν ὠραῖον, θηλυδρίαν δὲ καὶ διακεκλασμένον, „Προσαγορεύει σε,“ ἔφη, „ὁ ἐμὸς υἱὸς οὐτοσί“ καὶ ὁ Δημῶναξ, „Καλός“, ἔφη, „καὶ 19 σοῦ ἄξιος καὶ τῇ μητρὶ ὅμοιος.“ 19. τὸν δὲ Κυνικὸν ἐν ἄρκτου δέρματι φιλοσοφοῦντα οὐχ Ὀνωρᾶτον, ὡσπερ 20 ὠνομάζετο, ἀλλ’ Ἀρχεσίλαον καλεῖν ἤξιον. 20. ἐρωτήσαντος δέ τις, τίς αὐτῷ ὄρος εὐδαιμονίας εἶναι δοκεῖ, Μόνον εὐδαίμονα, ἔφη, τὸν ἐλευθέρον· ἐκείνου δὲ φήσαντος πολλοὺς ἐλευθέρους εἶναι, „Ἄλλ’ ἐκείνον νομίζω τὸν μήτε ἐλπίζοντά τι μήτε δεδιότα“ ὁ δέ, „Καὶ πῶς ἂν,“ ἔφη, „τοῦτό τις δύναιτο; ἅπαντες γὰρ ὡς τὸ πολὺ τούτοις δεδουλώμεθα.“ „Καὶ μήν,“ ἔφη, „εἰ κατανοήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, εὔροις ἂν αὐτὰ οὔτε ἐλπίδος οὔτε 394 φόβου ἄξια, παυσασμένων πάντων καὶ τῶν ἀνιαρῶν καὶ 21 τῶν ἠδέων.“ 21. Περεγρίνου δὲ τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, ὅτι ἐγέλα τὰ πολλὰ καὶ ταῖς ἀνθρώποις προσέπαιζε, καὶ λέγοντος, „Δημῶναξ, οὐ κυνᾶς,“ ἀπεκρίνατο, 22 „Περεγρίνε, οὐκ ἀνθρωπίζεις.“ 22. καὶ μὴν καὶ φυσικόν τινα περὶ τῶν ἀντιπόδων διαλεγόμενον ἀναστήσας καὶ ἐπὶ φρέαρ ἀγαγὼν καὶ δείξας αὐτῷ τὴν ἐν τῷ ὕδατι σκιὰν ἤρετο, „Τοιοῦτους ἄρα τοὺς ἀντιποδας εἶναι λέγεις;“ 23 23. ἀλλὰ καὶ μάγου τινὸς εἶναι λέγοντος καὶ ἐπιφθᾶς ἔχειν ἰσχυράς, ὡς ὑπ’ αὐτῶν ἅπαντας ἀναπειθεσθαι παρέχειν αὐτῷ ὅποσα βούλεται, „Μὴ θαύμαζε,“ ἔφη· „καὶ γὰρ αὐτὸς ὁμοτεχνὸς εἰμί σοι, καὶ εἰ βούλει, ἔπου πρὸς τὴν ἀρτόπωλιν καὶ ἴψει με διὰ μιᾶς ἐπιφθῆς καὶ μικροῦ του φαρμάκου πείθοντα αὐτὴν δοῦναι μοι τῶν ἄρτων,“ αἰνιττόμενος τὸ νόμισμα ὡς τὰ ἴσα τῇ ἐπιφθῇ ἀνάμενον. 24 24. ἐπεὶ δὲ Ἡρώδης ὁ πάνν ἐπένθει τὸν Πολυδεύκη πρὸ ὥρας ἀποθανόντα καὶ ἤξιον ὄχημα ζεύγνυσθαι αὐτῷ καὶ ἵππους παρίστασθαι ὡς ἀναβησομένῳ καὶ δειπναν παρα- 395 σκευάζεσθαι, προσελθὼν, „Παρά Πολυδεύκου,“ ἔφη, „νομίζω σοὶ τινα ἐπιστολήν.“ ἡσθέντος δὲ ἐκείνου καὶ αἰηθέντος ὅτι κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸς συντρέ-

χει τῷ πάθει αὐτοῦ, καὶ εἰπόντος, „Τί οὖν, ὦ Δημῶναξ, Πολυδεύκης ἀξιοῖ“; „Αἰτιᾶται σε,“ ἔφη, „ὅτι μὴ ἤδη πρὸς αὐτὸν ἄπει. 25. τῷ δ' αὐτῷ υἱὸν πενθοῦντι καὶ ἐν σκότῳ 25 ἑαυτὸν καθελθῶντι προσελθὼν ἔλεγε μάγος τε εἶναι καὶ δύνασθαι αὐτῷ ἀναγαγεῖν τοῦ παιδὸς τὸ εἶδωλον, εἰ μόνον αὐτῷ τρεῖς τινὰς ἀνθρώπους ὀνομάσειε μηδένα πώποτε πεπενθηκότας· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐκείνου ἐνδοιάσαντος καὶ ἀποροῦντος — οὐ γὰρ εἶχε τινα, οἶμαι, εἰπεῖν τοιοῦτον — „Εἴτ'“, ἔφη, „ὦ γελοῖε, μόνος ἀφόρητα πάσχειν νομίζεις μηδένα ὁρῶν πένθους ἄμοιρον;“ 26. καὶ μὴν κάκεινων 26 καταγελᾶν ἠξίου τῶν ἐν ταῖς ὀμιλίαις πάνυ ἀρχαίοις καὶ ξένοις ὀνόμασι χρωμένων· ἐνὶ γοῦν ἐρωτηθέντι ὑπ' αὐτοῦ λόγον τινὰ καὶ ὑπεραπτικῶς ἀποκριθέντι, „Ἐγὼ μὲν σε,“ ἔφη, „ὦ ἑταῖρε, νῦν ἠρώτησα, σὺ δὲ μοι ὡς ἐπ' Ἀγαμέμνονος ἀποκρίνη.“ 27. εἰπόντος δὲ τινος τῶν ἑταίρων, 27 388 „Ἀπώμεν, Δημῶναξ, ἐς τὸ Ἀσκληπιεῖον καὶ προσευξώμεθα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ,“ „Πάντ'“, ἔφη, „κωφὸν ἤγη τὸν Ἀσκληπιόν, εἰ μὴ δύναται κἀντεῦθεν ἡμῶν εὐχομένων ἀκοίειν.“ 28. ἰδὼν δὲ ποτε δύο τινὰς φιλοσόφους κομιδῇ ἀπαιδευ- 28 τους ἐν ζητήσει ἐρίζοντας καὶ τὸν μὲν ἄτοπα ἐρωτῶντα, τὸν δὲ οὐδὲν πρὸς λόγον ἀποκρινόμενον, „Οὐ δοκεῖ ὑμῖν,“ ἔφη, „ὦ φίλοι, ὁ μὲν ἕτερος τούτων τράγον ἀμέλγειν, ὁ δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι;“ 29. Ἀγαθοκλέους δὲ τοῦ 29 Περιπατητικοῦ μέγα φρονοῦντος ὅτι μόνος αὐτός ἐστι καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν, ἔφη, „Καὶ μὴν, ὦ Ἀγαθόκλεις, εἰ μὲν πρῶτος, οὐ μόνος, εἰ δὲ μόνος, οὐ πρῶτος.“ 30. Κεθίγῳ δὲ τοῦ ὑπατικοῦ, ὅποτε διὰ τῆς Ἑλλάδος 30 ἐς τὴν Ἀσίαν ἀπῆει πρεσβεύσων τῷ πατρί, πολλὰ καταγέλαστα καὶ λόγοντος καὶ ποιοῦντος, ἐπειδὴ τῶν ἑταίρων τις ὁρῶν ταῦτα ἔλεγεν αὐτὸν μέγα κάθαρμα εἶναι, „Μὰ 381 τὸν Δί,“ ἔφη ὁ Δημῶναξ, „οὐδὲ μέγα.“ 31. καὶ Ἀπολλώνι 31 νιον δὲ ποτε τὸν φιλόσοφον ἰδὼν μετὰ πολλῶν τῶν μαθητῶν ἐξελαύνοντα — ἤδη δὲ ἀπῆει μετὰ τεμπτος ὡς ἐπὶ παιδείᾳ τῷ βασιλεῖ συνεσόμενος — „Προσέρχεται,“ ἔφη, „Ἀπολλώνιος καὶ οἱ Ἀργοναῦται αὐτοῦ.“ 32. ἄλλου δὲ ποτε 32 ἐρομένου εἰ ἀθάνατος αὐτῷ ἢ ψυχὴ δοκεῖ εἶναι, „Ἀθάνα-

- 33** γος, “ ἔφη, „ἀλλ’ ὡς πάντα.“ **33.** περὶ μέντοι Ἡρώδου ἔλε-
 χεν ἀληθεύειν τὸν Πλάτωνα φάμενον, οὐ μίαν ἡμᾶς ψυ-
 χὴν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι τῆς αὐτῆς ψυχῆς Ῥηγίλλαν καὶ
 Πολυδεύκη ὡς ζῶντας ἐστιᾶν καὶ τὰ τοιαῦτα μελετᾶν.
- 34** **34.** ἐτόλμησε δέ ποτε καὶ Ἀθηναίους ἐρωτῆσαι δημοσίᾳ
 τῆς προρρήσεως ἀκούσας, διὰ τίνα αἰτίαν ἀποκλείουσι
 τοὺς βαρβάρους, καὶ ταῦτα τοῦ τὴν τελετὴν αὐτοῖς κα-
 ταστησαμένου Εὐμόλπου βαρβάρου καὶ Θρακὸς ὄντος.
- 35** **35.** ἐπεὶ δέ ποτε πλεῖν μέλλουσι αὐτῷ διὰ χειμῶνος ἔφη ³⁸⁸
 τις τῶν φίλων, „κατ’ οὐ δέδοικας μὴ ἀνατραπέντος τοῦ σκά-
 φους ὑπὸ τῶν ἰχθύων καταβρωθῆς“; „ἀγνώμων ἂν εἶην,“
 ἔφη, „ὄκνων ὑπὸ ἰχθύων καταδασθῆναι τοσοῦτους αὐτὸς
36 ἰχθύς καταφαγών.“ **36.** ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι
 συνεβούλευεν ἀσκεῖν καὶ γυμνάζεσθαι· τοῦ δέ εἰπόντος,
 „Ἄει ἐπ’ ἔμαντοῦ λέγω,“ „Εἰκότως τοίνυν,“ ἔφη, „τοιαῦτα
37 λέγεις μωρῷ ἀκροατῇ χρώμενος.“ **37.** καὶ μάντιν δέ ποτε
 ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον, „Οὐχ ὀρῶ“, ἔφη,
 „ἔφ’ ὅτῳ τὸν μισθὸν ἀπαιτεῖς· εἰ μὲν γὰρ ὡς ἀλλάξαι
 τι δυνάμενος τῶν ἐπικεκλωσμένων, ὀλίγον αἰτεῖς ὅποσον
 ἂν αἰτῆς,“ εἰ δέ ὡς δέδοκται τῷ θεῷ πάντα ἔσται, τί
38 σου δύναται ἡ μαντική;“ **38.** πρεσβύτου δέ τινος Ῥωμαίου
 εὐσωματοῦντος καὶ τὴν ἐνόπλιον αὐτῷ μάχην πρὸς πάτ-
 τалον ἐπιδειξαμένου καὶ ἐρομένου, „Πῶς σοι, Δημῶναξ,
 μεμαχῆσθαι ἔδοξα“; „Καλῶς,“ ἔφη, „ἂν ξύλινον τὸν ἀντα-
39 γωνιστὴν ἔχης.“ **39.** καὶ μὴν καὶ πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν
 ἐρωτήσεων πάνυ εὐστόχως παρεσκεύαστο· ἐρομένου γάρ
 τινος ἐπὶ χλευασμῷ „Εἰ χιλίας μνᾶς ξύλων καύσαιμι, ὡ ³⁸⁹
 Δημῶναξ, πόσαι ἂν μναῖ καπνοῦ γένοιτο;“ „Στῆσον,“ ἔφη,
40 „τὴν σποδόν, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν καπνὸς ἐστί.“ „**40.** Πο-
 λυβίου δέ τινος, κομιδῇ ἀπαιδευτοῦ ἀνθρώπου καὶ σο-
 λοίκου, εἰπόντος,“ Ὁ βασιλεὺς με τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ
 τετίμηκεν· „Εἶθε σε,“ ἔφη, „Ἑλληνα μᾶλλον ἢ Ῥωμαῖον
41 πεποίηκεν.“ **41.** ἰδὼν δέ τίνα τῶν εὐπαρύφων ἐπὶ τῷ πλά-
 τει τῆς πορφύρας μέγα φρονούντα, κύψας αὐτοῦ πρὸς τὸ
 οὖς καὶ τῆς ἐσθῆτος λαβόμενος καὶ δείξας, „Τοῦτο μέντοι,“
42 ἔφη, „πρὸ σοῦ πρόβατον ἐφόρει καὶ ἦν πρόβατον.“ **42.** ἐπεὶ

μέντοι λούμενος ὤκνησεν ἐς τὸ ὕδωρ ζέον ἐμβῆναι, καὶ ἠτιάσατό τις ὡς ἀποδειλιάσαντα, „Εἰπέ μοι,“ ἔφη, „ὑπὲρ πατρίδος αὐτὸ πείσεσθαι ἔμελλον;“ 43. ἐρομένου δέ τινος, 43 „Ποῖα νομίζεις εἶναι τὰ ἐν Ἰδίου;“ „Περίμεινον,“ ἔφη, „κάκειθ' ἐν σοὶ ἐπιστελῶ.“ 44. Ἀδμήτω δέ τινι ποιητῇ φάυλω 44 λέγοντι γεγραφέναι μονόστιχον ἐπιγράμμα, ὅπερ ἐν ταῖς διαθήκαις κεκέλευεν ἐπιγραφῆναι αὐτοῦ τῇ στήλῃ — οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Γαῖα λάβ' Ἀδμήτου ἔλυτρον, βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός —
 390 γελάσας εἶπεν, „Οὕτω καλὸν ἔστιν, ὃ Ἀδμητε, τὸ ἐπιγράμμα, ὥστε ἐβουλόμην αὐτὸ ἤδη ἐπιγεγράφθαι.“ 45. ἰδὼν 45 δέ τις ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἶα τοῖς γέροσιν ἐπιεικῶς γίγνεται, ἤρετο, „Τί τοῦτο, ὃ Δημῶναξ;“ ὁ δὲ μειδιάσας, „Χάρων με ἔδακεν,“ ἔφη. 46. καὶ μέντοι καὶ Λακεδαιμόνιον 46 τινὰ ἰδὼν τὸν αὐτοῦ οἰκέτην μαστιγούντα, „Παῦσαι,“ ἔφη, „ὀμότιμον σαυτοῦ τὸν δοῦλον ἀποφαίνων.“ 47. Δανάης 47 δέ τινος πρὸς τὸν ἀδελφὸν δίκην ἐχούσης, Κριθῆτι, ἔφη, οὐ γὰρ εἴ Δανάη ἢ Ἀκρισίου θυγάτηρ. 48. μάλιστα δὲ 48 391 ἐπολέμει τοῖς οὐ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλὰ πρὸς ἐπίδειξιν φιλοσοφοῦσιν· ἕνα γοῦν ἰδὼν Κυνικὸν τρίβωνα μὲν καὶ πήραν ἔχοντα, ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὑπερον, ὑπέρογκον κεκραγότα καὶ λέγοντα ὅτι Ἀντισθένης καὶ Κράτητος καὶ Διογένης ἐστὶ ζηλωτής, „Μὴ ψεύδου,“ ἔφη, „σὺ γὰρ Ὑπερείδου μαθητὴς ὢν τυγχάνεις.“ 49. ἐπεὶ μέντοι πολλοὺς τῶν 49 ἀθλητῶν εἴωρα κακομαχοῦντας καὶ παρὰ τὸν νόμον τὸν ἐναγώνιον ἀντὶ τοῦ παγκρατιάζειν δάκνοντας, „Οὐκ ἀπεικότως,“ ἔφη, „τοὺς νῦν ἀθλητὰς οἱ παρομαρτοῦντες λέοντας καλοῦσιν.“ 50. ἀστεῖον δὲ κάκεινο αὐτοῦ καὶ δητικὸν 50 392 ἅμα τὸ πρὸς τὸν ἀνθύπατον εἰρημένον· ἦν μὲν γὰρ τῶν πιττουμένων τὰ σκέλη καὶ τὸ σῶμα ὅλον· Κυνικοῦ δέ τινος ἐπὶ λίθον ἀναβάντος καὶ αὐτὸ τοῦτο κατηγοροῦντος αὐτοῦ καὶ ἐς κιναιδίαν διαβάλλοντος, ἀγανακτήσας καὶ κατασπασθῆναι τὸν Κυνικὸν κελεύσας ἔμελλεν ἢ ξύλοις συντρίψειν ἢ καὶ φυγῇ ζημιώσειν· ἀλλ' ὁ γε Δημῶναξ παρατυχὼν παρητεῖτο συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ κατὰ τινὰ πάτριον τοῖς Κυνικοῖς παρηρησίαν θρασυνομένῳ.

εἰπόντος δὲ τοῦ ἀνθυπάτου, „Νῦν μὲν σοι ἀφίημι αὐτόν, ἂν δὲ ὕστερον τοιοῦτόν τι τολμήσῃ, τί παθεῖν ἄξιός ἐστι;“ καὶ ὁ Δημῶναξ, „Δρωπακισθῆναι τότε αὐτόν κέλευσον.“

51 51. ἄλλω δὲ τινι στρατοπέδων ἅμα καὶ ἔθρους τοῦ μεγίστου τὴν ἀρχὴν ἐμπιστευθέντι ἐκ βασιλέως ἐρομένῳ, πῶς ἄριστα ἄρξει; „Ἀόργητος ἄν,“ ἔφη, „καὶ ὀλίγα μὲν λαλιῶν,

52 πολλὰ δὲ ἀκούων.“ 52. ἐρομένῳ δὲ τινι εἰ καὶ αὐτὸς πλακοῦντας ἐσθιοί, „Οἶε οὖν,“ ἔφη, „τοῖς μωροῖς τὰς μελλέτας

53 τιθέναι τὰ κηρία;“ 53. πρὸς δὲ τῇ Ποικίλῃ ἀνδριάντα ἰδὼν τὴν χεῖρα ἀποκεκομμένον, ὄψῃ ἔφη Ἀθηναίους εἰκόνα χαλκῇ

54 τετιμηκέναι τὸν Κυναίγειρον. 54. καὶ μὴν καὶ Ῥουφῖνον τὸν Κύπριον — λέγω δὴ τὸν χωλὸν τὸν ἐκ τοῦ περιπάτου — ἰδὼν ἐπὶ πολὺ τοῖς περιπάτοις ἐνδιατρέβοντα, 393

„Οὐδὲν ἐστίν,“ ἔφη, „ἀνασχυντότερον χωλοῦ Περιπατητικοῦ. 55. ἐπεὶ δὲ ποτε ὁ Ἐπίκτητος ἐπιτιμῶν ἅμα συνβούλευεν αὐτῷ ἀγαγέσθαι γυναῖκα καὶ παιδοποιήσασθαι, πρέπειν γὰρ καὶ τοῦτο φιλοσόφῳ ἀνδρὶ ἕτερον ἀντ’ αὐτοῦ καταλιπεῖν τῇ φύσει, ἐλεγκτικώτατα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο,“ Οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκτητε, δός μοι μίαν τῶν σαυ-

56 τοῦ θυγατέρων. „56. καὶ μὴν καὶ τὸ πρὸς Ἐρμίῳ τὸν Ἀριστοτελικὸν ἄξιον ἀπομνημονεῦσαι· εἰδὼς γὰρ αὐτὸν παγκάκιστον μὲν ὄντα καὶ μυρία κακὰ ἐργαζόμενον, τὸν Ἀριστοτέλην δὲ διὰ στόματος καὶ αὐτοῦ τὰς δέκα κατηγορίας ἔχοντα,“ Ἐρμίνε, „ἔφη,“ ἀληθῶς ἄξιός εἰ δέκα κατηγοριῶν.

57 „57. Ἀθηναίων δὲ σκεπτομένων κατὰ ζῆλον τὸν πρὸς Κορινθίους καταστήσασθαι θέαν μονομάχων προσελθὼν εἰς αὐτούς,“ Μὴ πρότερον, „ἔφη,“ ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, ψηφίσασθε, ἂν μὴ τοῦ Ἐλέου τὸν βωμὸν καθέλ-

58 λητε. „58. ἐπεὶ δὲ εἰς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἐλθόντι αὐτῷ Ἡλείοι εἰκόνα χαλκῇ ἐψηφίσαντο,“ Μηδαμῶς τοῦτο, „ἔφη“ ὦ ἄνδρες Ἡλείοι, μὴ δόξῃτε ὀνειδίσειν τοῖς προγόνοις ὑμῶν, ὅτι μήτε Σωκράτους μήτε Διογένους εἰκόνα ἀνατεθε-

59 κασιν. 59. ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε καὶ πρὸς τὸν τῶν νόμων ἔμπειρον ταῦτα λέγοντος, ὅτι κινδυνεύουσιν ἄχρηστοι εἶναι οἱ νόμοι, ἂν τε πονηροῖς ἂν τε ἀγαθοῖς γράφονται· οἱ μὲν γὰρ οὐ δέονται νόμων, οἱ δὲ ὑπὸ νόμων

οὐδὲν βελτίους γίνονται. 60. τῶν δὲ Ὀμήρου στίχων ἓνα 60 ἦδε μάλιστα,

κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἔοργώς.

61. ἐπῆγει δὲ καὶ τὸν Θεοστέην ὡς Κυνικόν τινα δημη- 61 γόρον. 62. ἐρωτηθεὶς δέ ποτε, τίς αὐτῷ ἀρέσκοι τῶν φι- 62 λосоφῶν, ἔφη, „Πάντες μὲν θαυμαστοί, ἐγὼ δὲ Σωκράτη μὲν σέβω, θαυμάζω δὲ Διογένη καὶ φιλῶ Ἀριστιππον.“

63. Ἐβίω δὲ ἔτη ὀλίγον θέοντα τῶν ἑκατὸν ἄσος, 63 ἄλυπος, οὐδένα ἐνοχλήσας τι ἢ αἰτήσας, φίλοις χρήσιμος, ἐχθρὸν οὐδένα οὐδεπώποτε ἐσχηκίως· καὶ τοσοῦτον ἔρωτα ἔσχον πρὸς αὐτὸν Ἀθηναῖοι τε αὐτοὶ καὶ ἅπανα ἡ Ἑλλάς, ὥστε παριόντι ὑπεξανίστασθαι μὲν τοὺς ἄρχοντας, σιω- πὴν δὲ γίνεσθαι παρὰ πάντων. τὸ τελευταῖον δὲ ἦδη 395 ὑπέργηρος ὢν ἄκλητος εἰς ἣν τύχοι παριῶν οἰκίαν ἐδει- πνει καὶ ἐκάθειδε, τῶν ἐνοικούντων Θεοῦ τινα ἐπιφά- νειαν ἠγοιμένων τὸ πρᾶγμα καὶ τινα ἀγαθὸν δαίμονα εἰσεληλυθέναι αὐτοῖς ἐς τὴν οἰκίαν. παριόντα δὲ αἱ ἀρ- τοπώλιδες ἀνθείλκον πρὸς αὐτὰς ἐκάστη ἀξιούσα παρ' αὐτῆς λαμβάνειν τῶν ἄρτων, καὶ τοῦτο εὐτυχίαν ἐαντῆς ἢ δεδωκυῖα ᾤετο. καὶ μὴν καὶ οἱ παῖδες ὀπώρας προσέ- φερον αὐτῷ πατέρα ὀνομάζοντες. 64. στάσεως δέ ποτε 64 Ἀθήνησι γενομένης εἰσηλθεν ἐς τὴν ἐκκλησίαν καὶ φα- νεῖς μόνον σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτούς· ὃ δὲ ἰδὼν ἦδη μετε- γνωκώτας οὐδὲν εἰπὼν καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη. 65. ὅτε δὲ 65 συνῆκεν οὐκέθ' οἷός τε ὢν αὐτῷ ἐπικουρεῖν, εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα

Λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων

ἄθλων ταμίαις, καιρὸς δὲ καλεῖ

μηκέτι μέλλειν

καὶ πάντων ἀποσχόμενος ἀπῆλθε τοῦ βίου φαιδρὸς καὶ 396 οἷός ἀεὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐφαίνεται. 66. ὀλίγον δὲ πρὸ 66 τῆς τελευτῆς ἐρομένου τινός, „Περὶ ταφῆς τί κελεύεις;“ „Μὴ πολυπραγμονεῖτε,“ ἔφη· „ἢ γὰρ ὁδμή με θάψει.“ φα- μένου δὲ ἐκείνου, „Τί οὖν; οὐκ αἰσχρὸν ὀρνέοις καὶ κυσὶ βορὰν προτεθῆναι τηλικούτου ἀνδρός σῶμα;“ „Καὶ μὴν οὐδὲν ἄτοπον,“ ἔφη, „τοῦτο, εἰ μέλλω καὶ ἀποθανῶν ζῶοις

67 τισὶ χρήσιμος ἔσεσθαι. 67. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐπένθησαν καὶ τὸν θᾶκον τὸν λίθινον, ἐφ' οὗ εἰώθει ὁπότε κάμνοι ἀναπαύεσθαι, προσεκύνουν καὶ ἐστεφάνουν ἐς τιμὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡγούμενοι ἱερὸν εἶναι καὶ τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἔκαθεζετο. ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν ἐκφορὰν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἀπήνητσε, καὶ μάλιστα τῶν φιλοσόφων· οὔτοι μέντοι ὑποδύντες ἐκόμιζον αὐτὸν ἄχρι πρὸς τὸν τάφον.

Ταῦτα ὅλγα πάνυ ἐκ πολλῶν ἀπεμνημόνευσα, καὶ ἔστιν ἀπὸ τούτων τοῖς ἀναγινώσκουσι λογίζεσθαι ὁποῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐγένετο.

LUCIANI QUOMODO HISTORIA SIT CONSCRIBENDA.

Lectiones codicum Gorlicensis A

Marciani 434 (Ω)

Vaticani 87 (A) (Niese)

Vaticani 90 (Γ)

Harleiani (Harl.) (Treu)

Parisini 3011. c. 1—13 (C)

Palatini 73. c. 1—23 (Pal.)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. φασί || φασίν A — πανδημει || πανδημι Pal. ει in ras. Γ
— ἐρρωμένως || ἐρρωμένω A — λιπαρεῖ || λυπαρεῖ A
— τῷ πυρετῷ || τῷ πυρετῷ Γ (ut plerumque ad-
posito ι) — ἐπιγενόμενος || ἐπιγινόμενος A — καὶ οὗτος ||
οὕτως om. καὶ AC, om. καὶ οὗτος A — ἔλυσε || ἔλυσεν
Γ — ἐς || εἰς Γ — περιῖστα || περιῖστη (η in ras.) Γ —
παρεκίνων || παρεκινούντο AC — ἐμονώδων || ἐμονό-
δων Pal. — ἐν μέρει || ἐν μέλει ΩHarl.Pal. — διε-
ξήσαν || διεξήσαν om. ι Γ — τὰ ἄλλα || τᾶλλα A —
τραγωδός || om. ι Γ — τραγωδίας || om. ι Γ — τοὺς
πολλοὺς || om. τοὺς A — τραγωδίαν || om. ι Γ
- c. 2. Ἀβδηρητικὸν || Ἀβδηρητικὸν AA — τραγωδεῖν || om. ι Γ
λαμβεῖσι || λαμβοῖσι Γ — κατεσχημένοι || κατισχημένοι
A — ἀλλ' ἀφ' οὗ || ἀλλὰ ἀφ' οὗ A — Ἀρμενία || ἀρ-
μονία Ω — ἐκείνο τι Πόλεμος || ἐκεῖνος ὁ πόλεμος AC
ἐκείνο τῷ Πόλεμος Γ ἐκείνω τῷ πολέμω Pal. ἐκείνω
τὸ ἀπολέμω A — πάντων πατήρ || ὁ πάντων π. A

- c. 3. ἐπελαύνειν || ἀπελαύνειν (sic) A ἀπελαύνειν C — ἐν ἔργῳ || ἐν suprascr. m. I X — ὑποικοδομῶν || ἐποικοδομῶν X — ὑποστηρίζων || ἐπιστηρίζων AC — ὁ τι καὶ πράττει || ὁ τι κ. πράττει AC — οὐδεις γὰρ αὐτῷ ἐς οὐδὲν ἐχρήτο || οὐδεις γ. αὐτῷ καὶ ἐς οὐδὲν ἐχρήτο X — Κρανείου || Κρανίου ACX — κυλίω || κιλίω Ω
- c. 4. Φίλων || φίλος X — κεχηνῶς || κεχηνός ΩPal., Harl. in ras. — οὐχ ὡς ἱστορίαν συγγράφειν || om. ὡς ACΩX ΓPal.Harl. — αὐτὰς || αὐτὸν X — οὕτω || οὕτως ΩX ΓHarl. — δεισῆς || δεισῆς(?) Γ — εἰ... κυλίοι || ... κυλλεῖ ACX — πιθάκνιον || πυθάκνιον Pal. — κεκεραμωμένον || κεκεραμωμένον AC — προσπταίσαντα || προσπταίσαντας ACXΓPal. — πῶς ἀσφαλῶς || ὅπως ἀσφ. ΩHarl. — τούτων || ΩX — ὄσαι || ὄσοι ΓC — τινα || ταύτην X —
- c. 5. παραινέσεως οἱ πολλοὶ || παραινέσαίμῃ πολλοὶ AC παραινέσαι οἱ π. ΩPal.Harl. παραινέσοι π. XΓ — δεῖν οἶονται || δεινοὶ ὄντες ACΩXPal.Harl. δεῖν οἱ (sic) ὄντες Γ — σφίσιν || φησὶν ACXΓ — ῥαθύμως || om. ι Γ — συντεθῆναι || μετατεθῆναι X — ἀλλὰ, εἴ τι || ἀλλ' εἴ τι ACΓPal. — ὁ Θουκυδίδης || om. ὁ XPal. — ἐς αἰὶ || ὡς αἰὶ ΩPal. Harl. ὅς αἰὶ ACXΓ — οὐ πᾶν || om. οὐ AC — ἐπαχθῆς || ἐπαχθεὶς Pal. — δόξων || δόξαι X — ἡ ἱστορία || om. ἡ XΓPal.C, ἡ Π m. Harl. — ἐπήνηται || ἐπήνητε suprascr. αι X — ἡ γε ἐλπὶς || καὶ ἐλπὶς ACXΓPal. (Pal. ἐλπισῶ) εἴ γε ἐλπὶς Ω εἴ γε ἐλπὶς, εἴ γε (in ras.) Harl. — μεταποιήσουσιν || μεταποιήσωσιν ACΩXΓPal.Harl. — μετεγγράφουσι || μετεγγράφωσι AC μεταγράφωσι ΩXHarl.Pal. μεταγράφωσιν Γ — βασιλείους || βασιλείας Pal. — εἰρήσθαι || εἰρεῖσθαι Pal. εἰρήσθαι (σται in corr.) Γ — ἔν' εἴ ποτε || ἦν εἴ ποτε ΩHarl. — Βακτρίους || Βακτηρίους XPal. — συντιθέναι || συνθεῖναι Γ — ἦνπερ γε || om. γε AX — δόξῃ || om. ι Γ — Ἀβδηρίται || Ἀβδηρίται X — τραγωιδῶσι || τραγωιδῶσιν Harl.
- c. 6. φευκτέον || φευκταῖον Pal. — οἷς ἐνδιατριπτέον || ἐν

οἷς διατριπτέον \mathfrak{A} — εἶπωμεν | εἶπομεν Pal. — συγ-
γράφουσι | συγγράφουσιν \mathfrak{A} ΓHarl. — [ἐν τε φωνῇ καὶ
ἀρμονίᾳ] | Habent ACΓPal.

e. 7. ἃ δ' ἐν | ἃ δὲ ἐν A ἃδ' in ras. Harl. — πολλάκις | om.
 \mathfrak{A} — ἔδοξε | ἔδοξεν ΓHarl. — ἀναπετάσῃς | ἀναπετά-
σης om. ι Γ — παραδείγματος | corr. ex a m. I \mathfrak{A} —
ἤδη οὕτω | ἤδη οὕτως ΩΓ οὕτως ἤδη \mathfrak{A} — γεγεννημένα |
γεγεννημένα \mathfrak{A} — ἐνδιατρίβουσι | ἐνδιατρίβουσιν ΓHarl.
διατρίβουσι, om. ἐν AC — εἰς ὕψος | ἐς ὕψος \mathfrak{A} ἐς εἰς
ὕψος (sic) Pal. — ἐπαίροντες | φέροντες AC \mathfrak{A} ΓPal. —
καταρριπτοντες | καταρριπτοντες ΓHarl. — εὐφράναι |
εὐφράναι A — πέρα | πέρα corr. ex παρὰ \mathfrak{A} — καὶ εἰ
φρουσαμένω | om. εἰ AΩΓPal.Harl. κἄν φρουσ. \mathfrak{A} — ὑπάρ-
χει | ὑπάρχειν eras. ν Ω, ὑπάρχει sic = ὑπάρχη \mathfrak{A} ὑπάρ-
χειν ACΓPal.Harl. (m. Π) — ἀκαριαῖον | ἀκαιρον ACΓ \mathfrak{A} ,
ιαῖον in ras. Harl. — νόμος | corr. ex οἱ \mathfrak{A} — ἡ τὴν ἀφ-
τηρίαν | om. ἡ AC \mathfrak{A} ΓPal., om. sed supraser. m. Π Harl.

e. 8. κἄν ἵππων | κἄν in ras. Γ — ἄρμα | om. C — ἐθέλη | om.
ι Γ θέλη AC ἐθέλη Harl. — Inter θέλη et κἄν ἐφ' ἕδ.
interposita sunt in cod. C κἄν ἵππων ὑποπτέρων ἄρμα
ζεύξασθαι ἐθέλη — ἐπ' ἀνθερικών ἀκρων | ... ἀκρον
AC — ἀπὸ μιᾶς | ὑπὸ μιᾶς Pal. — αἰωρῆ | ἔωρῆ Γ
— θάλατταν | θάλασσαν \mathfrak{A} — ἀπορραγείσης | ἀπορα-
γείσης Γ — τῷ Ποσειδῶνι | om. τῷ Pal. — σύνθετον
ἐκ π. θεῶν | σύνθετον καὶ ἐκ π. θ. \mathfrak{A} — δεῖ | δὴ \mathfrak{A} —
γίγνεται | γίνεται \mathfrak{A} — προσλάβη | προσλάβοι Pal. —
τις | τα΄ς (sic) Pal. supraser. ι — τερατεῖαν | τερατίαν
Γ — ἐκφαίνουσα | ἐμφαίνουσα \mathfrak{A} ἐκφαίνουσαν Pal. —
τὰ ποιητικῆς | om. τὰ C — ἐπεισάγει | ἐπεισάγοι \mathfrak{A} —
ἐτέρας | ἐταίρας^ε Ω ἐταίρας \mathfrak{A} ΓPal. ἐτέρας ἐ in ras.
Harl. — κομμώματα | σκώματα ΩHarl. σκώματα A
— ἄλουργίσι | ἄλουργέσιν Ω ἄλουργέσι \mathfrak{A} ἄλουργές εἰ
Γ ἄλουργέσι εἰ Harl. ἄλουργεσει Pal. — καρτερῶν...
ἄλλω | om. C — περιβάλοι | περιβάλλει A περιβάλλοι
Harl. — ἐντριβοῖ | ἐντριβει AC — ψιμύθιον | ψιμί-

- θιον AC ψιμμήθιον Α — τῷ προσώπῳ || τὸ πρόσωπον
 ACΑΓ — ἀπεργάσαιτο || ἀπεργασαιετο Pal. ει in ras.
- c. 9. οὐ τοῦτό φημι || om. οὐ AΩΑΓPal.Harl. — ἐπιδειξομεν
 || ἐπιδειξόμενος ACΓPal. — οἱ δὲ || ὅσοι δὲ ΩHarl. (?)
 οἱ δὲ ΑΑ — ἐς δύο || εἰς δύο ΑC — ἐς αὐτήν || εἰς αὐ-
 τήν Α — χρώμενοι || χρωμένοις ACΑΓ — μόνον || corr.
 ex ν Α — παρακολουθήσειεν || μὴ παρακ. Pal. — και
 Νικόστρατον || om. και ΩΑΓPal.Harl. — Ἰσιδότου || τὸν
 Ἰσιδ. CΑΓPal. — γεννάδαν || γεννάδα C — ἐρώμενος || ἐρ-
 ρώμενος Γ — ὀφθῆναι εἶη || εἶη ὀφθῆναι Α — ἐραστὰς
 || ἐργάτας ACΩΑΓHarl. — ἄχρι . . . ἔχη || ἄχρι . . . ἔχει
 Γ — τὸ ἴδιον || τὸ δίκαιον Α — δήλωσιν || δειλωσιν
 Pal. — κομιδῇ || κομιδῇ sine ι Γ — μνθῶδες || θυμῶδες C
- c. 10. ἦν μὴ || ἦν μὴ ΩHarl. — ἐπινοῆς || ἐπινοῆσαι ACΩ
 Harl. ἐπι (sic sine lacuna) Γ ἐπι sic Α — ἀλλὰ || ἄλλα
 Α — παραδραμόν || παρὰ δρόμον Α — ἀπορρίπτειν ||
 ἀπορίπτειν Γ — τὸν τύπον || om. τὸν ΑΓPal. — ὀλί-
 γον || ὀλίγων Pal. — πέρα || πέραν ΑΓPal. — τῇ || om.
 ι Γ — θωπεία || θωπία Γ — τάχιστ' ἂν || τάχιστα μὲν
 ΑΓ — ἐξεργάσαιο || ἐργάσαις Α — που || om. Α — γε-
 γραμμένον || τὰ γεγραμμένα Α — ἐσκευασμένον || ἐνε-
 σκευασμένον (ἐν addit. m. I) Α — τὸ ξύλον || om. τὸ
 A — σανδαλιῶ || σανδαλω Α — ἐσθῆς || αἰσθῆς Pal. —
 προσίζανουσα || προσίζουσα AC
- c. 11. ταῦτά σου || ταῦτά σοι ACΩPal.Harl. — ὀλίγοι δὲ ||
 λόγοι δὲ ACΓ λόγοι δ' Α — δι' || om. AC — ἀκαλλῆς
 || ἀκαλῆς Α — γίνεταί || γίνεται A — τοῖς δ' ἄλλοις
 || τοῖς δὲ ἄλλοις ΑΓ — αὐτοὺς || αὐτοὶ Α — οἱ πολλοὶ
 || om. Α — κολακεῖαν || κολακίαν Γ — ἐξεργάσασθαι
 || ἐξεργάσεσθαι Pal. — κατὰ τέχνην || κατὰ τὴν τέχνην Α
- c. 12. κόλακας || κόλας (sic) Γ — ὥσπερ . . . γράφας || om. ΑΓ
 Pal., margini adscr. in Harl. — ἀναγνόντος αὐτῷ ||
 ἀναγνῶντος αὐτοῦ Pal. — τοῦτο μάλιστα || om. Α —
 τὸ χωρίον τῆς γραφῆς || τὸ χωρ. τῆς γραφῆς τοῦτο
 μάλιστα Α — ᾤετο || om. ι Γ — ἀριστείας || in corr.
 ει Γ — ἀριστείας τινὰς || τινὰς ἀριστείας Pal. — ἐκεῖνος

|| om. ACΩΑΓPal.Harl. — Ὑδάσπη || ὑδάσπει ΩHarl.
 ὑδασπη sine ι adsc. Γ — ἔριψεν || ἔριψεν interp. alia
 manu altero ρ Γ — ἐπὶ κεφαλὴν || ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 Ω — ἐνὶ ἀκοντίῳ || ἐν ἀκοντίῳ ΩΑΓPal.Harl.C ἐν
 ἀκοντ. Α — ἐμελλέ γε οὕτως || ἐμελλεν οὕτως γε Α —
 ὁ Ἀλέξανδρος || om. ὁ Α — ὅς γε || ὥστε ACΩΑΓPal.
 — Ἄθω || Ἄθων ΩΑHarl. — εἰς ὁμοιότητα || ἐς ὁμοιοτ.
 Pal. ut fere semper in hoc libro, ἐς ὁμ. Α — οὐκέτ'
 οὐδ' || οὐκέτ' οὐδὲ Α οὐκέτι οὐδὲ ΑPal. — ἐς || om.
 Pal. — τὰ ἄλλα || τᾶλλα Harl.

- e. 13. κομιδῇ || om. ι Γ — πλεῖον || πλέον Α — ἐπανθίση
 || ἐπανθήση ΩΑHarl.Pal. ἐπανθειση Γ — ἐγκαταμίξη
 || ἐγκαταμείξη Γ — πολὺ || πολλοὶ Pal. — τῶν συγ-
 γραφόντων οἱ πολλοὶ || πολλοὶ τῶν συγγραφόντων AC
 ΑPal. πολλοὶ τ. συγ. οἱ πολλοὶ(?) Harl. — εἰσι || εἰσιν
 Γ om. AC — τὸ ἴδιον || τὸ ἥδιον Harl. — χρεῖῶδες
 || χρεῶδες ACΩΓPal. — θεραπεύοντες || θεραπεύεσθαι
 ACΑPal. θεραπεύεσθαι (εἶσθαι in ras.) Harl. θεραπεύ-
 σεσθαι Γ — ἐς τοῦπιόν || εἰς τ. Α — καταμεμίχθαι
 || καὶ μεμίχθαι Α καὶ τὸ μεμίχθαι ΩHarl. καταμεμίχθαι
 Α καὶ τὸ μεμειχθαι ΓPal. — πάση || πᾶσ ΑΓPal., om.
 Harl. — ἀλλὰ ᾗ || τὰ ἄλλα ᾗ Ω, ἀλλὰ om. ᾗ ΑΓPal.,
 τὰ ἄλλα ᾗ (ᾗ m. Π supraser.) Harl. — ἀληθεία || om. ι
 Γ — ἄλλοις || om. Α — ἀμελήσαντες || ἀμελετήσαντες
 Ω — ἄλλοις || om. Α.

Codicem Paris. 3011 (C), quem hucusque contuli, ex praegressis
 intellegimus plerumque conspirare cum Gorlicensi A.

- e. 14. Ἐγὼ δ' οὖν καὶ || ἐγὼ δὲ Α ἐγὼ δὲ καὶ Α ἐγὼ καὶ
 Γ — πρόφην || sine ι Γ — ἀπιστήση || ἀπιστήσει Γ
 — λεχθησομένοις || λεχθεισομένοις Pal. — ἐστι || ἐστιν
 Γ — εἰ ἀστείον || εἰ εἰς ἀστείον Α — συγγράμματι
 || ξυγγράμματι Α — ἐντιθέναι || ἐπιτιθέναι Pal. —
 ὁρᾶς || om. ι Γ — περὶ πόδα || παρὰ πόδα Α παρα
 πόδας Α — τῇ ἱστορίᾳ || ἡ ἱστορία ΑΑΓPal.Harl.
 — εἶκαξε || εἶκασε Ω — Θερσίτη || Θερσείτη Γ — ὁ
 Ἀχιλλεὺς || om. ὁ Α — ἀμείνων || ἀμεινον Pal. — καθ-

ἤρει || sine ι Γ — πρόσθεν || πρόσθε ΩΑΓHarl. —
 ἔφενγεν ἐσθλός τις || τις ἐσθλός ἔφενγε Α — ἐδίωκε
 || δίωκε Α — μεγ' || πολὸν Α — ἄξιως || ἄξιον Α —
 συγγράφαι || ξυγγράφαι Α — οὕτω λ. || οὕτως λ. Ω
 — ἐπῆναι || om. ι Γ — ποιῶ || ποιῶτο ΑΑ — τοῦτο τοῦ
 'Ομήρου || τοῦτο τὸ τοῦ 'Ομ. Α — κάκιστα ἀπολού-
 μενος || κάκιστ' ἀπ. Α — Οὐολόγεσος || οὐολόγεσος
 Ω, (εσ in ras.) Pal.Harl.

c. 15. ἀρχῶν || ἀρχὴν Α — θύμου || θυμοῦ Α — ἀποπνέου-
 σαν || γέμουσαν Α — Κρεπέρης || Κρεπέρης ΓHarl.
 Κρεπέριος ΑΑPal. — Καλπουριανός || Καλπουριανός
 ΩHarl. Καλπευριανός Α — Πομπηίουπολίτης || πομ-
 πῆ-ουπολείτης (sic) Γ — τῶν Παρθυαίων || τὸν παρ-
 θυῶν sic Γ — συνέγραψε || ἀνέγραψε Α — ξυνιστα-
 μένον || συνισταμένον Α — Ἀρμενία || ἀρμονία Ω ἀρ-
 μονία Α — ἐδημογόρησε || ἐδημογόρησεν ΩΓHarl. —
 Κερκυραίων || Κερκυρεον Γ — Νισιβηνοῖς || Νισειβη-
 λοῖς ΓPal. — ἐπήγαγε || ἐπήγαγεν ΓHarl. — αἰρου-
 μένοις || ἐρουμένοις Pal. — οἱ τότε || ὁπότε ΑΑΓHarl.
 Pal. — Αἰθιοπίας || Αἰθιοπείας Ω — λοιμώξαντες ||
 λεμώξαντες Α — ὥστε καὶ || om. καὶ Α — γῆν || τὴν
 γῆν ΓPal.Harl. — ἐκείνη || om. ι Γ — ἐγὼ γοῦν || ἐγὼ του
 ΑΓ — ἔτι αὐτὸν || αὐτὸν ἔτι ΩPal.Harl. — Νισίβι ||
 Νισίβει Α — ὄσα || ὄσας Α — ἐμελλε || ἐμελλεν ΓHarl.
 — νῦν ἐστι || νῦν ἐστὶν Harl. — τοῦτ' εἶναι || ταῦτ'
 εἶναι Pal. — μικρὰ ράκια, ὅπως καὶ αὐτὸς ἂν φαίης ||
 μικρὰ κάκεινα, ὅπως . . . φαίης Α μικρὰ κακεῖνο, ὡς . . .
 φαίης ΩHarl.Pal. μακρᾶ (?) κακία, ὅπως . . . φαίης Α
 μικρὰ κακειωσ (sic) . . . φαίης Γ — νῆ Δία κάκεινο ||
 ἥδια κάκεινα Ω ἥδια κάκεινα Harl. ἥδια (sic) κάκεινα
 Γ ἢ Δία κάκεινα Pal. ἰδία κάκεινα Α — παρέλιπον ||
 παρέλειπον ΩHarl.Pal. — ἀνέγραψε || ἂν ἔγραψεν Ω
 Harl. ἂν ἔγραψε Α ἂν ἔγγραψεν Γ — Θουκυδίδη || om.
 ι Γ — Ἰταλιωτικὰ ταῦτα || Ἰτ. καὶ ταῦτα Α — συνά-
 δοντα || om. ι Γ

c. 16. τις αὐτῶν || τις αὐτῷ Ω τις αὐτῷ ΓHarl. — ὑπόμνημα

τῶν γεγ. || ὑπομνημάτων γεγ. ΑΓ — κομιδῇ || om. ι Γ — ἀπογραφόμενος || ὑπογραφ. ΑΞΓ — στρατιᾷ || om. ι Γ — οὗτος ἦν || ἦν οὗτος Ξ — ἄλλω || ἄλλω corr. ex ἄλλο Pal. ἄλλω om. ι Γ — τιμι || τι Ξ — προπεπονηκῶς || πεπονηκῶς Α προπεπονικῶς Pal. — ἡτιασάμην || om. ι Γ — κατὰ τὴν τῶν συγγραμμάτων τύχην || om. τὴν ΑΓ, om. τὴν τῶν Ξ, τὴν m. Π suprasec. Harl. — ἐπέψυχρον || ἐπόψυχρον Α — ἐκάστη || om. ι Γ — οὕτως || οὕτω Pal. — Μουσηγέτης || μουσιγέτης Ω — παιδείας || παιδίας Γ — Ιάδι || δι in ras. Γ — γράφειν || συγγράφειν Ω — οἶδα ὅτι || οἶδ' ὅτι Ξ — ἰητροίην || ἰατρειαν ΓPal. ἰατρειήν inter ει et η ras. Harl. ἰατρειήν Ω ἰατρικὴν Ξ — ἄλλα || ἀλλ' ὅσα Pal. Harl. — ὁμοδαίτα || ὁμοδαίτους Ξ — οἶα ἐκ τριόδου || ἐκ περιόδου ΑΞHarl.

- e. 17. με δεῖ || μέλει ΑΞΓ ἐμὲ δεῖ Pal. — πρῶην || om. ι Γ — ἐν || om. Pal. — φροίμιον || προοίμιον ΩΞΓPal. Harl. — περιόδῳ || προόδῳ Ω — σπενδων || σπενδον

Pal. — πρέποι || πρέπει^{οι} rec. m. Ω — προοίμιον || προlac. οιμιον Pal. — κολακείας || κολακίας Γ — ἐγκώμια || ἐγκόμια Pal. — συνηρωτημένα || συνηρ. και συνηγμένα ΞΓPal. — κάκεινα || κακεινα Γ — κάκεινο || κακεινο Γ — ἔδοξε || ἔδοξεν Γ — σοφῶ || φιλοσόφῳ

ΞΓPal. — πολιῶ || πωλιῶ Ξ — πρέπον || πρεποντι^α (sic) Α πρέποντι ΓPal. — τὸ ἐν τῷ προοιμίῳ || om. τὶ Α ΓPal., τι ἐν τ. πρ. Ξ — ὁ ἡμέτερος || om. ὁ Pal. — οὐ γε || ὅτε Ξ οὐτε ΓPal. — ἀξιούσι || ἀξιούσιν Γ — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩΓPal. Harl. — ἔδει || om. ΑΩΞΓ Pal. Harl. — καταλιπεῖν || καταλείπειν Γ — λογίζεσθαι || λογίζεσθε Ξ — ἀμνημονῆσαι || ἀμνημονεῦσαι Ω

- e. 18. Περσέων || Περσῶων Ξ Περσαίων Pal. — ἔδεε || ἔδει Ξ — Πέρσησι || om. ι Γ — ἦν Ὀσρόης || ἥρονοσρόης Ξ — οἱ Ἕλληνες || om. οἱ Α — Ὀξυρόην ὀνυμέουσι || Ὀξυρόηροννυμέουσι Ξ Ὀξ. ὀνυμέουσιν Γ — ὄρας || om.

- ι Γ — αὐτός || οὗτος ΩHarl. — Θουκνίδῃ || Θουκνιδίδης Γ — οὗτος δὲ || οὗτος δ' Pal.
- c. 19. ὁμοίος || ὁμοίως Γ — ὀλίγῳ || ὀλίγῳ om. ι Γ ὀλίγων Pal. — ἐρμηνεύσας || ἐρμηνεύς sine lacuna Γ — ᾤετο || om. ι Γ — τρέψει || περιτρέψει A — τσαύτη || τσαύτην Ω — κασπίαν || κασπιακὴν ΩΑΓHarl.Pal. — τὸν Κελτικόν || om. τὸν Γ — κρύσταλλον || κρύσταλον Α — ἡ τοῦ αὐτοκρατ. || ὁ τοῦ αὐτ. A — ἰριοειδῆς || ἡροειδῆς ΑΑΓ — καὶ βοστρυχηδόν || om. A — ἡ μὲν ἐμὲ ΑΓ — Οὐολογέσον || Οὐολογέσον Pal. — ἀναξυρις ἡ || ἀναξυρισίην Α ἀναξυριση (sic) Γ — χαλινὸς || χαλινὸς Γ — οἶα || οἶα Γ — κόμη || κόμην A — μυρρίνης || μοροίνης? Ω μυρίνης Α μορρίνης Harl. — αὐτό. σκόπει . . . τι τῶν || om. Α — ὧν ἄνευ οὐκ ἂν ἤδειμέν τι || ὡς οὐκ ἄνευ ἤδειμεν τι, om. ἂν A, ὧν οὐκ ἄνευ ἤδημέν τι, om. ἂν Γ, ὧν οὐκ ἄνευ ἴδειμέν τι, om. ἂν Ω, ὡς οὐκ ἄνευ ἂν ἤδειμέν τι Harl.
- c. 20. λεκτέων || λεχθέντων A — εἰκόσιν || om. A — οἰκέτη || οἰκέτην A — περιβαλέσθαι || περιβάλλεσθαι ΑΩΑ — δειπνήσαι || δειπνήσας (sic) A — ἐμπηδήσας || ἐμπηδήσαντες A ἐκπηδήσας Γ — λαγῶν || λαγῶν Α — ταρίχους || ταρίχον ΑΩΑHarl. — διαρραγῆ || om. ι Γ — συνέγραψε || συνέγραψεν Γ — τὸν μέγαν || om. A — ἐξέθανον || ἀπέθανον A — τῶν μὲν ἀρχ. || τῶν τῶν μὲν ἀρχ. sic Γ — Ῥωμαίων || Ῥωμαίους Α — πρὸς τοῖς || om. τοῖς ΓPal. — διακοσίους || διακοσίους Pal. — δύο || om. Α Γ, supraser. m. II Harl. — ἐννέα || ἐβδομήκοντα Α
- c. 21. ὑπὸ || ὑπὲρ A — τοῦ κομιδῆ || τοῦτο μίδη (sic) Γ — Ἀττικὸς || Ἀττικὸς A — ἀκριβέστατον || ἀκριβέστερον Ω — οὗτος || οὕτως ΩHarl. οὕτω Pal. — καὶ τὰ ὀνόματα || om. καὶ Ω — μεταποιῆσαι || ποιῆσαι ΑΩΑHarl. Pal., Γ(?) — τὰ Ῥωμαίων || τῶν Ῥ. Α — μετεγγράφαι || μεταγράφαι ΩΑΓHarl.Pal. — Κρόνιον || Κρόνειον Ω Harl. — ἐς || εἰς Α — Σατουρνίνον || Σατουρνίνον Α Σατουρνίνον Harl. Σατύρινον Γ — πολλῶ || πολλὰ

APal. — οὗτος | om. A — Σευηριανού | σευηριανού
 Pal. — ἅπαντες || πάντες ΩAPal.Harl. — ἀποθ. δὲ ὁ
 ἀνὴρ | om. ὁ A om. δὲ ὁ Γ — τοῦτον γὰρ | τοῦτον
 μὲν A — τὸν θάνατον | om. τὸν A — ἐκείνο | ἐκείνω
 A ἐκείνω Γ — ὑπολάβοι || ὑπολάβη A — εἰστίκει ||
 ἐστήκει A ἰστίκει Γ — ἀπόληται | ἀπολείται AIΓ —
 ἐπῆγε || ἐπῆγεν A

c. 22. ποῦ δ' ἂν | om. δ' Pal. — ἐλέλιξε || ἐξελέλιξε ΩA
 ἐλέλιξε A — τὸ τεῖχος δὲ || τὸ δὲ τεῖχος A — Ἔδεσσα
 || αἶδεσσα ΩHarl. — οὔτω | οὔτως Ω — ἐμερμήριζεν
 || ἐμερμέριζεν A — προσαγάγοι | συναγάγοι A προσ-
 άγει A — δημοτικά || δημοτικά A — τὸ ἐπέστειλεν ||
 om. τὸ A τὸ δὲ A — στρατοπεδάρχης | στρατοπαυδάρ-
 χης (παι in ras.) Γ — τὰ ἐγχορίζοντα || τὸν ἐγ. A τὰ
 ἐνχορίζοντα Γ — ἐγίγνωστο || ἐγίνοντο A — εἰκόσ ||
 εἰκόσ Pal. — τραγωδῶ || om. ι Γ — ἐπ' ἐμβάτου
 || ἐπεμβάτου A — βεβηκότη || ἐπιβεβηκότη ΩΓPal.Harl.
 — θάτερον | θατέρω ΩΓPal.Harl. — σανδάλω | σαν-
 δαλῶ sic Γ σάνδαλον Pal. — ὑποδεδεμένω || ὑποδεδε-
 μένον A, om. A

c. 23. εἰς ὑπερβολὴν | ἐς ὑπερβ. A — πάντως || πάντα A
 ἀκούσεσθαι | ἀκούσεσθε Ω — δὲ αὐτὸ || δ' αὐτὸ corr.
 ex αὐτὰ Pal. — αὐτὸ τὸ || ὑπὸ A — τὸ τῆς ἱστορίας ||
 om. τὸ APal. — ἀγεννὲς || ἀγῆH sic Pal. — μικρόν
 τι | μικρόν τε A — συνᾶδον || συνάδοντα A συνάδων
 Γ — τὸ ἄλλο σῶμα || om. τὸ A — ἐκ δερμάτων ||
 om. ἐκ A — συγκατατυμένος || συγκατατετυμένος A
 — ἴδοις γὰρ ἂν | om. ἂν Pal. — τοῦ Ῥοδίου | τὴν Ῥ.
 A τοῦ Ῥοδίων ΓPal. — ναννώδει | ὀνώδει A νανώδει
 ΓPal. — σώματι | σώματι corr. ex τος Pal. — τὰ
 σώματα | om. τὰ AA — προσεταιρίζονται | προεταιρι-
 ζονται add. σ Pal. — ἄλλους || ἄλ. πολλοὺς A — τινὰ ||
 τινί Pal. — δείξομεν | δείξωμεν ΩHarl.

c. 24. καίτοι ταῦτα | καὶ τοιαῦτα AIΓ — φορητὰ ἔτι | φv-
 ρητά. ἔτι A φορητά ἐστὶν ΩHarl. — ἐρμηνείας || ἐρ-
 μηνίας Γ — ἄμαρτ. ἐστὶ | ἄμ. ἐστὶν Γ — τὸ δὲ || τὰ

δὲ ἄΓ — περι || παρὰ ΑΩἄΓHarl. — δὴ τοῦτο ||
 om. Ἄ — τῶν ἐπὶ κουρείων || τῷ ἐπικουρίῳ Ω τῷ
 ἐπικουρίῳ Harl. τῷ ἐπὶ κουρίῳ Γ τῷ ἐπικουρείῳ Ἄ
 — ἔφη || ἔφην Γ — Ἡ || om. ἄΓ — μὲν || om. Α —
 ἀπόκισαν || ἀπόκησαν Ω ἀπώκισαν supraser. ι Γ
 ἀπόικησαν Harl. — αὐτὴν || αὐτὸν Ἄ — Ἐδεσσαῖοι ||
 αἰδεσσαῖοι ΩHarl. Ἐδέσσαῖοι Ἄ — Σαμόσατα || σαμόσακτα
 Ω — ὁ αὐτὸς || om. ὁ ΩHarl. — μετέθηκεν || τέθεικεν
 Ἄ μεθήκεν Α — τείχεσι || τείχεσιν Harl. — εἰς τὴν
 Μεσ. | ἐς τ. Μ. ΩΓ — ὡς περιρρεῖσθαι || ὡς περιρ. Γ
 ὡς περιωρεῖσθαι ΑΩ ὡσπερ αἰρεῖσθαι Ἄ — και γελοῖον ||
 om. και Α — οὐ Παρθναίων || οὐδὲ Παρθναίων Ἄ Παρ-
 θνέων Γ — οὐδὲ Μεσ. || ὡς οὐδὲ Μεσ. ΑΓ — Μεσο-
 ποταμίτης || . . . μήτης Γ — οἱ με || οἶμαι ἄΓ — ἀπώ-
 κισε || ἀπόκησε Ω ἀπώκισε (χι in ras.) Γ

c. 25. κομιδῇ || κομιδῆ Γ — βρόχον || βρόχον ΩΓHarl. —
 τραγικὸν || om. ἄΓ — τῇ τόλμῃ || τὴν τόλμην Ω —
 ὑάλινα || ὑαλα ΩΓ ὑαλᾶ Harl. ὑαλλα Ἄ — ὑάλου ||
 ὑάλλον Ἄ — κατάξαντα || κατάξοντα ΑΓHarl. — θραν-
 σμάτων || θρανμάτων Ω supraser. Π m. σ Harl. θαν-
 μάτων Ἄ — ἐντεμόντα || ἐντεμόντι Α ἐκτεμών Ἄ ἐντε-
 μῶν Γ — τῇ ὑάλῳ || τῷ ὑάλῳ Ἄ — ξιφίδιον || ξιφειδίων
 ΩHarl. Π m. — αὐτῷ και ἠρωϊκὸς || και ἠρωϊκὸς αὐτῷ Ἄ

c. 26. ἠγγίσατο || εἰσηγγίσατο Ἄ — εἶπε || εἶπεν Harl. — τὸν
 θουκυδίδην || om. τὸν ΑἌ — ὥστε με || με del. Ἄ m. Ι.
 — δακρυῖσαι || με δακρ. Ἄ — ὁ ῥήτωρ || om. ὁ ΑΩἄΓ
 Harl. — Ἀφράνιος || Ἀφρόνιος Ἄ — οἰμωγῇ || sine ι Γ
 — ἐκείνων δειπνων || δειπνων ἐκείνων Ἄ — τὸ ξίφος ||
 τὸ ξ. φησιν Ἄ — ἀπέσφαξεν || ἀπέσφαξᾶν (sic) Α —
 ἢ τοιαῦτα || εἰ τ. ΑΩἌ — ἐρρητόρευε || ἐρρητόρευε Α ἐρη-
 τόρευσε Ἄ ἐρρητόρευσε Ω ἐρρητόρευεν ΓHarl. — τὰ
 ἄλλα || τᾶλλα Ἄ — Ἀφράνιον || Ἀφρόνιον Γ — κατε-
 γίννωσκον || καταγιννώσκων ΩἄΓHarl. καταγινώσκω Α

c. 27. ὁμοίους || ὁμοίως ΩΓPal.Harl. — τούτοις || τοιούτοις Α
 — ἐπιμνησθεῖς || ὑπομνησθεῖς Ἄ — συγγράφοι τις || σ.
 τε Ἄ — ιδιωτείας || ιδιωτίας ΩΓ — ἢ σιωπητέον || om.

- A — τὰ μικρότατα | τὰ σμικρότατα Α — λικαρῶς | λεικαρῶς Γ — Ὀλυμπία | om. ι Γ — τοσοῦτον | τοσοῦτο ΑΩΓHarl. — τοιοῦτον | τοιοῦτο ΑΓ — βλέποι | βλέπη Α — ἐκαινοίη | ἐκαινοῖ ΩΑΓHarl. ἐκαινή Α — οὐκ εἰδόσιν | om. οὐκ Α — θανμάζοι | θανμάζη Α
- c. 28. ἐγὼ γοῦν | ἐγὼ γ' ὄνν Α — ὄλοις | ἄλ (α ex ω Ι) Α, ὄ in ras. ΓHarl. — παρατιθεμένους | προτιθεμένους Α — ὅτι | om. ΑΓ ὅτι m. Π Harl. — πρῶτα | πρὸ ΑΓ — ἐκεῖνοι | ἐκεῖνου ΑΓ — ἐς τὴν τῶν Μάτρων | ἐς τὸν Μάτρων Α, ἐς τῶν μάρων om. τὴν ΩΓHarl. ἐς τῶν μάρων Harl. ἐς τὸν μάρων Α — καισαρεία | καισαρία Γ — ἀφεις τὰς | ἐφιστὰς ΑΓ — ἀντιφύλακας | ἀρτιφύλακας Α — ἄχρι | καὶ ἄχρι ΑΑ — ἐφειστήκει | ἀφειστήκει Α — τὸν Σ. | τὸν om. Α — Σύρον | Σύρου Α — Μαλχίωνα | μαχίωνα Α — ἀξιους | ἀξιου Ω — κατέλαβε | κατέλαβεν ΓHarl. κατελήφει Α — τάχ' ἄν | τάχα om. ἄν ΩΓ — ἦδη τῶν | ἦδη δὲ τῶν (δὲ ex pet. m. Ι) Α ἦδη δὲ τῶν ΓHarl. — εὔρε | εὔρεν ΩΓHarl. — στρατόπεδον | στρατόκαιδον Γ — ὡς καὶ ἀύλητρις | καὶ ὡς ἀύλητ. Α — Μανσάκα | om. ι Γ — Μανσάκα κόρηνη | μανσακακίρηνη Harl.
- c. 29. Κεγχρεῶν | Κεγχριῶν ΩΓHarl. Κεγχριῶν Α — εἶδον | ἴδον Γ — μικρὸν ὑπὲρ | μικροῦ ὑπὲρ Harl. — αἰωρεῖσθαι | ἐωρεῖσθαι Γ — κόρρωθεν | κόρρωθεν δὲ Α — ἴωσι | ἦρωσι (?) Γ — Inter ἐπειδὴν et ὁμοῦ lae. quattuor litterarum Harl. — αὐτοὺς | αὐτοῖς ΑΓ — ἐκαφιάσι | ἐκαφιάσι Α — οὔτω κατακ. | οὔτως κ. Ω — περισκεραθέντων | περικειράντων Α — οὔτω θανμαστὸν | θ. οὔτω Α οὔτως θ. Harl. οὔτω θανμαστὰν (?) Α — συγγραφέα | συγγραφέων Α — νῦν | om. Α — τοῦτω | τοῦτο Γ — Σοῦραν | σοῦραν Harl. — ἀπὸ τ. Κρ. | ἐπὶ τοῦ Κρ. Α — Κρανείου | Κρανίου ΑΑΓ — ἀνεγίνωσκε | ἀνεγίνωσκε Α ἀνεγίνωσκεν Γ — δῆλον ὅτι | δηλονότι Α — ἀλλ' οὐδὲ | ἀλλὰ οὐδὲ Harl. — ἦδει | om. ι Γ — ἐμελεν | ἐμελλεν ΑΑΓ — ἐπὶ κέρως | ἐπικαίρωσ Α — μετώπον | τόπου ΑΓ τοῦτόπου Α

- c. 30. *Μηδία* || om. ι Γ *μηδείαι* Harl. — *ἔπεσι* || *ἔτεσι* Α — *συνέγραψε* || *συνέγραψε* Α — *φησί* || *φησίν* Harl. — *ἐπέγραψεν* || *ἐπέγραψάν* (sic) Α — *ιερονίκον* || *ιεροανικοῦ* Α — *δολίχον γὰρ* || *λουλιχουγί* Α *λούλιχον γ.* Γ — *παισί* || *παιέσει* ΑΓ *παισίν* Harl. — *νενίνηκε* || *νενηνῆκει* Γ *νενηνηκεν* Harl. — *τῶν ἐν Ἄρμ.* || *τὸν ἐν Ἄρ.* Α — *Ἀρμενία Μεσοπ. Μηδία* || om. ι Γ — *Μηδία* || *μηδείαι* Harl. *μηδεία* Α — *νῦν Ῥωμαίους* || *Ῥ. νῦν* Α
- c. 31. *συγγεγραφότος* || *γεγραφοκός* Α — *λῆψιν* || *λῆμψιν* Γ — *τὴν Οὐολογέσον* || *τοῦ ὀλογέσου* Α — *Ὀσρούου* || *οὔοσρούου* Α *οὔοροου* Γ — *κάλλει* || om. ΑΓ, *supraser.* Harl. m. Π — *ᾠκισε* || om. ι Γ — *Εἰρηνίαν* || *εἰρήνιαν* Α — *ἄκριτον* || *ἄκριτος* Α — *ἀνώνυμος* || *ἀνόνημος* Γ — *ἐκείνη* || *ἐκείνον* Γ — *θαλάττης* || *θαλάσσης* Α — *μοῖρα* || *μοῖρα* Α — *οὔτοι* || om. Α — *ἐπεραιώθησαν* || *ἐπερεώθησαν* Γ — *Ἰνδὸν* || om. Α *ἰδίον* Α — *τί δὲ καὶ πράξουσιν* || om. καὶ ΑΓ — *ἐπέλασιν* || *ἐπέλευσιν* Α — *δέξονται* || *δέξονται* Γ — *ὁ θανμαστὸς* || om. ἰ ΑΓ — *Μουζιρίδος* || *Μουζούριδος* Α — *ἀπ' Ὀξυδρακῶν* || *ἀπὸ ξυδράκων* Α *ἀπὸ ξυδρακῶν* Α — *ἐπιστελεῖ* || *ἐπιστέλλει* ΑΓ
- c. 32. *ὑπὸ ἀπαιδευσίας* || *ὑπ' ἀπ.* Α — *οὔτε ὀρώντες* || *οὔθ' ὀρ.* Α — *οὐτ' εἰ βλέπειεν* || *οὔτε βλέπειν* Ω, ν m. Π Harl. — *κατ' ἀξίαν* || *ἢ κατ' ἀξίαν* Ω, ἦ m. Π Harl. — *ἀναπλάττοντες* || *πλάττοντες* Α — *ἐπ' ἀκαιρίμαν* || *ἐπιμερόημα* Ω *ἐπι καὶ ῥῆμα* Α *ἐπι κερημα* (ε et η m. Π Harl. — *ἔλθῃ* || om. ι Γ *ἐπέλθῃ* Α — *ἐπι τῷ ἄρ.* || *ἐπι* om. Α — *γλώσσαν* || *γλώτταν* Α — *αὐται* || *αὐταί* Α — *Παρθικῶν* || *τοῦ Παρθ.* Α — *νικῶν τοσάδε* || *νικῶντος ὧδε* Ω, *νικῶντος.* ἄδὲ (sic) ΑΑ — *καὶ αὐτ' Παρθίδος* || *καὶ αὐτ' Παρθ.* sine interpunctione — *πρώτον* || *πρώτα* Α *ᾰ ὦ(?)* Γ *ᾰ* Harl. — *δεύτερον* || *δευτέρα* ΑΓ β Harl. — *Ἀτθίδος* || *Ἀττιδος* Α — *δηλον ὅτι* || *δηλονότι* Α — *πολὺ* || *πολλοὺς* Α *πολλὰ* Γ — *Σαγαλασέως* || *σαγλασέως* Ω *Σαγαλασέως* ΑΑ — *Παρθονικὰ* || *παρθενικὰ* Α — *γέλωτι* || *γελῶντι* Α — *ἐπι-*

- σκάψαι || ἐπισκόψαι Α — φεύγη || om. ι Γ — ούτος || οὗτος in ras. Α — προείληφε || προσείληφεν ΑΩΓHarl. συνείληφε Α — τῶν ἀμέσων || τῶν ἀνασσῶν Α τ. ἀνάσων Γ inter α et μ ras. Harl. — ἄρσις || ἄρσεις Γ
- c. 33. ἐκκεκομμέναι || ἐκκομμέναι Α — ἐρείπια || ἐρίπια Γ — τρ., ἦδη || τρ. δὴ ΑΑΓ τραχυδῆ Harl. — οἰκοδόμει τι ἦδη || οἰκοδομεῖν τι ἦδη ΑΩΑΓ οἰκοδομεῖν τι δεῖ ἦδη Harl. — ἀνατρέψαι || ἀναστρέψαι Α — γεννάδας || γεννάδας, altero ν interpos. Γ — ἀλλ' οὐδ' || om. οὐδ' ΑΓ
- c. 34. φημί || φ. δὴ Α — δύο μὲν || om. μὲν Α — πολλῆ || πολλῆ (ἦ in ras.) Harl. πολλή Γ — ζήλωφ || om. ι Γ — ταῦτα μὲν οὖν || om. οὖν Α — [ἄν] || om. ἄν ΑΩ ΑΓHarl. — τηλικαῦτα || τηλικαῦτα, λ ex ν m. I corr. Α — ἡδύνατο || ἐδύνατο ΑΓ — μολύβδον || μολίβδου Α ΑΓ — Λεωτροφίδου || Λεωτροφίμου Α — ἐξεργάσασθαι || ἦ ἐξεργάσασθαι ΑΓ
- c. 35. Ἄλλὰ ποῦ || ἀλλά που ΑΑΓ — ἐς ποιήσιν || εἰς π. ΑΩ — ἀλλ' ἐς || ἀλλὰ ἐς ΩHarl. — Ἡρόδικος || ἠροδίξης ΩΓHarl. — οὐχ ὑποσχ. || om. οὐχ ΑΩΑΓHarl. — ὑπόσχοιντο || ὑπόσχοιτο Ω — σοὶ που τὸν || σοὶ τοῦτον ΩΑΓHarl. σοὶ τοῦ τὸν Α — Περδίκαν || Περδίκαν Α — διὰ ταῦτα || δι' αὐτὰ ΩHarl. — [Στρατονίκης ἐκείνης] habet Γ — Σκοτουσσαίω || σκοντουσσαίω Α κοττουσσαίω Α — εὐφνᾶ || εὐφνώς Α — μετὰ τῆς τέχνης || om. τῆς Ω — τὸ ἐπίφθονον || τονπίφθονον Α — ἐφρηκέναι || ἐφερρηκέναι Α — ὄντινοῦν || ὄτιοῦν Α οὐντινοῦν (?) Γ — δὴ τοιαῦται || δὴ τοιαῦτα ΑΓHarl. — αἷς || οἷς Α — ἄχρι πρὸς || ἄχρι καὶ π. ΑΩΑΓ
- c. 36. νῦν δὲ μὴ μαθῶν || νῦν μὴ δὲ μαθῶν Α νῦν μηδὲ μ. Γ — αὐτῶν || αὐτὸν Α — ῥᾶσά τε || om. τε Α — μεταχειρίζαιτο || μεταχειρῖσαι τὸ Harl. — ἐφ' αὐτοῦ || ἐφ' ἑαυτοῦ Α
- c. 37. τοιοῦτός τις ὁ μαθητῆς || τοιοῦτός τις ἐστὶν ὁ μαθητῆς ΑΑ τ. τ. ἐστὶν ὅς μ. Harl. — ἀγεννής || ἀγενής Α — ἦ ταττομένους || om. Α — ἔτι δὲ || ἔνια ΑΩΓ

- ὄνια Α — μετώπου | τόπου Α — πῶς οἱ λόγοι | και
 πῶς οἱ λ. Α — ἀπαγγέλλουσι | ἀπαγγέλλουσιν Γ
- c. 38. μήτε ἔλπ. || μὴ δὲ ἔλ. Α — Ὀλύνθῳ || Ὀλβύθῳ Α — ἀλλὰ
 τοιοῦτος || om. ἀλλὰ ΑΑΓ — μήτ' εἰ || μήτε, om. εἰ Α
 ΩΑΓ — ἀνιᾶσεται || ἀνείᾶσεται Γ — ἐπὶ τῇ Κλ. σφαγῇ ||
 ἐπὶ τοῦ Κλ. σφ. Α — ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ || ἐπὶ τ. ἐκ. Α —
 ἐκκλησίᾳ || om. ι Γ — μανικὸς || μαντικὸς ΑΩHarl. —
 οὔτος ἦν || ἦν οὔτος Α οὐ ἦν (?) Γ — τελευτήν | τελευ
 in ras. Α — διηγῆται || διηγείται Γ — ποιητῆς αὐτῶν |
 π. αὐτος Α — ὥστε κᾶν || ἐστὶν κᾶν Harl. — κατα-
 ναυμαχῶνται | καταναυμαχῶντε Γ — οὐκ ἐκεῖνος ὁ
 καταδύων | οὐ κἀκεῖνος ὁ κ. Α — κᾶν φεύγωσιν ||
 κᾶν φονεύωσιν Α — παρέλειπεν || μῆτι παρέλιπεν Α
 μῆτι suprascr. Π m., παρέλειπεν Harl. παρέλιπον ΑΓ
 — πρὸς τούναντιον || om. πρὸς ΑΓ — καταδῦσαι ||
 καταδύσαι Α — Συρακουσίους | Συρακοσίους Γ — τὰ
 μὲν πραχθέντα || om. μὲν Α — οὐδὲ Κλ. ἂν ἔτι || ἂν
 om. ΩHarl. οὐδὲ Κλ. ἔτι ἂν Α
- c. 39. τοῦ δὴ || τοῦ δὲ Ω — ἄχρι | ἄχρις Α — Ἄρτοξέρξην ||
 Ἄρταξέρξην Α — ἐλπίζη || om. ι Γ ἐλπίζει Α — αὐτοῦ
 ὦν || om. αὐτοῦ Α — χρυσοῦν || om. Α — ἔπκων ||
 ἔπκων ΑΓ — Νισαίων || νησαίων ΩΑHarl. — μισῆ
 om. ι Γ — ἠγήσεται || ἠγήσαιο ΑΓ — ποιήσεται ||
 ποιήσεται ΓHarl. — οὐκ ἀφέξεται || οὐκ ἀφίξεται Ω
 οὐ φείσεται Α — ἔη || ἴοι ΩΑΓ — νῦν || om. Α
- c. 40. θεραπεύοι || θεραπεύει Α — κομμοτικήν | κομμοτική
 Α — Ἀλεξάνδρου || δρου suprascr. Γ — ὄς, Ἡδέως ||
 om. ὄς ΑΓ — ἀνεβλῶν || ἂν ἐβλῶν Α — Ὀνησίκριτε ||
 Ὀνησίκρατες ΑΓHarl. — ὡς μάθοιμι || ἔπως μ. ΑΩΑ
 Harl. — ἀναγιγνώσκουσιν || ἀναγινώσκουσιν ΑΑ —
 θαναμάσης || om. ι Γ — μικρῶ τινι || μικρόν τι ΑΑ —
 παρ' ἡμῶν || παρ' ὑμῶν ΑΓ — ἐφενδέτ' ἂν || ἐφεν-
 δετο ἂν Α
- c. 41. ὁ κωμικός || om. ὁ Γ — σῦκα | σῦκα ΑΑ — τὴν σκά-
 φην δὲ || τὴν κεφαλὴν κεφαλὴν και τὴν σκάφην, om.
 δὲ Α — τι νέμων || om. τι ΑΩΑΓ — φειδόμενος |

- φιλούμενος ἄΓ — μὴ θατέρω || μὴ δὲ θατέρω Ἄ — ἀπονείμει || τι ἀπονείμει ΑΩἌΓ — τοῦ δέοντος || om. Α — οὐ τί || οὔτι Harl. — τῷδε || om. ι Γ
- c. 42. τοῦτ' ἐνομοθέτησε || τοῦτο ἐνομοθέτησε Ἄ τοῦτ' ἐνομοθέτησεν ΓHarl. — τὸν Ἡρόδοτον || om. Α — κτήμα || κτήματα ΑἌΓ Harl. — το μινθάδες || om. τὸ ἌΓ — ἀσπάζεσθαι || ἀπάξεσθαι Ω — ἀπολείπειν || ἀπολιπεῖν ΑἌ — ἐν ποσὶ || ἐν ποσὶν Γ ἐν πόλεσι ΑΩἌHarl.
- c. 43. ἐρμηρίας || ἐρμηρίας Γ — ῥητορίας || ῥητορίας ΩHarl. — μὴ κομιδῇ || om. μὴ Ἄ — εἰρηνικώτερον || εἰρηνικότερον Ω — καὶ ὁ μὲν . . . πυκνός || om. Ἄ — οἶα || οἶα ΑἌ
- c. 44. οὔτω δὲ || οὔτω om. δὲ Α, οὔτως δὲ Ω — φανότατα || φανώτατα Ω — ἀπορρήτοις || ἀπορρήτοις Ω — πάτον || om. Ω — ὡς μὲν τοὺς || ὡς τοὺς μὲν Ἄ — σχήμασι || σχήματι Ἄ — ἐπεὶ τοῖς καρτ. || ἐπὶ τ. κ. Γ
- c. 45. ἐπουριάσαντος || ἐπουριάσαντος ἌHarl. — δμωσ || δμοίως Α — συνεπαιρομένη || συνεπερομένη Γ — κινδυνος || κινδυνον ΩHarl. κινδύνων ἌΓ — μέγιστος || μέγιστον ΩἌΓ Harl. — ποιητικῆς || ποικτικῆς Ἄ — πειστέον || πιστέον ΩΓHarl. — ἐν λόγοις || ἐν λόφοις ΩHarl. — γίνεται || γίνεται Ἄ — ὄχουμένη || om. ι Γ ὄχουμένην Ω — τῇ γνώμῃ || τὴν γνώμην Ἄ — τὴν ἐρμηνείαν || τ. ἐρμηνείαν Γ τῇ ἐρμηνεία Ἄ — ἐφιππίον || ἐφιππίου Α ἐφ' ἱππέου Ἄ — ἀπολείποιτο || ἀπόλοιτο Ἄ
- c. 46. συνάπτοντα || συνάπτονται Ω — τὸ μὲν γὰρ || τὸ μὴ τὰρ Ἄ τομεῖ (sic) γὰρ Γ — ἀκούουσι || ἀκούουσιν Harl.
- c. 47. ἀνακρίναντα || ἀνακρίνοντα Ω — γερονόσι || γερονόσιν Γ — πιθανώτερον || πιθανώτερον Γ
- c. 48. ἀθροίσῃ || om. ι in Γ — πρῶτα μὲν || om. μὲν Α — συνυφαινέτω αὐτῶν || σ. αὐτὸν Harl. — σχηματιζέτω || λορηματιζέτω Γ
- c. 49. ταῦτα || ταῦτα γὰρ ΩἌΓHarl. — τὰ ἴδια || Ῥωμαίων ἴδια om. τὰ Ω, ἴδια om. τὰ Ἄ, Ῥωμαίων ἴδισι(?) om. τὰ Harl. — ἀφ' ὑψηλοῦ || ἀπ' ἕψ. Γ — παρατάξει || τάξει ΑἌΓ — μέντοι || μὲν Α(?) ΩἌΓHarl. — ἀκηκόςθω || ἀκήκουστο ΩHarl. ἀκήκόςθω Ἄ ἀκήκουστο Γ — καὶ ἤτινι ||

- om. και A, και ἦτινι om. ι Γ — γιγνώμενα | γινόμενα
 A — συνδιωκέτω | om. συν ΑΓ — συμφευγέτω | συμ-
 φυγέτω ΑΑ
- c. 50. ἐπέστω | ἐπέσθω Ω — μὴ ἐς χόρον | μὴ δὲ ἐς χ. Α —
 ῥαδίως | om. ι subscr. Γ — ἐπ' ἐκεῖνα | ἐπέκεινα Α
 — παραλειπτέον | παραληπτέον Γ — εἰς Ἰβηρίαν | ἐς
 Ἰβηρίαν Ω — εἰς Ἰταλίαν | ἐς Ἰταλίαν Ω
- c. 51. παρασχέσθω | παραδεχέσθω Α — ἀδόλω | δόλω (ο ex
 η m. Ι) Α δόλωι Γ — τὸ κέντρον | τῷ κέντρῳ A —
 ἀκριβεῖ | ἀκριβῆ Γ — παράχρουν | παράχρονον Γ —
 ἑτερόσχημον | ἑταιρόσχημον Γ — ἔστι | ἔστιν Γ —
 φειδία | om. ι Γ — τῷ ἄλλῳ | τῷ ἄλλῳ Γ — οὐδὲ γὰρ
 οὐδ' | οὐ γὰρ οὐδὲ ΑHarl. οὐ γὰρ οὐδ' ΑΓ — ἕλην |
 om. A — προὔπέβλητο | προὔπόβλητο Α — ἐπλαττον |
 ἐπραττον Α — ἐρύθμιζον | ἐρύθμιζον ΑΑΓ — αὐ-
 τοῖς | αὐτῷ Ω αὐτῷ Harl. αὐτὸς Γ αὐτοῖς (ι add.
 m. Ι) Α — ἐπαινῆ | ἐπαινεῖν Α — ἀπέληφε | ἀπή-
 λειφε Α — τῷ τ. ἰστ. Φ. | τὶ τῆς ἰστ. Φειδ. ΑΑΓ
- c. 52. ὁπότεν | ὅταν Α — κατεπείγη | om. ι Γ — τότε |
 τῷτε ΑΑ — λεκτέων | ^λ Δεκτῶν Α λεκτῶν Harl. δεκ-
 τῶν Γ
- c. 53. ὁπότεν | ὁπότε Α — μόνον | μόνουιν Ω μόνων Α —
 καὶ εὐμάθειαν | ἢ εὐμ. ΓHarl. — εὐπορήσει | εὐπορήσει
 ΑΩHarl. — γὰρ | om. ΑΓ, suprascr. m. ΙΙ Harl. —
 ὡς περὶ | ὅσπερ Α — ἢ οικείων | om. ΑΑ om. ἦ Γ
 — σαφῆ τὰ ἕστερον ποιήσει | σαφῆ τὰ ἕστερα ποι-
 ήσει ΩΓ σαφέστερα ποιήσει τὰ ἕστερα A — περιορι-
 ζων | προορίζων Ω
- c. 54. ἐξίτηλα | ἐξητήλα (sic) A — ταῦτα | αὐτὰ ΑΑ — ξυν-
 ἔβη | συνέβη Α
- c. 55. εὐαφῆς | εὐαφῆς δὲ ΑΩ, suprascr. δὲ Harl. — ἀπαν |
 ἀπερ Α — κατακεκοσμήσθω | κατακεκοσμείσθω Γ —
 μηδὲ κοιλαίνεσθαι | μήτε κ. Α — λέξει ὡς ἔφην | δε-
 ξιῶς ἔφην Γ — μεμηχανημένον | μεμηχανημένον (ο ex
 η corr.) Α — ἀπόλυτα γὰρ | om. γὰρ A — ἐξεργασά-

- μενος | *έπεργ.* Α — δεύτερον | *ω(?)* Γ — παρακειμέ-
 νας || παρακειμένοις Α
- c. 56. λέγοις | λέγεις Α — *ικ. μὲν* || *om. μὲν* Α — παρα-
 λειπτέον | *ει ex η I. m.* Α παραληπτέον Γ — *πέμμασι* ||
πέμμασιν Γ — *λοπάσι* || *λοπᾶσι* Α — *καὶ λαγωοῖς...*
ύπογ. || *om.* ΑΑΓ — *ένθήςεις* || *ένθήσει* ΩΑΓHarl. *έν-*
θήση Α — *άμελήσεις* || *άμελήσης* Α — *δι κάκεινο* || *εί*
τι κάκ. Harl.
- c. 57. τὸ σαντοῦ || τοςαντοῦ Α — *μεταβήση* || *μεταβῆς* ΑΑ
μεταβῆς Γ — *τοιάντην* || *τοσαύτην* Α — *λιχνίαν* ||
λιχνίαν ΓHarl. — *όρᾶς* || *όρᾶς τι* ΩΑΑΓ (*τί*) Harl. —
ὁ μεγαλόφρων || *ὡς μεγ.* ΑΩΑΓHarl. — *τὸν Τιτ.* || *om.*
τὸν ΩΓ — *τοὺς ἄλλους* || *om. τοὺς* ΑΩ — *έλεγε* ||
έλεγεν ΓHarl. *έλεγεν* *είτα* Α — *πόσοις...* *είτα* || *om.*
 Α — *έκύλισε* || *έκύλισεν* Harl. — *εύθὺς* || *om.* Α —
χρειῶδες || *χρήσιμον* Α — *ἡ Ἐπιπολῶν* || *έτι πόλεων*
 ΑΩΑ *ην* *έτι πόλεων* (sic) Γ Harl. *in ras.* — *τὸν λοιμὸν* ||
τομὸν ... (sic) ΑΑ — *δοκῆ* || *δοκεῖ* ΑΓ — *εἶση* || *εἶσι*
 Α *εἶση* *in ras.* Γ — *οὕτω* || *οὕτως* Ω *φεύγοντος* || *φει-*
γοντα Α — *αὐτοῦ* || *om.* Α
- c. 58. *δεήση* || *δεήσει* Γ — *οικεῖα* || *οικεῖται*, *ι* *in ras.* Harl. —
έφείται || *in ras.* Γ
- c. 59. *πεφεισμένοι* || *πεφισμένοι* Γ — *ταχεῖς* || *σαφεῖς* Α —
εἶσι || *εἰσιν* ΓHarl.
- c. 60. *παρεμπέσοι* || *παρεμπέσει* Α *παραπέσοι* ΩΑHarl. — *λεχ-*
τέος μὲν || *λ. μὴν* Γ — *εἰκάσουσι* || *εἰκάσουσιν* Harl.
 — *σὶ* || *σοι* ΑΩHarl. — *οὐδέτερον* || *οὐδέν* Α
- c. 61. *τοῦτο* *έρῳ* || *τὸ αὐτὸ* *έρῳ* Ω — *καὶ περὶ σοῦ* || *om.*
καὶ ΑΓ — *μεστός* || *μισθός* ΑΩΑΓHarl. — *οὔτε κολ.* ||
οὐδὲ κολ. ΑΩΑΓHarl. — *οὔτε δουλ.* || *οὐδὲ δουλ.* ΑΩ
 ΑΓHarl. — *τοῦτ'* || *τοῦτο* Α — *εἰ σωφρονοῖ* || *εἰ σω-*
φρονοῖ ΩΑHarl. *εἰ σοι φρονοῖ* Γ — *πάσας τὰς νῦν*
έλπιδας || *τὰς πάσας τὰς νῦν* *έλπ.* ΑΩΓHarl.
- c. 62. *όρᾶς* || *om.* *ι* *in* Γ — *έργων* || *έργον* Α — *θαλάττης* ||
θαλάσσης Α — *εἰς τὴν Παραιτ.* || *ές τ.* *Παρατ.* ΑΑΓ
 Harl. *ές τὴν Παραιτονίαν* Ω — *άφικτον* || *άφενκτον*

- ΑΩϺHarl. — εἰς τὰ ἔργμ. || ἐς τὰ ἔργμ. ΓHarl. — αὐτό
 τὸ ἔργον || om. αὐτὸ Ω — τὸ αὐτοῦ ὄνομα || τὸ αὐτοῦ
 ὄνομα Α τῷ αὐτοῦ ὀνόματι Ϻ — ἔγραψεν || ἐπέγραψεν
 ΩΓHarl. ἐπέγραψε Ϻ — ἐπιχρίσας . . . ἐπέγραψε || om. Ϻ
 — ἐπιχρίσας || ἐπιχρήσας Γ — βασιλεύοντος || βασιλεως
 Α — πλωϊζομένων || πλοϊζομένων ΓHarl. — οὕτως ||
 οὔτως ΩΓHarl. — οὐδ' ἐκ. || οὐδὲ ἐκ. Α — ὀλιγον ||
 ὀλιγον ΑϺΓ — εἰς τὸν νῦν || ἐς τὸν νῦν ϺHarl. —
 ἄχρι | ἄχρις ΑΩ — ἐστήκη || om. ι Γ — μένη || μένει
 Γ — κολακεία || om. ι Γ
- c. 63. οὗτός σοι || om. σοι Ϻ — δικαίαις || δικαιοῖς Ϻ — σταθ-
 μήσονται || σταθμήσουσι Ϻ — Κρανειῶ || Κρανίω ΑΩϺΓ

LUCIANI VERAЕ HIST. L. I.

Lectiones codicum Gorlicensis A

Marciani 434 (Ω)

Vatic. 87 (Ϻ) c. 1—26

Vat. 90 (Γ) c. 1—16 (Sbdt.) c. 17 usque ad
 finem (Rohde)

Mutinensis Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

- ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ || ΑΛΗΘΩΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ Γ
 ΑΛΗΘΙΝΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Ϻ ΑΛΗΘΙΝΩΝ ΔΙΗΓΗΜ. Ω
- c. 1. περὶ || παρὰ Ϻ — ἡσκημένοις || ἀσχολουμένοις Α — τῆς
 ἀσκήσεως || τῆι ἀσκ. Α — αὐτήν || om. Ϻ, habet Mut. —
 οὕτω δὴ || οὕτω δὲ Ω — ἀνίεναι || ἀνειναι Ϻ, εἰ in ras. Γ
- c. 2. ἀνάπανσις || ἀνάγνωσις ΑΩΓMut. — ἐπιδείξεται || ἐπι-
 δείξονται Ϻ — ἐναλήθως || ἐναλήθεια Ϻ — ἀκωμωδή-
 τως || om. ι in Γ ἀωμμήτως Ϻ — πρὸς τινὰς ἤνικται ||
 ἤνικται πρὸς τινὰς ΑΩΓMut. — συγγραφέων καὶ || om. Ϻ
 — συγγεγραφότων || συγγράφοντας Ϻ συγγραφότων Mut.
 — φανείσθαι || φαίνεσθαι Ϻ — ἐμελλον || ἐμελλε Ϻ

- c. 3. Κτησιόχον | Κτησίχον A — Κνίδιος || Κνίδιος ὅς ΑΩΓ —
καὶ τῶν ... αὐτοῖς || om. Α — εἶδε || εἶδεν ΩΓ — εἰπόντος ||
ἀληθεύοντος ΩΓMut. — περὶ || om. Mut. — θαλάττη ||
θαλάσση A — γνώριμον || γνώριμα Α — γνώριμον μὲν ||
γν. δὲ A — πλασάμενος || πεπλασμένον Α — ἀτερπῆ δὲ
ὄμως || ἀτ. δ' ὄμως Α — τὰ αὐτὰ || τοιαῦτα ΑΩ —
καὶ βίων καιν. || om. Α — Ἀλκίονον || Ἀλκίνοον Α —
δουλείαν || δουλείας Α — ὡς πρὸς ἰδ. || om. ὡς ΑΩΑ
Mut. — ἀνθρώπους || om. Α — ἑτερατεύσατο ἰ. Φαλα-
κας || τοὺς Φ. ἑτερατ. ΩΑΓ
- c. 4. οὖν || γοῦν Ω, om. οὖν A — ἅπασιν || ἅπασιν Γ —
ἐθαύμαζον || ἐθαύμασα Α — εἰ ἔνομ. || εἰς (sic) ἔνομ. A
— συγγράφοντες || συγγράφαντες Α — μόνος || μόνον Α
— πολὶ || πολλῶ Α πολῶ Γ — ἀληθεύσω λέγων || ἀλη-
θεύσων λέγω Α — ψεύσομαι || ψεύδομαι ΩΑΓMut. —
μήτε ἔπ. || μήτ' ἔπ. Α — μήτε ὄλως || μηδὲ ὄλ. ΑΓ (supra-
scr. δ) — μήτε τὴν ἀρχὴν || μήτε suprascr. δ Γ
- c. 5. ἐς τὸν ἔσπ. || εἰς τ. ἔ. ΑΩΓMut. — οὐρίῳ | εὐρω (?) Α —
ἢ τ. δ. || ἢ I m., corr. in ἦν Ἡ Γ — τί || ὅτι Α ὀ τι
sic Γ — τὸ τέλος || om. τὸ Γ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — γε-
μέντοι || γέτοι ΩΓΑMut. — ἐνεβαλόμην || ἐνεβαλλόμην
ΑMut. — δὲ καὶ || τε Α — μεγάληφ || om. A — ἄκατος ||
ἀκάτας ΩΓ
- c. 6. ἡμέραν μὲν || om. μὲν ΩMut., suprascr. μὲν Γ — οὐρίῳ ||
οὐρίῳ ἀνεμῶ Α — ἀνηγόμεθα | ἀνηγόμε^ϕ Mut. — τῇ
ἐπιούσῃ || in ras. Γ τῆς ἐπιούσης Ω — ἀνατέλλονται ||
ἀνίσχονται ΩΑΓMut. — ἐπεγίγνετο || ἐπεγίνετο ΩΓMut.
om. ἐπ' Α, ὑπεγένετο A — πνεύματι || πνέονται ΩMut. —
ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα || σ'Θ A — τῇ ὀγδοηκοστῇ || τῇ
δὲ ὀγδ. ΩMut. — κατεπέκταντο || κατεπαύετο ΩΑΓMut.
— προσσχόντες || προσχόντες Α — πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς
γῆς χρόνον ἕκ. || πολὺν μὲν χρόνον ἐπὶ τῆς γῆς ἐκείμεθα
Ω, id. om. τῆς ΓMut. πολὺν μὲν ἐπὶ γῆς χρόνον om.
τῆς A — φύλακας || om. Mut. — ἀνελεῖν || ἐπανελθεῖν Α
- c. 7. προελθόντες δὲ || om. δὲ A — θαλάττης || θαλάσσης ΑΩΓ

— ἀνδροῖς δὲ ἄμ. τε ΑΩΓ — λέγουσαν ἢ λέγουσιν ΑΩ
 Mut. — πλησίον ἢ πλ. ἀλλήλων Α — ἐμοὶ δοκεῖν ἢ ἐμοὶ
 δοκεῖ Mut. — προσκυνήσαντες δ' ἢ om. δ' ΑΓ (sed ras.)
 — προήειμεν ἢ προήμεν Α προήμεν Γ προήι. . μεν (sic)
 Mut. — οὐπω δὲ . . . παρήειμεν ἢ om. Α — παρήειμεν ἢ
 παρήμεν ΩΓ παρήειμεν Α — οἶνον ἢ οἶον Mut. — ὁμοιο-
 τάτω ἢ ὁμοιον Α? — οἴσπερ ἢ om. περ Α — ὁ Χίτος ἢ
 om. ὁ, rec. m. add. Ω — τὸ ρεῦμα ἢ om. τὸ Α — μᾶλλον ἢ
 μᾶλὰ Mut. — ἀνήειν ἢ om. ι Γ — μεγάλας ἢ μεγάλους Ω
 — ἐκάστης ἢ ἐκάστην Ω — ἀπέρρει ἢ ἀνέρρει Α ἀπέρρει
 suprascr. ν Γ — καὶ τὴν χ. ἢ om. καὶ Α — χροάν ἢ χροαῖν
 Α Mut. — αὐτῶν τινὰς ἢ τινὰς αὐτῶν Α τινὰς ἐξ αὐτῶν
 Α — ἰχθῦς ἢ ἰχθύας Ω — τοὺς ἀπὸ ἢ om. ΑΩ, τοὺς
 interp., ἀπὸ suprascr. Γ — μινύντες ἢ μινύντες Α

- c. 8. διαπεράσαντες ἢ περάσαντες Α διαπεράσαντες (sic) Ω —
 αὐτὸς ἢ om. Α — εὐερνῆς ἢ εὐέρνης Α — τί δὲ ἄνω ἢ
 τὸ δ' ἄνω Α — ὄσον ἢ ὄσων Α — ἅπαντα ἢ ἅπαντ'
 Α — μεστοὶ ἢ μεστὰ Α — προσελθόντας ἢ προσελθοῦ-
 σαι ΑΩΓ προσελθοῦσι Mut. (?) — ἠσπάζοντό τε ἢ om. τε
 Α ἠσπ. τότε Α — αἱ δὲ Ἰνδικήν ἢ αἱ δ' Ἰνδ. ΑΩΓ Mut. —
 ἐμέθνε ἢ ἐμέθνεν Γ Mut. — παρεῖχον ἢ παρεῖχε^{ον} (sic) Α
 — ἀλλ' ἢ ἀλλὰ Α — ἤλγονν ἢ ἤλγων Α — αἱ δὲ καὶ ἢ
 om. καὶ Α — αὐταῖς ἢ αὐτῶν(?) Α — οὐκέτ' ἢ οὐκέτι
 ΑΩ Mut. — αὐτοῖς ἢ om. Α — ἐπεφύκεσαν ἢ ἦσαν Α
 Mut., suprascr. ἦσαν m. rec. Γ — ταῖς ἐλ. ἢ τοῖς ἐλ. Α
 Ω Mut. — ἐμελλον ἢ ἤμελλον Α

- c. 9. δὲ αὐτοὺς ἢ δ' αὐτοὺς Α — ἐφεύγομεν ἢ ἐφύγομεν
 Α — ἀπολειφθεῖσι ἢ ἀπολειφθεῖσιν Γ — ἐλθόντες ἢ
 διελθόντες Α — τὴν ἀπελομιξίαν ἢ τὴν συμπλοκὴν
 καὶ ἀμπ. Α — καὶ δὴ ἢ om. δὴ Α — καὶ αὐτοῦ . . .
 ἔωθεν ἢ om., additum ἕτερα Α — ἠόνος ἢ κίονος Mut.
 — ὄσον . . . οὐκέτι ἢ om. Α — ὄσον ἢ ὄσων Α — ἐπὶ στ.
 τρισχ. ἢ ἐπὶ τρισχιλίους σταδίους Mut. ἐπὶ στ. χίλιους Α
 — καθῆκεν ἢ κατέθηκεν Mut. — ἐξαπηρητημένην ἢ ἐξηρη-
 τημένην ΩΑΓ Mut. — κυρτώσας ἢ κολπώσας ΩΑΓ Mut.

- c. 10. καθορῶμεν || καθορ. ἄνω A — γῆν τινα || om. τινα Ἀ — αὐτῇ || αὐτοὶ A — αὐτόθεν || αὐτόθι A — καθεωροῶμεν || om. καθ ΩAMut., suprascr. καθ Γ — πολλαὶ || om. ἈMut. — χροῖαν || χροῖαν (?) AΩἈΓMut. — αὐτῇ || αὐτῇ AΩἈΓMut.
- c. 11. ξυνελήφθημεν || συνελήφθημεν AΩἈΓMut. — οἱ δὲ Ἴπ. || οἱ δ' Ἴπ. Ἀ — ἵπποις... ἐπίπαν || om. A — φέρουσι || φέρουσιν Mut. — περιπετομένοις || om. περι Ἀ — ἀνάγειν || ἄγειν Ἀ — ὡς τὸν βασιλέα || εἰς τ. β. ΩΓ Mut. ἐς τ. β. A — ξυλλαβόντες || συλλαβόντες Γ — ἀνάγουσιν || ἄγουσιν Ἀ — θέας καὶ τῆς || om. ΩἈΓ Mut. — ἄρα || ἄρα ἈMut. — συμφησάντων || συμφωνησάντων Ἀ — οὖν || om. ΩΓMut. — ἀφίκεσθε || ἀφῆκεσθε Ἀ — ἀέρα || ? Ἀ — καὶ ὅς || ὁ δὲ Ω — αὐτὸν || αὐτὸν Ω — διεξῆει || om. ι Γ — καθεύδων || om. Ἀ, habet Mut. — βασιλεύσειε || βασιλεύει Ω βασιλεῦσαι A
- c. 12. καὶ κατ. || om. καὶ Ἀ — ἔφη || om. Ἀ — κατοικοῦντας || οἰκοῦντας Ἀ — καταβιώσεσθε || βιώσεθε, om. κατὰ Ἀ — τίνες τε || τε om. AΩMut., suprascr. Γ — φησὶν || φησὶ Ἀ — ὁ τῶν... || om. ὁ Ἀ — ἀπορωτάτους || ἀπορωτέρους Ἀ — φθονήσας || φωνήσας Ἀ — ἐκόλυε || ἐκόλυσε Ἀ — οὐ γὰρ || οὐδὲ γὰρ Ἀ — ἀποστεῖλαι || παραγγεῖλαι Ἀ — ἐγὼ || om. Mut. — ὀπλισιν || ὀπλησιν AMut. — οὕτως || οὕτω Ἀ — γιγνέσθω || γινέσθω Ἀ
- c. 13. διαναστάντες || διαστάντες A ἀναστάντες Ἀ — ἐταπτόμεθα || ἐτασσόμεθα Mut. — ἐσήμαινον || om. Ἀ — πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους || πλ. εἶναι ἐσήμαινον τῶν πολεμίων Ἀ — λαχάνοις || λ. τούτοις Ω — τὰ δὲ ὠκ. || τὰ δ' ὠκ. Ἀ — ἐπὶ δὲ τούτοις || ἐπὶ δὲ τούτων Ἀ — Κεχροβόλοι || Κεχροβόλοι AἈ — ἐτετάχατο || τετάχατο Ἀ — αὐτῷ || om. Ἀ — πεντακισμύριοι... τούτων δ' || om. Γ — τούτων δ' || τ. δὲ ΩΓ — οἱ || οἱ Γ — μὲν Ψυλλ. || om. Ἀ — ἱπάζονται || ἱπάζοντο A — ἔχουσι || ἔχουσιν Γ — μέγεθος δὲ || om. δὲ Ἀ — φέρονται || φαίνονται A — ἐν τῷ ἄερι || om. ἐν Ἀ —

- φέρονται || φαίνονται Ω — τὰς φύσεις αὐτῶν || αὐτῶν τὰς φύσεις Α — ἐλέγοντο || ἐλέγετο ΩΑΓMut.
- c. 14. αὕτη μὲν ἡ || αὕτη μὲν οὖν Α — δύναμις ἦν || ἡ δύναμις ἦν Α — δ' ἐκεῖ || δὲ om. ἐκεῖ ΑΓ — γίγνεται || γίνεται Mut. γίγνεται ἐκεῖ Α
- c. 15. ἐπειδὴ || om. Α — ἐτάξαντο ὧδε || om. Α, habet Mut. — ἀρίστους || om. Α — περὶ αὐτὸν || π. αὐτὸν Mut. — τὸ δὲ μέσον || om. δὲ Ω τὸ μέσον δὲ ΑΓMut. — ὡς ἕκαστοι || ὡς ἕκαστοις ἐδόκει ΩΑΓ ὡς ἕκαστος ἐδόκει Α — πολλοὶ καὶ μεγάλοι || πολλὰ καὶ μεγάλα Α — γίνονται || γίνονται ΑΓ — προσέταξε || προσέταξεν Γ — Εὐδιάνακτος || εὐδινακτος Α — αὐτός || οὗτος Α ΩMut.
- c. 16. μὲν || μὲν om. Α — δὲ οὗτοι || καὶ αὐτοὶ Mut. δὲ καὶ οὗτοι ΩΓ δὲ καὶ αὐτοὶ Α — ἐπὶ δὲ τ. δ. . . μυριάδας || om. Α — Ἄεροκάρδακες || Ἄεροκόρδακες ΑΩΑΓMut. — ῥαφανίδας || ῥαφανίδας Γ — οὐδ' ἐπ' ὀλίγον || οὐδὲ ὀλίγον ΑΩΓMut. — ἡδύνατο || ἐδύνατο ΑΩ ἐδύνατο Γ — δυσωδίας || καὶ δυσωδίας Ω — ἰῶ || in ras. Α — ἐτάχθησαν || ὀπίσω ἐταχθ. Α — ἐγγινομένης || ἐπιγινομένης Mut. ἐπιγενομένης Α — ὀπλίται . . . Κανλομύκητες || om. Α — μυκητίναις || μυκητινοῖς Α — κανλίνοις || καλαμῖνοις Α — ἀσπαράγων || ἀσπαράγων Α — δὲ αὐτῶν || δ' αὐτῶν Α — Σείριον || Σίριον Γ — κάκεινων || om. Mut. — οὔστε || οὔσγε ΩMut. — κένταυροι || κ. δὲ (?) ΑΩMut. — ὄφελον || ὄφελον Α — οὐδὲ ὄλως || οὐδ' ὄλ. Α — φ. αὐτοῖς ὕστερον || φ. ὕστερον αὐτοῖς ΩΓMut. αὐτοῖς φασιν ὕστερον Α — τοιαύτη || τοιαύτη Α — ὁ Φαέθων || om. ὁ Α — ἐπήει || ἐπήει Α
- c. 17. ἐπειδὴ || om. δὴ Α — σαλπικτῶν || σαλπύγων Α suprascr. Γ σαλπικτῶν ΑMut. — δεξάμενοι || δεξάμενον ΑΓ — δὲ αὐτῶν || δ' αὐτῶν Α — εὐωνύμου || εὐωνύμω Α — ἐπεξῆλθον || ἐξῆλθον Α — ἐφυγον || ἐπανσαν ΩΓ — ἐγκλίναντες || ἐπικλίναντες ΑΓMut. — σφῶν || σαφῶς ΑΩ — γεγεννημένης || γενομένης Α — καὶ ἀνηροῦντο || om. καὶ Α — φαίνεται || φαίνονται Α — καὶ κάλαι ||

- om. Α — Ὅμηρος | Ὅμηρον Α — τοῦ Σαρπηδόνοσ |
om. τοῦ Α
- c. 18. ἐστήσαμεν | ἐστήσαμεν Α — ἐπὶ τῶν ἀρ. | ἀπὸ τῶν
ἀρ. Α — γιγνομένων | γινομένων ΑΩΓMut. — συγκειμ.
... κολοσσοῦ | om. Α, habet Mut. — ἀνέγραφα | ἐγραφα
Ω ἐνέγραφα Α — μή τῷ | μή πῶ Α — δόξῃ | δόξει Α
— αὐτῶν | αὐτοῦ m. rec. Γ αὐτου Α — ἐπιέναι |
ἀπιέναι Ω ἀπ(?) ιέναι Mut. — ἐπικίπτουσι | ἐμπίπτουσι
ΩMut. — Σεληνήταισ | σεληνήταισ Α — ἀτάκτοισ | om.
Α, in ras. Γ — διεσκεδασμένοισ | om. δι Α — κατα-
διώκουσι | καταδιώκουσιν Mut. (?) — καὶ ἄλλα αὐθισ |
καὶ αὐθισ ἄλλα ΩΓMut., om. ἄλλα Α — ἴστατο | ἴσαντο
Α — τὸ χεῖρε | τῷ χ. Mut. — ἀποκόματι | κόματι Α
- c. 19. ἀναστρέφαντεσ | ἀναστάντεσ Ω — πιεζόμενοσ | πιε-
ζόμενοι Α — τελέσειν | τελέσαι Α — ἐπὶ τούτοισ |
ἐπὶ τούτῳ Α — φαέθοντα | φαεθωντα Mut. — οὐδέν |
οὐδέν φασι Α — τῆσ ὀργῆσ | τῆσ ὀρμηῆσ Α — τῇ ὕστε-
ραία δέ | τῇ δ' ὕστ. Α — ἡ εἶρ. | om. ἡ ΑΑMut.
- c. 20. οἱ Ἑλ. | om. οἱ Γ — κατὰ τάδε συνθήκασ | κατὰ τάδε
συνθήκασ Α — οἱ σύμμαχοι | om. οἱ ΓMut. — τοὺσ Ἑλ. |
om. τοὺσ Mut. m. r. Γ — διατείχισμα | τείχισμα Α —
ἐσ τὴν Σ. | εἰσ τ. Σ. Α — ῥητοῦ | ρητῶ Α — τοὺσ
γε ἄλλοουσ | om. γε ἄλλοουσ ΑMut. τοὺσ γε ἀλλήλοουσ Ω
— ἀλλήλων | ἀλλήλοισ Α — Σεληνητιῶν | σεληνητιῶν
Α — τὴν δέ ἀποικ. | τὴν δ' ἀποικ. Α — ἐσ | εἰσ Α
— κοινήν | κοινῇ ΑΓ κοινήι ΩMut. — ὤμοσαν δέ | om.
δὲ Α — θερίτησ | θερέστησ(?) Α — Σεληνητιῶν | σε-
ληνητιῶν Α — Μήνιοσ | μηνίοσ (sic) Α
- c. 21. ἰ εἰρήνη | om. ἰ Α — δὲ ἀφικ. | δ' ἀφ. Α — ὁ Εν-
δυμίων | om. ὁ Α — μεῖναι τε | μείναντά με Α — καὶ
κοινωνεῖν | καὶ om. Α — ἐσ τὴν θ. | εἰσ τ. θ. ΩMut.
— θάλατταν | θάλασσαν ΩΑ — ὄν | om. Α
- c. 22. δὲ ἐν | δ' ἐν Α — γυναικῶν | γυναικὸσ Α — ἀρρέ-
νων | ἀρσένων Α — γάμοισ γὰρ | γάμοισ δὲ Α —
ἴσασι | ἴσασιν Mut. — οὖν | οὖν ἐτῶν Α — εἴκοσιν |
εἴκοσι ΩMut. ἤ(?)κοσι Α — ἐτῶν | om. Α — γαμεῖται |

- συνουσιᾶται A — γαμει || συνουσιᾶ A — ἐξάγουσι || ἐξά-
 γουσιν A — ἐκθέντες || θέντες A, ἐκ in ras. Γ — ἐς τ.
 Ἐλ. || εἰς τ. Ἐλ. A — τοῦνομα || τὸ κῆμα A — τούτου ||
 τοῦτο A — ἄλλο || om. A — Δενδρῖται || δενδρῖτς A
 — ἐκ δὲ || ἐν δὲ A — πηχναῖαι || πηχναῖοι ΩA —
 ἐπειδὴν οὖν || ἐπ. δὲ A — αὐτὰς || αὐτοὺς A — ἐκ-
 κολάπτουσι || ἐγκ. A — διὰ τούτων || διὰ τοῦτο A —
 ὀχεύουσι || ὀχετεύουσι A — γαμέταις τοῖς || om. τοῖς
 Mut. γαμετοῖς om. τοῖς AΩΓ
- c. 23. ὁ καπνὸς || om. ὁ ΩA Mut. — τροφή δὲ || om. δὲ A — ἀνα-
 καίσωσι || ἀνάψωσι A — περικαθεζόμενοι || περικαθεσθέν-
 τες AΩΓ περικαθέν τ' sic Mut. — δῆ || ἄν AΩΓ Mut. —
 περὶ τ. || om. περὶ A — λάπτουσι || suprascr. κάπτουσιν Γ
 — τρέφονται || suprascr. χρῶνται Γ — ἐς κύλικα || εἰς κ.
 Ω — ὑγρὸν || και ὑγρὸν AΩA Mut. — ἀνιεις || om. A —
 και ἀφοδεύουσι || κ. ἀφοδ. om., ἀφοδευμάτων A ἀφο-
 δεύουσι δὲ A οὐδ' ἀφοδεύουσιν A οὐ ἀφοδ. Mut. —
 τέτρηνται || τέτρονται A — ἤπερ || ὥσπερ A — ἀλλ' ||
 om. A — οἱ παῖδες || ὥσπερ οἱ π. A — ἔδραις || πυ-
 γαῖς A — ἰγνύσιν || ἰγνύαις AΓ γαστροκνημῖαις A —
 γαστροκνημῖαν || ἰγνύην A — πού τις || πάντα τις A
 — ἄκομος || ἄκοσμος A — κομητῶν || κομήτων A —
 νομίζουσι καλοὺς || καλοὺς νομ. ΩA Mut. — ὑπτίον ||
 πτίον om. υ Mut.
- c. 24. ἰδροῦσιν || ἀλείφουσιν AΩΓ — πῆγνυσθαι || πῆγνυται A
 Mut. suprascr. πῆγνυνται Γ — μύων || μύων A — χάλαζα
 διαρραγέντων || χάλαζα αἰφάγες (sic) A Mut., suprascr. αἰ
 ῥᾶγες Γ — μέντοι γε || om. γε ΩAΓ Mut. — ὄσα ||
 ὥσπερ A — πῆρα || ^Hπύρα A — αὐτοῖς αὕτη || αὐτοῖς
 και αὕτη A — ἔντερον δὲ || ἕτερον δὲ A — οὐδὲ ἦπαρ ||
 οὐδὲν οὐδὲ (?) ἦπαρ A suprascr. οὐδὲν Γ ἔντερον δὲ lac.
 ἦπαρ Mut. — ἦ τοῦτο μ. || om. ἦ? Γ — ὅτι || ἔστι A
 — πᾶσα || om. ΩΓ — ἔντοσθεν || ἔντοσθε ΩΓ Mut. ἔν-
 τοσθε δὲ A — ῥιγῶσιν || ῥιγῶσῃ Mut. — ὑποδύεται ||
 ὑποδύονται A
- c. 25. μαλθακῆ || μαλθακῃ Mut. — πένησι δὲ || δὲ πέν. A —

χαλκῆ | χαλκῆι Mut. — ἔφαντή | ἔφαντήι Mut. —
οἶους | οὖς A — αὐτοῦ | αἰτοῦ A — τυφλώττει |
φυλάττει ΩΓMut. φυλώττει A — δεηθῆ ! πάλιν δεηθῆ
A Mut. — δ' ἐνθ. | δὲ ἐνθ. ΑΩMut. — φύλλα | φύλ-
λοις A

- c. 26. θαῦμα | θέαμα A — ἐὰν δὲ : ἐμῆ = εἰ μὴ(?) A —
ἐς τὸ φρ. | εἰς τ. φ. Mut. — τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ
γῆ | τῶν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν γῆ Mut.(?) — ἐς τὸ κατ. |
εἰς τὸ κατ. ΑΩ — κάκεινοι | κακ. Mut. — ἐμὲ ἐώρων ,
με ἐώρ. ΑΩΓMut. — οὐκ | οὐκέτι ΩMut. — ταῦτα
μὴ πιστεύει ! μὴ πιστεύει ταῦτα ΩMut. ταῦτα μὴ
πιστεύῃ A — καὶ αὐτὸς | om. καὶ ΩMut. — εἴσεται '
εἴσεται A
- c. 27. ἐμβάντες | ἀναβάντες A — συνέκεμπε , συνέκεμπε Ω
— παρακέμφονας | παρακέμφαντας A
- c. 28. Ζωδιακὸν | Ζωαδικὸν Γ — παριέμεν ! παριέμεν
(sic) Ω — ἐφῆκεν | ἀφῆκεν Γ — εὐδρον , ἐνδρον A
— δὲ ἡμᾶς | δ' ἡμᾶς ΑΩMut. — [παρὰ] , habet ΩΓMut.,
non habet A — ἐπέκτησαν | ἐπέστησαν A — ἐνσπόν-
δους | ἐν lac. δους A
- c. 29. τὴν Λυχνόκ. | om. τὴν A — τοῦ Ὑάδων | τῶν Ὑ. ΑΩ
— Ζωδιακοῦ | Ζωαδικοῦ Γ — εἰπεῖν ! om. Ω — ἰδία |
ἰδία (A)Ω — ἐπὶ ξενία | ἐπὶ ξενίαι Mut. ἐπὶ ξενίας A(?)Ω,
ἐπὶ ξεναι corr. ex ξενίαν Γ — οὔτε ὑπῶσαι | om. Ω
— ἡμῶν | ἡμῶν τις A — ἀρχεῖα , ἀρχεῖα Mut. — δια
νυκτὸς ὄλης | διὰ ὄλ. νυκτ. Mut. — ἱακούση ! ἱα-
κούση ΩΓ — λῆχρον | λῆχρ(?) Ω — ἅπαντα ! πάντα
Mut. — ἐκεῖνα | om. Mut. — αὐτοῦ | ἐκεῖ Ω — Κοττι-
φίωνος | Κοττοφίωνος Γ κοντοφίωνος A κितτοφίωνος
Ω — πλὴν γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι | π. γ. τὴν ἐν τ. ἀέρι
ΩΓMut. — αὐταὶ ! αὐταὶ ΩMut. — ἴδη | om. ΑΩΓ —
ὑπεραυγείς | περαυγείς A — τῇ δὲ τετάρτῃ | τῇ τετ.
δὲ ΩΓMut. — κατετέθημεν | κατέθημεν ΩΓ
- c. 30. εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων , ἐκ τῶν παρόντων εὐφρ.
ΩMut. — γίγνεσθαι | γίνεσθαι ΑΩΓ — ἐν δὲ μεγ. ! om.

δὲ Α ἐν δὲ μόνον μεγ. Mut., suprascr. μόνον Γ — περιβαλόντες || περιβάλλοντες Mut. — συναράξαι || συναρράξαι ΩMut.

c. 31. ἀναχανόντος || ἀναχάναντος ΩΓ — πάντη || πάντη ΩMut. — ἔκειντο || ἔκειτο Ω — ἄλλα πολλά θηρία || ἄλλα θηρία πολλά ΩMut. — κατέκτε || κατέκτενε ΩΓ Mut. — συνιζάνουσα || συνιζάνουσαν Ω — περίμετρον || περίμετρος Mut. — στάδιοι || σταδίοις Α — διακόσιοι καὶ || om. Α — τετταράκοντα || τεσσαράκοντα Γ — τὰ θαλάττια || om. τὰ ΑΩΓMut.

c. 32. τότε μὲν || om. μὲν Α — ἀναστήσαντες || suprascr. ας Γ — τὰ πυρεία || τὰ πυρία Γ — διαναστάντες || ἀναστάντες Ω — ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν γῆν, ἄλλοτε δὲ ὄρη ἄλλοτε δὲ μόνον || ἄλλοτε μὲν ὄρη ἐωρῶμεν ἄλλοτε δὲ μόνον ΩMut. ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὄρη ἄλλοτε δὲ μόνον Γ — ἐς τὴν ὕλην || εἰς τὴν ὕλην Ω — περισκοπήσασθαι || περισκεψασθαι Mut. — ὄλους πέντε διελθῶν || π. ὄλους δ. ΩMut. ὄλ. διελθῶν πέντε σταδ. Α — ἐπιγραφὴ || γραφή ΑΩMut.

c. 33. ταῦτόν ἡμῖν || ταῦτό ἡμῖν ΑΩ — παρεστήκεσαν || παρειστήκεσαν Ω — ἄρα ὑμεῖς || ὑμεῖς ἄρα ΩΓMut. — ἔφη || om. ΑΩΓMut. — κἀγὼ || ἐγὼ ΩΓ — σοι || τοι ΑΩMut. — νεήλυδες || ν. ἐσμεν ΩΓMut. — ἤγαγε || ἤγαγεν Mut. ἤγεν Ω, suprascr. ἤγεν Γ — ἡμᾶς || ἀμᾶς Α — ἐπεπόνθει || πεπόνθει Mut. — ἔτι δὲ || ἔτι τε Ω in ras. τε Γ — ἐς τὸ κῆτος || εἰς τ. κ. ΑΩMut.

c. 34. καθ' ἑαυτὸν || κ. αὐτόν Ω — κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος || ἀπὸ τ. π. κατ' ἐμπορίαν Α ἀπὸ τ. π. κ. ἐμπορίαν Γ — δειμάμενοι || ποιησάμενοι Α — ἡδιστος || ἡδύτατος ΑΩΓMut. — γίγνεται || γεννᾶται ΑΩΓMut. — καίομεν || καιόμενον Α — ζῶντας || ζ. δὲ ΩMut. — ἰχθῦς || ἰχθύας ΑΩΓ ἰχθύας Mut. — βραγχία || Βράγχι sic Mut. — ἐστὶν ἄλμυρὰ σταδίων εἴκοσι || ἐστὶ σταδίων εἴκοσι, om. ἄλμυρὰ ΑΩΓMut. — τὸ περίμετρον || τὴν π. ΩMut. — ἡμῖν ἐστι || ἐστὶν ἡμῖν ΑΩMut.

- c. 35. ἐδυνάμεθα || δυνάμεθα ΩΓMut. — οἱ δὲ || οἱ δέ γε Mut. — πολλοὶ μὲν || π. μὲν οὖν ΑΩΓ — καὶ οὐραία || om. ΑΩ — Ταριχᾶνες || Τριχάνες Α — Θυννοκέφ. || Θυννοκεφ. Mut. — ἑαυτοὺς || αὐτοὺς Mut. — Ψηττόποδες || Ψιττόποδες ΑΓ, Ω pr. m. Ψιττοπ., 2 m. Ψηττοπ. — μάχιμον || μαχικόν Ω — πρὸς αὐτῷ || τὰ πρὸς αὐτῷ ΩΓMut. — τὰ μὲν || om. μὲν ΩMut. — πολλὰ || π. μὲν Mut. — Ψηττόποσιν || ψιττόποσιν Α
- c. 36. δυνησόμεθα || δυνησώμεθα Γ — βιοτεύσομεν || βιοτεύσωμεν Γ — εἰσι || εἰσιν Γ — ἀριστ' ἄν || ἀριστα ἄν ΩMut. — αὐτοὺς || αὐτούς Ω — γε || γ' Mut. γε om. ΩΓ — ἄτε οὖσιν ἀνόπλοις αὐτούς γε ὠπλισμένους || ἄτε ἀνόπλοις αὐτοῖς οὖσιν ὠπλισμένοι Α — τὸν λοιπὸν βίον || τὸ λοιπὸν Mut. — παρεσκευαζόμεθα || παρεσκευαζοῖ^θ Mut. — ἐπήεσαν || ἐπήεσαν Mut. — Ψηττόποδες || Ψιττόποδες ΑΓ
- c. 37. ὑποπτεύοντες || ἐποπτεύοντες Mut., Ω (Rohde) — ἐξοπλισάμενοι || ἐξωπλισμένοι Α ἐξοπλισάμενοι Γ, supraser. ἐξανλισάμενοι — εἴκοσιν || εἴκοσι ΩMut. — ἴδωσι || εἰδῶσι Mut. — ἐπειδὴν || ἐπειδ' ἄν Mut. — κατόπισθεν || κατόπιν ΩΓMut. — ἡμεῖς δὲ καὶ || om. καὶ ΑΩMut. — καὶ γὰρ ὁ Σκ. || καὶ γὰρ καὶ ὁ Σκ. Mut. — συνεστρατεύοντο || συνεστρατ corr. et lac. ντο Mut. — φολεοὺς || φολεοὺς Mut.
- c. 38. ἐπηυλισάμεθα || ἐπηυλησ... corr. ex ι Γ — Θυννοκ. || Θυννοκ. Mut. — οὐδετέροις || οὐδὲ ἑτέροις Α — Ποσειδώνιον || Ποσειδωνεῖον Ω Ποσειδώνιον Mut. — κῦτος || κῆτος ΑΩΓ — δ' αὐτοὺς || δὲ αὐτοὺς Ω
- c. 39. νεκρούς τε || om. τε Ω — γιγνόμενα || γινόμενα ΑΓ γενόμενα Mut. — ἐς || εἰς ΑΩMut. — θάλατταν || θάλασσαν ΑΩ — κατοικοῦμεν || κατοικοῦμεν Α — ἐν δεσμοτηρίῳ || om. ἐν Α — καὶ ἀφύκτω || om. καὶ Α — διήγομεν || διηγάγομεν Ω(Rohde)Mut.
- c. 40. ἐνάτω || ἐννάτω Α — πολλή || om. ΩMut. — ἀνειρπύσαμεν || ἀνηρπάσαμεν Mut. — ἐνδοτέρω || ἐνδοτέρω Mut.

- ἡμισταδιαίους || ἡμισταδίους ΩΓ suprascr. αι — ὥσπερ
 τριηρῶν || ὥσπερ ἐπὶ τρ. ΩMut. — λέξω || λέγω A —
 τὸ περίμετρον || εἰς περίμ. Ω (Rohde) τὴν π. in ras. Γ —
 εἴκοσι || ἑκατὸν εἴκοσι A — ὥσπερ εἰρ. || ὥσπερ ἐρ. ΩΓ
 — λόφου ὑψηλοῦ || ὑψ. λόφου A — εἰστήκει || ἰστήκει
 Γ — χάλκειον || χαλκοῦν Mut. — πρόρας || πρόρας Mut.
 — ἐκαίετο || ἐκάετο ΩΓMut. — πολλῇ οὐσῃ || οἷσῃ
 πολλῇ A — ἐκόλπου τε αὐτὴν καὶ ἔφερε τὴν νῆσον ||
 ἐκόλπου τὴν νῆσον καὶ ἔφερε ταύτην ΩMut. ἐκόλπου
 τε ταύτην καὶ ἔφερε τὴν νῆσον Γ
- c. 41. συνηράσσοντο || συνηράσσαντο ΑΩ — πρόρας || πρό-
 ρας Mut. — παρατεταγμένοι || τεταγμένοι ΩMut. —
 ἀπερρίπτουν || ἐπερρίπτουν ΩMut. — αὐτὴν τὴν νῆσον ||
 om. αὐτὴν ΩΓMut. — κατεῖχον αὐτὴν || om. αὐτὴν Mut.
 — ἔβαλλον || ἔβαλον A — ὄστρειοις || ὄστρείοις ΑΩ
- c. 42. πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν || ἑκατὸν πεντήκοντα A, om. καὶ
 ἑκατὸν Mut. — πεντήκοντα || Nr ΩΓ ? Mut. — ἀν-
 δράσι || ἀνδράσι(?) A — ἔφευγον || ἐφυγον A — νῆ-
 σων || νῆσον Γ — παιᾶνας || παιᾶνες A

LUCIANI VERAE HIST. L. II.

Lectiones codicum Gorlicensis A

Marciani 434 (Ω)

Vatic. 87 (Ϻ)

Vatic. 90 Γ (Rohde)

Mutinensis Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. τὸ δ' || τὸ δὲ Mut. τὰ δ' Ϻ, om. δ' A — τινα ||
 om. Ω — ραδιὰ ἐμελλεν ἡμῖν ἔσεσθαι || ραιδιὰ ἡμῖν
 ἐμελλεν ἔσεσθαι Mut. ἐμ. ἔσεσθαι ἡμῖν Ϻ — οὐραίων ||
 Θυραίων A — συνίμεν || sic cum ras. in ιε Ω συνί-

ειμεν Mut. — ἀνέχασκε | ἀνέχασκεν Ω — ἀναχάνοι | ἀναχάνει A — καὶ ἐνδεκάτῃ || κ. τῇ ἐνδ. Γ — συνέμνε || συνέμνεν Α — δεκάτῃ . . . ἐνδεκάτῃ || δεκάτῃ δὲ καὶ τῇ ἐνδεκάτῃ Mut. — ἀπονεκρῶτο || sic Mut. ἀπενεκρῶτο Α — μόλις || γ' (?) Α ἐνενοήσαμεν || ἐνοήσαμεν Α — γομφίους || γόμφους ΑΩΑ — οὕτω δὴ || οὕτω δὲ Α — μεγάλοις δόκοις τὸ στόμα || τὸ στ. μεγ. δοκ. Α — ὡς ἐνι || ὅτι Α — τὰ ἄλλα || τὰλλα ΩMut. — κυβερνᾶν || κυβερνήσειν Α — δ' ἐμελλεν || δὲ ἐμ. ΑΩMut. — δ' ἐπ. || δὲ ἐπιούσῃ ΑMut. — ἐτεθνήκει || τεθνήκει ΑMut.Γ

c. 2. ἐς τὴν || εἰς τ. ΑΑ — θάλατταν | θάλασσαν Α — ἡμέρας τε || om. τε Α — προσωκέλλομεν || προσεκέλλομεν Mut. προσωκέλομεν Α — καταμετροῦντες || μετροῦντες Α — βορέου || om. Α — τετρακοσίας | τριακοσίας ΑΩΓ Mut. — ἀποβάντας | ἀποβάντες ΩΓ — διαθεῖν || διαθέειν (?) Α — ἐπιμ. δὲ || ἐπ. δὲ οὖν Α — τοιόνδε τι || om. τι Α — ἐκενοήσαμεν || ἐποιήσαμεν ΑΩΓMut. — Σκίνθαρος || ὁ Σκ. ΩΑMut. — ἰχθῦς || ἰχθύας Α — αὐτοὺς || om. Α — ἐπειδὴ || ἐπει Α — προσελθόντες || προσελθόντες Α — πάγου | πάγους (?) Α πρόνδ' (?) Α — διολισθαίνοντες || διολισθάνοντες ΓMut. — ἤδη ἦν || om. ἤδη Α ἶν ἤδη Mut. — ἐλύετο || διελύετο Α

c. 3. πλ. οὖν || πλ. δὲ Α — τριακ. σταδ. || σταδ. τριακ. Α — ὑπὸ τ. ὄφθ. || ἐπὶ τ. ὄφθ. ΑΩMut. — ἐνεβαίνομεν || ἀνεβαίνομεν Α ἐμβαίνομεν Α — πάνυ συμπ. || om. πάνυ Ω(Rohde) Mut. — πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων || σταδ. εἴκοσι πέντε ΩΓ Mut. σταδίων πέντε, om. καὶ εἴκοσι Α — ἀποθλίβοντες || ἀποθλίβομεν Α — ἐπίνομεν || om. Α — ἱερὸν || ἱρον (?) Α — δὲ ἐν || δ' ἐν Α — μέση || μέσω Α — Νηρηίδος || ἠρηίδος (sic) ΩΓ — δ' οὖν || om. δ' Α — ὄφρον μὲν ἢ γῆ καὶ σιτίον ὑπῆρχε || ὄφρον μὲν καὶ σιτίον ἢ γῆ ἔπῆρχεν Mut. ὄφρον μὲν ἡμῖν καὶ σ. ἢ γῆ ὑπῆρχε ΩΑΓ — ποτὸν δὲ τὸ γάλα τὸ ἐκ τῶν βοτρυῶν || ποτὸν δὲ τὸ ἐκ τῶν βοτρυῶν γάλα Α — χωρίων || ἐπιχωρίων Α

- τῶν χωρίων τούτων | τούτων τῶν χωρίων A —
 Τυρῶ || Τυρῶν Mut. — ταύτην || om. A — παρὰ ...
 τιμῆν || om. A
- c. 4. δὲ ἡμέρας || δ' ἡμ. A — θαλάττης || θαλάσσης A —
 τῆ ὀγδ. || τῆ om. AΩMut. — κνανῶ || κνανέω AΩ
 κνανέωι Mut. — καθορῶμεν || καθωρῶμεν A — δια-
 θέοντας || om. δια A — πλὴν τῶν ποδῶν μόνων || πλὴν
 μόνων τῶν ποδῶν A μόνον A — ἀφ' οὗ δὴ || ἀφ' οὗ
 δὲ A — ἐθανμάζομεν || ἐθανμάσαμεν AΩΓ — ἀλλ' ||
 ἀλλὰ Ω — προσήεσαν || προσήεσαν Mut. — ἔλεγόν τε ||
 ἔλ. δὲ AΩ — εἰς Φελλῶ || καὶ εἰς Φ. A — μέχρι μὲν
 οὖν || μέχρι μὲν δὴ A — συνωδοιπόρουν || συνωδοιπί-
 ρουν Mut. — εἰς ἦν || ἐς ἦν A — καὶ στρογγύλου ||
 om. ΩMut. — ἀπ' αὐτῶν || om. A
- c. 5. ἐπέχουσα || ἀπέχουσα ΩMut. — πεντακοσίων || πεντα-
 κοσίους (?) A A — ἤδη || ἦ sic Mut. — πλ. τε || om. AΩΓ
 Mut. — φησιν || φασιν Γ — ῥόδων || ῥόδον A — ναρ-
 κίσσων || ναρκίσσον A — ὑακίνθων || ὑακίνθον A —
 μυρρῖνης || μυρρίνης A μυρρῖνης Γ — ἐγιγνόμεθα || ἐγενό-
 μεθα AΩMut. A ἐγιγνόμεθα Γ — καθεωρῶμεν || om. καθ
 A — ἐς τὴν θ. || εἰς τ. θ. AΩ — θάλατταν || θάλασσαν
 AΩA — διαπνέουσαι || om. δια AΩΓMut. — ἐπ' ἐρημίας ||
 ἐπιτημας (sic) A — ἄθρους || om. A
- c. 6. ἀπεβαίνομεν || ἀποβαίνομεν A — εὐανθοῦς || εὐανθοῦν-
 τος ΩMut. — καὶ περιπόλοις || om. A — ῥοδίνοις ||
 δροσίνοις A — παρ' ὧν δὴ || παρ' ὧν δὴ καὶ ΩMut.
 — εἶη || ἐστὶ A — προσαγορευομένη || προσαγορευομένων
 A — ἀρχὸς || ἀρχοὶ ΩMut.
- c. 7. εἴτε χρῆ || εἰ χρῆ Ω — εἴτε καὶ μὴ || om. μη A — κατ-
 ηγορεῖτο || κατηγορεῖ, add. rec. m. το Γ — μεμῆνοι ||
 μεμηνοι Mut. — ἀποκτάνοι || ἀποκτόνοι A — ἔγνω ||
 om. A — ὁ Ραδαμ. || ὁ P. ἀπεφαίνετο A — παραδοθῆ-
 ναι || παραδοῦναι AΩΓ m. rec. — Ἰπποκράτει || om. A
 — σωφρονήσαντα || σωφρονίσαντα A
- c. 8. περὶ τῆς Ἑλ. || om. τῆς A — διαγωνιζομένων || διαγωνι-

ζομένων A — χρῆ αὐτὴν συνοικεῖν | αὐτὴν συνοικεῖν
 χρῆ A αὐτὴν χρῆ συνοικεῖν Mut. — ἄτε καὶ | om. καὶ
 AΩMut. — αὐ τῶ || αὐτῶ Ω αὐτῶι Mut.

- c. 9. τῶ Φιλίππου | τοῦ Φ. Mut. — ἔδοξε | ἔδοξεν Ω, Mut.(?)
 — παρὰ | περὶ A
- c. 10. δὲ ἡμεῖς || δ' ἡμεῖς A — ^Mκαθόντες Γ (suprascr. μ rec. m.)
 ἱεροῦ χωρίου || ἱερῶ χωρίῳ ΩΓ — οὗτος || οὕτω AΩ
 Mut. — δὴ | δὲ A — δὲ ἄλλοι | δὲ καὶ ἄλλοι A —
 τε || om. A — δ' Ἀθην. || om. δ' A A — δὲ ἔδοξεν || δ'
 ἔδ. A — φιλοπραγμοσύνης || πολυπραγμοσύνης A —
 δοῦναι | ἀποδοῦναι A — νῦν | νυνὶ A — συνδιαιτη-
 θέντας | διαιτηθέντας Ω — ἔταξε δὲ | εἰταξε, suprascr.
 H(?) Mut. ἔταξαν δὲ AΓ, c. ras. in an Ω — ἐπι-
 δημίας || ἀποδημίας Mut. — πλεόν || πλείον Mut.
 πλείω A
- c. 11. ἡμῖν αὐτομάτων τῶν στεφάνων || τῶν στεφάνων ἡμῖν
 αὐτομάτων A αὐτομάτων ἡμῖν τ. στ. ΩΓMut. — πε-
 ριφρύντων || περιφρύντων A — αὕτη || αὐτή Γ —
 οὖν || om. A — χρυσῆ | χρυσῆι Mut. — περικείται ||
 παράκειται AΩA — κινναμώμοι || κινναμώμοι A —
 τοῦ τείχους || om. τοῦ A — ἀμεθύστινοι || ἀμεθύστοι
 A — ἑκατὸν βασιλικῶν || βασ. ἑκατὸν A — πεντή-
 κοντα || om. AΓMut. — ἐστὶν ἐν || om. A Mut., om. ἐν
 ΩΓ — οἴκοι || οἴκοι Γ — ὑάλινοι || ὑελλινοὶ A —
 ὕδατος || τοῦ ὕδατος AΓ — ἐγκαιόμενοι | ἐγκέομενοι
 (sic) A ἐκαιόμενοι(?) c. ras. in prima litt. Ω — ἐν ταῖς
 π. || ἐν τοῖς π. A
- c. 12. ἔχουσι | ἔχουσιν A — ἀναφεις | ἀφανεις, σ et φ ut
 vid. I m. Γ — ἔχουσι καὶ | om. A Mut. — ἐμφαίνουσι ||
 ἐμφαίνουσιν A — συνεστᾶσι || οὖν ἐστᾶσι A — φο-
 νοῦσι || φονοῦσι A — ἀφιασι | ἀφιασιν Ω — ὁμοιό-
 τητα || ὠραιότητα A — ἐλέγξιε || ἐξελέγξιε Ω — ὄρ-
 θαι || ὠραταί A — ἡλικίας ἔλθῃ || ἔλθῃ ἡλικίας A —
 ἔλθῃ || ἔλθοι A — παραμένει | om. παρα A — οὐ
 μὴν || οὐδὲ μὴν A — καθάπερ γὰρ | καθ. δὲ ΩΓ —

τοιούτο || τοιούτον Α — φῶς || om. Α — ὄραν || ὄρων(?) Α — παρ' αὐτοῖς πνεῖ || πνεῖ π. αὐτοῖς Ω ΓMut.

- c. 13. ἔλεγον μὲν || om. μὲν ΑΩ(Rohde)ΓMut. — Μινῶον || om. Α — καρποφορεῖ || καρποφορεῖν ΑMut. — ἄρτον ἔτοιμον || ἄρτους ἔτοιμονς Α — ἐπ' ἄκρων || ἐπ' ἄκρον Α, ἐπ' ἄκρωι, suprascr. m. rec. ου Γ — τριακόσιαι || τριακοσίων Α — ἄλλαι || αὐται ἄλλαι Ω — πεντακόσιαι || πεντακοσίων Α (ω in ras.)
- c. 14. καλουμένῳ || om. ΩMut. — στρωμνῇ || στρωμνῆν ΩΓ Mut. — ἀνθέων || ἀνθῶν Ω — ὑποβέβληται || ὑποβέβληνται ΓMut. — διαφέρουσιν || παραφέρουσιν Ω Mut. καρποφοροῦσιν Α — οὐ δέονται || οὐδὲν δ. ΑMut. — περι δε... δένδρα || ἀλλ' ἔστι δένδρα περι τὸ συμ- πόσιον μεγάλα ὑάλινα ΩΑMut. — καρπός || κ. δὲ Α — ἐπειδὴν || καὶ ἐπ. Α — οὖν || om. Α — παρήγ || παρείη Γ — ἐς τὸ σ. || εἰς τ. σ. ΩΑMut. — ἦ || om. Ω — τὰ δὲ... οἴνου πλήρη γίνεταί || om. Α, om. οἴνου ΩMut. γίνεταί ΑΩΓ — τὰ ἄλλα || τᾶλλα Α — μουσικά || τὰ μουσ. ΩΑΓMut. — τοῖς στόμασιν || om. Α — κατανίφει || κατανείφει Mut. id. c. ras. in ει Ω καταστέφει Α — ὧδε || ὧδί Α — ὑποθλιβόντων || ἀποθλιβ. Mut. ὑποθλιβέντων Α — ὕουσι || ὕουσιν Ω — λεπτὸν ὥσπερ || ὥσπερ λ. Ω
- c. 15. τὰ τοῦ Ὀμήρου || om. τοῦ ΩΑΓMut. — αὐτὸς γὰρ || om. γὰρ Α, αὐτὸς δὲ ΩΓ — Ἄριων || Ἀρείων Γ — ἐπειδὴν δὲ || om. δὲ Α — παύσσονται || παύσονται Γ — καὶ οὗτοι || om. καὶ Ω — ἄσωσι || ἄσωσιν Γ — ἦδη || δῆ ΓMut. — ἢ πᾶσα ὕλη || πᾶσα ἢ ὕλη ΩΓMut., ἢ ὕλη πᾶσα Α
- c. 16. δύο παρὰ τὸ συμπόσιον || παρὰ τὸ σ. δύο Α — ἐκατίρας || ἐκατέρων Ω — πάντες || om. Α — πίνουσι || πίνουσιν ΩMut. — τὸ λοιπὸν || om. τὸ Ω
- c. 17. πλήν γε || πλήν γε δῆ ΑMut. — χώρω || χόρω Α — Νουμᾶν || νομᾶν ΑΩΑΓ — Τέλλον || τελλ Mut. — Σωκράτην || Σωκράτη Ω(Rohde)Mut. — Θεσπιεὺς ||

- θεσπιος Α — Ὑλας | Ὑλλας ΑMut. — πολλοὶ καὶ |
 om. ΩΑMut. — πολλὰ γοῦν | π. δὲ ΩMut. — χαλ.
 αὐτῷ | om. αὐτῷ Α — μὴ ἐθέλη | om. ἐ Α ἐθέλοι Α
 — ἀναπλασθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ | ὑπ' αὐτοῦ ἀναπλ. Α
 — πόλει | πολιτεία Α — οἰκῆν . . . πολιτεία | om. Α
 — συνέγραψεν | συνέγραψε πολιτεύεσθαι Α
- c. 18. ἦδεῖς τε | om. τε Α — τοῖτῳ δὲ ὅσα καὶ | τούτῳ δὲ
 καὶ ὅσα Ω — μὲν γε | μέντοι ΩMut. — τοσοῦτον | το-
 σοῦτ sic Mut. — μετέβαλε | μετέβαλλε Mut. — Λαῖδα
 τὴν ἔταιραν | ἔταιραν τὴν Λαῖδα ΑΓMut., om. τὴν ἔται-
 ραν Ω — ὀρχεῖσθαι δὲ | ὀρχ. τε Α — ὑπὸ μέθης |
 om. Α — πολλάκις ὑπὸ μέθης | ὑπὸ μέθης πολλάκις
 Α — ἀνιστάμενον | ἀνιστάμενος Α — ὄρθιον | om. Α
 — ἔλλεβορίσῃ | ἔλλεβορίσει(?) Α ἔλλεβορίσει ΑΩMut.
 — δὲ ἔτι | δὲ τι Α — πω | πως Α, πως(?) Α — ἄλλως
 τε καὶ | om. καὶ ΑΩΓ — δὲ ἀπολ. | δ' ἀπολ. ΑΩMut.,
 om. δὲ Γ
- c. 19. μάλιστα | μᾶλλον Α — αἰσχρὸν αὐτοῖς | αὐτοῖς αἰσχρὸν
 ΑΩΓMut. — ἄρρεσι | ἀνδράσι Α — ἧ μὴν | ἡμῖν Α
 — ὁ μὲν Ὑακ. | om. μὲν Α — πᾶσι | πᾶσαι Α —
 περὶ | om. Α
- c. 20. οὔσης | om. Mut. — εἶη | εἶη Mut. — τοῦτο | τοῦτο
 γὰρ ΑΩΓ — καὶ Κολ. | om. καὶ ΑΑ — νομίζουσιν |
 ὀνομάζουσιν Α — πολίταις | πλείστοις ΑΩMut. —
 παρὰ | παραντοῖς Α — ὑπ' ἐκείνου | ἐπ' ἐκείνου Α
 — εἰσὶν | εἰσὶ ΩΑMut. — ἐγγεγραμμένοι | γεγραμμένοι
 Ω — πάντας | πάντα ΑΩ (Γ suprascr. m. rec. ζ) —
 ταῦτα ἰκ. | ταῦθ' ἰκ. Α — ἀπεκρίνατο | ἀπεκρίκτο
 Α — ὃς εἶπεν | εἶπεν ὃς sic Α — τὴν Ὀδύσσειαν |
 om. Ω — δὲ ἦρον. | δ' ἦρον. Α — οὐδὲ τυφ. | οὐ τ.
 Α — καὶ αὐτὸ | καὶ τοῦτο Α καὶ αὐτοὶ sic Α —
 ἠπιστάμην | ἠπιστώμην Α — πολλάκις δὲ | om. δὲ
 Mut. — ἐποίουν | ἐποιούμην Α — γὰρ τι | γὰρ ἄν
 τι Mut. — πάλιν | πάντα Mut. — ἀπεκρίνατο | ἀπε-
 κρίνετο Mut. — ἔσκωφε | ἔσκωψεν ΩΓMut. — Ὅμη-
 ρος | ὁ Ὅμ. Mut. — συναγορεύοντος | συνηγορ. Α

- c. 21. χρόνους || χρ. τούτους Mut. — συμπολιτεύσασθαι || συμπολιτεύσεσθαι Mut. — χρῆ αὐτὸν ὀνομάζειν || αὐτὸν ὀνομάζειν χρῆ Ξ — καὶ οὗτος || καὶ αὐτὸς ΑΩ — παρεδέχθη || παρεδεχθη 'ν (sic) Mut.
- c. 22. ὁ ἀγὼν τὰ παρ' αὐτοῖς Θανατούσια || ὁ ἀγὼν παρ' αὐτοῖς τὰ Θανατ. Α ὁ ἀγὼν ὁ τὰ(?) παρ' αὐτοῖς τὰ Θαν. Mut. ὁ ἀγὼν ὁ παρ' αὐτοῖς τὰ Θανατ. Ω — Κἄρος || Κῦρος ΩMut. — ὁ ἀφ' Ἑρακλέους || om. ὁ Α — Ἄρειον τε || om. τε ΑΩ — παγκρ. δὲ || παγκρ. τε Ξ — ἄθλα οὐ τίθεται || οὐ τιθ. ἄθλα ΩΞMut., γίνεται pro τίθεται Α — οὐκέτι || οὐ Ξ — ἐνίκησε || ἐνίκησεν Mut. — δὲ ὁμως || δ' ὁμως Α — δὲ ἄθλα || δ' ἄθλα Ξ — ἦν || δ' ἦν ? Ξ — ταωνείων || ταῖνων Ξ
- c. 23. χώρφ || χωρίω Ξ — ἠγεῖσθαι δὲ || ἠγ. τε ΑMut. — Φάλαριν τε || om. τε Α — καὶ Βούσιριν || ἦ Βουσ. Ξ — Διομήδην || Διομήδη ΓMut. Διογένην Ξ — ἐκτάττει || ἐκτάσσει ΩΓ — πολὺ μᾶλλον || om. Ξ — Δηλίω || Δηλ^ι Mut. Δήλω ΑΓ Δηλως(?) Ξ — προσιόντων γὰρ || ἰόντων γὰρ Ξ προσιόντων τε γὰρ Mut. προσιόντων δὲ Ω — τῶν || τετάρων ΑΩ — πρόσωπον || πρ. τε Mut. — ἐφ' οἷς || ἐν οἷς ΑΩMut. — μέγιστος || μέγας ΩΞMut. — καὶ συγκαλῶν || om. καὶ Ξ
- c. 24. οὖν || δ' οὖν Ω — ἀπέπεμψαν || ἀπεπέμψαμεν Α — ἔδωκε || ἐδόκει Α — τὰ βιβλία || om. τὰ Α — καὶ ταῦτα || om. καὶ Α — ἡ ἀρχή || om. ἡ Α — τότε δ' οὖν || τοὺς δ' οὖν Γ — ὥσπερ || ὅσπερ Ξ — τὸν πόλεμον || om. τὸν Ξ — ταύτης || αὐτῆς ΑΩΓMut.
- c. 25. ἑβδομον || ἐπτά Α — πράγματα || πραγματεία ΑΩ — ὁ Κιν. || om. ὁ Ξ — Κινύρας || Κινυρος γὰρ Ξ — μέγας τε ὦν || om. τε ΑΩMut. — ἐπὶ πολὺν || om. ἐπὶ ΩΞMut. — χρόνον ἤδη || ἤδη χρόνον ΩMut. — αὐτῆ || αὐτῆ Mut. — ἐπινωῶς || ἐπιμανῶς Γ (μα manu rec.) — πολλάκις γοῦν || om. ΑΩΓMut. — δὴ ποτε || om. ποτε Ξ — ὑπὸ τοῦ ἔρωτος || ὑπ' ἔρ. om. τοῦ ΩΞ — τῆς ἀμηχ. || om. τῆς ΩΞMut. — Κινύρας || Κίνυρος ΞMut. — φυγεῖν

|| om. ΩMut. — ἐς τ. T. || εἰς ΑΩ — *Τυρόεσσαν* || *Τυρώ*
 ΑΩ *Τυῶ* (sic) Mut. — *προσειλήφασαν* || *συνειλήφασαν* Ω
 — *τοὺς θρασυτάτους* || om. τοὺς Α — *ταῦτα οὐκ ἐμή-*
νυσεν || *οὐκ ἐμήνυσε ταῦτα* ΩΑΓMut. — *κωλυθησό-*
μενος || *κολασθησόμενος* Α — *ἐπειδὴ* || *ἐπεὶ* Α — *παρ-*
ήμην || *παρῆν* Α, corr. ex ἤμην Γ — *κοιμώμενος* ||
κατακείμενος Α *κεκοιμημένος* Α

c. 26. *Μενέλεως* || *Μενέλαος* ΑΑ — *ἴστη* || *ἠφίει* ΑΩΓMut. —
ἦει || *ἦλθε* ΑΓMut. — *πρὸς βασιλέα τὸν Ῥαδαμάνθων* ||
πρὸς τὰ βασίλεια τοῦ Ῥαδαμάνθως Α — *δὲ ὑποφ.* ||
δ' ὑποφ. Α — *ἔλεγον* || *εἶπον* ΑΩ — *πολὺ* || *οὐ πολὺ*
 ΑΩΓMut. — *δὴ ἐμβ.* || *δὲ ἐμβ.* ΑΩ — *παρήγγειλε* || *πα-*
ρήγγελλε ΩΓ — *αὐτοὺς* || om. Mut. — *ἐς τὸν γ.* || *εἰς τ.*
 γ. Α — *ὠκεανὸν* || *τοῦ ὠκεανοῦ τόπον* ΑΩΓMut. —
διαδρᾶναι || *διαδράναι* Α — *κατέπλεον* || *κατέπλευσαν*
 Α — *καὶ ἡσχύνετο* || om. Mut. — *ἐνεκαλύπτετο* || *ἀμφ-*
εκαλύπτετο ΑΩΓMut. — *δὲ ἀμφι* || *δ' ἀμφι* Α — *Κι-*
νύραν || *Κινύρον* Α — *συνίσασιν* || *συνίασιν* Α — *οὐ-*
δένα || *οὐδέ τινα* (?) Α — *ἀπέπεμψεν* || *ἐπεμψεν* ΑΩ *ἐπέ-*
πεμψεν Mut. — *ἐς τὸν τῶν ἀεσβ.* || om. τῶν Ω(Rohde)

c. 27. *ἐψηφίσαντο* || *ἐψηφίσατο* ΩMut. — *ἐμπροθέσμονς* || om.
 Α — *ἐκπέμπειν* || *καταπ.* Α — *ἐπιμείναντας* || *μείναν-*
τας Α *ἀναμείναντας* ΩMut. — *ἐνταῦθα* || *ἐνθα* Α —
ἐποτνιώμην || *ἠνιώμην* ΩΑMut. — *τε καὶ ἔδακ.* || om.
 τε Α — *πλανηθήσεσθαι* || *πλανήσεσθαι* Α — *μέντοι* ||
μὲν οὖν Α — *ἀφίξεσθαι πάλιν* || *πάλιν ἀφ.* Α — *ὡς*
αὐτοὺς || *πρὸς αὐτ.* Α — *ἤδη* || *ἤδη εἰς τοῦπιόν* ΑΩΓ
 — *καὶ μοι ἤδη θρόνον τε καὶ κλισίαν ἐς τοῦπιόν*
ἐπεδείκνυσαν || *καὶ . . . παρεδείκνυσαν* om. *ἐς τοῦ-*
πιόν Α, *καὶ μοι ἤδη εἰς τοῦπιόν θρόνον τε καὶ κλι-*
σίαν ἐπεδείκνυσαν Mut. — *εἰπεῖν τὰ μελ.* || *τὰ μελ.*
εἰπεῖν Α — *ἐς τὴν π.* || *εἰς τ. π.* ΩMut. — *πολλὰ* ||
πολλὰ δὲ Α — *τῆς ἐπανόδου* || *τὴν ἐπ.* Α — *ἄλλη*
δὲ || *καὶ ἄλλη*, om. *δὲ* ΑMut. — *ἔφασκε τὰς* || om. *τὰς*
 ΑΩΓMut. — *ἔφη ἤδη* || *δὴ ἔφη* Mut. *δὴ ὄρας* Α —
ὄρας || om. h. l. Α — *παραπλεύσης* || *παραπλευσῶ* Ω — *ἐς*

- τὴν μ. || εἰς τ. μ. ΩΓMut. — ὑφ' ὑμῶν || ὑφ' ἡμῶν
 A — ἐντ. δὴ || ἐντ. δὲ A — διελθῶν || ἐλθῶν Mut.
- c. 28. ταύτη || ταύτην A — κινδ. προσεύχεσθαι || κινδ. ταύτη
 πρ. A — καὶ εἰ || εἰ καὶ ΑΩMut. — νῆσον || πόλιν A —
 παρεσκευαζόμενην || παρεσκευασάμην ΑΩΓ — τῇ δὲ ἐπι-
 ούσῃ || τῇ δ' ἐπ. ΩMut., om. δὲ A — προσελθῶν || δ'
 ἐλθῶν A ἐλθῶν ΩΓMut. — ἐπέγραφα || ἐπέγραψε(?) A
 ἐπέγραφαι (sic) Γ — τοιόνδε || τοσοῦτον A — ἦλθεν ||
 ἦλθε A — ἐὴν || φιλῆν A
- c. 29. δὲ ἀκείνην || δ' ἐκείνην A — δέ μοι || μοι δὲ A — ἴν' εἰ
 καταχθ. || ἴν' ἐὰν κατ. ΑΩΓ — ἐς τ. ν. || εἰς τ. ν. AMut. —
 ἡμᾶς || om. A — κατάπλέοντες || πλέοντες A — παρελη-
 λύθειμεν || προεληλύθειμεν A — ἐμπορίαν || ἐμπορείαν Γ
 — ὁσμὴ || ὁδμή A ὁσμὴ Γ — τε || τις A — δεινὴ διεδ. ||
 διεδ. δεινὴ A — κνῖσα || κνίσσης ΑΩΓ — πονηρὰ ||
 πονηρᾶς ΑΩΓ — ἀφόρητος || ἀφορήτου ΑΩΓ — ἀπ'
 ἀνθρώπων || om. ἀπ' ΑΓMut. — ὀπτωμένων || καιομέ-
 νων A — πιττίνη || πίττης ΑΩ — ἠκούομεν δὲ ...
 πολλῶν || καὶ μέντοι καὶ μαστίγων ψόφος ἠκούετο
 καὶ οἰμογῆ ἀνθρώπων πολλῶν AMut.
- c. 30. ἦ || ἦς A — δὲ ἐπέβημεν || δ' ἐπ. A — ἐπέβημεν || ἐπέμ-
 βημεν Mut. — κύκλω μὲν || om. μὲν ΑΩΓ — κρημνώ-
 δης || πετρώδης A κρημώδης Ω — ἀπόξυρος || ἀπό-
 ξηρος A — πέτραις || π. καὶ ΩAMut. — τραχέσι ||
 τραχωσι(?) Mut. τράγωσι(?) Ω — δένδρον || δένδροις
 A — δ' οὐδὲν || δὲ οὐδ. A — ἀνερπίσαντες || ἀφερ-
 πύσαντες Ω — κατὰ τ. κ. || ἐπὶ τ. κ. A — προήειμεν ||
 προ||ιῆ||μεν Γ προιμεν A προςήειμεν Ω — σκολόπων ||
 σκοπελων A — αὐτὸ || αὐτοὶ A — ὁ δὲ δεύτερος ||
 ὁ δεύτερος δὲ A — ἀπέρατος || ἄμετρος ΑΩΓ — ἰχθῦς
 δὲ εἶχε || ἰχθ. δ' εἶχε Mut. ἰχθ. τε εἶχε ΑΩ — δαλοῖς ||
 δαλλοῖς A — μικροῦς || μικρὸν A
- c. 31. διὰ πάντων || διὰ π. ἦν ΑΩΓMut. — πυλωρὸς || τι-
 μωρὸς πυλωρὸς ΑΩ τιμωρὸς A — ὁ Ἀθην. || om. ὁ
 Ω — καὶ ἰδιώτας || om. καὶ A — Κινύραν || ? A — προσ-

- ετίθεσαν || προστίθεσαν Α — τὰς αἰτίας || τὰς ἁμαρ-
 τίας Α, Ω (Rohde) — αἷς || οἷς Α — τάληθῆ || τὰ
 ἀληθῆ ΑΩMut. — Κτησίας || ὁ Κτ. Α — Κνίδιος ||
 Κνίδιος Mut. — τὰς ἐλπίδας || om. τὰς Α
- c. 32. δ' οὖν || om. δ' ΩΑΜut. — τὴν ναῦν || om. τὴν ΑΜut.
 — οὐδὲ || οὐ Α — εἶχε || εἶχεν Α ἔπασχε ΑΓMut. —
 τι τοῖς ὀνείροις π. || τοῖς ὀνείροις τι π. ΑΜut. —
 προσιόντων ἱμῶν || προσιοῦσι ἡμῖν Α — ποτε || om. Ω
 — ἐσπλεύσαντες || εἰσπλεύσαντες ΑΩMut. — ἐς τ. Υ. ||
 εἰς ΑΩ — ἀπεβαίνομεν || ἐπιβαίνομεν ΑΩ — ἐς τ. π. ||
 εἰς τ. π. ΑΑΜut. — πόλιν || supr. rec. m. πύλην Γ —
 ἐπεὶ || ἐπεὶ δὲ Α — μηδὲ ἄλλω || μηδ' ἄλ. Α
- c. 33. αὐτὴν ὕλη || ὕλη αὐτὴν Α — τὰ δένδρα || om. τὰ ΑΩ
 — πολὺ τι || π. τε Ω — παραρρεῖ || παραρρέει Α —
 ἰ ὑπ' αὐτῶν καλούμενος || om. ὁ Α — τὰς πύλας ||
 ταῖς πύλαις Α — Νήγρετος || νήγερτος ΩΑΜut. (in ras.)
 — ὁ περιβολος δὲ || ὁ δὲ περιβ. Α — χροάν || χροῖαν
 ΑΜut. — ἐπεισιν || εἰσὶν Α — τέτταρες || τέσσαρες Ω
 ΓMut. — Βλακείας || βλακίας ΑΓ — ἐκ κεράμον || om.
 ἐκ Α — οἱ τε φοβεροὶ καὶ φονικοὶ || οἱ τε φονικοὶ
 καὶ φοβεροὶ ΩMut. — φονικοὶ || φοινικοῖ Α — θά-
 λατταν || θάλασσαν Mut. — ἡ μὲν κερατίνη || ἡ μὲν κ.
 αἰ δὲ Α ἡ μὲν κ. ἡ δὲ ΩΓMut. — καθ' ἣν || καθ' ἧς
 Α — παρήλθομεν || προήλθομεν ΑΑ — ἡ δὲ || om. ΩΑ
 ΓMut. — ἐλεφαντίνη || ἐλεφάντιναι Α — εἰσιόντι ||
 εἰσιόντων ΑΓ — ἐς τὴν π. || om. ἐς Α εἰς τ. π. ΑΩ
 — τὸ Νυκτῶν || τὸν ν. Mut. — θεῶν || θεὸν Α —
 ἐκείνω || ἐκείνο (sic) Ω — παρ' αὐτοῖς || παρ' αὐτοῦ
 Α — παραξίονά τε || om. τε Α — Πλουτοκλέα || πλου-
 τοκέα Ω — πῆγη τίς ἐστίν || om. τις Α — ἐστίν
 αὐτοῖς || ἐστίν ἐν αὐτοῖς Α — προειστήκει || προεστή-
 κει Ω — τῆς τιμῆς || om. τῆς Ω
- c. 34. μακροὶ τε || om. τε ΑΩΓ — καὶ μαλακοὶ || om. ΩΑΜut. —
 σκληροὶ καὶ || om. ΩΑΜut. — δὲ ἐς || δ' ἐς Mut. —
 ἐς θεοῦς || καὶ εἰς θ. ΩMut. — οἱ δὴ || οἱ δὲ Α, Ω
 (Rohde) — καὶ πρ. || om. καὶ Α — προσήεσαν || προσήεσαν

- Γ προσίσαν Mut. — παραλαβόντες || παραλαμβάνοντες, m. Π del. Γ — κατακοιμίσαντες || κατακοιμήσαντες Mut. — ὑποδοχὴν || ὑποδοχῇ Α — κατασκευάσαντες || παρασκ. Ω — βασιλέας || βασιλέα Ω — τε π. || om. τε ΑΩ — τοὺς οἰκείους || τοῖς οἰκείοις Α
- c. 35. καὶ εὐχομένοι || om. καὶ Ω — ἔπειτα || ἐπ. δὲ ΑΓ Mut. — ἀνεγρόμενοι || om. ἀν Α — ἐπισιτισόμενοι || ἐπισιτισόμενοι Mut. — ἐπιβαίνομεν || ἐπεβαίνομεν Ω ἔπεβαίνομεν Γ ἀποβαίνομεν Α, Mut. (?) — ἦν δὲ τοιάδε: in margine ἐπιστολήΓ — ναυαγία || ναυαγία Mut. — χρῆσ. μόλις || χρῆσ. καὶ μόλις Α — διασωθῆναι || διασωθέντος Α — ὅφ' ὧν || ἐφ' ὧν Γ Mut. — ἐς τὴν || εἰς τ. Ω Mut. — οἰκείαν || οἰκίαν Α — ἀποπεμφθεὶς || καταπ. suprascr. ἀπο Α — ὑπὸ Τηλεγόρου ὕστερον || ὕστ. ὑπὸ Τηλ. Α — σοὶ || σοῦ ΑΩ Mut. — ξενισθῶμεν || ξενισθημεν sic Α
- c. 36. θαλάττης || θαλάσσης Ω Mut. — εἶπε || εἶπεν ΑΓ — ἐπελέξατο || ὑπελέξατο Mut. ὑπεδέξατο Ω ἐλέξατο Α — ξενία || ξενία ΑΓΩ ξενίαι Mut. — ὅποια || ὅποια Mut. — τε || om. Α — εἰ σώφρων || εἰ σωφρονοῖη Α — πάλαι || om. Α, Ω (Rohde) Γ — τὴν ναῦν || om. τὴν ΑΓ Mut. — ἐπὶ τῆς ἡτόνος || om. ἐπὶ Α
- c. 37. εἶσιν || om. Α — ἄγριοι || ἄγριοι οἱ ΑΩ — τὰ πλοῖα || τὰ om. Α — μεγάλα || om. Α — τὴν κολόκυνθαν || om. Α — αὐτὴν || αὐτὰς Α — τὴν ἐντεριώνην || τὰς ἐντεριώνας Α — προσβαλόντες || προσβάλλοντες Α — βάλλοντες || βαλ. ἀντι λίθων Α Mut., suprascr. ἀντι λ. Γ — τοὺς Καρνονάτας || om. τοὺς Α — δὲ ἦσαν || δ' ἦσαν Α — ἐπεὶ || ἐπειδὴ Α — ἐκείνοι || κάκεινοι Ω Α
- c. 38. κρατήσοντες || κρατήσαντες Ω Mut. — νεῶν || νηῶν Α Ω Mut. — ἰσχυροτέρων || ἰσχυρωτέρων Γ — μαχόμεναι || ἐμάχοντο Α Α — κελύφη || κελυφίνα Α σκελύφίνα Mut. — μεγεθ. δὲ || om. δὲ Α — ἡμιτομίον || ἡμιτόμον Α Mut. — ἐς μ. || εἰς μ. ΑΩ Mut. — πεντεκαίδεκα || δεκαπέντε Α — δὲ ἀπεκρ. || δ' ἀπ. Α — ἤμεν ὡς ἐπίπαν || ὡς ἐπίπαν ἤμεν Ω Α Γ Mut.

- c. 39. ἐδεδύκει | δεδύκει A — ἐρήμον | ἐρήμης AMut. —
 εἶκοσιν | εἶκοσι ΓMut. εἰκάζειν A — οἱ δὲ ἔνθεν || οἱ
 δὲ ἐκεῖθεν Mut. — καὶ ἱμῶν | om. καὶ ΩMut. — ὑπέ-
 μειναν | ὑπέμενον ΑΩ
- c. 40. γοῦν | που A — ἦν αὐτῇ | om. A — ἐξήκοντα | ἐξ.
 ἦν αὐτῆς(?) A — ἐπέκλει | ἐπλεε A ἐπέπλεε Ω ἐπε-
 πλεεδὲ sic Mut. ἐπέπλεεν Γ — δὲ ἡ ἀλκ. | om. ἡ ΑΩ —
 τὴν ναῦν | om. ΩMut. — πτερῶν || πτ. τὴν ναῦν ΩMut.
 — ἐσβάντες | ἐπιβ. ΑΓ εἰσβ. Mut. — ἐκρωζον | ἐκρα-
 ζον Ω — πελέκεσιν | πελέκεσι A (in ras. v), Ω —
 οὖν | γοῦν ΩΑΓMut. — ἐξεκολάφαμεν || ἐκολάφαμεν
 A ἐξεκαλύφαμεν Mut.
- c. 41. ἀπέχομεν | ἀπέσχομεν A — διακοσίους | διακοσίων A
 — θανασιὰ | θανασία A — ὁ Σκ. | om. ὁ A —
 δὴ | ἦδη A δὲ A — ὁ γὰρ ἰστός | om. γὰρ AMut. —
 ἐξεβλάστησε | ἐβλάστησε AA ἐξεβλάστα Ω — νεὼς |
 νηὸς A — ἀνέφυσε | ἀπέφυσε A ἀνέφυε Ω(Rohde) —
 σῦκα | σῦκα A — σταφυλὴ μέλαινα | σταφυλαὶ μέλαινα
 A — πέπειρος | πέπειροι A — ταῦτα ἰδ. | ταῦτ' ἰδ. A
 — ὡς τὸ εἰκὸς | om. τὸ ΑΓMut. — ἀποτρέφαι | om.
 A, om. et add. διὰ ΑΩΓ
- c. 42. οὕτω δὲ | om. δε A — πεντακοσίους^{ων} (sic) A — λαο.
 πιτύων καὶ κυκαρίτων | λαο. κυκαρ. καὶ πιτ. A —
 δὲ ἦν | δ' ἦν ΑΩMut. — ἄβυσσον | ἄπειρον A —
 ἀρρίζοις | ἀρίζοις A ἀρύζοις A — ὄρθα καθάπερ |
 ὄρθάπερ A — γοῦν | δ' οὖν A — δυνατὸν ἦν | om.
 ἦν A — οὕτε ἀναστ. | οὕτ' ἀναστ. A — ἐδόκει ῥά-
 διον | ῥαδ. ἐδόκει A — δὲ ἀνελθ. | δ' ἀν. A — ἀπε-
 σκόπουν | ἐπισκόπουν A ἐπεσκόπουν ΓMut. ἐσκόπουν
 Ω — ὅπως ἔχει | πῶς ἔχει A — πικρὴ δὲ | π. γὰρ
 AMut. — εἰ δυναίμεθα | εἰ δυνάμεθα A — ἐς τ. θ. |
 εἰς τ. θ. ΑΩAMut. — θαλ. τὴν ἑτέραν | ἑτ. θαλ., om. τὴν
 A — κάλω μεγάλω | κάλωι μεγάλωι, rec. m. supraser.
 v Γ, καλων μεγαλων Mut. καλάμωι μεγ. Ω — προσωθοῦν-
 τος | προσωθοῦντος ΑΩΓ — ἔνθα δὴ | ἔνθα με(?) A
 — τὸ Ἄντ. | τὸ τοῦ Ἄντ. Ω — τοῦ ποιητοῦ | om.

- τοῦ Α — ἐπεισῆλθε || ἐπεισῆλθε με ΩΓ εἰσῆλθε με Mut.
εἰσῆλθε Α — τοῖσιν || τοῖς Ω τοῖσι ΑΥMut. — ἐρχο-
μένοις || ἐρχομένοισιν Ω
- c. 43. βιασάμενοι δὲ ὁμως || διελθόντες δ' ὁμως Α — ἐς τὸ
ὔδωρ || πρὸς τ. ἰ. Α — ὀρώμεν || ἔωρῶμεν Α — γε-
νόμενα || γινόμενα(?) ΑMut. — χωρίσματα | χωρήματα
ΓMut. διαχωρήματα Α διαχωρήματα Ω — ἡμῶν || om.
sed marg. adscr. Ω — οἱ ραδ. || om. οὐ ΑΩΥΓMut. —
εἰστήκει || ἰστήκει Γ — μεμερισμένον || ἰσ in ras. Α —
ὀρώμεν κατὰ δέξια || κατὰ τὰ δ. ὀρώμεν Α — οὐ πάνν ||
om. Α — ἐπεξευγμένην || ὑπεξευγμένην ΑΩMut. — ἐς
τ. ἐτ. || εἰς τ. ἐτ. ΩMut. — ἐκείνο || ἐκείνην Α
- c. 44. ἐντεῦθεν || τοῦντεῦθεν Α — ὑπεδέχετο || ἐδέχετο Α —
πελ. τε || τε om. ΑΩMut. — ἄγριοι ἄνθρωποι | ἄνθρ.
ἄγριοι ΩΥΓMut. — ὑδρεῖς. καὶ σιτία ληψόμενοι || ὑδρ.
τι καὶ σιτίον ληψ. Α — οὐκέτι γὰρ εἶχ. || om. Α —
ἐφαίνετο || ἐνεφαίνετο Α — θάλατταν || θάλασσαν Α
— κατεφεύγομεν || καταφεύγομεν Α — βοήσαντες ||
φοβήσαντες Α, id. in marg. Γ sed corr. φονήσαντες —
πάντες || πάντας Α, in margine Γ — κτ. τε ὄσον || κτ.
γε ὄσον ΑΩΥMut. — αὐτῶν δύο || δύο αὐτ. ΩMut. —
ἀναστρέψαμεν || ἀναστρέφομεν Α — συνειλημμένους ||
ἠρημένους Α — δὲ ἦν || δ' ἦν Α — τυροὶ πολλοὶ ||
πολλοὶ τ. Α — ἰχθύς || ἰχθύες ΩΥMut., seq. rasura
quattuor litterarum Γ — ξηροὶ || πολλοὶ ξηροὶ Α —
κρόμνα || κρόμνα Α — μὲν τοὺς || μέντοι Ω — ὀπι-
σθεν || ὀπίσω Ω — εἰς ἓνα || om. ΑΩMut. — συνεπε-
φίκεισαν || συνεπεφύκεσαν ΩΥMut.
- c. 45. ἰχθύες τε ἡμῖν || ἡμῖν ἰχθύες om. τε ΑMut. — ἐφαί-
νοντο || ὑπεφαίνοντο Α — παρεπέτετο || παρεπέτατο
Mut. — ἀλλ' ὅποσα || ἀλλὰ ὅπ. ΑMut. — προμφαί-
νετο || προφαίνεται ΑΩΓMut. — καὶ ἄνδρας || om. καὶ
Α — καινῷ τρόπῳ || κ. τῷ τρόπῳ ΩΓ — ἐπεφέροντο ||
ἐπεσύροντο Α
- c. 46. κατῳήκητο || κατῳκείτο ΩMut. — αὐτῇ || om. ΑΩΓ —
προσῆεσαν γὰρ || γὰρ om. Α — πάνν || πάντη Α —

καὶ καλαὶ || om. καὶ \mathfrak{A} — Καββαλοῦσα || καβαλοῦσα
 ΑΩ \mathfrak{A} Mut. ἐκ^αβαλ. Γ — πόλις || πόλις αὕτη Ω π. αὕτη
 Mut. π. αὕτῃ sic \mathfrak{A} — Ἰδαμαρδία || ἰδαμαρδία ΩMut.
 διαμαρδία(?) \mathfrak{A} (Γ?) — λαβοῦσαι || λαχουσαι (χ corr.
 ex β) Γ διαλαχουσαι(?) \mathfrak{A} — δ' οὖν || δὲ \mathfrak{A} — ἀπῆγε ||
 ἀπῆγεν Ω — ὑποστάς || ἀποστάς Mut. — ἀκρ. τε ||
 om. τε \mathfrak{A} Mut. — περιβλέπων || προσβλ. Α — κείμενα ||
 om. \mathfrak{A} — συγκαλεῖν || συνκαλεῖν Mut. — μαλάχην ||
 μάχην Α — αὐτῇ || αὐτὸ = αὐτὸς ΑΩ αὐτῇ Mut. —
 ἐκ || om. ΩMut. — δὴ σπασάμενος || διασπασάμενος ΑΩ
 — ταύτην || αὐτὴν \mathfrak{A} Mut. — ἀνέκρινον || ἔκρινα Α —
 θαλαττίους || θαλαττίας Mut. — ὄνοσκελέας || ὄνοσκε-
 λίας Α — μεθύσωμεν || θύσωμεν \mathfrak{A} — συνεννηθεῖσαι ||
 συνεννασθεῖσαι \mathfrak{A} Mut. Γ (supraser. m. r.) — δὲ ἀνελ-
 θῶν || δ' ἀνελ. \mathfrak{A} — στέγος || τέγος Mut. — ἐταί-
 ρους || αι del. Mut. — ὕδωρ || ὕδ. τε \mathfrak{A} — ἐς τὸ ὕδ. ||
 εἰς τ. ὕ. ΑΩMut.

- c. 47. ὑπηγάξε || ὑπηγάξεν \mathfrak{A} ἐπηγάξε Mut. ἀπηγάξεν Α
 ΩΓ — τὴν || τὴν τε ΑΩΓMut. — ἀποβλεπόμενοι || ἀπε-
 βλέπομεν \mathfrak{A} — εἰκάζομεν || εἰκ. τε \mathfrak{A} Mut. — εἶναι || εἶναι
 ἤδη \mathfrak{A} — ἀντιπέραν || ἀντιπέρας \mathfrak{A} ΓMut. — δ' οὖν ||
 δὲ \mathfrak{A} — ἐσκοποῦμεν || ἐσκοπούμεθα \mathfrak{A} Mut. — ἐπιβᾶσι
 μόνον || ἐπιβᾶσιν μ. Γ ἐπιβᾶσιμόν Ω(Rohde) — τὸ μὲν
 πλοῖον || om. μὲν Α — ἀνελθόντας || ἀπελθόντες(?)
 \mathfrak{A} — μεσόγαιαν || μεσόγαιον \mathfrak{A} — ταῦτα ἐλ. || ταῦτ'
 ἐλ. \mathfrak{A} — προσαράξας || προσαρράξας ΑΩ Mut. — μετ'
 αὐτὰ || μετὰ ταῦτα \mathfrak{A} Mut. (Γ in ras.) — κῆτι || κῆτοι(?)
 \mathfrak{A} κητη(?) Mut. — ἐπειδὴ || ἐπει Mut. — τοῖς ἐξῆς ||
 ταῖς ἐ. \mathfrak{A} τῆς ἐ. Mut. — βιβλίους || βιβλοῖς \mathfrak{A} Γ, βί-
 βλ|||οῖς sic Ω, BIB> sic Mut.Γ

LUCIANI TYRANNICIDA.

*Lectiones cod. Gorlic. A**Marciani 434 (Ω)**Vat. 87 (Υ)**Vat. 90 (Γ)**collatae cum editione Teubneriana.*

εἰς τ. ἀκρ. || ἐς τ. ἀκρ. Γ — τὸν τύραννον || om. τὸν Ω
(habent τὸν ΥΓ) — εὔρε || εὔρεν Γ — τὸν υἱὸν || τοῦ-
τον Υ — ἤδη νεκρὸν || ἀνηρημένον Υ — τὸν τοῦ τυρ.
om. τοῦ Ω

- c. 1. ἐπ' ἀμφοτέροις || ἐπ' ἀμφότερα Ω — πληγῇ μιᾷ || μ.
π. Υ — πατέρα δὲ || δὲ πατ. Ω — ἐποίησεν || ἐποίησε
ΑΩ — ἰκανὴν || καὶ ἰκαν. Ω — τὸν υἱὸν ἐπιδῶν ||
ἐπιδ. τ. υἱὸν Ω — προανηρημένον || om. πρὸ Υ —
τὸ παραδοξ. || om. Ω (habent ΥΓ) — τέθνηκε... ἀπο-
θανῶν || om. ΑΩ (habent ΥΓ) — τέθνηκε || τέθνηκεν
Γ — ζῶν || ζῶντι ΑΩΥΓ — θάνατον δὲ || om. δὲ Ω
- c. 2. ὃ πάντα || ὃ π. ΑΩ — ἐκαινοτόμησα || ἐκενοτόμησα Γ
— τὸν γέροντα || τῷ γέροντι Ω
- c. 3. περιττότερον || περιτότερον Α — περ. τῆ || τι om. Ω
— ἐπὶ τούτοις ὄμην γενήσεσθαι || om. ἐπὶ τούτοις ΑΩ
ὄμ. ἐπὶ τούτῳ γενέσθαι Υ — τῶν παρόντων || om.
τῶν ΑΩΓ — βέβαιον || alia m. suprascr. αν Α — οὐ
κηδόμενος || οὐ in ras. Γ οὐχ ἰδόμενος Υ — φησι ||
φασι Α — τοῦτο || τὸ αὐτὸ ΥΓ
- c. 4. ἐν τῇ τ. || om. τῇ Ω — εὐφρανεῖσθε || εὐφρανεῖσθαι
Γ — ἀπλῆν || ἀπλῶς Ω — καὶ πρὸς διτὰ || om. καὶ Α
Ω — ἠπιώτερος... κολάσεις || om. Α — καὶ πρὸς
τ... ἀμβλύτερος || om. Α — ἠπιώτερος || βραδύτερος
Ω — βραδύτερος || ἀμβλύτερος(?) ras. in v Γ — ἀμ-
βλύτερος || βραδύτερος Γ — προῆχθαι || προσῆχθαι Α
ΩΥΓ — ἔδειξε || ἔδειξεν Γ

- c. 5. τὸ δ' ἔργον | τὸ δὲ ἔργον ΑΩ — τυραννουμένους | τυράννους Ω — φοβῶν | ἐκκόπτων ΑΩΑΓ — ἐκκόπτων | φοβῶν ΑΩΑΓ — τοῖς γάμοις | τοὺς γάμους ΑΩ — καὶ εἴ τινες σφαγαὶ | om. ΑΩ — καὶ ὕβρεις | om. ΑΩ — ἦν νεανικά | ἦ νεανικά (sic) Α — καὶ συνηδίκει | om. Ω — δταν | ὁ δὲ ἄν Α
- c. 6. καὶ ἐκ δ. | om. καὶ Ω — τὴν πόλιν | om. ΑΩ — πονηρῶν | πονηρὸν Ω πονηρᾶ Α — γενησόμενον | γενησομένην Ω — διάδοχον | κληρονόμον Α — οὐδ' ἐπιχ. | οὐδὲ ἐπιχ. Α — τις ἐτόλμα | ἐτόλμα τις Ω — τοσοῦτους | τούτους Α τούτοις Ω
- c. 7. ἀπεδειλίασα | ἀπεδειλίασε Ω — μόνος | μόνως Α — τοῦ συμμαμ. | om. τοῦ Α — συντετυραννοκτονηκός | τυραννηκός Α — ἰέμην | ἰέμην Α — ἡμετέρων | ἡμετέρων Ω — γεννικῶς | γενικῶς Α
- c. 8. ἐτι | in ras. Γ — ἄνοπλος | ἄοπλος Α — ἑαυτοῦ | αὐτοῦ ΩΑ, suprascr. ἐ Γ — πρὸς ἐμ. | κατ' ἐμ. ΑΩ — ἔχει μοι | om. μοι Ω — πάντα κατώρθωται | καὶ κατωρ. πάντα Ω — ἀνηρημένος | ἀνηρημένω ΑΩΑ ἀνηρημένω Γ — ἄλλον μετὰ τ. σ. | ἀλλὰ μετ. τ. σ. ΑΩ ἀλλ' ἅμα (?) τ. σ. Α ἀλλὰ μὰ τ. σ. Γ — τὸ δὲ | ὁ δὲ ΑΓ — ἐτυραννοκτόνησε | ἐτυραννοκτόνησεν Γ
- c. 9. ὡς ὁρᾶτε | om. Ω — ταῦτα πάντα | π. τ. ΑΓ — ἡμῶν | ἡμῖν Α — οὐδὲ ἐπὶ | οὐδ' ἐπὶ Α — ἀλλὰ βεβ. | ἀλλὰ καὶ β. Ω — μοι | om. Α — τὰ κατορθώματα | om. Ω
- c. 10. εὐλογον | εὐλογα Α — τυραννοκτόνον | τυραννοκτόμενον Α — ἐνδεῖν | ἐνδει Α — τοίνυν αὐτοῦ | αὐτοῦ τοίνυν ΑΩ τοίνυν αὐτὸν Α — ἐβουλήθην | ἡβουλήθην ΑΓ — ἡλευθέρωσε | ἔλευθέρωσε Α — μὴ τις, τις, τις | μὴ τις, τις, τις Α — ἀπειλεῖ | ἀπειλοῖ Α — εἰποις | εἶπης Ω — ἀδεεῖς | ἀειδεῖς Ω — εὐτυχίαν | ἡσυχίαν Α — τις οὖν | τις οὖν Α — τις ὁ ἐκ. | τις δ' ὁ ἐκ. Α — τις ἐστι | τις ἐστι τῶν ΑΑΓ — κινδυνεύων | καὶ κινδυνεύων ΑΑΓ — ἀνιῶν | ἀνιῶν ΑΑΓ — τί δαὶ | τί δὲ ΑΓ — πρὸς με τὸν δῆμον | τὸν δῆμον πρὸς με ΑΩ

- c. 11. οὐ γὰρ || και γὰρ Ω — τυραννοκτόνω || τῷ τυρ. Ω — δίδωσι || δίδωσιν Γ — τὴν δωρεάν || τὰς δωρεάς ΑΩ — τί ἢ || τι. ἢ Α — ἐγὼ μὲν γὰρ || om. γὰρ Α — μόνον || μὲν ον Γ μὲν Α — εἶδε || οἶδε Ω εἶδεν Γ — ἐτίμησε || ἐτίμησεν Γ — τοῦτ' || τοῦτο Α — ἀμοιβῆς || ἀβοιμης Ω — ὑπέλαβεν || ὑπέλαβε Α — μηκέτ' ἐστίν || μηκέτι ἐστ. Α, Ω(?) — μηκέτ' εἶναι || μηκέτι εἰν. Α — και συκοφαντήσειν . . . ἢ || om. ΑΩΓ — τῷ τρόπῳ || om. τῷ Α — τί δαι || τί δέ ΑΓ — εἰ λ. || om. εἰ Ω — ἐξεπολιόρκησα || om. ἐξ Ω — ἀπήγεις . . . ἐνδεῖν || om. ΑΩ — ἀπήγεις . . . ἐνδεῖν ἔλεγες || τὸ λεγε Α — ἔλεγες || λέγε ΑΩ — τι π. τ. ν. || τί π. τ. ν. Α — πεφονευμένου || πεφονευμένον Α — ἢ τις || εἶ τις Α — ἢ τί ὑπομν. || εἶ τι Γ εἶ τι και Α — ἐστι || ἐστιν Γ — χρώμενον || χρωμενόν (sic) Α χρωμένον ΩΑΓ
- c. 12. ἐγὼ || ἐγὼ δὲ Ω — ἐκτός εἰ || om. εἰ Ω — πολλὴν δουλείαν || προδουλείαν Ω — εἶ τις || ἢ εἶ τις μὴ Α ΩΓ — αὐτὸς || αὐτὸς μὲν ΑΩΓ — ἀπέκτεινεν || ἀπέκτεινε ΑΩ — ἢ εἶ τις . . . ἀπέκτεινε || om. ΑΩΓ ἢ εἶ τις μὲν αὐτὸς μὴ ἀπέκτεινε Α — ἔδρασε || εἵργασατο Α — τὸ ἔργον || τοῦργον Ω — ἠνάγκασε || ἠνάγκασεν Γ — ὁ νόμος || om. ὁ Ω — μάλα δικ. . . . γίνεσθαι || om. ΑΩ, habet Γ sed οὐ γὰρ pro και γὰρ — γίνεσθαι || γίνεσθαι Α — τὸ τῆς αἰτίας || τῷ τῆς ἀδείας ΑΩ τὸ τῆς ἀδείας ΑΓ — ἀποκτείναντα || αποκτείνοντα Γ
- c. 13. ἀπλῶς αὐτὸ || αὐτὸ ἀπλ. Α — πεφονευμένον || πεφ. ἀνεληλυθότος ΑΩΑΓ — τὰ διὰ μέσου δὲ || τὰ δὲ διὰ μέσου ΑΩΓ — οὐχὶ και || και οὐχὶ ΑΩΑΓ — ἔλαβε || ἔλαβεν Γ — ἀντι δουλείας || ἀντι δειλείας Α — παρέσχηται || παρέχεται Ω — δὲ ὑπ' || δ' ὑπ' ΑΓ — τὸ δεινὸν ἅπαν || ἅπαν τὸ δεινὸν ΑΩ — ἐκκεκομμένον || ἐγκεκ. ΑΩ
- c. 14. ἤδη || om. Α — ἀπ' ἀρχῆς || ἀπαρχῆς Α — ἐς τ. || εἰς τ. Α — εἰ δοκεῖ || om. Α — ἐξετάσατε || ἐξετάσετε Α

Ω — παραλείπεται || παραλείπεται Ω — τι τῶν ||
om. τι ΑΩΞΓ — και γενναίαν || om. Ω, om. και Ξ
— πρὸ τῶν κοινῶν || πρὸ τοῦ τ. κ. ΞΩ πρὸ τουτ.
κ. Γ — προῖδόμενος || προελόμενος ΑΩΞΓ — τινα ||
τινος ΑΩ — εὐεργέτην || εὐεργέτης Ξ — ἄλογον ||
ἔ(?)λογον Ω — ἢ ἀγνωμον || εἰ ἄγω lac. μεν Ω —
ἦν || om. ΑΩ — μόνης || μόνος ΑΩΞΓ

c. 15. σφαγῆς . . . ῥᾶστον || om. ΑΩ — μηδὲ || μὴ Ω — τῶν
ἔργων || τὸ ἔργον Ω — και δυσάλωτον || om. και ΑΩ
— ἐστιν || ἦν ἔτι Ξ — τὸ δὴ || τί δὴ ΑΩ τί δὲ Ξ
— προσελθεῖν || προσελθεῖν ΑΩ — ἄνοπλον || ἄοπλον
Ω — ἀπέδωκα || ἀποδέδωκα ΑΩ — εἶναι || οὐκ εἶναι
Ω — ἢ ἔτι || και ἔτι Ξ

c. 16. νεανίσκον ἀκμάζοντος || νεάνισκον ἀκμάζοντα Ξ —
πᾶσι || πάνν Ω — φοβεροῦ || φοβερόν Ξ — τηλικού-
τοις || τηλικούτου Ξ — ἀνελθόντα || ἀνελθόντες (?)
Ξ — τινος || τινα ΩΞ — τοῦ τυρ. || om. τοῦ Ω —
ιδέ || εἶδετε Ω — νιός ἦν τυράννου || τυρ. νιός ἦν Ξ
— ὄλων || ὄντων Ω — ἡμετέρας || ἑμετέρας Ω

c. 17. τοῦτο || τότε Ω — πεπρᾶχθαι || πεπράχθαι Α — οὐ
δώσετε . . . βαρῦς || om. ΑΩ, habent ΞΓ — προβανί-
σας || προβανίας Ω — τὰ φίλτατα || τὸν φίλτατον Α
— προκείμενα || προκείμενον Α — και ἀκμάζοντα ||
om. και ΩΞ — αἵματος || και αἵματος ΑΩ — οὔτος
. . . τυράννων || om. ΑΩ — ἀδικήμασι || ἀδικήμασιν
ΞΓ — τόδ' ἀγνοῆσαι || τὸ δ' εὐθύς ἀγν. ΑΞΓ —
τοιούτο || τοιούτον Ω

c. 18. εἶχε || εἶχεν Γ — ἐπιβιῶναι οὐδ' ὀλίγον || οὐδ' ὀλί-
γον ἐπιβιῶναι Ξ — και περιττότερον || om. και Ω —
ὥστε || δε ΑΩ — τὰς ἐπὶ τ. μ. || οἷς ἐπὶ τ. μ. Ξ —
ἐλπίδας χρόνων || om. ΞΓ — τούτοις συμ. || τούτοις
om. Ξ τοῖς συμ. ΑΩΓ — πρὸς τ. τελευτ. || περὶ τ. τ.
ΞΓ — ἐκείνην σκέψιν || σκ. ἐκ. Ω — λελυπημένος
ὁδ. || om. ΑΩ — ἕφ' αὐτοῦ || ἕφ' ἑαυτοῦ Ξ — ἢ εἰ ||
om. εἰ ΑΩ, om. ἢ Ξ

- c. 19. *πρὸ τοῦ τυράννου τίς ἐχρήσατο; τίς αὐτὸ* || om. τίς
 ΑΩ, rec. m. suprascr. *αὐτῷ* Α *πρὸ τοῦ τυράννου ἐχρή-*
σατο τίς αὐτὸ Γ *καὶ πρὸ τ. τυρ. χρῆσ. τίς αὐτό* Ξ —
ἀνάξιοι || *οὐκ ἂν ἀξιοι* ΑΩ — *τοῦτο ἐμὸν* || *τοῦτο μὲν*
 ΑΩ *τὸ ἐμὸν* (?) Ξ — *ὑπηρετήσε. . . οὐκ ἂν* || om. Ω,
 habent ΑΞΓ sed pro *οὐκ ἂν* habent *παντὶ τοῦ* Γ *ἀντὶ*
τούτου Ξ *παντὶ τοῦτο* Α — *συνήργησεν* || *συνήργησε*
 Α — *ἐνομίσατε* || *νομίσατε* Ξ — *δεσπότην* || *δεσπό-*
της Ξ
- c. 20. *νῦν μοι* || om. μοι Ξ — *εἰκὸς . . . εἰρηκέναι* || om. Ω
 — *θεατῆρ* || θ. *ὄντα* Α, Ω (?) — *ἐγὼ γὰρ* || om. γὰρ Ξ
 Γ — *εἶχε* || *εἶχεν* Γ — *καὶ πολλὰ* || om. Ω — *ἀνεβό-*
ησε || *ἀνεβόησεν* Γ — *τοῦτο* || *οὕτω* Ξ — *τίνι με*
τηρεῖ || *τί μ. τ.* ΑΩ — *τίνι με φ.* || *τί με φ.* ΑΩ —
διὰ σοῦ || *διὰ σοῦ*^{σέ} sic Α *διὰ σέ* Ω — *παρατείνει* || *πα-*
ρατείνειν Α — *παρατ. μοι τ. φόνον* || *παρατείνουμι*
τὸν φόνον sic Ξ
- c. 21. *διὰ* || *καὶ διὰ* ΑΩ — *πάλαι* || *πόλλαι* sic Ξ — *καὶ*
τοῦτο || *καὶ διὰ τοῦτο* Ξ — *φησί* || *φασί* Γ — *ἀνά-*
πανσον | *ἀνάπανσιν* (ι in ras.) Ω — *δυστυχοῦσῃ* || om.
 ΑΩ — *συναγώνισαι* || *διαγωνισάμενος* Ξ — *τοῦ* || *τοῦτο*
 Ω — *πενθεῖν* || *παθεῖν* ΑΩ — *ἀπέθανον ἂν* || *ἀπ'*
lac. ἂν Ξ — *νομίζων* || *νομίζον* Γ — *ἅμα* || *ἄλλα* ΑΩ
- c. 22. *πόσα τραύματα* || om. Ω — *δωρεαί* || *δορεαί* Α — *τὸν*
μ. νεανίαν || *ὡς τὸν μ. ν.* Ω — *ἀνακεκραμένον* || *ἀνα-*
κεκραμμένον Ξ — *σπονδῆν* || *σπουδῆν* Α — *μαρτυ-*
ρούμενον || *μαρτυρόμενον* ΞΓ — *γενόμενον* || *γινόμε-*
νον ΑΩ — *εἰμὶ ἐγώ* || *ἐγὼ εἰμι* Ω — *δὲ ἐς* || *δὲ εἰς*
 Ω δ' εἰς Ξ — *πολλοὺς* || *πολλὰ* Ω — *τρίτα* || *τρία* Ω

LUCIANI ABDICATUS.

Lectiones codicum Gorlicensis A

Marciani 434 (Ω)

Vatic. 90 (Γ)

Palat. 73 c. 1—6 Pal.

collatae cum editione Teubneriana.

ἐξέμαθε || ἐξέμαθεν Pal. — ἀνελήφθη || ἀνελείφθη A —
ἐς τὸ γένος || εἰς τ. γ. Ω — καὶ λέγων μὴ δύνασθαι ||
om. ΓPal. καὶ μὴ βουλόμενος διὰ τὸ λέγειν μὴ δύνα-
σθαι Ω

- c. 1. τὰ ὑπὸ τοῦ π. || τὰ supraser. Γ — πρῶτον || πρῶτα
Ω — συνήθως || συνηθη(?)ς Ω — ἐπὶ τ. || καὶ ἐπὶ τ.
Ω — δύναται || δύνασθαι Ω — τοιοῦτον || τὸ τοι-
οῦτον Ω — ἀδίκως || ἀδίκους(?) Ω — νυνὶ || νῦν Ω
— ἀλλοτριούμενος || ἀλλοτριούμενος(?) Γ — ἀτιμώ-
τερος || ἀτιμος Ω
- c. 2. δὲ ἐν || δ' ἐν Pal. — πρῶην || πρώην Γ — ὅταν δέ
τι || om. τι AΩ — ἤ || ἤ Γ ut fere semper app. ι —
οὐδ' ἐπιχειρεῖν || οὐδὲ ἐπιχ. Ω — ἀτολμότερος || ἀτολ-
μώτερος Ω — οὐδὲ ἀρξ. || οὐδ' ἀρξ. Pal. — ἀπει-
θεῖν || ἀπειθεῖ Pal. — προστάττομαι || προστέταγμα
Ω — οὐ δυναμένῳ . . . πλὴν || om. Ω — δύναται || δύ-
νασθαι rec. m. Γ — μηδὲ τὴν ἀρχὴν || μήτε τ. ἀρ-
χὴν AΩ
- c. 3. καὶ πρότερον ἀπεκήρυξε με || ἀπεκήρυξε με καὶ τὸ
πρότερον Ω — ὡς οἶμαι || om. ὡς AΩ — τῷ μετὰ
τ. β. || τὸ μετὰ τ. β. Ω — ταυτὶ || ταυτὸ(?) Ω —
ἀπολύσομαι || ἀπολογήσομαι Pal. — δυσπειθής || δυ-
σπηθεις Pal. — βοῶντι || βιῶντι Ω — ψῆφον . . .
ἀφεστηκότα καὶ || om. AΩ, habet Γ — ἐπιτηδευμάτων ||
μαθημάτων Ω — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΓPal. — ἤδη ||

μη δὴ ΑΓ μηδὲ ΩPal. — καθεστηκότος || καθήκον-
τος Ω καθηκότος Α — τοῦ πατρὸς || om. τοῦ ΑΩ
ΓPal. — εἶναι || εἶνα sic Α — ἐπιπεσουμένου || ἐπι-
πεσομένου Α — ἐπιπεσουμένου τοῦ κακοῦ || ἐπι lac.
omissis πεσουμ. τοῦ κακοῦ Ω, sequitur τοῦνεκα μῖσος
ἀλ — νόμον || om. Ω — ἀπηνῆ || ἀπεινῆ Pal. — προ-
χείρους καὶ || om. Ω lac. — χολῆς . . . πάντα || om.
Ω lac.

- c. 4. ἀποδημήσας || ἀποδ. δὲ Ω — ἐπὶ τῆς ἀλλοδ. || ἐπὶ τοῖς ἀλ.
Pal. — φυλοκρινούντων || φυλονικούντων Pal., ras. in
κρ Ω — δπερ γε || om. γε Ω — ἀλλότρια ἦν || ἦν ἀλλοτ.
ΑΩ — ἰασάμην || ἰασάμενος Α — οὐ γὰρ || καὶ γὰρ ΑΩ
— οὕτως || οὕτω ΓPal. — οὐδὲ || ὃ Ω — ἀνήκεστον ||
ἀνηκτον (?) Ω — ὑπερβεβηκὸς || ὑπερβ. ἤδη Ω — εἰςφε-
ρόμεθα || ἐσφερόμεθα Pal. εἰςσφερόμεθα Ω — τῶν προ-
πατόρων || τῶν παλαιῶν ρητόρων Ω — τοῖς κεκρ. ||
om. τοῖς Ω — ἰδὼν οὖν || ἰδ' αὖ Ω — ὑπόπτειον ||
ἐπόπτειον Pal. — δόσιν || δόκησιν Ω
- c. 5. δεδιέναι || διδόναι Ω(?)Pal.(?) — μόνη || μόνον ἢ Α μόνον
η Ω — με || μοι Pal. — φίλων || φίλων Α — διαβολὴν ||
ἀποβολὴν Α — ἐνέγκη || ἐνέγκη Γ ἐνεγκῆ (= κοί) (?) Pal.
— μνησικακήσαντι || μνησικακοῦντι Ω μνησικακήσοντι
Α — εὐθὺς || om. Ω — διεγίνωσκεν || διεγίνωσκεν Ω
— καὶ ἡ μητριὰ δὲ ἐπήνει || ἐπήνει δὲ καὶ ἡ μητριὰ
ΓPal. — οὕτος || οὕτως Ω — μαρτ. γὰρ || om. γὰρ Α
— αὐτῷ || αὐτῆν (?) Pal. in corr. — μελλήσας || μελή-
σας ΑΩ — εὐφραϊνε || εὐφρανε ΑΩ — ἀποκήρυξις ||
ἀποκ. νιοῦ ΩPal. ἀποκηρ. νιδς Γ — ὁμοίως || om. Ω
— ὀργισμένον || ὀργισμένον Pal. — γίνεται || γράφε-
ται Ω — ἐν εὐφρ. || om. ἐν Α — ἀπειληφότες || ὑπει-
ληφότες Α
- c. 6. παρεφύλαξα || παρεφυλάξατο Ω — ὑποικουροῦν || ὑποϊ-
κουρεῖν Ω — τοῦμφανὲς || τοῦμφανες Α — ἐπὶ γῆς
γυν. || ἐπὶ τῆς γυν. ΑΓ — ὄκτειρον || ὄκτειρα Α
- c. 7. ἰδιωτείας || ἰδιωτίας Γ — οὔτε ἀρχὴν || οὔτε τὴν ἀρ-
χὴν Ω — ὦετο || οἶεται ΑΩΓ — τὸ ἀρρώστημα || τάρ-

- ροστ. ΑΓ — ἐνδεχόμενον || om. ἐν ΩΓ — ὅπερ ἀλη-
θέστατον || ὡσπερ ἀλ. Α — ἀπαντες || ἀπᾶσι Ω —
λέγουσι || λέγουσιν Γ — δικαιολογήσομαι || δικαιολο-
γήσασθαι Ω — τῆς τέχνης || om. τῆς Α
- c. 8. πρ. γε || πρ. γε καὶ Ω — ἴν' εἰδῆ || ἴν' εἰδῆτε Ω —
πατράσι || πατράσιν Γ — οὕτως || οὕτω ΩΓ — αὐτὸ ||
τοῦτο Α — πάσχωσι || πάσχωσιν Γ — γίνεσθαι || γί-
νεσθαι Α — ἐς δικ. || εἰς δικ. Α — πρὸς διαβολὴν ||
om. πρὸς ΩΓ — ἤδει || ἤδη suprascr. εἰ Γ — γίγνε-
σθαι || εἶναι Α — ἐξ ἐρήμης || ἐξ ἐρήμου Ω
- c. 9. ἔξεστι || ἔξεστιν Γ — εἰ || εἰς Ω — ἀποκληρώσαντι ||
ἀποκληρώσατε Ω — γιν. τῶν παιδων || γιν. κατὰ τῶν
παιδ. Α γιν. καὶ τ. παιδ. ΩΓ — μεταπεισθεῖς || με-
τατιθεῖς Ω — ἀνάγκη || ἀν. μὲν ΑΓ — τοῦ μὲν || τοῦτο
μ. Γ — τοὺς ἀναξ. || τοὺς μὲν ἀναξ. Ω τοὺς ἄγαν
ἀξιούς Α
- c. 10. ἀφ' ἑαυτοῦ || ὑφ' ἑαυτοῦ ΑΩΓ — ἐπανήγες || ἐπα-
νήγαγες Α — ἐς τ. οἰκίαν || εἰς τ. οἶκ. Ω — τοῖς
νόμοις || om. Α — σοὶ δοκούντων || om. σοὶ Α —
ἀνατέτροφας || ἀνατέτραφας ΩΓ — καὶ ῥαδ. || om.
καὶ ΩΓ
- c. 11. τὴν αὐτὴν τιμ. || ἐπὶ τ. αὐτ. τιμ. ΑΓ — ἔξωρος || ἔξωρ-
θος Α — εἰς ἐτ. || ἐς et lac., om. ἕτερον Ω ἐς ἕτερον Γ
— οἷς || οὖς(?) Α — εἰ τούτους || εἰ τούτοις Α —
οὔτω δὴ || οὕτως δὲ Α — εἶ σοι || εἶ μοι Ω εἰ μὴ ΑΓ
— ἀποκηρύττειν || ἀποκηρύξειν Ω — βέβαιον || βέ-
βαιαν Α — ἔν μὲν || ἔν μὲν ἐκεῖνο Ω ἔν μὲν εἰ Γ
— παρητήσω || παρητήσω Γ — τὰ πρότερον || τὰ γοῦν
πρωτ. Ω
- c. 12. ὦμην || ὠόμην Ω — ἐπανάγειν || ἐπαναγαγεῖν Ω
- c. 13. ὄντα με || om. με ΩΓ — ἀποκηρύξει || ἀπ. με ΩΓ —
μηδὲν ἠδικ. || μικρὸν ἤδ. Ω — ὡς ἂν || om. ἂν Ω —
ἐναγχος || ἐναγχε sic Ω — ἀχαριστότερον || ἀχαριστώ-
τερον Γ — οὕτως || om. ι Ω — ἐπὶ τὴν ἐρ. || om.
ἐπὶ ΩΓ — ἐφησθέντ' ἂν || ἐφησθέντα, om. ἂν ΑΩΓ
- c. 14. σμικρόν || ἐς μικρόν Ω μικρόν Α, in ras. Γ — ὄραξ ||

- ὄρας Γ — οἶα | οἶα Α οἶαι Γ — ἐστι || ἐστιν Γ —
 τὴν ἀμοιβὴν ἀντ' ἐκείνων || ἀντ' ἐκείνων τὴν ἀμοι-
 βὴν ΩΓ — ὄν γὰρ || ὄς γὰρ ΑΓ — ὡς ἐν | ἐπ' Ω
 — πῶς οὐ π. || τῶν οὐ π. in ras. Ω — ὑπεραγαπᾷς |
 ὑπεραγαπᾷς Γ — ἐκείνο μῖσος || μῖσος ἐκ. Ω
 c. 15. ὑμεῖς δὲ || ὑμεῖς μὲν Α — τὸν εὐεργέτην || εἰ τὸν εὐερ.
 Α — σωφρονίσαντα || νι in ras. Α — εἰς ἦν || ἐς ἦν
 ΩΓ — ἡ εὐεργ. || om. ἡ Ω — τυγχάνοι || τυγχάνει Α
 — ὑπερπατεῖν || ὑπερβαίνειν Α — ὄν ἔσωσα || om. ὄν
 Ω — καὶ τὸ συνιέναι . . . ἀπεγν. καὶ || om. Α, habet Γ
 c. 16. ἔμαντῶ || ἔμαντοῦ Ω — ἀπελογησάμην || ἀπελογη-
 σαι(?)μην Ω — εἰς τὶ γ. || ἐς τὸ γ. Γ — μετὰ τῆς
 τ. || διὰ τ. τ. Ω — ἔστι δὲ || ἔστιν δὲ Γ — ἀπόκνησα |
 ἀπόκνησα Ω
 c. 17. ὑπολάβοι || ὑπολάβη Γ — εἰς ἴασιν || ἐς ἴασ. Ω —
 κενοῦντα || κινουῦντα Ω — εἰς ὄσον || ἐς ὄσον Ω —
 ᾤπερ || ἄπερ ΩΓ — ἄλλο || ἄλλοι Α — ἐπακμάσαν-
 τος || ἄπακμ. Α — ἀνεπόδισε || ἀνεπ. Α
 c. 18. ἐρμηνεύειν || κινεῖν Ω — οὔτοσι || οὔτος. εἰ Ω, οὔτος
 εἰ om. puncto ΑΓ — φησιν || φασιν Α — οὔτος ||
 οὔτῳ (sic) Α — παρορᾷ || παρορᾷ Γ — καθυβρίζει |
 καθ. δίκαια Ω — προσήκε || προσήκεν Γ προσήκον Α
 — τ. νόμους παρορᾷ || om. παρορᾷ ΑΩ, om. sed marg.
 adscr. Γ — καὶ τὴν φ. || om. καὶ Ω — τῶν γεγενη-
 μένων || τὸν γεγενημένον Ω — μελίζονα || μ. μοι Ω
 — εἰσάγεις || ἐσάγεις Ω
 c. 19. ἐνταῦθα ἀλλήλοισι || ἀλλ. ἐντ. ΩΓ — καλοὺς || καλλους
 Ω — κινῶν || κοινῶν Ω — εὐνοίαις || εὐνοίας Γ —
 ἡμαρτηκόσι || ἡμαρτηκόσιν Γ — διδόασι || διδόασιν Γ
 — οἷς εὐ π. || om. εὐ ΑΓ — σκέψασθε || σκέψασθαι Γ
 — ὡς μὲν || ὡς in corr. Ω — οὖν || om. Α — ἄλλως |
 ἄλλω Ω — εἰς τὰ τηλικ. || ἐς τὰ τηλ. Ω
 c. 20. ἐθέλῃς || θέλῃς Ω — ἀποκηρύξεις || ἀποκηρύξειν Ω
 — ποιεῖ || ποιεῖν Α — εἴτε || εἴπερ Ω — ἐργίζεται |
 ἐργάζεται Ω — ἄρξομαι δὲ || ἄρξομαι δὲ ἴδη Α

- c. 21. σωτήρ || πατήρ Ω — αἰτιᾶ || αἰτία Γ — μάλιστα ὁ νόμος || ὁ νόμος μάλιστα Α — ἐφήσιν || ἀφήσιν Ω
- c. 22. οὐκ ἐθέλεις || οὐ θέλεις ΩΓ — ἐγὼ δὲ τὸ μὲν || ἐγὼ δὲ τῷ μὲν Ω — αὐτῷ || αὐτῶν Ω — προσταγμάτων || πραγμάτων Ω — κατ' οἶκον || κατ' οἰκῶν Ω — κελύξς || κελεύξς Γ — προστάττης || προστάττης Γ — τούτοις ὁμοια || τοιαῦτα Ω — ἐπεὶ τοι || ἐπεὶ τί Ω — γραφεῖ || γράφειν Γ — ταυτὶ || ταῦτα Α — ἀποκηρύττοντα || ἀποκηρύττοντι Ω
- c. 23. ἔστι || ἔστιν Γ — τῷ βίῳ || τῇ βίᾳ Ω — χρησιμώτερον || χρήσιμον Ω — τοσοῦτῳ || τοσοῦτῳ Γ — ἀναγκάζεσθαι δὲ || om. δὲ Ω — ἱερὸν || ἱερῶν Ω — δουλείαν . . . ὑπὲρ || om. Ω — καὶ τιμωρίαν || om. καὶ Α — μηδ' ὑπὸ . . . διαρρήδην || om. Α — μηδ' ὑπὸ || μηδὲ ὑπὸ Γ — καὶ διαρρήδην || om. καὶ Ω — ἐμαντῷ || ἐφ' ἑαυτῷ Ω — οὕτω β. || οὐ β. Α — ὑπάγειν || . . . γει in ras. Ω — βούλεσθαι . . . φοβεῖσθαι || om. Α — ἠδέσθαι || ἰδέσθαι ΩΓ — ἡ ἀτελής τέχνη || om. ἡ Γ ἀτελ. ἡ τέχνη Α παντελῶς ἡ τέχνη Ω — ὄπον || ἡ(?) Ω — διδάσι || διδάσιν Γ
- c. 24. εἶχον || εἶχ< Ω εἶχεν Α, in ras. Γ — με || μου Α — διδασκόμενον || δεδοξασμένον Ω — καὶ ἀναλ. || om. Α — ἀντέλεγον. νυνὶ δὲ κάκεινο || ἀντελ. νῦν. εἰ δὲ κάκεινο Ω ἀντελ. νῦν ἴδε sic Γ — ποιεῖς || ποιεῖν Ω — σὸς || σοι Ω — σοι || σὺ Ω — αὐτῆς || αὐτὸς Ω — ἔχων || ἔχον, fort. ἔσχον Ω — ἠντιναοῦν || ἠντιν' οὔν Γ — πενόμενος || πινόμενος Α — τῶν ἀναγκαίων || ὑπὸ τ. ἀναγκ. Α — ἀξιότις || ἀξίος ΑΩΓ — ἀγάπα || ἀγάπει(?) Α — τότε || τί ΑΓ πω Ω
- c. 25. οὐ δὴ δεῖ || οὐ δεῖ δὴ Α — ἐς τὸ λ. || εἰς τ. λ. Α — τὸ δουλεύειν || τοῦ δ. ΑΓ — προσδεδωκότες || προσδεδωκότες Γ
- c. 26. εἶχον ἄν || om. ἄν Α — δυνατά μοι || δ. μὲν ΑΓ δυνατόν μὲν Ω — ἤδη || om. Α — καὶ οἷα || om. καὶ Α — καὶ ἡγ. || om. καὶ Α — καὶ ἀπάλλαττε || om. καὶ Ω — οὕτως || οὕτως Α — μὲν || εἰ μὲν Α — δόξετε || δόξειεν

- Γ — ἀκούσαίτε || ἀκούσετε A ἀκούσειας Γ — τὸτ' ἔσται || τοῦτ' ἔσται A — βούλεσθαι || βουλευέσθαι Γ — ἀνάσχεσθε || ἀνασχεσθαι Γ — ἡγήσησθε || ἡγήση(in ras.)σθε Γ ...σα(?)σθε A — τούτων || τῶν τοιούτων ΩΓ(?)
- c. 27. μᾶλλον || πλέον Ω om. Γ — μετέχει || ἔχει A — ἔτι || εἴτι(?) Γ ἦτοι Ω — ἀνδρείων || ἀνδρῶν Ω — ἴ' ὁμοια || καὶ ὁμ. A — διαφ. γὰρ || om. γὰρ ΑΩΓ — πεδινη || πεδικῆ(?) Ω — εὐτροφος || εὐτραφῆς Ω om. εὐ Γ — διαφόρος || διάφορος Ω διαφόρους(?) A — καὶ εὐτροφα || ἢ εὐτρ. ΑΩΓ — ὄλον || ὄλωσ Α
- c. 28. τοιούτοις || τοσούτοις ΩΓ — διαφέρουσι || διαφέρει ΩΓ — κινήσει || κινήσειν Γ — ἐσκιατροφημένα || ἐσκιατραφημένα Ω ἐν σκιᾷ τροφημένα Γ — ὑγροῦ || ὑγροῦ περιτοῦ ΩΓ — ἐνδεία || ἐνδεια Γ — ἀπορία || ἀπορία Γ — ἐπιρροία || ἐπιρροια Γ — εὐαλωτότερα || εὐαλότερα (sic) A — ἀνδρείων || ἀνδρῶν Ω — ἐκκείμενα || ἐγκείμενα A — οὐ περιμένοντα || om. οὐ ΩΓ — τοῦτο κατολ. || om. τοῦτο Ω — κατολισθάνουσιν || κατολισθαίνουσιν Α
- c. 29. τοίνυν || om. Ω — τούν || τῶν ἐν Α — παντὶ || παντη Γ — καὶ ὅτι || ὅτι καὶ Α — ταῦτα πάντα || πάντα ταῦτα ΩΓ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — ἐν τ. φ. || ὄν(?) Α — καὶ ἀκμάζον || ἢ ἀκμ. ΑΓ — καὶ μέγα || καὶ εἰ μέγα Ω — ἢ μικρόν || καὶ μικρόν Α — καὶ πιμελῆς || καὶ εἰ πιμελῆς Ω — ἀπογιγνώσκων τι || ἀπογιγνώσκων τι Α ἀπογιγνώσκων τι Ω — ἢ ὑπισχν. || om. ἢ ΑΩ — ὑπισχνούμενος || ὑποσχόμενος Α
- c. 30. παρανοεῖν || παρανομεῖν Ω — πάντα || om. Α — ὀνόματα || ὀνόματι Ω — γέροντας || γέροντός^{ας}, as alia m. suprascr. Α — οἰκείων || οἰκιῶν Γ — περιέτρησε || περιέτρησεν Γ — ἐπάγεται || ὑπάγεται Ω — ὑποτυφόμενα || ὑποτυφούμενα Γ
- c. 31. αὐτήν || om. Α — ἐπ' ἱατροῦ || ἐπὶ ἱ. Α — δύναται || δύναται Α — μίσει || καὶ(?) μ. Ω — ἐμὲ || με Ω —

- ἀπέγνωστο || ^αεπεγνωστο (sic) Γ — ἔτι || om. A — οὕτω ||
 οὕτως Ω — δεδιώς || ^{sd}δολιως suprascr. rec. m. A —
 τάχ' ἄν || τάχα ΑΩ
- c. 32. διὰ τοῦτ' || διὰ τοῦτο A — κατεπείγης || om. Ω κα-
 τεπείγεις ΑΓ — περιβαλεῖν || προσβαλεῖν A — θέλης ||
 ἐθέλεις A θέλεις Γ — γενόμ. || om. A — κατὰ σοῦ
 δεινόν' || δεινόν κατὰ σοῦ Ω — ἐπανεῖλθῃ || ἐπέλθοι
 Ω — ἐρεθιζόμενα || ἐρεθιζομένων A — τί με πράξαι ||
 τί μὲν πράξαι A — θεραπεύσω μὲν || θεραπεύσομεν A
 — καὶ οὐποτε || om. οὐ Ω — τὸ ἐπ' ἐμ. || τοῦ ἐπ' ἐμ.
 Ω — ἐπισπᾶ || ἐπισπᾶ Γ — πρόῃν || πρόῃν Γ —
 πρόῃν ... μίσος || om. Ω — κακῶν || om. A — ἀνα-
 σφήλας || in ras. Γ — πρὸς μίσος || om. πρὸς A —
 καὶ τοὺς νόμους ἀνακαλεῖς || καὶ τοὺς νόμους καὶ τὸ
 μέγιστον πρόῃν διὰ τηλικούτων ἀνακαλεῖς ὀργίξῃ καὶ
 κακῶν ἀνασφαλήσας οἴμοι πάτερ πρὸς μίσος διατείνῃ
 καὶ βοᾷς. ταῦτ' ἦν... προοίμια Ω — οἴμοι || οἴμαι A

LUCIANI PHALARIS I.

Lectiones cod. Gorlic. A

Vaticani 90 (Γ)

Marciani 434 (Ω)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. ἔπεμψεν || ἔπεμπεν Ω — καὶ ὑμῖν || κ. ὑπὲρ ὑμῖν Ω
 — ταῦτα || om. Γ — καὶ φθορονόντων || om. Γ —
 τῶν ἀγνοούντων || τ. ἐννοούντων Ω — παραδέδωκεν ||
 παρέδωκεν Γ — τῶν πάντων || om. τῶν Γ — ὅσῳ ||
 ὅσοι A — καὶ πείσαιμι || ἦ π. Γ — δι' ὑμῶν || δι'
 ὑμᾶς A
- c. 2. ἐλευθερίως || ἐλευθερίᾳ ΑΓ — ἐμαντόν || ἑαυτόν Γ —
 συμπολιτ. || om. συμ Γ — μέτριον || μετρὸν Ω — ἐπε-

- κάλει || ἀπεκάλει Γ — μου || μοι Γ — ἐπειδὴ δὲ || ἐπεὶ
 δὲ Γ — σωτηρίαν || σῆριαν Α — οὐκ ὀλίγοι || οὐκ ὀλ.
 ἄνδρες Γ — ταῦτα ἐπ. || ταῦτ' ἐπ. Γ — ἄνδρες || om.
 h. l. Γ — μέτριοι || μέτριοί τε Γ — ἤδεσαν || ἠδεῖα(?) Γ
- c. 3. οὐδὲ || οὔτε Ω — εἰραζόμεν || η pro ει in corr. Γ —
 καὶ τῷ ἡμέρῳ || om. καὶ Γ καὶ τῷ ἡμετέρῳ Α — θαυ-
 μασίως ἐγὼ || ἐγὼ θαυμ. Α — ἐς τὸ πειθ. || εἰς τὸ
 πειθ. ΑΓ — προσάξεσθαι || προάξεσθαι suprascr. σ m.
 rec. Ω — γούν || οὖν Γ — ἐσπείσμεν || ἐσπείσμεν Α
 ἐπεπείσμεν Γ — ἐπιρροίαις || ἐπιρροίας Α — ἐπεμε-
 λούμεν || ἐπεμελούμεν Γ — ὕβρεις δὲ . . . ἐφήβων ||
 om. Ω
- c. 4. ἐσκοπούμεν || διεσκοπούμεν Γ — ἐννοῶν || ἐπινοῶν
 ΑΓ — μοι εἶναι || εἶναι μοι Γ — ἀποστάσεως || ἀπο-
 στασίας ΑΓ — ἐμοῦ αὐτοῦ || ἐμαντοῦ Γ — ἤδη || om.
 Γ — ἐπενόουν || ἐπενοοῦτο Γ — δὴ || οὖν Γ — οἱ
 θεοὶ || om. οἱ Γ — προδείξας || προδείδας Α
- c. 5. ἀφύλακτος || ἀφυλακτως ΑΓ — μελλήσοντα || μελή-
 στοντα Α, Γ(?) — πείσεσθαι || πῆ(sic)σεσθαι Γ — πάνν ||
 om. ΑΓ — ἀνδρώδη || ἀνδριώδη Γ — ἐς τὸ ἐπιόν ||
 εἰς τ. ἐπ. Γ — ταῦτ' || ταῦτ' οὖν ΑΓ
- c. 6. σαφῶς || σαφῆ Γ — ἐξελέγξας || ἐλέγξας ΑΓ — ἔτι ||
 om. ΑΓ — οὐχ ὅτι || οὐχ ὅτι Α — ἐνεστησάμεν ||
 συνεστησάμεν ΑΓ — Ἑλληνές τε || om. τε ΑΓ — ἀν-
 τοὶ τε || om. τε ΑΓ, suprascr. in Ω — ἡ πέτρα || ἡ πειρα
 sic Γ — καταγέλασσεθε || γελάσσεσθαι (sic) Γ
- c. 7. ἀπλῶς αὐτὸ || αὐτὶ ἀπλῶς Ω
- c. 8. ἡμῖν δὲ || om. δὲ Γ — γίγνεται || γίνετα ΑΓ — αἰεὶ ||
 αἰεὶ Α — ἐπικρατήσιν || om. ἐπι ΑΓ — ἀνθρ. εἶναι ||
 εἶναι om. Γ — ἔχει || ἔχει Α — αἰτίαν || μεγάλην αἰ-
 τίαν Γ
- c. 9. ἐγὼ μὲν || ἐγὼ μὲν οὖν ΑΓ — προτεθεῖη || προστεθεῖη
 Γ — μελλήσας || μελήσας ΑΓ — τεθνάναι || τεθνᾶναι
 Γ — ἄμεινον ἔστιν || ἄμ. εἶναι ΑΩΓ — Λεωγόραν

- Λεωγόρον Ω — πευθῆρας || πτυθῆρας A — και ὄθεν ||
om. και ΑΩΓ
- e. 10. ὡς ἡμᾶς || εἰς ἡμᾶς Γ — ὑπὲρ || ὑπὸ A — ἐμοῦ ||
ἡμῶν Γ
- e. 11. ἐκτησάμην || om. A — ἐπινοήσειεν || ἐπινοήσει sic Γ
— ἐθέλης || ἐθέλοις A — ἐς τὸ μηχανήμα || εἰς τ. μ.
ΩΓ — δὲ ὑποκ. || δ' ὑποκ. Γ — κελεύειν || κελεῦε^ε
sic Γ — ἐχόμενος || om. A — οἶα || om. Γ
- e. 12. κακομηχανίαν || κακοδαιμονίαν Γ — ταῦτά ἐστι || om.
ἐστι Γ — ταῦτα || τούτοις ΑΓ — τῆς μουσικῆς || om.
ΑΓ — αὐτὸς πρῶτος || πρ. αὐτὸς Ω — καθήρας ||
καθάρας A — ἀνατεθρομένον || ἀναθρομένον ΑΓ —
τοῦνομα || τὸ ὄνομα Γ
- e. 13. ποιήσετε || ποιήσετε sic Γ — μετὰ τῶν πρέσβειων || και
τ. π. ΑΓ — ἐς καλίαν || εἰς(?) κ. Γ — ἄλλο || ἄλλος
A — ἐπειδάν μοι παράσχη || bis in Γ
- e. 14. ταῦτα μὲν || ταῦτα μὲν οὖν A — μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ
φεύδεσθαι νῦν ἔχοντες || μηδεμίαν τοῦ φεῦδεσθαι νῦν
αἰτίαν ἔχοντες Ω — Δωριεῖς || Δωρεῖς A — ἐθέλοντα ||
θέλοντα A — τοῦ Φ. || αὐτοῦ Φ. Ω

LUCIANI PHALARIS II.

Lectiones cod. Gorlic. A

Marciani 434 (Ω)

Vaticani 90 (Γ)

collatae cum editione Teubneriana.

- e. 1. μέτρια || μη<ρία Γ
- e. 2. οὖν || om. A — ὑμᾶς ὄλωσ || ὄλωσ ὑμᾶς Ω ἡμᾶς (η
in ras.) ὄλωσ Γ — ἤδη εἶναι || om. A εἶναι ἤδη Γ —
ἀπολελοιπέναι || ἀπολελοιπεν A — οὐδὲν γὰρ || οὐδὲ
γὰρ Γ — τὸ πράγμα || om. Ω — ἔσω || ὅσον Γ

- e. 3. τῆς τε δημοσίας εὐκλείας || τῆς τοῦ δημοσίου εὐκλ. A
 — ἀνθρώπους || om. AΓ — δοκιμάζουσαν || δοκιμάζε-
 σθαι Γ — οὐ προσησόμενον || μὴ προσησ. Ω (οὐ habet
 Γ) — ὅ τι ἄν || om. ἄν AΓ — τοῖς Δελφοῖς || τοῖς
 om. Ω (habet Γ) — δοκῆ || δοκεῖ AΓ
- e. 4. κατῦραι || κατάραι A
- e. 5. ψηφισαμένους || ψηφισομένους Γ
- e. 6. καὶ ἀπαγωγὰς || om. Γ — μόνον οὐκ ἀντόπτῆς || μο-
 νονονὸν κατέπτῆς AΓ
- e. 7. Σικελία || Σικελίαι Γ ut solet; ubi deest ι notavi —
 τᾶλλα || τὰ ἄλλα A — εἶ τινες || οἷ τινες A
- e. 8. διέκειτο || διέκειντο A — ἡμῖν || ἡμῶν A — βαθεῖ ||
 βαθεῖα A — ἀεὶ || om. A — γινόμενα || γιγνόμενα Γ
 — ἢ Φοῖνιξιν || om. Ω — ἐς Δελφούς || εἰς Δ. A —
 ἀφικνεῖται || om. A — εὐποροῦμεν καὶ εὐδαιμονοῦμεν ||
 εὐδαιμονοῦμεν καὶ εὐποροῦμεν A
- e. 9. ἀναθήμασι || ἀναθήμασιν Γ — μηδ' ἐν || μηδὲν A —
 μηδὲν μηδὲ || om. μηδὲν A
- e. 10. λογίσαισθε || λογίσεσθε AΩΓ — εἶ τι μείζον || ἔτι μεί-
 ζον A — ἡγήσαισθε || ἡγήσεσθε AΩ suprascr. ai
- e. 11. περὶ μὲν || om. μὲν A — βουλευόμεθα || βουλόμεθα
 (add. alio atramento) Γ — οὗτος || om. A — καὶ πάν-
 τες || om. καὶ A — πολλὰ || om. AΩΓ — κατὰ τὸν
 θεὸν || om. τὸν A
- e. 12. ἢ τί || καὶ ὃ Ω — ἢ τί... καινοτομήσομεν; || om. sed
 rec. m. additum Γ — ἀνέδην || ras. in ε Γ — τὸν
 θεόν || τῷ θεῷ in ras. Ω(?)
- e. 13. καθίσταναι || καθεστάναι A — καὶ ἀνάξιος || om. καὶ
 ΩΓ ἄξιος, suprascr. Να Ω

LUCIANI ALEXANDER S. PSEUDO- MANTIS.

Lectiones codicum Marciani 434 Ω

Marciani 436 Ψ

Marciani 517 U

*Vaticani 90 Γ (chartac. usque ad e. 17,
ι neque adposito neque subscripto)*

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. τοῦτο || om. Γ — Ἄβωνοτειχίον || Ἄβωνοτίχον Ω Ἀβωνοτειχοντος Γ — τοῦ γόητος || om. τοῦ U — ἐγγράφαντα || γράφαντα ΩΨΓ — ἐθέλοι || ἐθέλει U — πρὸς τὸ ἀκριβὲς || πρῶτον ἀκριβὲς ΨU — ἐν κακίᾳ || εἰς κακίαν Ω εἰς κακί (= αν) Γ — ὅσος || ὅσον Γ — μέλλοις || μέλεις U — προσλογιῖσθαι || προλογιῖσθαι Ψ — Ἀγγέον || ἀγγέιον ΩU ἀγγέλον Γ — ἐς || εἰς ΩΓ — ἀνακαθήρασθαι || ἀνακαθάρασθαι ΨU ἀνακαθῆραι in marg. ἀνακαθήρασθαι Γ — ἐκφορήσας || ἐκφορῆ^ν sic = σας Γ — ἀμύθητος || ἀμέτρητος Ω ἀμῆρηθο(?) Γ
- c. 2. ὑπὲρ ἔμαντοῦ || om. ὑπὲρ ΨUΓ — γραφῆ || συγγραφῆ U — ἔμαντοῦ || ἔμοῦ Γ — μεγίστῳ θεάτρῳ || καὶ μεγ. θεάτρῳ U — πιθήκων || πιθήκον Ψ — ταύτην ἐπιφέρῃ || ἐπιφέρῃ ταύτην ΨU — ἐς παραδ. || εἰς παρ. ΩΓ — Τιλλιβόρον || Τιλλυβόρον Γ — ἐν ὕλαις || ἐν ὕλῃ ΩΓ — ἐν ὄρεσιν || om. ἐν Γ — Μυσίαν || μινίαν ΩΓ μηνίαν Ψ — μόνην || μόνον Ψ — ἐρημότερα || ἐρημότερα ΨU — τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν || τὴν τῶν Ρ. ἀρχὴν Ψ — τῆς αὐτοῦ || om. τῆς U
- c. 3. εἰκάσας || εἰκ. τὴν μορφὴν ΩUΓ — ἰδίαν || ἰδί = ἰδίαν Γ — πολὺν || om. Ψ — τὸ γοργὸν καὶ ἐνθεον διεμφαίνοντες || τὸ ἐνθεον καὶ τὸ γοργὸν ἐπιφαίνοντες Ψ U — μωμητὸς || μεμπτὸς ΩΓ μιμητὸς ΨU

- c. 4. Ἡράκλεις || Ἡρακλες Ψ — τό τε περιεργον || om. τε
 ΨΥ — και μνημονικόν || κ. τὸ μνημονικόν ΨΥ —
 πάντα ταῦτα || τ. πάντα Ψ — ἐς ὑπερβολήν || εἰς ὑπερβ.
 ΩΓ — ἕκαστα ὑπῆρχεν || ἐκ. ἕ^s ὑπῆρχεν ΨΥ — ἐς
 τὸ χεῖριστον || εἰς τ. χ. Γ — Κέρκωπας || Κέκροπας Υ
 — αὐτὸς μὲν || om. μὲν ΩΓ — ποτε || om. Ψ — ἀλλ'
 ἤλωσ || ἀλλὰ ἰλ. Γ — οἶδ' ὅτι || οἶδα ὅτι Ω — εἶναι
 ἔδοξε || ἔδοξεν εἶναι Ψ — Πυθαγόρου || Πυθαγόρα Ψ
 — πρὸς ὄμ. || εἰς ὄμ. ΨΓ — ὁμοιότητα || ὁμοιότητος Γ
 — περὶ τοῦ Πυθ. || om. περὶ Ψ — οἷς || ὡς Ψ — οὔσιν ||
 om. Γ — ὁμως || ὁμως εἰ(?) Γ — συναγάγοι || συνά-
 γοι Υ συναγάγοις Γ — ἐννόησον || ἐπινόησον ΩΥΓ
 — μοι || σοι Ψ — ποικιλώτατόν τινα || om. ΨΥ —
 ἐναντιωτάτῳ || ἐναντιωτά^ς (sic) Γ — οἶδεις γούν || οὐ-
 δεις γὰρ Υ — ὑπὲρ αὐτοῦ || ὑπὲρ αὐτοῦ Ω ^{περὶ} αὐ-
 τοῦ Ψ — και ἐπιεικέστατος || om. Γ — ἀφελέστατος ||
 ἀσφαλέστατος ΓΥ — μεγαλουργόν || μεγαλουργές Ω
 — τὸ μηδὲν μικρὸν ἐπινοεῖν || τί μηδὲν αἰε μικρὸν
 ἐπινοεῖν Ω τὸ μηδὲν ἐπινοεῖν μικρὸν Ψ
- c. 5. ἀνέδην || ἀνάδην ΨΥ ἀνάδην sic Γ — βουλομένοις ||
 δεομένοις Ω — και ἐπαγωγὰς || και λυῖν (in gas.) ἐπα-
 γωγὰς Υ — τοῖς ἐχθροῖς || ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς Ω — τῶν
 ἐαυτοῦ || τῶν αὐτοῦ Γ — τῆς αὐτοῦ || om. τῆς Ψ —
 ἐξεπαιδευσέ τε || om. τε Υ — και ὑπηρέτη || om. Ψ —
 ἰατρὸς δῆθεν || δῆθεν ἰατρ. ΩΓ — θόωνος || θῶνος
 ΩΓ θωνός Ψ — τοῦ Αἰγυπτίου || τὴν τοῦ Αἰγ. Υ
 — οὔτος || αὐτὸς Γ — ὁ διδάσκαλος || om. ὁ Ψ —
 Τυανεύς || Τυαννεύς Γ — Τυανεῖ || Τυαννεῖ πάνυ (?) Γ
- c. 6. Τυανέως || Τυαννέως Γ — ἐπενόει || ἐπινόει Υ — χρο-
 νογράφῳ || χορογράφῳ ΩΨΥΓ — ἐς τοὺς ἀγῶνας ||
 εἰς τ. ἀγ. ΩΨ — καταρατοτέρῳ || καταρατωτέρῳ ΨΓ
 — οἶμαι ἐπεκαλεῖτο || ἐπεκαλεῖτο οἶμαι Ω, om. οἶμαι
 Γ — και μαγγανεύοντες || om. Ω — οὔτως γὰρ || οὔτω
 γ. Γ — πολλοὺς || ^{πολλοὺς} πλουσίους sic Γ — ἐν δὴ τούτοις ||

ἐν δὲ τούτοις ΩΥΓ — Μακέτιν | μαχεστιν Ψ — πλου-
σίαν | πλ. μὲν Γ — ἔξωρον μὲν | ἔξ. δὲ Γ — ἐτι
εἶναι | om. ἐτι ΨΥ — ἐκείνη | om. Ψ — ὀλιγίστους |
ὀλίγους τοὺς ΩΓ

c. 7. τιθασούς | τιθάσους Ψ — ὡς καὶ ἐπὶ γ. | om. καὶ
ΨΥ — κατὰ ταῦτά | κατὰ τὰ αὐτά ΨΥ — γίγνον-
ται | γίνονται Ψ — παρ' αὐτοῖς τοιοῦτοι | τοιοῦτοι
παρ' αὐτοῖς ΩΓ — δράκοντος | δρακ. τινος ΩΓ —
συγκαθεύδοντος αὐτῇ τοιοῦτου | τοιοῦτου συγκ. αὐτῇ
ΩΓΥ — ἐν τὸ κάλλιστον | om. ἐν τὸ Ω ἐν τι κάλ-
λιστον Ψ ἐν κάλλιστον Υ

c. 8. τὸν Θουκυδίδην | om. τὸν Ψ — ἐς τὸ αὐτὸ | εἰς τὸ
αὐτὸ Γ — δυεῖν τούτοις | δυοῖν τούτοις Γ δυοῖν
τοῖν ΨΥ — ἐς δέον | εἰς δέον Γ — πλουτήσειεν ἄν |
πλουτήσει ἐν ΨΥ — τῷ τε δεδιότι | τε om. ΨΥ —
πρόγνωσιν | γνῶσιν Ψ — αἰεῖ | αἰεῖ Γ — πλουτήσαι |
πλουτίσαι Γ — αἰεῖ . . . τυράννουσ | om. Ψ — τὴν
ἐλπίδα | διὰ τὴν ἐλπίδα ΨΥ — τὸν φόβον | om. τὸν
ΨΥ — κυκλοῦντες | κυκῶντες ΩΨΥΓ — ἐσεσθαι ἤλ-
πιζον | ἤλπ. ἐσ. Ψ — ἐπι μείζον | μειζόνως ΩΓ

c. 9. πρῶτον | πρῶτα Ω — ἡ ἀρχή | om. ἡ ΨΥ — ὁ τρό-
πος | om. ὁ Ψ — Χαλκηδόνα | καλχηδόνα ΩΨ — ὡς
ἐμπόρων χωρίον | καὶ ἐμπόρων χωρίον ΩΓ πρὸς ἐμ-
πορίαν χωρίον ΨΥ — πρόσοιζον | προσοικοῦν ΩΓ
— Παλατίας | τῆς Ια. ΩΓ — ἀληθῆς | ἀληθῆς Υ —
πλουσίους | ἠλιθίους Γ — ἀλητήν ἢ τυμπαριστήν |
ἀλητήν ἢ τυμπαριστήν Υ — κυμβάλοις κροτοῦντα |
κυμβάλων κρότον Υ κυμβάλοις κροτῶν Ψ — κοσκίνῳ |
ἢ κοσκ. Υ — τὸ τοῦ λόγον | κατὰ τ. λ. Ψ

c. 10. τῆς | om. Γ — περὶ τοῦτο | περὶ τούτων ΨΥ — ἐς
τ. X. | εἰς τ. X. Γ — Χαλκηδόνα | Καλχηδόνα ΩΨ
— χρήσιμον γὰρ τι | χρ. γ. τοι Ψ — ἔδοξε | ἔδοξεν
Γ — τοῦ Ἀπολ. ἐν τῷ ἱερῷ | ἐν τοῦ Ἀπ. ἱερῷ Ω ἐν
τῷ Ἀπ. ἱερῷ Γ — τοῖς Χαλκηδονίοις | Καλχηδονίοις(?),
om. τοῖς Γ τοῖς Χαλχηδονίοις Ψ — ἐς τὸν Πόντον |
εἰς τ. II. ΨΓ — τούτον τὸν λόγον | τὸν λόγον τοῦ-

τον ΩΨΥ — ἐς πᾶσαν | εἰς(?) π. Γ — πολὺν | πολλοὶ
 Ψ — κάκεινοι | ἐκεῖνοι Ω — κἀνταῦθα | ἐνταῦθα Γ
 — καταλείπεται | κατέλειπετο^α (sic) Ψ — καὶ λοξοὺς ||
 om. ΨΥ

c. 11. προεῖσπέμπεται | προπέμπεται ΨΥ — λευκὸν | om.
 ΨΥ — ἑαυτὸν ἐγενεαλόγει | αὐτὸν γεννεαλογῶν Ψ
 αὐτὸν γενεαλογῶν Υ — μητρόθεν | μητρό sic Ψ —
 ὀλέθριοι | ὀλεθροὶ ΩΓ — ἀμφοτέρους | ἄμφω ΩΓ —
 Περσείδης | Περσίδης ΩΨΓ — λελόγγως | λελαχῶς Ψ
 — οὕτως | οὗτος ΩΨΥΓ — ἄχρι | μέχρι Γ — Πα-
 φλαγονίας | Παμφλαγονίας Υ — ἐπὶ τὴν Ἀ. μ. | πρὸς
 τὴν Ἀ. μ. Γ — εἶρητο δὲ χρησμὸς | εἶρητο δὲ καὶ χρησ-
 μὸς Ω εἶρητο δὲ ἐν χρησμῷ ΨΥ — ὡς Σ. || om. ὡς
 ΨΥ — Σιβύλλης | σικύλλης Ω — προμαντευσαμένης |
 προμαντενομένης ΨΥ — ἦόσιν | ἦιοσ' ΩΥ — Ἀύσο-
 νιοῖσι | Ἀύσονησι Ψ Ἀύσονιοις Γ — δεκάδων τε ||
 δεκ. δέ τε ΩΓ — εἰκοσάδα | εἰκοσάδας Ω εἰκοσά^{σθ} Γ
 — τρισάριθμον | τρεῖς ἀριθμὸν ΩΓ — ἀλεξιτήρος |
^Η
 ἀλεξιτήρος ΨΓ

c. 12. Ἐσβαλὼν | εἰσβαλὼν Γ — οὖν | γοῦν ΩΓ — προσ-
 ποιούμενος | πρ. ἐνίτε Γ — ἀφροῦ ἐνίτε | om. ἐνίτε
 Ω, om. h. l. Γ — θεῖόν τι | om. τι Ψ — καὶ ὁ ἀφρός ||
 om. καὶ Ω — κεφαλὴ | κεφαλαὶ Υ — ἀνθρωπόμορ-
 φόν τι | om. τι Ψ — διττὴ | δεινὴ Ψ — αὐτὴ | αὐτὴ
 Γ — κατὰ καιρὸν | καὶ κ. κ. ΨΥ

c. 13. τοιόνδε τι | τι τοιόνδε ΩΓ — τοὺς ἄρτι ὀρνυτομένους |
 τοῦ ἄρτι ὀρνυτομένου ΨΥ — συλλειβόμενον | συν-
 θλιβόμενον ΨΥ — πεσόν | συμπεσόν Υ — κατατίθε-
 ται | κατατίθη(?)ται Γ — φυλάττον | φυλάτιων Ψ —
 διάζωμα δὲ || δὲ om. ΨΥ — κατάχρυσον || om. Υ —
 ἐκείνην | om. ΩΓ — μητρὶ | μ. τῶν θεῶν Γ — ἐν-
 θεαζόμενοι | ἐνθεάζοντες ΩΓ — ξυνδεδραμήκει | συν-
 δεδραμήκει ΨΓ — ἐτεθήπεσαν | ἐτεθήπησαν Γ — εἶ-
 χοντο | ἠῦχοντο ΩΓ — γένοιτο ἂν | γένοιτ' ἂν ΨΓ
 γένοιτ' ἂν Ω — ὅτι καὶ λέγοι || om. καὶ Ω — ἐγκατε-

μίγνυ | ἔγκατεμίγνυε Γ ἐκ(?)καταμίγνυε Ω — Ἀπόλλω | Ἀπόλλωνα ΩΓ

c. 14. εἶτα | εἶτ' ΩΓ — προωκοδομημένην | προωκονομομένην Ω προωκονομημένην Γ — ἐς τὸ ὕδ. | εἰς τὸ ἕδ. ΨΓ — ἐς τὴν πόλιν | εἰς τὴν κ. Γ — δόντος | ἀναδόντος ΩΨ — πηλοῦ | πελοῦ Ψ — ψιμυθίω | ψιμύθω Ψ ψιμυθίω Γ — στόματος | πώματος ΩΓ σώματος Ψ — συγκεκολλημένον | συγκεκολλημένην Ω — αὐτὸ | αὐτὰ Ψ — ἐς τ. χ. | εἰς τ. χ. ΩΓ — ἀπέβλεπον | ἐσαπέβλεπον Ω — ἐπεὶ δὲ καὶ | om. καὶ Γ — ἐν τῷ ἕδατι ἐρημένον | ἐρρ. ἐν τῷ ἕδατι Ψ — ἐς κοίλην | εἰς κοίλην Γ — ἐκείνου | ἐκεῖνο Ψ — ἐνεκίμπλαντο | ἐνεκίμπλατο Ω — ὑγίαιαν | ὑγίαιας ΩΓ — ἔτετο | ἔχετο Ψ — καὶ τὸν ἀρτιγέννητον | om. καὶ ΨΨ, om. τὸν Ψ — δις | αὐθις Ψ — οὐδέ γε | οὐδ' ἐκ Γ

c. 15. ἡμέρας μὲν οὖν | ἡμ. μὲν οὖν τινας Ψ — τῶν Παγλ. | om. τῶν Ψ — ὑπερεκέκληστο | ἐκέκληστο Ψ — ἐξηρημένων | ἐξῶρημένων Γ — κλίνης | κλήνης Ψ — ἐπὶ κλίνης | om. Γ — θεοπρ. | θεοπρ. ἐπὶ κλίνης Γ — ἐλάμβανεν | λαμβάνει ΩΓ — ἐς τὸν κ. | εἰς τ. κ. ΨΓ — ὄντα | om. Ψ — αὐτοῦ | αὐτοῦ Γ — ὡς καὶ | om. Γ, om. καὶ Ψ — προκεχύσθαι αὐτοῦ | αὐτοῦ κεχύσθαι ΨΨ — ὑπὸ μάλης | ὑπὸ μάλην Ψ — κατὰ θάτερον τοῦ πάγωνος | κ. θάτερον τοῦ χιτῶνος Γ κατὰ θάτερα τοῦ χιτῶνος Ω — ἐκείνου | ἐκεῖθεν Ψ — πάντως | παντὸς ΨΨ

c. 16. ἐννόησον | ἐπινόησον ΩΨΥΓ — πολὺν | πάνν Γ — ἐς κόρον | εἰς κ. ΨΓ — τεταραγμένων | τεταραγμένον Ψ — προεκπεπληγμένων | προεκπεπληγμένον Ψ προέκπεπλεγμένων Ψ — καὶ . . . ἐπαιωρ. | om. Ψ — ἐσελθοῦσι | εἰσελθοῦσι ΩΓ ἐπελθοῦσι Ψ — ὀλίγων ἡμερῶν | ἡμ. ὀλ. Ψ — ἐξηλαύνοντο | ἐξηλ. δὲ Ψ — αἰ | om. Ψ — ἐπεισιόντων | ἐπεσιόντων Ψ — Μακεδόνας ἐν | om. Ψ — ὁ μὲν ἦδη | om. ὁ Ψ — ἰδεῖν | om. ΨΨ — προσειπεῖν τὸ ὕστατον | προσειπεῖν τὸ ὕστ. ἐδέοντο Ψ rec. ut vid. m. — ἀφίκοιντο ρεαλέ

- στεροι || ἀφίκοντο νεαρώτεροι U ἀφίκοντο νεαρώτεροι Ψ
- c. 17. δεῖ || δὴ Ψ — εἰ ἑξαπατήθησαν || εἰ δ' ἑξαπ. Ψ — δεῖ || χρῆ Γ — καὶ γὰρ || om. γὰρ Ψ — ὀρῶντες || ὀρ. γὰρ ΩΓ — ἢ τινος Ab his verbis cod. Γ Vatican. membranaceus est, manus antiqua. — ταῦτα καὶ || om. Γ — εὐρεῖν || εὐροι, οἱ in ras. U — ἐδύνατο || om. ΨU — γοῦν || δ' οὖν ΨU
- c. 18. ὡς τὸ εἰκὸς || κατὰ τὸ εἰκὸς ΨUΓ — ἀνθρώπων || ἀνθρώπῳ Γ — τούτῳ || τούτῳ Γ — θεῶ || θεῶι Γ — ἐκαλεῖτο . . . ἀνεφώνησε γὰρ || om. sed margini adscr. Ω — ἀνεφώνησε || ἐξεφώνησε ΨU — ἀνθρώποισι || ἀνθρώποισιν Γ
- c. 19. ἐμεμηχάνητο || μεμηχ. Ω ἐμεμηχ. ἤδη U — θεοπίζειν || θ. ἄρχεται in ras. U — Ἀμφιλόχου || ἀμφιλοχίου Ψ Ἀμφιλόχου, suprascr. ἀντι Γ — ἐν Κιλικίᾳ || ἐν Κιλικίᾳ Γ — ἐς τὴν Κιλικίαν || εἰς τ. Κ. Ψ, ἐς Κ. om. τὴν U — ἀπήλλαξε || ἀπήλλαξεν Γ — καὶ αὐτὸς || καὶ οὗτος ΨU — δυ' ὀβ. || δύο ὀβ. U — ἐκάστῳ || ἐκάστῳι Γ — χρησμῶ || χρησμῶι Γ — μαντεύσεται || μαντεύεται ΨU μαντεύοσται (sic) Γ — ἡμέραν || om. Ω ἡμ. προειπών(?) Γ — ἐκέλευσε || ἐκέλευσεν Γ — δέοιτ' ἂν || δέοιτο ἂν ΩΓ — ὃ μάλιστα || om. ὃ ΩΓ — καταράσθαι || καταράσθαι Γ — κηρῶ || κηρῶι ut semper fere inde a cap. 17 apposito ι in cod. Γ — αὐτὸς δὲ || om. δὲ Ψ — κατεσκεύαστο || παρεσκεύαστο ΩΓ — καλέσειν ἔμελλε κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας || κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας καλέσειν ἔμελλεν ΨU ἔμελλεν Γ — παρὰ τοῦ θεοῦ || περὶ τ. θ. Ψ — π. αὐτὸ || π. αὐτῶ Ψ π. αὐτὸν U
- c. 20. πάνν || πάντη Ω — λαμβάνουσι || λαμβάνουσιν Γ — πολὺ ἦν . . . τὸ || om. τὸ ΨU — οὗτος || αὐτὸς ΨU — πάνν ἄσφ. || πάντα ἄσφ. ΨU — σημηνάμενος αὐτῶ || αὐτῶ σημηνάμενος ΨU — γινώσκων || γιγνώσκων Γ — σφραγῖσι || σφραγίσιν Γ
- c. 21. ἴσως γὰρ || om. γὰρ Ψ — ἔχοις || ἔχῃς Ψ ἔχεις ΩUΓ

- σφραγίδα | σφραγίδα Γ — ὑπὸ τῷ λίνῳ || τὸν ὑπὸ
 τ. λ. U — τοῦτό ἐστιν || τοῦτο ἦν ΨU — Βρυτίας ||
 Βηρυτ. (?) Ψ Βερυττ. (?) U Βρετίας, in marg. Βρυτ.
 Γ — πῦρι || πῦρ (?) Ψ — προχρίσας || προχρήσας Ψ
 — ἀπέματτε || ἀπεμάττετο ΨU — διαναγνοὺς || δια-
 γνοὺς Ψ — ἐπιτιθεὶς || ἐπιθεὶς Γ — ἀπετύπον || ἀνε-
 τύπον Ω — [αὐτήν] || habet Γ, non habent ΨU —
 ἐμβαλῶν || ἐβαλῶν ΨU — τῇ σφραγίδι | τὴν σφρα-
 γίδα Ψ — τούτῳ δὴ || om. δὴ ΩΓ — τοῦτο || τουτῶ
 Ω τούτῳ Γ — ἐπινενοημένα || ἐπινενοημένους Ψ —
 συγγράμμασι || συγγράμμασιν Γ
- c. 22. χρώμενος ἐνταῦθα || ἐντ. χρώμενος ΩΓ — προσάπτων ||
 συνάπτων U — τοῖςδε || τοῖςδε λοξὰ Ψ — ἀσφαῆ ||
 ἀσφαλῆ ΨU — ἐδόκει || ἐδοξεν Ψ — καὶ τοῦτο || om.
 καὶ Γ — καὶ τοῦτο ... ἐδοξεν αὐτῷ || om. U — ἢ
 προὔτρεπεν || om. Ψ — προὔλεγε || προὔλεγεν Γ —
 ὡς ἂν || om. ἂν ΩΓ — κντιμίδες || κντιώδεις Ψ κτι-
 λώδεις U — ἀκόπου || ἄλλο πον Ψ — ἀγειον || ἀρ-
 κειου Γ — συντεθειμένον || συντεθειμένην Ψ — εἰς-
 αὐθις || αὐθις ΨU — ἀνεβάλλετο || ἀνεβάλετο Ψ —
 προστιθεὶς || προστεθεὶς Ω
- c. 23. καὶ μισθός || ὁ μισθός ΨU — χρησμῶ || μισθῶ Ψ —
 μικρὸν δὲ || om. δὲ ΩΨUΓ — μηδὲ ὀλ. || μηδ' ὀλ. Ω
 ΨΓ — ὀλίγον || ὀλιγοστὸν Ψ — πόρον || τρόπον Ψ
 — ἀλλ' εἰς || ἀλλ' ἢ εἰς Ψ — ἢ ὀκτώ || ἢ καὶ ὀκτώ
 U — εἰς πλοῦτον || εἰς πλ. Ω — καὶ πενθῆνας || om.
 ΨU
- c. 24. ἐξέπεμπε || ἐξέπεμπεν Γ — καὶ κλέπτας || om. ΨU —
 ἐξελέγξει || ἐξελέγξει ΩΓ — καὶ θησ. || om. καὶ ΩΓ
 — ἀνωρύξαι || ἀνωρύξαι Ψ — ἀναστήσειε || ἀναστή-
 σειεν Γ — τὸν ἐμὸν || τὸν om. Ψ — ὑποφήτην || προ-
 φήτην ΩΓ — θεράπονθ' ὑποφ. || θεράποντα προφ. Γ
 — ἐμοὶ || μοι ΩΓ
- c. 25. ἐπειδὴ δὲ || ἐπεὶ δὲ ἦδη Γ — ὥσπερ ἐκ μέθης || ὥσπερ
 καὶ ἐκ μέθης Ω — οἱ Ἐπικ. ἐτ. || ὅσοι Ἐπ. ἐτ. ΩΓ
 — πολλοὶ δὲ || om. Γ — ἦδη || om. ΩΓ — πᾶσα ἢ

μαγγανεία || ἡ πᾶσα μαγγανεία ΩΓ — ἐκφέρει || ἐκφέρει Γ
 — φοβητρόν τι || φοβηθρόν τι Ψ — ἐμπεπλήσθαι || πε-
 πλῆσθαι ΩΥ — ἐκέλευε || ἐκέλευεν Γ — ἐθέλουσιν ἕλεων
 || θέλουσιν ἕλεω ΩΓ ἕλεων θέλουσιν Ψ — π. δ. Ἐπι-
 κούρου || π. δ. τοῦ Ἐπικ. Ψ — τί πράττει ἐν Ἄιδου || τί
 ἐν Ἄδοῦ πράττει Ψ — ὁ Ἐπικ. | om. ὁ ΨΥ — Μο-
 λυβδίνας || μολιβδείνας Ω μολυβδαίνας Γ — ἔφη ἔχων
 πέδας || ἔχων ἔφη πέδας ΥΓ, ἔφη om. Ψ — ὀρών ||
 ὀρώντων Υ — προσιόντων || εἰσιόντων Ψ — ὄλωσ
 δὲ || om. δὲ Ψ — καὶ μάλα || om. καὶ Ω — μάλα εἰκό-
 τως || lac. in Ψ — τίνι γὰρ || τίνι γὰρ ἂν Υ — τερα-
 τεία || τερατεία Γ — ἀληθεία || ἀληθεια Γ — Ἐπι-
 κούρω ἀνδρὶ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καθεωρακότι ||
 τῷ καλῶς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καθεωρακότι (in
 ras.) Υ — ἀτεγκτος || ἄτεκτος ΩΨ — παιδιᾶ || παιδιᾶ Γ
 πεδιᾶ Ψ — Ἄμαστριν || Ἀμαστριν suprascr. α Γ ἄμα-
 στραν Ψ — ὄντας || ἐνόοντας ΩΓ — Ἄμαστριανῶ ||
 ἄμαστρι^ω Ψ — ἀδελφῶ || ἀδελφῷ Γ — καταγέλαστος ||
 καταγελασθεὶς ΨΥ καταγελάστως Γ — αὐτῷ || αὐτὸν
 Ψ — μεμφομένῳ || μεμφομένον Ω — ὕειον || οἶειον
 Ψ — χοιρείων || χοιράων ΩΥ χυρά (χυράων) Ψ —
 ἱερῇ || ἱερῆν Ω(?)Γ — Κυμίνευε σιπύδνῳ || καμίνευε
 σιπύδνα Υ

c. 26. οὖν || om. Ω — ὑπὸ κόλπου || ὑπὸ κόλπον ΨΥ —
 πλήθος || πάθος Υ — οὐ χαλεπῶς || οὐχ ἀπλῶς Ψ —
 καὶ διὰ τ. κ. | om. καὶ Γ — ἀπεκρίνετο || ἀποκρίνοιτο
 Ψ — ὀθονίνου || ὀθονίου Ω ὀθωνίνου Γ — προσ-
 πιπτούσης || προπιπτούσης Υ (in ras.) Γ — καὶ οὐ ||
 om. οὐ Ψ — ἀνέδην || ἀναίδην Γ

c. 27. Σενηριανῶ || Σενηριανῷ Γ — ἐς Ἀρμενίαν || ἐς Ἀρ-
 μενίους Υ ἄρμενι om. ἐς Ψ — θεῶ || θεῶν Γ — δα-
 μάσας || δαμάσας ΩΨΓΥ — φέρων || τ' ἔχων ΨΥ
 — μεμιγμένον || μεμιγμένος ΨΥ — ἀκτίνεσιν || ἀκ-
 τίνεσιν Ψ — εἰσέβαλε || ἐσέβαλε ΨΥ εἰσέβαλλεν Γ
 — αὐτῇ στρατιᾶ || αὐτῇ στρατιᾶ Γ — Ὀθρυάδου ||

- ὄθριον Ψ ὄθριου U — ἐντίθησι || ἐντίθησιν Γ —
 δὲ ἄλλον | δ' ἄλλον Γ — τις ἀνὴρ | ἀνὴρ τις Ψ —
 τόξον ἀπο λ. | τόξων ὄπο λ. U — παύσῃ | παν-
 σαι Γ — βιότοιο φάους τε || βιότου φάεος τε ΨΟΥΓ
- c. 28. θεραπεία || θεραπεία Γ — πρὸ μὲν τῆς τελευτῆς τοῖς
 νοσοῦσιν || τοῖς μὲν νοσοῦσιν πρὸ τῆς τελ. Ω —
 ὕγεια || ὕγεια Ψ — ἄλλος || om. ΨU — παλινω-
 δῶν || παλινωδῶν Γ — διζῆσθαι || διζῆσθε ΩΨΓ δι-
 ζεσθαι in ras. U — νόσοιο | νόσοιο ΨU νόσου Γ
 — ἐκφυγείν || ἐκφυγεῖν ΨU
- c. 29. Διδύμοις || Διδύμῳ Ψ — Μάλλῳ | Δήλῳ ΨU — αὐ-
 τοὺς ἐπ. || αὐτῷ (in ras.) ἐπ. U — ἀκούσης || ἀκούσῃ
 ΩΓ — ἀδύτοις || ἀδύτοις Ψ — Μαλλὸν | μάλον Ψ
 μᾶλον U — θεσπίσματα || θεσπίσματ' Ω
- c. 30. ταῦτα μὲν || om. μὲν ΨU — διεφοίτησε || διεφοίτησεν
 Γ — ἐς τὴν Ἰταλίαν || εἰς τ. Ἰτ. Γ — ἐς τὴν τῶν
 Ρωμ. || εἰς τ. Ρωμ. Ω, om. ἐς Ψ — πρὸ ἄλλου || πρὸς
 ἄλ. ΨΓ — ἐγένετο || ἐγένετο U — Ῥουτιλλιανός || Ῥου-
 τιλλιανός U καὶ Ρουτιλλιανός Ψ — καὶ εἰ μόνον || om.
 καὶ Ω — προσπίπτων εὐθὺς || πίπτωναι εἰ (sic) Γ
 — εὐθὺς || ἀεὶ Ω αὐτῷ Ψ — καὶ ἐπὶ... εὐχόμενος ||
 om. Ψ — τὰγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ U — τάξιν || πρᾶξιν
 Ψ — ἀναπτῆναι || ἀναβῆναι U — ἐπανήεσαν || ἐπα-
 νήεσαν Γ ἂν ἐπανήεσαν ΨU — ὡς ἰδόντες καὶ ὡς
 ἀκούσαντες || ὡς ἀκ. καὶ ἰδ. Ψ ὡς ἰδόντες καὶ ἀκού-
 σαντες U — οὖν || γοῦν in corr. Γ δοῦν ΨU
- c. 31. περιήει | περιήει Γ — ἀκούσειε || ἀκούσειεν Γ — παρὰ
 τῶν πεμφθέντων || περὶ τ. π. Ψ — καὶ παρ' αὐτοῦ ||
 καὶ om. ΨU — προστιθείς || τιθείς Ψ — δ' οὖν ||
 οὖν Ψ — πάνν || om. Ω — ξενίους || ξενίαις Ω ξέ-
 νια c. ras. U — πολυτελέσιν || ποτελέσιν Γ — ἀπέ-
 πεμπεν || ἀπέλυσεν Ψ — ἀπαγγελοῦντας || ἀγγελοῦν-
 τας U — τεράστια || τεράστεια Ψ — αὐτοῦ || αὐτοῖς
 ΩΨΟΥΓ
- c. 32. Ἄλλὰ || om. Ω — μηχανᾶται || μηχαν. τι ΩΓ — ληστοῦ ||
 ληστοῦ Γ — πεπεμμένα || πεμπόμενα U καταπεμπό-

- μενα Ψ — βιβλίδια | βιβλία ΩΓ in ras. — ἀναγι-
νώσκων || ἀναγιγνώσκων Γ — ἐπισφαλές || οὐκ ἀσφα-
λές Ω — ἐρωτήσεσι | ἐρωτήσεσιν Γ — ἐν ταῖς ἐρ. |
om. ἐν ΨΥ — κατ. αὐτὸς | κ. αὐτὰ Ψ κ. αὐτὸ Υ —
ὡς ὑποχειρ. | καὶ ὡς ὑποχ. Ω — ἔχοι || ἔχειν Ψ ἔχη
— πεπομότας || πέμποντας ΨΥ — συνίης || συνίεις
Ω συνίησι Ψ συνίεις Γ — οἶας || οἶα ΩΨ — μέγα ||
μεγάλα ΩΓ — πύστεις | πίστεις Ψ — πολλὰ || om.
Ψ — ἔχοι | ἔχει ΨΥ
- c. 33. Ῥουτιλιανῶ || Ῥουτιλιανῶ Γ — ὑπὲρ | περὶ Ω —
παιδὸς || υἱοῦ Ψ — ἐκ πρ. || τοῦ ἐκ πρ. Ψ — ὄν-
τινα προστήσεται τὸν || lacuna in Ψ — προστ. τὸν
διδάσκαλον || προστήσαιο (in ras.) διδάσκαλον om. τὸν
Γ προστήσαιο τὸ δ. Υ — πολέμων || om. ΨΥ —
ἀοιδόν || ἀοιδόν ὄμηρον (in ras.) Υ — εἶχε | εἶχεν Γ
— Ῥουτιλιανὸς || Ῥουτιλιανὸς ΥΓ — δι' αὐτὸ | διὰ
τοῦτο ΨΥ — κελεῦσαι μηδένα || μηδ. κελ. ΨΥ —
τεθνεῶτας || τεθνηκότ^a sic Ψ — ἐν Ἄιδου || ἐν ἄδου
Γ — ἐνδιατρίβειν || ἐντροφᾶν (ras.) Υ συνδιατρ. Ψ
- c. 34. πυθανομένῳ || πυθομένῳ Υ — τίνος | τινὸς Γ —
πρῶτον || πρ. μὲν Ψ — φαίνη || φαίνει Γ — ἔσσαι ||
ἔσσαι Ψ — ἡλιάς || ἱλιάς Υ — ὀγδώκοντ' | ὀγδο-
ήκοντα Ψ — ἐπὶ τοῖς || ἐπὶ τούτοις Ψ — λυκάβαν-
τας || λυκάβαντος Ψ — οὐ περιμ. || οὐδὲ π. Ω
- c. 35. ποτε || om. Ψ — Σελ. τε || om. τε Ψ — καθεύδον-
τος || καθεύδοντα ΩΥΓ — μελλήσας || μελήσας ΩΓ
— ξυνετέλει || συνετέλει Γ — τὴν πενθ. || καὶ τ. π.
Ψ τῆ πενθερᾶ σελήνῃ ras. Υ — ἱλασκόμενος || om. Υ
- c. 36. μείζω || μείζον ΩΓ — προσεπενόει || προσενοεί Ψ προσ-
επενόει Υ — ἔπεμπε || ἔπεμπεν Γ — χρησμολόγους ||
χρησιμοφόρους ΩΓ — πυρκαϊᾶς || πυρετοῦς Ψ — φυ-
λάττεσθαι || ἔσεσθαι Ψ — ὡς μὴ γίνοιτο | εἰ γένηται
Ψ — ἕνα δὲ τινα || ἕνα δὴ τινα ΩΓ ἐν ἄδου Ψ (?) —
εἰς ἅπαντα || εἰς ἅπ. ΩΓ — λοιμοῦ || λιμοῦ Ψ — ἀπε-
ρύκει || ἀπερῦκα (?) Ψ — ὡς τ. λ. ἀλεξιφ. || om. ΨΥ

— τὸ δ' ἐς τούναντιον | ἐς δὲ τούναντιον U — ἐν αἰς | om. ἐν ΩΓ — μή με | om. με ΨU — νομίσης | νομίσης Γ — τοῦτο | τοῦτό με (corr.) U — καὶ οἱ πολλοὶ | οἱ πολλοὶ καὶ ΩΓ — θαρροῦντες | κατα- θαρροῦντες ΩU — τῷ στίχῳ | τῷδε τῷ (in ras.) στ. U — ῥαθυμ. | ραθ. Γ — διητῶντο | διητῶντο Γ — τὰς συλλαβὰς | om. τὰς ΩΓ

c. 37. αὐτῇ Ρωμ. | τῇ Ρωμ. Ψ — ῥώμη | ῥώμη Γ

c. 38. τὰ ἐν τῇ Ἰτ. | τῇ Ἰταλ., om. τὰ ἐν U τὰς ἐν τ. Ἰ. Γ — καὶ τὰ τοιαῦτα | καὶ τὰ τοι om. Ψ — προεμηχανᾶτο | ἐμηχανᾶτο Ω προεμηχανᾶτο ΨU — τελετήν τε | om. τε Ψ — συνίσταται | συνιστάτο Ψ συνίστα U — τελουμένων | τελουμένας in ras. U — ἦν | om. Ψ — Ἀθήνησι | Ἀθήνησιν Γ — Ἐπικούρειος | ἐπικούριος Ψ — πιστεύοντες | πλειῶστοι ὄντες Ψ — ἐπεφθέγγετο | ἐφθέγγετο Γ — Λητοῦς | Λετοῦς U — ἐγίγνετο | ἐγένετο Ψ — γάμος | ποταμοὶ Ψ — γέννησις | γένεσις Ω

c. 39. Ποδαλειρίου | Ποδ. τε U — Δᾶδις δὲ ἐκαλεῖτο | διδῆς δὲ ἐκ. Γ Δις δὲ ἐτελεῖτο (ras.) U, om. Ψ — τελευταῖον | τελευταῖος Ψ — Ῥουτιλλιανοῦ | Ῥουτιλιανοῦ Γ — ἡ γυν. | om. ἡ ΩΨUΓ — ἱεροφάντει | ἱεροφάντη^{τα} sic Γ — κατήει | κατήει Γ — τῆς Σελήνης | om. τῆς U — Ῥουτιλλία | Ῥουτιλία Γ — οἰκονόμων τινὸς | om. τινὸς Ψ — ἐρῶσα ὡς ἀληθῶς | ὡς ἀλ. ἐρῶσα ΩΓ — τοῦ Ἄλ. | om. τοῦ Ψ — Ἀλεξάνδρου | Ἀλεξάνδρῳ Ψ — ἐγίγνετο | ἐγίνετο Ψ — ἐν τῷ μέσῳ | om. τῷ Ψ — δᾶδες | δάδες Γ — τάχα ἂν | τάχ' ἂν ΩUΓ — παλ. ἐσῆει | εἰσῆει πάλ. ΩU εἰσεῖη(?) πάλ. Γ — ἐσκενασμένος | ἐσκενασμένως Γ — ἰῆ | om. Ψ — Εὐμολπίδαι | om. Ψ — καρβατίνας | καρβατίδας Ω, Γ c. ras. in δ — ἰῆ | συν(?) Ψ

c. 40. δ' ἐπὶ | δὲ ἐπὶ Γ — ἐπὶ ταῖς δαδονχλαῖς | ἐν τῇ δαδονχλα ΩΓ — σκιρτήμασι | σκιρτήμασιν Γ — ἐξεφάνη | διεφάνη ΩUΓ — ὡς τὸ εἰκὸς | om. τὸ UΓ — ὥστε |

- ὅτε U — τὴν ψυχ. || om. τὴν Ω — εἶτε || εἶγε Ψ —
 αὐτῷ || αὐτῇ ΩΓ — ἄλλοτε || ποτὲ U — δ' αὐξ. || δὲ
 Ψ — προφητεῖη || προφητεία Ψ — ἀνδρῶν || ἀνδρῶντε
 θεῶντε Ψ — βληθεῖσα || κληθεῖσα Ψ
- c. 41. ἐτεχνάσατο || ἐτεχνήσατο ΩΥΓ — ταῖς Παφλ. καὶ ταῖς
 Ποντ. || ταῖς Ποντικ. καὶ ταῖς Παφλ. Γ ταῖς Ποντ.
 καὶ Παφλ. U — θεηκόλους || θεηκέ(in ras.)λους Γ θε-
 εικέλους Ω θεοεικέλους U — εὐγενεστάτους || εὐαγεσ-
 τάτους Ψ — κάλλει || κάλει Ψ — οὖς || οὖσπερ (in
 ras.) U — ἀργυρωνήτοις || ἀργυρωνίτοις Ω — ἐχρή-
 σατο || ἐχρήτο ΩΥΓ — καὶ συγκ. || om. καὶ ΩΓ —
 οὗτοι || om. ΩΥΓ — οἱ ἐντός || om. οἱ Ψ
- c. 42. γυναικάς τε || γυν. δὲ Ψ — ἀνέδην || ἀναίδην ΨU —
 ἐσρνήσεσθαι || εἰσρνήσεσθαι ΩΓ — ἤχουν || ἤχοντο
 Ψ — ἀληθῆ || ἀληθῶς Ω
- c. 43. Σακέρδωτος || τοῦ Σ. ΩU — εἶση || εἶσει Γ — χρυ-
 σοῖς γρ. || γρ. χρ. Ψ — Εἰπέ γάρ μοι || εἰπέ δέ μοι
 Ψ — ἔφη || om. Ψ — Ἐγὼ || ἐγῶγε U — ἢ δ' ὅς ||
 ἢ δ' ὡς Ψ — πῶς λέγεις || ἢ (ras.) πῶς λ. U — πα-
 ραμενεῖς || περιμενεῖς U — χρησμοδῶν || χρησμοδῶν
 Γ — μεταστήση || μεταστήσει Γ — τῆς ἐπιδημίας ||
 om. τῆς Ω — ἐτι σου τὸν προπάτορα ἔχει τὸν Ἀπόλλω ||
 ἔχουσι τὸν πατέρα τὸν Ἀπόλλωνα χρησμοδοῦντα Ω
 ἔχουσι τὸν προπάτορα Ἀπόλλω χρησμοδοῦντα U ἔχουσι
 τὸν πατέρα τὸν (sic) Ἀπόλλω χρησμοδοῦντα Γ — ἢ
 ψευδ. || Ηἰ (ἦ) Γ — ἐθειλήσης || ἐθειλήσης Γ ἐθειλή-
 σεις U — εἶτα ἀνῆρ || εἶτ' ἀνῆρ Γ — ὁ Γλύκων || ὡς
 ἐκὼν Ψ — χρησμοδὸν || χρ. ἐπιδούς Ψ — Δελίδω || Δε-
 πίδω Γ — ἐπεὶ οἱ || ἐπεὶ ἢ ΩΨ ἐπεὶ ἢ(?) Γ — οἶτος ||
 οὔτος(?) Ψ
- c. 44. τῶν παρόντων || om. τῶν ΩΥΓ — ἔλεγε || ἔλεγεν Γ
 — μέντοι || μέντοι γε ΩU μὲν Ψ — προσάγαγεῖν ||
 προσάγειν Ψ — καὶ ζῆ || om. καὶ U — ἐπανελήλυθε ||
 ἐπανελήλυθεν Γ — ζῶν || om. Ψ — τοιοῦτο || τοι-
 οῦτον ΩΥΓ — δέ τι || δέ τοι Ψ — ἐγεγένητο || γε-
 γένηται Ψ ἐγεγένετο U — ἀναπλεύσας || ἀποπλεύσας

Ψ — ἐς Αἴγυπτον || εἰς Αἴγ. ΩΥΓ — ἐς Ἰνδ. || εἰς Ἰνδ. ΩΥΓ — κάπειδήπερ ἐβράδυνεν || κάπειδὴ παρεβράδυνεν Ψ — ληστῶν || ληστῶν Γ — πολλοὶ γὰρ || π. δὲ Ω — ἦσαν τότε || τότε ἦσαν Ψ — ἀνηρῆσθαι || ἀνηρῆσθαι Γ

c. 45. ἐκέλευε || ἐκέλευεν Γ — καὶ Ἐπ. κληθῆσεσθαι || om. Ψ — Ἐπικουρείους || Ἐπικούρους Γ — τις ἐπίδ. || om. τις Ψ — τοῦ Πόντου || τῶν ἐν τῷ Π. ΩΥ(?) — ἐρρύσατο || ἐρύσατο ΨΥ — πάνν || om. Ψ — ἔδει μόνον || μόνον ἔδει Ψ, om. μόνον Υ — ἐν τοσοῦτοις || om. ἐν Ψ — μεμηρόσι || μεμηρόσιν Γ

c. 46. τινων || τινα Ψ τινι ΩΥΓ — προσκαλουμένων || προσκαλουμένῳ ΩΥ προσκαλουμένῳ Γ — πρὸ μᾶς || παρανομίας Ψ — τοῦτο || om. Υ — τῷ δὲ || ὁ δὲ Υ — ἀνείπεν || ἀνείποι Υ — ἐνδοθεν || ἐνθον Ψ — οὔτε στέγη || οὔτε om. Ψ οὔτε στέγη ΥΓ — ἐλαύνεσθαι || ἐλαύνοντα Ψ — ὡς ἀσεβῆ || om. ὡς Υ

c. 47. καὶ γελ. || om. καὶ Ψ — κυρίας || om. Ω — ὡς οἶσθα || om. ὡς Ψ — κεφαλαιώδη || κεφαλή(?)ώδη καὶ ποδες(?) Ψ — κομίσας ἐς τὴν ἀγορὰν || κομισθῆναι κατὰ τ. ἀγ. Ψ — ἔκασεν || ἐκέλευσεν Ψ — σποδὸν || σπονδὸν Ψ — ἐς τὴν θαλ. || om. τὴν ΩΥΓ — ἐξέβαλεν || ἐξέβαλλεν Ω — κέλομαι || κέλλομαι Ψ — οὐδὲ εἰδῶς || οὐδ' εἰδῶς Γ — ὄσων || οἶων Ψ — ἐντυγχάνουσιν || ἐντυχοῦσιν ΩΥΓ — καθαιρὸν || καθαιρῶν Ψ — ὡς ἀληθῶς || om. ὡς Ψ — ὑπὸ δαδί || ὕδατι Ψ ὑπὸ διδί Γ — σκίλλη || σκύλλη Υ

c. 48. οὐ μικρὰν || om. Ψ οὐ μικρ. ἐπίβασιν ΩΥ — τὸν Ρ. || καὶ τὸν Ρουτιλιανὸν ΩΥΓ — πάροδον || om. ΩΥ — παροδ. διαπ. || διαπέμπ. πάροδον Γ — ὅτε θεὸς || ὁ θεὸς Ψ — Κουάδοις || Κοάδοις Υ — ὀρετρεφῆας || ὀριτρεφῆας Ω — εἰρήνη || εἰρήνη τ' Ψ — διανηξαμένους || ἐκνηξαμένους ΩΥΓ — ἐγένετο || ἐγίνετο Υ — ἀθρόων || ἀθρόον Ω, om. Ψ — ἀπολομένων || ἀπολυμένων Ψ — ἐπηκολούθησε || ἠκολούθησε ΩΥΓ —

- ἐκ. τῆς πολ. || τῆς πολ. ἐκ. ΩΥΓ — παρῆγε | ἀνήκε
 Ψ — προειπεῖν || προσειπεῖν U
- c. 49. ἐπεδρεόντων || ἐπιρρεόντων ΩΥΓ ἐπειδρεόντων Ψ —
 παρὰ τοῦ θεοῦ || περὶ τ. θ. Ψ — ἀλλ' ἀμφιβόλους ||
 ἀλλὰ καὶ ἀμφιβ. ΩΥΓ — κατεσφραγισμένον τὸ βιβλίον ||
 τὸ β. κατ. ΩΥΓ — παρακινδυνεύων || παρακινῶν Ψ
 — ἐπελθὼν || τὸ ὑπελθὼν Ω ὑπελθὼν Γ — ἄλλως ||
 ἀλλ' ὡς Ψ — ὑπέγραφε | ὑπέγράφεν Γ ἐπέγραφε Ψ
 — καὶ τὸ τοιοῦτον || κατὰ τὸ τοιοῦτον Ψ — ἐπι
 τούτῳ || ἐπι τοῦτο ΨΓ — ἀπολαμβάνοντων || λαμ
 βανόντων Ψ ὑπολαμβάνοντων Γ — ἦν || γίνεται Γ
- c. 50. ἐχρησμῶδει || ἐχρησμῶδει Γ — σὺ γε πάντα | σὺ τὰ
 πάντα Ψ — ὄπνες || ὄπνιες Γ — ἐκείνον || ἐκείνην
 Ψ — σὴν π. || τήν(?) π. Γ — ἰδίας | ἀκαρῆν Ψ —
 δὴ φ. || om. δὴ Ψ — εἰσατοῖς | ἐσατοῖς Ψ — εἰσ
 οράοις || ἐσοράας ΩΨ εἰσοράας ΥΓ — κατέπτυσεν
 ἄν || ἄν κατέπτυσεν Ψ
- c. 51. ἔχρησεν || ἔχρησε Γ — ἔροιτο φωνῆ || φ. ἔροιτο Ψ —
 Συριστί ἢ Κελτιστί | Κελτ. ἢ Συρ. Ψ — οὐ ῥ. || om. οὐ
 ΩΥΓ — δεδωκόσι || δεδωκόσιν Γ — τῶν βιβλίων || καὶ
 β. Ψ — ὡς ἐν τοσ. || om. ὡς Ψ — τοσοῦτῳ || τοσοῦτῳ Γ
 — λύοιντο || δίδοιντο Ψ — Σκύθη || Σκύθη Γ σκήθη Ψ
 — χρῆσ. ἦν || om. ἦν Ψ — Μόρφι... φάος || μορφὴν
 ἐν βαργουλις εἰς κακίαν χνεχικραγκ λείψει φάος Ω
 μορφεῦ μάργουλος ἰσχνῆιχ^εν χῆριφασσθῆ(?) Ψ μορ
 φὴν ἐν βαργουλις εἰς σκιαν χνεχικραγ ἠλείφεις φάος U
 μορφιν εναργουλις εἰς σκιαν χνεχικραγῆ λείψει φάος Γ
- c. 52. ἄλλως || ἄλλο Ψ ἄλλος ΥΓ — ἕλως || ἄλλῳ Ψ —
 ἔφη || om. Ψ — πέμψας σε || σε om. Ψ — ληστῶν
 ἐπαχθέντων || τῆς τῶν ἐπ. Ψ ληστῶν προσελθόντων
 Γ ληστῶν προσελθόντων ΩU
- c. 53. καὶ κατασ. || om. καὶ Ψ — ὑπογράφεται || ἀπογράφε
 ται U — νυκτερεῖσιος || νυκτερίσιος ΩU νυκτερήσιος
 Γ — Σαβαρδαλάχου μάλαχ' Ἄττις ἄλλος ἦν || Σαβ.
 μάλαχα ἄττιάλλος ἦν Ω Σαβαρδαῆ μάα ἄττης ἄλλο

ἦν Ψ Σαβαρδαλαχου μαλαχα ἀτου καλὸς ἦν U Σαβ.
μαλαχα Ἄττις ἄλλος(?) ἦν Γ — ἐν δ. | om. ἐν Ψ —
δύο | δυοῖ U — διαφοροῖς | om. Ψ — ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ
νεανίσκου | ὑπὸ τοῦ νεανίσκου τοῦ ἐμοῦ Ψ — ἐφ'
ὅτι | ἔφη Ψ ἐφ' ὅτω (ras.) U — ἦκε | ἦκεν Γ —
θεραπείαν | θεραπείας Γ — ἔφη | φησὶν Ψ — κντ-
μίδα χριεσθαι | κντμίδια χρ. ΩU ὑμίτιδι χρ. Ψ κντ-
μιδια χριεσθαι sic Γ — κέλομαι | κέλλομαι Ψ — κέ-
λητος | κελητοῖς(?) ΩΓ καὶ λητοῦς Ψ κελητοῦς(?)
U — ἐπει καὶ | ἐπειδὴ καὶ UΓ — ὡς ἐρομένον | om.
ὡς — πέμφαντος | κλενοῦντος Ψ — εἶτε μοι | εἰ
δέον Ψ — ἐκ' Ἰταλ. | εἰς Ἰταλ. Ω — πεζοπορῆσαι |
πεζοπωρῆσαι Γ — κατ' οἶμον | καθ' οἶμ. ΩU —
ὄδενε | βάδιζε Ψ

c. 54. καὶ ἐκεῖνο | om. καὶ Ψ — ἐρωτήσας | ἐπερωτήσας Ω
— τῷ βιβλίῳ | τὸ βιβλίον U — γιγνόμενον | διδό-
μενον Ψ — ταύταις | αὐταῖς Ψ — ἐπιγραφῇ || ἀπο-
γραφῇ Ω — τοῦ βιβλιον | τοῦ ἡλίον Ψ — ὀκτώ μοι |
om. μοι Ψ — φασιν | φησιν ΨΓ — τὸν P. | om. τὸν ΩU
— Ρουτιλλ. | Ρουτιλ. Γ — ἀκέτρεπον ἐγὼ | ἐγὼ ἀπετ.
ΩUΓ — καὶ τοῦ γ. | om. καὶ ΩU — τοῦ προσκειῖσθαι |
τοῦ πάνυ προσκ. UΓ — Νυκτικλάνοις | νυκτικλάνος
(sic) Ω — τε δυσάγνοις | δὴ λάγνοις, om. τε Ψ

c. 55. ἐσελθόντα | εἰσελθόντα ΩΓ — ἐσελθόντα... πόλιν |
lac. Ψ ἐς τὴν πόλιν ἐσελθόντα με U — ἤσθετο || ἦσθετο
Γ ἡσθάνετο Ψ — ὡς ἐκεῖνοι | ὡς ἐκ. ὡς Ψ — εἶην
... ἐπηγόμην | lacuna Ψ — κοντοφόρον || κορυννηφό-
ρον Ψ — φίλου ὄντος | φίλου τε ὄντος Ω φίλου
τότε ὄντος Γ — ἄχρι | μέχρι UΓ — μ. πολλῆς φι-
λοφροσύνης | μ. πολλῆς τῆς εὐφροσύνης Ψ — ἐλθὼν
δ' | ἐλθὼν δὲ Γ — πολλοὺς καταλαμβάνω | καταλ.
πολλοὺς ΩΨUΓ — αὐτῷ | αὐτοῦ(?) Ψ — τὴν χεῖρα
ἐποίησα | ἐποίησα τὴν χεῖρα UΓ — προφήτην | ἔπο-
φήτην Ψ — γεννικῶς | γενικῶς Ψ — κατέπαυε |
κατέπαυεν Γ κατέπαυσεν Ψ κατέπλαετ(?) U — φί-
λους... μετᾱστήσ. | om. Ψ — πάνυ εἶδέναι | πάνυ

- με εἶδ. ΨΥ — Ῥουτιλλ. || Ῥουτιλ. Γ — τάδε | ταῦτα
 ΩΥΓ — μου ῥαδία γενομένη || ῥαδία γενομένη μου
 ΩΥ(?)Γ — μεταβολή || ἡ μεταβολή ΩΥΓ καταβολή Ψ
 c. 56. μου || μοι Υ — προαιρουμένον || προαιρουμένω Υ —
 προῦκπεπομφώς || προεκπεπομφώς ΩΥ, in gas. Γ προ-
 πέμπων Ψ — ὦμην || ὄμην Γ — ὑπισχνεῖται || ὑπι-
 σχνεῖτο Ψ — τι || om. Ψ — τοῦτο εἶναι || εἶναι τοῦτο
 Ω — πόρον || πόντον Ψ — τι ἀντιλέγοντα || om. τι
 Ψ — ἐπεσταλμένον || ἐπηγγελμένον Ψ — ῥῆμαι ἡμᾶς ||
 ἡμᾶς ῥ. — ἐς τ. θαλ. || εἰς τὴν θάλατταν Γ ἐς τὴν
 θάλασσαν Ω — ῥαδίως ἄν || om. ἄν ΩΓ — διεπεπο-
 λέμητο || ἐπεπολέμητο Ω(?)Γ — ἐπεισε || ἐπεισεν Γ —
 συνναύτας | ναύτας Ψ — ἢ κακὸν || om. ΥΓ — βλον ||
 om. Υ — προβεβιωκῶς || προβεβηκῶς ΩΓ βεβιωκῶς Ψ
 c. 57. ἀπήλαννεν || ἀπήλαννον Ω — ἐνθα || ἐνθα γὰρ Ψ —
 παρ' Εὐπ. || παρὰ Εὐπ. Ψ — ἐς τ. Βιθυνίας || εἰς
 τὴν Βιθ. Γ — ἐπετεῖλον || ἐπετίλον Γ — δεξιῶν || δε-
 ξιώς ΩΓ — ἐς τὸ πλοῖον || ἐπὶ τὸ πλ. Ψ — κάλων ||
 καλῶν^{ων} (sic) Ψ — φιλοσόφον || φιλοσόφους ΩΥ —
 ὁ τότε || ὅτε Ψ — τῆς Βιθ. || om. τῆς Γ — Αὔειτος ||
 αὔεκτος Ψ αὐτὸς ΩΓ — μονονοχι ἰκ. || μονονοχ'
 ἰκ. Γ — πρὸς Ῥουτ. || πρὸς τὸν Ῥ. Υ — ὄρυγης || ὄρ-
 γῆς Ω — ἀνεπανσάμην || ἀνεπανόμην ΩΥ — θρασυ-
 νόμενος || θρασυνάμενος Υ — ἐφ' οὕτω δικαστοῦ δια-
 κειμένον || ἐφ' ὅτον δικαστοῦ διακειμένον Ψ
 c. 58. παρὰ τοῦ αὐτοκρ. || περὶ τ. αὐτ. Ψ — μετονομασθῆ-
 ναι || τὸ μετ. Ψ — τὸ Ἀβώνου || τὸ τοῦ Ἀβ. ΨΥΓ
 — κόψαι || om. ΥΓ — τοῦ Γλαύκωνος || om. τοῦ Ψ —
 θάτερα || θάτερον ΥΓ — Ἀλεξάνδρον... τε || om. Ψ —
 τὴν ἄρπην || τὴν ἀρετὴν Ω — ἐκείνην || ἐκείνον Υ —
 πατρομήτορος || προμήτορος Υ
 c. 59. προειπὼν || προσειπὼν Ψ — περὶ ἑαυτοῦ || περὶ αὐτοῦ
 ΨΓ — οὐδὲ ἐβδ. || οὔτε ἐβδ. Ψ — τέλει || ^{τελει}β^{τελει}ε (sic βελεῖ)
 Ψ — μέχρι τοῦ β. || om. τοῦ Ψ — ἐφάνη || ἐφωράθη
 ΩΓ — ἐπιβρέχειν || ἐπιβρέχων Ψ — φενάκης || φαι-

- (*ras.*)νάκης Γ — ἀφηρημένης || ἀφηρημένος Ψ ἀφηρημένης Γ
- c. 60. τέλος || τὸ τέλος Ψ — καταστροφὴ || κατ. ἐγένετο UI — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩUIΓ — γενέσθαι ἄξιον || ἄξιον γεν. ΩUIΓ — συστήσασθαι || συστήναι (*ras.*) U — ὑπὲρ || ἐπὶ Ψ — συνωμοτῶν || συνωμοτῶν Ψ — ἐκείνων || om. ΩΓ — και γοητ. || om. και U — ἀνελεθόντων || ἐλεθόντων Ψ — χρῆ || δεῖ U — πολιώδης || πολιτης ΩΨUIΓ — ὦν || om. ΩΨΓ — οὔτε || ὅς οὔτε ΩΨΓ — ἀπέπεμψεν || ἐπεμψεν U
- c. 61. ὄν || ὦν, corr. in ὄν Ψ — ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω || οὔτω μάλιστα πάντων ἔχω Ψ — ἐπὶ τε σοφία || διὰ τε σοφίαν Ψ ἐπὶ τε σοφία Γ — τρόπον πραοτ. || τρόπον πρ. Ψ — παραδεδωκότι || περὶ ἀδύλου Ψ — γενομένῳ || βουλομένῳ Ψ

LUCIANI DE SALTATIONE.

Lectiones codd. Gorlic. A

Marc. 434 Ω

Vatic. 87 Α (Niese)

Vatic. 90 Γ

Paris. 3011 C c. 1—38

Paris. 3673 Ath. c. 1—32

Flor. Laur. 77 Φ (man. antiqua a c. 5) (Vitelli)

Lond. Harlei. 5694 (Müller-Strübing)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. ΔΥΚΙΝΟΣ || om. Harl. — ὀρχήσεως || ὀρχήσεων ΑΓ
Harl. — πράγματι || παραδείγματι Α
- c. 2. ὦ λῶστε || δλωσ Α — ὀμιληκῶς || ὠμιληκῶς Γ — τοῦ περὶ τ. β. || το ex ω m. I(?) Α — κάθηται || κάθησαι ΩΓ — ἄσμασιν || om. Α — κρούμασι || κρού-

- μασιν Ath.Harl. — τερετίσμασι || τερετίσμασιν Ath.Harl.
 — ἐπὶ τοιαύτῃ θέα || ἐπὶ τῇ τ. θέα Α — σχολάζεις ||
 σχολάζοις ΩΑΓHarl. — ἠριάθην || ἠνίσθην Α — τὸ
 ὁμοιον || om. τὸ Α — πεπονθῶς || πεπονηκῶς Α — κυ-
 κλικῶν || κυκλίων Α, κυκλίων Γ spat. inter ι et ω —
 φαιδροτάτης || σεμνοτάτης Α — ἐναγώνια || ἐναγωνία
 εἶναι ΩΓHarl. ἐν ἰωνία εἶναι Α
- c. 3. δεήσει || δεήση Ath. δεήση Harl. — πρὸς δ' οὖν || πρὸς
 δὴ Ω πρὸς αὐ Α — τοῦπιόν || τοῦποιόν Α — δρα ||
 α in ras. Harl. — Ἀυδή τις || Α. τίς ΑHarl. — ἄν ἔγ-
 κλημα εἶη || om. ἄν ΑΑC — ἐδέησε || ἐδέησεν ΩCHarl.
 — ὀφθαλμῶν || ὀφθαλμοῦ Α — ὄλος || ὄλως sic C
- c. 4. τό γε παράδειγμα || τό τε π. ΑΑ τότε π. Harl. — καὶ
 Σειρήνων || om. καὶ Α — τοῦ λωτοῦ || om. τοῦ Α —
 τοῦπιτίμιον || om. Α τουπιτίμιον Harl. — πεφνέσαι ||
 πεφνέναι ΩΑΓ ras. in sec. syll. Harl. — τὸ τέλος ||
 om. τὸ ΩΑ — ὀκνίσαντα || ὀκνίσαντας AC — σοὶ
 ἐπανελ. || om. σοὶ ΩΑ — εἰπεῖν καλὸν || καλ. εἰπεῖν
 Α — νεῖται || κείται Α — οὐδὲ αἰσχύνῃ || οὐδ' αἰσχ.
 ΩΑΓHarl. — κατάπτυστα || κατάπτυστας Α
- c. 5. καὶ περὶ ὄρχ. || om. καὶ ΩΑΓAth. — γινομένων || γε-
 νομένων Α — εἰ μὲν γὰρ || om. γὰρ Α — ἐξ ἴσου ||
 ἐξ ἴσης Ω — εἶναι σου || σου εἶναι Ω — δόξῃ || δόξει
 Φ η in ras., om. ι subscr. — λοιπὸν || τὸ λοιπὸν Ω
 ΑΓAth.Harl. — βαθεῖ || βαθύ Ath. — τούτῳ τῷ πωγ. ||
 om. τῷ Ω, om. τούτῳ ΑΦ — πολιᾶ τῇ κ. || πολιᾶι
 τῇ κ. Φ (ut saepe adpos. ι, non subscr.) — ὀλε-
 θρίῳ || ὀλέθρῳ ΩΑΓΦAth.Harl. — ἐς οὐδὲν || εἰς οὐδὲν
 ΩΓHarl. — παράσχοις || παράσχεις Ath. — ἐαυτὸν ||
 σεαυτὸν ΑΓΦAth.Harl. — ἐν ἐπιτηδειῳ || ἐπιτηδειῳ Ω —
 καταλαμβάνων || καταλαμβάνει rec. ras., ante ras. κατα-
 λαμβάνω Φ — ἀκούσῃ || ἀκουσεῖς Α — ΚΡΑΤ || om. Φ —
 ὠρασιν || ὠραισιν ΑΩΦ ὠραις Α ὠρας Γ — ἄρα || οὔτω Ω
 οὔτως Α — τοιοῦτον || τοιούτον Α τοιούτων ΓAth. —
 ἀπαράτιλος || παράτ. ACAth. — τελέως || τελείως Ath.
 — νῦν γε || om. Α — καὶ σὲ ἤδη || ἤδη καὶ σὲ Α

- c. 6. ἀφόμενος | ἀφ μενος Φ — ἀκούσαι μού τι | ἀκού-
σαιμον τί Ξ — ὡς οὐ τ. | ὡς suprascr. Ω — ὡφ. ἐστι
ὡφ'. ἐστιν Ω — τὸ γὰρ | τὸ γὰρ καὶ ΞΓAth.Harl. καὶ
τὸ γὰρ Φ — μᾶλλον | ἄν Ω — ΚΡΑΤ | om. Φ —
αὐτοῦ | αὐτοῦ ΑΞΦ — καὶ ἄνευ | om. καὶ Ξ — ὥστε |
ὥστε καὶ Ath. — ἐθέλεις | ἐθέλοις ΩΓΦAth.Harl.
- c. 7. μετ' ὀλίγον | κατ' ὀλίγον ΩΦCath. — εἶση | εἶση
(sic) Φ εἶσει Γ — πρῶτόν γε ἐκεῖνο | πρ. ἐκεῖνί γε
Ξ — ἢ τοὺς ἐκ. | καὶ τοὺς ἐκ. Ξ — ὀρχήσεως πέρι |
ὀρχ. περὶ Α — γούν | γούν Φ γ' οὖν Harl. —
κλανήτων | κλανητῶν Harl. — αὐτῶν κοινωνία ||
αὐτῶν ^{⋮⋮⋮⋮}κοινωνία Φ — πρωτογόνον· | προγόνου AC
— δειγματα | δειγμα Α — ἐστι | ἐστι, ν in ras. Φ
ἐστιν ΩΓHarl. — προσθήκης | προσθήκη AC — ἀξανα-
μένη | ἀρξαμένη Φ — ἀποτετελέσθαι | ἀποτετελέσθαι
Ω ἀποτελέσθαι Ath. — ποικίλον | ποικίλον Φ
- c. 8. δέ φασι | δ. φασιν ΑΓ δέ φασί ΞHarl. — ἐν Κρήτῃ . . .
Κουρήτας | om. ΑΦ — σῶστρα | σῶ*τρα I m. σῶ*στρα
Φ — εικότως ἄν | om. Ξ — ὁμολογοῖη | ὁμολογεῖν
extr. syll. rec. m. scripta Φ ὁμολογεῖη Ξ — ἐκείνων |
αὐτῶν Ω — ἐνόπλιος | ἐνόπλοις Ω ἐνόπλι[ο]ς in ras.
Φ — οὐχ οἱ ἰδ. | οὐχὶ οἱ ἰδ. Ath.Harl. — γούν || γ'
οὖν Harl. — προσεῖπε | προσεῖπεν ΦAth.Harl. — πᾶσιν
ἐπισ. | om. πᾶσιν ΩΦAth.Harl. ἅπασιν ΞΓ — γνώρι-
μος | γνώριμος ἅπασιν Ath.Harl. — πως ὠδέ τὰ ἔπη ||
τὰ ἔπη ὠδέ πως ΩΞΓΦAth.Harl. — κατέπανσε | κατέ-
πανσε, eras. ν Φ — διεδίδρασκε | διεδίδρασκεν ΩCHarl.
- c. 9. ἐγγεγυμνασμένους | ἐγγεγυμνασμένοις AC — πεποι-
μένους | πεποιημένοις AC — ἐν τῇ ὀρχ. | ἐπὶ τῇ ὀρχ.
Ω — ἀπ' αὐτοῦ | ἀπαντοῦ rec. m. Φ — τῇ ἄλλῃ
ἀλλῃ | om. ἄλλῃ AC — τοιγαροῦν | τοι γὰρ οὖν Φ
— Ἰλιον τέως | Ἰλιόν τε Ω Ἰλιόν τε ὡς Γ Ἰλιον τε
ὡς pr.(?) Φ — ὀρχ. καθεῖλε | καθεῖλε ὀρχ. Φ — κα-
τέρριψε | ἔρριψε Ξ κατέρριπεν ΓΦ (eras. ov)
- c. 10. Λαχ. μὲν | Λαχ. δὲ Ath. δὲ in ras. Harl. — Λακωνι-

- κῆς || Λακεδαιμονικῆς AC — και εὐτακτον || om. και Ω — ἐνδίδωσι || ἐνδίδωσιν A, Φ eras. ν, ἐνδίδοσιν Harl. — τοιγαροῦν || τοι γὰρ οὖν ΦA — ἴδοις || εἶδοις Γ — νῦν ἔτι || om. νῦν Ω και νῦν ἔτι Ath.Harl., και supra-
scr. 2 m. — ἀροχειρισάμενοι || ἀροχειρησάμενοι A —
παίσαντες || π. ἀλλήλους ACΩAΓΦ — κατὰ στοίχον ||
κατὰ στίχον AC — φίλια || φίλα AΓΦ
- c. 11. ἄδουσι || ἄ rec. ex ἄ Φ — ἐστι || ἐστίν Harl. — ἄδε-
ται || ἄδ. rec. ex ἄδεται Φ — και διδασκ. || om. και A
ΓΦAth.Harl. — κωμάξατε || κωμάσατε AAth.Harl. κω-
μά^ξσατε Γ — ὀρχήσασθε || ex αι corr. Φ ὀρχήσασθαι
Γ, in ras. Harl. ex ὀρχήσασθε
- c. 12. ἐστι || ἐστὶ Φ ἐστίν Ath. — κοινῇ || corr. ex κοινῆ Φ
— παρ' ἕνα || καθ' ἕνα AC — πολέμῳ || πολέμοις AC
— ἀνδρείας || ἀνδρίας AΦ — γυμνοπαῖδαι || γυμνο-
ποδῖαι ΩAΓΦCAth.Harl.
- c. 13. ἄ δὲ Ὅμηρος || ἄ δὲ Ὅμ. αὐτοῖς A — πεποίηκε ||
πεποίηκεν Harl. — σοι || σοὶ Harl. — ὀρχηστὰς || ὀχη-
στὰς A — κυβιστητῆρας || κυβηστητῆρας Ω κυβυστη-
τῆρας Γ κυβιστη[τῆ]ρας Φ τη add. rec. m. — αὐτῇ ||
om. A — ἐδίνεον || ἐδίνεον ACΩAΓΦAth. — ἐμποιή-
σαντος || ποιήσαντος Ω — γοῦν || γοῦν Φ γ' οὖν Harl.
— θεώμενον || θεασάμενον AC
- c. 14. τοσοῦτον || οὕτως A — ἐπέδωκε || ἐπέδωκεν ΦHarl. —
προαγωνιστὰς || πρωταγωνιστὰς A — προορχηστῆρας ||
προορχηστὰς AC — ἀριστεύασιν || ἀριστεύουσιν ΩA
ΓΦAth.Harl. — προῦκρινε || προύκρινε Φ προύκρινεν
Harl. — ἀνίστασαν || ἀνέστασαν A — ψησί || ψησίν Φ
φασι A — ἀπόλις || om. ἄ A — δᾶμος || δῆμος Ω —
εὐ ὀρχησαμένῳ || εὐορχησαμένῳ I m. Φ
- c. 15. ἔστιν || ἔστι Ath. — τῶν τότε || και τῶν τότε ACΩ —
ὄργια || ὄργια AΦ
- c. 16. δέ γε || om. γε A — ὑπ' αὐλῶ || ὑπ' αὐτῶ A ἐν αὐλῶ
Ω ὑπανλωῖ Φ — κιδάρα || κιδάρει A — ἐξ αὐτῶν ||
ἐπ' αὐτῶν A — γοῦν || γοῦν Φ — ἄσματα || ἄσματα Φ

- c. 17. ἐπειδὴν || ἐπειδ' ἄν Harl. — ἡγούμεθα . . . στάντες || om.
 A — ἡμῶν || om. Ω ἡμῖν X — ἐκεῖνοι || ἐκεῖναι X
 — τοῦτό ἐστιν || τοῦτ' ἐστίν XΓΦHarl. — καὶ εὐχῆ ||
 om. καὶ Φ
- c. 18. δρῶσι || δρῶσιν ΩΓHarl. — ἀφείη || ἀφίη ACΩΦAth.,
 Γ *suprascr.* εἰ — προεκφοβήσειε || προεκβρομβήσειε AC
- c. 19. ὀρχηστὴν τινα || ὀρχηστὴν τινὰ Φ — πρὸς τὸ παρα-
 δοξότερον || om. τὸ A πρὸς τὸ παραδοξώτερον Γ —
 ἴδοις δ' ἄν || ἴδοις τ' ἄν AXΓΦ — διαλλαττομένους
 ὠκέως || ὠκ. διαλ. XΓΩΦAth.Harl.
- c. 20. τῷ πολεμικωτάτῳ || τῶν πολεμικωτάτων X — σεμνο-
 τάτην τε || om. τε X
- c. 21. Ἰταλιωτικῶν || ἰταλικῶν A — τὸν Πρίαπον || οὐ τὸν
 Πρ. AΩXΓ ὅς τ. Πρ. CAth. — ἢ τῶν Ἰδαίων || καὶ τ.
 Ἰδ. AC — πεποιημένων || πεποιημένον ACΩXΓΦAth.
 Harl. — μὴ πρότερον || καὶ μὴ πρ. Ath. — τὰ ἐνό-
 πλια || τὸ ἐνόπλια ΩXΓΦ — Ἦρας || ὦρας A
- c. 22. ἀφ' αὐτῶν || ἀφ' ἑαυτῶν X — ἰ Διόνυσος T. || ὁ Δ. ὅς
 T. ACΩΓΦAth. — Τυρρηνοὺς || Τυρρηνοὺς X — φύλον ||
 φίλον Ath. — τοῖς αὐτοῖς || τοῖς αὐτοῦ XΦAth. —
 θιάσοις || θιάσσοις X
- c. 23. ἐσπουδασμένον || ἐσπουδασμενόν (sic) A — παιδιὰν ||
 παιδίαν A παιδείαν ΩXΓΦAth. — ταύτην μόνην ||
 μόνην ταύτην ΩXΓΦAth.Harl. — ὠνόμασε || ὠνόμασεν
 ΩHarl. — πρόσεσι || προσεστιν Harl. — ὀρχηθμός ||
 ὀρχησμὸς ΩΓΦAth. ὀρχισμός X — ὄν σὺ || om. σὺ
 A — ἄλλῳ || ἄλλω Φ — ὀρχηστὴν τε || ὀρχηστὴν τὲ
 Φ — ὡς ἀληθῶς || om. ὡς X — ᾠδῆ || αἰοιδῆ A ᾠδῆ
 Φ — τοῦ πολέμου || om. τοῦ AC — κάλλιστα || μά-
 λιστα Ω — ἀντιτεθεικέναι || ἀνατεθ. C
- c. 24. ἰδῶν || εἰδῶν Γ
- c. 25. ὁ Σωκράτης . . . ὀρχηστικὴν || om. I m., sed *margini*
adscr. rec. Φ τοῦτω *mutato* in τοῦτο — ἀπονέμων ||
 νέμων ΩXΓΦAth.Harl. — καὶ τὰ μ. || om. καὶ Ath.
 — ὄκνει || ὄκνει ΓAth.Harl. — σπονδαῖόν τι || σπον-
 δαῖον τινα A σπ. τί Φ — εἰς τοσοῦτον || ἐς τοσ. X

- αὐτὴν προαγ. || προαγ. αὐτὴν Ω, om. αὐτὴν Γ αὐτὴν παραγόντας Ath.Harl. — προσεῖχε || προσεῖχεν Ω ΓΦHarl.
- c. 26. *δταν* || *καὶ ὅτε* Α — *κωμωδῖαν* || *κωμωδῖαν* Φ — *τραγωδῖαν* || *τραγωδῖαν* Φ — *ἐπαινῆς* || *ἐπαινῆς* Φ — *τραγικῆ* || *τραγικὴ* AC(?)Φ — *κωμωδικῆ* || *κωμωδικὴ* A CΦ — *τρίτης* || *τρίτη* ΩΑΦAth.Harl. — *καὶ ἐν ἀρχῇ* || *ἐν ἀρχῇ καὶ* ΩΑΓΦAth.Harl. — *καὶ κωμωδῖαν* | *κ. τὴν κ. ΩΑΓ* — *κιθαρωδῖαν* || *κιθαρωδῖαν* Φ — *εἰ δοκεῖ* | *εἰ δοκεῖ νῦν* Α
- c. 27. *πρῶτον* || *πρώτον* ΑΑΦHarl. — *οἶα* || *οἶα* corr. ex *οἶα* Φ — *ἄρρυθμον* || *ἄρρυθμον* ACΩΑΓΦAth.Harl. — *ἐποχούμενος* || *ἐποχ.* (ο ex οι) ΑΦ — *προστερνίδια* | *περιστερνίδια* Α — *ἄρρυθμία* || *ἄρρυθμία* AΩΑΦHarl. — *ἀνακλῶν* | *ἀνακαλῶν* AC — *κατακλῶν, ἐνίοτε* || *κατακ. ἐνίοτε* A — *περιάδων* || *περιάδων* Φ — *τοῖς ποιηταῖς* || om. *τοῖς* Ω — *ἐμέλησε* || *ἐμέλησεν* ΓHarl. — *ποτε* || om. Α — *ἔστι* || *ἐστίν* Ω — *ῶδῆ* || *ῶδῆ* Φ — *μονωδῆ* || *μονωδῆ* rec. ex ei Φ *μονωδεῖ* Ath.Harl. — *ἐπιλ. αὐτοῦ* | *ἐπιλ. αὐτοῦ* ΑΑΦ
- c. 28. *αὐ* || *ἄν* AC — *γυναικας μιμῆσθαι* || *μ. γυν.* ΩΑΓΦ Ath.Harl. — *τραγωδίας λ. κωμωδίας* || ut supra sine ι Φ — *γούν* || *γούν* Φ γ' *οὔν* Harl.
- c. 29. *αὐτῆ* || *αὐτῆ* ΑΑΓΦ — *Τιβίων* || *τιβείων* ACΩΦ sed corr. in *ει* — *μαγειρων* || corr. ex *μαγειρίων* Φ — *πρόσωπον αὐτὸ* | *πρόσωπον αὐτῶ* Α
- c. 30. *οἱ αὐτοὶ* || om. *οἱ* ACΑΓΦAth.Harl. — *κινουμένων* | *κινούμενον* Ω — *τὴν ῶδ.* || *καὶ τ. ῶ.* Harl. — *ἐπετάραττεν* || *ὑπετάραττεν* AC — *αὐτοῖς* || *αὐτοῦς* A *ὑπαντοῦς* Φ I m., in marg. *ἄλλους αὐτοῖς ὑπάδειν*
- c. 31. c. 32. *εἶναι φημι* || *φ. εἶναι* Ω — *εἰς ἕξει.* | om. *εἰς* Φ — *πόλις* | *πόλεις* AC — *παρ' αὐτοῖς* | *παρ' αὐτῆς* Α *παρ' αὐτοῖς* I m. Φ, *παρ' αὐτῆς* rec. m.
- c. 33. *παμπόλλων* || *παμπόλων* C — *τῆς ὀρχήσεως τὰ εἶδη* | *τὰ τῆς ὀρχ. εἶδη* Α — *ὑφότον* | *ἐφότον* A — *οἶα* ||

οία I m. Φ — εὔρεθῃ | εὔρεθῆ Φ — πολυμαθείας |
π. μαθίας Harl. — πολυμαθείας || πολυμαθίας Harl. —
ὄψιμαθῆ | ἀψιμαθῆ AC

- c. 34. τοῦτον | τοῦτο ΩΦ — ἐπεμνήσθην | ἐμνήσθην AC —
γενικωτέρας || γενικωτάτας Α — ἐστι | ἐστιν ΩΦ —
ἐν αὐτῇ | ἐν αὐτῆ ΑΦ — περιλαβοῦσα | παραλαβοῦσα
AC — τοσοῦτον | τοσοῦτο ΑΨΓΦ — θεμέλια || θεμέ-
λιοι ΩΨΓΦ — ὅπερ || ὅσπερ ΩΨΦ ὡσπερ Γ — ἀποτε-
τέλεσται || ἀποστέλλεται AC, in margine ἀποτετέλεσται
A — τοῦτο νῦν || om. νῦν Α — θερμαῦστρίζειν || θερ-
μαντρίζειν A θερμὰ ὑστρίζειν Φ I m. — τᾶλλα || τὰ
ἄλλα ΩΓΦHarl. τᾶλλα Α — πολλάκις || om. Α —
σφόδρα καὶ καματηρὰ | om. καὶ ΑΩΨΓΦ — παρέλι-
πον || παρέλειπον Γ — θάτερα | θέατρα Harl.
- c. 35. μετρικῆς | γεωμετρικῆς Ω — περιεργίαν || περιουργίαν
Α — αὐτῇ | αὐτῆ ACΨΓ αὐτῆι Φ — καθ' ὅσον | κα-
θόσον Φ — ταύταις | αὐταῖς Α — μήτε Ἀπελλῆν ||
μ. τὸν Ἀπ. Α
- c. 36. Πολύμνιαν | Πολύμνειαν ΩΑ — πειρᾶται | πειρᾶσθαι
Α — ἐσόμενα || ἐσόμενα Φ — διαλαθεῖν | διαλανθά-
νειν ΩΨΓΦHarl. — ὑποθέσεως || ὑποσχέσεως ΨΓΦ
Harl. — τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ | om. τὸ Ω — ἀκρότατον
ἐγκώμιον ἂν εἶη | om. ἂν Ω ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον
εἶη ΨΓΦHarl. — σαφήνειαν | σαφηνίαν Γ
- c. 37. χάους | χάρις(?) Α — πρώτης || πρώτης Φ — τοῦ
κόσμου || om. ΩΑ — περιορίσθω || περιορίσθω Harl.
— πολυμάθεια || πολυμαθία Harl. — γέννησιν | γένε-
σιν ΨΓΦHarl. — ὑποβολὴν || ἀποβολὴν AC — τὸν τῶν
τριῶν ἀδελφῶν κληρὸν || τὸν ins. rec. m. Φ, τῶν corr.
ex τὸν rec. m., ἀδελφῶν corr. ex ἀδελφὸν rec. m. Φ
- c. 38. ἀμφοτέρου | ἑκατέρου ΩΨΓΦ ἑκατέρων Harl.
- c. 39. ἐπὶ τούτοις || ἐπὶ τούτῳ Α — ἐπ' ἐκείνου || ἐπὶ τού-
του Ω ἐπ' ἐκείνην Α — ἀνθρωπεῖον || ἀνθρωπίνον
Harl. — περὶ Ἀθ. καὶ ὄσα || om. Ω — Ἀλιρρόδιον ||
ἀλιρρόδιον Α ἀλ*ρόδιον Φ
- c. 40. Κελεοῦ | Κολεοῦ Α — περὶ Ὡρ. . . Αἰγέως || om. Α —

- ἐς Πέρσας || εἰς Πέρσας Φ — Πανδιονος || Πανδίωνος
 Α — ἄ τε || ἄ τὲ Φ — ἔπαθον καὶ ἔπραξαν || ἔπαθ.
 κ. ἐδίδαξαν Ω ἔπραξαν καὶ ἔπαθον Α — προτέρα δὲ ||
 om. Α — στρατεία || στρατιὰ ΑΑΓ στρατεία corr. ex
 στρατιὰ Φ — καὶ ταῦτα || om. καὶ Α — δειγματος ||
 παραδειγματος Α
- c. 41. Μέγαρα || τὰ Μέγαρα ΦHarl. — Σκύλλα || Σκύλα ΑΩ
 ΑΓ σκῦλα Harl. — εὐεργέτιν || εὐεργέτην Ω — Λαβ-
 δακιδῶν πάθη || Λαμβδακιδῶν πάθη Α τὰ Λαβδακιδῶν
 πάθη Φ — Ἄκταίωνος || Ἄκταίονος Γ ... ωνος ex
 ονος Φ — ἄπασι || ἄπασιν Φ
- c. 42. τὸν πρὸ αὐτῶν Βελλεροφόντην || πρὸ αὐτῶν τὸν Βελ-
 λεροφόντην Ω πρὸ αὐτῶν τὸν Βελλεροφόντην ΑΓΦ
- c. 43. ἐν αὐταῖς || ἐν αὐτοῖς Α — πρὸ αὐτῶν || τὰ πρὸ αὐ-
 τῶν Φ — ὁ φρουρὸς || om. ὁ Φ — τὸ χρυσοῦν ἀρν. ||
 om. τὸ Α — Πελοπείας || Πελοπίας ΑΩΑΓHarl., ελ in
 ras. Φ — στρατεία || στρατιὰ ΑΑΦ
- c. 44. ἐν Νεμέῃ || ἐν νεμείῃ Ω ἐν νεμέαι Φ — δὲ ἡ Ὑπερύλλη ||
 καὶ Ὑψ. Α — γέννησιν || γένεσιν ΩΑΓΦHarl. — προ-
 ηρημένον || προειρημένον ΑΓHarl. — οἰκεία || οἰκεία Ω
 — ἡ Αἰθιοπ. || om. ἡ ΑΩ — ἐγκατέλεξεν || ἐγκατά-
 λεξεν Γ
- c. 45. Λακεδαιμίων || Λακεδαιμονίων Α Λακεδαιμόνων Φ —
 τοιαῦτα || om. Φ — δίσκῳ || ἰσθμῷ Α — κατ' Ἀσκλη-
 πίου ὄργην || καὶ τὴν Ἀσκ. ὄργ. Α
- c. 46. δρᾶμα || δράμα Φ — μεμνησθαι δεῖ || μ. δὲ ΑΩΦHarl.
 — καὶ τὰ περὶ || om. καὶ Α — Ὀδύσειος || ὄδυσσεῖος Φ
 — αἶε || αἰεῖ Α — τὰ ἄλλα || τᾶλλα Γ — ἡ Αἴαντος ||
 om. ἡ Α — ἡ θατέρου || om. ἡ Α
- c. 47. καὶ ἡ Ἥλις || καὶ ἡλις Harl. καὶ ἡδεῖς ΩΓΦ, ἡδεῖς om.
 καὶ ἡ Α — Μυρτίλον || Μυρτίλον Φ
- c. 48. κατ' Ἀρκαδίαν || κατὰ Ἀρκ. Α — Κ. θηριώσις || καὶ
 Κ. θ. ἀποθηριώσις Α — καὶ Πανὸς || om. καὶ ΑΓΦ
- c. 49. ἀφίχη || ἀφίχη Φ ἀφήκη Γ — ἀμφοτέρους || om. Α
- c. 50. κάκει || κακεῖ Φ — κάκει πολλὰ || πολλὰ κάκει Α —
 Μελέαγρον || Μενέαγρον Α — τὴν Ἀταλάντην || τὸν

- Ἄτ. Φ — δαλόν | δολόν Ξ — Ἐχινάδων | ὀχινάδων
 Ω — Ἀλκμείωνος | Ἀλκμαίωνος ΩΞΓΦ ἀλκμαίωνα Harl.
- c. 51. c. 52. ἔτι πλείω | ἐπὶ πλείω ΩΓHarl. ἐπιπλείω Φ —
 νέων | νεῶν ΞΓΦ
- c. 53. Λαοδάμειαν | Λαοδαμίαν Γ Λαομέδειαν Φ
- c. 54. κάκει | κακά Α — τὰ ἐτι ἀρχαιότερα | om. τὰ ΑΞ —
 καὶ ἡ . . . ἐστίασις | om. καὶ Α — ἐστίασις | ἐστία-
 σις Φ
- c. 55. c. 56. Ἐρυνθίας | ἐρυνθίας (corr. ει) Ω Ἐρυνθίας ΞΓHarl.
- c. 57. τὸν Καινέα | τὸν Κενέα ΞΓ κενία (sic) Ω τοῦ κενία
 Harl.
- c. 58. παρὰ Σελεύκων | om. παρὰ Φ
- c. 59. τοῦ Διὸς | om. τοῦ Ξ
- c. 60. Ἄιδον | Ἄδον ΞΦ — τραγωδίαν | τραγωδίαν Φ —
 ἐκάστη | ἐκάστη Φ — ἐταιρείαν | ἐταιρίαν ΞΓΦ
 (eras. ε)
- c. 61. ἀφεις ἄδειν | ἄδειν ἀφ. ΩΞΓΦHarl. — προεξευρησί-
 κειν | προεξευρησίσειν Φ
- c. 62. κινήμασι | κινήμασιν Φ — ἀδόμενα | ἀδόμενα Φ —
 σαφήνειαν | σαφηνίαν Γ — συνιέναι | συνιέναι Γ
- c. 63. τοῦ αὐλοῦ | τοῦ αὐτοῦ Α — καὶ τῶν κτύπων | τὸν
 κτύπον om. καὶ Ξ — μηδὲν | μηδὲ Ξ — γοητενομέ-
 νων | ων in ras. rec. Φ γοητενομένοις ΑΩΞΓ — προ-
 σωπείῳ | προσώπῳ Φ — τερετίσμασι | τερετίσματι Α
 — ὡς φασιν | ὡς φασίν Harl. — ἰδεῖν | εἰδεῖν ΞΓ
 — ἐπιδείξασθαι | ἐπιδείξεσθαι ΩΓΦ — καὶ οὕτως
 . . . καὶ αὐτῷ | om. sed marg. adser. Ω — ἐφ' ἑαυτοῦ |
 ἐφ' ἑαυτῷ Α — Ἄρεος | Ἄρεως Ξ — Ἥφαιστον | Ἥλιον
 Α — σαγηρεύοντα | σαγηρεύοντας Ξ σαγενεύοντα Γ
 — ἐποδεδοικότα δὲ | om. δὲ Α ἐποδεδυκότα Harl. —
 Ἄρη | Ἄρην ΑΞ — γιγνομένοις | γινομένοις Ξ — ταῖς
 χερσὶν αὐταῖς | αὐταῖς χερσὶν Ω
- c. 64. ἐπεὶ δὲ || ἐπεὶ δὲ καὶ Ξ — ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὄρχ. | om.
 αὐτοῦ Φ — βασιλικός τις | βασιλικὸς τις Φ — ὡς
 τὴν Νέρωνα | ἐς τ. Ν. Α — οὕτως | οὕτω ΩΞΓΦ
 Harl. — ἐτύγγανε | ἐτύγγανεν ΩΦHarl. — ἐς τ. οἰκ. |

- εἰς τ. οἰκ. A — οἰκίαν || οἰκίαν AΩXΓΦ — ἦν οὖν | ἦν ante ras. Φ — δέωμαι | δέομαι I m. ΦHarl. — ἄρα | ἄρα ante r. Φ — καθίκετο αὐτοῦ || αὐτοῦ κ. X
- c. 65. τὰ αὐτὰ καὶ τ. ῥήτορσιν || om. καὶ X — οἶδε γὰρ || οἶδε γοῦν ΩXΓ οἶδεν γοῦν Φ — τῷ εἰκέναι || τὸ εἰκ. XΓΦ — ἀπωδὰ || ἀπωδὰ Φ — καὶ τὸ ἐξ. || om. καὶ τὸ X
- c. 66. γοῦν || γοῦν Φ semper — ῥῆσιν || ῥέσιν A — ὄρχη-
σόμενοι || ὄρχησάμενοι A — ὁ αὐτὸς || om. ὁ AΩXΦ
— ὑποκρινεῖται || ὑποκρίνεται AΩXΓΦ — ὃ βέλτιστε,
ἔφη, || ἔφη ὃ β. ΩXΓΦHarl. — τὰς ψυχὰς || om. τὰς X
- c. 67. ἰσχων || ἔχων AXΦ — πράγμασι | πράγμασιν Harl. —
συννοικιοῦν || συννοικεῖν AΩXΓHarl. — ἐαυτὸν || ἐαυτῷ
A — ὑποκρινεῖσθαι || ὑποκρίνεσθαι A — ἄλλον ...
μεμετρομένως || om. sed marg. adscr. Ω — μεμηνῶς ||
μεμηνῶς Φ — Αἴγιοθος || αἴγυπτος Φ — ταῦτα πάντα |
π. τ. XΓΦHarl. — ἐστι || ἐστὶν Harl.
- c. 68. μελωδία || μελωδία Φ — ξυλλαβῶν || συλλαβῶν XΓ
ΦHarl.
- c. 69. ἐνέργειαν, Huc usque antiqua manus codicis
Laurent. 77 (Φ) — Λεσβῶναξ || Λεσβώναξ Γ —
Μυτιληναῖος || Μιτυληναῖος XHarl. — χειροσόφους ||
χειρισόφους XΓHarl. — τὰ αὐτοῦ π. || τὰ αὐτοῦ π.
X — ἀπεστέρηκεν || ἀπεστέρησεν X
- c. 70. καλῶς || καλὸς X — δεικνῶσι || δεικνῶσιν ΩΓHarl. —
ἐπιδεικνύηται || ἐπιδεικνύεται AΩXΓ — γε ἐν || γ' ἐν A
— αἰσθήσεσι || ἀσθήσεσι A — ἡ ἀφή || ἡαφή Harl.
— κατέσπαρται || παρέσπαρται ΩXΓHarl. — τὸ τοῦ
Ἄριστ. || τοῦτο Ἄρ. A — τάγαθού || τάγαθόν X —
ὄρχηστικῶν || ὄρχηστῶν A — καὶ αὕτη || om. καὶ A
- c. 71. ἐπιτηδευμάτων || ἐπειτηδευμάτων A — τῶν μὲν | τῶν
om. sed supraser. Ω — μόνη ἢ ὄρχησις || om. ἢ AΓ
Harl., om. μόνη X — πολὺ τε || πόλυ τε ὄν A — γίνε-
ται || γινεται AX — ἡδῖον ὄρα̃ν || ὄρ. ἡδ. ΩXΓ —
κόνει || κόνι corr. in ει Ω κόνι Harl. — σύντονον ||
om. A σύντομον X — καὶ ὑπτιασμοὺς || om. καὶ X —

- ὄρωσι | ὄρωσιν ΓHarl. — διδάσκον | διδάσκων A —
σώμασι | σώμασιν ΩΓHarl.
- c. 72. τέρπουσα δὲ || τ. δὲ καὶ A — ὀφθαλμῶν | ὀφθαλμοῦ
A — εἶτ' οὖν | εἰ γοῦν ΑΩAΓHarl. — ποῦ ἂν || ποῖαν
ἂν A — ἢ ποῖον... συρίγγος τὸ | om. A — πάρε-
στιν || πρόσεστιν Ω — γενήσῃ | γενήσει Γ γενήσει⁷ Harl.
m. 2. — ὄρας || ὄρας μὲν AΓHarl. — μισοῦν | μι-
σοῦντα A — γιγνόμενα || γινόμενα A
- c. 73. καὶ Ἡρακλέους | om. καὶ A — δεικνύοι | δεικνύει A
- c. 74. ξυνετὸν | συνετὸν A — ἔτι δὲ καὶ | om. δὲ A, om.
καὶ AΓ — κριτικόν τε | κριτικόν ποτε A — ἐλεγκτι-
κόν || ἐλεκτικόν A
- c. 75. ναννώδης | νανώδης ΑΩΓ va in ras. Harl. μανώδης A
— ἐς ὑπερβολήν | εἰς ὑπ. Ω
- c. 76. τὰ τοιαῦτα | τὰς τοιαῦτα A — γιγνομένων | γινο-
μένων A — ἀνεβόησαν | ἐβόησαν A — Σὺ Ἄστ. | ὡς
Ἄστ. ΑΩAΓHarl. — πιμελοῦς | ἐπιμελοῦς A — ἔφη-
σαν || ἔφασαν Ω — πεφείσθαι | φεῖσθαι ΩΓ φεῖσθαι A
Harl. — ἐπεμνήσθην | ὑπεμνήσθην ΩHarl. — ἴδης |
ἴδοις A εἰδῆς AHarl. — σπουδὴν ἐποιήσαντο | ἐπ. σπου-
δὴν A — ὡς καὶ ρ. | om. καὶ AΓ, om. ὡς Harl.
- c. 77. λυγίξεσθαι τε | λυγίζ. ποτε A — δέοι | δέει A
- c. 78. καὶ τῶν Ἑρμ. || om. καὶ A — ἐναγωνίου... Πολυδ. καὶ ||
om. sed marg. adscr. Ω
- c. 79. ὥστε ἂν | ὥστ' ἂν Ω — γιγνόμενα | γινόμενα A —
ὀρώντων | ἐρώντων A — τὸ δακρῦειν | τὸ καὶ δα-
κρῦειν A τῷ καὶ δακ. Harl. — ὀπότεν || ὀπότε A
ὀπὸτ' ἂν Harl. — φαίνεται || φαίνητε A — μάλιστα ||
om. A — ἐν Πόντῳ | om. ἐν A — τοὺς ἐκεῖ || om.
τοὺς A — τῶν ἄλλων || om. Harl. — μᾶλλον ἢ περ ||
μᾶλλον περ ἢ ΑΩAΓ μᾶλ. περ Harl. — λειτουργίαις ||
λειτουργγίαις A
- c. 80. τὰς ἀρετὰς || om. τὰς A — ἅπαντας | πάντας A —
δεινὰς || τινὰς A — καὶ τ. θ. || om. καὶ AHarl. — τὰς
Θυέστου || om. τὰς ΑΩ — παρηγμένος || παρηγμένης A

- Σεμέλην | σελεύκην A — τῷ κεραννῷ || om. τῷ Ω
 αὐτῇ | αὐτὴν Harl. — εἶκαζε | εἶκαζεν ΩΓHarl. —
 αὐτὸ | αὐτῷ A — μισητέον || μωμητέον A — ἀλλὰ ||
 ἀλλ' αὐ A — εἰσὶν || εἰς τοὺς A — ἀμαθεῖς || ἀκαθεῖς A
- c. 81. ὄλωσ || ὄμως A — αὐτὸ || om. Ω — αὐτῷ || om. A
 — ἔλλιπες . . . παιδείαν || om. A — ἔλλιπές || ἔλλειπές
 Γ(?)Harl. — κεκραμένον || κεκρατημένον A — τὰ αὐτοῦ ||
 τὰ αὐτοῦ A — τῶν ὀρώντων || om. A — τῷ ὀρχηστῇ ||
 om. τῷ AΩΓ τῷ suprascr. m. 1 Harl. — βλέπη || βλέ-
 πει — πάσχειν || πάσχει A — εἶωθε || εἶωθεν ΩΓHarl.
 — αὐτοὺς γνωρ. || αὐτοὺς γν. A — ἐκείνης || om. A
 AΓ — αὐτοῖς || om. Ω — περιγίγνεται || περιγίνεται
 AHarl.
- c. 82. γίγνεται || γίνεται AA — δέοι || δέει A
- c. 83. μέμνημαι ἰδὼν || ἰδὼν μ. A — τὰ ἄλλα || τὰλλα Ω —
 ἧ τιμι || εἶ τιμι AΩ — ἐξοκείλαντα || ἐξωκείλαντα A
 — μαίνεσθαι αὐτὸς || μαιν. αὐτὸν A — τῶν . . . ἐνός
 δὲ || om. Ω — Ὀδυσσεῶς || Ὀδυσέως Harl. — καὶ ἐπὶ
 τῇ νίκη μέγα φρονοῦντος || μέγα φ. ἐπὶ τ. ν., om.
 καὶ A — ἀπεδέξατο || ὑπεδέξατο A — ἀπωλώλει ||
 ἀπόλωλει AΓ — Ὀδυσσεὺς || Ὀδυσεὺς Harl. — γιγνο-
 μένοις || γινομένοις AHarl. — ἀλλ' ὀρχηστοῦ || ἀλλὰ
 ὀρχ. AA — ἄλλο || ἀλλὰ AΩAΓ — μακροῦ || καὶ μακροῦ
 Ω — ἔπραξε || ἔπραξεν ΩΓ — δεδιότων || δεδειότων Γ
 — μαστιγῶση || μαστιγῶσει Γ
- c. 84. ἐπὶ μανία || ἐπὶ μανίαν A — συστασιωτῶν || στασιω-
 τῶν AΩA σ^υτάσιωτῶν Harl. — αὐτὸν || αὐτοῦ AΩAΓ
 — οὕτως κοσμ. || οὕτω κ. AΓ
- c. 85. αὐτά || ταῦτα A — οὐδὲν || οὐδὲ A — θελχθήσῃ ||
 θελχθήσει Γ — ὅπερ γὰρ || om. γὰρ AΩ — ἐθέλει ||
 ἐθέλη Γ — ἐγείρει || ἀγείρει A — καὶ τὰ ὅτα || om.
 καὶ AA — καὶ μέμνησο || Λυκῖνος: καὶ μεμν. A —
 ἐπειδὴν || ἐπειδ' ἂν Harl. — καὶ ἐμοὶ || καίμοι AAΓHarl.
 — σεαυτῷ || σαντῷ AΓ — ἐπανίης || ἐπανίοις ΩAΓHarl.

LUCIANI LEXIPHANES.

*Lectiones codicis Gorlicensis A**Marciani* 434 Ω Codicis pars prior.*Vaticani* 90 Γ (Fol. 202 membran.)*Lond. Harl.* 5694 (Müller-Strübing)*collatae cum editione Teubneriana.*

- c. 1. ΛΥΚΙΝΟΣ | pro nomine sig. : semper Harl. — ἀνχμὸν | ἀνχμῶν A — κυφελόβυστα | β in ras. Harl. — ἀντῶ | ἀντῶ Γ — ἔδοξας | δοκεῖς Ω — ἀνόητον ἄν ἦν | om. ἄν Ω — ἀπολειποίμην | ἀπολιποίμην A — κατάβαλε | κατάβαλλε A — ἔμοιγε | ἔμοίγε Harl. — Κύφελος | κύφελος Ω — ὡσί | ὡσί Γ — εἰ | εἶτε A — τέ | γε (?) ΩΓ γέ Harl.
- c. 2. Λυκείῳ | Λυκίῳ Γ Harl. — ἐστι | ἐστίν Γ — εἰλην | εἴλην Ω — λουσαμένους | λουσάμενος A — στλεγγίδα | στλεγγίδα (?) Ω — ἐγγυθήκην | ἐγγυοθήκην ΑΩΓ Harl. — ᾧ | suprascr. Ω — δ' ἐγώ | δὲ ἐγὼ Harl. — τράμιν | τράμην A — ὄχηθεις | ὄχηθεις Γ — ἀστραβηλάτης | ἀστραβηλάτη Ω ἀστραβηλώτης A — ἐπέσπερχεν | ΩΓ — ἀσκολιάζων | ω in ras. Harl. — τὴν θερυνὴν . . . κατασκευάζοντας | om. A — φδὴν | om. ι Γ — ἀναχοῦσι | ἀναχοῦσιν Γ Harl. — ἀρώματα | ἀρόματα ΑΩ Harl. — ὄνορῦζας | ἄνορῦζας Harl. — κάχρως | κάγχρως A — λειμῶνες | ι in ras. Γ — ἀντοποδητι | ἀντοποδιτι A — ὄρρον | ὄρον A — ἀπολούμενος | ἀπολουσάμενος A
- c. 3. ἀποθρέξομαι | ἀποθριξομαι Harl. — αὐτὸς πρὸς | αὐτὸς ΑΩΓ — γρυμειοπώλη | γρυμαιοπώλη ΑΩ Harl., Γ (om. ι) — γέλη | σέλη ΑΩΓ — γίτεια | γήτια Γ Harl. — φύσκα | φύσκα ΑΓ Harl. — οἶβον | οἶμον = οἶβον ΩΓ — ἐγὼ δέ | δέ om. Ω — Ὀνομακρητῶ | sine ι Γ — ἀγρόνδε | ἀγρόν γε ΩΓ Harl. — ᾤεσθε | ᾤεσθε Γ οἶεσθε

- A — λαταγεῖν || λατταγεῖν A — κοτιάβους || κοτάβ. in ras. Harl. — κάρδοπον || κάρδωπον A — σμῆν ὡς || σμῆνος Γ
- c. 4. ἐγὼ τε καὶ Ὁ. || ἐγὼ δὲ κ. Ὁ. ΑΩΓ — τὴν πόλον || om. τὴν Ω — ἀπολονσώμεθα || ἀπολονσόμεθα Γ Harl. — σκαρδαμνκτῶ || σκαρδαμνττω (?) Γ σκαρδαμνττω Harl. — φαρμακᾶ || φαρμακὰ (?) Ω φάρμακα, ι adscr. m. 2 Harl. — λημαλέους || τι λημαλ. Γ — μηκέτι || μηκέτι τι Harl.
- c. 5. ἀπήειμεν || ἀπήειμεν Γ — ἀκροχειρισμῶ || ἀκροχειριασμῶ ΑΩΓ Harl. — τραχηλισμῶ || τραχηλιασμῶ ΑΩΓ — ὀρθυπάλλη || . . . πάλλη, ι 2 m. Harl. — καταιονηθέντες || κατειονηθέντες Γ κατειονηθέντες Harl. — ἐξήειμεν || ἐξείημεν Γ — περιένεον || παρένεον ΑΩΓ Harl. — ὀδοντωτῆ || ὀδοντοτῆ A — ζύστρα || ζύστρα Γ — κήπιον || κηπίον Harl. m. 2 — νῆστιν || νηστειν Γ νῆστιν m. 2 in ras. — ῥαφανίδας || ῥαφανίδας ΑΓ — ἐμυστίλατο || ἐμυστίλλατο Ω ἐμυστίλλατο A — ἦσθιε || ἦσθιεν Ω Harl.
- c. 6. πολλὰ καὶ ποικίλα || πολλαὶ καὶ ποικίλαι Γ — δίχηλα || δίχηλαι Γ — ὕεια || ὕια Γ — σχειλίδες || σχειλδαίς Γ — ἦτριαία || ἦτρια Γ ἦτρία Harl. — καρνκείται || καρνκίαι Γ — καὶ θρυμ. || om. καὶ A — θρία καὶ μελιτοῦτται || θριακαὶ μελ. Γ μελιτονται in ras. m. 2 Harl. — ὄστρακόρινα || ὄστραράκινα Harl. — κωπαίδες || κώπαδες Γ — ἀπφδὸς || om. ι Γ — οἶν || οἶν A οἶν Harl. — κωλῆν || κωλήν A — σιφαῖοι || σῦφαῖοι A — ἔτι || ἔστιν Harl.
- c. 7. δελφινίδος || δελφινιδος in ras. Harl. — τρυηλῆς || τρυηλῆς A τρυηλεῖς Γ — μεντορουργῆς || μεντουρουργῆς A μεντορουργῆς Γ — εὐλαβῆ || εὐλάβην A εὐλαβῆς Γ — ἔχουσα || ἔχοντα A ἔχων ΩΓ Harl. — γηγενῆ || γηγενεῖ Γ — ἕμενόστρακα || ἕμενοστρα καὶ Γ — μεστὸν ἦν || om. ἦν Ω — κυλικεῖον || κυλίκιον Ω Harl.
- c. 8. εἰσεκύκλησέ τις || εἰσεκύλισε Ω εἰσεκυκλησεταις Harl. — ἀναρριχησάμενος || ἀναρριχησάμενος Γ suprascr. ρ m. 2 Harl. — ante ἐπιφ. interstitium 5 vel 6 litterarum, fort.

- ras. Harl. (Strübing) — *ἐπαιζεν* || *ἐπαιξε* Γ — *ἐρικνοῦτο* || *ἐρικνοῦτο* Α
- c. 9. *εἰσεκώμασαν* || *εἰσεκώμασεν* Ω — *ὠτοκάταξις* || *ὠκάταξις* Ω — *ἦκοιεν* || *ἴκοιμεν* Α — *λῆρον* || *λείρον* Ω — *πέδας* || *παίδας* Γ — *θυγατρί* || *θυτρί* (sic) Α — *ὡς ὑδρονομεῖσθαι* || *πρὸς ὑδρονομεῖσθαι* Γ — *οτι* || *om.* Α — *ἔστι* || *ἔστιν* Γ Harl. — *εὐήτρια* || *εὐήτριαι* Γ
- c. 10. *δαδούχῳ* || *δαδούχῳ* Γ — *ὠσιαθ.* || *ωσιαθ.* Harl. — *ὄνομαστοι* || *ὠνομαστοι* Γ — *ἐκάλει* . . . *τοῦνομα* || *om.* ΑΩΓ Harl. — *Δειλίαν.* || *Δ. ἐκάλει δ' οὖν με τοῦνομα* ΑΩΓ Harl. — *ἐγκαφικίδαλος* || *ἐγκαμφηκληδαλος* ΩΓ *ἐγκαφικήδαλος* Harl. — *αὐτοληκίδων* || *αὐτοληκίδων* Α — *ἀμηγέπη* || *ἀμηγεπη*, ι 2 m. Harl. — *ῶχετο* || *sine* ι Γ — *σαυλούμενος* || *αὐλούμενος* ΩΓ Harl. — *περιδέραιον* || *περιδέρραιον* Α *περιδερεον* Γ — *ποδοκάκαις* || *ποδοκάκακας* Γ — *ποδοστράβαις* || *πεδοστράβαις* Ω *παιδοστράβαις* Γ Harl. — *ἐν δεσμοῖς* || *ἐν δεσμοῖς* Γ — *ὑπέκβδυλλε* || *ὑπέκβδυλλεν* Γ
- c. 11. *ἀκροκνεφές* || *ἀκροκναφές* Ω — *τὸν ἐστῶτα* || *om.* τὸν Ω — *πέττων* || *πιττῶν* ΑΓ *πίττων* Harl. — *διετέλεσεν* || *διετέλεσα* ΑΩΓ Harl. — *ἐφ' ὄτω* || *ἐφ' ὄτω* Γ — *θεοεχθρία* || *in ras.* Harl. *θεὸς ἐχθρία* Γ — *ἀπηγχνύσασα* || *ἀπηγχνύσασα* ΓΩ Harl. — *ἐπινύσσω* || *ἐπινύσιον* Α *ἐπινύσσω* Γ *ἐπινύσσω* Harl. — *μή πε* || *μήμη* Γ — *διεπίεσα* || *διέεσα* Ω
- c. 12. *φῆς* || *φηίης* (?) Harl. — *Δίωνα* || *δίων* Γ *δίονα* Harl. — *σχινοστρώκταν* || *σχεινοτώργαν* Γ *σχινοτράκταν* Α — *πεῶδη* || *παιῶδη* ΑΩΓ Harl. — *Βινητιῶν* || *μιν ἐὼν* ΑΩ *μινεῶν* i. e. *βινεῶν* Γ *βινέων* Harl. — *ληκαλέος* || *λεικαλέος* Ω *λεκαλέος* ΑΓ — *Σκοπάδειον* || *σκοπαδῖον* Α *ἐσκοπάδιον* Γ *σκοπάδιον* Harl. — *ἐπένευσε* || *ἐπένευσεν* Γ
- c. 13. *Πίνωμεν* || *πίνομεν* ΩΓ Harl. — *παρηβηκότος* || *παρηβηκότες* Α — *τροφαλίδας τ.* || *τρυφαλίδας* Α *τροῦ τρυφαλίδας* Γ *τυροῦ τρυφάλιδας* Harl. Ω — *σφραγῖσι* || *σφραγῖσιν* Γ — *θριπηδεστάτοις* || *θριπιδέστοις* (?) Ω

- θρειπηδέστοις Γ θρειπηδεστέροις Harl. — ἐλάϊας || ἐλάας
 Ω — κρωβυλώδη || κροβυλώδη Γ — κερηβαρεῖν ||
 κεραιβαρεῖν ΩΓHarl.
- c. 14. συννυθλήσομεν οἶα || συννυθλήσομαι μοι Γ συννυθλησο-
 μενοι ΑΩ συννυθλησόμενοι, om. οἶα καὶ? Harl. — ἄττα
 ἐώθαμεν || ἄττ' ἐώθ. ΩΓ ἄττεα(?) θάμεν Harl. — ἐνοι-
 νοφλύειν || ἐνοινοφλίειν Γ — ἄκρον || ἄκρων ΑΩΓ —
 λάλης || λάλος(?) Α — γίγνεται || γίνεται Ω — ἦδιον
 ἂν ἀκούοιμι || om. ἂν ΑΩΓHarl. — χειροσόφων || χειρι-
 σόφων Α
- c. 15. λογᾶ || λογαι Γ λογᾶ, ι adser. m. 2 Harl. — δὴ ἀνη-
 γόμην || λίαν ἠγόμην Γ — σὺ || σοι Γ — εἰργάσω με ||
 εἰργάσομαι(?) ΑΓ — ἐμπενευματομένου || ἐμπνευμα-
 τουμένου Α — εὐφοροῦσάν τε || ἐμφοροῦσάντε Α —
 σιδηρᾶς || σιδηρὰς Α — ἀναχαιτίζοι || ἀναχοιτίζει Α —
 Ὀμήρου || μήρου Α
- c. 16. ἐπειδὴ δὲ || om. δὲ Α — μελαγχολῶντα || μελαγχο-
 λουῖντα(?) Ω
- c. 17. ὀπόσῳ || om. ι Γ — λαμβεῖον || λάμβειν Α λαμβιον Γ
 — ὄλοιο || ὄλοις Γ — ὅς τ' ἀληθὲς || ὥστ' ἀληθὲς ΑΓ
- c. 18. ὄρω τὲν ἱατρ. || ὄρω τη ἱατρ. (sic) Α — ξένη || ξενω
 ΑΓ ξενῶ Harl. — τῷ τρόπῳ || τῶν τρόπων Γ
- c. 19. ὀλισθογνωμονεῖν || ὀλισθογνωμεῖν Ω — οἰώπην || om.
 Harl. — γούν || οὖν Ω γ' οὖν Harl. — ῥιναυλήσειν ||
 ῥιναυστήσειν ΑΩ ῥειναυστήσειν Γ(?) — ἐταῖριον ||
 ἐταῖρον Γ — ἀνηρ. ἐστι || ἀν. ἐστιν ΩΓHarl.
- c. 20. τί δὲ || τί δαι Harl. — ἄ φθ. || οἶα φθ. ΩΓ — εἴ τις ||
 εἴ τι ΑΩΓ — ξενίζοι || ξενίζει Α — παρακόπτοι || παρα-
 κόπτει Α — χολωτῶν || χολώντων Γ — ἀπήειν || om.
 ι Γ — πῖθι || πίθι Α — κείσθητι || πείσθητι Γ — καὶ
 πῖθι || om. Α — ἔση || ἔσει Γ — δράσετε || δράσεται Γ
 δρασεταί(?) Harl. — σύ τε || σύγε(?) ΓHarl. — πτώμα ||
 πῶμα ΑΓHarl. — γένοιτό μοι || γένοιτο τό μοι sic Α
 γένηται μοι ΩΓHarl. — τὸ πῶμα || τὸ πόμα ΑΩΓ —
 ἐγγαστριμυθόν τινα || ἐγγαστρι. βυθόν τινα Α ἐνγα-
 στριμυθόν τινα Γ ἐγγαστριβυθόν τ. (μ = β) Ω

- c. 21. ἄρξαι ῥ ἄρξες Γ — βαβαῖ ῥ βαβαί ΑΓ — ἐξελέλυθε ῥ
ἐξελέλυθεν ΓHarl. — κᾶτε ῥ κατα Γ κάτα (?) Harl. —
— ἀμηγέπη ῥ ἀμηγιέπη Harl. — κάθες ῥ καὶ κάθες ΩΓ
— φάρυγγα ῥ κάρυγγα Α — σκορδινᾶσθαι ῥ σκορδινά-
σθαι Α σκορδινάσθαι ΓHarl. — πολλὰ ἔτι ῥ πολλα
ἔτη Ω — εἴ τι ῥ ἔτι ΑΩΓ
- c. 22. ἐγγεγυμνασμένος ῥ ἐγγυμνασάμενος ΩΓHarl. — ἔσῃ ῥ ἔσει
Γ — κνατῶ ῥ om. ι Γ
- c. 23. ποιῆς ῥ om. ι Γ — καταγελασθήσῃ ῥ καταγελασθήσει
Γ — ἔσῃ ῥ ἔσει Γ — βαρβάρων ῥ βάρβαρον ΓHarl. —
ἐν τοῖς σαφεστάτοις ῥ om. Α — ὀλίγον ῥ πρὸ ὀλίγον Α
— ἀνεμῶναι ῥ εἰ in ras. m. 2 Harl. — ἀπολέλειφο ῥ ἀπε-
λέλειφο ΩΓ
- c. 24. ἔσῃ ῥ ἔσει Γ — σνοκοαντῆς ῥ om. ι Γ — ῥήμασι ῥ
ῥήμασιν ΓHarl. — ἐρῆς ῥ om. ι Γ — οἰήθῃς ῥ om. ι Γ
— καὶ ζ ἡγῆ ῥ καὶ suprascr. r. m. Ω — ἡγῆ ῥ ἡγεί Γ
— πρῶην ῥ om. ι Γ — τὸν θυμάλωπα ῥ τ. οὐμήλωπα
Ω τ. οὐμάλωπα Γ τονουμάλωπα sic Harl. — οἱ πεκαι-
δευμένοι δὲ ῥ οἱ δὲ π. Ω — ἀμφοτέροις ῥ ἐμφοτέ-
ροις Α
- c. 25. τὸ δὲ πάντων καταγελαστότατον ἐκεῖνό ἐστιν ῥ ἐγέ-
λων δὲ τὸ πάντων καταγελαστότατον Α — ἀγνοήσειεν
ἂν ῥ om. ἂν ΩΓHarl. — δύναι ῥ δύναι Α — καλοῦσι ῥ
καλοῦσιν ΓHarl. — ἀπαντώμενος ῥ ἀπαντόμενος ΓHarl.
— κατάγλωττα ῥ κατὰ γλῶτταν ΑΩΓHarl. — Δω-
σιάδα ῥ Δωσιάδος Α — ἔτι ῥ om. Α — ζηλώσης ...
μεταμάθης ῥ om. ι Γ — ἔσῃ ῥ ἔσει Γ — κατολισθῶν ῥ
κατολισθῶν Α — αἰτιάσῃ ῥ αἰτιάσει Γ — ξενῆς ῥ
om. ι Γ

LUCIANI EUNUCHUS.

Lectiones cod. Marc. 434 Ω (pars prior N. 46)

Vatic. 87 Α

Vat. 90 Γ

collatae cum editione Teubneriana.

In Cod. Gorl. A non est hic dialogus.

- c. 1. πόθεν, ὃ Λυκ., ἢ τί γελῶν ἡμῖν ἀφιξαι; || πόθεν ἡμῖν Λυκ. ἢ τί γελῶν ἀφιξαι; Ω, πόθεν, ὃ Λ., φαιδρὸς ἢ τί γελ. ἡμῖν ἀφιξαι; Α — ὄτω || om. ι Γ — οἶα δίκη || οἶα δίκη Ω (ι in hoc dialogo fere semper deest, cum in hac priore cod. parte solet addi) — δικαζομένη || om. ι Γ — δικάζεσθαι πρὸς ἀλλήλους || π..ἀλλ. δικ. Α
- c. 2. διεφέροντο || διεφέρονται Α — συνειστήκει || συνεστήκει (ε in ras.) Α — ἠδέσθη || om. ι Α (in hoc codice non est ι neque adscr. neque subscr.) — τὸ κεινηκὸς || om. τὸ Ω
- c. 3. Ἐπικουρείοις || ...ίοις Γ — ιερήιον || ιερειον ΩΑΓ — ἐφ' ὄτω || ἐφοτω Γ — ἀποθανεῖν || τετελευτηκῆναι Α — ἢ τὸ || ὡς τὶ ΑΓ — καὶ ιερῶν || om. καὶ Α — ἐστι || ἐστιν Γ — τρίτον τι || om. τι Α — καὶ τοῦτο || om. καὶ Α
- c. 4. δύο δὲ μ. ἦσαν || om. ἦσαν Α — Διοκλ. τε || om. τε Α — τοῦ Ἀριστοτέλους || τῶν Ἀριστ. ΑΓ
- c. 5. τὰ αὐτοῦ || τὰ αὐτοῦ ΑΓ — Βαγῶας || Βαγῶας Γ — τὰ πλείω || τὸν πλείω Α — πλ. γε || om. γε Α
- c. 6. ἐν τούτῳ || ἐπὶ τούτῳ Α — ἦδη || om. Α — ιερῶν αὐτῶν || om. αὐτῶν Α — περιρραντηρίων || περιρραντ., altera ρ suprascr. Γ — εἶναι || om. Α — καὶ τερατώδες || om. Α — ἐτόλμησε || ἐτόλμησεν Γ
- c. 7. δίκαια || δίκαιον Α — ποιεῖν ἔφη || ἔφη ποιεῖν Α — εἰ περιῆν || εἴπερ ἦν Α — εἰρξεν || εἰρξαι Γ — εἰρημένους || εἰρημένοις Α

- e. 8. ἐτύχανεν ὄν || om. ὄν Α ἐτυγχ. εἶναι Γ — παρελθὼν || παραγγέλλων ΑΓ — δεῖν || om. Α — ἀμφιβολὸν τι ζῶον || om. τι Α — ἀδ μήτε || καὶ μήτε Γ
- e. 9. γίνεσθαι || γίνεσθαι Α — κατὰ ταῦτὰ || καὶ κ. τ. Α — καὶ τι || καίτοι Γ — ὁ Βαγώας || om. Α — εἰνοῦχος τοῖς νέοις || τοῖς νέοις εἰν. ΑΓ — ᾤετο || om. ι Γ
- e. 10. εὐρόμενος || εὐράμενος Α — παλινοφθῆσαι || om. ι Γ
- e. 11. καὶ ψυχρῶ || om. καὶ Α — ᾤετο || om. ι Γ — αἰτῶ || αὐτῶ ΑΓ — τί ἐγένετο || τί καὶ ἐγένετο Α
- e. 12. εἰ δύναιτο || εἰ δύναται Γ — ὀπνίειν || ὀπνίειν ΑΓ(?) — ἐς τὴν Ἰταλ. || εἰς τ. Ἰτ. Α
- e. 13. ἄτερος μὲν || ἄτερος μὲν ὡς λέγεται Α — ὡς φασὶ || om. Α — αὐτῶ || αὐτῷ Α — Βαγῶα || Βαγῶια Γ — ἐπιδείξῃ || om. ι Γ — χείρων || χείρον Α — χείρων ἐστὶ || χ. ἐστὶν Γ

LUCIANI DE ASTROLOGIA:

Lectiones cod. Marciani 434 Ω

Vaticani 87 Α

Vatic. 90 Γ

Palat. 73 Pal.

Lond. Harl. 5694 (Müller-Strübing)

collatae cum editione Teubneriana.

In codice Gorlic. A non est hic liber.

- e. 1. οὐρανοῦ || ἀστρολογίης Α — αὐτέων || αὐτῶν ΩΑΓHarl. — αὐτέων || αὐτοῦ ΩΑΓPal.Harl. — μαντηίης || μαντείης ΩΑΓPal.Harl. — ἀληθιῆς || ἀληθείης ΩΑΓPal.Harl. — ὁ δὲ || ὁ in ras. m. 2 Harl. — οὐχ ὑποθ. || οὐκ ὑπ. Α — μέφομαι || μέμφεται Α — ἐπασκέουσι || ἐπασκέουσιν Harl. — ἐωντέων || ἐωντέον Pal. — δ' ἀστρολ. ||

- δὲ ἀστρ. ἈPal. — οὔτε ἐπ. || οὐτ' ἐπ. Ω — ἐπασκέουσι || ἐπασκέουσιν ΩHarl.
- c. 2. καὶ || om. ΩἈΓ — ἡ μὲν σοφίη || ἡ μὲν ὦν(?) σοφίη Ἀ — ἀπίκετο || ἀφίκετο ΩἈΓPal.Harl. — ἀρχαίων || ἀρχαίων Ἀ — ἀμαθίη ῥαθυμίη μισοπονήη || om. ι in Ω — εὐτ' ἂν || ἐπὶ Ἀ — ἐπικυρέωσι || ἐπικυρέουσιν Γ — μαντευομένοισι || . . μένοις ΩHarl., om. syll. σι ἈΓPal. — κατηγορέουσι || κατηγορέουσιν Harl. κατηγοροῦσι Ω κατηγοροῦσιν Γ — μισέουσιν || μισέουσι Ἀ — δοκέει || δοκέειν Harl. — οὔτε γὰρ || οὐδὲ γὰρ ΩἈΓPal.Harl. — αἰδρητή || αἰδρητή ΩἈΓPal.Harl. — ἀδικίη || ἀδικεῖη Γ — οὔτε αὐλ. || οὐδὲ αὐλ. ΩἈPal.Harl. — τεχνέων || τεχνῶν ΩἈΓPal.Harl.
- c. 3. ὦν || οὖν ΩἈΓPal. — τᾶλλα || τᾶλλα ἈΓ — σφείας || σφείας Pal. — οἰκήσιος || οἰκήσεως Ω οἰκάσεως Γ — εὐμοιρίη || ἐμμοιρίη Ἀ — γαληναίη || γαληνῆ Ἀ — τοῦ ἔτεος || om. τοῦ Pal. — οἰκέουσιν || οἰκωῦσιν sic = οἰκέουσιν(?) Pal. — ὦν || ὄον = οὖν Pal. — πολυειδέα τε || om. τε Ἀ — γιγνομένην || γινομένην Ω ἈΓPal. — καὶ . . . τρεπομένην || om. Ω — αὐτέοισι || αὐτέοισιν Harl. — θωύματος || in ras. m. 2 Harl. — σεληναίη || σεληνῆ Ἀ
- c. 4. ἀστέρων || om. ἈΓPal.Harl. — αὐτέων || αὐτῶν ΩἈΓPal.Harl. — οὐνόματα || ὀνόματα ΩἈΓPal. — σημηία || σημητα Harl.
- c. 5. ταῦτα μὲν ὦν || τ. μ. οὖν ΩἈΓ τ. μ. οἰῶ(?) Harl. — γείτοσιν || γείτωσιν, corr. in ο Pal. — ἐκδεξάμενοι || εἰς(?)δεξάμενοι Ἀ — κινήσιος || κινήσεως ΩΓ in Pal. corr. ιος — μήρων || μηνῶν ΩἈPal.Harl. — σφίσι || σφίσιν Γ — σεληναίη || σεληνῆ Ἀ
- c. 6. ἐμήσαντο || ἐσημήραντο Ἀ — πολλὸν || πολὸν Ἀ — ἀστέρων || ἀστέρως Ω — εὐσταθέων || εὐπαθέων Ω(?) ἈHarl. — [ἐν] || habent ΩἈΓPal. — οἰκεία || οἰκία ἈPal. οὐκία Harl. Post οἰκ. punctum et spatium duorum vel trium vocabulorum ΩΓ Post οἰκία ras. et spatium

- duodecim vel quatuordecim litterarum Harl. — αὐτέων || αὐτῶν ΩΑΓPal.Harl.
- c. 7. ἀπὸ τέω || ἀπὸ τέων Ω — δῆ || δὲ Ω — ἱερά || ἱρά Pal. — δωδέκα || δίοκαιδεκα Ω — πασέων || πασαιων Γ — τὰλλα || τὰ ἄλλα ΑΓPal.Harl. — ἡερίου || ἱερείου Ω — σεβίζονται || σεβάζονται Α — αὐτέοις || αὐτοῖς ΩΑΓPal.Harl. — ἱρότατον || ἱρώτατον Pal. ἱερώτατον ΩHarl. — μαντήιον || μ. τε ΩΑPal.Harl. — ἀνατιθέασι || ἀνατιθέασιν Γ — σημήιον || σημεῖον ΩΑΓHarl.
- c. 8. πολλὸν || πολὸν Α — μαντ. || μαντήιον τὸ Ἄμμωνος || μ. τοῦ Ἄμμωνος Ω — τουτέον || τούτου ΩΑΓPal.Harl. — εἴρητο || εἶρητο ΩΑΓPal. — παρ' ὅσον τὸν Ἄμ. || παρὰ τὸν Ἄμ. ΩΑΓPal.Harl.
- c. 9. τουτέων || τουτών Harl. — λέγουσι || λέγουσιν Γ — πολλὸν || πολὸν Α — τουτέους || τούτους ΩΓPal. — ἀπίκετο || ἀφίκετο ΩΓHarl.
- c. 10. Αἰθιόπων || Έ (corr. in αι) Pal. — Οἰάγρον || Ὑάγρον sic ΑΓ — προήνεγκεν || προήνεγκε Γ — γοητήην || γοητήην ΑΓ — ἱρολογίην || ἱερολογ. ΩPal.Harl. — διανοίη || διανοίει Pal. — ἱρά || ἱερά ΩΓHarl. — ἐθελγε || ἐθελγεν Γ — λύρην || λύραν Γ — ἐμελε || ἐμελλε ΩΑ Pal. — Ὀρφέος || Ὀρφέως ΩΑPal. — αὐτέη ἐν οὐρανῷ || ἐν αὐτῷ οὐρανῷ ΩΑΓHarl., om. οὐρανῷ sed margini adscr. Pal. — λίθοισιν || λίθοισι Γ — ἐν μέσῳ || om. ἐν ΩΑΓPal.Harl. — λύρην || λύραν Γ — καὶ ἄνθρωπος καὶ ταῦρος || κ. ταῦρος κ. ἄνθρωπ. ΑΓPal.Harl. — τῶν ἄλλων || om. ἄλλων ΩΑΓPal.Harl. — εὐτ' ἄν || om. ἄν Pal. — ἴδης || ἰδοῖσι? Harl. — μ. μοι || om. μοι Α — Ὀρφέος || Ὀρφέως ΩΑΓPal.Harl. — εἰ δὲ || ἦν δὲ ΩΑΓPal.Harl.
- c. 11. λέγουσι || λέγουσιν Γ — Τειρεσίην || Τειρεσίαν Α — πολλον || πολὸν ΩΑ — ἐκτελέουσι || ἐκτελέουσιν ΓHarl. — τῷ || τῷ Harl. — διαφνέα || διαφνεά Γ — ἄρρηνα || ἄρρηνα ΑΓ
- c. 12. Ἀτρέος || Ἀτρέως ΑΓPal. Ἀτρεῶς Harl. — Θυέστεω || Θυέστεο Α — πατρῶιη || πατρῶιη Γ πατρῶιη sine ι

Harl. πατρώοι Ω — βασιλιήη || βασιλειη Ω βασιληηη
sine ι Harl. — ἔμελε || ἔμελλεν Pal. ἔμελεν Harl. —
τὸ ξυνὸν τῶν Ἀργείων || τὸ ξυνόντων Ἀργείων Γ —
(ἔνθα δὴ || ἔνθα δὲ = ἔνθα δὲ και? Pal.) — σφίσι ||
σφίσιν ΓHarl. — ἐν τῷ οὐρανῷ || om. τῷ Pal. — ἀπό
τέω || ἀπό τεο Harl. — ὑπέδειξεν || ἀπέδειξεν Ψ ἐπέ-
δειξεν ΓPal. — ἀνατολέων || ἀντολέων Pal.Harl. —
αὐτέον || αὐτοῦ ΓHarl. — ἡέλιος || ὁ ἡέλιος Ψ — ἀντι-
δρομέουσι || ἀντιδρομέουσιν Harl. — δοκέουσαι || δοκέ-
ουσai suprascr. δοκεουσιν sic Harl. — ἀνατολαί || ἀντο-
λαί ΓHarl. — εἰσι || εἰσιν Γ — αὐτέον || αὐτοῦ ΩΨΓ
Pal.Harl.

- c. 13. Βελλεροφ. || Βελεροφ. Γ — μετέποντα || μεθέποντα ΩΓ
c. 14. μυθέονται || μυθολογούνται Ψ — γε μὴν || γε μῖν ΩΨ
Pal. γε μιν Γ
c. 15. ἀτασθαλίη || om. ι Γ — ἐπικτὰ || ἐπιεικτὰ ΩΨΓPal.Harl.
— ἀλλ' ἐς || ἀλλὰ ἐς ΨΓPal.Harl. — πόλον || πόλλον
ΩPal.Harl. — ἀληθής || ἀληθείας ΩΨΓPal. ἀληθειης
Harl. — τὸν Ἑλ. || τῶν, suprascr. ο Γ — μυθολογέ-
ουσι || μυθολογέουσιν Harl. — Ἰκάριον || Ἰκαρειον Ω
Harl. — εἰκῆ || ἐκεῖ Pal. εἰκῆ Harl. — καλέουσι || καλέ-
ουσιν Harl.
c. 16. εἰς ἔρωτα || ἐς ἔρωτα ΩΨΓPal. — λόγον || λόγον Harl. —
ὄθεν || ἔνθεν ΩΨΓPal.Harl. — Δαίδαλος || Δαίδαλλος Pal.
c. 17. εἰσι || εἰσιν Γ — αὐτέων || αὐτῶν ΩΨΓPal.Harl. —
σεληναίην || σεληνήην Ψ — ἐς Δία || ἐς τὸν Δία Ψ —
δρόμον || δρόμους Ω — και κιν. || om. και ΩΓPal.Harl.
— κινήσιος || κινήσεως ΩΨΓPal. — δυνάμιος || δυνά-
μεως ΩΨΓPal.
c. 18. σεληναίην || σελήνην Ψ — διετάξατο || συνετάξατο ΓPal.
|| τάξατο(?) Harl. (ἔπετ. ? Müller-Str.)
c. 19. ἡέλιον || ἡλίον ΩΨΓ — ἀπολιπὼν || καταλιπὼν Ψ —
τάδε || τά γε Ω — δοκέουσι || δοκέουσιν Γ — αὐτέφ ||
αὐτέο Ψ αὐτῷ(?) Pal. — ἡνιοχεύειν || ἡνιοχέειν ΨPal.
Harl. — δοῦναι τε || om. τε Pal. — ἡλικίη || και ἡλ. Ψ
— ἡνιόχευεν || ἰνιόχευεν Harl. — ἄλλοτε δὲ || om. δὲ

ΩPal.Harl. — πολλὸν | πολὸν Α — φαέθοντα | φαέθοντι Γ — μετέβαλλον | μετέβαλον ΩPal.Harl. — αὐτέω | αὐτῶ ΩΓHarl. αὐτῶ ΑPal. — οὐχ οὕτω | οὐχ ὄτω Pal. — αὐτέοισι | αὐτοῖσι ΩΑΓPal.Harl. — ἀπέθανε | ἀπέθανεν ΓHarl.

c. 20. λέγουσι | λέγουσιν Γ — τοῖσιν | τοῖσι Γ — Μίνω | Μείνω Γ — Ἐρμέω | Ἐρμεο Α — ἐγένοντο | γέγοντο ΩΑΓPal. — ὁ Ἄρης | om. ὁ ΩΑΓPal. — ἐπέβλεψαν | ἐπέβλεψεν Ω — ἀνθρώποισιν | ἀνθρώποισι Γ — γενῆ | γενεᾷ sic Ω — οἰκοδεσποτεύουσιν | ... σι Γ — ἐωντοῖσι | ... σιν Pal. — ἔκελα | εἴκελα Ω — ἐκτελέουσι | ... σιν Γ — Μίνως | μείνων Γ — ἡγεομένον | ἡγουμένου Α — καλὸς | κάλλος ΑPal. ἄλλος ΩΓ — ἀπίκετο | ἀφίκετο ΩΑΓHarl.

c. 21. ὦν | οὖν ΩΓHarl. — ὁ Ζεὺς | om. ὁ ΩΓPal. — πολλὸν | πολὸν ΩΑ — ἀπ' ἡμέων | ἀφ' ἡμ. ΩPal. — τοῖσι | τοῖσιν ΩΑPal.Harl. — ἀνθρώποισι | ... σιν ΩHarl. — πολλὸν | πολὸν Α — ἀπ' ἡμ. | ἀφ' ἡμ. ΩPal.

c. 22. μάλιστα | καὶ μάλιστα Pal. — δ' ἐκ | om. δ' ΑΓPal. — ποιητέω | ποιητέο Α — ἀστρολογέουσιν | ... σι Γ — βοᾶς | βολὰς ΩΑΓPal.Harl. — αὐτέω | αὐτῶ ΑPal. αὐτῶ ΩΓHarl. — Ἄρεος | Ἄρεως Α — αὐτέων | αὐτῶν ΩΑΓPal.Harl. — ἡμερόεντα | εἰμεροθέντα Γ — δ' Ἄρηι | διαρρηι Α(?)Pal.(?)

c. 23. μαντηγῶσιν | μαντείησιν Α μαντηῆσιν Harl. — αὐτήν | αὐτὴν ΩΑΓPal.Harl. — οὔτε τευχ. | οὐδὲ τ. ΩHarl. — ᾤκιζον | sine ι Γ — μαντέων | μαντίων (ι corr. ex ε Π m.) Harl. — αὐτέοισι | ... ν ΩΑPal. αὐτέουσι Γ — Δελφοῖσι | om. ι ΩPal. — ἐν τοῖσι | ἐν τοῖσιν ΩΑPal. Harl. — ἀστροῖσι | ἀστροῖσιν Harl.

c. 24. αὐτέοισι | αὐτοῖσι ΩΑΓPal.Harl. — ἰρότατον | ἱερώτατον ΩΑ — ἔκαμε | ἔκαμεν ΓPal. ἔκαθεν Harl. — ἴδη | om. ι Γ — ἐλθεῖν | om. Pal. — ἐς τὸν χῶρον | εἰς τ. χ. ΓPal. — ἐσήμηνε | ... εν ΩΓHarl. — ἔσφαξε | ἔσφαξεν ΓHarl. — νεκύων | νεκρῶν ΩΓPal.Harl. — τοῦ

- αίματος πιειν || π. τ. αίμ. Α — ἀπῆκεν || ἀφῆκεν ΩΑΓ Pal.Harl. — αὐτέη || αὐτῆ Α Pal. αὐτῆ ΩΓ αὐτῆ Harl. — Τειρεσίην || Τειρεσίαν ΩΓ Pal.
- c. 25. πολιτήην || πολιτείην ΩΑΓ Pal. — νόμους || νόμον ΩΑΓ Pal. — σφίσιν || σφίσι Γ — μηδαμὰ μηδὲ || Hic interstitium fere decem litterarum Harl., sed nihil ut desit — σεληναίην || σεληνήην Α — ἐνόμιζεν || ἐνόμιζον ΩΑΓ Pal. — δυναστείην || δυναστητήην Ω Pal. — σεληναίης || σεληνήης Α — αὐτέη || αὐτῆ ΩΑ, αὐτῆ Γ Pal.Harl.
- c. 26. ἀνοιη δὲ || ἀν. δῆ(?) Γ Harl. — ἀσοφιη || ἄσαφια(?) Harl. — λέγουσι || λέγουσιν Γ Harl. — σεληναίης || sic h. l. Α
- c. 27. ἡμέων || ἡμῶν ΩΑΓ Pal.Harl. — ἀνθρώποισι | ... σιν Α — πιστήν || πιστόν Α πίστιν Ω — ἀνθρωπητῶν || ἀνθρωπηῶν Harl. ἀνθρωπίνων Α — αὐτέοισι || αὐτέοισιν Harl. — χρείη || χρείη Harl. χρητή Pal.
- c. 28. δ' εἶναι || δὲ εἶναι ΑΓ Pal. — λέγουσι || λέγουσιν Ω Pal. — ὑπὸ μαντοσύνη || ὑπὸ μαντοσύνης Α
- c. 29. εἰλέονται || εἰλέονται Γ — κινήσιος || κινήσεως ΩΓ Pal. — κατ' ἡμέας || καθ' ἡμ. Ω Pal. — κινεο μένων || κλονεομένων Ω — ἀπορροίη || ἀπορροίης Ω Pal. ἀπορροίας Α — και τὸ πῦρ || om. και Α — δι' ἡμέας || δ' (?) ἡμέας Α — καίει τι || καίει τί Harl. — οὐδεμίην || οὐδεμίαν Α — πρηγματῶν || πραγματῶν Ω — χρεομένους || χρεωμένους ΩΑ — ἀπιζόμενα || ἀφιζόμενα ΩΑΓ Pal.Harl. — πολλὸν || πολὸν Α — ἀπόπροθεν || ἀπόπροθεν(?) Pal. — εὐφρανέει || εὐφρανέειν Pal. — ἡγέεται || ἡγείται ΩΓ Pal.

LUCIANI VITA DEMONACTIS.

Lectiones cod. Gorlic. A

Marc. 434 Ω

Vatic. 87 Α

Vatic. 90 Γ

Mutin. Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. ἄκρωσ | ἄκρον ΑΜut. — Σώστρατον | Σώσαστρον Α
— φοντο | ώλοντο Mut., semper fere adpos. ι — Δη-
μώνακτος | Δημώνακτον(?) Α — θατέρω | θατερῶ
sic Mut. — Παρνασῶ | Παρνασῶ Α παρνασῶι Mut.
— ἡ ἐκὶ πόας ἐννή | ἡ ἐπίκονος ἐννή ΑΩΑΓMut. —
ληστὰς | om. ι Γ — αἶρων | αἰρῶν Α
- c. 2. ἔχοιεν | ἔχοιεν ἄν Α — μόνα | om. Α — προτίθεσθαι |
προστίθεσθαι Α
- c. 3. μὰ Δί' | μὰ Δία Α — Δημόναξ | ἰ Δ. Α — ἐαυτὸν |
αὐτὸν Α — παραδείγμα || om.
- c. 4. ἀνίπτοις | ἀνίπτοι (sic) Γ — κοσί | κοσίν Γ — ἤξεν |
om. ι ΓMut. — ποιηταῖς | ποιηταῖς Mut. — ἐν φιλοσο-
φίᾳ | om. ι ΓMut. — διεκεπόνητο | διακ. Α — ὑπὲρ
αὐτοῦ | ἐκὲρ αὐτοῦ ΑΜut.
- c. 5. πολλὰ | πολλὰς ΓΑ πολλοῖς Mut. — ἐς ταυτὸ | ἐς
τοῦτο ΑΩΑΓMut. — οὐ κἀνν τι | om. τι Α — Σω-
κράτει | σώματι Α — ῥαστώνη | om. ι in α Γ — ἀπο-
βλέποιτο | ἐποβλέποιτο Α — ἄσασιν ὦν | ἄσασι, om.
ὦν ΩΑΓMut. — πεζὸς | π. ὦν ΩΑΓMut. — καὶ οὐδ' |
om. καὶ Α — ξυνεπολιτεύετο | συνεκ... Α
- c. 6. τὴν μὲν | καὶ τὴν μὲν Α — ἐπιτιμῆσεων | ἐπιτιμη-
μάτων Α
- c. 7. δέοι | δεῖ Α — συνεγίνωσκε | συνεγίνωσκε ΩΑΓMut.
- c. 8. τοιούτω . . . βίῳ | om. ι Γ — ἐπ' | interpos. Γ —
κἀύσεται | καίεται Α — τὰ ἀνιῶντα | om. τὰ Α,
suprascr. Γ

- c. 9. ἔμελε || ἔμελλε Mut. ἔμελλον (sic) Γ — διελέχθη || διει(?)λέχθη X
- c. 10. ἅπασι || πᾶσι A — ἔπραττε || ἔπραττεν Γ — ὡς αἰεὶ || om. ὡς A
- c. 11. καίτοι || καὶ τινα A — [Σωκράτους] || Σ. om. etiam A ΩXΓMut. — παρὰ τοῖς πλ. || ἐπὶ τ. πλ. X — συνέστησαν || ἔστησαν X συν om. sed suprascr. Ω — ἐπ' αὐτὸν || ἐπ' αὐτῷ A — Μέλητοι || μέλιτοι A — κάκεινον οἱ τότε || κάκεινοι τότε X — οἱ τότε || οἱ in ras. Ω — εἰς τ. ἐκ. || ἐς τ. ἐκ. X — ἐμμελῶν || ἐμελλ' Mut. — τραχύτερον || ταχύτερον X — πρὸς μὲν γὰρ || om. μὲν X, om. γὰρ sed suprascr. Ω — ταύτην || ταυτα X — ἔξαγορεύσειν || ἔξαγορεύσει seq. rasura Ω — τὰ τελευταῖα || τὸ τελευταῖον ΩMut. — εὐθύς || om. sed rec. m. suprascr. Ω — ὀρώντες || ἤδη ὀρ. X — καταθύσατε || κατεθύσατε XΓ
- c. 12. ἄρξασθαι δὲ || om. δὲ AΓ — πρὸς ἐκεῖνον || π. αὐτὸν ΩMut. — ἐπικεκλασμένον || om. ἐπι Ω — ἀγεννὲς || ἀγεννὲς A — φιλοσοφία || om. ι Γ — τίς ὢν χλευάζοι || τίς ἂν χλ. X — καὶ ἐφόδια || om. ΩXMut.
- c. 13. ἐγέλασε || ἐγέλασεν XMut. — ἐφ' ὄτω || ἐφ' ὄτω Γ ἐφ' ὄτι Mut.
- c. 14. ὑπὲρ αὐτοῦ || ὑπ. αὐτοῦ A — ἂν Πλάτων || ἂν in ras. H? Mut.
- c. 15. εὐπαρόφων || εὐπαρόφον A — νεανίσκον || νεανίου X — τοῦ συλλογισμοῦ τὴν λύσιν || τὴν λ. τοῦ συλλ. A — ἔφη || in ras. Mut., om. sed suprascr. Ω — περαινει || περαινῆ Mut. περαινῆ A
- c. 16. ἀνθινὴν || ἀνθεινὴν A — παρόντες || παριόντες X — ὡς αὐτὸς || καὶ ὡς αὐτ. Ω — καὶ ἐβόων || καὶ in ras. Ω — πρὸς τὸν ὑπ. || ἐπὶ τ. ὑπ. X
- c. 17. καὶ χροσοῦν || om. καὶ Mut. — εὔρε || εὔρεν Γ — γραμματίον || γραμματεῖον (εἰ in ras.) ΩXMut. — προθεῖς || προτίθεις X(?) — ἑαυτοῦ || σαντοῦ Mut., ras. in prima l. Γ

- c. 18. c. 19. οὐχ ὄνωρατον | οὐκονωρατον in ras. Ω οὐχ ὄνωράτων Α Mut.
- c. 20. Ἄλλ' ἐκείνον | ἀλλ' ἐκ. εἶπε Mut. — ἔφη | om. ΩΑ Γ Mut. — πανσομένων | πανσαμένων Γ Mut. — ἡδέων | ἡδαίων(?) Α
- c. 21. Περεγρίνου | Πελεγρ. Α — προσέπαιζε | συνέπαιζε Α — κυνᾶς | om. ι Γ Mut. — κυνᾶς, || κυνᾶς; Α — Περ. | Πελ. Α — ἀνθρωπίσεις. | ἀνθρωπίσεις; Α
- c. 22. ἄρα | ῥα Mut. initio lineae
- c. 23. καὶ παρέχειν | om. καὶ Mut. — ἀρτόπωλιν | ἀρτόπολιν Α — τῶν ἄρτων | τὸν ἄρτον ΑΓ Mut.
- c. 24. Πολυδεύκην | ... κη ΩΓ Mut. — παρίστασθαι | παρίσασθαι Α — ἀναβησομένῳ | ἀναδησομένῳ Α — παρασκευάζεσθαι | παρασκευάσασθαι Α — κατὰ τὸ κοινὸν | καὶ τὸ κοινὸν Α — συντρέχει τοῖς ἄλλοις | τοῖς ἄλλ. συντ. ΑΩΑΓ Mut. — τῷ πάθει αὐτοῦ | αὐτοῦ τῷ πάθει Α
- c. 25. προσελθὼν ἔλεγε | ἔλεγε προσελθ. Ω Mut. ἔλεγεν πρ. Γ — δύνασθαι | δ. αὐτῷ ΩΑΓ Mut. — ἀναγαγεῖν | ἀγαγεῖν ΩΑ Mut. — ἀνθρ. ὀνομάσειε | ὀνομάσειεν ἀνθρ. Α — ἐπὶ π. δὲ | om. δὲ Α
- c. 26. κάκεινων | ἐκείνων Α — ἀποκρίνη | om. ι Γ
- c. 27. εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον | εἰς τὸν | Ἀσκληπιον Α — καὶ προσευξ. . . . Ἀσκληπιον | om. Α — ἡγῆ | ἡγεί Γ — κἀντεῦθεν | κἀνταῦθα Α
- c. 28. ποτε δύο τινας | δύο ποτέ τινας Ω τινας ποτε δύο Α τινας δύο ποτε Mut. — ἀπαιδείτως | ἀπαιδείτους Α ΩΑΓ Mut. — οὐδὲν | προῶδὲν (sic) Α — τράγον, ὄρνιν Α
- c. 29. c. 30. Κεθήγον | Κᾶθήγον Α — πρεσβεύσων | πρεσβεύων Α — ἔλεγεν | ἔλεγε Ω Mut. — αὐτὸν | om. sed suprascr. Ω omiss. Mut.
- c. 31. ποτε | om. Α — ἤδη δὲ | om. δὲ Mut. — ἀπῆι | om. ι Γ — παιδεία | om. ι Γ — ὁ Ἀπολλώνιος | om. ὁ ΩΑΓ Mut.
- c. 32. c. 33. φάμενον | σαμιον(?) Α — ἡμᾶς ψυχὴν | ψ. ἡμᾶς

- Γ — Ῥηγίλλαν || Ῥηγίλαον ΑΩΓMut. ριγίλχον (sic) Ξ
— Πολυδεύκη || Πολυδεύκη ΩΓ
- c. 34. δημοσία || om. ι Γ — προρρήσεως || προρήσ. Γ — κα-
ταστησαμένον || καταστήσαντος Ξ
- c. 35. ὑπὸ ἰχθύων || ὑπὸ τῶν ἰχθύων ΩΞMut. — Κᾶτ' || om.
ΩΞMut.
- c. 36. c. 37. ἐπὶ μισθῷ || om. sed rec. m. marg. adscr. Ω,
om. Ξ — ὄτω || om. ι Γ — αἰτῆς || om. ι ΓMut.
- c. 38. ἔχης || om. ι Mut.
- c. 39. παρεσκευάστο || παρεσκευάζετο Α — πόσαι μναὶ ἄν ||
π. ἄν μναὶ ΩMut. — ἐστὶ || ἐστίν Γ
- c. 40. ἀπαιδ. ἀνθρώπου || ἀνθρ. ἀπαιδ. ΩMut.
- c. 41. πλάτει || κάλλει Mut. — Τοῦτο μέντοι, ἔφη, || ἔφη τοῦτο
μέντοι Α ἔφη om. ΞΓ, ἔφη suprascr. Ω — πρόβατον ||
πρόφατον Ξ
- c. 42. λουόμενος || λουσάμενος Ξ — ἐς τὸ ὕδωρ || εἰς τὸ
ἕδωρ Α
- c. 43. νομίξεις || νομ. εἶναι ΩΞΓMut. — ᾿Αιδον || ἄδον Γ —
ἐπιστελῶ || ἐπιστέλλω ΑMut., Ξ(?)
- c. 44. κεκέλευκεν || ἐκέλευσεν Ξ κεκέλευκε in ras. Mut. —
αὐτοῦ τ. στ. || αὐτοῦ τ. στ. ΞMut. — καὶ αὐτὸ || καὶ
om. ΩMut.
- c. 45. γίγνεται || γίνεται ΓMut.
- c. 46. αὐτοῦ || αὐτοῦ ΑΞMut.
- c. 47. c. 48. ἐπολέμει τοῖς . . . φ. || ἐπ. τῆς . . . φ. Mut. — ἀντὶ ||
ἐπὶ Ξ — ὑπερον καὶ κεκρ. || ὑπέρογκα κεκρ. ΑΩMut.,
Ω(?) ὑπέρογκον κεκ. Ξ — καὶ λέγ. || om. καὶ Α —
καὶ Κρατ. καὶ Διογένους || καὶ Διογ. καὶ Κρατ. Ξ —
᾿Υπερίδου || ᾿Υπερείδου Γ
- c. 49. c. 50. ἀστεῖον || ἀμεί(?) Ξ — δὲ || δὴ ΑΩΞΓMut. —
ἄμα || om. Ω — τ. πιττουμένων || τ. πιττουμένων τις (?)
ΩMut. — τὰ σκέλη || τὴ σκέλη Ξ — κιναιδίαν || κι-
ναιδείαν Γ — κατὰ τινα π. || καὶ τινα π. Α — τοι-
οὔτον τι || τοιοὔτό τι Mut. — ἐστὶ || ἐστίν Mut. —
καὶ ὁ Δημ. || om. καὶ Ξ — τότε || ἔφη Ξ

- c. 51. πῶς ἀριστα ἄρξει | πῶς ἂν τις ἄρ. ἄρξει ΩMut. —
πολλὰ | πολλάκις A
- c. 52. ἐσθιοί | ἐσθίει ΞMut. ἐσθίειν (= ἐσθίει) A
- c. 53. Κυναιγειρον | αι in ras. Ω
- c. 54. λέγω δὲ | λέγω δὴ ΑΓ, Mut.(?) — οὐδέν ἐστιν | οὐδὲ
ἐστιν Ξ — ἀναισχυντότερον χωλοῦ Περιπατητικοῦ |
περιπατητικὸς χωλοῦ ἀναισχυντότερον Ξ
- c. 55. ἀγαγέσθαι | ὡς ἀγαγέσθαι Ξ — παιδοποιήσασθαι |
παιδοποιεῖσθαι Mut. — ἀνθ' αὐτοῦ | ἀντ' αὐτοῦ A
ΩΞΓMut.
- c. 56. παγκάκιστον μὲν | om. μὲν A — Ἀριστοτέλην | Ἀρι-
στοτέλη ΩΓMut. — δὲ | καὶ ΑΞΓ, Mut.(?) — καὶ αὐτοῦ |
καὶ om. ΑΩΓMut.
- c. 57. προελθὼν | προσελθὼν ΞMut. — ἔφη | om. ΑΩΞΓ
Mut. — Ἐλέου | ἐλαίου Γ
- c. 58. ὦ ἄνδρες | om. ὦ Ξ
- c. 59. ἂν τε | ἂν ποτε A
- c. 60. γίνονται | γίγονται Γ
- c. 61. ἐπήγει | om. ι Γ
- c. 62. τίς αὐτῷ ἀρέσκει | τίς ἀρέσκει αὐτῷ ΑΞ — Σωκρά-
την || Σωκράτη ΩΓMut. — Διογένην | Διογένη ΩΓ
Mut. — φιλῶ Ἀρίστιππον | Ἀριστ. ἐπαινῶ Ξ
- c. 63. Ἐβίω | ἐβίον Mut. — ὀλίγον | ὀλίγω ΩΓMut. — πρὸς
αὐτὸν | περὶ αὐτὸν suprascr. πρὸς Ω(?), ΞMut. —
ἄκλιτος | om. Ω — ἐνοικοίντων | ἐννοικοίντων A
— αἱ ἀρτοκάλιδες | καὶ ἀρτ. A — τῶν ἀρτων | τῶν
ἀρτῶν (sic) A τὸν ἀρτον Ξ
- c. 64. Ἀθήνησι | Ἀθηνησὶ Mut. — αὐτῷ | αὐτῶ A
- c. 65. καλεῖ | in ras. Ω — ἀπῆλθε | ἀπῆλθεν Γ
- c. 66. ὁδμή με θάψει | ὁδμή τε θ. A
- c. 67. δημοσίᾳ | sine ι Ξ — εἰώθει | ω ras. θει A — ἐς
τιμῆν | εἰς τ. A — ἱερὸν | ἱρὸν Ξ — ἀπῆντησε |
ἀπῆντησεν Mut. — ἄχρι πρὸς τὸν τάφον | ἄχρι καὶ
τὸν τάφον Ξ — πάνν | om. Ξ — ἀπεμνημόνευσα |
ὑπεμνημόνευσα Ξ

LECTIONUM SUPPLEMENTA.

*Lectiones codicis Vindobonensis 123 B**
collatae cum editione Teubneriana.

TYRANNICIDA.

c. 1. ζῶν μὲν συναδικῶν || ζῶντι μ. σ. — c. 4. βραδύτερος || ἀμβλύτερος — ἀμβλύτερος || βραδύτερος — προσῆχθαι || προσῆχθαι — ἔδειξε || ἔδειξεν — c. 5. φοβῶν || ἐκκόπτων — ἐκκόπτων || φοβῶν — c. 6. γεννικῶν || γενικῶν — c. 8. ἀνηρημένος || ἀνηρημέν' sic — ἄλλον μετὰ τὴν συμφορὰν || ἀλλὰ μὰ τὴν σ. — τὸ δέ || ὁ δέ — c. 9. ταῦτα πάντα || πάντα ταῦτα — c. 10. εἰ γὰρ τις ἐστὶ πρὸ ἑμοῦ τιμᾶσθαι δίκαιος || εἰ γὰρ τις ἐστὶ τῶν πρὸ ἑμοῦ τ. δ. — κινδυνεύων || καὶ κινδυνεύων — c. 11. τότε παρ' ἑμοῦ || τὸ παρ' ἑμοῦ — χρώμενον || χρωμενον(?) — c. 12. εἴ τις ... ἀπέκτεινεν || om. — ἠβούλετο || ἐβούλετο — γίγνεσθαι || γίνεσθαι — αἰτίας || ἀδείας — ἀποκτείναντα || ἀποκτείνοντα — c. 13. τί δέ || τί δαι — πεφονευμένου || πεφον. ἀνεληλυθότος — φῆς || φῆις — οὐχὶ καὶ || καὶ οὐχὶ — c. 14. καὶ γενναίαν || om. καὶ — πρὸ τῶν κοινῶν || πρὸ τοῦ τῶν κοινῶν — προϊδόμενος || προελόμενος — μόνης || μόνος — c. 15. ἐπόνησα || ἐποίησα — προελθεῖν || προσελθεῖν — ἰδέ || ἴδε — c. 17. οὔτος ... τυράννων || om. — τὸ δ' ἀγνοῆσαι || τὸ δ' εὐθύς ἀγν. — c. 18. ἐλπίδας χρόνων || om. — τούτοις σ. || τοῖς σ. — πρὸς τὴν τελ. || περὶ τὴν τελ. — c. 19. τίς ἐχρήσατο || om. τίς — οὐκ ἂν || παντὶ τοῦτο — ἐνομίσατε || νομίσατε

* Sero post multas ambages obtigit eximia Hartelii viri illustrissimi cura ut ex bibliotheca Vindobonensi Caesarea hic mihi codex transmitteretur.

ABDICATUS.

c. 1. τὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς | om. τὰ — c. 3. ὑπώπτενον ἤδη || ἔπ. μὴ δὴ — τοῦ πατρὸς | om. τοῦ — εἰς μακρὰν || ἔς μ. — c. 4. οὕτως | οὕτω — πρὸς κατ. || προ (sic) κ. — c. 5. μητριὰ || μητρὰ — σῶος || σῶιος — καὶ ἡ μητριὰ δὲ ἐκίρει || ἔπ. δὲ καὶ ἡ μητρὰ — ἀποκήρυσξις || ἀπ. νιοῦ — c. 6. παρεφύλαξα || παρεφυλάξατο — ἐπὶ γῆς γ. | ἐπὶ τῆς γ. — ὄκτειρον || ὄκτειρα — c. 7. πάσχει μὲν || μὲν add. in margine — c. 8. πρὸς διαβολὴν || om. πρὸς — γυναιῶ ἐχθρῶ || in marg. r. m. αἰσχρῶ — c. 9. τῶν παιδῶν || καὶ τ. π. — ἀνάγκη μένειν || ἀν. μὲν μένειν — τοῦ μὲν γὰρ | τοῦτο μ. γ.

c. 10. ἀνατέτροφας | ἀνατέτραφας — c. 11. τὴν αὐτὴν || ἐπὶ τ. αὐτ. — εἰς ἕτερον || ἔς ἕτ. — εἴ σοι ἀνάξιος || εἰ μὴ ἀναξ. — ἔν μὲν || ἔν μένει — παρητήσω | παρητήσω — ἀνάδαστον || suprascr. r. m. α — c. 12. ἀπωθεῖσθαι | ἀπωθῆσθαι — ἀρ' ἄν | ἀρ' ἄν — c. 13. ὄντα με || om. με — ἀποκηρέξει | ἀποκηρ. με — δῆπον || δῆ πω — οὕτωσι || σι om. sed suprascr. r. m. — σώσαντα || sic (aliis fere omnibus locis σώσις.) — c. 14. οὐ δὴ δίκαιον || οὐ δίκαιον οὖν — τὴν ἀμοιβὴν ἀντ' ἐκείνων || ἀντ. ἐκ. τ. ἀμ. — εἰς δικ. || ἔς δ. — c. 16. εἰς τὸ γένος || ἔς τ. γ. — c. 17. ὑπολάβοι | ὑπολάβη — εἰς ἰασίν || ἔς ἰασ. — εἰς ὄσον || ἔς ὄσον — ὦπερ | ἄπερ — c. 18. δυσάλωτον || δυσάλωτον — σώζω || sic — κἂν ἀδικῆ· οὕτωσι || κἂν ἀδικῆ οὗτος· εἰ — καθύβριξε || καθ. δίκαια — ἢ τό γε ἔλ. || ἦ τ. γ. ε. — c. 19. ἐνταῦθα ἀλλήλοισι || ἀλλήλ. ἐνταῦθα — ἀντ' εἰ ποιοῦντων | ἀντευποιοῦντων — εὐ πέπονθε || om. εὐ — εἰς τὰ τηλικ. || ἔς τ. τ.

c. 20. αἰτιᾶ | αἰτιᾶ sic p. m. — c. 22. οὐκ ἐθέλεις || οὐ θέλεις — τούτοις ὁμοία | τοιαῦτα — ὁ πατὴρ αὐτὸς || αὐτὸς ὁ πατὴρ — τῷ γραφεῖ | τῷ γράφειν — τοιαῦτα δὲ μὴ || om. μὴ — c. 23. μηδ' ὑπὸ ζ. | μηδὲ ὑ. ζ. — ἡ ἀτελής τέχνη || ἀτελής ἡ τέχνη — c. 24. νυνὶ | rec. m. — ἀγνωμον | ἀγνωμον — ἀξιοῖς || ἀξιας — τότε | τὰ vel τῶ in corr. — εὐποιαν || εὐπολίαν — τὸ δουλεύειν | τοῦ δ. — προσδεδοκότες || προδ. — c. 26. μοι οὗτος || μὲν οὗτος — δόξειε ||

δέξειεν — ἀκούσατε || ἀκούσετε — c. 27. μᾶλλον || om. — ἀνδρείων || ἀνδριων (ι in ras.) — ῥαδίως || οὐ ρ. — ἐμβάλλης || ἐμβάλλης — c. 28. τούτοις τοιούτοις || τούτοις τοσοούτοις — ἀνδρείων || ει in ras. — διαφέρουσι || διαφέρει — ἐσκιατροφημένα || ἐν σκια τραφημένα — ὕγραυ || ὕγρ. περιτυῶ — ἐπιρροία || ἐπιρροίωι — c. 29. καὶ τίνος πλ. || καὶ τινος πλ.

c. 30. κατ' οἰκειῶν || κατοικιῶν — c. 31. πέπονθε || πέπονθεν — οὐδένα || οὐδὲν — ταύτην || ταύτηι — τάχ' ἄν || τάχα — c. 32. τί δ' ἄν || pro τί r. m. videtur suprascr. εἰ — τὸ ἐπ. ἐμ. || τῶι ἐπ. ἐμ.

PHALARIS I.

c. 1. καὶ τοῦ ἀναθήματος || κ. ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματος — ταῦτα || om. — τοιούτον || τοῦτον — c. 3. ὕβρεις || ὕβρις — c. 5. ἀφύλακτος || ἀφυλάκτως — μελλήσοντα || μελήσοντα — c. 6. αὐτοὶ τε || suprascr. τε — καταγελάσεσθε || καταγελα (σα?)σθαι vel καταγελασε(?)σθαι — c. 7. ἀπλῶς αὐτὸ || αὐτὸ ἀπλῶς — ἔγωγ' οὖν || ἔγω γοῦν — c. 8. Λυκείων || Λυκίων — αἰὲ || αἰεὶ — ὑποθέσει || ὑπερθέσει — c. 9. π. ἀμεινόν ἐστιν || π. ἄμ. εἶναι — σώζειν || σώιζειν — Λεωγόραν || Λεωγόρον — πρώην || πρώην.

c. 11. θρηνηῶδες || θρηνηῶδες? — c. 12. αὐτὸς πρῶτος || πρ. αὐτὸς — ἐμπνονν || ἐμπνρ (sic) — ἀνέπεμψα || ἀπέπεμψα — c. 13. ἀμύνομαι || ἀμύνωμαι? — μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ ψεύδεσθαι νῦν ἔχοντες || μηδεμίαν τοῦ ψεύδεσθαι νῦν αἰτίαν ἔχοντες.

PHALARIS II.

c. 2. ὑμᾶς ὄλωσ || ἡμᾶς ὄλ. — ἀνόσιον ἤδη εἶναι νομίζω || om. εἶναι — ὄσω || καὶ ὄσω — c. 3. τοῖς Δελφοῖς || om. τοῖς — c. 4. Ἰονίω || Ἰωνίωι — σῶς || σῶις — c. 7. τᾶλλα || τᾶλλα — Ἰόνιον || Ἰώνιον — c. 8. ἡμῖν || ἡμῖν — δὲ ἱερὸν || δ' ἱερὸν — γινόμενα || γιγνόμενα

c. 10. λογίσαισθε || λογίσεσθε — ἠγγήσαισθε || ἠγγήσεσθε — c. 11. μόνον || ον in ras. — αἰὲ || αἰεὶ — καὶ ἀνάξιος || om καὶ

ALEXANDER.

c. 1. τοῦ γόητος | om. τοῦ — πρὸς τὸ ἀκριβῆς | πρῶ-
 τον ἀκριβῶς — εἰς ἀρ. | ἐς ἀρ. — ἀνακαθίρασθαι | ἀνακα-
 θάρασθαι — c. 2. ἐπὲρ ἐμαντοῦ | om. ἐπὲρ — ταύτην ἐπιφέρει |
 ἐπιφέρει τ. — Μυρίαρ | μυρίαρ — μότης | μόρον — ἐρημό-
 τερα | ἐρημότατα — c. 3. πολὺ τὸ γοργόν | om. πολὺ — διεμ-
 φαίνοντες | ἐπιφαίν. — ἡδιστόν τε ἅμα καὶ | ἡδ. ἅμα τε καὶ —
 μωμητὸς | μμητὸς — c. 4. Ἡρακλῆις | Ἡρακλῆς — τό τε περι-
 εργον | om. τε — μνημοσιχόν | τὸ μν. — ἕαστα | ἕασταχοῦ(?)
 — Φρονώνδαρ | Φρονωνόδαρ — Ρουτιλλιαρῶ | Ρουτιλ. —
 ἐννόησον | ἐπινόησον — ποικ. τινα | om. τινα — ἐπὲρ αὐτοῦ |
 περὶ αὐτοῦ — ἀφελέστατος | ἀσφαλέστατος — c. 5. οὐ μείον
 ἐρῶντα | οὐ μικρόν ἐρῶντα — τῆς αὐτοῦ | om. τῆς — τοῦ Δέ-
 γυπτιίου | τὴν τ. Δέγ. — c. 6. χρονογράφῳ | χορογράφῳ —
 τοὺς πολλοὺς | om. τοῖς — ἐτι εἶναι | om. ἐτι — Πελλαιαί |
 Πελλαῖα — ἐκείνη | om. — c. 7. ὡς καὶ | om. καὶ — ταῦτα |
 τὰ αὐτὰ — γίγονται | γίνονται — τὸ κάλλιπτον | om. τὸ —
 c. 8. τοῦτοιιν | τοῖν — πλουτήσκειν ἄν' ἀμφοτέροις | πλου-
 τήσει ἐν ἀμφ. — τῶ τε δεδιότι | om. τε — πρόγνωσιν | om. προ-
 — τὸν φόβον | om. τὸν — c. 9. ὁ τρόπος | om. ὁ — ὡς ἐμπ.
 χωρίον | καὶ ἐμπ. χ. — ἀληθῆς ἦν | ἦν ἀλ. — ἀύλητην | ἀύ-
 λητης — τυμπαριστήν | τυμπαριστής — κροτοῦντα | κροτῶν
 c. 10. ὄλ δὲ | ἔλ δὲ — τοῦτο | τοῦτωρ — γενομένης |
 γιν. — τοῦτον τὸν λογ. | τὸν λ. τοῦτον — καὶ λοξοῦς |
 om. — c. 11. ξαντόν | αὐτόν — ἐγεγεαλόγει | γεγεαλογῶν —
 ἐέρ. δὲ χρησμὸς | ἐέρ. δὲ ἐν χρησμῶι — ὡς Σιβ. | om. ὡς —
 προμαντευσάμενης | προμαντενομένης — εἰκοσάδα | εἰκοσά-
 δας — c. 12. τι ἐπιφ. | om. τι — c. 13. τοὺς ἄρτι ὀρτυτο-
 μένους | τοῦ α. ὀρτυτομένου — συλλειζόμενον | σενθλιζό-
 μενον? — κατάχρησον | om. — c. 14. ψιμεθίῳ | ψιμεθῶι
 — ἅμα καὶ τὸν | om. καὶ τὸν — τίκονται | τικτοντ' sic —
 c. 15. τῶν Παφ. | om. τῶν — μὴ οὐχί | om. μη — προκεχ.
 αὐτοῦ | αὐτοῦ κεχ. om. προ — c. 16. ἐννόησον | ἐπιν. — ὄλ. ἡμε-
 ρῶν | ἡμ. ὄλ. — τιθασόν | τιθασσόν — ἐξηλ. | ἐξ. δὲ — ἰδεῖν
 | om. — νεαλέστεροι | νεαρώτεροι — c. 17. ἐδίτατο | om. —

ἐκεῖνο γοῦν | ἐκ. δ' οὖν — c. 18. Γαλατία | Γαλατεία — ὡς
τὸ εἰκὸς || κατὰ τὸ εἶκ. — ἀνεφώνησε || ἐνεφώνησε — c. 19.
ἐμεμηγάνητο | η in gas. — παρ' Ἀμφιλόχου || παρὰ Ἄμφ. —
αὐτὸς || οὗτος — καλ. ἐμ. κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας || κ.
ταξ. τ. δεδ. καλέσειν ἐμελλε — ἀποδώσειν || ἀποδώσει

c. 20. παρ' αὐτοῖς τί || τὸ παρ' αὐτοῖς — οὗτος || αὐ-
τὸς — πάνν || πάντα — c. 21. ἔχοις || ἔχεις — ἐστιν || ἦν —
Βρυττίας | Βιρυττίας — ἀπέματτε | ἀπεμάττετο — [αὐτήν] || om.
— c. 22. ἡ προῦτρ. | om. — κντιμίδες | κντιῶδες — εἰσαῦθις ||
om. εἰς — c. 23. καὶ μισθ. || ὁ μ. — χρησμῶ || χρησιμῶι —
μικρὸν δὲ || om. δὲ — πόρον || τρόπον — ἀλλ' εἰς || ἀλλ' ἢ ἐς
— χρησμοὺς || χρησιμῶς — καὶ πευθῆνας || om. — c. 24. καὶ
κλέπτας || om. — ἀναστήσειε || ἀναστήσειεν — χρησμὸς || χρη-
σμὸς — c. 25. ἐμπεπλ. || om. ἐμ. — πράττει | πράττοι — ἔ
Ἐπικ. | om. ὁ — ἔφη ἔχων || ἔχων ἔφη — μέγα | μείζω? —
χρηστήριον || χρησιτρίριον — χοιρείων || χοιράων — σιπύδνω
|| σιπυδνω — c. 26. ὑπὸ κόλπον || ὑπὸ κόλπον — ἀπεκρί-
νετο || ἀπεκρίνατο — ὀθωνίνου || ὀθωνίνου — c. 27. ἐς Ἀρ-
μενίαν || Ἀρμενίων, om. ἐς — στέμμα φέρων | στέμματ' ἔχων
— μεμιγμένον || μεμιγμένος — εἰσέβαλε || εἰσέβαλλε — βιό-
τιοι || βιότου — φάους || φάεος — c. 28. χρησμὸς || χρησιμὸς
— ἄλλος || om. — δίζησθαι || δίζησθε — νόσοιο | νόσοιο —
c. 29. Μαλλῶ || δήλωι — Ἰεσο || Ἰεσον? — ἀδύτοισι || om. ι —
Μαλλὸν || μαλὸν — χῶρει || χωρεῖ

c. 30. ταῦτα μὲν || om. μὲν — Ῥουτιλλιανός || Ῥουτιλ. —
τάξεσι | πράξεσι — ἐπανήσαν || ἄν ἐπανήσαν — οὖν || δ' οὖν
— c. 31. αὐτοῦ || αὐτοῦς — c. 32. πεπεμμένα || πεμπόμενα —
ἤροντο || εἶροντο — συνίης || συνίησι — οἴας || οἴα — c. 33. Πνθ.
πολ. τε || Πνθ. τε, om. πολέμων — Ῥουτιλλιανός || Ῥουτιλ. —
χρησμοῦ || χρησιμοῦ — δι' αὐτὸ || διὰ τοῦτο — κελ. μηδένα || μηδ.
κελ. — c. 34. πνθανομένω || πνθομένωι — ἡλιάς || ἱλιάς? —
ὀγδώκοντα || ὀγδοήκοντα — ἑκατὸν || δ' ἑκατὸν — c. 35.
χρησμὸς || χρησιμὸς — Ῥουτιλλ. | Ῥουτιλ. — c. 36. ὁ δ' ὡς
|| ὡς δ' ὡς — χρησμολογ. || χρησιμολ. — χρησμὸν | om. ι
— τοῦ λοιμοῦ ἀλεξ. τὸ || om. — δ' ἐς || δὲ ἐς — χρησμῶ ||
om. ι — c. 37. 38. καὶ τὰ τοιαῦτα || om. — δαδονχίας || δαδου-

χίας — ἦν | om. — c. 39. τελευταῖον | τελευταῖος — Ῥουτιλλ. | Ῥουτιλ. — οἰκονόμων τινός | om. τινός — ἐρίγνυτο | ἐρίν. — ἐν τῷ μέσῳ | om. τῷ — ἐπὶ κόλπον | ἐπὶ κόλπους — ἰῆ | om. —

c. 40. χρησμῶ | χρησμῶι — βληθεῖσα | κληθεῖσα — c. 41. 42. ἤρχον | ἤρχοντο — c. 43. χρυσοῖς γράμμασι | γρ. χρ. — ἔφη | om. — χρησμοδῶν | χρησμοδῶν — χρηστήρια | χρηστήρια — χρησμοί | om. ι — χρησμὸν | om. ι — Λεπιδῶ ἑταῖρον | λεπιδώτερον sic — ἐπεὶ οἱ λ. | ἐπεὶ ἡ λ. — c. 44. Σὺ μέντοι | σὺ μὲν — προσαγαγεῖν | προσάγειν — ζῶν | om. — ἀναπλεύσας | ἀποπλ. — κάπειδήπερ ἐβράδυνεν | κάπειδὴ παρεβράδυνεν — χρησμὸς | χρησμὸς — c. 45. καὶ . . . κληθήσεσθαι | om. — πάνν | om. — c. 46. εἰ δέ τινων | εἰ δέ τινα — πρὸ μιᾶς | παρανομίας — ἐρίγνυτο | ἐγένετο — c. 47. ὡς οἶσθα | om. ὡς — κεφαλαιώδη | κεφαλαιῶδες — κομίσας | κομίσαι — ἔκανσεν | ἐκέλανσεν(?) — ἐξέβαλεν | ἐξέβαλλεν — ὄσων ἀγ. | οἶων ἀγ. — περιττῶν ἐπιθ. | περιτῶν ἐπιθ. — ὡς ἀληθῶς | om. ὡς — ἐπὶ | om. — δαδί | ἕδατι — ὀρθῶ | om. — ἀληθεία | om. ι — c. 48. Ῥουτιλλ. | Ῥουτιλ. — ὅτε θεός | ὁ θ. — ὀρειτρεφείας | ὀριτρ. — ἀθρόων | ἀθρόον — c. 49. χρηστήριον | om. ι — ἀπεκρίνετο | ἀπεκρίνατο — ὑπέγραφε | ἐπέγραφε — χρησμοῖς | om. ι — καὶ τὸ τοιοῦτον | κατα τ. τ. — ἐπὶ τούτῳ | ἐπὶ τοῦτο — ἀπολαμβάνόντων | om. ἀπο — ἦν | γίνεται

c. 50. σὺ γε πάντα | σὺ τὰ πάντα — ἰδίας | ἀκαριν — ἀποτινῶν | ἀποτεινῶν — δι | lacuna, del. δῆ — εἰσατοῖς | ἔσατοῖς — εἰσοραῖς | ἔσοραῖς — ὑπὸ σῶ λ. | ὑπὸ τῷ λ. — κατέπτυσεν ἄν | ἄν κατ. — c. 51. ἔροιτο φωνῆ | φ. ἔρ. — ὡς ἐν τ. | om. ὡς — λύοιντό τε | δίδοιντό τε — Μόρφι ἐβαργουλις εἰς σκιὴν χρέγκιχραγκ λείπει φάος | μορφεῦ βάργουλος ἰσχιάγχνεχιψιδάος δε? — c. 52. ἄλλως | ἄλλος — ὄλως | ἄλλωι — ἔφη | om. — πέμψας σε | om. σε — ληστῶν | τῆς τῶν — c. 53. μάλαχ' | μάλα — Ἄττις | ἄττης — ἄλλος | ἄλλο — ἐν δύο β. | om. ἐν — τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου | τοῦ νεανίσκου τοῦ ἐμοῦ — ἐφ' ὅτι ἴκε | ἔφη ὅτι ἴκει — Κντιμίδα | Υμιτίδι — κελῆτος | καὶ λητοῦς — ὡς

ἔρομ. || om. ὡς — τοῦ πέμφαντος εἶτε μοι πλεῦσαι || τοῦ-
 τον πλευσούντος εἰ δέοι πλεῦσαι — ἐπ' Ἰταλίαν || ἐπ' Ἰτα-
 λίας — κατ' οἶμον || καθ' οἶμον — c. 54. ἐπεμηχανηθάμην
 || om. ἐπ — καὶ ἐκεῖνο || om. καὶ — μοι || om. — Ῥουτιλλ.
 || Ῥουτιλ. ut semper — c. 55. ἤσθετο || ἠσθάνετο — προὔ-
 τευε || προυτευναί? — φίλους . . . μεταστ. || om. — πάνν
 εἰδέναι || πάνν με εἶδ. — κὰγὼ || καγὼ — c. 56. προῦκπε-
 πομφῶς || προῦκπέμπων — ἀπλ. τι || om. τι — τοῦτο || τοῦτ'
 — πύρον || πόντον — τι ἀντιλ. || om. τι — ῥῖψαι ἡμᾶς || ἡμᾶς
 ῥῖψαι — c. 57. παρ' Εὐπ. || παρὰ Εὐπ. — ἐς τὸ πλοῖον ||
 ἐπὶ τ. πλ. — διασώζομαι || διασώζομαι — κάλων || κάλον
 — Τιμοκράτους || Τιμοκράτου — ὁ τότε || ὅτε — Αὔειτος ||
 αὔεκτος? — πρὸς Ῥουτ. || περὶ Ρ. — c. 58. μετονομασθῆναι
 || τὸ μετ. — τὸ Ἀβώνου || τὸ τοῦ Ἀβ. — c. 59. τοῦ βου-
 βῶνος || om. τοῦ — φενάκης || φαιν. — ἀφρημένης || -μένος
 c. 60. τοιοῦτον || τοιοῦτο — χρηστηρίου || χρηστηρίου
 — ὄσοι || ὄ in ras. — ἀνελθόντων || om. ἀν — πολιώδης ||
 πολίτης — ὦν || ὅς — ἀπέπεμψεν || ἀπέπεμπεν — c. 61.
 ἐγὼ || οὔτω? — πάντων μαλ. || μαλ. π. — ἐπὶ τε σοφία ||
 διά τε σοφίαν — παραδεδωκότι || περὶ ἀδήλου — γενομένῳ
 || βουλομένῳ — διεξελέγχουσα || διελέγχουσα.

VITA DEMONACTIS.

c. 1. ἐπὶ πόας || ἐπίπονος — c. 2. κάκ || κακ — c. 3.
 εἰς || sic — συνεγένετο || γε in ras. — Δημῶναξ || δημῶναξ —
 c. 4. ἐγεγύμαστο || ἐγεγύμαστοι? — c. 5. πολλὰ || πολλὰς in
 ras. — ταῦτὸ || τοῦτο — ὦν καὶ πεζὸς || καὶ π. ὦν — c. 7.
 εἰ ἐπιτιμᾶν τῷ δέοι || εἰ ἐπ. τῷ δ. — συνεγίνωσκε || συνε-
 γίνωσκε

c. 10. πάντα ταῦτα || τ. π. — c. 11. [Σωκράτους] || om.
 — κάκεινου || κακεῖνοι — οἱ τότε || om. οἱ — c. 12. Φαβο-
 ρίνου || Φαβορίνου — c. 13. π. αὐτοῦ || suprascr. ῶ — c. 14.
 Λυκείου || Λυκίου — c. 16. εἰς τ. x. || sic — c. 17. γραμ-
 μάτιον || γραμματεῖον

c. 20. καὶ μὴν, ἔφη | om. ἔφη — πανδομένων | πανδομένων — πάντως | πάντων — c. 24. Πολυδεύκην | Πολυδεύκη — c. 25. δύνασθαι ἀναγαγεῖν | δ. αὐτῶι ἀν. — c. 28. ἔφη ὦ φίλοι | ὦ φ. ἔφη

c. 31. ὁ Ἀπολλώνιος | om. ὁ — c. 33. Πηγίλλαν | Πηγίλαον — Πολυδεύκην | Πολυδεύκη — c. 34. προσηύσεως | προσηύσεως — c. 35. ἔφη τις | ἔφη τίς — κατ' | κατ'

c. 41. δείξας, Τοῦτο μέντοι, ἔφη | δ. ἔφη τοῦτο μέντοι — c. 42. αὐτὸ | αὐτῶι — c. 43. νομίζεις | ν. εἶναι — ἐπιστελῶ | ἐπιστέλλω — c. 44. αὐτοῖ | αὐτοῦ — c. 46. αὐτοῦ | αὐτοῦ — c. 47. ἡ Ἀρχ. θυγ. | τοῦ Ἀρχ. θυγ. — c. 48. ἔπερον καὶ κεκραγῶτα | ἔπερογκον κεκρ.

c. 50. ἀστειον δὲ | ἀστειον δὴ — τὸν Κυρικὸν | om. — c. 51. πῶς ἄριστα ἄρξει; | πῶς ἂν ἄρ. ἄρξει — c. 52. μελίττας | μελίττας — Κυναίγειρον | Κυνείγειρον sic — c. 55. πρέπειν | πρέπει — c. 56. Ἄριστ. δὲ διὰ στόματος καὶ αὐτοῦ | Ἄριστ. καὶ διὰ στόμ. αὐτοῦ — c. 57. ἔφη | om. — c. 58. εἰς Ὀλ. | sic

c. 62. Σωκράτην | Σωκράτη — Διογένην | Διογένη — c. 63. ὀλίγον | ὀλιγω? — c. 64. Ἀθήνησι | ἀθήνησι — σιωπᾶν | σιωπῆν — c. 67. ζώοις | ζώοις

Lectiones codicis Vaticani 1324) collatae cum
editione Teubneriana*

TYRANNICIDA.

ὡς ἀποκτενῶν | ὡς ἀποκτείνων

c. 1. ζῶν μὲν | ζῶντι μὲν

c. 2. εἰργασται | ἐργασται

c. 3. περιττώτερόν τι | om. τι

c. 4. ἀνάσχεσθέ μου | ἀνάσχεσθαί μου — εὐφρανεῖσθε | εὐ-

*) Eximia N. Nilēni benevolentia mecum communicatae.

- φανείσθε — βραδύτερος || ἀμβλύτερος — ἀμβλύτερος
βραδύτερος — προῆχθαι || προσῆχθαι — ἔδειξε || ἔδειξεν —
- c. 5. τὸ δ' ἔργον || τὸ δὲ ἔργον — φοβῶν || ἐκκόπτων —
ἐκκόπτων || φοβῶν — ἀδικήματα || ἀτυχήματα
- c. 6. πονηρῶν || πονηρῶ sine accentu — ἀλλὰ ἠρωῶμεν || ἀλλ'
ἠρωῶμεν — οὐδ' ἐπιχειρῶν τις || οὐδὲ ἐπιχειρεῖν τις
- c. 7. ἀπόκνησα || ἀπόκνησα
- c. 8. ἀνηρημένος || ἀνηρημένῳι — κατασχίνων || κατασχί-
νων — ἄλλον μετὰ || ἀλλὰ μετὰ — τὸ δὲ || ὁ δὲ —
προμαντευσάμην || προμαντευόμεν — ἐτυραννοκτό-
νησε || ἐτυραννοκτόνησεν
- c. 9. ταῦτα πάντα || πάντα ταῦτα — ζῆν || ζῆν — πατὴρ ||
πρωῶ —
- c. 10. παρ' ἡμῶν || παρ' ἐμοῦ — γάμοι ἀνύβριστοι || γά-
μος ἀνύβριστος — εἰ γάρ τις ἐστὶ πρὸ ἐμοῦ τιμᾶσθαι
δίκαιος || . . τῶν πρὸ ἐμοῦ . . . — τολμῶν κινδυν-
νεύων || τ. καὶ κινδυνεύων — τί δαι || τί δὲ —
- c. 11. τί ἦ || τι ἦ — εἰργασμαι || ἔργασμαι — εἰ μηκέτ' ἐστὶν
|| εἰ μηκέτι ἐστὶν — ἀπέκτεινε || ἀπέκτεινεν — τί δαι
|| τί δὲ — καὶ τότε παρ' ἐμοῦ || καὶ τὸ παρ' ἐμοῦ —
χρώμενον || χρωμένον —
- c. 12. εἰ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν || om. — καὶ γὰρ ἠβούλετο ||
οὐ γὰρ ἠβούλετο — γίγνεσθαι || γίνεσθαι — τῆς αἰτίας ||
τῆς ἀδείας — ἀποκτείναντα || ἀποκτείνοντα — δικαιο-
οῖς || δικαίως — αὐτὸ ἐπραξα || αὐτὸς ἐπραξα — ἀξι-
ώσεις || ἀξιώσεις —
- c. 13. πεφονευμένου || πεφ. ἀνεληλυθότος — ἢ τὸν τῆν
δημοκρατίαν || ἢ τὴν δ., om. τὸν — καίτοι ὁ γε νόμος ||
καίτοι γε ὁ νόμος — οὐχὶ καὶ || καὶ οὐχὶ — τὸ δὲ ὑπ'
ἐμοῦ || τὸ δ' ὑπ' ἐμοῦ
- c. 14. εἰ ἐνδεῖ τι || om. τι — καὶ γενναίαν καὶ || γενναίαν καὶ'
om. priore καὶ — πρὸ τῶν κοινῶν || πρὸ τοῦ τῶν κ. —
προϊδόμενός τινα || προελόμενος τινα — μόνης ἀξίός
εἰμι || μόνος ἀξίος εἰ μη (sic)
- c. 15. ἐπόνησα || ἐποίησα — κατώρθωσε || κατόρθωσε — προ-
ελθεῖν || προσελθεῖν

- c. 16. ἰδέ || ἴδε.
- c. 17. πεπράχθαι | πεπράχθαι — ζῆν | ζῆν — οὗτος θάνατος
 ... ὠμῶν τυράννων || om. — ἀδικήμασι | ἀδικήμασιν
 — τὸ δ' ἀγνοῆσαι || τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι — μηδὲν
 τοιοῦτο || μηδὲ τοιοῦτο — εἶχε καὶ || εἶχεν· καὶ
- c. 18. ἐλπίδας χρόνων || om. sine lacuna — τούτοις συμμά-
 χοις || τοῖς συμ. — πρὸς τὴν τ. || περὶ τὴν τ.
- c. 19. τίς αὐτὸ ἐς || τίς αὐτο (ras. in o) εἰς corr. ex τίς αὐτῶ
 εἰς — τίς ἐχρήσατο; τίς αὐτὸ ἐπ' || ἐχρήσατό τις αὐτῶ;
 ἐπ', om. priore τίς — συνηγήσεν, οὐκ ἂν τιμῆς || συνή-
 γησε παντὶ τοῦτο τιμῆς — ἐνομίσατε || νομίσατε
- c. 20. τῆς δλης τραγ. || τῆς ἄλλης τρ. — νῖον ὃν εἶχε μόνον
 | τὸν νῖον ὃν εἶχε μόνον —
- c. 21. διὰ τὸ πάντα ... θαρρεῖν || διὰ τοῦ πάντα .. θ. —
 ἐνεδέησε | ἐνεδέησεν — πάλαι δὲ || πύλαι γάρ — προ-
 παρασκευασμένον | προπαρασκευασμένον — πρὸ μικροῦ
 ... ξίφος || om. —
- c. 22. οὐδὲ μικρὸν οὐδ' || οὐ μικρὸν οὐδὲ — μαρτυρούμενον
 | μαρτυρόμενον — τὰ τρίτα δὲ || τὰ δὲ τρίτα

ADNOTATIO CRITICA.

QUOMODO HISTORIA SIT CONSCRIBENDA.

Codd. Gorlc. c. A *Paris. 3011 C*
Vatic. 87 A *Vatic. 90 Γ*
Harleianus (Harl.) *Marc. 434 Ω*
Palat. 73 (Pal.)

- c. 1. *πυρέττειν μὲν γὰρ . . . ἅπαντας ἀπὸ τῆς πρώτης εὐθὺς ἐρρωμένως καὶ λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ* | *ἐρρωμένῳ A τῷ Sbd̄t. πυρετῷ. Cf. Alex. c. 30 ἐς μανίαν ἐρρωμένην ἐνέβαλλον. — περιόστα || περιόστη Γ*
- c. 3. *ὑποικοδομῶν* | *ἐποικοδομῶν A — ὁ δὲ Διογένης* | *δὲ Sbd̄t.*
- c. 4. *οὐχ ὡς ἱστορίαν συγγράφειν. Retinendum hoc contra omnium fere codicum auctoritatem (inprimis ΩAΓ Harl.), in quibus deest particula ὡς. Cf. c. 2 οὐχ ὥστε τραγωδεῖν. c. 32. — οὐδὲ πράξεις αὐτὰς διεξιέναι* | *αὐτὸν A. Ispis, qui historiam conscribunt, Lucianus se opponit, non facta potissimum negat se narrando velle persequi. — δεήσει γὰρ . . . πρὸς μικρὸν τι λιθίδιον προσπταίσαντα συλλέγειν τὰ ὄστρακα* | *προσπταίσοντος. Restitui cum Cob. ex προσπταίσαντας codd. AC AΓPal., referendum illud ad πιθάκνιον. — ὅσαι τῷ συγγραφεῖ ἐνεῖσιν* | *συγγράφειν Cobet — ἀνέξω ἐμαυτὸν* | *ἀνείρξω sec. Hom. Od. XII 219. 220. τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτός ἔργε νῆα. Sbd̄t. Cf. Eunuch. c. 7. ὁ Διοκλῆς δὲ κάκεινον αὐτόν . . . εἶρξεν ἄν — πῶς*

- ἀσφαλῶς μεθέξω || ὅπως Ω Harl. — παραίνουσιν δὲ
 τινα μικρὰν ... ὑποθήσομαι || τινα ταύτην Sbd̄t. —
 εἴ τι καὶ ἄλλο ἐν λόγοις || εἰ καὶ τι ἄλλο ἐν λ.
 Cf. de salt. c. 63. dial. meretr. V c. 1. φιλῶ μὲν σε,
 εἰ καὶ τινα ἄλλην, sollemni hoc fere ubique ordine. —
- c. 5. μανία ἦγε ἐλπίς || μανία ἦδη ἦγε ἐλπίς Sbd̄t. Cf.
 cynic. c. 5. μανία ἦδη (tum vero) τοῦτό γε σαφῆς —
 μεταγράψουσι recte, quamquam contra codicum con-
 sensum, qui habent μεταγράφουσι — μετεγγράψουσι ||
 μεταγράφουσι ex codd., in quibus tamen male pro in-
 dicativo coniunctivus.
- c. 6. Διττοῦ δὲ ὄντος ... ἀγούσης, ἀρχὴν τε ... συναρ-
 μόσαι. ταῦτα ὕστερον || Διττοῦ δὲ ὄντος ... , ἀγούσης.
 ἀρχὴν δὲ ... συναρμόσαι, ταῦτα ... ὕστερον Madvig —
 ἃ μὲν οὖν κοινὰ πάντων λόγων ἀμαρτήματα ἐν τε φωνῇ
 καὶ ἀρμονίᾳ καὶ διανοίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀτεχνία μακρόν
 τε ἂν εἴη ἐκελευθῆν || καὶ τὴν ἄλλην ἀτεχνίαν Tournier.
 — κοινὰ ... ἀρμονία || Abundant haec post praecedentia
 ἃ μὲν οὖν κοινὰ ... ἀτεχνίαν ideoque sunt exterminanda.
- c. 7. ἃ δ' ἐν ἱστορίᾳ διαμαρτάνουσι || ἃ δ' ἐν ἱστο-
 ρίᾳ ἴδια ἀμαρτάνουσι. Tournier. Coniectura vere
 palmaris; ἴδια oppos. praecedentibus ἃ μὲν οὖν κοινὰ
 ... ἀμαρτήματα. — τὰ τοιαῦτα ἂν εὗροις || del. τὰ
 Sauppe. — στενῶ τῶ ἰσθμῶ || τῶ Sauppe. Fritzsche. —
 εἰς ὕψος ἐπαίροντες || ἀΐροντες Fr. coll. c. 14 et
 Somn. c. 15. ἀρθεῖς ... εἰς ὕψος. — εἴ γε τῶ μὲν ἐγ-
 κωμιάζοντι μόνου ἐνὸς μέλει, ὀκωσοῦν ἐπαινέσαι καὶ
 εὐφραῖναι τ. ἐπαινούμενον καὶ εἰ ψευδαμένῳ ὑπάρ-
 χει τυχεῖν τοῦ τέλους, ὀλίγον ἂν φροντίσαιεν ||
 εἴ γε ... μόνου ἐνὸς μέλει ... εὐφραῖναι τ. ἐπαι-
 νούμενον καὶ ψευδαμένῳ ὑπάρχει τυχεῖν τ. τέλους.
 [ὀλίγον ἂν φρον.] Sbd̄t. „Qui laudat hoc solum
 spectat, ut quem laudat quovis modo delectet, vel si
 (καὶ) id non potest fieri nisi mendacio.“ Sic scri-
 bendum esse et solius cod. ¶ lectio καὶ ... ὑπάρχει
 testatur et omissa in ΩΓ Harl. particula εἰ post καὶ.

Quae autem sequuntur verba ὀλίγον ἂν φροντίζαιεν prorsus languida sunt, intrusa fortasse illa ex c. 10 πρὸς οὓς ἀποβλέποντα χρὴ συγγράφειν, τῶν δὲ ἄλλων ὀλίγον φροντίζειν, κἄν διαρραγῶσιν ἐκαινοῦντες.

- c. 8. ἀκρατῆς | ἀκρατος Fr. — κἄν ἱκπων ἱκοπιτέρων ἄρμα ζεύξασθαι ἐθέλη, κἄν ἐφ' ἕδατος ἄλλους ἤ ἐκ' ἀνδρῆκων ἀκρων θενσομένους ἀναβιβάσῃται, φθόνος οὐδεὶς | καὶ ἂν . . . ἐθέλη ἢ ἐφ' ἕδατος ἄλλους ἢ ἐκ' ἀνθ. ἀκρων θενσ. ἀναβιβάσῃται, φθόνος οὐδεὶς Sbd̄t. Scripsi καὶ ἂν pro κἄν quod duo sunt proposita, quorum alterius est particula καὶ, alterius particula ἂν 1. καὶ . . . φθόνος οὐδεὶς 2. ἂν (conditionalis) ἐθέλη ἢ . . . ἀναβιβάσῃται. Cf. vol. I P. II pag. LXVI. De altero κἄν mutato in ἢ cf. Phalar. I c. 7 κἄν Αἰακὸς ἢ Μίνως ἢ Παδάμανθους ἢ. — Eadem ratio est sequentium ubi legendum ἀλλὰ καὶ ἂν (pro κἄν) Ἀγαμέμνονα ἐκαινέσαι θέλωσιν, οὐδεὶς ὁ κωλύσων, sunt enim duo enuntiata integra non decurtata: 1. ἀλλὰ καὶ . . . οὐδεὶς ὁ κωλύσων Διὶ μὲν αὐτὸν ὁμοιον εἶναι 2. ἂν Ἀγ. ἐκαινέσαι θέλωσιν — καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δεῖ τὸν Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης | δὴ, Ἄ. γενέσθαι enim ut ὁμοιον εἶναι suspensum est ab οὐδεὶς ὁ κωλύσων., quamobrem non opus est aliud verbum, unde pendeat. — εἰ μὴ εἰδείη . . . ἀλλ' ἐπεισάγει | ἐπεισάγοι Ἄ. — ἀπεργάσαιτο | ἀπεργάσαιτ' ἂν Fr.
- c. 9. οὐ τοῦτό φημι. Sic scribendum, quamquam in optimis codicibus (A Ω Η Γ Pal. Harl. deest οὐ. — ἄπερ . . . ἐπιδείξομεν | ὅπερ Madvig. — ὁρᾶς ὄσον . . . ἡμαρτήκασι; | ἡμαρτήκασι, Pro signo interrogationis eomma ponendum est. — καὶ Νικόστρατον | om. καὶ cum Ω Η Γ Pal. Harl. — Ἰσοδότον | τὸν Ἰσ. Η Γ Pal. — εἰ αὐτὸς μὲν αἰσχιστος ὀφθῆναι εἶη τὴν ὄψιν | εἶη ὀφθῆναι Ἄ. [τὴν ὄψιν] Sbd̄t.
- c. 10. τὸ τῶν ἐκαινῶν μάλιστα πρόσαντες παρ' ἐκάτερον τοῖς ἀκούουσι | Fr. τοῖς τὰ παρ' ἐκατέρων ἀκούουσι. Sed nihil videtur mutandum esse „Laudes iis qui au-

diunt perquam molestae sunt in utramque partem“ i. e. sive quod nimiae sunt sive quod sunt nimis parcae. — ἦν μὴ . . . ἐπινοῆς || ἐπινοήσεως Sbd̄t. ex ἐπινοῆσαι cod. Harl. — πάνν ἄλλόκοτον σκευὴν ἐσκευασμένον | πάνν ἄλλ. σκ. ἐκ ἄτερον (Fr.) ἐνεσκευασμένον. A. — αὐτὸν δὲ ἐν κροκωτῷ καὶ πορφυρίδι ἔρια ξαίνοντα καὶ παιόμενον ὑπὸ τῆς Ὀμφάλῃς τῷ σανδαλίῳ, καὶ τὸ θέαμα αἰσχιστον, ἀφεστῶσα ἢ ἐσθῆς τοῦ σώματος καὶ μὴ προσιζάνουσα καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀνδρῶδες ἀσχημόνως καταθληνόμενον || αὐτὸν δὲ . . . παιόμενον τῷ σανδαλίῳ, [καὶ τὸ] θέαμα αἰσχιστον, [ἀφεστῶσα . . . προσιζάνουσα καὶ] τοῦ θεοῦ τὸ ἀνδρῶδες ἀσχημόνως καταθληνόμενον. Sbd̄t. Non possum inducere animum, Lucianum postquam paullo ante illusit indecoram Herculis vestem (ἐν κροκ. καὶ πορφ.), iam redire ad eam vituperandam, quod nimis distet a corpore parumque sit ei applicata, idque turpissimum appellare spectaculum. Immo turpe illud spectaculum solum hoc est: τῇ Ὀμφ. δουλείοντα, αὐτὸν ἐν κρ. κ. πορφ. ἔρια ξαίνοντα καὶ παιόμενον ὑπὸ τῆς Ὀμφ. σανδ., quibus rebus Dei virtutem indecore effeminari dicit. De structura, qua omisi καὶ τὲ ante θέαμα et καὶ ante τοῦ θεοῦ cf. Ver. hist. I c. 18 καὶ δὴ ἐφαίνοντο προσιόντες, θέαμα παραδοξότατον, ἐξ ἔκτων πτερωτῶν καὶ ἀνθρώπων συγκείμενοι.

- c. 12. Ὅσπερ Ἀριστόβουλος μονομαχίαν γράψας Ἀλεξάνδρον καὶ Πύρρον καὶ ἀναγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα το χωρίον τῆς γραφῆς λαβὼν ἐκεῖνος τὸ βιβλίον . . . ἔρριπεν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸ ὕδωρ || Non sine dubitatione violentam hanc Madvigi emendationem, certiora et optans et sperans, amplexus sum: Ὅσπερ Ἀλέξανδρος Ἀριστοβούλου μονομαχίαν γράψαντος Ἀλ. καὶ Πύρρον καὶ ἀναγνόντος αὐτῷ τοιοῦτον μάλιστα τι χωρίον τῆς γραφῆς — ὤτετο γὰρ χαριεῖσθαι . . ἀληθείας — λαβὼν τὸ βιβλίον — ἔρριπεν ἐπὶ κεφ. ἐς τὸ ὕδωρ. Vetus hoc esse vulnus ex eo cernitur, quod Ὅσπερ . . .

γράφας desunt omnino in **ΑΓ**, Harl. margini adscripta sunt, etiam ἐκείνος omissum est in bonis codicibus **Γ** Pal. Harl. — καὶ ἐλέφαντας ἐνὶ ἀκοντίῳ φονεύοντα. Cum Reitzio numerum post ἐλέφαντας excidisse puto. Quodsi ἐἰδ est πέντε legendum esse conicio, hoc etsi facile quis animi tantum causa factum esse suspicetur, tamen quo magis res augetur eo propius id ab Aristobuli adulationibus abesse concedet.

- c. 13. εἰ δέ τις πάντως τὸ τεργνὸν ἡγείται καταμεμῆχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πάσῃ, ἀλλὰ ἂ σὺν ἀληθείᾳ τεργνά ἐστὶν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου || εἰ δέ τις . . . τὸ τεργνὸν ἡγείται καταμεμῆχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πόσα ἄλλα σὺν ἄλ. 'Si quis existimat historiam cum delectatione esse coniunctam oportere, quot aliae sunt res, quae simul et verae sint et delectent:' (σὺν ἀληθείᾳ τεργνά ἐστὶν) Madvig. Persaepe hoc interrogationum genere utitur Lucianus veluti c. 28 καίτοι πόσα ἄλλα μακρῶ ἀναγκαιότερα ἐκὼν νῦν παρήμι et sescenties. cf. Tyrannicida c. 3. Rohde vult πᾶσα ἀδελᾶ σὺν δ' ἀληθείᾳ. . . C. F. Hermann πάρα σοι ἄλλα „suppetunt alia, si quis omnino arbitratur iucunda historiae admisceri oportere“.
- c. 14. περὶ κίδα τῇ ἱστορίᾳ. Male etiam meliores codices ἢ ἱστορία **ΑΓ** Harl. — ὑπὲρ αὐτοῦ || αὐτοῦ Ddf. — ἀρεῖν || ἀρεῖν Ddf.
- c. 15. Πομπηῖο υποκλιτῆς || Πομπηῖο πολιτῆς Cob. — αὐτὸν ῥήτορα παραστησάμενος || αὐτῷ Madvig — ὥστε καὶ ἐς Αἴγυπτον κατέβη || ὥστε in editione mea cruce signandum erat; neque enim hoc (ὥστε) satis placet, neque quam olim adoptaveram Sauppi coniectura εἶτα, neque Fritschii ὡς τότε. — τὰ αὐτοῦ ἐκείνου || τὰ αὐτὰ ἐκείνω Cob. — καὶ γὰρ αὐ καὶ τοῦτο . . . παρέλιπον || Totum hunc locum, quem nemo hucusque expedivit, Fritschius sic emendasse sibi visus est: καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐπιεικῶς πολὺ νῦν ἐστὶ, τὸ οἶσθαι τοῦτ' εἶναι τοῖς θορυβώδιδον ἐοικότα λέγειν, εἰ ὀλίγον ἐντρέφας τὰ αὐτοῦ ἐκείνον λέγοι

τις. οὐ μικρον δὲ κάκεινο, ὡς καὶ αὐτος ἂν φαίης, οὐδ' ἔλαττον ἢ νῆ Δία κάκιον ὀλίγον δεῖν παρέλιπον. Ex aliorum coniecturis solam Halmi addo, qui pro οὐ δι' αὐτὴν νῆ Δία scribit οὐ Θουκυδίδεια. — ὥσπερ τὴν πορφύραν || δὴ Sbd̄t. (ὥσπερ τινα Fr.)

- c. 16. ἀπογραφόμενος || ὑπογραφόμενος A ἈΓ—τοῦτο μόνον ἠτιασάμην αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἐπέγραψε τὰ βιβλία τραγ. . . . καὶ ὑπεγράφατο ἐκάστη ὁ ἀριθμὸς. καὶ νῆ Δία καὶ τὸ προοίμιον . . . ἐποίησεν οὕτως συναγαγὼν καὶ ὅτι ἀρξάμενος ἐν τῇ Ἰάδι γράφειν ἀντίκα μάλα ἐπὶ τὴν κοινὴν μετέλθεν. Omnes codices habent illud [ὅτι] posterius et possunt sane verba quae sequuntur suspensa esse a τοῦτο μόνον ἠτιασάμην. Sed ne nimis longus impeditusque fiat circuitus verborum, malim et haec verba et quae praecedunt καὶ νῆ Δία ut per se stent ex nexu illo verborum et sententiarum liberare, ita ut ab illis verbis τοῦτο μόνον ἠτιασάμην nil pendeat nisi ὅτι . . . ἐπέγραψε . . . καὶ ὑπεγράφατο . . . ἀριθμὸς. Itaque posterius illud ὅτι ante ἀρξάμενος delevi. — ἡτρείην || ἡτρικὴν Ddf. Fr., (Cod. Ἀ ἱατρικὴν).
- c. 17. τὸ γὰρ τοιοῦτον, εἴπερ ἄρα, ἡμῖν ἔδει καταλιπεῖν λογίζεσθαι ἢ αὐτὸν εἰπεῖν || τὸ γὰρ τοιοῦτον . . . ἡμῖν ἄμεινον ἢν καταλ. λ. ἢ . . . Ddf. ἄμεινον ἢν pro ἔδει quod in optimis codicibus (A) ΩἈΓPal. Harl. non est. Cf. Gall. c. 13. ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἢν.
- c. 19. Ἡράκλεις, ὅσαι || Delevi comma. Cf. Lucianea mea. Leipzig 1872. p. 94. — καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἂν ᾗδειμεν τι τῶν ἐκεῖ πραχθέντων || ὧν οὐκ ἂν τι ἄνευ ᾗδειμεν Sbd̄t. Cf. Rhet. praec. c. 18. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν καὶ ὁ Κυνναλγειος, ὧν οὐκ ἂν τι ἄνευ γένοιτο.
- c. 20. ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τῆς ἐν τοῖς χρῆσιμοις . . . ὑπερεμπιμπλαται ἔτρουος τινὸς ἢ ταρχους, ἔστ' ἂν διαφοραγῇ ἐσθίων || Agitur de iis scriptoribus, qui gravioribus rebus in historia neglectis in quibusdam descriptionum minutis ac deliciis nimii sunt. Hos Lucianus similes esse dicit servis, qui casu divites facti, lautissimis da-

pibus indecore fruuntur iisque se ingurgitant ut vilissimis illis, quibus antea usi sunt, cibis. Comparatur igitur utrorumque immodestia atque inurbanitas. Quod ut recte perspiciatur inserendum est ὡς particula comparativa ante ἔτρουος. „Irruunt in exquisitissimos cibos eodem ardore atque impetu quo ante in salsamenta, alia“. Placuit haec coniectura Rohdio. Cf. Lucianaea mea Leipzig 1872. p. 146. 147.

- c. 21. μετεγγράφαι || μεταγράφαι ΩΓ Pal. Harl. — ὡς Ὀσρόης τις εἰσθήκει περιμένων || τέως Fr.
- c. 22. „ἤδη λελουμένοι περι αὐτοὺς ἐγίννοντο“ || „Iamque loti cum essent ad illos se converterunt“ C. F. Hermann. Quoniam haec verba fragmina tantum sunt enuntiati non potest dispici, ad quos αὐτοὺς referendum sit. Ceterum manifestum est in his ut in praegressis exemplis non magis sententias quam verba vituperari (εὐτελῆ ὀνόματα καὶ δημοτικὰ καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστο) omninoque opponi graviori dictioni verba ex trivio — ὥστε τὸ πρᾶγμα εἰκόσ εἶναι τραγωδῶ τὸν ἕτερον μὲν πόδα ἐπ' ἐμβάτον ὑψηλοῦ βεβηκότι, θάτερον δὲ σανδάλῳ ὑποδεδεμένῳ || ἐπιβεβηκότι (ΩΓ Pal. Harl.) θατέρῳ (ΩΓ Pal. Harl.) δὲ σανδάλῳ (Pal. Harl.) ὑποδεδεμένῳ (ὑποδεδεμένῳ Ψ).
- c. 23. τὸ σῶμα δὲ αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας || om. τὸ Ψ Pal. — προσωπεῖον Ἑρακ. . . ἢ Τιτᾶνος περικείμενον || Πανὸς O. Jahn. — νανῶδει || νανῶδει Γ Pal.
- c. 24. οὔτε τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο τῶν ἐπὶ κουρείων || τῶν ἐπὶ κουρείῳ „in tonstrinis“ Fr. ex codicum vestigiis Harl. τῶι ἐπικουρίῳ, Γ τῶι ἐπὶ κουρίῳ, Ψ τῶ ἐπικουρείῳ.
- c. 25. οὔτε φαρμάκου πιεῖν οὔτε βρόχου ἄψασθαι || βρόχου ΩΓ Harl. C. F. Hermann.
- c. 26. τὸν Θουκνίδην || om. τὸν Α Ψ Bk. — ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀφράνιος || [ὁ Ἀφράνιος] Sbd. — τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δειπνων || ἐκείνου Rohde.
- c. 27. ταῦτα πάνυ μετὰ π. φροντίδος διεξιῶν || πάντα Sbd.

- c. 29. πάνυ γοῦν ἔμελεν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν || π. γ. ἔμ. αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν ἐπὶ κέρως φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν Sbd̄t. — ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔργῳ ἐπειδὴν ὁμοῦ ἴωσι || ὡσι Cob. Ddf.
- c. 30. εἷς δὲ τις βέλτιστος ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς . . . πεντακοσίοις οὐδ' ὄλοις ἔπεσι συνέτριψε || συνέθλιψε Sbd̄t. „Omnia quae in Armenia, in Syria, in Mesopotamia gesta erant, paucis verbis constrinxit' — non contrivit. Vituperat enim, quod permulta illa brevissime tractaverit.
- c. 32. Παρθονικὰ· οὐδ' ὡς ἐν γέλῳ ποιήσασθαι . . . || Παρθηνικὰ . . . Fr. Post Παρθ. omissum aliquid esse plerique editores censuerunt, quod Fr. ita explet: [μελετήματα· ταῦτα δὲ πάντα διήλθον οὐχ ὡς λοιδορήσασθαι τοῖς κρείττοσιν] οὐδ' ὡς ἐν γέλῳ ποιήσασθαι . . . τὰς ἱστορίας ἀλλὰ τοῦ χρησίμου ἕνεκα.
- c. 33. εἶ τι τραχύ || τρ. ἦν Fr. —
- c. 34. ἐπεὶ πολλοῦ ἂν μάλλον δὲ τοῦ παντὸς ἄξιον ἦν || [ἂν] A ΩΨΓHarl.
- c. 35. Ἀλλὰ ποῦ τὸ τῆς τέχνης καὶ τὸ τῆς συμβουλῆς χρῆσιμον; οὐκ ἐς ποιήσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρῆσιν αὐτῶν τὴν προσήκουσαν || ἀλλὰ ποῦ τὸ τῆς τέχνης . . . χρῆσιμον A ΨΓ. Sbd̄t. „At tamen aliqua in parte utilis est ars et consilium.“ οὐκ ἐς ποιήσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρῆσιν αὐτῶν τὴν προσήκουσαν. Exposuerat c. 34, duas res maxime necessarias esse rerum scriptori, prudentiam civilem et eloquendi facultatem. Haec autem neque arte neque consilio indigere, quippe quae dona sint naturae. At tamen pergit in aliqua parte (ποῦ) opus esse arte et consilio, verum non, quod antea iam dixerat, ad paranda ea, quae sola a natura tribuuntur, sed ad ea, quae natura adsunt, apte et decore adhibenda. Ad quam sententiam illustrandam adfert exempla ex magistrorum arte gymnastica petita, quos negat posse hominem debilem erudiendum ipsis commissum efficere Olympiae victorem sed reddere vali-

- diorem tamen posse arte sua adfirmant. Quod si recte vidi, nihil est quod mutemus neque pro τῶν προσόντων scribendum τῶν μὴ προσόντων, tollendum autem signum interrogationis post χρήσιμον. (Quamquam pro ἀλλά που τὸ τῆς τέχνης χρήσιμον quoniam non satis ponderis habet illud που, nescio an scribendum sit ἀλλ' αὐτὸ τὸ τῆς τέχνης . . . χρήσιμον sed tamen ipsa illa ars utilis est ad . . .) — οἷόν τι ἀμέλει καὶ Ἰκκος καὶ Ἡρόδικος καὶ Θεών οὐχ ὑπόσχοιντο ἄν σοι που τὸν Περδικκᾶν παραλαβόντες . . . ἀποφαίνειν Ὀλυμπιονίκην | Scripseram et ipse in editione mea οὐχ ὑπόσχοιντο . . . ἀποφαίνειν. Sed cum omnes fere codices hoc loco omittant οὐχ, malo iam cum Fritzschio alio loco inserere negationem quae abesse non potest, ut sic scribatur ὑπόσχοιντο ἄν σοι οὐ τὸν (pro ποῦ τὸν vel τοῦτον) (ΩΑΓ Harl.) Περδικκᾶν παραλαβόντες . . . ἀποφαίνειν Ὀλυμπιονίκην . . . ἀλλὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν — εὐφνᾶ . . . ἀποφαίνειν — διὰ ταῦτα || δι' αὐτὸ Fr. — ἀλλὰ μὴ Ἀντίοχος . . . ἐκείνης || [] Sbd̄t. Satis erat priori loco alterum ab altero Perdicca distinxisse — οὐ γὰρ ὄντινοῦν παραλαβόντες ἀποφαίνειν συγγραφεῖα φημέν || ἀποφανεῖν Cob.
- c. 37. καὶ τοίνυν καὶ ἡμῖν τοιοῦτός τις ὁ μαθητὴς νῦν παραδεδόσθω, συνεῖναι τε καὶ εἰπεῖν οὐκ ἀγεννῆς . . . καὶ γνώμην στρατιωτικὴν ἀλλὰ μετὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπειρίαν στρατηγικὴν ἔχειν || . . . ἀλλὰ καὶ γνώμην στ. μετὰ τ. πολ. . . . ἔχων Sbd̄t. Sic probante Fr. transposui verba. Saepe enim ἀλλὰ καὶ non praecedente οὐ μόνον usurpat Lucianus ut significet „quin etiam“ — καὶ ὄπλα εἰδῶς καὶ μηχανήματα, ἔτι δὲ καὶ . . . || καὶ μηχανήματα οἷα καὶ. Sbd̄t. duce Cod. Α, qui habet ὄνια et Codd. Α ΩΓ, in quibus ἔνια pro ἔτι δὲ. Cf. c. 29 ἀλλ' οὐδὲ ὄπλα ἐκεῖνός γε ἤδει οὐδὲ μηχανήματα οἷά ἐστιν. Βααρ μηχανήματα παντοῖα. Fr. μηχανημάτων ιδέαν. — ἐξελαίνειν . . . περιελαίνειν || ἐξελίττειν . . . περιελίττειν Cob.
- c. 38. ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῷ μήτε Φίλιππος . . . ἀλλὰ τοι-

οὔτος οἶος ἦν . . . μητ' εἰ Ἀλέξανδρος ἀνιάσεται . . . ἀναγράφοιτο || Librorum auxilio, in quibus (A ΩΓ) deest ἀλλὰ ante τοιοὔτος et εἰ ante Ἀλεξ., sic conformavi singula huius enuntiatii membra: ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῷ, μήτε Φίλιππος εἰ ἐκκεκομμένος τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ Ἀμφιπολίτου . . . τοιοὔτος οἶος ἦν δειχθήσεται, μήτ' Ἀλέξανδρος ὅς ἀνιάσεται ἐπὶ τῇ Κλείτου σφαγῇ . . . εἰ σαφῶς ἀναγράφοιτο. εἰ ante ἐκκεκομμένος et ὅς post Ἀλέξανδρος facile excidere poterant. — ὀλέθριος || ὀλεθρος Cob. — μηνυτής ἦν || [ἦν] Sbdt. — κἄν ναυμαχῶνται τότε || ποτε Ddf. Sbdt. Etsi haec et quae sequuntur exempla omnia ex Thucydide desumpta sunt, ipsa tamen haec admonitio generalis est ita ut ad omnes rerum scriptores pertineat. Quamobrem delevi ἦν post μηνυτής et cum Dindorfio scripsi κἄν ναυμαχῶνται ποτε (ναυμ. οἱ τότε Fr.) Comprobatur autem quod dixi vel eo, quod nunquam nominatur Thucydides, sed etiam ubi consentaneum erat eum nominari pro ipso nomine ἐκεῖνος (οὐκ ἐκεῖνος id est rerum scriptor ὁ διώκων) substituitur. Quae cum ita sint, ne extremo quidem loco ῥᾶστον ἦν ἐνὶ καλάμῳ λεπτῷ τὸν Θουκυδίδη ἀνατρέψαι μὲν τὸ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς παρατείχισμα . . . dubitavi nomen Thucydidis cancellis includere.

- c. 39. τοῦ δὴ συγγραφέως ἔργον ἔν, ὡς ἐπράχθη εἰπεῖν | ἔν ἕκαστα Fr.
- c. 40. ὅς, Ἡδέως ἄν, ἔφη, ἀνεβίουν . . . ἀποθανών, ὡς μάθοιμι, ὅπως ταῦτα οἱ ἄνθρωποι τότε ἀναγίνωσκουσι | ὅπως μαθ. A ΩΗ Harl. πῶς ταῦτα Fr. Ddf.
- c. 41. τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων | ὀνομάζων Jensius — οὐ μίσει οὐδὲ φιλία τι νέμων | οὐ μίσει οὐδὲν οὐδὲ φιλία νέμων Sbdt.; quia omissum est τι in A ΩΗΓ, addidi οὐδὲν, quod ante οὐδὲ facile latere potuit. — εὐνοὺς ἅπασιν ἄχρι τοῦ μὴ θατέρῳ ἀπονεῖμαι πλεόν τοῦ δέοντος || θατέρῳ τι A ΩΗΓ
- c. 43. συστοιχος | εὐστοχος Usener.

c. 44. καὶ μὴν καὶ σχήμασι κεκοσμήσθω ἀνεπαχθέσι καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον μάλιστα ἔχουσιν· ἐπεὶ τοῖς ἀρτυμένοις τῶν ζωμῶν εἰκότας ἀποφαίνει τοὺς λόγους || ἐπεὶ τοῖς μὴ κατηρτυμένοις τῶν ζωμῶν εἰκότας ἀποφανεῖ τοὺς λόγους Sbd̄t.

Codicum summus omnium consensus, interpretatio alia aliorum diversissima. Gesner vertit: „quin etiam figuris exornata esto, neque tamen importunis exquisitisve, quippe alioquin offis per nimia condimenta corruptis similem orationem efficiet.“ Recte ille ἐπεὶ dicit esse hoc loco alioquin, recte futurum pro praesenti necessarium esse iudicat, sed mirum quantum a sensu verborum τοῖς κατηρτυμένοις τῶν ζωμῶν aberrat. Nullo enim modo κατηρτυμένον potest significare „corruptum“ aliquid, immo est aliquid bene mixtum, temperatum, denique perfectum teste scholiasta Philostr. Vita Apollon. v. 35. κατηρτυκέναι, ἀντὶ τοῦ τετελέσθαι. Εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὄψων, ἃ τὸ τελείον ἀπολαμβάνει, ὀπηρῖκα ταῖς ἀρτυσίαις ἀναμιχθῆ. Est igitur falsa Gesneri interpretatio, sed tamen sensit quid dicendum fuerit.

Aliter Graevius „si quidem suam orationem reddet similem iuri bene condito.“ Ferri hoc potest, sed ut addatur quod abesse vix potest τοιοῦτοῖς (σχήμασι .. ἀνεπαχθέσι): „si quidem talibus reddet similem orationem suam iuri bene condito“.

Simili modo errat C. F. Hermannus: „Quin etiam figuris ornata sit iucundis atque inaffectedis, hae enim iuri bene condito similes orationes efficient“, nam illud „hae“ non est apud Lucianum.

Peccarunt plerique, quod parum viderunt, qui esset hoc loco sensus atque usus particulae ἐπεὶ, quae significat „alioqui, si minus“ et construi solet cum futuro. Est igitur ἐπεὶ ... ἀποφανεῖ „alioqui (si non utitur figuris) reddet orationem similem iuri bene condito, vel rectius, iuri bene mixto, temperato,

ab omni parte perfecto.“ At ne hoc quidem Lucianus potest voluisse, immo prorsus contraria est res.

Postulat sensus, ut dicatur: „alioquin orationes reddet similes iuri non bene mixto, temperato, ab omni parte perfecto.“ Legendum igitur *ἐπεὶ τοῖς μὴ κατηγορουμένοις τῶν ζωμῶν ἀποφανεῖ τοὺς λόγους*, si minus, orationes similes reddet iuri non bene mixto, temperato, perfecto. Egregie enim censet Lucianus, orationi, licet sit bene composita, nisi figuris modice ornata sit deesse optimum quoddam condimentum et tamquam florem.

Favet huic coniecturae, primum quod emendatio levissima est si quidem in codicibus formae litterarum *μηκ* simillimae sunt, ita ut facile confundantur. Neque vero obstat, quod *μὴ* pro *οὐ* usurpari videtur, quoniam apud Lucianum illarum particularum vim atque usum constat non tam certis legibus secerni ut apud veteres. Quamquam etiam Xenophon et Plato habent, quibus quod hoc loco posuimus defendatur. Veluti Xenoph. Anab. IV. 5. 11 *τῶν στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι διατελέσαι τὴν ὁδὸν ἐννεκτέρεισαν ἄσιτοι* Plato Phaed. 79. *τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ μὴ (ὄρατὰ)* Madvig. Accedit, quod illud *ἐπεὶ* cum futuro hoc quem dixi sensu fere adhibetur, ubi de re mala, adversa, improbanda agitur, cuius rei pauca ex ipso Luciano adfero exempla c. 38 *ἐπεὶ ὁμοίος ἔσται τοῖς φάυλοις δικασταῖς* = alioqui malis iudicibus similis erit. Dial. mort. X 5 *ὥστε ἀπόδιδι αὐτὰς. ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος*. Timon. c. 9 *ἐπεὶ καὶ ὁμοιοπρονήσομεν τοῖς καταράτοις κόλαξιν*. Hermotim. c. 28.

Postremo accommodatissima est ad sensum. Minime enim hoc dicit L., qui figuris illis utatur, eius orationem esse bene conditam vel optimum eum esse oratorem, nam sunt etiam alia ad eloquentiam necessaria, sed hoc vult, qui figuris illis non utatur, ei quamvis bonus sit orator tamen deesse aliquid, ut non possit esse orator omnibus numeris absolutus. Quid autem inter utrumque intersit, facile intellegitur.

- c. 45. ἡ λέξις δὲ ὁμῶς ἐπὶ γῆς βεβηκέτω τῷ μὲν κάλλει . . .
 συναπαιρομένη καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ὁμοιουμένη, ξενί-
 ζουσα δὲ μηδ' ἐπέρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα | μη
 ξενίζουσα δὲ Bk. Est enim ξενίζειν loqui quae a
 iusta huicque generi apta dictione aliena sunt. Licet
 sane etiam rerum scriptorem simul cum rebus incitatio-
 rem efferri, at non adeo, ut fines transgrediatur neque a
 poetica dictione non differat. Facilline autem μη post
 ὁμοιουμένη excidere poterat. — ἀμεινον οὖν ἐφ' ἔκπου
 ὄχουμένη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἐρμηνείαν περὶ παρα-
 θεῖν | ποτὲ Sbd. Cf. Luciana p. 149
- c. 46. καὶ μὴν καὶ συνθήκῃ τῶν ὀνομάτων εὐκράτῳ καὶ
 μέσῃ χρηστέον, οὔτε ἄγαν ἀφιστάντα καὶ ἀπαρτῶντα
 . . . οὔτε ῥυθμῷ παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ πολλοὶ συνά-
 πτοντα | ἀπ. ῥυθμοῦ Sbd. Addendum est ῥυθμοῦ ut
 intellegatur, unde velit dictionem non nimis seiunctam i. e.
 alienam esse, cui oppositum est οὔτε ῥυθμῷ . . . ὡς οἱ
 ποιηταί (Fr. recte sic pro οἱ πολλοί), nam hoc poe-
 tarum est. Cf. Cicero orator c. 57. „Itaque ut versum fu-
 gimus in oratione, ita hi sunt evitandi continui pedes.“
- c. 49. κατὰ ταῦτα | κ. τ. γὰρ ΩΑΓ Harl. — ἀποκόπτων
 τὴν ἐπίβασιν | ἀπόβασιν Fr. Cf. Thueyd. IV c. 12
 πειρώμενος ἀποβαίνειν ἀνεκόπη. — ἐς τοὺς στρα-
 τηγούς μέντοι τὰ πρῶτα | ἀλλ' ἐς τ. στ. (Fr.) μὲν
 ΩΑΓ Harl. — ἀκηκούστῳ | ἀκηκοέτῳ Cob.
- c. 50. καὶ πᾶσι τοῦτοις μέτρον ἐπέστῳ | ἐπιθεῖς Sbd.
- c. 51. κατόπτρῳ . . . ἀθόλῳ | ἀδόλῳ Sbd. — οὐ γὰρ ὧσ-
 περ τοῖς ῥήτορσι γράφουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν λεχθησό-
 μενα ἔστι καὶ εἰρήσεται | ῥήτορσι . . . Fr. lacu-
 nam sic explet ἔθος ἐπίκλαστα γράφουσιν ἀλλὰ τὰ μ.
 λεχθησομενα οἷα ἔστι καὶ εἰρ. Fr. — καὶ ὅταν τις ἀχρο-
 ῶμενος οἴηται μετὰ ταῦτα ὄρᾶν τὰ λεγόμενα καὶ μετὰ
 τοῦτο ἐπαινῆ, τότε δὴ τότε ἀπηκριβῶται . . . τὸ ἔργον
 τῷ τῆς ἱστορίας Φειδίᾳ | αὐτὰ, om. μετὰ (Fr.);
 κατὰ τοῦτο pro μετὰ τοῦτο (Fr.); [τῷ τῆς ἱστ. Φειδίᾳ]
 Sbd. Abundat τῷ . . . Φειδίᾳ quod idem expressum est verbo

- ἀπηκρίβωται τὸ ἔργον i. e. ad summum fastigium evectum, omnibus numeris absolutum est. Cf. ζηλωτῆς ἄκρος c. 15. τοὺς ἄκρους τῶν φιλοσοφούντων Hermot. c. 79.
- c. 54. μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον καὶ μείζω τῶν προγεγενημένων || [καὶ μείζω] Hm. cf. Thucyd. I c. 1 ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγ. Soph. Ant. 100 ἀκτὶς ἀέλιον τὸ κάλλιστον ἐπταπύλω φανὲν θήβα τῶν προτέρων φάος.
- c. 55. αὐτῇ ὁμοίως || αὐτῇ ὁμ. Solanus.
- c. 56. οὐδὲ γὰρ . . . διὰ τοῦτο ἐν μέσοις τοῖς πέμμασι καὶ ὀρνέοις καὶ λοπάσι τοσαύταις καὶ σὺν ἀγροῖσι καὶ λαγωῖσι καὶ ὑπογαστροῖσι καὶ σαπέροην ἐνθήσεις καὶ ἔτνος || Transposui καὶ λοπάσι τοσ. post ἵπογαστροῖσι duce Fritzschio „denique inter tot patinas.“
- c. 57. οἶον ὄραξ καὶ Ὅμηρος . . . ποιεῖ || οἶόν τι ὄρ. secundum οἶον ὄραξ τι **ΑΓ** ὄραξ τί Harl. cf. Ver. hist. I c. 2 οἶόν τι καὶ περὶ τῶνδε τῶν συγγραμμάτων φρονήσειν ὑπολαμβάνω. — ποιεῖ καίτοι ποιητῆς ὦν παραθεῖ || ποιεῖ καίτοι ποιητῆς ὦν. παραθεῖ Ddf. Sbd. — Ἐπιπολῶν σχῆμα || ἔρυμα Bk.
- c. 59. ἔπαινοι μὲν γὰρ . . . καὶ ταχεῖς || σαφεῖς Sbd. Quas laudes parcas circumspectas argumentis fulciendas esse vult, eaedem vix possunt esse celeres. Itaque pro ταχεῖς cum cod. **Α** praetuli σαφεῖς.
- c. 61. παρρησίας μεστός. Recte sic Jacobitz, quamquam optimi codices (**ΑΓ** Harl.) habent μισθός, id quod manifesto documento est, vel praestantissimos Luciani codices non carere gravissimis vitiiis; neque minus id certum est hos, quibus maxime usus sum in hoc scripto praeter A et C, inter se plerumque consentientes esse cognatos.
- c. 62. τὸ αὐτοῦ ὄνομα || αἰτοῦ Reitz. Fr. — οὐδὲ τὸν αὐτοῦ βλον . . . ἐώρα || αὐτοῦ Reitz.
- c. 63. χρῆ τοίνυν καὶ τὴν ἱστορίαν οὕτω γράφεσθαι σὺν τῷ ἀληθεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν μέλλονσαν ἐλπίδα ἢ περὶ σὺν κολακείᾳ πρὸς τὸ ἥδὺ τοῖς νῦν ἐπαινούμενοις || [ἐπαινούμενοις] Sbd.

VERAE HISTORIAE LIBER I.

Certissimi duces in hoc scripto sunt codices ΩΓ Mut. adjuncto etiam Ω.

- c. 3. ἃ μήτε αὐτὸς εἶδε μήτε ἄλλου εἰπόντος ἤκουσεν ἰδόντος Mehler. — οἶα πολλὰ ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἰδιώτας ἀνθρώπους ἑτερατεύσατο τοὺς Φαλακας | Delevi ὡς cum Codd. A ΩΩ Mut.; non narravit iis quasi essent vel quod essent idiotae sed sciebat bene, eos esse idiotas.
- c. 4. ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἑτραπόμην πολὺ . . . εὐγνωμονέστερον | εὐγνωμονέστερος Madvig — δι' τοῦτο | τοῦτο δὴ Madv. — ὅτι ψεύσομαι | ψεύδομαι ΩΩΓ Mut.
- c. 5. αἰτία δέ μοι τῆς ἀποδημίας καὶ ὑπόθεσις ἢ τῆς διανοίας περιεργία καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία | ἢ τῆς διανοίας παρεργασία Sbd. „Causa mihi peregrinationis et institutum mentis quaedam inanis sedulitas novarumque rerum cupido.“ Sic interpretatur Reitzius, satis recte ad sententiam, falso ad verborum vim ac significationem. Nam περιεργία minime est „inanis sedulitas“, immo summum vel nimium quoddam studium. (Cf. Alexand: c. 4. τὸ περιεργον c. 49. περιεργότερον c. 53 περιεργως dial. deorum VII c. 4 ὑπὸ περιεργίας). A quo graviori studio cum paulo ante (c. 1) dixisset paulisper velle sese reficere (ἀνιέναι τὴν διάνοιαν c. 2. ἀνάπαυσις), hanc vocem (περιεργία) a sententiarum nexu alienam esse apparet. Quamobrem ausus sum περιεργία mutare in παρεργασία. Nam quemadmodum πάρεργον est aliquid quod quasi iuxta positum a re primaria abest, sic παρεργασία est aliud quam quod propositum est agendi studium, prope dixerim nihil agendi studium, vel, ut hoc loco, postpositis gravioribus rebus leviora tractandi geniumque placandi libido. Verum est, hanc vocem παρεργασία) hoc sensu alias non inveniri, sed quo solo legitur loco Plutarchi Moral. 1048 E ad quaestum faciendum pertinere. Nemo tamen in hac voce hunc quem ei tribui-

mus sensum inesse posse eumque huic loco aptissimum esse negabit. Licet etiam auxilio vocare Eurip. Suppl. 426. *κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων*, qui egregie concinit cum nostra interpretatione neque desperandum est, fore ut ipsum verbum *παρεργάζεσθαι* olim inveniatur, sicuti alia verba cum praepositione *παρὰ* coniuncta veluti *παρνοποκρίνεσθαι*, *παρορχεῖσθαι* graecis litteris vindicavimus. (Cf. Sommerbrodt, *Scaenica* Berlin 1876 „das Staatsexemplar der Tragoedien des Aeschylus, Sophokles, Euripides und die Schauspieler“ p. 253 ff. et Luc. Vol. I P. II p. XCVII ad Herod. c. 6.)

Hoc igitur, ut ad Lucianum redeamus, voluisse videtur: „Aliud agendi (*παρεργασία*) et rerum novarum cognoscendarum libido peregrinandi causa fuit“.

- c. 5. *τούτου γε μέντοι* || *τοι ΩΓΥ Mut.*
- c. 7. *ἐφιστάμεθα ποταμῷ οἶνον ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ μάλιστα οἰόσπερ ὁ Χιός ἐστιν* || *οἶνω Schöne.* Cf. Anach. c. 25 *ιδρωτι πολλῷ ῥεῖν.* — *ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθύς . . . παραμιγνύντες ἐκεράννυμεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἰνοφαγίας* || *παραμιγνύναι ἐπραῦνομεν Sbd.*
- c. 9. *ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξ ἀπηρτημένην ἄνεμος ἐμπεσὼν τοῖς ἰστίοις ἔφερε κυρτώσας τὴν ὀδόνην* || *ἐξηρτημένην ΩΥΓ Mut. κολπώσας ΩΥΓ Mut.* —
- c. 11. *ὁ δὲ θεασάμενος καὶ ἀπὸ τῆς θέας καὶ τῆς στολῆς εὐκάσας, Ἑλληνες ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς* || *Corrupta esse ἀπὸ τῆς θέας manifestum est.* Itaque ea delenda cum ΩΥΓ Mut., aut legendum esse opinor *ἀπὸ τῆς νεώς.* Probe enim tenendum, versari Lucianum cum sociis, etiamdum per aerem volitant, in nave (cf. c. 29. 30. 33). Ex nave autem id est ex navigiorum genere regem Hippogryphorum coniecturam facere veri simile est. Summo enim opere inter se differunt populorum navigia ut vel procul remota ex diversa eorum forma dinoscere possis. Pro *ἄρα* scribendum est *ἄρα Υ Mut.*
- c. 12. *Ὁ δὲ Φαέθων, φησὶν* || *Ὁ δὲ, Φαέθων, φησὶν*

- c. 13. τεράστια γὰρ περὶ αὐτῶν ἐλέγοντο | ἐλέγετο ΩΑΓ Mut.
- c. 16. Ἄεροκάρδακες | Ἄεροκόρδακες ΩΑΓ Mut.
- c. 17. σαλπικτῶν | σαλπιστῶν Α Mut.
- c. 19. τῇ προτεραία . . . τῇ υστεραία | προτέρα . . . ἀριστερά Cobet, qui docuit formam in αία desinentem de diebus usurpari, in ἐρα desinentem de aliis quibuslibet rebus.
- c. 20. τὴν δὲ ἀποικίαν τὴν ἐς τὸν Ἐωσφύρον κοινὴν ποιῆσθαι | κοινῇ ΩΑΓ Mut.
- c. 22. ἃ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ διατριβῶν . . . ἐνόησα | [ἐν τῷ] Sbdt. Cf. μεταξὺ ὀρχούμενοι De saltatione c. 11 Usurpatur enim μεταξὺ aut absolute aut praepositionis instar, aut cum participio, aut substantivi sensu cum articulo — θάλλουσα εἰς αἶλ | del. εἰς Mr.
- c. 23. τροφή δὲ πᾶσιν ἢ αὐτῇ | αἴτη Sbdt. — λάπτουσι | κάπτουσι Cob. secundum cod. Γ, in quo suprascr. est κάπτουσι
- c. 24. μέντοι γε | del. γε. ΩΑΓ Mut. — ἔντερον δὲ οὐδὲν ἦπαρ ἐν αὐτῇ φαίνεται ἢ τοῦτο μόνον ὅτι δασεία πᾶσα ἐντοσθεν καὶ λάσιός ἐστιν | Mirum profecto quod tamdiu jecur (ἦπαρ) toleratum est. Non enim dubito quin ἦπαρ corruptum sit ex ἦπερ qua unius litterae mutatione iecinore remoto iam omnia sana sunt. Legendum igitur: ἔντερον δὲ οὐδὲν ἐν αὐτῇ φαίνεται ἦπερ τοῦτο μόνον, ὅτι δασεία πᾶσα ἐντοσθεν καὶ λάσιός ἐστιν
- c. 25. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιαιρετοὺς ἔχουσι | ἐξαιρετοὺς Herm. Sbdt. Cf. infra ἐνθήμενος ὄρα — ὁ βουλούμενος ἐξελὼν τοὺς αὐτοῦ τυφλώττει ἐστ' ἂν δεηθῇ ἰδεῖν | φυλάττει ΩΓ Mut. Cf. infra εἰσὶ οἱ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσι — οἱ πλούσιοι | del. Mehler. Hartman
- c. 28. παρήειμεν τὸν ἥλιον ἐν χρῶ τὴν γῆν παρακλέοντες | [τὴν γῆν] Paetzolt. Pertinet enim ἐν χρῶ ad praecedens τὸν ἥλιον — μισθοφοροῦντες [παρὰ] τῷ Φαέθοντι | μισθοφ. τῷ Φαέθοντι om. παρὰ ΩΓ Mut.
- c. 29. ἀποβάντες δὲ ἄνθρωπον μὲν οὐδένα εἶρομεν, λύχνους δὲ πολλοὺς περιθέοντας . . . τοὺς μὲν μικροὺς κα

- ὡσπερ εἶπειν πένητας, ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων | καὶ ὡς ἔπος εἶπειν πένητας πολλοὺς, quod respondeat sequenti ὀλίγους δὲ τῶν μεγαλ., contra πολλοὺς post λύχνους deleti. De ὡς ἔπος εἶπειν cf. Iudicium vocalium c. 8. ἐκ μέσων ὡς ἔπος εἶπειν τῶν κόλπων ἀρπάσαν. — ἐπὶ ξενία ἐκάλουν || ξένια Cobet. — γῆν δὲ οὐδαμοῦ, πλήν γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι || τὴν ΩΓ Mut.
- c. 31. ὄρνεα τὰ θαλάττια || [τὰ] A ΩΓ Mut.
- c. 32. ἀνακαύσαντες || πῦρ ἀνακ. Cf. c. 34. Π 2. 4.
- c. 33. φράσον . . . ὅστις τε ὦν καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες | ὅστις ὦν ὅπως Sbd̄t. — καὶ λαβὼν ἡμᾶς ἤγεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν — ἐπεποιήτο δὲ ἀντάρκη, καὶ στιβάδας ἐνφοκοδόμητο καὶ τὰ ἄλλα ἐξήρητιστο || [καὶ στιβάδ. . . . ἐξήρητιστο] Satis erat enarrasse, commodissimam eum sibi habitationem fecisse (ἀντάρκη), sin accuratius exponere in animo erat, quomodo eam instruxisset, non satis erat hoc solum addere, praeter cetera lectos eum imposuisse. Vitam autem eorum simplicissimam et frugalissimam fuisse paulo post c. 34 edocemur verbis εὐνήν δὲ ἀπὸ τῶν φύλλων ποιούμεθα. Accedit quod στιβάδας ἐνοικοδομεῖσθαι non magis apte dictum esset quam latine ‚strata aedificare‘. Itaque solum ἀντάρκη retinendum, reliqua exterminanda esse puto.
- c. 34. μετὰ παιδὸς ὃν ὁρᾶτε || τοῦ παιδὸς Cob. — ἐνθα λουόμεθα || λούμεθα Cob.
- c. 35. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἴσως φέρειν ἐδυνάμεθα || δυνάμεθα ΩΓ Mut.
- c. 36. ἡμᾶς δὲ χρὴ ὁρᾶν || ἡμᾶς Ddf. Bk. Mr. — αὐτοὺς γε ὀπλισμένους || αὐτοὺς Ω Mehler.
- c. 37. κατόπισθεν || κατόπιν ΩΓ Mut. — εἰς καὶ ἐκβεβήτης || om. καὶ Struve.
- c. 40. ὡσπερ τριηρῶν || ἐπὶ τριηρῶν Mehler. — πεντασταδιαῖον || πεντεσταδιαῖον Cob.
- c. 41. ἀπερρίπτουν || ἐπερρίπτουν Ω Mut. — κατεῖχον αὐτὴν τὴν νῆσον || om. αὐτὴν ΩΓ Mut. — ἐφευγον | ἐφυγον Ddf. Bk. Mr.

VERAE HISTORIAE LIBER SECUNDUS.

- c. 1. ἀρξάμενοι διεκόπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προελθόντες ὄσον πέντε σταδίουσ οὐδὲν ἠνύομεν . . . τοῦ μὲν ὀρύγματος ἐπανσάμεθα | Abruptam hanc dictionem sic coniunxi et disposui: ἀρξάμενοι διακόπτειν ἐπειδὴ προελθόντες . . . οὐδὲν ἠνύομεν . . . ἐπανσάμεθα. Sbd̄t. saepe apud Lucianum hanc invenimus enuntiationum ordinem veluti I c. 42 οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπειδὴ ἐσπέρα ἦν, . . . ἐπεκράτησαν. Somn. c. 12 ὁ δὲ Σωκράτης ὑπὸ τῇ ἔρμογλυφικῇ ταχθεὶς ἐπει τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος . . . ἀκούεις ὡς . . . ἄδεται. Nigr. c. 28 ἕνα δὲ καὶ αὐτὸς εἶδον, ὃς καὶ γενσάμενος . . . ἐπειδὴ τάχιστα . . . ἐπήκουσεν, . . . ὡς αὐτὸν ἀφίκετο. — ἀπονεκέρωτο || ἀπονεκεροῦτο Α
- c. 2. ναυμαχίας | νησομαχίας cf. I c. 42.
- c. 3. οὐ μέντοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν ἀποθλίβοντες ἐπίνομεν || ἀπεθλίβομεν Sbd̄t. ex Α ἀποθλίβομεν. — ὄψον μὲν ἢ γῆ καὶ σιτίον ὑπῆρχε || ὄψον μὲν ἢ μῖν καὶ σιτίον ἢ γῆ ὑπῆρχε ΩΑΓ
- c. 5. ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος | Offendimur addito ὁ συγγραφεὺς quasi nesciant qui legunt Herodotus quis fuerit, neque minus mirum, quod Homeri nomini additum est ὁ ποιητής. (c. 28). Sed videtur haec esse causa, quod has narratiunculas non solum eruditioribus hominibus sed etiam minus doctis L. scripsit, denique quod latius eas patere voluit hominibus aliud agentibus rerumque varietatis curiosis, sicut ipse c. 1 professus est, aliud agentem (παρεργασία) se haec ludicra et aliorum et sui reficiendi causa composuisse. — τῶν μὲν ἀλούντων τῶν δ' ἐπαινούτων || ἐπαδόντων Rohde Bk. Sbd̄t. Mr.
- c. 6. ἠκούσαμεν, ὡς ἢ μὲν νῆσος εἶη τῶν Μακάρων προσγορευομένη || προσγορευομένων Α
- c. 7. ἀποκτάνοι || ἀπεκτόνοι Cob.

- c. 9. *παρὰ Κύρον τὸν Πέρσην τὸν πρότερον* | [τὸν πρότερον] Sbdt.
- c. 10. *οὗτος δὴ μεταστησάμενος* || δὲ Sbdt. — *ἐπὶ πολὺν χρόνον* || del. *ἐπὶ* Sbdt. Luciani est aut *ἐπὶ πολὺν* aut *πολὺν χρόνον* omissa praepositione. Cf. c. 25 ubi Ω Mut. habent *πολὺν ἤδη χρόνον* Menip. c. 1 *πολὺν γὰρ χρόνον οὐ πέφηνας* Timon c. 9 *πολὺν ἤδη χρόνον οὐδὲ ἀπέβλεψα ἐς τ. Ἀττικὴν*. Contra *ἐπὶ πολὺν* V. H. Π c. 36. Dial. deorum VI 2. Apol. 5 Navig. c. 4 de morte Peregr. c. 7. 43.
- c. 11. *αὕτη μὲν οὖν ἡ πόλις* || *αὕτη* Γ Ddf. — *λουτρά δὲ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς* || δ' *αὐτοῖς*, Sbdt., om. *ἐστὶν ἐν* Ω Mut.
- c. 12. *ἀναφεῖς* || *διαφανεῖς* Rohde — *μορφὴν δὲ καὶ ἰδέαν μόνην ἔχουσι καὶ ἐμφαίνουσι* || *μορφῆς δὲ ἰδέαν μόνην ἐμφαίνουσι* Sbdt. i. e. corporis tantum ideam ostendunt. *ἔχουσι καὶ* om. in Ω Mut. — *εἰσὶ γὰρ ὥσπερ σκιαὶ ὄρθαι οὐ μέλαιναί* || *ὠραῖοι*. Nullo modo sibi opponi possunt umbrae erectae et nigrae. Itaque falsum esse *ὄρθαι* patet, perquam autem difficile dispicere, quid scribendum. Solum adiumentum quamquam ne hoc quidem omnino certum praebet Cod. Ω *ὠραῖαι* i. e. splendentes: „sunt tamquam umbrae pulchritudine splendentes, non nigrae.“
- c. 15. *ἡ πᾶσα ὕλη* || *πᾶσα ἡ ὕλη* ΩΓ Mut. —
- c. 17. *Νουμᾶν* || *Νομᾶν* A ΩΩΓ — *τὰ πολλὰ γοῦν ἐκείνον διέλεγχεν* || *πολλὰ*, om. *τὰ* Sbdt. „multa sane eum redarguebant.“ Recte Reitz. — *Πλάτων δὲ μόνος οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐλέγετο καὶ αὐτὸς ἐν τῇ πόλει οἰκεῖν* || del. *καὶ* Sbdt. „Plato solus (ex nobilissimorum τῶν ἐπισήμων quos dixerat numero) non aderat sed solus dicebatur habitare: αὐτὸς autem nonnumquam significare, quod Mehler sua coniectura voluerat *καθ' αὐτόν* Γ (für sich allein) certo constat
- c. 18. *πρὶν . . . ἔλλεβορίση* || *ἔλλεβορίσειε* Sbdt. ex vestigiis Ω et Mut. in quibus *ἔλλεβορίσει*.

- c. 20. ἑώρα | ἑώρων Cob. Mr. — προσίων γάρ τι ἐπυρθα-
νόμηγ | π. γὰρ ἄν τι ἐπυρθατόμηγ Mut. ἄν non semel a
Luciano additur ad id, quod non semper sed quod identi-
dem fit, significandum. — ἐπυρθηγεμένη | εἰςενεγ. Bk
Sbdt. — προθύμως πάλιν ἀπεκρίνατο | πάντα Mut.
- c. 22. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνον ἐνέσθη ὁ ἀγὼν τὰ παρ'
αὐτοῖς θανατοῦσια | [ὁ ἀγὼν] Mr. Sbdt. Agi enim de
certamine docet quod statim sequitur ἡγωνοθέτει. — περὶ
τοῦ στεφάνου καταγωνισάμετος | [περὶ τοῦ στέ-
φανου] Mr. Sbdt. abundat quod extremo eodem capite
dictum est τὰ δὲ ἄθλια ἦν ἄπασιν στέφανος. — ἄθλια οὐ
τίθεται | οὐ τίθ. ἄθλια ΩΨ Mut. —
- c. 25. Κενύρας | Κ. γὰρ Ψ — ἦρα ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἦδη |
[ἐπὶ] πολλὴν χρόνον ΩΨ Mut. cf. ad c. 10. — ἐπι-
ρῶς ἀγαπῶσα | ἐπιμανῶς Γ Mr. — ἐπὶ τοῦ ἔρω-
τος καὶ τῆς ἀμνηχανίας | ἐπ' ἔρωτος ἀμνηχανίας
„propter amoris obstacula“, Sbdt. (ΩΨ Mut. ἐπὶ ἔρωτος
καὶ ἀμνηχανίας) Cf. Hesiodi opera v. 495 μή σε κακοῦ
χειμῶτος ἀμνηχανίη καταμέσση. — οὐ παρήμηγ | οὐ
παρήγ ΨΓ Mr.
- c. 26. ἔλεγον οἱ σκολοὶ καθορᾶν τὴν ναῦν πολὺ ἀπέχουσαν |
οὐ πολὺ Α ΩΓ Mut. Etsi non sine magno labore eos
Cinyrae navem assequi videmus, non tamen contra op-
timorum codicum auctoritatem delendum est οὐ. Poterat
enim via longior esse quam videbatur, poterat navis ipsa
minorque eius celeritas vel aliud quid esse impedimento.
- c. 27. τὴν ἐτέραν ἤπειρον | ὑμέτεραν Bk. Paetzolt. Mr.
- c. 27. ἐποτιώμηγ | ἠριώμηγ ΩΨ Mut.
- c. 28. πρὸς Ὅμηρον τὸν ποιητήγ. Cf. ad c. 5.
- c. 30. πέτραις τραχέσι | πέτραις καὶ (ΩΨ Mut.) τραχῶσι Mut.
- c. 31. εἶσδος δὲ μία διὰ πάντων | διὰ πάντων ἦν Α ΩΓ Mut.
- c. 32. οὐδὲ γὰρ ἠδυνάμηγ | οὐ Ψ Bk. — εἶχε δὲ καὶ αὐτὴ
τι τοῖς ὄνειροις παρακλήσιον | ἔπασχε (ΨΓ Mut.) δὲ
αὐτὴ τοῖς ὄνειροις τι παρακλήσιον. Habet enim in-
sula illa vices personae.
- c. 34. ἀλλ' οἱ μὲν μακροὶ τε ἦσαν καὶ μαλακοὶ καὶ καλοὶ

- καὶ εὐεΐδεις, οἱ δὲ σκληροὶ καὶ μικροὶ καὶ ἄμορφοι ||
 . . . μακροὶ τε ἦσαν καὶ μαλακοὶ καὶ [καλοὶ καὶ] εὐ-
 εΐδεις, οἱ δὲ σκληροὶ καὶ μικροὶ καὶ ἄμορφοι. Con-
 cinnitati ita consulere studui. In codicibus omittuntur καὶ
 μαλακοὶ ΩΨ Mut. σκληροὶ ΩΨ Mut.
- c. 36. ἐπελέξατο || ὑπελέξατο Mut. — ἐπὶ ξενία || ξένια
 Cob. A ΓΩ — ἐπὶ τὴν ναῦν || ἐπὶ ναῦν Ψ Γ Mut.
- c. 39. οἱ μὲν ἔνθεν οἱ δὲ ἔνθεν || οἱ δὲ ἐκεῖθεν Mut.
- c. 41. καὶ τὸ πάντων δὴ παραδοξότατον, ὃ γὰρ ἰσὸς τῆς
 νεὸς ἐβλάστησε || del. γὰρ Sbd. Ψ Mut. In his simili-
 busque dictionibus id quod praeter opinionem fieri nar-
 ratur, appositionis loco sine particula additur. Cf. Tyran-
 nic. c. 1 ἠναγκασμένος τὸ παραδοξότατον, αὐτὸς αὐ-
 τοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος. Similiter de hist. conscr.
 c. 10 θέαμα αἰσχιστον
- c. 42. ἐκδήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλω μεγάλω || κάλων με-
 γάλων Mut. — ἐπεισῆλθε || εἰσῆλθέ με Mut.
- c. 43. καταθέντες || καθέντες Cob. — ἡ μὲν οὖν ναῦς
 καθελόντων ἡμῶν τὰ ἰστία οὐ ῥαδίως ἔστη || non est,
 cur ab optimorum codicum consensu (A) ΩΨ Γ Mut. rece-
 damus, in quibus omissum est οὐ. Quis enim dicat,
 num hoc facile factum sit, an non facile, cum tota res
 sit in miraculis habenda.
- c. 44. συνεπεφύκεισαν || συνεπεφύκεσαν ΩΨ Mut. Mr.
- c. 46. ὑποστὰς || ἀποστὰς Mut. Cob. Mr. — συλλαμβάνω τε
 ταύτην || τ' αὐτὴν Ddf. Bk. Sbd.
- c. 47. μετ' αὐτὰ || μετὰ ταῦτα Ψ Mut.

TYRANNICIDA.

Multa in optimis codicibus ΨΓΒ 1324 corrupta et perversa sunt.

- c. 1. ὁ μὲν οὖν τύραννος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἱκανὴν ἡμῖν δέδωκε τιμωρίαν, ζῶν μὲν τὸν υἱὸν ἐπιδὼν προαναρημένον παρὰ τὴν τελευτήν τελευταῖον δὲ ἠναγκασμένον, τὸ παραδοξότατον, αὐτὸς αὐτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος || ζῶν ἔτι — παρὰ τὴν τελευτήν δέ.. Mirum vel optimos codices A Ω Ψ Γ Β (etiam Vat. 1324, quem vir humanissimus Nilén, qua est grata benevolentia, mecum communicavit) habere ζῶντι, quod nullo modo ferri potest. Proxime a codicum lectione abest Solini coniectura ζῶν ἔτι, quod recipiendum est; expuncto τελευταῖον retineo παρὰ τὴν τελευτήν i. e. „appropinquante vitae exitu,“ quod aptum videtur ad significandum non solum moriendi momentum sed omne illud tempus, quod praecedit mortem inter deliberandum. Cobet delet παρὰ τὴν τελ. Sed cum hoc minus usitatum sit quam τελευταῖον, ita ut τελευταῖον interpretationis causa additum videatur, praestat servare prius illud. Cf. Vita Demon. c. 66 πρὸ τῆς τελευτῆς.
- c. 3. ὡς ἂν οὐ τῶν παρόντων ἀπαλλάξας ὑμᾶς μόνον. Abundare videtur illud ἂν. Sed quemadmodum constat proprium esse Luciani augere vim coniunctionum aucto earum numero, velut καὶ μὴν καὶ, καὶ γὰρ αὐ, καὶ γὰρ καὶ, καὶ γὰρ αὐ καὶ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἤπερ, ἴναπερ, ὅτιπερ ὅτεπερ μέχριπερ, sic hoc quoque loco ut aliis haud paucis, cum satis sit particula ὡς ad indicandam causam quam dicunt subiectivam, auget illam addita particula ἂν eodem sensu praedita.
- c. 4. πρὸς τὰς ὀργὰς ἡπιώτερος καὶ πρὸς τὰς κολάσεις βραδύτερος || Transposui verba: πρ. τὰς ἰργὰς βραδύτερος (Ep. Jacobi 1 c. 29 βραδὺς εἰς ὀργὴν

„langsam zum Zorn“ κ. πρὸς τ. κολάσεις ἡπιώτερος — προῆχθαι || προσῆχθαι A ΩΨΓΒ 1324.

- c. 5. καὶ τὸ μὲν πιστὸν καὶ ἀσφαλὲς ἀπ' αὐτοῦ παρεῖχε τῇ δυναστείᾳ || Deleto ἀπ' scribendum καὶ τὸ μὲν π. κ. ἀσφαλὲς αὐτοῦ παρεῖχε τῇ δυναστείᾳ Sbd. „Fiduciam et securitatem ipsius dominationi (imperio) tribuebat“, ita ut ad patrem sit referendum αὐτοῦ suspensum a τῇ δυναστείᾳ.
- c. 5. ὁ τοὺς τυραννουμένους φοβῶν || ἐκκόπτων — ὁ τοὺς ἐπιβουλεύοντας ἐκκόπτων || φοβῶν. A ΩΨΓΒ 1324.
- c. 8. ἐμοῦ μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι . . . καὶ μάλιστα ἐπ' ἔργῳ λαμπρῷ καὶ νεανικῷ καὶ γενναίῳ ἀνηρημένος αἰσχύνων καὶ κείνην τὴν σφαγὴν || ἀνηρημένος Recte. — ἀνηρημένῳ A ΩΨB (?) 1324 Cob. qui vertit „postquam facinus tam elarum generosum susceptum vel exceptum est“. At cum in hoc scripto ἀνηρημένος fere significet aliquem qui occisus est (cf. c. 20 τέκνον, ἀνηρήμεθα, πεφονεύμεθα — προανηρημένον) praeferrendum est ἀνηρημένος hoc sensu „me non dignus (ὁ περίλοιπος πατήρ) praesertim qui interfectus (si interficeretur a me) post generosam (filii) caedem dehonestaturus (obscuraturus) esset illius (filii) caedis gloriam. Satis est igitur corrigere καταισχύνων in καταισχυνῶν et καὶ κείνην in ἐκείνην — ἄξιον δὲ τινα ζητῆσαι δήμιον ἄλλον μετὰ τὴν σύμφοράν, μηδὲ τὴν αὐτὴν κερδαίνειν. Conclamatus est locus, quem emendandum aliorum acumini iuvat committere. Ego hoc dico, cum Vat. 1324 legendum esse ἀλλὰ μετὰ . . . „decet dignum carnificem quaerere, sed post illud factum, non quaestum facere ex eodem“.
- c. 10. πάντα εἰρήνης μετὰ καὶ πάντες οἱ νόμοι καὶ ἐλευθερία σαφῆς || πάντες σῶσι οἱ νόμοι, deest enim praedicatum. Cobet supplet κύριοι eodem sensu, sed σῶσι (cf. Abdicat. c. 5) propius abest a libris. — τί δαι; || τί δέ; ΨΓ 1324.

- c. 11. διαφέρει δέ, εἰπέ μοι, τί . . . || διαφέρει δέ τι, εἰπέ μοι
Sbdt. (εἰπέ μοι τι A) —
- c. 12. καὶ γὰρ ἠβούλετο τοῦ πεπραγμένου ἴσον γίνεσθαι
τὸ τῆς αἰτίας || τῶ πεπραγμένῳ (usitatus, quam-
quam genitivus ferri potest) . . . τὸ τῆς αἰτίας Sbdt. Pro
τὸ τῆς αἰτίας AΓB 1324 habent τὸ τῆς ἀδείας a sen-
tentiarum nexu alienum. Recte enim: „Voluit lex idem
valere causam consiliumque facti quam factum ipsum“
i. e. voluit in eadem culpa esse qui auctor fuit sceleris
patrandi, quam qui scelus patravit.
- c. 12. περιττὴ λοιπὸν ἢ ἐξέτασις || λοιπὸν om. Sbdt.
- c. 13. εἶτα τοῦ τυράννου πεφρονευσμένον τὴν αἰτίαν παρα-
σχόντι τῆς σφαγῆς οὐκ ἀποδώσεις τὴν δωρεάν; || Of-
fendimur quod post πεφρονευσμένον in permultis codicibus
AΓB 1324 est ἀνεληλυθότος. Tacito plerique edi-
tores, (et me ipsum reum esse fateor huius erroris), ἀνε-
ληλυθότος omiserunt. Sed, cum in optimis codicibus
inveniat, videndum est, num servari possit. ἀνελη-
λυθός est „qui rediit“. Haec igitur videtur verborum
sententia: „tyrannus interfectus (πεφρονευσμένον) si redi-
erit (ἀνεληλυθότος) non dabitur praemium ei qui caedis
auctor fuit?“ Responsuros orator fingit, esse eos duros.
- Idem fere paulo infra dicitur de exilio (ἐλάσας)
eodem capite: τί γάρ; οὐχὶ καὶ ἐξελάσας τις τύραννον
ἤδη τιμὴν ἔλαβε τυραννοκτόνον; μάλα δικαίως. Nempe
quemadmodum ei praemium tribuendum est qui interfecit
ut ei qui interficiendi auctor fuit vel si qui interfectus
est redire posset, non magis negandum esset praemium
auctori fugae, etiam si exsul factus rediret.
- Quod quidem recte iudicari manifesto confirmatur
sequentibus verbis: τὸ δὲ ὑπ' ἐμοῦ γεγεννημένον οἴ-
φυγῆ οὐδὲ δευτέρας ἐπαναστάσεως ἐλπὶς . . .
- c. 14. τῆς γνώμης μόνης ἀξίός εἰμι τιμᾶσθαι || ἐκ τῆς γνώ-
μης Sbdt. Of. c. 14' supra ἐκ γε τῆς γνώμης αὐτῆς κα-
ταστάντα με γέρας ἀξιοῦν λαμβάνειν.
- c. 15. τὸ δὲ ἄχρι τῶν τυράννων προσελθεῖν || τὸ δὲ A.

- c. 16. ἀπαραίτητος | ἀπαραιτητότερος Halm.
- c. 17. τὸ δ' εὐθὺς ἀποθανεῖν, τὸ δ' ἀγνοῆσαι | τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι A ΞΓΒ 1324. — οὗτος θάνατος ἄξιος ὤμων τυράννων | om. A ΩΒ 1324.
- c. 18. ἅπαντα . . . ἀντὶ ἀθροῖα περιέστησα τὴν φύσιν, τὴν λύπην, τὴν ἀπόγνωσιν, τὸν φόβον, τὰς ἐπὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδας χρόνων ἐπ' αὐτὸν ἐχρησάμην τοῦτοις συμμάχοις . . . | οἷς ἐπὶ τῶν μελλόντων (om. ἐλπίδας χρόνων) ἐπ' αὐτὸν ἐχρησάμην συμμάχοις Sbd. Egregium auxilium attulit Ξ, qui pro τὰς habet οἷς, ἐλπίδας χρόνων et τούτοις omittit. Comprobatur haec cod. Ξ lectio auctoritate ΓΒ 1324 in quibus et ipsa verba ἐλπίδας χρόνων omissa sunt.
- c. 19. εἰ γὰρ ἔλεγον, Ἄνδρες . . . συνήργησεν, οὐκ ἂν τιμῆς τε καὶ δωρεᾶς ἄξιον ἐνομίσατε δεσπότην οὕτω δημοτικοῦ κτήματος | εἰ γὰρ . . . συνήργησεν, ἀντὶ τούτου οὐκ ἂν . . . κτήματος Sbd. ex codicibus Γ in quo pro οὐκ ἂν est παντὶ τοῦ, Α Β 1324 qui pro οὐκ ἂν habent παντὶ τούτο, Ξ ἀντὶ τούτου. Ego servato οὐκ ἂν scripsi ἀντὶ τούτου. — c. 20 ἰδὼν νιὸν ὃν εἶχε μόνον | ὃν νιὸν εἶχε μόνον Sbd.
- c. 21. ἀπέθανον ἂν, ὅλλ' ἢ ὡς τύραννος μόνον | ἀλλῆ (?) Sbd.
- c. 22. ἔωράκατε πάντες τὸν μὲν νεανίαν προκειμένον, οὐδὲ μικρὸν . . . ἔργον | οὐ K. G. P. Schwartz 1324 Vat. —

ABDICATUS.

- c. 1. ἐβουλόμην μὲν οὖν . . . ἵνα . . . ἰασάμην | ἐβουλ. ἂν . . . ἵνα . . . ἰασάμην Cob. — τὸν μὲν οὖν μισθὸν τῆς θεραπειᾶς ὀρᾶτε οἷον ἀπολαμβάνω. Iusta est collocatio verborum quam restitui etiam in Piscatore c. 23 σὲ μόνον ὀρᾶς προσετησάμεθα.
- c. 2. ἐν μὲν τοῖς δυνατοῖς οὐδὲν κελευσθῆναι περιμένω i. e. „si qui morbus curari potest non exspecto donec adesse iubeor.“
- c. 5. ὡς ἀμυνομένῳ | ὡς ἀμυνομένου Sbd. — φαρμάκῳ

- τῷ φαρμάκῳ Cob. — καὶ μνησικακήσαντι || om. καὶ Schwartz. — ὅσοι παρήσαν χρηστοὶ || ὅσοι περ ἦσαν Cob. — τι παλαιὸν ὑπουροῦν || πάλαι Schw.
- c. 6. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους ἡμερωτέρα καὶ πραεῖά ἐστι καὶ παρόντων εἰρήνην ἄγει || [παρόντων] Sbdt. — ἂν δέ τινα ἰατρον ἴδῃ καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον || ἴδῃ ἢ Schw. Sbdt. — ἀξίαν || ἀναξίαν Cob.
- c. 7. οὔτε ἀρχὴν || οὔτε τὴν ἀρχὴν Sbdt. — πάσχει μὲν σύνηθες || τὸ σύνηθες Cob. Sbdt.
- c. 9. ἐπεὶ τοίνυν ἔξῃστι, καὶ τοῦ μὲν ἐγκαλεῖν μόνου ὁ πατὴρ κύριος || ἐπεὶ τοίνυν ἐστὶ τοῦ μὲν ἐγκαλεῖν μόνος ὁ πατὴρ κύριος Sbdt. Cf. c. 10 ἐλεύθερος γὰρ ἦσθα καὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα κύριος. — πρὸς τὸ ἐπὶ καιροῦ δοκεῖν || ἐπὶ καιρον Sbdt.
- c. 10. τὸ δ' ἀνάπανστον τοῦτο καὶ ἀίδιον καὶ πολὺ καὶ ῥάδιον μείζον ἤδη τῆς πατρικῆς ἐστὶν ἐξουσίας || [καὶ π. κ. ρ.] Sbdt.
- c. 11. ἦν δέ τινες ἐκόντες αὐτοὶ σύνθωνται δικαστὰς καὶ προελόμενοι ἐπιτρέψωσι διαιτᾶν || διαιταν Cob. — χρηστὸς ἤδη ἀνωμολόγηται || ὧν ὠμολ. Ddf.
- c. 12. πῶς εὐλογον αὐθις ἀποθέϊσθαι || ἀποθέσθαι ex ἀποθῆσθαι B. Cf. eod. cap. εἰ μὴ φύσει παῖς ἦν, θε-
μενος (adoptatum) δὲ ἀποκηρύττειν ἤθελες.
- c. 13. Σκέψασθε ὄντινα ὄντα με καὶ ἀποκηρύξει || καὶ ἀπ. με ΩΓΒ. — ἐπὶ τὴν ἐρημίαν ἐλαύνειν τὸν ἐφη-
σθέντ' ἂν δικαίως, ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐξεβέβλητο μὴ μόνον οὐ μνησικακήσαντα, ἀλλὰ καὶ σώσαντα καὶ σω-
φρονεῖν παρασκευάσαντα || Gesner scr. μνησθέντ'. Ego nihil mutandum sed sic interpretandum puto hunc locum: „in solitudinem eicere eum, quem consentaneum erat gaudere, se non modo non memorem fuisse iniuriae sibi illatae sed etiam servasse et ad sanitatem revocasse eum, a quo iniuste expulsus esset“.
- c. 14. οὐ γὰρ μικρόν . . . εὐ πεποιηκὼς αὐτὸν . . . τοιού-
των νῦν ἀξιοῦμαι || ἐς μικρόν Ω, Γ in ras. Bk. Ddf. — μᾶλλον δὲ ὀρθῶς, ὡ πάτερ, τὸ παράδειγμα || Cunc-

- tanter conicio μάλλον δὲ ὄρα σὺ, ὦ πάτερ; Tu „potius considera exemplum i. e. quantum tibi profuerim“ — τὴν ἀμοιβὴν ἀντ' ἐκείνων || ἀντ. ἐκ. τὴν ἀμοιβὴν ΩΓΒ — καὶ παμπονύρως ἔχουσαν || [] Schwartz.
- c. 16. ἔστι δὲ τῶν ὄντων ἀπάντων τούτων ἐν τῇ λατρικῇ τὸ ἐπισφαλέστατον || τοῦτο K. G. P. Schwartz.
- c. 17. μὴ γὰρ τοῦτ' ἀκούσας εὐθὺς ὑπολάβοι τις, ποῖος δὲ ἢ πόσος ὁ κάματος ἐγγίαι φάρμακον; πολλὰ γὰρ πρὸ τοῦτου γενέσθαι δεῖ || ὑπολάβῃ ΓΒ, „ne quis contra dicat, qualis tandem vel quantus est labor infundendi medicamentum“, (— hoc scito — quod cogitatione splendendum) „multa etiam ante paranda sunt“, om. γὰρ post πολλὰ, quae structurae brevitatis ex cogitandi celeritate oriunda etiam latino et nostro sermone propria est.
- c. 18. καθυβρίζει || καθ. τὰ δίκαια Sbd. δίκαια sine articulo ΩΒ.
- c. 19. κατὰ τῶν τοῖς εὐεργέτας μὴ ἀντ' εὐποιούντων || ἀντευποιούντων Β.
- c. 20. ἀλλ' ὑμῖν ποιεῖ τοῦτο || ἐφ' ἑμῖν Madv. 'vestrae potestatis hoc facit.' Cf. c. 22 τὰ δὲ ἄλλα ἐφ' ἡμῖν ἔστιν τοῖς παισίν.
- c. 23. πατρικῆς δὲ ἀνάγκης ἄμοιρος ἢ ἀτελῆς τέχνη || ἄμοιρος καὶ ἀτελῆς ἢ τέχνη Sbd. (ἄμοιρος ἀτελῆς ἢ τέχνη Α Β.) 'Patris necessitate liberata et immunis est ars.' Cf. c. 24 οὐδὲ τῷ σῶ νόμῳ ὑποκείμενος.
- c. 24. μεμάθηκά σοι || σοι Sbd.
- c. 25. τὸ ἅπαξ τινὰ λασάμενον πάντας ἐς αἰὲν θεραπεύειν || αἰὲν, om. ἐς Sbd.
- c. 27. ἐν ὄρει || ἐν ὄρεινῳ Schw. — οὕτω δὲ καὶ || δὴ Sbd.
- c. 28. ἐσκιατροφημένα || ἐν σκιᾷ τραφημένα Β.
- c. 29. τίνος πλείονος μετέχει || πλείον Schw.
- c. 30. οἶον νέοις μὲν πλῆθος ὡς τὸ πολὺ || πλῆθος (†) Sbd.; Madvig γῆθος τὸ πολὺ. At pueros vel adolescentes propter animi laetitiam in insaniam aberrare, haud credibile. Fortasse legendum πάθος ('Leidenschaft') inprimis ἐρωτικόν.

PHALARIS PRIOR.

- c. 1. καὶ τοῦ ἀναθήματος | κ. ὑπὲρ τ. ἀν. ΩΒ. — ἀντι τῶν πάντων | τῶν om. Γ. — θεὸν δέ, καὶ μάλιστα τοιοῦτον | τοῦτον Β.
- c. 2. ἐπεκάλει μου τῷ προτέρῳ . . βίῳ | μοι Γ — ἐξ ἅπαντος τρόπον | τρόπον del. Schw. cf. c. 7. c. 11.
- c. 3. ὕβρεις δὲ παρθένων | ὕβρις Β. Singularis non semel sic interponitur inter plurales. Cf. de saltat. c. 17 εὐχη καὶ χοροὶ καὶ θυσία.
- c. 4. διασπάσασθαι ἡπίλωνν | διασπάσεσθαι Schw.
- c. 5. περὶ τῶν παρόντων | ἐκ Sbd. — ἀφ' ὑλακτος | ἀφυλάκτως Α ΓΒ. — τὰ ἔστατα | τὰ ἔσχατα Schw. — τί δεῖ ποιεῖν | ἔδει Ddf.
- c. 7. καὶ ἄν Αἰακὸς ἢ Μίνως ἢ Ραδάμανθυς ἢ ὁμοίως ἐξ ἅπαντος ἀνελεῖν σπεύδουσι | καὶ ἄν cf. de hist. conser. c. 8.
- c. 8. τὸν γὰρ ἅπασι εἰς τὰ τοιαῦτα ἐμπεσεῖν ἡναγκασμένον ὁμοιον χρὴ τῷ ὑποθέσει καὶ αὐτὸν εἶναι | καὶ τὸν αὐτὸν Sbd.
- c. 10. ἔχω καὶ πενθῆνας, καὶ τίνες καὶ ὄθεν καταπεπλεκασιν | prius καὶ om. Sbd. (καὶ τίνες ὄθεν Α ΩΓ).
- c. 12. εἰ μὴ κενὴ ἄλλως ἐπόσχεσις ταῦτά ἐστι | ἐστι om. cum Γ. Ceterum nihil mutandum. Cf. Catapl. c. 26 καὶ ταῦτα ὅτι μὴ ἄλλως κενὴ τίς ἐστι κατ' αὐτοῦ διαβολή, ἀντίκα εἶσθι — αὐτὸς πρῶτος | πρ. αὐτ. ΩΒ.
- c. 14. ὡς ἂν καὶ εἰδίτες | De ὡς ἂν cf. ad tyrannic. c. 3.

PHALARIS ALTER.

- c. 2. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τὸ ἐνδοιάσαι ἐμᾶς ὄλως περὶ τοῦτου . . . ἀνόσιον ἤδη εἶναι νομίζω | Recte om. Α Β ἢ δὴ εἶναι, quod iam inest in praecedente καὶ („vel“) τὸ ἐνδ.
- c. 10. εἰ λογίσασθε | λογίσεσθε Α ΩΓΒ. — πρῶτον ὑπὲρ ὄσων | [πρῶτον] Sbd. — εἴ τι μεῖζον . . ἡγήσασθε ἂν | ἡγήσεσθε ΓΒ.
- c. 11. εἰ κριθήσεται τοῦ ἀνατιθέναι καὶ ἀνάξιος | om. καὶ Rohde. Ddf.

ALEXANDER s. PSEUDOMANTIS.

*Praeter cod. Marc. 434 Ω**Marc. 436 Ψ**Marc. 517 U (= Ψ^b)**Vat. 90 Γ**Vindob. 123 B.*usus sum etiam collatione Cod. Vat. 87. *Α* a Dindorfio edita.

- c. 1. *μικρόν τι τοῦτο* || *τοῦτο* om. ΓΒ. — *τοῦ γόητος* | om. *τοῦ* *ΨΑΒ*. Cob. — *ἐγγράψαντα* || *γράψαντα* *ΩΨΓ* *τοσοῦτος* || *τοσ. γὰρ* *Α*.
- c. 2. *ὄν οὐκ ἀναγινώσκεσθαι . . . ἦν ἄξιον* | *ὄν οὐ μὰ Δία γινώσκεσθαι . . . ἦν ἄξιον* Tournier. — *Τιλλιβόρου* | *Τιλλιρόβου* *Α* Ddf. — *μέρη τὰ ἐρημότερα* | *ἐρημότατα* *ΨUBΑ*.
- c. 3. *πολὸν τὸ γοργὸν καὶ ἐνθεον διεμφαίοντες* || *τὸ ἐνθεον καὶ τὸ γοργὸν ἐπιφαίοντες* *ΨΑΒ*.
- c. 4. *Ἡράκλεις* || *Ἡρακλῆς* *ΨΑΒ* — *ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη πολεμοῖς καὶ ἐχθροῖς ἐντυχεῖν γένοιτο καὶ μὴ συγγενέσθαι τοιούτῳ τινί.* || „Averruncent dii malum faciantque ut in hostium et inimicorum, non in talis hominis manus incidamus qualis Alexander“ *deleto καὶ ante μὴ.* Sbd̄t. *ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη* autem absolute posita sunt, extra structuram abruptam illam tanto istius hominis terrore ut Deorum, quos nominat, tutela sit imploranda („Gott bewahre“) — *τό τε περίεργον* || om. *τε* *UΨB*. — *καὶ μνημονικὸν* || *καὶ τὸ μνημ.* *UΨB*. — *ἐκαστα* || *ἐκασταχοῦ* *UΩB* *πολλαχοῦ* Herod. c. 1. — *Φρυνώνδαν* || *Φρυνώνδαν* B. — *τῶν ἐπὶ τῇ διαβολῇ περὶ τοῦ Πυθαγόρου λεγομένων* || om. *περὶ* *Ψ* — *ἀφελέστατος* || *ἀσφαλέστατος* *UIΓB* — *ἐπὶ πᾶσι . . . τὸ μεγαλοργὸν προσῆν καὶ τὸ μηδὲν μικρὸν ἐπινοεῖν* || *ἐννοεῖν*, siquidem *ἐννοεῖν* est toto animo in aliquid se insinuare, in aliqua re versari, *ἐπινοεῖν* autem solum advertere animum ad aliquid.

- c. 5. τῆς κακίας τῆς αὐτοῦ || τῆς om. ΨB. — Θώωνος
Θώνος Fr. Θωνός Ψ.
- c. 6. χρονογράφῳ || χορογράφῳ UΩΨΓB — ἐπεκαλεῖτο ||
ἐκαλεῖτο ΑΓ. — τοὺς πολλοὺς ὀνομάζουσιν || τ.
πλουσίους Γ — ταπεινοὺς || ταπεινοῦ Cob. Bk. Fr.
— γυναικα πλουσίαν || πλ. eiecit Fr. — ἐράσιμον
δὲ ἔτι εἶναι βουλομένην || om. ἔτι ΨUB.
- c. 7. κατὰ ταῦτά || κ. τὸ αὐτὸ Sbd̄t.
- c. 8. ὦ γὰρ ἄν || [ἄν] Sbd̄t. — ὑπὸ δουεῖν τούτοις μεγί-
στοις τυραννόμενον || ὑπὸ δ. τοῖς μεγίστοις τυραν-
νούμενον τυράννων Fr. — τὴν ἐλπίδα καὶ
τὸν φόβον || [] Cob. Fr. Ddf. — κυκλοῦντες ||
κυκῶντες ΩΥΨΓ.
- c. 9. ὅπερ ἀληθὲς ἦν || om. ἀληθὲς. — B ὅπερ ἦν ἀλη-
θὲς, unde Fr. bene coniecit legendum esse ὅπερ ἦν
'quod res erat' om. ἀληθὲς cf. c. 15 ἐλπίζων ὅπερ ἦν. —
διδασκόμενος τοὺς πολλοὺς καὶ πλουσίους || Recte;
διδασκόμενοι sunt enim quos ante nominaverat ἡλίθιοι,
πλούσιοι qui παχεῖς erant appellati. Cf. c. 17 παχεῖς
καὶ ἀπαιδευτοί.
- c. 10. Ὀλίγησ δὲ τῆς . . . στάσεως . . . γενομένης || οὐκ ὀλί-
γησ G. Hermannus Sbd̄t.; sic legendum esse docet quod
sequitur τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος. — Καλχηδόνα ||
Καλχηδόνα ΩΨ — τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ ἱερῷ ||
ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ Fr. Α. — αὐταὶ αἰ
δέλτοι || αὐταὶ δὲ αἰ δ. Α. Ddf. — τοῦτον τὸν λόγον ||
τὸν λόγον τοῦτον ΩΨΥΓB.
- c. 11. ἀφ' οὗ ἑαυτὸν ἐγενεαλόγει || γενεαλογῶν ἦν Ddf.
ducibus Α et B, in quibus γενεαλογῶν — ὀλέθριοι ||
ὀλεθροὶ ΩΓ. — ὡς ἀπὸ Τροίκης . . . μητέρα. || []
Delevi haec quae ab impuro aliquo homine litterato ioci
causa addita videntur — εὔρητο δὲ χρησμὸς || εὔ-
ρητο δὲ ἐν χρησμῷ ΨUBΑ — ὡς Σιβύλλης || om.
ὡς ΨUB. — προμαντευσαμένης || προμαντεο-
μένης ΨUB.
- c. 13. ἐπὶ τοῖς θεμελίους τοῦ νεῶ τοὺς ἄρτι ὀρυττομέ-

- νοὺς || τοῦ ὀρυττομένου ΨUB. — διάζωμα δὲ . . .
 ἔχων || om. δὲ ΨU. — κατάχρυσον καὶ τοῦτο || Fr. post
 κατάχρυσον lacunam esse statuit, quam sic explet, καὶ
 περιστῆθιον, χρυσοῦν καὶ τοῦτο.
- e. 14. ὅτε ἄλλοι ἀπαξ τίκτονται || τίκτοντ' (sic) B, quod
 retinet Fr., versum heroicum veteris poetae hic latere
 videns. — ἄμα καὶ τὸν ἀρτιγέννητον || om. καὶ B.
- e. 15. ἡμέρας μὲν οὖν || add. τινὰς U. Fr. — προκεχύσθαι
 αὐτοῦ || αὐτοῦ κεχύσθαι ΨUB.
- e. 16. ἐννόησον οἰκίσκον || ἐπινόησον Cf. e. 4. ΩΦΥΓΒ
 'animum advertite, ante oculos propone'. — ὀλίγων
 ἡμ. || ἡμ. ὀλίγων UB.
- e. 18. ἄς τὸ εἶκος || κατὰ τὸ εἶκος ΨΥΓΒ — ἀνεφώνησε ||
 ἐξεφώνησε ΨUB.
- e. 19. προθεσπίζων καὶ αὐτὸς || οὗτος ΨUB (non αὐτὸς
 ut in editione mea) — καλέσειν . . . ἔμελλε κατὰ τάξιν
 τοὺς δεδωκότας || κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας . . . κα-
 λέσειν ἔμελλε ΨUB.
- e. 20. ἐπινοήσας cf. ad e. 4. 'animadvertendo' invenire ut e. 28.
 — οὗτος || αὐτὸς ΨUB.
- e. 21. ὡς ἔχοις || ὡς ἔχῃς ΨA. — διαναγνοὺς || διαγνοὺς Ψ
 Sbdt. — τοῦτό ἐστιν || ἦν ΨUB — ἀπέματτε || ἀπε-
 μάττετο ΨUB. — [αὐτήν] || non habent ΨUB. — τοῦτο
 δὴ || om. δὴ ΩΓA.
- e. 22. κυτμίδες || (†) — πεπλασμένον || [] Sbdt. — συντεθει-
 μένον || συντεθειμένου Sbdt. συντεθειμένου ref. ad
 ἀκόπου; ἄκοπα nominantur enim a medicis ea, quae ad
 corroborandas et restituendas corporis vires idonea sunt
 remedia.
- e. 23. ἐτέτακτο δὲ καὶ μισθὸς || ὁ ΨUB Becker Ddf.
- e. 24. ὡς προσείποι || Fr. addit λοιμοῦς. Cf. e. 36.
- e. 25. ἐπειδὴ δὲ || add. ἦδη Γ — πολλοὶ δὲ ἦσαν || [] Sbdt. —
 τί πράττει || τί πράττοι B πράττει Ψ. — ὁ Ἐπίκουρος ||
 om. ὁ ΨUB. — μάλβακα . . . || (†).
- e. 27. ἀπήλλαξεν αὐτῇ στρατιᾷ . . . κατακοπεῖς || ἀπήλ-
 λαξεν = 'abiit, defunctus est re ita, ut cum ipso exercitu

caederetur.' Cf. c. 28 καταγέλαστος ἀπήλλαξεν. Quod Seager addiderat ,κακῶς' non opus est, quoniam rem infeliciter cecidisse satis coarguunt verba αὐτῇ στρατιᾶ... κατακοπέεις; neque magis necessaria videtur coniectura Fr. ἀπήλεγξεν „coarguit“.

- c. 27. Ὁθρυνάδου || Ὁσρόου Kuhn. — βιότοιου φάους τε || βιότου φάεος τε ΨΥΓΒ.
- c. 28. ἀποθανόντων δὲ χρησμὸς ἄλλος ἔτοιμος ἦν παλινοδῶν || om. ἄλλος ΨΥΒ.
- c. 30. Ῥουτιλιανός, ἀνήρ . . . τὰ δὲ περὶ τοὺς θεοὺς πάντων νοσῶν || volueram πονῶν pro νοσῶν, sed quod infra narratur: ἐξέκαιον οὖν τὸν ἄθλιον γέροντα καὶ ἐς μαρτίαν ἐρρωμένην ἐνέβαλλον nihil est quod mutemus. — ἀναπτῆναι || ἀναβῆναι U. — τὰ μὲν ἰδόντες, τὰ δὲ ὡς ἰδόντες καὶ ὡς ἀκούσαντες διηγούμενοι || τὰ δὲ ὡς ἰδόντος ἀκούσαντες δ. Mehler.
- c. 31. παρ' αὐτοῦ || παρ' αὐτοῦ Fr. — καὶ αὐτοῦ ψευσομένους || αὐτοὺς ΩΨΥΓΒ.
- c. 32. ἀλλὰ καὶ μηχανᾶται || καὶ ἄλλο τι μηχαν. Sbd. — κατεῖχεν αὐτὸς || αὐτὸ U.
- c. 33. τοῦ παιδὸς ἐκ προτ. γυναικὸς || τ. π. τοῦ ἐκ π. γ. Ψ — προστίσεται τὸν διδ. || om. τὸν Γ — δι' αὐτὸ || διὰ τοῦτο ΨΥΒ.
- c. 35. καὶ οὗτος ὁ χρησμὸς τῶν αὐτοφώνων ἦν || καίτοι Tournier. 'Quamquam hoc oraculum in eorum numero erat, quae ab ipso deo edebantur ipsius dei voce'.
- c. 36. ὁ δ' ὡς || ὡς ἐξ B — ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον || om. ΨΥΒ.
- c. 37. ἐν αὐτῇ Ῥόμῃ || ἐν αὐτῇ τῇ Ῥ. Fr. (ἐν τῇ Ῥόμῃ Ψ).
- c. 38. καὶ πρὸς μὲν τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα προσεμηχανᾶτο || Fritzsche: καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ταῦτα ὄκτοι δὲ καὶ τοιαῦτα προσεμηχανᾶτο. Nihil mutavi sed punctum posui post ταῦτα. — συνίσταται || συνίστη Ddf. (συνίστα U)
- c. 39. Δαδὶς || Δᾶς Fr. — τελευταῖον || τελευταῖος ΨΒ. — ἐν τῷ μέσῳ || om. τῷ ΨΒ. — ὀλεθρῖον || ὀλέθρου Bk.

- c. 44. *Σὺ μέντοι* || *Σὺ μέν* ΨB. — *ἐπανελήλυθε ζῶν* | *ο m.*
ζῶν ΨB.
- c. 46. *εἰ δέ τινων προσκαλουμένων κατὰ τάξιν τῶν χρη-*
σμῶν (πρὸ μιᾶς δὲ τοῦτο τοῦ θεσπίζειν ἐγίνετο)
καὶ ἐρομένον τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίζει, τῷδε ἀνεί-
πεν ἔνδοθεν· Ἔς κόρακας, οὐκέτι τὸν τοιοῦτον οὔτε
στέγη τις ἐδέχεται οὔτε πυρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινώνει. Ob-
 scurissimus est hic locus, ad quem paululum illustrandum
 codices ΨB hoc habent adiumentum, ut pro *πρὸ μιᾶς*
 (i. e. pridie) praebeant *παρανομίας*. Praeterea ΩUI
 pro *τινων* habent *τινι*. His fretus (deleto simul *καὶ* ante
ἐρομένον cum Dindorfio) sic informandam esse orationem
 conicio: *εἰ δέ τινι τῶν προσκαλουμένων παρὰ τάξιν*
τῶν χρησμῶν — παρανομία δὲ τοῦτο τοῦ θεσπι-
ζειν ἐγίνετο — ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίζει,
τῷδε ἀνείπεν ἔνδοθεν ἔς κόρακας οὐκέτι . . . ἐκοι-
νώνει. „Si quis eorum qui adversus ordinem constitutum
 vocati erant — fiebat enim hoc praeter legem (*παρα-*
νομία) — per praeconem interrogabat, num sibi vellet
 respondere, eique ‘ad corvos’ responderat — talem ho-
 minem nulla iam domus excipiebat.“ Sed tamen ne
 haec quidem mea mutatio cum mihi placeat,
 aliis hunc locum emendandum relinquo.
- c. 47. *ὄσων ἀγαθῶν* || *οἴων ἀγαθῶν* ΨB. — *οὐχ ὑπὸ*
δαδι || *οὐχὶ δαδι* Bk. Fr.; *ὑπὸ* om. B. — *λόγῳ*
ὀρθῷ || om. *ὀρθῷ* B.
- c. 48. *τὸν Ῥουτιλιανὸν* || *καὶ τὸν Ῥ.* ΩUIB. *ὅτε θεὸς* || *ὅτε*
ὁ θεὸς ΨB.
- c. 49. *οὐ γὰρ παρακινδυνεύων* || *οὐ γ. λύειν παρακ.* Fr. —
ἐπὶ τούτου || *ἐπὶ τοῦτο* ΨIB. — *ἀπολαμβανόντων* ||
λαμβανόντων ΨB — *καὶ τοῦτο αὐτῶν τὸ ἔργον*
ὑπομισθὸν ἦν || *αὐτῷ* Sbd̄t., sicut ex sequentibus intel-
 legitur *ἐτέλουν γὰρ οἱ ἐξηγ. τῷ Ἀλεξ. τάλαντον.* —
ἐκάτερος || *ἐκαστος* Cob.
- c. 50. *ἰδίας* || *ἀκαρῆ* subito, sine mora, *ἀκαρῆν* ΨB.
- c. 51. *Μόρφι ἐβάργουλις . . .* (†) Transposuit Fr. c. 51 et

- c. 52, ita ut praecedat c. 52 Ἄλλως πάλιν . . . sequatur Ἄλλὰ καὶ βαρβάρους.
- c. 53. Σαβαροδ. (†) — *Κντυμίδα χρίεσθαι κέλομαι δροσίην τε κέλητος* | *Κντυμίδι — δροσίη* Fr.
- c. 54. *ἐπεμηχανησάμην* | om. *ἐπ Β.*
- c. 55. *οὔτω μου ῥαδία γενομένη μεταβολή* | *ἢ μεταβ.* ΩΥΓΒ.
- c. 56. *ἀπλοῦν τι τοῦτ' εἶναι* | om. *τι Ψ Β.*
- c. 57. *οὔτω μὲν ἀνεκόπη τῆς ὁρμῆς καὶ ἐπανσάμην οὐκ ἐν δέοντι θρασυνόμενος ἐφ' οὔτω δικαστοῦ διακειμένου* | *καὶ ἐπανσάμην ἐν δέοντι, οὐ θρασυνόμενος ἐφ' δικαστοῦ οὔτω διακειμένον* Sbd. „*Sic — destiti a iudicio quod opportunum videbatur (ἐν δέοντι) animo apud talem iudicem non firmato*“. Aliter Fr. qui retinens vulgarem verborum ordinem sic interpretatur: „*ab incepto destiti, cum coram tali iudice intempestive audaciam sumpsissem*“.
- c. 58. *τὸ Ἀβώνου τεῖχος* | *τὸ τοῦ* ABΨΥΓΒ.
- c. 60. *τοιούτο τέλος* | *τοῦτο* (Fr.) *τὸ (Ψ) τέλος* propter sequens *αὐτή . . . ἡ καταστροφή — πολιώδης* | *πολίτης* quod omnium fere codicum auctoritate sustentatum minime est spernendum ΩΨΥΗΓΒ. Cf. Demonax c. 40 Ὁ βασιλεύς με τῇ Ῥωμαίων πολιτεία τετίμηκεν. — In sequentibus autem οὔτε *ιατρῶ* κρέποντα οὔτε *πολιῶ* ἀνδρὶ ταῦτα ποιῶν pro *πολιῶ* ἀνδρὶ non dubito quin scribendum sit *πολιτικῶ* ἀνδρὶ, quod bene convenit praecedenti *πολίτης* Sbd.

DE SALTATIONE.

Cod. Gorl. A *Paris. 3011 C* *Paris. 3673 (Ath.)*
Vat. 87 A *Vat. 90 Γ* *Marc. 434 Ω*
Flor. Laurent. 77 Φ *Harlei. 5694 (Harl.)*

- c. 2. *κάθεται* || *κάθησαι* ΩΓ cf. *ἐλευθέρω ἀνδρὶ καὶ οἴῳ σοὶ πρέποντα*. — *ὡς ἐπὶ τοιαύτῃ θείᾳ σχολάζεις* || *ὡς* (om. *ἐπὶ* Sbdt.) *τῇ τοιαύτῃ θείᾳ* (A) *σχολάζοις* ΩAΓ Harl. De om. *ἐπὶ* cf. Ver. hist. II. c. 15. *μουσικῇ τε καὶ ῥοδαῖς σχολάζουσιν*. — *ἄπερ καὶ ἐναγῶνια ἡξίωται* || *ἐναγ. εἶναι ἡξ.* ΩΓ Harl.
- c. 3. *πρὸς δ' οὖν τοῦπιόν* || *πρὸς δ' αὖ* Sbdt. sec. A. *πρὸς αὖ*.
- c. 4. *εἰκόνα πάνυ ἀνομοιοτάτην μοι δοκεῖς εἰρηκέναι* || *ὁμοιοτάτην* Sbdt. „*Videris me rectissime comparasse cum Lothophagis et Sirenibus*“ quod sane simillima est mea cupiditas, eo tamen discrimine (*παρ' ὅσον*) quod illis audire et edere perniciosum erat, ego vero summo opere hac delectatione auctus sum. De hoc usu *παρ' ὅσον* cf. de hist. conser. c. 18 *ὅμοιος οὗτος ἐκείνω, παρ' ὅσον ἰ μὲν Θουκυδίδη, οὗτος Ἡροδότῳ εὖ μάλα ἐφκει Scythia* c. 11. Luciana p. 97.
- c. 4. *πεφνεύει* || *πεφηνέει* ΩAΓ Harl.
- c. 5. *ταυτὶ δὲ* || *δὴ* Sbdt. „*Sine dubio, qui ita vituperas, ipse vidisti.*“ — *καὶ περὶ ὀρχήσεως* || *καὶ* om. ΩAΓ Ath. (Parisiensis). — *ὀλεθρίῳ* || *ὀλέθρῳ* Bk. — *ἐαυτιν* || *σεαυτὸν* AΓΨ Ath. Harl.
- c. 8. *οὐχ οἱ ἰδιῶται* || *οὐχ* Ath. Harl. — *οὕτως ἄρα πᾶσιν ἐπίσημος ἦν καὶ γνώριμος* || *οὕτως ἄρα ἐπίσημος κ. γνώριμος ἅπασιν ἦν* ex Ath. Harl. — *μηδὲ δὲ πῶς ὦδε τὰ ἔπη* || *ὦδέ πῶς τ. ἐ.* ΩAΓΦ Ath. Harl.
- c. 10. *ἄχρι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν καὶ εὐτακτον ἔμβασιν τοῦ ποδός* || [*καὶ . . . ποδός*]

Sbdt. Delevit extrema verba ad explicanda praecedentia abundantanter addita. nam in eo ipso certitur tibicinis et numerorum vis. ut bene ordinati et instructi in aciem procedant. Cf. infra πρὸς θεῶν ἑμβανόντες. — ἰσοῖς δ' ἄρ τῶν ἐπι καὶ | καὶ τῶν ἐπι Ath. Harl.

c. 12. γυρο παιδία | ; κυρο παιδία ΩΑΓΦ C Ath. Harl.

c. 14. ἀρωτεύσασιν | ἀρωτέουσιν ΩΑΓΦ Ath. Harl.

c. 16. καὶ ἑμπελιστο τῶν τοιοῦτων ἢ λύρα | [] Sbdt. Cum paulo ante dixisset, ad tibiam et citharam choros saltasse, ferri non possunt haec ultima verba a scriba addita.

c. 19. ἰσοῖς δ' ἄρ σῶν | τ' αὖ ΑΓΩ — πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν | om. αὐτὸν Ἰβαν: „suo tempore“ — διαλάττ. ὄν. | ὄν. ἀκλ. ΩΑΓΦ Ath. Harl.

c. 21. τὸν Πρίαπον | τ. Θρίαμβον Sbdt. — τῶν Τιτέρων . . . Δακτύλων | del. Sbdt. Dlf. — τοῦτο ἔργον πεποιμένων | πεποιημένων codices.

c. 22. τοῖς αὐτοῖς θιάβοις | αὐτοῦ Madvig ΑΦ Ath.

c. 23. παιδιὰν | παιδείαν ΩΑΓΦ Ath. — ὠφέλιμον | om. Sbdt. nam παιδεία quin utilis sit non dubitatur. — ταύτην μόνην ἢ μον. ταύτ. ΩΑΓΦ Ath. Harl.

c. 25. ἀποπέμων | τέρμων ΩΑΓΦ Ath. Harl. Cf. de hist. conser. c. 41. Zeux. c. 2.

c. 26. οἷον τραγικῆ μὲν ἢ ἑμμέλια | τραγικῆ, — κωμωδικῆ δὲ ὁ κόρδαξ | κωμωδικῆ, Sbdt. Φ — καὶ κωμωδίαν | καὶ τὴν κωμωδίαν ΩΑΓ.

c. 27. πρόσωπον ὑπὲρ μεγάλης ἀνατεινόμενον ἐπικείμενος ; om. ἐπικείμενος Sbdt. Quamquam tueri hanc lectionem videtur Anachars. c. 23 κρᾶνη δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια tamen hoc loco praecedente ἔπερ κ. ἀνατεινόμενον abundat — καὶ στόμα κερηνὸς . . . ὡς καταπιόμενος | καταπιόμενον Sbdt. — προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνήτην παρήτητα προσποιούμενος || om. προσποιούμ. quod inest iam in προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνήτην idemque abhorret ab instituta dictione ἐὼ λέγειν Sbdt. — μήτε τὴν λεοντὴν αἰδεσθεῖς μήτε τὸ ῥόπαλον

- ὃ περικείται || μήτε τὴν λεοντὴν ἢν περικείται αἰδεσθεῖς μήτε τὸ ῥόπαλον Cob.
- c. 28. γυναικας μιμείσθαι | μ. γ. codices.
- c. 29. ἡ κωμωδία . . . πρόσωπα | [] Sbdt.
- c. 30. οἱ αὐτοὶ || om. οἱ AC **ΑΓΦ** Ath. Harl.
- c. 31. πλὴν ὅτι ποικιλώτεραι αὐταὶ καὶ πολυμαθέστεραι || πολυπαθέστεραι Sbdt. siquidem multas easque gravissimas fortunae vicissitudines praebent Cf. c. 35 καθ' ὅσον ἦθους τε καὶ πάθους ἐπιδεικτικὴ ἐστίν.
- c. 34. τὸν τελειώτατον καρπὸν, ὅπερ || ὅσπερ **ΩΑΦ**. — σφοδρὰ καὶ καματηρὰ | σφόδρα καματ. om. καὶ A **ΩΑΓΦ** — ἐπιπολάζοντα | ἐπιπολάζον Madvig. — ἐν τοῖς Νόμοις | [] Damsté.
- c. 36. ὑποθέσεως | ὑποσχέσεως **ΑΓΩ** Harl.
- c. 37. λίθον ὑποβολήν || [] Paetzolt. Damsté.
- c. 38. Ἐρωτος ἰσχὺν ἀμφοτέρου || ἑκατέρου **ΩΑΓΦ**.
- c. 39. τὴν μεγάλην ἐπ' ἐκείνου τοῦ βίου ναυαγίαν || del. τοῦ βίου, quod ἐπ' ἐκείνου satis est ad illud tempus significandum.
- c. 42. Ἴνους || καὶ τὴν Ἴνους Bekker.
- c. 46. νομιστέον γὰρ τῇ Σπαρτιατικῇ ἰστορίᾳ καὶ τὴν Ἰλιακὴν συνῆφθαι . . . καὶ μεμνήσθαι δεῖ τούτων αἰεὶ || καὶ μεμνήσθαι δὲ τ. αἰεὶ A **ΩΦ** Harl. Boni codices pro δεῖ habent δὲ quod praefendum „atque probe tenendum“. Non semel adiectivum verbale in ἔον (νομιστέον) sequitur infinitivus, eodem sensu praeditus, ita ut non opus sit addere δεῖ Cf. Hermotimus c. 23 c. 36 c. 64, contra c. 52 ὡς οὐ φιλοσοφητέον, ἀλλὰ χρὴ . . . καταβιβῶναι.
- c. 49. καὶ ἄν ἐς τὴν Κρήτην ἀφικῆ || καὶ ἄν . . . ἀφικη. Sunt enim duo enuntiata 1. καὶ . . . κάμπολλα κάκειθεν ἢ ὄρχησις ἐργάζεται 2. ἄν ἐς τὴν Κρ. ἀφικη. Cf. Vol. I P. II p. LXVI.
- c. 50. καὶ ἄν εἰς Αἰτωλίαν μετέλθης || καὶ ἄν Sbdt. 1. καὶ . . . κάκει πολλά ἢ ὄρχησις καταλαμβάνει 2. ἄν . . . μετέλθης. — ἀνάδοσιν || ἀνάδυσιν Cob.

- c. 54. *κᾶν . . . διαβῆς πολλὰ κάκει δράματα* || *καὶ ἄν* Sbd̄t.
- c. 56. *εἴσεται δὲ ὁ τοιοῦτος* || *del. ὁ τοιοῦτος* Sbd̄t.
- c. 58. *μεριζόμενον* || *κλανθμυριζόμενον* Bk.
- c. 61. *ἀφείς ἄδειν* || *ἄδ. ἀφ. ΩΓΦ* Harl.
- c. 63. *κινήσεως κάλλει* || *μιμήσεως* Sbd̄t. — *ὑπέσχετο . . ἐπι-
δειξασθαι* | *ἐπιδείξεσθαι* ΩΓΨ — *τὴν τε Ἀφροδίτην
καὶ τὸν Ἄρη* | [] Paetzolt. Damsté. — *ὑποδεοικότα* ||
ὑποδεδυκότα Sbd̄t.
- c. 65. *οἶδε γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινουμένη τῷ ἔοικ-
εῖναι* || *οὐδὲν γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινοῦ-
μεν ἢ τὸ ἔοικεῖναι* Madvig.
- c. 66. *πολλὰς δὲ τὰς ψυχὰς* | *om. τὰς* Α.
- c. 67. *οὐκ ἀπεικότως δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παν-
τόμιμον καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν* ||
[ἀπὸ τ. δ. σχ.] Sbd̄t. Male intrusa haec ἀπὸ . . σχεδόν
ad explicandam vocem pantomimi, qui quid sit optime
cernitur ex sequentibus poetae verbis *καλὴ γὰρ ἡ ποιη-
τικὴ παρανεσις ἐκείνη τό: „ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πε-
τραίου νόον ἴσχων πάσαις πολίεσσιν ὀμίλει“* et *δεῖ
προσφύντα τοῖς πράγμασι συνοικειοῦν ἑαυτὸν ἐκάστῳ
τῶν δρωμένων*. Nam vix quicquam est, quod pan-
tomimis saltatione exprimere non sit propositum. Sicut
enim polypus omnibus saxis ita se adfingit atque adsimu-
lat, ut prorsus cum iis coalescere neque omnino ab iis
discerni possit, sic histrionem necesse est omnes vel di-
versissimas personas imitando sic exprimere, ut quem-
cumque in scaena imitatur ipse esse videatur.
- c. 68. *ἐνὸς ἐκάστου ἔργου τὴν ἐπίδειξιν ἔχει* || *ἕκαστον*
Madvig. — *ὑποκριτοῦ εὐφωρίαν* || *εὐφορίαν* Sbd̄t.
nam pantomimorum ars (*ἐπόκρισις*) inest in *ὑποκριεῖσθαι*,
voce non utitur. Cf. Poll. Onomast. IV. 97. *ὀρχηστὴς
εὐφορίαν ἰσοφορίαν, εὐταξίαν*. Lucianea p. 98.
- c. 69. *χειροσόφους* || *χειρισόφους* ΑΓ Harl.
- c. 70. *κατέσπαρται* || *παρέσπαρται* ΩΑΓ Harl. — *ὅτι καὶ
αὕτη Πυθαγορικόν τι δόγμα αἰνίττεται* || *αὕτη καὶ Π.*
Sbd̄t.

- c. 72. De aurium oculorumque delenimentis hoc capite ter exposuit, quamobrem quae in medio posita sunt και κηλίσει διά τε ὀφθαλμῶν και ἀκοῆς explodenda sunt atque adeo quae sequuntur εἴτ' οἶν . . . πάρεστιν a pantomimorum arte aliena videntur.
- c. 74. τῆς μὲν ψυχῆς προεἶπον τὰ πλεῖστα | περι τῆς . . . Sbd̄t.
- c. 75. ἀπίθανον | ἀμήχανον Sbd̄t.
- c. 76. ἐπὶ τοῦ παχέος | του Sbd̄t. — τῷ πάνν λεπτῷ ἐπεβόησαν | τῷ Sbd̄t. — πεφεῖσθαι | φείδεσθαι sec. **Α** et Harl. qui habent φείσθαι. — ὡς και ὀνθμιζειν . . . δύνασθαι | om. και **ΑΓ**.
- c. 79. τιτᾶνας | πᾶνας Sbd̄t.
- c. 80. σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται | τινὰς **Α** — τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις και τὴν τοῦ Κρόνου τεκνοφαγίαν παρωρχεῖτο και τὰς Θυέστον συμφορὰς | om. και **ΑΓ** Harl. ‚a re proposita aberrans (παρωρχεῖτο) pro Saturno saltatione expressit Thyestae epulas.’ Cf. παρυποκρίνεσθαι. Vol. I P. II p. L.
- c. 83. τοῦ Ὀδυσσέως πλησίον ἐστῶτος | ὡς τοῦ Ὀδ. πλ. ἐστ. erat enim tibicen qui prope stabat, insaniens autem credebatur eum esse Ulixem; quare addidi ὡς.
- c. 83. και ἀκριβῶς ὀρῶντες | και τοι Sbd̄t. ‚quamvis’.

LEXIPHANES.

In paucis, qui de hoc spinosissimo dialogo emendando bene olim meriti sunt, nominandus est vir doctissimus Seiler in „Acta societatis Lipsiensis“ I 1836. p. 287 sqq. cuius emendationes fere omnes Iacobitzius in editionem Teubnerianam transtulit.

- c. 1. ἔδοξας λέγειν | ἐδόκεις Kaībel*) ex δοκεῖς Ω — ὀρθῶς ἀνέγνως | Dicendum erat ἔγνως = ‚novisti’, quod correctum est ipsa Lycini responsione οὐκοῦν ὀλίγα μοι αὐτοῦ

*) Qui gratiosissime suas mihi ad Lexiphanem emendationes edendas commisit.

- ἀνάγνωθι. Est enim id proprium Lexiphanei sermonis, ut non solum verbis obsoletis utatur, sed etiam alio atque usitato sensu cf. c. 20 τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτειν. — τὸ δὲ λεγόμενον ὡς ἄλλω παντὶ ἀνόητον ἂν ἦν || καὶ ἄλλω παντὶ νοητὸν ἂν ἦν Kaibel. — πεδοῖ || πέδοι Kaibel. — σκόπει δὴ μεταξὺ, ὅπως διαπεραίνομαι || ξῶς, 'dum usque ad finem loquor' Sbd̄t.
- c. 2. ἐγγυθῆκην || ἐγγυοθήκην AΩΓ Harl. — εὐφόρος || εὐφόρος Cob. — ἀρώματα || ἀρώματα A ΩHarl. — ἰδίω θαμὰ καὶ μαλακίῳ || θ' ἄμα Kaibel.
- c. 3. ἀποθρέξομαι οὖν καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν παῖδα || καὶ αὐτὸς π. τ. π. Sbd̄t. sec. A ΩΓ qui habent καὶ αὐτὸς, om. πρὸς. — παρὰ τῆ λεκιθοπώλιδι ἢ παρὰ τῷ γρυμμοπώλῃ || ληκυθοπώλιδι — γρυτοπώλῃ (scrutarius) Sbd̄t. Quoniam Lexiphanis sermo tumidus est et obsoletus lepide videtur Luc. eum cum ampullarum et scrutorum venditoribus commercio coniunctum facere. Cf. Aristoph. Ranae v. ληκύθιον ἀπώλεσεν 1210 sqq.
- c. 4. τὰ κόρα || τὼ κόρα Cob. — σκαρδαμυκτῶ || σκαρδαμύττω Γ (?) Ω Harl.
- c. 4. θαμὰ καὶ ἀρτίδακρὺς εἰμι || θ' ἄμα Kaibel.
- c. 5. ἄλλος ἄλλοσε ἄλλα ἐδρῶμεν || del. ἄλλοσε Sbd̄t.
- c. 6. ὄστρακὸρινα || ὄστρακίρινα Kaibel. — λειπογνώμωνος || λιπογνώμονος Ddf. Kaibel. — οἶνος . . . ἤδη μὲν ἀγλευκῆς, ἄπεπτος δὲ ἔτι || ἤδη μὲν πεπτὸς, ἀγλευκῆς δὲ ἔτι Sbd̄t.
- c. 7. ὁ κρηψιμέτωπος (†) || οκρ. . . ὑψιμέτωπος Kaibel, qui in articulo ὁ et κρ initium substantivi latere putat, cui additum est adiectivum ὑψιμέτωπος — ὥστε μεστὸν ἦν τὸ κυλικεῖον || ὦν γε Kaibel.
- c. 9. ὡς ἂν οὖν ἐγγελωτίας οὐσης οὔτε ῥησιμετεῖν εἶχον οὔτε ἡμερολεγδὸν ὡς ὑδρονομεῖσθαι || (†). Sensum non verba Luciani restituere conatus sum sic: ἐγγελωτίας οὖν οὔσης ὡς οὔτε ὑδρονομεῖσθαι εἶχον ἡμερολεγδὸν οὔτε ῥησιμετεῖν. Recte Kaibel monuit ῥησιμετεῖν praecedere ὑδρονομεῖσθαι.

- c. 10. ὡς ἂν ἱερῶν. ἤδη γεγενημένοι. Cf. Tyran. c. 3 — ἐκά-
λει δ' οὖν με τοῦνομα || μετ' ὀνόματος Kaibel.
— λάξ πατήσας || λακπατήσας Cob. — ἐν δεσμοῖς ||
ἐνδεσμος Γ.
- c. 11. πέττων || πιττῶν Kaibel. — ἐκάλλυνεν || ἐκάλλυνον
Cob. „καὶ γὰρ αὐτὸς ἐκαλλύνετο“ Kaibel. — μερμέριον ||
τερμέριον Cob. — θεοεχθρία || θεοισεχθρία Ddf. —
ἐπινύσσω || ἐπίνυσσον Kaibel egregie.
- c. 14. θριπηδεστάτοις || θριπηδέστοις A — ἐνοιοφλύειν || ἐν
οἴνῳ φλίειν B. — ἥδιον ἂν εὐζωρότερον ὑποπυκ-
νάζοιμι || εὐζωρότερον πυκνὰ ἐπιψεκάζοιμι Sbd̄t.
Cf. Xenoph. Sympos. II c. 26 οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς ἦν μὲν
ἀθρόως τὸ ποτὸν ἐγγεώμεθα, ταχὺ ἡμῖν καὶ τὰ σώματα
καὶ αἱ γνῶμαι σφαλοῦνται καὶ οὐδὲ ἀναπνεῖν μὴ ἔτι
λέγειν δυνησομέθα. ἦν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μι-
κροῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψεκάζωσιν, . . . οὕτως
οὐ βιαζόμενοι ὑπὸ τοῦ οἴνου μεθύειν, ἀλλ' ἀναπει-
θόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιζόμεθα. Cic. de
senectute c. 14.
- Simili modo, si recte video, Eudemus dicit, malle se
puriorē id est fervidiore vino identidem guttatim hausto
delectari viniq̄ calore ex frigore recreari, quo melius
deinceps colloqui et musicae deliciis vacare possit.
- c. 15. ὡς ἀρχαιολογήσων || om. ὡς Sbd̄t.
- c. 17. ἡ οἰκεῖον ἢ εὐνονν || ἴ οἰκεῖον εὐνονν, om. altero ἢ Cob.
- c. 18. ἐνὶ γε τῷ τρόπῳ || τῶν τρόπων AΓ.
- c. 19. τὸν ἐταίριον || τ. ἐταῖρον A — χρόνον || χρόνον A.
- c. 20. πρὸ χιλίων ἐτῶν || ὡς πρὸ χ. ἐτ. Cob. — χολωτῶν ||
χολώντων Cob. AΓ.
- c. 21. ἄμεινον δὲ εἰ καὶ κάτω διαχωρήσειεν ἂν ἔνια || om.
ἂν Sbd̄t.
- c. 22. προωδοποιῆται || προωδοπεποιῆται A Ddf. — ἐγγε-
γυμνασμένος || ἐγγυμνασάμενος ΩΓ Harl. Kaibel.
- c. 23. ἐπὶ τῷ χεῖρονι || ἐπὶ τὸ χεῖρον A. — πάμπολυ λίαν
νῦν || om. λίαν Ddf.
- c. 24. ἂν μὴ παραβύσῃς αὐτό πον || ποι Cob.

EUNUCHUS.

- c. 1. πόθεν . . . ἢ τί γελῶν ἡμῖν ἀγίζαι | om. ῥ Sbd̄t.
- c. 3. κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν | κατ' ἐνιαυτὸν Fr. — ἐφ' ὅτῳ | ἐφ' ὧτε Cob. — τρίτον τι ἀγαθὸν καὶ τοῦτο οἶσθαι | om. τι . . . καὶ A.
- c. 6. ἱερῶν αὐτῶν | om. αὐτῶν A.
- c. 7. ἐμψυγεζάμενος | ψυγεζάμενος Fr. — εἰ περιῆν | εἰ-περ ἦν A.
- c. 8. ἐπὶ φιλοσοφίαν παρελθὼν | ἐπὶ φιλοσοφία (Fr.) παραγγέλλων (A). Est autem ἐπὶ φιλοσοφία παραγγέλλειν „philosophiae publice docendi causa munus ambire sive philosophiae doctoris honorem petere“. Fr. — καὶ σχῆμα | [] Sbd̄t.
- c. 9. τοῦ δὲ οὐ σωματικῆν λέγοντος εἶναι ἀλλ' ἀλκῆν ψυχῆς καὶ τῆς γνώμης ἐξέτασιν δεῖν γίνεσθαι | ἀλλὰ τῆς ψυχῆς Sbd̄t.; Fr. ἀλλ' ἄλλην τὴν τῆς ψυχῆς, quod ut propius abest a codicum lectione, ita non est necessarium, quoniam ἀλκῆν facile mera dittographia irreperere poterat. — ἐνούχος τοῖς νέοις | τοῖς ν. εἶν. AΓ.
- c. 10. φανεῖται | εἰ δὲ μὴ ψεύδονται | φανεῖται, εἴ γε μὴ ψεύδονται Fr. Sbd̄t. — καὶ μοιχὸς ἐάλω ποτέ | ὅτι καὶ Solanus.
- c. 12. τινὰς . . . τῶν . . . γυναικῶν | τινὰ Cob.
- c. 13. ἐναντιώτατον αὐτῷ | αὐτῷ Fr.

DE ASTROLOGIA.

Quemadmodum Lucianus aliique eorum temporum rhetores dialecto ionica non utebantur*) nisi artis suae ostentandae causa, atque praecipuas tantum eius leges sequebantur neglecta in ceteris norma et exemplo, sic

*) Bernhardt, Grundriss der griechischen Litteraturgeschichte. Fünfte Bearbeitung von Richard Volkmann. Halle 1892. S. 650.

et ipse in hoc incerti scriptoris dialogo codicum parum certa vestigia ex parte sequens primaria tantum praecepta dialecti ionicae expressisse satis habui. Ceterum notandum, in hoc scripto magnum codicum Vat. Ω (434) Vat. Ξ (87) Harl. 5694 esse consensum.

DEMONACTIS VITA.

Quale nunc habemus hoc scriptum ,si est Lucianeum' non est totum Lucianeum.

- c. 1. ἐκφαινειν ἐκφανεῖν Fr. — ἡ ὑπαιθρος ἐν τῷ Παρνασῶ δίαίτα καὶ ἡ ἐπὶ πόας εὐνῆ || Cum Fritzscheio hunc locum transpositione correxi: ἡ ὑπαιθρος ἐν τῷ Παρνασσῶ εὐνῆ καὶ ἡ ἐπίπνονος δίαίτα — ἐπίπνονος pro ἐπὶ πόας cum optimis codicibus (A) ΩΨΓ Mut. B. — αἴρων || ἀναιρῶν Fr.
- c. 4. ὥστε ἐπεὶ καὶ ἔμαθεν || καὶ ἐπεὶ Sbd̄t.
- c. 5. ἀλλὰ πολλὰ ἐς ταὐτὸ καταμίξας || om. ἐς ταὐτὸ Sbd̄t. — ὁμοδίαίτος ἄπασιν ὧν καὶ πεζὸς καὶ οὐδ' . . . || ὁμοδ. ἄπασιν καὶ πεζὸς ὧν οὐδ', om. καὶ ante οὐδ' ΩΨΓ Mut. B.
- c. 10. ὡς ἂν Cf. ad tyrannicid. c. 3. — μόνοις ἐξιστάμενος || μόνοις ἐξιστ. Reiske — πάντα ταῦτα || ταῦτα πάντα B.
- c. 11. [Σωκράτους] || Delevi cancellos cum Bekkero et Fritzscheio contra codicum auctoritatem. — ἄπερ ἀκείνον || ἐκείνον Sbd̄t. — οὐδὲ γὰρ δεῖσθαι αὐτὴν τῶν . . . θνησιῶν || οὐδὲν Cob. — τὸ γὰρ πρότερον οὐκ ἐκαλλιερῆσατο || . . . Abrupta hoc loco est Demonactis oratio, quae multo gravior opinor fuit, quam lepidae illae quae sequuntur narratiunculae, viro summo, quem scriptor praedicat, magna ex parte parum dignae.
- c. 12. ἐκ παιδιᾶς || ἐκ παιδίας Sbd̄t. „a puero“.
- c. 14. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ διατροπῶ || ἐν Cob.
- c. 20. πανσομένων πάντως || πάντων (B) πανσαμένων (Γ Mut. B).

- c. 21. Περεγρίνον . . . λέγοντος, Δημῶναξ, οὐ κυναῖς, ἀπεκρίνατο, Περεγρίνε, οὐκ ἀνθρωπίσεις, | κυναῖς, ἀνθρωπίσεις om. οὐ Sbd̄t. Non dubito quin corruptus sit hic locus nec satis scio num deleta negatione sanari possit. Hanc enim sententiam inesse iudico, ut Peregrinus Demonactem vituperet quod ludendo ac ridendo canem agat qui non sit canis (cynicus), Demonax Peregrinum, quod hominem agat (hominis partes tueatur) qui non sit homo, neque videat, humani nihil a se alienum esse debere. Sed viderint alii.
- c. 23. ἀνακείθειν | ἀνακείθεσθαι Fr.
- c. 24. Πολυδέικην | Πολυδέικη ΩΓ Mut. B.
- c. 25. ὁ δ' αὐτὸς | τῷ δ' αὐτῷ Vorst. Sbd̄t. (ὡς δ' αὐτῶς Fr.) — ἀγαγεῖν | αὐτῷ ἀγ. ΩΑΓ Mut. B.
- c. 28. ἀπαιδέυτως | ἀπαιδέυτους A ΩΑΓ Mut.
- c. 31. ὁ Ἀπολλώνιος | om. ΩΑΓ Mut. B.
- c. 35. Οὐ δέδοικας | κατ' οὐ δ. Fr. — κατ' ἀγνώμων ἄνειην | κατ' del. Sbd̄t.
- c. 39. πόσαι μναῖ ἄν | πόσαι ἄν μναῖ Ω Mut.
- c. 43. Ὅποια νομίζεις . . . | Ποῖα νομίζεις εἶναι ΩΑΓ Mut. B.
- c. 48. ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὑπερον, καὶ κεκραγότα | ὑπερον ὑπερόγκον κεκρ. Sbd̄t. (ὑπέρογκον κεκρ. ΑΒ) Amat huius scripti auctor tales inficetas facetias, veluti paullo ante: κρήνη, οὐ γὰρ εἰ Δανάη ἢ Ἀκροσίον θυγάτηρ.
- c. 51. ἀόργητος | ἀόργητος ὦν Fr.
- c. 55. ἀνθ' αὐτοῦ | ἀντ' αὐτοῦ ΩΑΓ Mut.

ADDENDA ET EMENDANDA.

	Pagina
Ver. hist. I c. 23. del. ἐς ante ἀει	37
Ver. hist. I c. 29. del. ἐκεῖνα	39
Ver. hist. I c. 29. lege πλήν γε τὴν	39
Ver. hist. II. c. 1. leg. δοχοῖς	46
Alex. c. 2. lege ὡς ἔπος εἰπεῖν	103
Alex. c. 4. lege ἀσφαλέστατος pro ἀφελέστατος	104
Lexiphanes c. 1. lege πέδοι pro πεδοί	152
Quomodo hist. sit conser. c. 50. lege κόρον pro χόρον	200
Tyrannic. c. 14. μόνον pro μόνης	229
Phalar. II c. 12. dele ἢ τί καὶ ὁ Ω	240
Lexiphan. c. 10. lege ὑπέβδυλλε ὑπέβδυλλεν	271
Phal. I c. 9. lege σώζων σώιζων pro σώζειν σώιζειν	288

	M. Pf.
accianus ed Sommerbrodt. Vol. I pars I. 1886	3.—
— — Vol. I pars II. 1889	6.—
cyrgi oratio in Leocratem ed. Thalheim. 1880	—60
vidius Naso ed. Korn. II. Metamorphoses. 1880	—90
aedri fabulae ed. Eyssenhardt. 1867	—30
indari carmina ed. Tycho Mommsen. 1866	—90
lauti comoediae ed. Leo. I. 1885	—90
lotini Enneades ed. Müller. I. 1878	3.—
— — II. 1880	4.50
lutarchi Themistocles et Pericles ed. Sintenis. 1866	—45
— Agis et Cleomenes. Tiberius et Gaius Gracchus ed. Sintenis. 1866	—45
— Aristides et Cato maior ed. Hercher. 1870	—45
olybius ed. Hultsch. I. Editio altera. 1888	4.50
— — II. Editio altera. 1892	6.—
— — III. 1870	3.—
— — IV. 1872	3.—
allust ed. Jordan. Editio tertia. 1886	1.50
enecae libri de beneficiis ed. Gertz. 1876	2.40
— tragoediae ed. Leo. I. 1878	1.80
— — II. 1879	3.—
ephoelis tragoediae ed. Nauck. 1879	1.50
Einzelne Stücke:	
Ajax	—30
Electra	—30
Oedipus tyrannus	—30
Antigone	—30
Trachiniae	—30
Philoktetes	—30
Oedipus Coloneus	—30
acitus ed Nipperdey. I. 1871	—60
— — II. 1872	—60
— — III. 1872	—90
— — IV. 1876	—90
alerius Flaccus ed. Schenkl. 1871	1.50
ergilli Bucolica et Georgica ed. Ladewig. 1866	—45
— Aeneis ed. Ladewig. Editio altera. 1889	1.50
enophontis opera ed. Schenkl. I.: Anabasis 1869	—90
— — II.: Libri Socratici 1876	1.20

conii Pediani orationum Ciceronis quinque enarratio rec. Kiess- ling et Schoell	3.60
tionis et Moschi carmina recensuit G. Hermannus	1.50

Callimachi hymni et epigrammata. U. de Wilamowitz-Moellendorff recognovit	M.
Catulli Veronensis liber ad optimos codices denuo collatos. L. Schwabius recognovit	1
Collectio librorum iuris anteiustiniani in usum scholarum ediderunt P. Krueger, Th. Mommsen, G. Studemund.	
Tomus I. Gai institutiones ediderunt Krueger et Studemund. Editio tertia	3
Tomus II. Ulpiani liber singularis regularum, Pauli libri quinque sententiarum, rec. Krueger	2
Tomus III. Fragmenta Vaticana ed. Mommsen, Co- dices Gregorianus et Hermogenianus ed. Krueger	4
Fragmenta iuris anteiustiniani, quae dicuntur Vaticana. rec. Mommsen	1
Iosephi, Flavii, opera, rec. B. Niese. Editio minor. Vol. I. Anti- quitatatum Judaicarum libri I—V	3
— — — Vol. II. Antiquitatatum Judaicarum libri VI—X	3
— — — Vol. III. — — — XI—XV	5
— — — Vol. IV. — — — XVI—XX	4
— — — Vol. V. De Judaeorum vetustate sive contra Apionem libri II	1
Isael orationes ed. Buermann	2
Iustiniani institutiones rec. Krueger	1
Livi, T., ab urbe condita libri, ed. Luchs. Vol. III. Libri XXI—XXV	3
— — Vol. IV Libri XXVI—XXX	3
<i>(Vol. I u. II erscheinen später.)</i>	
Pauli historia Romana in usum scholarum	2
Persii Flacci, D. Iunii Iuvenalis, Sulpiciae saturae. Recognovit Jahn. et Buecheler. Editio tertia	3
Petronii satirae et liber Priapeorum tertium edidit Fr. Buecheler.	3
Plinii, C. Secundi, naturalis historia. rec. Detlefsen.	
Vol. I: Lib. I—VI	1
Vol. II: Lib. VII—XV	2
Vol. III: Lib. XVI—XXII	2
Vol. IV: Lib. XXIII—XXXI	2
Vol. V: Lib. XXXII—XXXVII	2
Vol. VI: Indices	4
Publii Syri sententiae. rec. A. Spengel	—
Stobaei Anthologium. Recensuerunt Wachsmuth et Hense.	
Vol. I	11
Vol. II	7
Vol. III	<i>Im Druck</i>
Xenophontis de rebus libellus recensuit Zurborg	1

Berlin, im Februar 1893.

Weidmannsche Buchhandlung.

